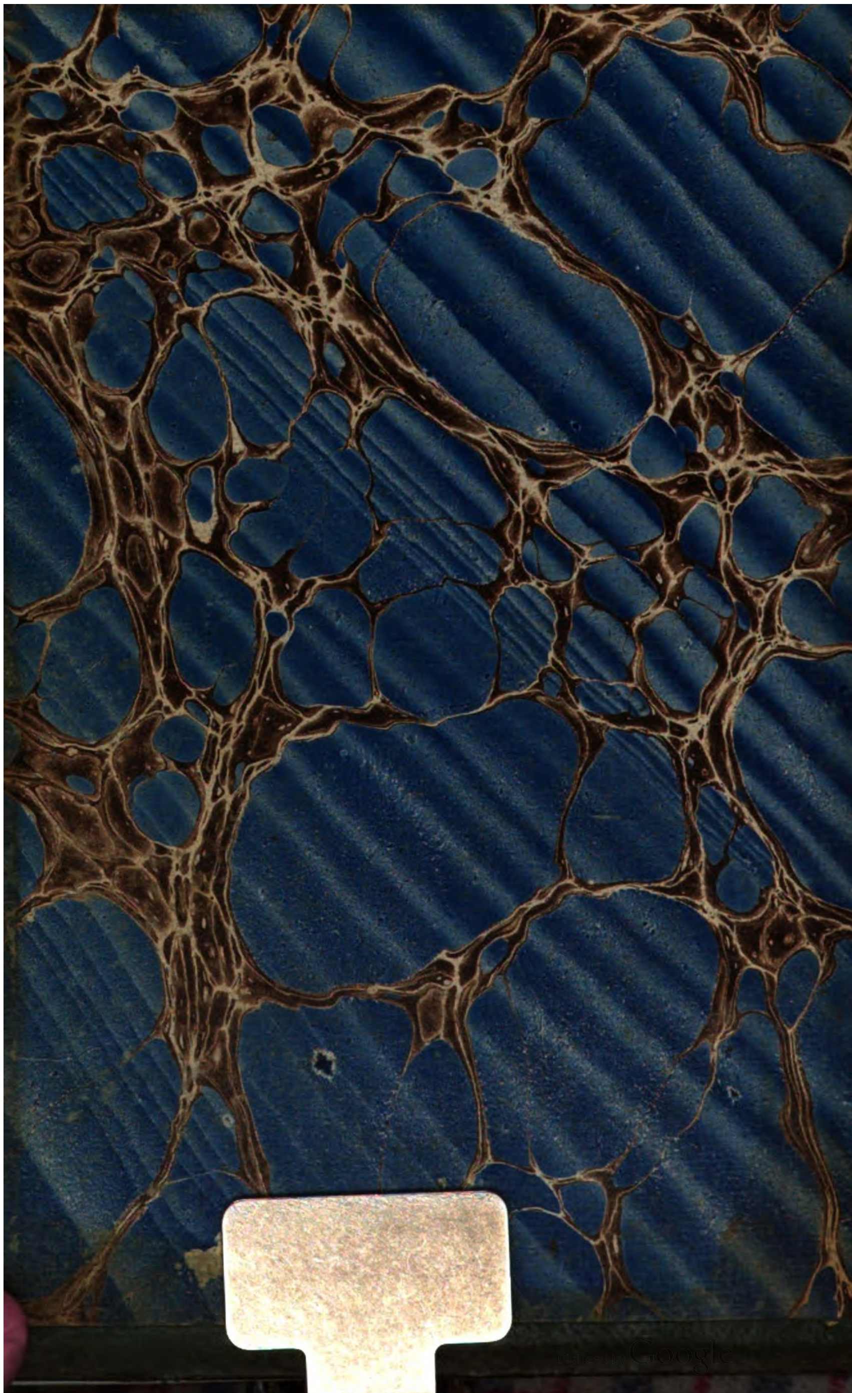

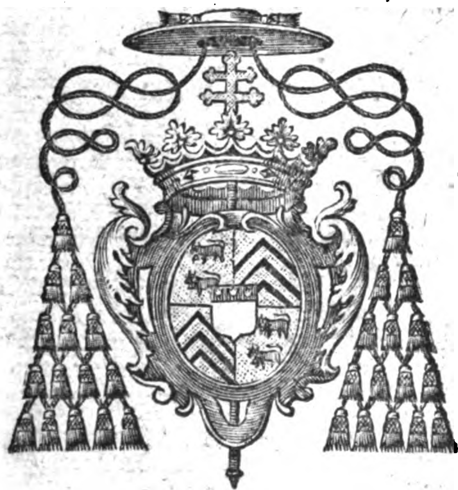
Vol. 3

BREVIARIUM ECCLESIÆ ROTOMAGENSIS

Autoritate Illustrissimi ac Reverendissimi in Christo Patris D. D. LUDOVICI DE LAVERGNE DE TRESSAN Rotomagensis Archiepiscopi, Primatis Normaniæ.

De consensu Venerabilis Capituli reformatum & editum.

PARS ÆSTIVALIS.

ROTOMAGI,
Apud JORE Patrem & Filium, Illustrissimi ac Reverendissimi Archiepiscopi ejusque Cleri Biblio-Typographos, in vico Judæorum.

MDCCXXVIII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

Ordo observatus in hujusce Breviarii editione.

IN omnibus Officiis omnia ex purissimo Scripturarum fonte deprompta sunt sensu nativo, aut Patrum interpretatione recepto. Sermones ex scriptis antiquiorum Patrum excerpti sunt, & in rebus historicis, probatissimis tantùm autoribus fides est adhibita.

Jejuniorum ferè omnium, Vigiliarum, Orationum publicarum, & solemnitatum observandæ institutiones ex Scriptoribus antiquis aut coætaneis referuntur.

Psalterium per hebdomadam recitatur eâ distinctum partitione, quæ visa est opportunior. Unicuique Feriæ inserta sunt Capitula propria: Die Dominico commendatur Amor in Deum. Feria II. Amor Dei erga homines. Feria III. Charitas in proximum. Feria IV. Spei dotes exprimuntur. Feria V. agitur de Fide. Feria VI. de Christi Passione. Et tandem Sabbato de diversis vitæ christianæ regulis. Hymni ad mentem Urbani VIII. emendati sunt, suffecti novi ad Vesperas, qui sex dierum opus exhibent. In Mysteriis & Officiis Sanctorum Hymni quadraginta & suprà ad usum hujus Breviarii de novo conditi sunt.

Scriptura sacra in totam anni seriem eâ cautione distributa est, ut diebus Dominicis Lectiones primi Nocturni continnentur ex libro historico occurrente; Lectiones verò secundi ex libris Sapientiæ, Cantici, Ecclesiastæ, Ecclesiastici & Proverbiorum: Duæ autem priores Lectiones tertii Nocturni desumantur ex libris moralibus novi Testamenti, ita ut materia tertii Nocturni sit affinis cum materia secundi, & hæc sensu morali exponat quod modo historico in primo Nocturno lectum est; nona Lectio Evangelium est cum Homilia.

Eâ ratione Mysteriorum & Sanctorum Officia sive in Proprio, sive in Communi concinnata sunt, ut in primis Vesperis exhibeatur quod propheticum est; & in Nocturnis paulatim crescat materiæ subjectæ expositio; & tandem in Laudibus gratiarum actiones Deo referantur.

In condendis Responsoriis selecta sunt, quantùm licuit, testimonia Scripturæ, quæ ad orationem efformandam visa sunt aptiora; in eodem Responsorio novum Testamentum veteri semper adjungitur.

Singulis diebus Canon unus ad absolutionem Capituli legendus, assignatur: & ut illi Canones majori polleant autoritate, ex Conciliis generalibus, tum etiam ex Conciliis & Synodis Provinciæ Rotomagensis eos seligi cura fuit.

Prophetiæ quæ Christum venturum edocuerunt, leguntur ferè omnes tempore Adventûs. A Vigilia Epiphaniæ usque ad diem octavam ejusdem solemnitatis, recitantur quæ spectant Gentium vocationem; Tempore verò Passionis, quæ Christum passurum prænuntiaverunt. In Festo & intra Octavam solemnitatis Eucharistiæ antiqua colliguntur monumenta, quibus & realitas Corporis Christi & sacrificii veritas, tum Communionis antiqua disciplina evincuntur & elucidantur.

In Officio Defunctorum referuntur omnia veteris & novi Testamenti, tum etiam ferè omnium sanctorum Patrum testimonia, quibus futura corporum resurrectio, Purgatorii veritas, & antiquus usus orandi pro Defunctis contra impugnantes hæreses comprobantur.

TABULA FESTORUM

Anni Domini.	Aureus Numerus.	Epacta.	Indictio.	Litterae Dominicales.	Dominicae post Epiph.	Septuagesima.	Dies Cinerum.
1728	19	xviij	6	d c	2 †	25 Jan.	11 Febr.
1729	1	*	7	b	5 †	13 Febr.	2 Mart.
1730	2	xj	8	a	4	5 Febr.	22 Febr.
1731	3	xxij	9	g	2	21 Jan.	7 Febr.
1732	4	iij	10	f e	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1733	5	xiv	11	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1734	6	xxv	12	c	6	21 Febr.	10 Mart.
1735	7	vj	13	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1736	8	xvij	14	a g	3	29 Jan.	15 Febr.
1737	9	xxviij	15	f	5 †	17 Febr.	6 Mart.
1738	10	ix	1	e	3 †	2 Febr.	19 Febr.
1739	11	xx	2	d	2 †	25 Jan	11 Febr.
1740	12	j	3	c b	5 †	14 Febr.	2 Mart.
1741	13	xij	4	a	3	29 Jan.	15 Febr
1742	14	xxiij	5	g	2	21 Jan.	7 Febr.
1743	15	iv	6	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1744	16	xv	7	e d	3 †	2 Febr.	19 Febr.
1745	17	xxvj	8	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1746	18	vij	9	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1747	19	xviij	10	a	3 †	29 Jan.	15 Febr.
1748	1	*	11	g f	5	11 Febr.	28 Febr.
1749	2	xj	12	e	3 †	2 Febr.	19 Febr.
1750	3	xxij	13	d	2 †	25 Jan.	11 Febr.
1751	4	iij	14	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1752	5	xiv	15	b a	3	30 Jan.	16 Febr.
1753	6	xxv	1	g	6	18 Febr.	7 Mart.
1754	7	vj	2	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1755	8	xvij	3	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1756	9	xxviij	4	d c	5 †	15 Febr.	3 Mart.
1757	10	ix	5	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1758	11	xx	6	a	2	22 Jan.	8 Febr.
1759	12	j	7	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1760	13	xij	8	f e	3 †	3 Febr.	20 Febr.
1761	14	xxiij	9	d	1 †	18 Jan.	4 Febr.
1762	15	iv	10	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1763	16	xv	11	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1764	17	xxvj	12	a g	6	19 Febr.	7 Mart.
1765	18	vij	13	f	3 †	3 Febr.	20 Febr.
1766	19	xviij	14	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1767	1	*	15	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1768	2	xi	1	c b	3 †	31 Jan.	17 Febr.

MOBILIUM TEMPORARIA.

Anni Domini.	*PASCHA.*	*ASCENSIO DOMINI.*	*PENTECOSTE.*	*FESTUM CORPORIS CHRISTI.*	*Dominica post Pente..*	*Dominica prima Adventus.*
1728	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
1729	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov.
1730	9 April.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3 Dec.
1731	25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
1732	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1733	5 April.	14 Maii.	24 Maii	4 Junii.	26	29 Nov.
1734	25 April.	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	23 †	28 Nov.
1735	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1736	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1737	21 April.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1 Dec.
1738	6 April.	15 Maii.	25 Maii	5 Junii.	26	30 Nov.
1739	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Nov.
1740	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov.
1741	2 April.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3 Dec.
1742	25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
1743	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1744	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1745	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1746	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1747	2 April.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3 Dec.
1748	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1749	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov.
1750	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Nov.
1751	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1752	2 April.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3 Dec.
1753	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 Dec.
1754	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1755	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1756	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1757	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1758	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1759	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1760	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov.
1761	22 Mart.	30 April.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 Nov.
1762	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1763	3 April.	12. Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1764	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 Dec.
1765	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1766	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1767	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1768	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obitus
*	a	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & OCTAVA NATIVITATIS EJUS, *Triplex secundæ Classis*.	
xxix	b	iiij	2	Festum sancti Basilii Magni, Cæsariensis in Cappadocia Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, (è 1. Januarii.) *semiduplex. Commem.* S. Fulgentii, Ruspensis Episcopi, (è die 1.)	an. 379. an. 533.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ Virginis Parisiensis, *simplex*.	an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretensis Episcopi, discipuli S. Pauli, *simplex*.	Circa an. 90.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini *sine jejunio. Commem.* S. Eduardi Regis Angliæ.	c. an. 1066.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA seu MANIFESTATIO DOMINI, *Solemne*.	
xxiiij	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.	
xxiij	a	vj	8	De Octava Epiphaniæ. *Commem.* S. Luciani, Bellovacensis Episcopi.	c. 3. sec.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ.	
xxj	c	iiij	10	De Octava Epiphaniæ. *Commem.* S. Guillelmi, Bituricensis Episcopi.	an. 1209.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ.	
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ.	
xviij	f	Idib.	13	Baptismus Christi, & Octava Epiph. *duplex majus*.	
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, (è die 13.) *Semiduplex. Commem.* S. Felicis Presbyteri Nolani & Confessoris fidei.	c. an. 368 c. an. 268
xvj	a	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ, Thebaïdis, *semiduplex. Commem.* S. Mauri, Glannofoliensis Abbatis.	c. an. 342 an. 604.
xv	b	xvij	16		
xiiij	c	xvj	17	Antonii Abbatis.	an. 356.
xiij	d	xv	18	*Prima Septuagesima.*	
xij	e	xiiij	19	Remigii Pontificis Rotomagensis, *simplex*.	an. 772.
xj	f	xiij	20	Fabiani Papæ & Sebastiani Romæ, Martyrum; *duplex majus*. [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ Classis*.]	an. 250. c. an. 288
x	g	xij	21	Agnetis, Romæ Virginis & Martyris, *simplex*.	c. an. 304
ix	a	xj	22	Vincentii Diaconi Cæsaraugustani, Valentiæ in Hispania Martyris, *duplex minus*.	an. 304.
viij	b	x	23	Waningi, Laïci Rotomagensis, *semiduplex*.	
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyris, (è die 22.) *simplex*.	an. 97.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apostoli: *an.* 34. *vel* 35. *duplex minus*.	
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris. (è die 23. Febr.) *simplex. Commem.* S. Paulæ, Viduæ Romanæ.	an. 147. vel 166. an. 404.
iiij	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinopolitani Episc. & Ecclesiæ Doctoris, (è die 14. Septemb.) *semiduplex*.	an. 704.
iij	g	v	28	Caroli Magni, Imperatoris, & Regis Franciæ, *semiduplex*. [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis*.] *Commem.* S. Cyrilli, Alexandrini Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris.	an. 814. an. 444.
ij	a	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Episcopi, (è 28 Decembris.) *duplex minus*.	an. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *semiduplex*.	c. an. 680.
*	c	Prid.	31	Juliani Cenomanensis Episcopi, *semiduplex*.	c. an. 83

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxix	d	Cal.	1	Severi Abrincensis Episcopi, *duplex minus.* *Commem.* S. Ignatii, Antiocheni Episcopi & Martyris, (è 20. Decembris.)	an. 107.
xxviij	e	iiij	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ classis.*	
xxvij	f	iij	3	Austrebertæ Virginis Rotomagensis, Abbatissæ Pauliaci, *semiduplex. Commem.* S. Blasii, Sebasteni Episcopi & Martyris.	an. 704. c an. 316
25. xxv	g	Prid.	4	Isidori Presbyteri & Solitarii, *semiduplex.*	an. 445.
				Prima dies Cinerum.	
xxv. xxiiij	a	Non.	5	Agathæ Virginis & Martyris Catanensis, *simplex.*	an. 250.
xxiij	b	viij	6	Amandi Traiectensis Episcopi, *simplex. Commem.* S. Vedasti Atrebatensis Episcopi.	an. 675. c. an. 539
xxij	c	vij	7		
xxj	d	vj	8		
xx	e	v	9	Ansberti Rotomagensis Pontificis, *semiduplex.*	an. 696.
xix	f	iiij	10		
xviij	g	iij	11		
xvij	a	Prid	12		
xvj	b	Idib.	13		
xv	c	xvj	14		
xiiij	d	xv	15		
xiij	e	xiiij	16		
xij	f	xiij	17		
xj	g	xij	18		
x	a	xj	19		
ix	b	x	20		
viij	c	ix	21		
				Ultima Septuagesima.	
vij	d	viij	22		
vj	e	vij	23	Vigilia *sine jejunio.*	
v	f	vj	24	Matthiæ Apostoli, *duplex majus.*	1. sec.
iiij	g	v	25	Prætextati, Rotomagensis Pontificis, *simplex.*	an. 586.
iij	a	iiij	26		
ij	b	iij	27	Honorinæ Virginis & Mart. Rotomag. *simplex.*	4. sec.
j	c	Prid.	28	Martyrum, qui obiere in charitatis officio erga pestilentiâ conflictatos Alexandriæ, *simplex.*	an. 261.

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. Vigilia S. Matthiæ fit die 24. Festum verò S. Matthiæ celebratur 25. Februarii & bis-dicitur, sexto Kalendas, id est, 24. & 25. Littera autem Dominicalis, quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem: ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit, *a*, mutatur in præcedentem, quæ est, *g*; & sic de aliis.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere.
*	d	Cal.	1		
xxix	e	vj	2		
xxviij	f	v	3		
xxvij	g	iiij	4	Adriani, Martyris & Sociorum, *simplex.*	an. 306.
xxvj	a	iij	5		
25. xxv.	b	Prid.	6		
xxiiij	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginensium Martyrum *commemoratio.* [De S. Thoma Aquinate fit die 15. Julii.]	c. an. 204
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paschale.*	
xxij	e	vij	9	Martyrum, qui pro Sacris libris interiere *commemoratio.*	an. 303.
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*	
xx	g	v	11		
xix	a	iiij	12	[De S. Gregorio Papa & Ecclesiæ Doctore fit die 3. Septembris.]	
xviij	b	iij	13		
xvij	c	Prid.	14		
xvj	d	Idib.	15		
xv	e	xvij	16		
xiiij	f	xvj	17	Patricii Episcopi, Hiberniæ Apostoli *commemoratio.*	an. 460.
xiij	g	xv	18	Cyrilli, Jerosolymitani Episcopi *commemoratio.*	an. 386.
xij	a	xiiij	19	[De S. Joseph fit die 12. Decembris.]	
xj	b	xiij	20	Joachim, Patris B. Mariæ Virginis *commem.*	
x	c	xij	21	[De S. Benedicto, Cassinensi Abbate fit die 11. Julii.]	
ix	d	xj	22	*Primum Pascha.*	
viij	e	x	23		
vij	f	ix	24		
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO & INCARNATIO DOMINI, *Triplex primæ Classis*; [*à Dominica Palmarum transfertur in Feriam secundam post Octavam Pascha.*]	
v	a	vij	26	Hermelandi Abbatis *commemoratio.*	
iiij	b	vj	27	Eutichii Subdiaconi & Sociorum pro divinitate Verbi Alexandriæ occisorum *commem.*	an. 356.
iij	c	v	28		
ij	d	iiij	29		
j	e	iij			
*	f	Prid.	31		

¶ Feria VI. post Dominicam Passionis fit Officium de B. Maria compatiente, *Duplex majus.* Si in eamdem Feriam inciderit Festum Annuntiationis, tunc de beata Maria compatiente nihil fit hoc anno.

APRILIS.

A P R I L I S.

Cyclus Epact.	Lit. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxix	g	Cal.	1	[De S. Maria Ægyptia pœnitente fit die 7. Maii.]	
xxviij	a	iiij	2	Francisci de Paula, institutoris Ordinis Minimorum, *semiduplex.*	anno 1507.
xxvij	b	iij	3		
25. xxvj	c	Prid.	4	[De S. Ambrosio, Mediolanensi Episcopo & Ecclesiæ Doctore fit die 7. Decembris.]	
xxv. xxiiij	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale.*	
xxiij	e	viij	6		
xxij	f	vij	7		
xxj	g	vj	8	Galterii Rotomagensis, Abbatis Pontisarensis, *semiduplex.*	anno 1099.
xx	a	v	9	Hugonis, Rotomagensis Pontificis, *simplex.*	an. 730.
xix	b	iiij	10	Gaucherii Rotomagensis Presbyteri, *duplex minus. Commem.* Omnium SS. Presbyterorum & Levitarum.	an. 1130
xviij	c	iij	11	Leonis Papæ & Ecclesiæ Doctoris, *semiduplex.*	an. 461.
xvij	d	Prid.	12		
xvj	e	Idib.	13	Justini, Romæ, Christianæ Religionis Apologistæ, ac Martyris; *simplex.*	an. 167. vel 168.
xv	f	xviij	14		
xiiij	g	xvij	15		
xiij	a	xvj	16		
xij	b	xv	17		
xj	c	xiiij	18	Apollonii Senatoris Romani, Martyris, *simplex.*	c. an. 186
x	d	xiij	19		
ix	e	xij	20	Martyrum pro solemnitate Paschali occisorum, *simplex.*	an. 459.
viij	f	xj	21	Anselmi, Abbatis Beccensis, deinde Cantuariensis Episcopi, *simplex.*	anno 1109.
vij	g	x	22		
vj	a	ix	23	Georgii Martyris in Oriente *Commem.*	3. vel 4. sec.
v	b	viij	24		
iiij	c	vij	25	Marci Evangelistæ, *duplex majus.* *Ultimum Pascha.*	an. 68.
iij	d	vj	26		
ij	e	v	27		
j	f	iiij	28		
*	g	iij	29		
xxix	a	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Martyris, *simplex.* Adjutoris, Monachi Rotomagensis *Commemoratio.* *Prima Ascensio.*	c. 3. sec. anno 1131.

MAIUS.

Cyclus Epact.	Lit. Dom.		Dies Mensis.		Obiere
xxviij	b	Cal.	1	PHILIPPI ET JACOBI (Alphæi) Apostolorum , *duplex majus.*	1. sec.
xxvij	c	vj	2	Athanasii , Alexandrini Episcopi , & Ecclesiæ Doctoris , *semiduplex.*	an. 373.
xxvj	d	v	3	Revelatio , seu Inventio S. Crucis , anno 326. *duplex majus. Commem.* S. Alexandri Papæ & Martyris.	c. anno 119.
25. xxv	e	iiij	4	Monnicæ Viduæ Tagastensis , *semiduplex.*	an. 387.
xxiiij	f	iij	5		vel 388.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis Apostoli & Evangelistæ , ante portam Latinam , Circa annum 95. *duplex minus.*	
xxij	a	Non.	7	Mariæ Ægyptiæ pœnitentis , *semiduplex.*	c. anno
xxj	b	viij	8		421. vel
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni , Constantinopolitani Episcopi , & Ecclesiæ Doctoris , *semiduplex.*	432. an. 391.
xix	d	vj	10	*Prima Pentecoste.*	
xviij	e	v	11	Mamerti , Viennensis Episcopi , *simplex.*	c.an.475
xvij	f	iiij	12	Epiphanii , Salaminæ Episcopi , *simplex.*	an. 403.
xvj	g	iij	13		
xv	a	Prid.	14	Pachomii , Tabennæ in Thebaïde Abbatis , Cœnobiticæ vitæ institutoris , *simplex.*	an. 348. vel 349.
xiiij	b	Idib.	15		
xiij	c	xvij	16	Martyrum pro Unitate catholica occisorum , *simplex.*	an. 459.
xij	d	xvj	17		
xj	e	xv	18		
x	f	xiiij	19		
ix	g	xiij	20		
viij	a	xij	21	*Primus Terminus Festi Corporis Christi.*	
vij	b	xj	22		
vj	c	x	23		
v	d	ix	24		
iiij	e	viij	25	[In Ecclesia Metropolitana ad Missam majorem , *commem.* S. Urbani Papæ & Martyris.	an. 2[illegible]
iiij	f	vij	26		
ij	g	vj	27	Ildeverti , Meldensis Episcopi , *simplex.*	an. 690.
j	a	v	28	Germani , Parisiensis Episcopi , *simplex.*	an. 576.
*	b	iiij	29		
xxix	c	iij	30		
xxviij	d	Prid.	31		

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obitus
xxvij	e	Cal.	1		
25. xxvj	f	iiij	2	Pothini, Lugdunensis Episcopi, & Sociorum, Martyrum, *simplex. Commem.* SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ, Romanorum Martyrum.	an. 177. an. 304.
xxv.xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *duplex minus.* *Ultima Ascensio.*	c. an. 540.
xxiij	a	Prid.	4		
xxij	b	Non.	5		
xxj	c	viij	6		
xx	d	vij	7		
xix	e	vj	8	Gildardi, Pontificis Rotomagensis, *semiduplex. Commem.* S. Medardi, Noviomensis Episcopi.	an. 545. an. 529.
xviij	f	v	9		
xvij	g	iiij	10		
xvj	a	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, *duplex majus.*	c. an. 70.
xv	b	Prid.	12		
xiiij	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoste.*	
xiij	d	xviij	14	[De S. Basilio Magno fit die 2. Januarii.]	
xij	e	xvij	15		
xj	f	xvj	16	Cyrici, & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia, Martyrum, *simplex.*	an. 305.
x	g	xv	17		
ix	a	xiiij	18		
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mediolanensium Martyrum, *semiduplex.*	c. 1. sec.
vij	c	xij	20	Latuini, Sagiensis Episcopi, *simplex.*	
vj	d	xj	21		
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episcopi, *simplex.*	an. 431.
iiij	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*	
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Triplex secunda classis.* *Ultimus Terminus Festi Corporis Christi.*	
ij	a	vij	25	De Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, *simplex. Commem.* S. Prosperi Ecclesiæ Doctoris.	an. 456. vel 457.
j	b	vj	26	De Octava Nativ. S. Joannis Bapt. *simplex : Commem.* SS. Joan. & Pauli, Romæ Martyrum.	c. an. 362
*	c	v	27	Irenæi, Lugdunensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, ac Sociorum ejus, Martyrum, *semiduplex. Commem.* Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ.	c. an. 202
xxix	d	iiij	28	Vigilia *cum jejunio. Commem.* Octavæ S. Joannis Baptistæ.	
xxviij	e	iij	29	PETRI ET PAULI Apostolorum, *Triplex secunda classis.*	an. 66.
xxvij	f	Prid.	30	*Commemoratio* S. Pauli Apostoli, *duplex majus: Commem.* S. Petri Apostoli; & Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ.	an. 66.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & ipsius Decollatio, *duplex minus.* *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.	an. 32.
25. xxv.	a	vj	2	Visitatio beatæ Mariæ Virginis, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*] *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.	
xxiiij	b	v	3	De Octava SS. Petri & Pauli, *simplex. Commem.* S. Martialis, Lemovicensis Episcopi.	c. 2. sec.
xxiij	c	iiij	4	De Octava SS. Petri & Pauli, *simplex.*	
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *simplex.*	
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri & Pauli Apostolorum, & Cathedra, seu Pontificatus S. Petri Antiochiæ primùm, deinde Romæ, *duplex minus.*	
xx	f	Non.	7	Pantæni, Presbyteri Alexandrini, *semiduplex.*	c. an. 214.
xix	g	viij	8		
xviij	a	vij	9		
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum matris, Romæ Martyrum, *simplex.*	c. an. 164.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21. Martii.) *semiduplex. Translatio circa annum* 660.	an. 543. vel 544.
xv	d	iiij	12	Cleti Papæ & Martyris, *simplex.*	1. sec.
xiiij	e	iij	13		
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episcopi & Doctoris, *semiduplex.*	an. 1274
xij	g	Idib.	15	Thomæ Aquinatis, Presbyteri & Doctoris, (è 7. Martii.) *semiduplex. Canonizatio an.* 1323	an. 1274
xj	a	xvij	16		
x	b	xvj	17	Clari Presbyteri & Martyris Rotomagensis, *semiduplex. Commem.* SS. Sperati & Sociorum ejus, Martyrum Scillitanorum.	an. 200.
ix	c	xv	18		
viij	d	xiiij	19	Arsenii Diaconi Romani, Solitarii Scetis, *simplex.*	an. 445.
vij	e	xiij	20		
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, & Sociorum, *simplex.*	an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *duplex minus.*	1. sec.
iiij	a	x	23	Wandregisili Abbatis Rotomagensis, *semiduplex.*	an. 667.
iij	b	ix	24	Vigilia *sine jejunio.*	
ij	c	viij	25	JACOBI ZEBEDÆI Apostoli, *duplex majus. Commem.* S. Christophori Martyris in Licia.	an. 44.
j	d	vij	26	Annæ Matris B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	1. sec.
*	e	vj	27		
xxix	f	v	28		
xxviij	g	iiij	29	Lazari, Marthæ Christi hospitæ & Mariæ Sororum ejus, *semiduplex.* (è 17. Octobris.)	1. sec.
xxvij	a	iij	30		
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Antissiodorensis Episcopi, *simplex. Commem.* S. Ignatii Loyolæ, Presbyteri, institutoris Societatis Jesu.	an. 448. vel 449. an. 1556.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxv. xxiv	c	Cal.	1	Liberatio S. Petri è carcere *an.* 44. *semiduplex.* *Commem.* S. Exuperii, Bajocensis Episcopi.	c. 4. sec.
xxiij	d	iiij	2	Omnium Sanctorum antiquæ Legis, *duplex minus. Commem.* S. Stephani I. Papæ & Martyris.	an. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio seu Inventio Corporis S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, Jerosolymis, *simplex.* 19. *Decembris anno* 415.	
xxj	f	Prid.	4	Dominici Presbyteri, institutoris Ordinis Prædicatorum (è 6.) *semiduplex.*	an. 1221
xx	g	Non.	5		
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *anno* 32. *duplex majus.* [In Metropolitana Ecclesia, *Triplex secundæ classis.*] *Commem.* S. Xisti II. Papæ & Mart.	an. 258.
xviij	b	vij	7	Victricii, Rotomagensis Pontificis & Confessoris fidei, *duplex minus.*	an. 407.
xvij	c	vj	8		
xvj	d	v	9	Vigilia *cum jejunio.*	
xv	e	iiij	10	Laurentii Diaconi Romani, & Mart. *duplex maj.*	an. 258.
xiv	f	iij	11	Taurini, Ebroïcensis Episcopi, *semiduplex.*	c. 3. sec.
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virginis (è die 11.) *simplex.* [Reductio Normaniæ ad Carolum VII. Francorum Regem, *anno* 1450.]	an. 1253.
xij	a	Idib.	13	Radegundis, Franc. Reginæ, Viduæ, *semiduplex.*	an. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*	
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, Ecclesiæ Metropolitanæ, ac totius Diœcesis Patronæ. *Solemne.*	I. sec.
ix	d	xvij	16	De Octava Assumptionis. *Commem.* S. Rochi Laïci apud montem Pessulanum.	an. 1327.
viij	e	xvj	17	De Octava Assumptionis.	
vij	f	xv	18	De Octava Assumptionis.	
vj	g	xiiij	19	De Octava Assumptionis.	
v	a	xiij	20	Bernardi, Primi Abbatis Claravallensis, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex minus. Commem.* Octavæ Assumptionis, & S. Philiberti primi Abbatis Gemmeticensis.	an. 1153.
iiij	b	xij	21	De Octava Assumptionis.	
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis beatæ Mariæ Virginis. *Commem.* Voti Ludovici XIII. & Dedicationis Ecclesiæ beatæ Mariæ Majoris, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*]	
ij	d	x	23	Vigilia *sine jejunio.*	
j	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli, *duplex majus.*	I. sec.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Francorum Regis, *duplex majus.*	an. 1270.
xxix	g	vij	26	Audoëni, Rotomagensis Pontificis, (è die 24.) *duplex minus.*	an. 683.
xxviij	a	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *simplex. Commem.* S. Viviani, Santonensis Episcopi.	an. 542. c. 6. sec.
xxvij	b	v	28	Augustini Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex minus.*	an. 430.
xxvj	c	iiij	29		
25. xxv.	d	iij	30		
xxiv	e	Prid.	31		

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obitus
xxiiij	f	Cal.	1	Ægidii Abbatis in Occitania, *simplex. Commem.* S. Lupi, Senonensis Episcopi.	an. 552. vel 558.
xxiij	g	iiij	2		an. 623.
xxij	a	iij	3	Gregorii Papæ, & Ecclesiæ Doctoris (è 12. Martii) *Ordinatio anno* 590. *duplex minus.*	an. 604.
xx	b	Prid.	4		
xix	c	Non.	5		
xviij	d	viij	6		
xvij	e	vij	7	Clodoaldi Presbyteri, *simplex.*	an. 561.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ classis.*	
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. Mariæ. *Commemoratio* S. Gorgonii in Bithynia Martyris.	c.an. 303
xiiij	a	iiij	10	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, *duplex minus.* (Imperante Constantino *anno* 628.) *Commem.* Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ.	
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis beatæ Mariæ, *duplex minus.*	
viij	g	xvj	16	Cornelii Papæ & Martyris, & Cypriani, Carthaginensis Episcopi & Martyris, & Ecclesiæ Doctoris. (è 14.) *semiduplex. Commem.* S. Euphemiæ, Chalcedonensis Virginis & Martyris.	an. 352. an. 258. c.an. 307
vij	a	xv	17		
vj	b	xiiij	18	Sinerii Abrincensis Episcopi, *semiduplex.*	c.an. 565
v	c	xiij	19	Januarii, Beneventi Episcopi & Martyris, *simplex.*	c. 4. sec.
iiij	d	xij	20	[De Vigilia S. Matthæi fit Feriâ quartâ Quatuor Temporum.]	
iij	e	xj	21	Laudi Constantiensis Episcopi, *simplex*, [De S. Matthæo Apostolo & Evangelista fit Feriâ quintâ Quatuor Temporum.]	an. 566. vel 567.
ij	f	x	22	Mauricii & Sociorum, Martyrum, *semiduplex.*	an. 286.
j	g	ix	23	Lini Papæ & Martyris, *simplex. Commem.* S. Theclæ, Iconii Virginis & Martyris.	c. an. 78. c.fin. 1. s.
*	a	viij	24	Geremari, Abbatis Rotomagensis, *semiduplex.*	an. 658.
xxix	b	vij	25	Firmini Ambianensis Episcopi & Mart. *simplex.*	c.an. 287
xxviij	c	vj	26		
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, *semiduplex.*	c.an. 303
25. xxvj	e	iiij	28		
xxv. xxiv	f	iij	29	MICHAELIS ARCHANGELI, ET OMNIUM ANGELORUM. *Triplex secundæ classis.*	
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Stridoniensis Presbyteri, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex minus.*	an. 420.

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
xxij	a	Cal.	1	Remigii, Remensis Episcopi, (è 31. Januarii) *Translatio anno 852. simplex.* ¶ *Dominica prima Octobris, celebratur* ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS Ecclesiæ Metropolitana Rotomagensis, & aliarum Ecclesiarum totius Diœcesis, *Triplex prima classis,* Intra Octavam, *semiduplex.*	an. 533.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *semiduplex. Commem.* S. Leodegarii, Augustodunensis Episcopi & Martyris.	an. 685.
xx	c	v	3		
xix	d	iiij	4	Francisci Assisiatis in Umbria, institutoris Ordinis Minorum, *semiduplex.*	an. 1225 vel 1226
xviij	e	iij	5		
xvij	f	Prid.	6	*Commemoratio* S. Brunonis Monachi, institutoris Ordinis Cartusianorum, Et S. Fidei, Aginnensis Virginis & Martyris.	an. 1101 c. an. 287.
xvj	g	Non	7		
xv	a	viij	8	¶ *Dominica secunda Octobris*, Festivitas SS. NICASII ac MELLONI qui Rotomagensem Ecclesiam fundaverunt, *Triplex prima classis.*	c. 2. sec.
xiiij	b	vij	9	Dionysii, Parisiensis Episcopi & Sociorum ejus Martyrum, *duplex minus. Commem.* S. Dionysii Areopagitæ, primi Athenarum Episcopi & Martyris.	c. 2. sec. c. an. 95.
xiij	c	vj	10	Evodi, Pontificis Rotomagensis, *simplex.*	an. 549.
xij	d	v	11		
xj	e	iiij	12		
x	f	iij	13		
ix	g	Prid.	14		
viij	a	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis Virginis Ordinis Carmelitarum instauratricis, *semiduplex.*	an. 1582
vij	b	xvij	16		
vj	c	xvj	17		
v	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secunda classis.*]	1. sec.
iiij	e	xiiij	19	Justi Martyris, *simplex.*	vi. sec.
iij	f	xiij	20		
ij	g	xij	21	Hilarionis, Abbatis in Palæstina, *simplex. Commem.* SS. Ursulæ & Sociarum, Virginum *prima classis.*	an. 371. 4. vel 5. s.
j	a	xj	22		
*	b	x	23	ROMANI, Pontificis Rotomagensis, *Triplex prima classis.*	an. 646.
xxix	c	ix	24	De Octava S. Romani.	
xxviij	d	viij	25	De Octava S. Romani.	
xxvij	e	vij	26	De Octava S. Romani.	
xxvj	f	vj	27	Vigilia *cum jejunio. Commem.* Octavæ S. Romani.	
25. xxv.	g	v	28	SIMONIS ET JUDÆ Apostolorum, *duplex majus. Commem.* Octavæ S. Romani.	1. sec.
xxiiij	a	iiij	29	De Octava S. Romani.	
xxiij	b	iij	30	Octava S. Romani, & *Commem.* Omnium SS. Rotomagensium Pontificum, *duplex minus.*	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio: Commem.* S. Quintini, apud Augustam Veromanduorum Episcopi & Martyris.	an. 287.

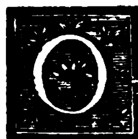
Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiit
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Solemne.*	
xx	e	iiij	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM instituta anno 998. *duplex majus.*	
xix	f	iij	3	De Octava Omnium Sanctorum.	
xviij	g	Prid.	4	De Octava Omnium Sanctorum.	
xvij	a	Non.	5	De Octava Omnium Sanctorum.	
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum.	
xv	c	vij	7	De Octava omnium Sanctorum.	
xiiij	d	vj	8	Veneratio SS. Reliquiarum, & Octava omnium Sanctorum, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*]	
xiij	e	v	9	Caroli, Mediolanensis Episcopi (è 3.) *semiduplex.*	an. 1584
xij	f	iiij	10		
xj	g	iij	11	MARTINI, Turonensis Episcopi, (ex 8.) *duplex majus.*	c. an. 397
x	a	Prid.	12	Martini Papæ & Martyris, (è 16. Septembris) *simplex.*	an. 655.
ix	b	Idib.	13	Bricii, Turonensis Episcopi, *simplex.* [In Ecclesia Metropolitana, *duplex majus.*	c. an. 444
viij	c	xviij	14	Laurentii de Augo, Dubliniensis Episcopi, *semiduplex.*	an. 1181.
vij	d	xvij	15	Maclovii, Alethensis Episcopi, *simplex. Commem.* S. Sidonii Abbatis Rotomagensis.	c. an. 565 c. an. 689
vj	e	xvj	16		
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Neocæsareæ Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *semiduplex. Commem.* S. Dionysii, Alexandrini Episcopi.	c. an. 270 c. an. 264
iiij	g	xiiij	18	S. Romani Diaconi & Martyris, *simplex.*	c. an. 363
iij	a	xiij	19		
ij	b	xij	20		2. 3. vel
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *duplex majus.*	4. sec.
*	d	x	22	Cæciliæ Virginis & Martyris; *duplex minus.*	an. 100.
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & Martyris, *semiduplex.*	1. vel 2. s.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Romani Martyris, *simplex. Commem.* S. Anastasiæ, Romanæ Viduæ & Martyris.	an. 304. an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *semiduplex.*	
25. xxvj	a	vj	26		
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventus.*	
xxiij	c	iiij	28		
xxij	d	iij	29	Vigilia *cum jejunio : Commem.* S. Saturnini, Tolosani, Episcopi & Martyris.	111. sec. an. 250.
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ Apostoli, *duplex majus.*	c. an. 70.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies Mensis.		Obiere
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomensis Episcopi, (è 30. Novembris) *semiduplex. Commem.* S. Candidi, Trajectensis Episcopi.	c. an. 659 c. 5 sec.
xix	g	iiij	2		
xviij	a	iij	3	*Commem.* S. Francisci Xaverii Presbyteri. *Ultima sedes Adventus.*	an. 1552.
xvij	b	Prid.	4		
xvj	c	Non.	5		
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episcopi in Licia, *duplex minus.*	a. 4. vel 5. s.
xiv	e	vij	7	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris (è 4. Aprilis.) *Ordinatio anno* 374. *duplex minus.*	an. 397.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex prima classis,*	
xij	g	v	9	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
xj	a	iiij	10	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
x	b	iij	11	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
ix	c	Prid.	12	Joseph Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Martii) *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana *triplex secunda classis.*] *Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	1. sec.
viij	d	Ibid.	13	*Commem.* S. Luciæ Syracusanæ Virginis & Martyris; & Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	an. 304. vel 305.
vij	e	xix	14	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	
v	g	xvij	16		
iiij	a	xvj	17		
iij	b	xv	18		
ij	c	xiiij	19		
j	d	xiij	20	Vigilia *sine jejunio.*	
*	e	xij	21	Thomæ Apostoli, *duplex majus.*	1. sec.
xxix	f	xj	22		
xxviij	g	x	23		
xxvij	a	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*	
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI, *Solemne.*	
25. xxv.	c	vij	26	STEPHANI, Diaconi & Protomartyris, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 33.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, Apostoli & Evangelistæ, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	c. an. 100
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	
xxij	f	iiij	29	Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Martyris, *duplex minus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 1170.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intra Octavam Nativitatis Domini, *duplex minus. Commem.* S. Ursini, Bituricensis Episcopi.	circa 2. sec.
19. xx	a	Prid.	31	Silvestri Papæ, *duplex minus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 335.

Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

ORDO
DIVINI OFFICII
SINGULIS DIEBUS RECITANDI.

FFICII divini undecim sunt Classes.

Officium vel est Feriale vel Festivum.

Feriale distinguitur in minus, medium & majus.

Festivum, vel Simplex est, vel Semiduplex; aut Duplex minus, aut Duplex majus; aut Triplex secundæ Classis, aut Triplex primæ Classis; vel tandem Solemne. Præterea inter Duplex minus & Duplex majus suum locum tenet Officium de Dominica.

In unoquoque Officio octo sunt partes; scilicet Officium Nocturnum, Laudes Matutinæ, Prima Hora, Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ, & Completorium.

DE OFFICIO NOCTURNO.

AD Officium Nocturnum, dictis secretò Oratione Dominicâ, Salutatione Angelicâ & Symbolo Apostolorum, os sibi pollice signans Celebrans clarâ voce dicit: *Domine, labia*, &c. Deinde manu extensâ signando se à fronte ad pectus & à sinistro humero ad dextrum (quod servatur initio omnium Horarum) eodem tono dicit: *Deus in adjutorium*, &c. Tùm canticum *Alleluia*, vel ejus loco à Septuagesima ad Pascha, *Laus tibi, Domine, Rex æternæ gloriæ*.

Posteà Invitatorium cum Psalmo, *Venite, exultemus*, hoc modo dicitur. Bis dicitur integrum ante Psalmum, integrum semel dicitur post primum Versum, post tertium & post quintum. Sed post Versum secundum & post quartum sola dicitur reclamatio, quæ Asterisco * notatur. Post Versum *Gloria Patri*, &c. dicitur primò reclamatio, deinde Invitatorium integrum.

In Festis verò Solemnibus Invitatorium dicitur integrum post quemlibet Versum.

Post Invitatorium dicitur Hymnus, ut in Proprio vel in Communi.

Post Hymnum, vel unum vel tria Nocturna recitantur.

Quando cantatur Officium, ante Psalmum aut Canticum intonatur primum Antiphonæ vocabulum: sed illud non pronuntiatur hoc loco si Officium recitetur sine cantu, nisi Antiphona dicenda sit integra, ut Antiphonæ ad *Benedictus* & *Magnificat* in Triplicibus & Solemnibus, & Majores Antiphonæ circa finem Adventûs.

In Officio Solemni, in Triplici primæ Classis, & in Officio de Dominica extra Paschale tempus, tria dicuntur Nocturna: in reliquis Officiis, & toto tempore Paschali unicum Nocturnum.

Quando unicum dicitur Nocturnum, extra tempus Paschale, novem recitantur Psalmi cum novem aut tribus Antiphonis. Tempore Paschali tres tantùm Psalmi recitantur cum una aut tribus Antiphonis. Ultimam Antiphonam sequitur Versiculus. Deinde altâ voce dicitur *Pater noster* & secretò, usque ad Versiculum, *Et ne nos*, &c. qui clarâ voce pronuntiatur; posteà Absolutio. Statim Lector parumper se inclinans, & vertens faciem versùs Celebrantem ab eo petit Benedictionem, dicens: *Jube, Domne, benè dicere.* Lectores singuli ante singulas Lectiones idem observant, tum legitur Lectio voce distinctâ, ut commodè ab astantibus possit audiri; hinc legenda est in loco ambonis, id est in Chori parte inferiori, vel in ipso medio ubi numerosus est Clerus. Absolutiones & Benedictiones invenientur post has Rubricas.

Recitatio trium Lectionum cum totidem Responsoriis cum Versu, *Gloria Patri*, in fine ultimi in unoquoque Nocturno communior est regula: quibusdam tamen casibus infrà observandis quarta aut decima Lectio fine subsequente Responsorio superadditur.

Dictis Lectionibus omnibus & Responsoriis, dicitur Hymnus *Te Deum*, si dicendus sit. Dici autem debet hic Hymnus toto tempore Paschali, & per annum in omnibus Festis, necnon in omnibus Dominicis, præterquam in Dominicis Adventûs, & Dominicis à Septuagesima ad Dominicam in Ramis Palmarum inclusivè.

DE LAUDIBUS MATUTINIS.

SI Laudes Matutinæ separatim ab Officio Nocturno recitantur, dictis se-

quetò *Pater* & *Ave*, Celebrans junctis manibus inchoat Versum Sacerdotalem. Sed si post Officium Nocturnum Laudes continenter recitantur, statim finito Nocturno Celebrans incipit à Versu Sacerdotali, deinde dicit *Deus in adjutorium*, &c. Posteà cum quinque Antiphonis Officio convenientibus dicuntur primò tres Psalmi, secundò Canticum ex veteri vel novo Testamento desumptum, tertiò & alius Psalmus.

Post Psalmos & Antiphonas dicuntur Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum Evangelicum, *Benedictus Dominus*, &c. cum sua Antiphona.

Dictâ hâc Antiphonâ in Feriis majoribus & mediis, Litaniæ, seu Preces flexis genibus recitantur, in quarum fine Celebrans (solus stans) dicit: *Dominus vobiscum* & *Oremus*, cantat Orationem; & dicto *Amen* omnes surgunt.

In ceteris omnibus Officiis dictâ post Canticum *Benedictus* Antiphonâ, statim Celebrans omnibus stantibus dicit, *Dominus vobiscum* & *Oremus*. Et cantat Orationem Officio convenientem. Et post Orationem rursùs repetit *Dominus vobiscum*, & dicitur *Benedicamus Domino*.

Posteà si facienda sit aliqua Commemoratio, fit hoc loco, dicendo Antiphonam, Versum & Orationem.

Commemorationes autem vel singulares sunt, vel Communes.

Commemoratio singularis non fit nisi alicujus Festi in eamdem ipsam diem incidentis. Antiphona sumitur ex Laudibus in Proprio vel in Communi; & dicitur ea quæ posita est ad *Benedictus*: Versus habetur post hymnum similiter in Laudibus.

Post Commemorationes singulares si quæ occurrant, fiunt Communes in iis quibus competunt diebus, hoc ordine: primo de Cruce, secundo de B. Maria, tertio de SS. Pontificibus Rothomagensibus & de Patrono Ecclesiæ, qui sese invicem pro sua dignitate antecedunt, ultimo loco pro Pace.

Fit commemoratio de Christo crucifixo redivivo per totum tempus Paschale, nisi sit Festum Triplex: per annum fit tantùm in Feriali Officio. Non fit commemoratio de Cruce ab initio Adventûs usque ad Purificationem B. Mariæ, nec à Dominica Passionis usque ad Feriam secundam post Dominicam in Albis depositis.

Ceteræ Commemorationes Communes fiunt in Festis Simplicibus & Semiduplicibus ac in Feriis à Purificatione ad Dominicam Passionis, & à Festo Sanctæ Trinitatis, usque ad Adventum.

Præterea fit de sola Sancta Maria à Circumcisione ad Purificationem in Feriis, Festis Simplicibus & Semiduplicibus, ac Dominicis.

Insuper tam de Sancta Maria quàm de Patrono Ecclesiæ in Dominicis à Purificatione ad Dominicam Passionis, & à Dominica tertia post Pentecosten usque ad Adventum fit commemoratio.

Porrò quando fit commemoratio Christi crucifixi & redivivi, & quando fit commemoratio solius B. Mariæ, hæ commemorationes habentur in Proprio de Tempore. Quando autem fiunt aliæ commemorationes Communes, omnes inveniuntur in Psalterio.

Finitis Commemorationibus Celebrans dicit *Dominus vobiscum*. Deinde dicitur *Benedicamus Domino*, ℟. *Deo gratias*, & submissâ voce *Fidelium animæ*, &c. secretò *Pater noster*.

Si immediatè sequatur Prima, statim fine *Pater* & *Ave* incipitur absolutè, quòd observatur quoties duæ Horæ simul junguntur, quod raró fiet.

DE PRIMA.

Ad Primam dictis secretò *Pater* & *Ave* dicitur *Deus in adjutorium*, & Hymnus *Jam lucis*. Deinde dicuntur tres Psalmi cum una Antiphona.

Ante Antiphonam in Officio de Dominica in modum quarti Psalmi additur Symbolum *Quicumque*.

Post Antiphonam dicitur Capitulum, & Responsorium breve cum suo versu. Posteà Preces seu Litaniæ (si dicendæ sint.) Tandem *Dominus vobiscum*. Oratio, *Domine Deus*. Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum*, & dicitur *Benedicamus Domino*, ℟. *Deo gratias*.

Deinde, nisi priùs recitanda sit Prima de B. Maria, in Choro aut in Capitulo legitur Martyrologium.

Post Martyrologium, vel statim post *Benedicamus* dicitur, ℣. *Pretiosa* cum Oratione *Sancta Maria*.

Tùm si sit negotiosus dies, dicuntur preces *Deus in adjutorium*, &c. Si sit dies Festus in populo, hæ preces omittuntur.

Posteà Lector eo ritu quo in Lectionibus Officii Nocturni petit Benedictionem dicens, *Jube, Domne, benè dicere*, & Celebrans benedicit, dicens: *Bonitatem & disciplinam & scientiam doceat nos Dominus*. Chorus respondet: *Amen*. Lector legit Canonem, qui semper terminatur, his verbis: *Tu autem, Domine, miserere nostri*. ℟. *Deo gratias*.

Canon si appositus fuerit in Proprio Sanctorum, hic solus legitur: si non sit in Proprio Sanctorum (quod sæpiùs eveniet) habebitur in Proprio de Tempore.

Lecto Canone dicitur *Adjutorium*, &c. ut in Psalterio.

De Horis Tertia, Sexta & Nona.

AD Tertiam, Sextam & Nonam, dictis secretò *Pater* & *Ave*, dicitur: *Deus in adjutorium*, &c. & Hymnus: deinde tres Psalmi cum una Antiphona; tùm Capitulum & Responsorium breve cum suo versu. Posteà si Officium fiat de Feria majore aut media, Litaniæ seu Preces flexis genibus recitantur, in quarum fine Celebrans surgens dicit: *Dominus vobiscum*, & *Oremus*, & cantat Orationem.

Si non fiat Officium de Feria majore aut media, statim post Versum cunctis stantibus Celebrans dicto, *Dominus vobiscum*, & *Oremus*, cantat Orationem; posteà repetit *Dominus vobiscum*, deinde dicitur, *Benedicamus Domino*, ℟. *Deo gratias*, &c. submissâ voce *Fidelium animæ*, & secretò *Pater noster*.

DE VESPERIS.

A Vesperis præcedentis diei incipit omne Officium Festivum. Simplex dictâ Nonâ, cetera dicto Completorio propriæ diei terminantur.

Vesperæ præcedentis diei, primæ Vesperæ appellantur: Vesperæ diei propriæ, secundæ Vesperæ nominantur.

Feriale Officium incipit ubi Festivum deficit.

Ad Vesperas dictis secretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus in adjutorium*. Deinde cum quinque Antiphonis Officio convenientibus quinque Psalmi Feriales, nisi aliter notetur, & posteà Capitulum.

Post Capitulum additur Responsorium (quando dicendum est.)

Post Responsorium vel Capitulum dicuntur Hymnus, Versiculus, Canticum Evangelicum *Magnificat*, cum Antiphona.

Dictâ hâc Antiphonâ, si Feriæ majoris aut mediæ fit Officium, Litaniæ seu Preces recitantur ut in Laudibus.

In ceteris omnibus Officiis, dictâ post Canticum *Magnificat* Antiphonâ, statim Celebrans cunctis stantibus dicit, *Dominus vobiscum* & *Oremus*, & cantat Orationem Officio convenientem. Et post Orationem rursùs repetit *Dominus vobiscum*. Et dicitur, *Benedicamus Domino*.

Posteà si facienda sit aliqua Commemoratio, fit hoc loco, dicendo Antiphonam, Versum & Orationem.

Commemorationes fiunt eo ordine, quem præscripsimus in Laudibus: sed hìc dicitur ea Antiphona quæ posita est ad *Magnificat*, & Versus qui habetur post Hymnum in Vesperis.

Insuper observandum est tam in Vesperis quam in Laudibus, ne iterentur eadem Antiphona idemque Versus, pro Commemoratione debere ad Laudes Antiphonam & Versum desumi ex primis Vesperis, & similiter ad Vesperas desumi ex Laudibus.

Dictâ ultimâ Oratione, Vesperæ terminantur ut Laudes.

DE COMPLETORIO.

AD Completorium absolutè dicitur *Converte nos*, & *Deus in adjutorium*. Tum recitantur tres Psalmi cum una Antiphona, Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum Evangelicum *Nunc dimittis*, cum sua Antiphona.

Post hanc Antiphonam, cunctis stantibus si Officium fiat de Festo Simplici vel de Feria minori, aut genua submittentibus si Officium fiat de Feria media vel majori, Litaniæ seu Preces recitantur.

In aliis Officiis statim post Antiphonam Celebrans dicit *Dominus vobiscum*, & *Oremus*, & cantat Orationem; & posteà rursùs repetit: *Dominus vobiscum*, & dicitur, *Benedicamus Domino*, ℟. *Deo gratias*. Et Celebrans dicit, *Benedicat & custodiat*, &c.

His ex devotione addi solet una ex Antiphonis ad B. Mariam cum Versiculo & oratione pro tempore, ut habetur in fine Psalterii.

Quæ in superioribus capitibus dubia remanent, hæc in sequentibus definientur.

De Feriali Officio minore.

OFficium fit Feriale minus extra Dominicas, Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora & Vigilias, quando nullum occurrit Festum.

Officium istud ritè ordinabit qui præscripta in Psalterio præcisè servabit.

Lectiones Officii Nocturni cum Responsoriis habentur in Proprio de Tempore. Et in fine cujusque Horæ dicitur Oratio Dominicæ præcedentis sumpta ex eodem Proprio.

De Feriali Officio majore & medio.

FIt Officium Feriale majus in Quatuor Temporibus, in Vigiliis, & per totam Quadragesimam, exceptis Dominicis.

In Feriali Officio majore ad Nocturnum tertia Lectio legitur de Evangelio cum Homilia.

Fit Officium Feriale medium per totum Adventum, exceptis Dominicis, & Feriis in quibus fit Officium de Festo non Simplici.

In Feriali Officio medio ad Nocturnum

tres Lectiones leguntur de Scriptura occurrente.

Ad Laudes Matutinas, Horasque sequentes usque ad Completorium inclusivè in Officio Feriali tam majore quàm medio Litaniæ, seu preces flexis genibus recitantur.

DE OFFICIO SIMPLICI.

Officium fit Simplex, quando ita notatur in Kalendario, vel in Proprio Sanctorum.

Ad primas Vesperas Psalmi cum suis Antiphonis dicuntur de Feria; deinde Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Magnificat*, & Oratio dicuntur de Sancto: Tùm fiunt Commemorationes, tam singulares si quæ sint, quàm Communes.

Completorium dicitur ut in Feriali Officio minore.

Ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, Psalmi cum suis Antiphonis, & Versiculus dicuntur de Feria: Absolutio & Benedictiones ut habentur ante Psalterium. Duæ priores Lectiones leguntur ex Scriptura occurrente; ita ut ex tribus quæ assignantur in Proprio de Tempore fiant duæ, primæ scilicet secundam adjungendo: & tertia secundæ locum teneat. Duo priora Responsoria erunt secundum & tertium Feriæ; dempto *Gloria Patri*. Deinde tertia addetur Lectio de Sancto cum suo Responsorio. Denique Hymnus *Te Deum*.

Ad Laudes Matutinas, Versus Sacerdotalis de Sancto ut in Communi nisi sit proprius; Psalmi Feriales præter Canticum, quod est proprium pro Sanctis in unaquaque Feria, cum Antiphonis de Sancto; Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Benedictus*, & Oratio de Sancto. Tum fiunt Commemorationes.

Ad Primam Psalmi Feriales cum prima Antiphona de Laudibus; Capitulum *Regi sæculorum* cum suo Responsorio brevi. Deinde Litaniæ seu Preces, & reliqua ut in Feriali Officio minore.

Ad Tertiam, Psalmi Feriales cum secunda Antiphona de Laudibus; ad Sextam, Psalmi Feriales, cum tertia Antiphona de Laudibus; ad Nonam, Psalmi Feriales cum quinta Antiphona de Laudibus: deinde Capitula cum suis brevibus Responsoriis & Versiculis de Sancto, ut in Communi. Denique Oratio propria, ut in Proprio Sanctorum.

Dictâ Nonâ terminatur Officium Simplex.

Ad quam Classem pertineant cetera de quibus dicendum superest Officia indicabit Kalendarium, vel Proprium sive Sanctorum, sive de Tempore.

DE OFFICIO SEMIDUPLICI.

Ad primas Vesperas Officii Semiduplicis dicuntur Psalmi Feriales cum Antiphonis de Sancto; deinde Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Magnificat* & Oratio de Sancto ut in Communi vel proprio: tum fiunt Commemorationes communes.

Ad Completorium, Psalmi, Antiphona & Capitulum de Feria; Hymnus de Sanctis *Dona Deus*; Versus & reliqua ut in Dominica.

Ad Nocturnum post Invitatorium & Hymnum de Sancto, Psalmi Feriales terni dicuntur cum tribus Antiphonis ex Nocturno de Communi secundum Feriam occurrentem assumptis; Feriâ secundâ aut quintâ Antiphonæ ex primo Nocturno; Feriâ tertiâ aut sextâ ex secundo Nocturno; tandem Feriâ quartâ aut in Sabbato ex tertio Nocturno desumuntur. Similiter Versiculus & tria Responsoria ex eodem Nocturno, quo Antiphonæ accipiuntur. Duæ priores Lectiones leguntur ex Scriptura occurrente; ita ut ex tribus quæ notantur in Proprio de Tempore fiant duæ, sicut & de Simplici Officio observavimus. Tertia Lectio addetur de Sancto. Denique post tertium Responsorium Hymnus, *Te Deum*.

Ad Laudes & Horas omnia dicuntur ut in Officio Simplici, præter preces aut Litanias quæ ad Primam debent omitti.

Ad secundas Vesperas, Psalmi Feriales, Antiphonæ & cetera de Sancto. Tum fiunt Commemorationes communes.

Completorium dicitur ut suprà post primas Vesperas.

De Officio B. Mariæ in Sabbato, & aliis Festivitatibus.

Quoties Feriâ vj. occurrit Festum Semiduplex aut suprà, fit tantùm Commemoratio de beata Maria in Sabbato; & ad Completorium dicitur Hymnus, *Dona Deus*, cum sua Doxologia, cetera ut in Psalterio.

Quando verò Feriâ vj. Vesperæ integræ dicuntur de beata Maria; ad Completorium, Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Nunc dimittis* & Oratio dicuntur, ut notatur in Officio B. Mariæ in Sabbato; quod observatur quoties Vesperæ dicuntur de B. Maria; nisi aliter notetur.

Ad Laudes loco Cantici quod reperitur in Psalterio, dicitur Canticum Judith, *Aperite portas*, ut in Laudibus Officii parvi, quod observatur quoties

sit Officium B. Mariæ, nisi aliter notetur in proprio.

Ad Primam Capitulum, *Regi seculorum.*

In ℞. br. ℣. *Qui natus es de Maria Virgine.*

Ad Hymnos Horarum Doxologia
Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Nisi sit propria.

DE OFFICIO DUPLICI MINORE.

AD primas Vesperas Officii Duplicis minoris dicuntur Psalmi Feriales cum Antiphonis de Sancto: Deinde Capitulum, Responsorium, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Magnificat*, & Oratio de Sancto ut in Communi vel Proprio. Nec fiunt Commemorationes nisi singulares.

Completorium dicitur ut in Officio Semiduplici.

Ad Nocturnum, post Invitatorium & Hymnum de Sancto, Psalmi Feriales terni dicuntur cum tribus Antiphonis ex Nocturno de Communi secundum Feriam occurrentem assumtis. Similiter Versiculus & tria Responsoria ex eodem Nocturno assumuntur. Prima Lectio legitur ex Scriptura occurrente; ita ut ex tribus quæ assignantur in Proprio de Tempore unica fiat: secunda Lectio legetur de Sancto: tertia de Evangelio & Homilia, & post tertium Responsorium addetur Hymnus, *Te Deum.*

Ad Laudes Matutinas, Versus Sacerdotalis de Sancto, ut in Communi vel in Proprio; Psalmi Feriales cum Antiphonis de Sancto; Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Benedictus*, & Oratio de Sancto. Nec fiunt Commemorationes, nisi singulares.

Prima, Tertia, Sexta & Nona dicuntur ut in Officio Simplici, præter Preces quæ ad Primam debent omitti.

Ad secundas Vesperas, Psalmi Feriales dicuntur cum Antiphonis de Sancto: deinde Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad *Magnificat* & Oratio de Sancto. Nec fiunt Commemorationes nisi singulares.

Completorium dicitur ut in Officio Semiduplici.

DE DOMINICA.

OFficium de Dominica ordine dispositum est partim in Psalterio, partim in Proprio de Tempore.

Quando non fit Officium de Dominica, de ea semper fit commemoratio, tam in primis quàm in secundis Vesperis, etiamsi fuerit Festum solemne, nisi aliter notetur in Breviario.

DE OFFICIO DUPLICI MAJORE.

IN Officio Duplici majore, si Nocturnum exceperis, omnia dicuntur ut in Duplici minore.

Ad Nocturnum; Invitatorium & Hymnus dicuntur de Sancto, ut in Proprio vel Communi. Deinde recitantur novem Psalmi Feriales, singuli cum singulis Antiphonis de Sancto. Tùm Versiculus, Lectiones & Responsoria dicuntur ut in Officio Duplici minore. Denique Hymnus, *Te Deum.*

DE OFFICIO TRIPLICI
Secundæ Classis.

IN Officio Triplici secundæ Classis tam ad primas quam ad secundas Vesperas, dicuntur Psalmi Feriales cum Antiphonis de Sancto: deinde Capitulum, Responsorium, Hymnus & Versiculus de Sancto. Antiphona ad *Magnificat* Triplicatur, id est ter cantatur, primò ante Canticum, secundò ante Versum *Gloria Patri*: tertiò post Versum *Sicut erat.* Post Orationem de Sancto si occurat Festum Simplex, aut Semiduplex de eo fit commemoratio.

Completorium dicitur ut in Officio Semiduplici.

Nocturnum dicitur ut in Officio Duplici majore.

Laudes dicuntur ut in Officio Semiduplici, Triplicatâ tamen Antiphonâ ad Canticum *Benedictus.*

Ad Horas, Responsoriis brevibus additur Duplex *Alleluia, alleluia*, quod etiam post primum Versum resumitur; secundo Versiculo simplex additur *Alleluia*, sicut & Responsioni.

DE OFFICIO TRIPLICI
Primæ Classis.

IN Officio Triplici primæ Classis Vesperæ dicuntur ut in Triplici secundæ Classis, addito tantùm *Alleluia* in fine Versiculorum, & Antiphonæ ad *Magnificat.*

Completorium dicitur ut in Officio Semiduplici.

Noctis Officium in tria Nocturna distribuitur.

In Laudibus Matutinis Triplicatur Antiphona ad *Benedictus*, addito *Alleluia*, in fine ipsius.

Ad Horas, Responsoria brevia dicuntur ut in Triplici secundæ Classis.

DE OFFICIO SOLEMNI.

IN Officio solemni omnia dicuntur ut in Triplici primæ Classis.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium repetitur integrum post quemlibet Versum Psalmi *Venite, exultemus.*

DE OCTAVIS.

Non fit Octava nisi de Festo Solemni, aut Triplici primæ vel secundæ Classis.

Ad Officium Nocturnum, intra Octavas, quæ sunt ritûs Semiduplicis aut Duplicis, tres dicuntur Antiphonæ Nocturni occurrentis, si Psalmi non sint proprii; si autem novem Antiphonæ diei Festi desumantur ex Psalmis Festo propriis, & iidem novem Psalmi recitentur per Octavam; tres Psalmi primi Nocturni dicuntur sub una Antiphona è tribus ejusdem Nocturni occurrente secundùm Feriam, ita ut prima Antiphona primi Nocturni recitetur Feria II & V. secunda Antiphona ejusdem Nocturni recitetur Feria III. & VI. tertia verò Antiphona Feriâ IV. & Sabbato. Et sic in secundo & tertio Nocturno, nisi pro Octava habeantur in Proprio tres Antiphonæ.

℣. & ℟℟. desumuntur ex Nocturno diei Festi occurrente secundùm Feriam, nisi aliter notetur in Proprio.

Intra Octavam Officii Solemnis, Officium fit Duplex minus, aut Semiduplex, ut notatur in Proprio. Dies verò Octava est semper Duplex majus, & per totam Octavam Responsoria brevia dicuntur cum duplici *Alleluia*, ut in die Festo.

In Dominicis, quæ occurrunt intra Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio & in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ; nisi aliter notetur.

Intra Octavam Officii Triplicis primæ Classis, ritus est Semiduplex, exceptâ tamen Octavâ Corporis Christi, quæ est ritûs Duplicis minoris propter reverentiam Sanctissimi Sacramenti, exceptâ quoque Octavâ Conceptionis beatæ Mariæ, intra quam fit tantùm de ea Commemoratio propter Adventum Domini, in die verò Octava fit Duplex minus. Responsoria brevia dicuntur ut in die Festo, omisso, *Alleluia*, quod additur intra Octavam Corporis Christi.

In Die Octava, Officium fit Duplex minus, nisi aliter notetur in Proprio, & additur *Alleluia* Responsoriis brevibus.

Intra Octavam Triplicis secundæ Classis, Officium fit ut in Simplicibus. Dies Octava est Semiduplex, nisi aliter notetur. Intra Octavam, & in die Octava Responsoriis brevibus non additur *Alleluia*.

Intra Octavas Sanctorum, ad Completorium dicitur Hymnus, *Deus Deus*, nisi aliter notetur.

Annotationes pro tempore Paschali.

Tempus Paschale incipit à primis Vesperis sancti diei Paschæ, & usque ad Sabbatum post Pentecosten protenditur, quo die, dictâ Nonâ, terminatur.

Tempore Paschali in fine omnium Antiphonarum, Versiculorum & Responsoriorum dicitur *Alleluia*.

Ad Vesperas, Completorium & Laudes Matutinas dicuntur singulis diebus Psalmi Feriales: Ad Horas Psalmi de Dominica; sed ad Primam non dicitur Symbolum *Quicumque* nisi in Dominica die.

Ad Officium Nocturnum dicuntur tantùm tres Psalmi in Proprio de Tempore assignati.

In Officio Simplici, Invitatorium, Hymnus, Antiphona dicuntur ut in Feriis, & habentur in Proprio de Tempore. Versus & duo priora Responsoria dicuntur secundùm Feriam, & habentur in eodem loco. Ex tribus Lectionibus de Feria fiunt duæ. Tertia cum suo Responsorio erit de Sancto.

In Officio Semiduplici & suprà, Invitatorium dicitur ut in Communi Sanctorum, nisi sit Proprium, Hymnus, Antiphona, Versus & tria Responsoria dicuntur de Sancto. Dicitur autem Antiphona prima Nocturni secundùm Feriam occurrentis. In Semiduplici duæ priores Lectiones leguntur de Scriptura occurrente; ita ut ex tribus fiant duæ; Tertia est de Sancto.

In Duplicibus prima Lectio est ex duabus prioribus de Feria; secunda de Sancto; tertia de Evangelio & Homilia: & omittitur tertia Lectio Ferialis de Epistola Apostoli.

In Officio Triplici & in Solemni ad Nocturnum dicuntur tres Antiphonæ cum tribus Psalmis in Proprio assignatis, Lectiones ut in Duplicibus.

Ad Laudes Matutinas, & ad Vesperas post Octavam Paschæ tam in Feriali Officio quàm in Simplici, Semiduplici ac Duplici, nec non in Officio de Dominica fit Commemoratio de Cruce.

Ad Horas, Responsoriis brevibus additur duplex *Alleluia, alleluia*, quod etiam post primum Versum pro reclamatione resumitur.

DE OCCURRENTIA.

Translatione & anticipatione Officiorum Officia dicuntur sibi occurrere, quando incidunt in eumdem diem.

Si duo, plurave Festa sibi occurrunt, Officium fiet de digniore; minus di-

gnum aut transfertur, aut anticipatur, aut hoc anno siletur, aut de eo fit Commemoratio.

Non fiietur nisi Simplex aut Semiduplex incidens in Solemne aut Feriam privilegiatam primæ Classis, vel Vigilia alicujus Sancti incidens in Feriam majorem aut mediam.

Simplicia & Semiduplicia nec anticipantur, nec transferuntur.

Festa mobilia non transferuntur.

Una Dominica ferè sexies in septennio anticipatur, nempe Dominica abundans, cujus Commemoratio fit ante Septuagesimam, vel in Hebdomada vigesima secunda post Pentecosten, ultimâ die Festo Duplici aut Triplici non impeditâ. In hac igitur die Officium fit de Feria; sed in Nocturno tertia Lectio erit de Homilia; ad *Benedictus* Antiphona, & ad omnes Horas usque ad Nonam inclusivè Oratio erit de Dominica superabundante: Missa quoque de eadem Dominica, cum Commemoratione Festi Simplicis aut Semiduplicis occurrentis in primis Vesperis, Nocturno, Laudibus & Missa; atque etiam, quando Festum fuerit Semiduplex, in secundis Vesperis.

Notandum in Nocturno Commemorationem alicujus Sancti non aliter fieri, quam per Lectionem ejus Legendæ seu Historiæ: Commemorationem verò Dominicæ, vel Feriæ majoris fieri per Lectionem Homiliæ.

Si Simplex aut Semiduplex inciderit in Festum Solemne, aut Feriam privilegiatam primæ Classis, Officium fiet de Festo Solemni, aut de Feria privilegiata sine ulla Commemoratione Festi tum Simplicis tum Semiduplicis.

Si Simplex in aliud quodcunque Festum (excepto Triplici primæ Classis) aut in Dominicam, aut in Feriam mediam, aut Majorem inciderit de eo fiet Commemoratio hujus simplicis in primis Vesperis, Nocturno & Laudibus.

Semiduplex si inciderit in Dominicam, vel in Feriam privilegiatam secundæ aut tertiæ Classis, aut in Festum Duplex vel Triplex primæ Classis; fiet Commemoratio Semiduplicis in utrisque Vesperis, Nocturno & Laudibus.

Si Simplex incidat in Sabbatum extra Adventum & Ferias Majores aut privilegiatas, Officium fit de B. Maria semper Virgine cum Commemoratione Festi Simplicis, nisi sit dies intra Octavam; tunc enim fit de Octava. Si in tale Sabbatum nullum inciderit aliud Festum, Officium fit de Beata Virgine.

Vigilia si inciderit in Dominicam, Officium aut Commemoratio Vigiliæ atque etiam jejunium, si præceptum fuerit, fiet per Anticipationem in Sabbato præcedenti. Similiter si inciderit Vigilia S. Joannis Baptistæ in Festum Corporis Christi aut in Octavam ejusdem Festi, Jejunium & Officium Vigiliæ fiunt per Anticipationem in Feria quarta.

Dies Octava si inciderit in Festum Solemne aut Triplex, aut in Dominicam privilegiatam secundæ Classis, aut in diem jejunii, fit tantùm Commemoratio de Octava.

Si Festum S. Sylvestri inciderit in Dominicam, Officium hujus Sancti fiet per Anticipationem in præcedenti Sabbato.

Si in Quadragesimam inciderit Festum S. Matthiæ, ejus Officium fiet in Feria tertia ante diem Cinerum, cum Commemoratione alterius Festi, si quod forsan occurrat.

Duplex minus si in quamcunque Dominicam aut Feriam privilegiatam, aut diem jejunii, aut in Festum superioris gradûs inciderit, transferetur in primam diem Festo Triplici, Duplici, vel Semiduplici non impeditam.

Duplex majus si occurrat Dominicæ non privilegiatæ, Officium fiet de Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis, Nocturno, Laudibus & Missa: si in Dominicam privilegiatam, aut Festum superioris gradûs, aut Feriam privilegiatam primæ, aut secundæ Classis inciderit, transferetur.

Solemne aut Triplex si in Dominicam privilegiatam primæ Classis inciderit, transferetur. Si in Dominicam secundæ Classis inciderit, fiet Officium de Triplici cum Commemoratione Dominicæ.

¶ Si Festi operum vacui tranferatur Officium, vacatio non transfertur, nisi Festum sit Triplex.

DE CONCURRENTIA.

Concurrere dicuntur duo Officia, quando alterum, antè incipit quam alterum terminari extra concursum debeat; quod nisi in Vesperis non accidit.

In concursu duorum Officiorum, attendendum est ad gradum & ad dignitatem. Gradus intelligitur per denominationem in Rubrica appositam; dignitas per objectum Festi. Sic Festa Domini ceteris digniora sunt; Festa Deiparæ ceterorum Sanctorum Festis præeunt, &c. Solemne Triplici superius est, Triplex Duplici, & sic de aliis.

Si duo concurrentia sint ejusdem gradûs & dignitatis, Vesperæ dicuntur de

Festo

Festo præcedenti usque ad Capitulum; deinde Capitulum & reliqua dicuntur de sequenti cum Commemoratione præcedentis.

Si diversi sint gradûs, Vesperæ dicuntur de superiore cum Commemoratione inferioris.

In primis Vesperis Officii Solemnis, aut Triplicis primæ Classis non fit Commemoratio præcedentis, nisi fuerit Duplex majus, aut superioris gradûs.

In secundis Vesperis Officii Solemnis non fit Commemoratio subsequentis, nisi fuerit Duplex minus, aut superioris gradûs.

In secundis Vesperis Festi Triplicis primæ Classis non fit Commemoratio Festi simplicis; de quocunque verò alio fit Commemoratio.

Si concurrentium æquales sint gradus, Vesperæ dicuntur de digniore, cum alterius Commemoratione.

DE OFFICIO PARVO B. MARIÆ, & aliis.

Officium parvum Beatæ Mariæ, Officium Defunctorum, Septem Psalmi Pœnitentiales, Litaniæ, Psalmi graduales quando & quomodo dici debeant, videre est circa finem Breviarii.

DE EXCEPTIONIBUS.

Cum regulæ ferè omnes quamvis generales, semper aliquam patiantur exceptionem, admonemus observationes singulares suo loco haberi in Proprio.

Quædam observanda ab iis, qui privatim recitant Breviarium.

Qui privatim recitat, ante Lectiones aut potius Benedictiones dicit: *Jube, Domine, benè dicere*, non *Domne.*

Ante & post Orationes dicit: *Domine, exaudi orationem meam*; non *Dominus vobiscum*, etiamsi fuerit Sacerdos.

Ad Primam, aut Completorium, quando fit Confessio, dicit tantùm unâ vice *Confiteor*, omissis his vocabulis, *tibi Pater*, *te Pater*, *vobis fratres*, *vos fratres*: Deinde dicit: *Misereatur nostri omnipotens Deus, & dimissis peccatis nostris perducat nos ad vitam æternam. Amen.*

ADDITIO AD FERIAS MAJORES.

Quoties in Feria majore post Homiliam non additur Responsorium Evangelicum, tria Responsoria sumuntur de Feria occurrente.

Si Feria major inciderit in Sabbatum, tertium Responsorium erit semper tertium de Feria quarta; nisi aliter notetur in Proprio.

Non dicuntur Preces ad Laudes extra Adventum, nisi sit jejunium.

TABULA
Exhibens gradus & distinctionem Officiorum.

SOLEMNIA.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha.
Ascensio Domini.
Pentecoste.
Assumptio Beatæ Mariæ Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Festum Patroni Ecclesiæ Privatæ.

TRIPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

Conceptio Beatæ Mariæ Virginis.
Præsentatio Domini, & Purificatio beatæ Mariæ Virginis.
Annuntiatio & Incarnatio Domini.
Festum Corporis Christi.
Nativitas B. Mariæ Virginis.
Dedicatio Ecclesiarum.
Festum SS. Nicasii Neustriæ Apostoli & Sociorum Martyrum, ac Melloni, qui Rotomagensem Ecclesiam fundaverunt.
Sancti Romani.

TRIPLICIA SECUNDÆ CLASSIS.

Circuncisio Domini.
Festum SS. Trinitatis.
Nativitas sancti Joannis Baptistæ.
Festum Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli.
Festum S. Michaëlis Archangeli, & omnium Angelorum.

In Metropoli Triplicia secunda Classis, per Diœcesim Duplicia majora.

Joseph sponsi B. Mariæ Virginis.
Fabiani & Sebastiani.
Visitatio B. Mariæ Virginis.
Transfiguratio Domini.
Octava Assumptionis, & Commemoratio voti Ludovici XIII. & Dedicationis Ecclesiæ B. Mariæ Majoris.
Festum S. Lucæ Evangelistæ.
Veneratio SS. Reliquiarum.

In Metropoli Triplex secunda Classis, per Diœcesim Semiduplex.

Festum sancti Caroli Magni.

DUPLICIA MAJORA.

Andreæ Apostoli.
Thomæ Apostoli.
Stephani Protomartyris.
Joannis Apostoli & Evangelistæ.
Sanctorum Innocentium.
Baptismus Domini.
Matthiæ Apostoli.
Beatæ Mariæ compatientis.
Marci Evangelistæ.
Philippi & Jacobi Apostolorum.
Inventio sanctæ Crucis,
Octava Ascensionis Domini.
Festum Sacerdotii Domini.
Barnabæ Apostoli.
Commemoratio S. Pauli Apostoli.
Jacobi Zebedæi Apostoli.
Laurentii Martyris.
Bartholomæi Apostoli.
Ludovici Regis Francorum.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Matthæi Apostoli & Evangelistæ.
Simonis & Judæ.
Commem. omnium fidelium Defunct.
Martini Episcopi.
Præsentatio B. Mariæ Virginis.

In Metropoli.

Bricii Episcopi.

Dominica privilegiata prima Classis, de quibus semper fit Officium.

Dominica prima Adventûs.
Dominica prima Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis depositis.

Dominica privilegiata secunda Classis, de quibus fit Officium nisi occurrat Solemne vel Triplex prima Classis.

Dominicæ Adventûs.
Dominica Septuagesimæ.
Dominica Sexagesimæ.
Dominica Quinquagesimæ.
Dominicæ Quadragesimæ.

Vigilia privilegiata, de quibus Officium fit etiam in Dominica.

Vigilia Nativitatis Domini.
Vigilia Epiphaniæ Domini.

Feria privilegiata prima Classis, in quibus non fit Officium nec Commemoratio alicujus Festi.

Feria 5. in Cœna Domini.
Feria 6. Parasceve.
Sabbatum Sanctum.
Feria 2. Paschæ.
Feria 3. Paschæ.
Feria 2. Pentecostes.
Feria 3. Pentecostes.

Feria privilegiata secunda Classis, in quibus non fit Officium cujusquam Festi, sed Commemoratio tantùm.

Feriæ intra Octavam Epiphaniæ.
Feria 4. Cinerum.
Feriæ 2. 3. & 4. Majoris Hebdomadæ.
Feriæ 4. 5. 6. & Sabbato intra Octavam Paschæ.
Vigilia Pentecostes.
Feriæ 4. 5. 6. & Sabbato intra Octavam Pentecostes.

Feria privilegiata tertia Classis, in quibus non fit Officium Festi nisi Triplicis prima Classis.

Omnes Feriæ Quadragesimæ.
Omnes dies intra Octavam Corporis Christi.

RUBRICÆ

De Occurrentia & Concurrentia in duabus Tabulis abbreviatæ.

TABULA I. De Occurrentia.

MOBILIA Festa si eâdem die occurrunt, quâ & hæc Festa FIXA.

MOBILIA	Simplex.	Semiduplex.	Vigilia.	Duplex Minus.	Dies intra Octavam.	Octava.	Duplex Majus.	Triplex 2. Classis.	Triplex 1. Classis.	Solemne.
Solemne,	4	4	2	1	4	2	1	1	1	1
Triplex primæ Classis,	4	3	2	2	4	2	1	1	1	1
Triplex secundæ Classis,	3	3	0	1	0	0	1	0	0	1
Dom. privil. 1. Classis,	3	3	0	1	0	0	1	1	1	1
Dom. privileg. 2. Classis,	3	3	0	1	3	2	1	1	6	6
Domin. per annum,	3	3	2	1	3	2	6	6	6	6
Octava,	3	3	2	1	3	0	5	5	5	5
Feria privileg. 1. Classis.	4	4	0	1	0	0	1	1	1	1
Feria privileg. 2. Classis.	3	3	0	1	0	0	1	1	1	1
Feria Quadragesimæ,	3	3	0	1	0	0	1	1	6	6
Feria 4. Temporum,	3	3	4	1	3	3	1	1	6	6
B. Maria in Sabbato,	3	7	7	7	7	7	7	7	7	7

1. Officium Mobilis, Translatio Fixi.
2. Officium Mobilis, Anticipatio Fixi.
3. Officium Mobilis, Commemoratio Fixi.
4. Officium Mobilis, Silentium Fixi.
5. Officium Fixi, Anticipatio Mobilis.
6. Off. Fixi, Comm. Mob.
7. Officium Fixi, Silentium Mobilis.

Si concurrat \ cum	Simplici.	Die intra Octavam.	Semiduplici.	Octava.	Duplici Minore.	Dominica per annum.	Duplici Majore.	Dominica Privilegiata.	Triplici secundæ Classis.	Triplici primæ Classis.	Solemni.
Solemne.	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	6
Triplex 1. Classis,	3	3	1	1	1	1	1	1	1	6	4
Triplex 2. Classis,	1	3	1	1	1	1	1	1	6	4	4
Dom. privilegiata,	1	1	1	1	1	0	1	0	4	4	4
Dom. per annum,	1	1	1	1	1	4	4	0	4	4	4
Duplex majus,	1	1	1	6	1	6	6	1	4	4	4
Octava,	1	1	1	4	1	4	4	4	4	4	4
Duplex minus,	1	1	1	6	2	4	4	4	4	5	5
Semiduplex,	1	1	2	4	4	4	4	4	4	5	5
Dies intra Octav.	1	6	4	4	4	4	4	4	4	5	5

1. Vesperæ de 1. Commem. de 2.
2. Vesperæ de 1. à Capitulo de 2.
3. Vesp. de 1. Silentium de 2.
4. Vesperæ de 2. Commem. de 1.
5. Vesperæ de 2. Silentium de 1.
6. Vesperæ de digniore, Comm. de altero.

In his duabus Tabulis o significat occursum, vel concursum talem nunquam reperiri.

ORATIO DICENDA ante Officium divinum.

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum, munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, & aliénis cogitatiónibus, intelléctum illúmina, affectum inflámma, ut dignè & atténtè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & audíri mérear in conspéctu divínæ Majestátis tuæ; Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

ORATIO DICENDA post Officium divinum.

SAcrosánctæ & indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ ac gloriosíssimæ vírginis Maríæ fecunditáte & integritáti, omniúmque Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus, & glória ab omni creatúra, nobísque remíssio peccatórum, per infiníta sécula seculórum. Amen.

Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt, & beáta úbera, quæ lactavérunt ætérni Patris Fílium. Amen.

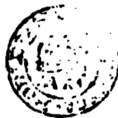
Alia Oratio.

SUscipe clementíssime Deus, précibus & méritis beátæ Maríæ semper vírginis, & ómnium Sanctórum & Sanctárum offícium servitútis nostræ: & si quid dignum laude égimus, propitius réspice, & quod negligénter actum est, clementer ignósce. Qui in Trinitáte perfécta vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen.

INDEX

Rerum quæ continentur in selectis Canonibus post Primam.

PARS ÆSTIVALIS.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES dicendæ ante Lectiones Nocturnorum.

DOMINICA,

Et in Officiis novem Lectionum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Absolutio.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus. 3. *Reg.* 8. 58. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus spei répleat nos omni gáudio, & pace in credéndo. *Rom.* 15. 13. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5. 20. ℟. Amen.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio.

DA, Dómine, mercédem sustinéntibus te, & exáudi oratiónes servórum tuórum. *Eccli.* 36. 18. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Eph.* 1. 3. ℟. Amen.

2. Superabúndet in nobis grátia Dómini nostri, cum fide & dilectióne. 1. *Timot.* 1. 14. ℟. Amen.

3. Ipse Spíritus póstulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus. *Rom.* 8. 26. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio.

DIríge nos, Deus, in viam justítiæ, & sciant omnes, qui hábitant terram, quia tu es Deus conspéctor seculórum. *Eccli.* 36. 19. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Misericórdia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. *Tim.* 1. 2. ℟. Amen.

2. Cháritas Dei diffundátur in córdibus nostris per Spíritum sanctum. *Rom.* 5. 5. ℟. Amen.

3. Evangélium virtus Dei, sit in salútem omni credénti. *Rom.* 1. 16. ℟. Amen.

Si legatur Evangelium ex ambone, dicitur,

Super montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion. *Isa.* 40. 9. ℟. Amen.

Si pro decima Lectione legitur aliud Evangelium cum Homilia, Benedictio erit,

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii Jesu Christi, qui est imágo Dei. 2. *Corint.* 4. 4. ℟. Amen.

Si verò decima Lectio sit

de Sancto, Benedictio erit,

Ipse Deus pacis sanctíficet nos per ómnia. *Thess.* 5. 23. ℟. Amen.

IN FESTIS DOMINI.

Si sint novem Lectionum, omnia ut in Dominica; si verò sint trium Lectionum, Absolutio & Benedictiones secundùm Feriam occurrentem. Tertia Benedictio pro Lectione Evangelii ut in die Dominica.

Evangélium virtus Dei, *&c.*

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut suprà in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Et Sanctorum quæ sunt novem Lectionum, Absolutiones & Benedictiones dicuntur in primo & tertio Nocturno ut suprà; in secundo autem Nocturno, ut sequuntur.

Absolutio.

Benefáciat vobis Deus, & meminerit testaménti sui quod locútus est ad Abraham, & Isaac, & Jacob servórum suórum fidélium, & det vobis cor ómnibus ut colátis eum. 2. *Mach.* 1. *v.* 2. 3. ℟. Amen.

1. *Benedictio*, Deus det nobis illumináros óculos cordis nostri, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1. *v.* 17. 18. ℟. Amen.

2. Dignos nos fáciat Deus in partem sortis Sanctórum, in lúmine, qui eripuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1. *v.* 12. 13. ℟. Amen.

3. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18. ℟. Amen.

In Festis trium Lectionum B. Mariæ Virginis, & in Sabbato, quando fit de Beata, & in Festis Sanctorum, quæ sunt trium Lectionum, dicuntur Absolutio & tres Benedictiones.

Absolutio. Benefáciat vobis Deus, *&c.*

1. *Benedictio.* Deus det nobis, *&c.*

2. Dignos nos fáciat, *&c.*

3. Aperiántur, *&c. ut suprà.*

Si pro tertia Lectione legendum sit Evangelium cum Homilia, Benedictio erit,

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credénti. *Rom.* 1. 16. ℟. Amen.

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homiliâ, vel de Sancto, ut suprà in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

IN FESTIS SIMPLICIBUS.

Absolutio & duæ primæ Benedictiones dicuntur de Feria

occurrente. Tertia verò Benedictio, Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO.

Absolutiones & Benedictiones sumuntur secundùm Feriam, hoc ordine, scilicet

Feriâ II. & V. ex I. Nocturno.

Feriâ III. & VI. ex II. Nocturno.

Feriâ IV. & Sabbato ex III. Nocturno, sed loco tertiæ Benedictionis, dicitur sequens

Benedictio.

Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3. *v.* 14. 16. 17. ℟. Amen.

Quando in Feriis majoribus pro tertia Lectione legitur Evangelium cum Homilia, loco tertiæ Benedictionis, dicitur, Dóminus det verbum evangelizántibus virtúte multâ. *Ps.* 67. 12. ℟. Amen.

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut suprà in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

TOTO TEMPORE PASCHALI

Ad Trinitatem exclusivè, tam in Festis quàm in Dominicis & Feriis, Absolutio & Benedictiones.

Absolutio.

Per Resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, vitæ ætérnæ herédes efficiámur. 1. *Petri* 3. *v.* 21. 22. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Det nos Deus expectáre Fílium suum de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis. 1. *Thess.* 1. 10. ℟. Amen.

2. Interpéllet pro nobis, qui mórtuus est & resurréxit. *Rom.* 8. 34. ℟. Amen.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis hábitet in nobis. *Rom.* 8. 11. ℟. Amen.

Si occurrat Evangelium cum Homilia, loco tertiæ Benedictionis, dicitur, Evangélium non sit tantùm in sermóne, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5. ℟. Amen.

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut suprà, in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

Ad Primam ante Canonem in quocunque tempore, nisi aliter notetur.

Benedictio.

Bonitátem & disciplínam & sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Psalm.* 118. 86. ℟. Amen.

PSALTERIUM

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

Pars Estivalis.

DOMINICA DIE AD OFFICIUM NOCTURNUM

Primò dicitur secretò,

PAter noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódiè: & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen. *Matth.* 6. 9. *ad* 13.

AVe María grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui, Jesus. *Luc.* 1. 28. 42.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos: tértiâ die resurréxit à mórtuis: ascéndit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clarâ voce dicitur,

DO'mine lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50. *v.* 16.

DEus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Ps.* 69. 1.

Glória Patri, & Fílio, &

Spirítui sancto; sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Per Annum dicitur

Invitatorium, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 6.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Deinde repetitur Invitatorium, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Sic semper in omni Officio dicitur Invitatorium, nisi aliter notetur.

Per Annum. Hymnus.

PRIMO die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens cónditor
Nos, morte victâ, líberat.

PULSIS procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyùs,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta ficut præcipit.

NOSTRAS preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos fórdibus
Reddat polórum fédibus.

UT, quique facratiffimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis pfállimus,
Donis beátis múneret.

JAM nunc patérna cláritas,
Te poftulámus áffatim,
Abfint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. 3. *toni.* a. Beátus vir.

*Afterifcus hic * notat mediationem & paufam.*

Pfalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ftetit, * & in cáthedra peftiléntiæ non fedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum eft fecus decúrfus aquárum, * quod fructum fuum dabit in témpore fuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúnque fáciet profperabúntur.

Non fic ímpii, non fic; * fed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Idéo non refúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juftórum.

Quóniam novit Dóminus viam juftórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui fancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & femper, * & in fécula feculórum. Amen.

Hi verfus, Glória *&* Sicut erat, *dicuntur in fine Pfalmorum & Canticorum, nifi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditábitur die ac nocte. *v.* 1. & 2.

Ant. 3. c. Servíte.

Pfalmus. 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti funt inánia?

Aftitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Chriftum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipfórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus fubfannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in

ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite; * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequándo irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiph. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. *v.* 11.

Ant. 2. d. Exúrge, Dómine.

Psalmus 3.

DO'mine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circundántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. *v.* 6.

Per Annum. ℣. In nóctibus extóllite manus vestras in Sancta. ℟. Et benedícite Dóminum. *Ps.* 133. *v.* 3.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur, Pater noster. *Absolutio & Benedictiones ordine, quo habentur ante Psálterium. Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio de Tempore assignantur.*

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona, 4. toni. e. Deus meus.

Psalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamén-

tum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.
Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.
Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.
Commóta est, & contrémuit terra; fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exársit; * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cœlos, & descéndit, * & calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, & volávit; * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando & carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam; * grando & carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.
Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.
Misit de summo, & accépit me; * & assúmpsit me de aquis multis.
Glória Patri, &c.
Antiph. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum. *v.* 2.
Ant. 5. f. Salvum.

Divisio Psalmi 17.

ERípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.
Quia custodívi vias Dómi-

ni, * nec impiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem manuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Antiph. Salvum me fecit Dóminus, quóniam vóluit me.

v. 20.

Ant. 6. f. Deus meus.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum; * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognó-

ri, servívit mihi ; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me ; * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me ; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam christo suo David, * & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Deus meus protéctor est ómnium sperántium in se. *v.* 31.

Per Annum. ℣. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, ℟. Super judícia justificatiónis tuæ. *Psal.* 118. 62.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. 7. *toni.* 2. Exáudi.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas à me ; * ne, quándo táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te ; * dùm extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndùm ópera eórum, * & secúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus ; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus ; * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ ; * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ ; * & rege eos, † & extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Exáudi, Dómine, vo-

cem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te. *v.* 2.

Ant. 8. g. Dómine.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te; * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus; * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea; * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dùm descéndo in corruptiónem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est mei; * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi; * conscidísti saccum meum, & circundedísti me lætítiâ,

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. *v.* 15.

Ant. 1. d. Benedíctus.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus; * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro, * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis; * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me. *v.* 19.

Per Annum. ℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, ℟. Et custodívi legem tuam. *Psal.* 118. 55.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimum Responsorium in omnibus Dominicis & Festis, nisi aliter notetur.

Hymnus.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes A'ngeli, * tibi cœli & univérsæ potestátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum suscep-túrus hóminem, * non hor-ruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acú-leo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei se-des * in glória Patris.

Judex créderis * esse ven-túrus.

Te ergo, quǽsumus, fámu-lis tuis súbveni, * quos pre-tióso sánguine redemísti.

Ætérnâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic here-ditáti tuæ;

Et rege eos, * & extólle il-los usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedí-cimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custo-díre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dó-mine, super nos, * quemád-modum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi, * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Per Annum. ℣. *Sacerdota-lis.* Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime; ℟. Ad annun-tiándum manè misericórdiam tuam. *Psal.* 91. *v.* 1. & 2.

Deus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Psal.* 69. 1.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia. *vel*, Laus tibi, Dó-mine, Rex ætérnæ glóriæ.

Pro Temporis diversitate.

Per Annum; *Antiphona.* 8. *toni.* c. In matutínis.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus; * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea; * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa, sic in sancto ap-párui tibi, * ut vidérem vir-tútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est mise-ricórdia tua super vitas; * lá-bia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo le-vábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lá-biis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velaménto alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. In matutínis meditábor in te, Dómine, quia fuiſti adjútor meus. *v.* 7.

Ant. 3. g. Paráta.

Pſalmus 92.

DO'minus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

E'tenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Paráta ſedes tua, Deus, ex tunc, à ſéculo tu es. *v.* 3.

Ant. 2. D. Dóminus.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra; * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Antiph. Dóminus ipſe eſt Deus, ipſe fecit nos, & non ipſi nos. *v.* 3.

Ant. 4. f. Benedícat.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3. 57.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite A'ngeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Dómi-

no: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino:* benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino:* benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum;* laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino:* benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat I'sraël Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Mísaël Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hìc, loco Glória Patri, *dícitur*,

Benedicámus Patrem, & Fílium * cum sancto Spíritu;

Laudémus & superexaltémus eum * in sécula seculórum. Amen.

Ant. Benedícat I'sraël Dóminum; laudet & superexáltet eum in sécula. *v.* 74.

Ant. 7. c. Júvenes.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélsis:

Laudáte eum omnes A'ngeli ejus; * laudáte eum omnes virtútes ejus:

Laudáte eum sol & luna;* laudáte eum omnes stellæ & lumen:

Laudáte eum cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, &

in séculum séculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & univérsa pécora, * serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & terram; & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, &c.

Ant. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini. *v.* 12.

Per Annum, Capitulum. Deuter. 6. *v.* 4. 5. 6. 7.

AUdi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Per Annum. Hymnus.

ÆTÉRNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

NOCTÚRNA lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

JESU labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

TU lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.

UT ipse nobis ánnuas,
Affla preces quas fúndimus:
Si corda dent suspíria,
Orígo sis & términus!

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum. ℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò,
℟. Ut meditárer elóquia tua. *Ps.* 118. *v.* 148.

Ant. Ad Benedíctus, *ut in Proprio.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1. 68.

BEnedíctus Dóminus Deus I'sraël; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris,* & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad A'braham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis;* præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Post Canticum dicitur Ant. Deinde; ℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Tum Oratio propria cum integra conclusione, & post Orationem,*

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Solus recitans loco, ℣. Dóminus vobíscum, *dicit,*

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Si quæ occurrat commemoratio, hoc loco fit per Antiphonam, Versiculum, & Orationem, quæ sumuntur ex Proprio vel Communi, ut suis locis notatur.

Post Commemorationes occurrentes vel si non occurrant, dicto, Benedicámus, *fit Commemoratio de Sancta Maria.*

Per Annum, Antiph. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Psal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℞. Amen.

Sic terminatur Oratio prima & ultima.

In Ecclesia Metropolitana diebus Dominicis non additur alia Commemoratio: In aliis verò Ecclesiis post prædictam Commemorationem, fit Commemoratio Patroni Titularis Ecclesiæ per Antiphonam, Versum & Orationem propriam.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobíscum;
℞. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℞. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò,

Fidélium ánimæ, per misericórdiam Dei, requiéscant in pace. ℞. Amen.

Deinde, Pater noster, *secretò.*

AD PRIMAM HORAM DIEI.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium; &c. *ut suprà.*

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abscésserit,
Diémque nox excéperit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, Antiphona. 1. toni. a. Benedíctus es.

Psalmus 117.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Ísraël quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi

Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circundántes circundedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circundedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, ô Dómine, benè prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus & illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia

mónia ejus, * in toto corde exquírunt eum;

Non enim qui operántur iniquitátem; * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

U'tinam dirigántur viæ meæ * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam; * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dóminè; * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retribue servo tuo, vivífica me, * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

I'ncola ego sum in terra; * non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum; * quia testimónia tua exquisívi.

E'tenim sedérunt príncipes, & advérsùm me loquebántur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua, meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea, * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ

tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, & in Festo SS. Trinitatis dicitur sequens Symbolum.

QUicúnque vult salvus esse,* ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes:

A'lia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas,* æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres ætérni,* sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, & unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus:

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est; *

non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio;* non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergò Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Filii;* unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergò salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem,* ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergò fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus; * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perféctus Deus, perféctus homo; * ex ánima rationáli & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem; * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò non confusióne substántiæ,* sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus:

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos,* tértiâ die resurréxit à mórtuis;

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de factis própriis ratiónem;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas. *Psal.* 118. 12.

Per Annum, Capitulum. Deuter. 10. 12.

QUid Dóminus Deus tuus petit à te, Israël, nisi

ut tímeas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & dílígas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Deo grátias.

Quando fit de Festo, dicetur Capitulum sequens. 1. Timot. 1. 17.

Regi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo honor, & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve*, Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur*, Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Christe fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 1. 3. *Psal.* 43. 26.

℣. Dóminus vobíscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnipótens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tuâ nos hódiè salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.
℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde sive in Choro, sive in Capitulo legitur Martyrologium. Posteà Hebdomadarius dicit submissâ voce.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115. 5.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector dicit altâ voce. Jube, Domne, benè dícere.

Solus recitans [Dómine.]

Benedictio. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Psal.* 118. 66.

Hic addatur Lectio Canonum juxta ordinem in Proprio de Tempore notatum, quæ sic finietur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

Hebdomadarius dicit,

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Psal.* 123. 8.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM HORAM DIEI.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium, *ut suprà.*

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, Ant. 4. a. In toto corde.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, * & scrutábor legem tuam, * & custódiam illam in toto corde meo.

Dedúc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Ámputa oppróbrium meum quod suspicátus sum; * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine; * salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequâque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserére mei secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra; * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me; * da mihi

intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. In toto corde meo scrutábor mandáta tua, Dómine. *Psal.* 118. 69.

Capitulum. 1. *Joan.* 5. 3.

HÆc est cháritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. *Repetitur*, Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. ℣. Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. * In testimónia tua. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Inclína cor meum, Deus, in testimónia tua.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, ℟. Quia ipsam vólui. *Psal.* 118. 35. 36. 37.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM HORAM DIEI.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ignibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, *Ant.* 2. d. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes; Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína ; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui ? * quando fácies de persequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

O'mnia mandáta tua véritas : * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbùm tuum pérmanet in cœlo;

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies ; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè períissem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas ; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me;* testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem ; * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine ! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo, * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi ; * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi;* quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi ;* proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine ; * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine ; * & judícia tua doce me.

A'nima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum; *quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me malígni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndùm elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

A'djuva me, & salvus ero;* & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis; * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam;* non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum; * non calumniéntur me supérbi.

O'culi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam; * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

I'deò diléxi mandáta tua, * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona. Inclinávi cor meum, Dómine, ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum. *Psal.* 118. 112.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 16.

DEus cháritas est, & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. *breve*, In ætérnum, Dómine, * Non oblivíscar justificatiónes tuas; *Repetitur.* In ætérnum, Dómine, * Non oblivíscar justificatiónes tuas. ℣. Quia in ipsis vivificásti me. * Non oblivíscar justificatiónes tuas. ℣. Glória. *Repetitur*, In ætérnum, &c.

℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen sémitis meis. *Ps.* 118. 93. 105.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM HORAM DIEI.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Hymnus.

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

LARGI'RE lucem véspere,
Quæ corda nusquam déserat;
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, Ant. 3. a Mandáta.

Ex Psalmo 118.

MIrabília testimónia tua; * ídeò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui,& attráxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

A'spice in me, & miserére mei * secúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndùm elóquium tuum, * & non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

E'xitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter, * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego & contémptus; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me; * mandáta tua meditátio mea est.

Æ'quitas testimónia tua in ætérnum; * intelléctum da mihi, & vivam.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine; * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, * & secúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * secúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi, qui persequúntur me, & tríbulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas; * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Séptics in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo; * secúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit; * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Mandáta tua diléxi, Dómine, in misericórdia tua vivífica me. *Psal.* 118. 159.

Capitulum. 1. *Timot.* 1. 5.

FInis præcépti est cháritas de corde puro & consciéntia bona & fide non ficta.

℟. *breve*, Clamávi in toto corde meo * Exáudi me, Dómine. *Repetitur*, Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. * Exáudi. ℣. Glória. *Repetitur*, Clamávi.

℣. Clamávi ad te salvum me fac, ℟. Ut custódiam mandáta tua. *Psal.* 118. 145. 146.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Per Annum, Ant. 1. d. Dixit.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo, * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum; * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. *v.* 1.

Per Annum, Ant. 2. D. Sanctum.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & mise-

sátor Dóminus, * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testaménti sui, * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi; * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo; * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ, timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum; * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ, timor Dómini. *v.* 9.

Per Annum, Ant. 3. A. Qui timet.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis, * miséricors & miserátor & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in séculum séculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis. *v.* 1.

Per Annum, Ant. 7. c. Sit nomen.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *

& humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum, ex hoc nunc, & usque in séculum. *v.* 2.

Per Annum, Ant. I. *irreg.* d. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu I'sraël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * I'sraël potéstas ejus.

Mare vidit & fugit ; * Jordánis convérsus est retrórsùm ;

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugísti ? * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsùm ?

Montes exultástis sicut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua ;

Nequándo dicant gentes ; * Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúnque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent & non loquéntur, * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient ; * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt ; pedes habent, & non ambulábunt ; * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus I'sraël sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus A'aron sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino ; * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui I'sraël, * benedíxit dómui A'aron.

Benedíxit ómnibus, qui ti-

ment Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino. *v.* 18.

Per Annum, Capitulum. *Eccli.* 2. *v.* 10. 12.

QUi timétis, Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra. Quis enim permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? aut quis invocávit eum, & despéxit illum?

℟. Deo grátias.

Per Annum, Hymnus.

LUcis Creátor óptime,
Miri labóris ártifex,
Jubes, nihil fit ómnia;
Ináne terram sústinet.

Hinc longa currunt sécula;
Tu semper idem pérmanes:
Nutu poténti cóndita
Moves, movéri néscius.

Et lux, & umbra mútuò
Tibi, Creátor, mílitant;
Zelo pari, fac æmulus
Homo tibi desérviat.

Fac mens graváta crímine,
Dolóre vero cóncita,
Laboriósis flétibus,
Pœnas repéndat débitas.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea, ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo. *Ps.* 140. 2.

Canticum B. Mariæ Virginis. *Luc.* 1. 46.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis; * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * A'braham, & sémini ejus in sécula.

Ant. & Oratio conveniens ut in Proprio de Tempore; & in fine,

℣. Dóminus vobíscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Si qua occurrat Commemoratio, hoc loco fit. Deinde Commemoratio de sancta Maria.

Per Annum, Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est. *Luc.* 1. *v.* 48. 49.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Psal.* 45. *v.* 5. 6.

Orémus. *Oratio.*

CONcéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

(*In Metropoli verò, & in Ecclesiis quæ sun. sub invocatione B. Mariæ,* Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.)

In Ecclesia Metropolitana diebus Dominicis non additur alia Commemoratio: in aliis verò Ecclesiis quæ non sunt sub invocatione B. Mariæ, post prædictam Commemorationem, fit Commemoratio Patroni Titularis Ecclesiæ per Antiphonam, Versum & Orationem propriam.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Ps.* 84. 4.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 8. g. Miserére.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus, * non timébis à timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea; * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum; * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes servi Dómini;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miserére mei, Dómine, & exáudi oratiónem meam. *Psal.* 4. 2.

Per Annum etiam in Festis hac die occurrentibus, nisi aliter notetur.

Capitulum 1. *Thess.* 5. 5. 6.

VOs fílii lucis estis, & fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias.

Per Annum. *Hymnus.*

DIem sacrátum, Cónditor,
Quo das tibi quiéscere;
Quo te sepúlcro súscitas;
Quiéta nox fac óccupet.

In nocte, nostra sit quies
Legem tuam revólvere;
In ótio, sit máximum
Laudáre te negótium.

In mente sis, ut cógitem;
In corde sis, ut díligam;
In te movémur, & sumus;
Sit vita per te, sit salus.

Noctúrna per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio;
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16. 8.

Per Annum, *Ant.* 6. F. In manus tuas.

Canticum Simeonis. Luc. 2. 29.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei, * salutáre tuum.

Quod parásti, * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. In manus tuas comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine Deus veritátis. *Psal.* 30. 6.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Ad Completorium in festis Beatæ Mariæ Virginis, Octa-

tis, & quando fit de ea Officium in Sabbato.

Hymnus.

VIRGI'NEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hac natos fóveat nocte benígna suos.
FU'LGIDA stella maris, secli dùm mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & benè fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac mater amóris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens própiùs res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita salúsque tui.
GLÓRIA summa Patri, compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui. Amen.

Per Annum. In Festis Sanctorum Semiduplicibus & suprà.

Hymnus.

DONA, Deus, suffrágiis
Sancti suis nos ádjuvent,
Ut quos adóptas fílios
Curâ patérnâ prótegas.
AD sancta proni tóllimus
In nocte palmas súpplices;
Donis, quibus nos múneras,
Grates tibi rependimus.
TU de Sion nos réspice.
Corpus tibi fac súbditum,
Fac casta mens te cógitet,
Hostémque per te cómprimat.
NOCTU'RNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

FERIA SECUNDA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine lábia mea apéries; *ut suprà, pag.* 1.

Deus in adjutórium, &c. *& sic aliis diebus.*

Per Annum, Invitatorium,

Venite, * Exultémus Dómino. *Psal.* 94. 1.

Continuatur Psalmus, Jubilémus Deo salutári nostro, &c. *ut suprà, pag.* 2.

Per Annum. Hymnus.

SOMNO reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
TE lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium,
Tu Sancte, sis exórdium.
CEDANT ténebræ lúmini,
Et nox diúrno síderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
PRECA'MUR iidem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves

Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. 6. *f.* Quàm.

Psalmus 103.

BE'nedic, ánima mea, Dómino; * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem; * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis A'ngelos tuos, spíritus, * & minístros tuos, ignem uréntem;

Qui fundásti terram super stabilitátem suam; * non inclinábitur in séculum séculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stábunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur, * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Divisio Psalmi 103.

RIgans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra;

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra; * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhilaret fáciem in óleo; * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani, quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt: * Heródii domus dux est eórum.

Montes excélsi cervis; * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora; * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ:

Cátuli leónum rugiéntes ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt, * & in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus

suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperam.

Altera divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti; * impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusílla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt, * draco iste, quem formásti ad illudéndum ei.

O'mnia à te expéctant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur; * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emíttes Spíritum tuum, & creabúntur; * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǽculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, & facit eam trémere, * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * psállam Deo meo quándiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti. *v.* 24.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, *Ant.* 4. *irreg. c.* Ipse.

Psalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, * annuntiáte inter Géntes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini; * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit; * prodígia ejus & judícia oris ejus.

Semen A'braham, servi ejus, * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus, Deus noster; * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testaménti sui, * verbi, quod mandávit in mille generatiónes;

Quod dispósuit ad A'braham, * & juraménti sui ad I'saac,

Et státuit illud Jacob in præcéptum, * & I'sraël in testaméntum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram

Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in Prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram, * & omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum; * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum; * misit rex, & solvit eum, princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum Dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Divisio Psalmi 104. Et

INtrávit Isráël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum, * A'aron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit, * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

E'didit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyïa & cínifes, * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum, * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus;

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro; * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Altera divisio Psalmi 104.

LÆtáta est Ægyptus in profectióne eórum ; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix ; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad A'braham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium ; * & labóres populórum possedérunt ;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Ipse Dóminus, Deus noster, in univérsa terra judícia ejus. *v.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 3. c: Salvos.

Psalmus 105.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus ?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui ; * vísita nos in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ ; * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, * injústè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum, & exsiccátum est ; * & dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvâvit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos ; * unus ex eis non remánsit.

Et crediderunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Divisio Psalmi 105. Et

IRritavérunt Móysen in castris, * A'aron sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum, * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus, * ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non crediderunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis; * & non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in desérto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor; * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees, & placávit; * & cessávit quassátio;

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Altera divisio Psalmi 105. Et

IRritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos;

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * & distínxit in lábiis suis.

Non disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem, sánguinem filiórum suórum & filiárum

suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inféćta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium, * & domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo; & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularéntur,* & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui, * & pœnítuit eum secúndùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspéćtu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sanćto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíćtus Dóminus Deus Ísraël à sǽculo & usque in sǽculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ut confiteámur nómini sanćto tuo. *v.* 47.

Per Annum. ℣. In die clamávi & nocte coram te. ℟. Intret in conspéćtu tuo orátio mea, Dómine. *Psal.* 87. 1. 2.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. *v.* 22.

Deus in adjutórium.

Per Annum, Ant. 1. D. Bonum est.

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noćtem,

In decachórdo psaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delećtásti me, Dómine, in fačtúra tua; * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ fačtæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * & apparúerint omnes, qui operántur

iniquitátem ; ut intéreant in séculum séculi.

Tu autem Altíssimus, * in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt ; * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos ; * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi, * & benè patiéntes erunt :

Ut annúntient, quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino. *v.* 2.

Ant. 3. a. Confitémini.

Psalmus 135.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, & bráchio excélso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro, *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum misericórdia ejus. *v.* 1.

Ant. 3. A. Confitémini.

Divisio Psalmi 135.

QUi tradúxit pópulum suum per desértum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terrám eórum hereditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,

Hereditátem Israël servo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis nostris. *v.* 24.

Ant. 5. a. Fortitúdo.

Canticum Moysi, Exod. 15. 1.

CAntémus Dómino, gloriósè enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare: * elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro.

Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, * déxtera tua, Dómine, percússit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos: * misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam;

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregátæ

sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar & comprehéndam, dívidam spólia,* implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum,* interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare; * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? quis símilis tui? * magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti; * & portásti eum in fortitúdine tua, ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor, * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

I'rruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui: fiant immóbiles quasi lapis;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo; quod operátus es, Dómine: Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem I'sraël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea & laus mea Dóminus. *v.* 2.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.*

1. *Par.* 29. 10.

BEnedíctus es, Dómine, Deus I'sraël patris nostri,* ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia,* & poténtia, & glória, atque victória; & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, * & in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum,* & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium,

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudá-

mus nomen tuum ínclytum.

Tua sunt ómnia: * & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.]

Ant. 2. d. Qui statis.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * I'sraël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

O'mnia quæcúnque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ; fúlgura in plúviam fecit: * qui prodúcit ventos de thesáuris suis;

Qui percússit primogénita Ægýpti: * ab hómine usque ad pecus,

Et misit signa & prodígia in médio tui, Ægýpte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas, * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem I'sraël pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatióne & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum;

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea; * & omnes qui confídunt in eis.

Domus I'sraël benedícite Dómino, * domus A'aron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri, laudáte Dóminum. *v.* 2. 3.

Per Annum, Capitulum. *Ephes.* 2. 4. 5.

DEus qui dives est in misericórdia, propter nímiam suam charitátem, quâ

dilèxit nos, & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salváti.

Per Annum. Hymnus.

SPLENDOR Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Diem dies illúminans.

VERU'SQUE sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritûs
Infúnde nostris sénsibus.

VOTIS vocémus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam reléget lúbricam.

INFÓRMET actus strénuos;
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda rectè dírigat.

MENTEM gubérnet & regat,
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

CHRISTU'SQUE nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides,
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritûs.

LÆTUS dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies,
Crepúsculum mens nésciat.

AURÓRA lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum. ℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ: ℟. Exultávimus, & delectáti sumus. *Ps.* 89. *v.* 14.

Per Annum, ad Benedíctus, *Ant.* Benedíctus Dóminus Deus I'sraël. *Luc.* 1. 68.

Canticum idem, pag. 14.

In Feriis Adventûs, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, quæ jejunantur, exceptâ Vigiliâ Nativitatis Domini, & Vigiliâ ac Quatuor Temporibus Pentecostes, post Antiphonam ad Benedíctus, *& Antiphonam ad* Magníficat *dicuntur flexis genibus sequentes Preces.*

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40. 5.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89. 13.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. 22.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum & vivíficet eum. *Ps.* 40. 3.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam : ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131. 9.

℣. Dómine, salvum fac Regem : ℟. Et exáudi nos in die, quâ invocavérimus te. *Ps.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ : ℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. *Ps.* 27. 9.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Fiat pax in virtúte tua : ℟. Et abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121. 7.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *Ps.* 85. 2.

℣. Pro infírmis, afflíctis & captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24. 22.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto : ℟. Et de Sion tuére eos. *Ps.* 19. 3.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7. 9.

Deinde dicitur Psalmus, De profúndis, *ut infrà in Vesperis Feriæ quartæ, & in fine* Glória Patri. *In Vesperis, ejus loco, dicitur Psalmus,* Miserére mei Deus &c. *ut in Completorio Sabbati.*

Finito Psalmo dicitur, ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos : ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79. 8.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos : ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Psal.* 43. 26.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam : ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio conveniens.

Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit hoc loco.

SUFFRAGIA AD LAUDES

Dicuntur in Festis Semiduplicibus, Simplicibus & Feriis extrà Adventum, tempus Passionis, & tempus Paschale.

Commemoratio de Sancta Cruce, in Feriali Officio tantùm.

Ant. Aspiciámus in auctórem fídei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit Crucem, confusióne contémptâ. *Hebr.* 12. 2.

℣. Apud Dóminum miseri-

córdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129. 7.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui eripuísti nos de potestáte tenebrárum, & transtulísti in regnum Fílii dilectiónis tuæ; per sánguinem crucis ejus concéde, ut, carnem nostram crucifigéntes, peccátis mórtui, justítiæ vivámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

De sancta Maria.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Psal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

De sanctis Nicasio, Mellono, & aliis sanctis Pontificibus Ecclesiæ Rothomagensis.

Ant. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes, totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. *Isaiæ.* 62. 6.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam, ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131. 9.

Orémus. *Oratio.*

BEnígnis pópulum tuum, Deus, réfove auxíliis per mérita sanctórum Nicásii, Mellóni, Victrícii, Románi, atque aliórum beatórum Pontíficum, quos Rothomagénsis venerátur Ecclésia, & contra ómnia adversántia eórum nos defénde suffrágiis. Per Christum.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

De Pace.

Ant. Convértat vultum suum Dóminus ad nos; & det nobis pacem. *Num.* 6. 26.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; ℟. Et abundántia diligéntibus te. *Psal.* 121. 6.

Orémus. *Oratio.*

DEus auctor pacis & amátor, quem nosse, vívere; cui servíre, regnáre est; prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos; ut, qui in defensióne tua confídimus, nullíus hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Deinde

Deinde repetitur,
℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.
Pater noster, *secretò*.
Sic finitur quælibet Hora, nisi aliud sequatur Officium.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium, &c. *ut suprà*.
Per Annum. Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abscésserit,
Diémque nox excéperit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Pars Vernalis.

Ant. 1. d. Reminíscere.
Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum, * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis do-

lósè agèbant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes, * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias méas ne memíneris.

Secúndùm misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

A'nima ejus in bonis demorábitur; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum; * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

O'culi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam,

& labórem meum ; * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam ; & érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Déus, I'sraël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & misericordiárum tuárum ; quæ à século sunt. *Ps.* 24. 6.

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 4. 10.

IN hoc est cháritas : non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

In omnibus Festis, nisi aliter notetur, dicitur Capitulum sequens. 1. *Timoth.* 1. 17.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo honor, & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. *breve*, Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur*, Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Matth.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Heb.* 1. 3. *Psal.* 43. 26.

[*In Festis Triplicibus, Duplicibus, Semiduplicibus, & intra Octavas immediatè post* ℣. Exúrge, Dómine, &c. *dicitur*,

℣. Dóminus vobíscum ;

℟. Et cum spíritu tuo.

Et Oratio, Dómine Deus omnípotens, &c. *ut infrà*, *pag.* 53.]

In Simplicibus autem & in Feriis dicuntur mediocri voce Preces sequentes, & flexis genibus dicuntur, cum in Laudibus dictæ fuerunt Preces feriales.

Kyrie eléïson ; Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *secretò usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi ; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87. 14.

℣. Repleátur os meum laude ; ℟. Ut cantem glóriam tuam : totâ die magnitúdinem tuam. *Psal.* 70. 8.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam à peccátis meis ; ℟. Et

omnes iniquitátes meas dele. *Psal.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ibidem.* 12.

℣. Ne projícias me à fácie tua: ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ibid.* 13.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et Spíritu principáli confírma me. *Ibidem.* 14.

Cum ad Laudes dictæ sunt Preces, hìc adduntur Preces sequentes, at verò si Preces feriales dictæ non fuerunt, statim dicitur, ℣. Adjutórium, *ut infrà.*

℣. E'ripe me, Dómine, ab hómine malo, ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139. 2.

℣. E'ripe me de inimícis meis, Deus meus: ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Psal.* 58. 2.

℣. E'ripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ibidem.* 3.

℣. Sic Psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Psal.* 60. 9.

℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster; ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè. *Psal.* 64. 6.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Psal.* 69. 2.

℣. Deus sanctus, Deus fortis, Deus immortális. ℟. Miserére nobis. *Eccli.* 46. 6. *Esth.* 14. 19: 1. *Timoth.* 1. 17. *Tob.* 8. 10.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus. *Psal.* 102. 1.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ibidem.* 2.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ibidem.* 3.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus. *Ibidem.* 4.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123. 8.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens:

CONfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. I'deò precor beá-

tam Mariam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem-Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet,

Misereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius dicit: Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem; & ubi dictum est, vobis fratres, *&* vos fratres; *dicit,* tibi pater, *&* te pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Qui solus recitat, semel dicit Confiteor, *ut suprà, omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi; Et semel* Misereátur nostri, &c.

Indulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine, ℟. Miserére nostri. *Psal.* 122. 3.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Psal.* 32. 22.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Psal.* 101. 1.

℣. Dóminus vobíscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DO'mine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tuâ nos hódiè salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde Martyrologium legitur in Choro, in Metropolitana verò in Capitulo, attamen ubi dicitur parvum Officium, Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Posteà Hebdomadarius dicit,

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115. 5.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

[*Si sit Festum in Populo, statim post Orationem*, Sancta María, & omnes Sancti, &c. *sit lectio Canonum.*]

℣. Deus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína, *& dicitur ter, ultimo additur*, Glória Patri, &c.

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89. 16. 17.

Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto: sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur Salvátor mundi, qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Hìc addatur Lectio Canonum juxta ordinem in Proprio de Tempore notatum, quæ sic finietur, Tu autem, Dómine, miserére nostri.

Hebdomadarius dicit,

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Psal.* 123. 8.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, *ut suprà.*

Per Annum. Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,

Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, *Ant.* 2. d. Tóllite.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

I'mpleat Dóminus omnes petitiónes tuas; * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus & erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * & exáudi nos in die, quâ invocavérimus te.

Psalmus 42.

JU'dica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me,

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dùm afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annun-

tiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus. *Psal.* 95. 8.

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 4. 9.

IN hoc appáruit cháritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri. *Repetitur*, Ego dixi. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces tunc ad Tertiam Sextam, & Nonam dicuntur flexis genibus & medocri voce Preces sequentes.

Kyrie eléïson, Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Pater noster, &c. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Psal.* 79. 20.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Psal.* 43. 26.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 1.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, Ant. 2. d. Exáudi.

Psalmus 20.

DÓmine in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis;* posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuísti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo; * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dábis eum in benedictiónem in séculum séculi; * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 26.

DO'minus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dùm appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmâti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidêre bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & sústine Dóminum.

Ant. Exáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te. *v. 7.*

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 3. 1.

VIdéte qualem charitátem dedit nobis Pater,

ut filii Dei nominémur & simus.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetitur*, Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore. ℣. Glória. *Repetitur*, Benedícam. *Psal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiu fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Per Annum. Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans;

Largíre lucem véspere,
Quæ corda nusquam déserat;
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum, Ant. 4. *irreg.* c. Deus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Psalmus 72.

Quàm bonus Israël Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non est respéctus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

I'deò ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum; * & lingua eórum transívit in terra.

I'deò convertétur pópulus meus hic; * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * & si est sciéntia in Excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergò sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in in novíssimis eórum.

Verúntamen propter dolos posuísti eis; * dejecísti eos dùm allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt? * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad nihilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes præ-

dicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Per Annum, Capitulum. *Rom.* 5. 8. 9.

Commméndat charitátem suam Deus in nobis, quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secúndùm tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℟. *br.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Ps.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.*16.5.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà ad Tertiam.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium.

Per Annum, Ant. 1. d. Convértere.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi; * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi. *v.* 7.

Ant. 2. f. Quid retríbuam.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo

ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? *v.* 3.

Ant. 3. c. Ad Dóminum.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, & exaudívit me. *v.* 1.

Ant. f. 2. Auxílium.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo; * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram. *v.* 2.

Ant. 5. a. In domum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur

ut civitas; * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, testimónium Isráël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

Ant. In domum Dómini ibimus. *v.* 1.

Per Annum, Capitulum. 2. *Thessal.* 2. 15. 16.

DOminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem ætérnam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono.

Per Annum. Hymnus.

SI spléndidis colóribus,
Sublíme cœlum píngitur:
Manu perítâ, vívidos,
Deus, colóres ímprimis.

QUANTA refúlges glóriâ!
Nimbis thronus stat péndulis:
Supérque ventórum leves
Pennas, triúmphans ámbulas.

VERBO magístro, vítreos
Impónis undæ límites;
Et quò jubes, fert cóncito
Imbres procélla vórtice.

TIBI rebélles, Cónditor,
Metu salúbri cóncute;
Et súbditos non désine
Mollíre rore grátiæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die: ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Psal.* 43. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g.

Magníficat ánima mea Dóminum. *Luc.* 1. 46.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà pag. 46.

SUFFRAGIA AD VESPERAS

Dicuntur in Festis Semiduplicibus, Simplicibus & Feriis extra Adventum, tempus Passionis & tempus Paschale.

Commemoratio de sancta Cruce in Officio Feriali tantùm.

Ant. Mihi absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal.* 6. 14.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi; ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65. 4.

Orémus. *Oratio.*

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es, qui vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

De Sancta Maria.

Per Annum, Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est. *Luc.* 1. 48. 49.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Psal.* 45. *v.* 5. 6.

Orémus. *Oratio.*

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

De sanctis Nicasio, Mellono & aliis sanctis Pontificibus Ecclesiæ Rothomagensis.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus: & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7. 15.

℣. Exultábunt Sancti in glória, ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. *Ps.* 149. 5.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui nobis sanctos Nicásium, Mellónum, Victrícium, Románum, & álios beátos Pontífices quos Rothomagénsis venerátur Ecclésia, præfícere dignátus es, da, ipsis intercedéntibus, ut, eórum salutáribus mónitis informáti, ad te, qui via, véritas, & vita es, secúri perveníre valeámus, Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

De Pace.

Ant. Deus ómnium, qui fecit nobíscum secúndùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50. 24. 25.

℣. Fiat pax in virtúte tua; ℟. Et abundántia in túrribus tuis. *Psal.* 121. 7.

Orémus. *Oratio.*

DEus à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla. Per Dóminum, &c.

℣. Bene-

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Ps.* 84. 5.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 8. g. Salvum.

Psalmus 6.

DO'mine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valdè velóciter.

Psalmus 7.

DO'mine Deus meus, in te sperávi; * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti, * & synagóga populórum circúndabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere:

Dóminus júdicat pópulos.* Júdica me, Dómine, secúndùm justítiam meam, & se-

cúndùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum,* scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * nunquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus; * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam. *Psal.* 6. 5.

Per Annum, Capitulum. 1. *Pet.* 5. 8.

SO'brii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret, cui resístite fortes in fide.

Per Annum, in Festis Simplicibus & Feriis, Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Hac nocte nos custódias.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ut casta surgant córpora.

Noctu'rna per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16. 8.

Per Annum, Ant. 6. F. In manus tuas.

Canticum Simeonis. Luc. 2. 29.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. In manus tuas comméndo spíritum meum; rede-

misti me, Dómine Deus veritátis. *Psal.* 30. 6.

In Simplicibus & Feriis dicuntur Preces sequentes, & flexis genibus dicuntur, cum in Laudibus dicta fuerunt Preces feriales.

PRECES.

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *secretò usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedíctus es in firmaménto cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3. 56.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster, ℟. Benedícat nos Deus. *Psal.* 66. 7. 8.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens,

CONfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joánni-Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem-Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet,

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius dicit*, Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem; & ubi dictum est, vobis fratres, *& vos fratres; dicit*, tibi pater, *&* te pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit,

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Qui solus recitat, semel dicit Confíteor, *ut suprà, omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi; & semel*, Misereátur nostri omnípotens Deus, &c.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℞. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte istâ, ℞. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine; ℞. Miserére nostri. *Psal.* 122. 3.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℞. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. 22.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam: ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum, &c.

℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℞. Deo grátias.

℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℞. Amen.

FERIA TERTIA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine lábia mea apéries, *ut suprà, pag.* 1.

Deus in adjutórium meum inténde, &c.

Per Annum, Invitatorium.

Præoccupémus fáciem Dómini in confessióne, & * in psalmis jubilémus ei. *Ps.* 94. 2.

Psalmus, Veníte, &c. *ut suprà pag.* 2.

Per Annum. Hymnus.

CANDOR Patérni lúminis
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

AUFER tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

SIC, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 3. c. Dómine.

Psalmus 8.

DÓmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab A'ngelis, glóriâ & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

O'mnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Pſalmus 18.

COEli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

E'tenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me; * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ; * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Antiph. Dómine adjútor meus, & redémptor meus. ℣. 15.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, *Ant.* 2. d. Tu es Deus.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus ;* in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum,* & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi ?* ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium ; * terra trémuit & quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi ; * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum,* & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei ; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Nunquid in ætérnum projíciet Deus ? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Divisio Psalmi 76.

DEus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt, * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt corruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Tu es Deus qui facis mirabília. *v.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, *Ant.* 3. a. Quis intélliget.

Psalmus 106.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci:

Et de regiónibus congregávit eos; * à Solis Ortu, & Occásu, ab Aquilóne & Mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, & sitiéntes, * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum; * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominátá est ánima eórum; * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur, * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Et sacrificent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis,

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit, & stetit spíritus procéllæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, & descéndunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram; * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Et exáltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desér-

tum, * & éxitus aquárum in sitim;

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes; * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur, * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc, * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Quis intélliget misericórdias Dómini? *v.* 43.

Per Annum. ℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam; ℟. Et nocte cánticum ejus. *Psal.* 41. 9.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Psal.* 33. 4.

Deus in adjutórium.

Per Annum, *Ant.* 4. d. Præténde.

Psalmus 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus; * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo; ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines & juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte

domûs tuæ ; * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ ; * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ ; * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem, * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Præténde, Dómine, misericórdiam tuam sciéntibus te. *v.* 11.

Ant. 6. f. Rex.

Psalmus 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis ; * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit,

Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus ; * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo A'braham ; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Rex omnis terræ Deus ; psállite sapiénter. *v.* 8.

Ant. 3. A. Exáudi nos.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam ; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram, & ine-

briásti eam ; * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis,parásti cibum illórum,* quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ. *v.* 6.

Ant. 2. d. Deus.

Canticum Annæ. 1. *Reg.* 2. 1.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos ; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus, neque enim est álius extra te ; * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia gloriántes : * recédant vétera de ore vestro.

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt ; * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est. *v.* 3.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.*

Tob. 13. 1.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagéllas, & salvas: dedúcis ad ínferos & redúcis: * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspéctu Géntium laudáte eum:

Quóniam ideò dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos: * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi: * Regémque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciet vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 5. f. Secúndùm.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudáte Dóminum. *v.* 2.

Per Annum, Capitulum Rom. 13. 8. 9.

FRatres; Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teipsum.

Per Annum. *Hymnus.*

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii,
Vigiláte: jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dórmire cor mundum vetat.

Tu Christe, somnum discute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum. ℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; ℟. Quia in te sperávi. *Psal.* 142. 8.

Per Annum, ad Benedíctus, *Ant.* Eréxit Dóminus cornu salútis nobis, in domo David púeri sui. *Luc.* 1. 69.

Preces quando dicuntur, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. pag. 46. 47.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere, &c. *ut suprà, pag.* 49.

Ant. 1. d. Exúrge.

Psalmus 9.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * & civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére mei, Dómine; * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessísti longè, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dùm supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

O'culi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páupe-

rem; * rápere páuperem, dùm áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum, * inclinábit ſe, & cadet cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus, * avértit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; * ne oblivifcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem conſíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in féculum féculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; ne oblivifcáris páuperum. *℣.* 33.

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 2. 8.

FIlíoli mei: Ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris eſt uſque adhuc. Qui díligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

℟. *breve.* Chriſte fili Dei vivi, &c.

Et Preces habentur ſuprà pag. 51.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium. &c.

Hymnus.

Nunc ſancte &c. *pag.* 54.

Ant. 2. d. Oſténde.

Pſalmus 28.

AFférte Dómino, fílii Dei, * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit; * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléc-

tus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : vox Dómini concutiéntis desértum, * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit; * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

A'udiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de cœlo prospéxit.

E'tenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur I'sraël in eo, qui fecit eum, * & fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro, * in týmpano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum,

eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis. *Psal.* 84. 8.

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 4. 20. 21.

Si quis díxerit quóniam díligo Deum, & fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem suum.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei; ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Pars Hiemalis.

Preces, si dicéndæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

Rector potens, &c. *pag.* 57.

Per Annum, Ant. 6. *f.* Dóminus.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo, * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua; * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, & derelín-

que furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur ; * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor ; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum ; * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur, * confírmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet : * justus autem miserétur, & tribuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei dispeŕíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur ; * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui, * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur & cómmodat, * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum ; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos ; * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur ; * & semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam ; * & lingua

ejus loquétur judícium.

Lex Déi ejus in corde ipsíus; * & non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derélinquet eum in mánibus ejus,* nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani;

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dispeíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos; * quia speravérunt in eo.

Ant. Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos. *v.* 28.

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 4. 12. 13.

CHaríssimi; Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, & cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, & ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Ps.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiù fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium meum inténde.

Hymnus.

Rerum Deus, &c. *pag.* 59.

Per Annum, Ant. 1. D. Hereditátem.

Psalmus 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte fílii hóminum.

E'tenim in corde iniquitátes operámini; * in terra in-

justítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero,* locúti sunt falsa.

Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis, * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur:* supercécidit ignis, & non vidérunt solèm.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum, * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam; * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem supérbis.

U'squequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo, * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam, * & hereditátem suam non derelínquet,

Quoadúsque justítia con-

vertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsùs malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsùs operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minus habitásset in inferno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus, * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Nunquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum dispérdet eos ; * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Hereditátem suam non derelínquet Dóminus. *v.* 14.

Per Annum, Capitulum. 1. *Joan.* 3. 18.

FIlíoli mei : Non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℟. *br.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Ant. 2. d. Miserére.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum ;

Sicut óculi ancíllæ * in mánibus dóminæ suæ ;

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri ; * quia multùm repléti sumus despectióne :

Quia multùm repléta est ánima nostra ; * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri. *v.* 3.

Ant. 3. a. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël; * niſi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torréntem pertranſivit ánima noſtra * fórſitan pertransíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

A'nima noſtra ſicut paſſer erépta eſt, * de láqueo venántium.

Láqueus contritus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. *v.* 8.

Ant. 4. d. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde. *v.* 4.

Ant. 5. a. Convérte.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis; * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Ant. Convérte, Dómine, captivitátem noſtram. *v.* 4.

Ant. 7. c. Niſi Dóminus.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum; * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis; * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboravérunt qui ædíficant eam. *v.* 2.

Per Annum, Capitulum. Galat. 5. 13.

PEr charitátem Spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teipsum.

Per Annum. Hymnus.

TERRÆ maríſque Cónditor,
Aquis refúsis ímperas;
Vix imperántem séntiunt:
Siccáta tellus énatat.

FONTES creas & flúmina,
Maríque metas ímprimis;
Littus ferítur flúctibus,
Tu frangis undas déxterâ.

SOL arva nondum cónfovet,
Glebas nec imber mólliit;
Tellus abúndat trítico,
Et gloriátur flóribus.

DONA, Creátor, córdibus,
Quæ semináſti gérmina:
Tibi, tuæque débitos
Proférre fructus glóriæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem speret Israël in Dómino; ℟. Quia apud Dóminum misericórdia. *Psal.* 129. 6. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1. 47.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà, pag. 46.

Suffragia verò pag. 63.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus, &c.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 4. d. Réspice.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

O'culi ejus in páuperem respíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos; * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit; * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum; * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári; * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos, * à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant; * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

U'Squequò, Dómine, oblivíscéris me in finem? * U'squequò avértis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

U'squequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequándo dicat inimícus meus: Prævălui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo; cantábo Dómi-

tio qui bona tribuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Réspice & exáudi me, Dómine Deus meus. *v.* 4.

Per Annum, Capitulum. *Thren.* 2. 19.

LAuda in nocte, in princípio vigiliárum: effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini; leva ad eum manus tuas.

Per Annum. Hymnus.

Te lucis ante términum, &c. Nunc dimíttis. *Preces & Oratio ut suprà, pag. 66.*

FERIA QUARTA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine lábia mea apéries, *ut suprà pag.* 1.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Invitatorium.

Deus magnus Dóminus, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 3.

Psalmus, Veníte, &c. *ut suprà, pag.* 2.

Per Annum. Hymnus.

RERUM Creátor óptime,
Rectórque noster áspice:
Nos à quiéte nóxia,
Mersos sopóre, líbera.

TE, sancte Christe, póscimus:
Ignósce culpis ómnibus;
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

MENTES, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

VIDES malum, quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus,
Preces geméntes fúndimus:
Dimítte quod peccávimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 4. E. Beáta.

Psalmus 23.

DO'mini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

I'nnocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ

æternáles ; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles ; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium : * misericórdiâ Dómini plena est terra ;

Verbo Dómini cœli firmáti sunt ; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris ; * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt : * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium ; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem, * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum ; * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

A'nima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum; * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus. *Ps.* 32. 12.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 2. d. Benedíctus.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus; * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant; * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus; * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo;

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cùm egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto,

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sinaï, * à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ; * & infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea; * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum diléc̃ti, dilécti, * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discérnit cœléstis reges super eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem; * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die

quotídiè : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confrínget cápita inimícorum suórum, * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus I'sraël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in méntis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum; * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

I'ncrepa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes quæ bella volunt; vénient legáti ex Ægypto; * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, * date glóriam Deo.

Super I'sraël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus I'sraël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. Benedíctus Dóminus die quotídiè. *v.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, *Ant.* 3. ℣ Sanctus.

Psalmus 96.

DO'minus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus, * justítia & judícium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes A'ngeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavèrunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui I'sraël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra, * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce psalmi.

In tubis dúctilibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DO'minus regnávit, irascántur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, * quóniam terríbile & sanctum est.

Et honor Regis judícium díligit; * tu parásti directiónes, judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabél-

lum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & A'aron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; * Deus, tu propítius fuísti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Sanctus Dóminus Deus noster. *v.* 9.

Per Annum. ℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam; ℟. Et nocte cánticum ejus. *Psal.* 41. 9.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Adjútor meus, tibi psallam, ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58. 18.

Deus in adjutórium meum inténde.

Per Annum, *Ant.* 1. d. Tu es.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antiquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo; * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudísti.

Ant. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salútes Jacob. *v.* 5.

Ant. 2. d. In Deo.

Divisio Psalmi 43.

In Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulísti & confudísti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum, * & in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est, * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis, & obloquéntis, * à fácie inimíci, & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retrò cor nostrum, * & declinásti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Ant. In Deo laudábimur totâ die. *v.* 9.

Ant. 3. c. Exúrge.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine: * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra; * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exúrge, quare obdórmis, Dómine: exúrge, & ne repéllas in finem. *v.* 23.

Ant. 5. a. Adónaï.

Canticum Judith. 16. 2.

INcípite Dómino in týmpanis, * cantáte Dómino in cýmbalis.

Moduláminì illi psalmum novum; * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eri-

peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, * & præclárus in virtúte tua, & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, & facta sunt:

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt, * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua. *v.* 16.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.*

Eccli. 39. 19.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis,

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum:

Quóniam in præcépto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

O'pera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.]

Ant. 8. c. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus; * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israëlis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne; * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, *

bus, * & parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.
Ant. Deo nostro sit jucúnda, decoráque laudátio. *v.* I.
Per Annum, Capitulum. *Rom.* 15. 4.
QUæcúnque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt, ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum spem habeámus.
Per Annum. Hymnus.

NOx, & tenébræ, & núbila,
Confúsa mundi, & túrbida:
Lux intrat; albéscit polus:
Christus venit: discédite.

CALIGO terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit
Vultu niténtis síderis.

TE, Christe, solum nóvimus,
Te, mente purâ & símplici,
Flendo, & canéndo, quǽsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Pars Æstivalis.

SUNT multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tuâ:
Tu vera lux cœléstium,
Vultu seréno illúmina.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen. (St Ambrosius)

Per Annum, ℣. Exultábo manè misericórdiam tuam, Dómine; ℟. Quia factus es suscéptor meus. *Psal.* 58. 17.
Per Annum, Ad Benedíctus. *Ant.* 6. *f.* Jusjurándum jurávit ad A'braham patrem nostrum, datúrum se nobis. *Luc.* 1. 73.
Preces, quando dicuntur, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feria secunda. *pag.* 46. 47.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium, &c.
Hymnus.
JAM lucis orto sídere, &c. *ut suprà.* *pag.* 49.
Ant. 1. a. Non avértas.
Psalmus 101.
DÓmine, exáudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me; * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúnque die invocá-

vero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei; * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis; * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exúrgens miseréberis Sion, * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus; * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera; * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum & reges, * ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundásti; * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem

permánes; * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt, * & semen eórum in sǽculum dirigétur.

Ant. Non avértas fáciem tuam à me; in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. *v.* 3.

Per Annum, Capitulum. *Eccli.* 2. 9. 11.

QUi timétis Dóminum, speráte in illum, & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Scitóte, quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est.

℟. *br.* Christe fili Dei vivi, &c.

Et Preces habentur suprà *pag.* 51.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus.

NUNC sancte &c. *pag.* 54.

Ant. 2. d. Voluntáriè.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est, & vocávit terram, * à solis órtu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus: * Deus manifestè véniet: Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet; * & in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum, & terram; * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, & loquar; Israël, & testificábor tibi; * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribu-

latiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, & assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu verò odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos retrórsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris pórtionem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ ; * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsùs fratrem tuum loquebáris, & advérsùs fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti, iníque, quòd ero tui símilis : * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum ; * ne quando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * & illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe verba oris mei ;

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est ;

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me ; * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Voluntáriè sacrificábo tibi, & confitébor nómini tuo, Dómine. *v.* 8.

Per Annum, Capitulum. 1. *Pet.* 3. 15.

CHaríssimi : Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscénti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe.

℞. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei ; *Repet.* Ego dixi ; * Dómine, miserére mei, ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me ; ℞. Neque

despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium. &c.

Hymnus.

RECTOR potens &c. *pag.* 57.

Ant. 6. f. Bénedic.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psállam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum, * declinántem à me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

O'culi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum; * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam; * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Psalmus 102.

BE'nedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis I'sraël voluntátes suas.

Miserátor, & miséricors Dóminus, * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantùm distat Ortus ab Occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Divisio Psalmi 102.

Quómodò miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se, * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus; * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, * & non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus;

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes A'ngeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus; * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino. *v.* 22.

Per Annum, Capitulum, 1. *Joan.* 3. 2. 3.

Charíssimi, nunc fílii Dei sumus: & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo.* In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Psal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiù fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

RERUM, Deus, &c. *pag.* 59.

Ant. 2. d. A'djuva me.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circundedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor; * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Divisio Psalmi 108.

FIant nati ejus in intéritum; * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum; * pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * & sicut zona, quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego sum; * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cùm declinat ablátus sum, * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis, * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

A'djuva me, Dómine Deus meus; * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedíces; * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. A'djuva me, Dómine Deus meus, salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam. ℣. 26.

Per Annum, Capitulum. *Heb.* 10. 35.

Fratres; Nolíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine; *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces, si dicenda sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater, Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Ant. 8. c. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem supér I'sraël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum. *v.* I.

Ant. 3. c. Confundántur.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc I'sraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætéribant: Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes qui odérunt Sion. *v.* 5.

Ant. 3. g. Sperávit.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret I'sraël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet I'sraël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dómino. *v.* 5.

Ant. 4. a. Speret.

Psalmus 130.

DO'mine, non est exaltátum cor meum; * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret I'sraël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret I'sraël in Dómino. *v.* 3.

Ant. 1. a. Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam A'aron, * quod descéndit in oram vestiménti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Antiph. Quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. *v.* 1.

Per Annum, Capitulum. Rom. 15. 13.

DEus spei répleat vos omni gáudio & pace in credéndo, ut abundétis in spe, & virtúte Spíritûs sancti.

Per Annum. Hymnus.

QUAM grande nobis, Conditor,
Astris volúmen éxplicas!
His te poténtem flámmeis
Donas legéndum litteris.

TE sol vocánte prósilit;
Lunâque lux refléctitur:
Stellæ micant, & síngulis
Tu certa ponis nómina.

QUI luce tantâ múneras
Terram, Deus; quàm díligi,
Quàm dignus es perénnibus
Orbis coli præcóniis!

ÆTHER quot ignes éxhibet;
Tot óribus te prædicat;
Ut prædicéris pléniùs,
His ora nostra júngimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te clamávi totâ die, Dómine; ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Psál.* 85. 3. 4.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà. pag. 46.

Suffragia verò pag. 63.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus, &c.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 3. A. Consérva me.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abomi-

nábiles facti sunt in stúdiis suis ; * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt ; * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolósè agébant ; * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt ; * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt ; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est ; consílium inopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Psalmus 14.

DO'mine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua ;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos suos ;

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus ; * timéntes autem Dóminum gloríficat ;

Qui jurat próximo suo, & non décipit ; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum ; * pósteà accelerayérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum ; * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea; * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno ; * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo ; * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. *Psal.* 15. 1.

Per Annum, Capitulum. *Eccli.* 32. 17. 18.

BEnedícito Dóminum, qui fecit te. Qui vigiláverint ad illum invénient benedictiónem.

Per Annum. Hymnus.

Te lucis ante términum, &c. Nunc dimíttis. *Preces & Oratio ut suprà, pag. 66.*

FERIA QUINTA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater, Ave, Credo.

Dómine lábia mea apéries, *ut suprà, pag.* 1.

Deus in adjutórium, &c.

Per Annum, Invitatorium.

Non repéllet Dóminus plebem suam : * Veníte adorémus. *Ps.* 93. 14.

Psalmus, Veníte, &c. *ut suprà pag.* 2.

Per Annum. Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confiténtes, póscimus
Te, juste Judex córdium;

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia :
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 3. c. Deus.

Psalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis,

Non sunt occultáta à fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis, * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, & exúrgent, * & narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans;

Generátio, quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perdúxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Divisio Psalmi 77.

INterrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo, * dixérunt: Nunquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Nunquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, &

distulit; * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo; * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit Austrum de cœlo, * & indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis; * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc; * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum, & revertebántur, * & dilúculò veniébant ad eum,

Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei;

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam, * & non accéndit omnem iram suam;

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Ant. Deus excélsus ipse est miséricors, & propítius fiet peccátis. *v.* 38.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Elégit.

Divisio Psalmi 77.

QUóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, & tentavérunt Deum, * & sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos, * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit à morte animábus eórum, * & juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum, * & perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Altera divisio Psalmi 77. Et

INdúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum Gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Isráël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélsum, * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum quemádmodum patres eórum, * convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Isráël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum; ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tanquam

dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum E'phraïm non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Altera divisio Psal. 77. Et

ÆDificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sǽcula.

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtántes accépit eum * páscere Jacob servum suum, & I'sraël hereditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Elégit Dóminus tribum Juda, montem Sion quem diléxit. *v.* 68.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. f. Dómine.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum, * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum; * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti.

Aquilónem, & mare tu creásti; * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia; * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justíti

Justítia & judícium præpa-rátio sedis tuæ; * misericór-dia & véritas præcédent fá-ciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus, qui scit jubilatiónem; * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulá-bunt;

Et in nómine tuo exultá-bunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es; * & in beneplá-cito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmtio nostra, * & sancti Israël Re-gis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pó-sui adjutórium in poténte; & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábi-tur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & miseri-córdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déx-teram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum po-nam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi mi-sericórdiam meam, * & testa-méntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in séculum se-culi semen ejus, * & thro-num ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in ju-díciis meis non ambuláverint.

Si justítias meas profanáve-rint, * & mandáta mea non custodíerint.

Visitábo in virga iniquitá-tes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * ne-que nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testa-méntum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psal. 88.

SEmel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulísti & despe-

xisti, * distulisti christum tuum.

Evertisti testaméntum servi tui, * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus; * posuisti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam, * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum, * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne, * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorásti dies témporis ejus, * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avértis in finem, * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * nunquid enim vanè constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum. * Fiat, fiat.

Ant. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi. *v.* 9.

℣. Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, ℟. Et non sum decéptus. *Ps.* 76. *v.* 3.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Psal.* 68. 31.

Deus in adjutórium.

Per Annum, *Ant.* 3. 2. Exultáte.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insígni die solemnitátis vestræ;

Quia præcéptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exiret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dor-

ſum ejus; * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocáſti me, & liberávi te; * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis; probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti; * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Iſraël non inténdit mihi.

Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audíſſet me, * Iſraël ſi in viis meis ambuláſſet,

Pro nihilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem, * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Exultáte Deo adjutóri noſtro, jubiláte Deo Jacob. *v.* 2.

Ant. 2. d. Pſallam.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & pſallam in glória mea.

Exúrge, glória mea, exúrge pſaltérium & cíthara; * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua; * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, * & exáudi me.

Ant. Pſallam tibi, Dómine, quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *v.* 4. 5.

Ant. 6. F. Da nobis.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo, exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes, * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei;

Juda rex meus, * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum; * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Da nobis auxílium de tribulatióne; quia vana salus hóminis. *v.* 13.

Ant. 5. a. Convérsus est.

Canticum Isaïæ. 12. 1.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi;* convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus,* fiduciáliter agam, & non timébo;

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris, * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Isráël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, & consolátus es me. *v.* 1.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens*

Canticum Isaïæ. 26. 1.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea, murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes paúperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.

A'nima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in

terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant;

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli: * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 3. c. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem; * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ; * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam; * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni; * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum, lauda Deum tuum, Sion. *v.* I.

Per Annum, Capitulum. *Heb.* 11. 1.

FRatres: Est fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium.

Per Annum. Hymnus.

LUx ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas
Quæ nosmet in præceps diù
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum. ℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℞. Et

vidébo; quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5. 5.

Per Annum, *Ad* Benedíctus, *Ant.* 5. f. Serviámus Dómino in sanctitáte & justítia ómnibus diébus nostris. *Luc.* 1. 74. 75.

Preces quando dicuntur, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. pag. 46. 47.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere, &c. *ut suprà, pag.* 49.

Ant. 2. d. Sit splendor.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis; * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes; * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 89.

DO'mine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem; * & dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, tanquam dies hestérna quæ prætériit, * & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat: * véspere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt; * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum, in ipsis septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * & ámpliùs

eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine; úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ: * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti, * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua, * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. *Psal.* 89. 17.

Per Annum, Capitulum. Hebr. 11. 6.

SIne fide impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit.

℟. *breve.* Christe fili Dei vivi, &c.

Et Preces habentur suprà pag. 51.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus.

NUNC sancte &c. *pag.* 54.

Ant. 1. d. Dómine.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est : * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui, * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * & quare contristátus incédo, dùm affligit me inimícus ?

Dùm confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem ; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Dómine virtútum,

beátus homo qui sperat in te. *Psal.* 83. 13.

Per Annum, Capitulum. Rom. 10. 10. 11.

CORde créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

℞. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei; ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℞. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECTOR potens, &c. *pag.* 57.

Ant. 6. *f.* Suávis est.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Paràsti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illu-

minámini, * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet A'ngelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

O'culi Dómini super justos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde; * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Suávis est Dóminus, beátus vir qui sperat in eo. *Psal.* 33. 9.

Per Annum, Capitulum. Jacobi 2. 14.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Nunquid póterit fides salváre eum? Fides si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℞. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Ps.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℞. Psallam Deo

meo quándiu fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

RERUM Deus, &c. *pag.* 59.

Per Annum, Ant. 2. d. Ne memíneris.

Psalmus 78.

DEus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli; * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

U'squequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt, * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, * quia páuperes facti sumus nimis.

A'djuva nos, Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in Géntibus; * Ubi est Deus eórum?

Et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum, * secúndùm magnitúdinem bráchii tui pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUi regis I'sraël, inténde, * qui dedúcis, velut ovem, Joseph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram E'phraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

E'xcita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibâbis nos pane lacrymárum, * & potum dábis nobis in lácrymis in menſúra.

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

VI'neam de Ægypto tranſtulíſti: * ejeciſti Gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus; * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus? * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Extermináyit eam aper de ſilva, * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere; * réſpice de cœlo, & vide, & viſita vineam iſtam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & ſuper fílium hóminis, quem confirmáſti tibi.

Incénſa igni, & ſuffóſſa, * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis, quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te, vivificábis nos; * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Ant. Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, Dómine. *Pſ.* 78. 8.

Per Annum, Capitulum. Rom. 4. 5.

FRatres: Credénti in eum, qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam ſecúndùm propóſitum grátiæ Dei.

℞. *br.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Pſal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea. *Psal.* 16. 5.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Ant. 5. a. Sacerdótes.

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in E'phrata, * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus; * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam; * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem christi tui.

Ant. Sacerdótes tui induántur justítiam. *v.* 9.

Ant. 4. d. Sancti.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in séculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion; * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi; * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam; * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam christo meo.

Inimícos ejus índuam con-

fusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sancti ejus exultatióne exultábunt. *v.* 16.

Ant. 8. c. Sédimus.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus,* cùm recordarémur Sion.

In salícibus, in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini, * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tui.

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus & flévimus, cùm recordarémur Sion. *v.* 1.

Ant. 5. a. Dómine.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi; * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me;

Dómine, misericórdia tua in sǽculum, * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Dómine, misericórdia tua in sǽculum. *v.* 8.

Ant. 3. g. Tu es.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Tu es spes mea, Dómine, pórtio mea in terra vivéntium. *v.* 6.

Per Annum, Capitulum. *Rom.* 5. 1. 2.

JUstificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum, per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei.

Per Annum. Hymnus.

DIE cadénte, Cónditor,
Cœli loquáces íncolæ,
Mutíque cives æquoris,
Te prosequántur láudibus.

LAUDENT Benígnum, próvido
Qui format omnes númine;
Laudent Poténtem, qui mari,
Cœlóque donat vívere.

ALAS leves quis cómmodet,
Quibus colúmba tóllitur?
Terræ tenácis ímmemor
Cœlo quiéscet spíritus.

JUNCTO poténtes fœdere,
Fides, & alma cháritas:
Reddant amátis sédibus
Quos víncla carnis ággravant.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Psal.* 70. 15.

Ad Magnificat. *Ant.* 3. a. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1. 49.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà, pag. 46.

Suffragia verò pag. 63.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus, &c. Deus, in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 2. D. Exáudi.

Psalmus 31.

BEáti quórum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua:* convérsus sum in ærúmna mea, dùm configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci; * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verùntamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me; * exultátio mea, érue me à circundántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac, quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúndabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advérsùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis, * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me; * & in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum

ftum quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos ; * & substántia mea tanquam nihilum ante te.

Verúntamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúntamen in imágine pertránsit homo ; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurizat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea ? nonne Dóminus ? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecísti.

A'move à me plagas tuas,* à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuísti hóminem, & tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúntamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam ; * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * & ámpliùs non ero.

Ant. Exáudi oratiónem meam, Dómine ; & deprecatiónem meam. *Ps.* 38. 13.

Per Annum ; Capitulum Jud. v. 20. 21.

CHaríssimi, superædificántes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orántes, vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

Per Annum. Hymnus.

TE lucis ante términum ; &c. Nunc dimíttis. *Preces & Oratio ut suprà ; pag.* 66.

FERIA SEXTA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine, lábia mea apéries ; *ut suprà pag.* 1.

Deus, in adjutórium ; &c.

Per Annum, Invitatorium.

Veníte ; adorémus, & * Procidámus ante Deum. *Psal.* 94. 6.

Psalmus, Veníte ; &c. *ut suprà, pag.* 2.

Per Annum. Hymnus.

TU Trinitátis únitas ;
Orbem poténter qui regis ;
Atténde laudis cánticum
Quod excubántes psállimus.
NAM léctulo consúrgimus

Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Si fraude lusi dæmonum
In nocte quid delíquimus,
Tuâ poténti grátiâ
Dies renáscens déleat.
Nec corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritûs.
Ob hoc, Redémptor, quǽsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 3. g. Ego autem.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua; * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem, * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum,

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum quia fecísti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam, * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes; * & in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me; * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me; * & contexérunt me ténebræ;

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs, & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúndabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique;

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus, & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in dómo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos, * & descéndant in inférnum vivéntes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VE'spere, & manè, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum, * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Ego autem sperábo in te, Dómine. *Ps.* 54. 24.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irreg.* c. Deus meus.

Psalmus 58.

E'Ripe me de inimícis meis, Deus meus, * & ab insurgéntibus in me líbera me.

E'ripe me de operántibus

iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes, * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus osténdet mihi super inimícos meos; * ne occídas eos: nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua, * & depóne eos protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur, * in consummatióne, in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Converténtur ad vésperam, & famèm patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, & refúgium meum, * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus, suscéptor meus es; * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 60.

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum, * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam; * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies; * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me. *Psal.* 58. II.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Exáudi me.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injústè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium; * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium; * & factus sum illis in parábolam.

Advérsùm me loquebántur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine; * tempus beneplácitì, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, *

in veritáte salútis tuæ.

E'ripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo, * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit: * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel, * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant, * & dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta, * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium, * & cum justis non scribántur.

Ego sum pauper & dolens; * salus tua, Deus, suscépit me.

Altera divisio Psalmi 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quǽrite Deum, & vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion; * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * &

hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui dílígunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua. *v.* 17.

℣. Illúmina óculos meos, Dómine, ℟. Ne unquam obdórmiam in morte. *Psal.* 12. 4.

A D L A U D E S
Matutinas.

℣. *Sacerdotalis.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi. *Ps.* 12. 6.

Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Per Annum, Ant. 3. c. Egénus.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meum inténde; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & lætténtur in te omnes, qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper sum, * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

Ant. Egénus & pauper sum, Deus, ádjuva me *v.* 6.

Ant. 4. f. Deus meus.

Psalmus. 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in tém-póre senectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, & comprehéndite eum; * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me; * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ; * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo; * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, in auxílium meum réspice. *ṽ.* 12.

Ant. 1. a. Exultábunt.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua;

Et usque in senéctam & sénium, * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum, * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam, & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas: * & convérsus vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus; * psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; & ánima mea quam redemísti. *v.* 23.

Ant. 7. b. Opéruit.

Canticum Habacuc. 3. 2.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies; * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, *

& sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus,* & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit; córnua in mánibus ejus; * ibi abscóndita est fortitúdo ejus;

Ante fáciem ejus ibit mors;* & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram, * aspéxit, & dissólvit Gentes, & contríti sunt montes séculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam;* altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, in luce sagittárum tuárum,* ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii, * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus, * & non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo

mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena est terra. *v.* 3.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.*

Sapient. 10. 17.

REddidit justis sapiéntia mercédem labórum suórum, * & dedúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velaménto diéi, * & in luce stellárum per noctem.

Tránstulit illos per mare Rubrum, * & transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * & ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideò justi tulérunt * spólia impiórum,

Et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, * & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit disértas.]

Ant. 4. E. Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quándiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo Dóminum in vita mea. *v.* 2.

Per Annum, Capitulum.

1. *Petr.* 4. 13.

CHaríssimi, Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis.

Per Annum. *Hymnus.*

ÆTÉRNA cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi tonántis U'nice,
Castǽque proles Vírginis:
DA déxteram surgénti-
bus,
Exúrgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.
ORTUS refúlget lúcifer,
Præítque Solis núntius:
Cadunt ténebræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet:
MANÉNSQUE nostris sénsi-
bus,
Noctem repéllat sǽculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
SINCÉRA radíces agat
In corde símplici fides,
Immóta spes congáudeat,
His major adsit cháritas.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum. ℣. Ad te orábo, Dómine, ℟. Manè exáudies vocem meam. *Ps.* 5. 4.

Per Annum. Ad Benedíctus. *Ant.* 3. d. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos O'riens ex alto. *Luc.* 1. 78.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feria secunda. *pag.* 46. 47.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.
Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere, &c. *ut suprà. pág.* 49.

Ant. 8. c. Dómine.

Psalmus 34.

JU'dica, Dómine, nocéntes me; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & scutum; * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur & revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & A'ngelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum; * & A'ngelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat; & cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

A'nima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

O'mnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moléсti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam; * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne; * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas; * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXúrge & inténde judício meo; * Deus meus, & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secùndùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur

justitiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne discédas à me, exúrge & inténde judício meo. *v.* 22. 23.

Per Annum, Capitulum. 1. *Petr.* 2. 20. 21.

SI benefaciéntes patiénter sustinétis: hæc est grátia apud Deum, in hoc enim vocáti estis: quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus.

℟. *br.* Christe fili Dei vivi, &c.

Et Preces habentur suprà pag. 51.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus.

NUNC sancte &c. *pag.* 54.

Ant. 2. d. Tu Dómine.

Psalmus 25.

JU'dica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum; * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas; * & circúndabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt; * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in diréсto:* in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas,* & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timé-

bunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti, * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo, * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, & revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & lætentur super te omnes quæréntes te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper; * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es, * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Tu, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me. *Psal.* 39. 12.

Per Annum, Capitulum. 1. *Petr.* 1. 18. 19.

NOn corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei, ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECTOR potens &c. *pag.* 57.

Ant. 6. f. Dómine.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me; quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Isráël.

In te speravérunt patres nostri; * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo, * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre, * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero, * de ventre matris meæ, Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

NE discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est, * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi; * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum; * &

& dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

A'ruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhǽsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circundedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos; * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me; * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me; * ad defensiónem meam cónspice.

E'rue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis; * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum; * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël; * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis,

Nec avértit fáciem suam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Altera divisio Psalmi 21.

APud te laus mea in ecclésia magna; * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum; * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum; * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes, pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. *v.* 20.

Per

Per Annum ; Capitulum.
Ephes. 2. 13.

NUnc in Christo Jesu vos, qui aliquándo erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo.* In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Psal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiù fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Rerum, Deus, &c. *pag.* 59.

Ant. 7. a. Ego autem.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam,* accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii,* ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi ; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi, * exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci ; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére mei, Dómine, quóniam tríbulor ; * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus ;

Quóniam defécit in dolóre vita mea ; * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea ; * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium & vicínis meis valdè, * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt à me ; * oblivióni

datus sum, tanquam mórtuus à corde.

Factus sum tanquam vas pérditum; * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dùm convenírent simul advérsùm me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu, in mánibus tuis sortes meæ.

E'ripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsùs justum iniquitátem, * in supérbia; & in abusióne.

Altera divisio Psal. 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

I'deò exaudísti vocem oratiónis meæ, * dùm clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego autem in Dómino sperávi. *v.* 7.

Per Annum, Capitulum. 1. *Corinth.* 6. 20.

EMpti estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

℞. *br.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine; *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℞. Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces, si dicendæ sint,

habentur Feria secunda ad Tertiam, pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Ant. 5. a. Ecce.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, & cognovísti me; * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima & antíqua; * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me; * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es; * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmsero pennas meas diluculò, * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur à te, & nox sicut dies illuminábitur; * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos, * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima & antíqua. *v.* 5.

Ant. 3. a. Deduc.

Divisio Psalmi 138.

COnfitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occúlto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur; * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus; * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur; * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, pecca-

tóres ; * viri sánguinum, declináte à me,

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ; * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum ; * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est ; * & deduc me in via ætérna.

Ant. Deduc me, Dómine, in via ætérna. *v.* 24.

Ant. 7. a. Custódi me.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis ; * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me ;

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos, * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum ; * juxta iter scándalum posuérunt mihi :

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris. *v.* 5.

Ant. 3. c. Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DO'mine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos ; * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra ; * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, virtus salútis meæ, ne derelínquas me. *v.* 8. 9.

Ant. 8. g. Non declínes.

Psalmus 140.

DO'mine, clamávi ad te, exáudi me ; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo;* elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis;

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me;* óleum autem peccatóris non impinguet caput meum:

Quóniam adhuc & orátio mea, * in beneplácitis eórum.

Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum, * áudient verba mea quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram; * dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi; * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres;* singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Non declínes cor meum, Dómine, in verba malítiæ. *v.* 4.

Per Annum, Capitulum. Heb. 13. 12. 13.

JEsus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.

Per Annum. Hymnus.

TEllus abúndat bélluis:
Opus fidélis pérsequi
Manum Creátor ádmovet,
Homóque primus cónditur.

Limus períto dúcitur
Molles in artus póllice:
Inspírat in vultum Deus,
Et vita limum pérmeat.

Imágo nos Dei sumus,
Qui fronte rectâ fíngimur:
Sit cura semper íntegris
Deum reférre móribus.

Qui nos eódem, Cónditor,
Ad te creásti púlvere:
Opus tuæ poténtiæ,
Fac stet tuâ cleméntiâ.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die. ℟. Expándi ad te manus meas. *Psal.* 87. 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Esuriéntes implévit bonis; & dívites dimísit inánes. *Luc.* 1. 53.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà, pag. 46.

Suffragia verò pag. 63.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus, &c.

Deus, in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 8. g. Dómine.

Psalmus 37.

DÓmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum;

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum, * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem; * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Divisio Psalmi 37.

COr meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & stetérunt;

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei; * & dùm commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum; * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam

annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me;* & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

MIserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo ; * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die ; * quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo;* ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi ; * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur ; * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscóndent ; * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos ; * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi ; * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut & in promissióne tua ; * tunc converténtur inimíci mei retrórsùm.

In quacúnque die invocávero te, * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem ; * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Psal.* 37. 22.

Per Annum, Capitulum. 1. *Thessal.* 5. 9.

FRatres : Non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis ; ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

Per Annum. Hymnus.

TE lucis ante términum, &c. Nunc dimíttis. *Preces & Oratio ut suprà, pag.* 66.

SABBATO

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave, Credo.

Dómine, lábia mea apéries, *ut suprà, pag.* 1.

Deus, in adjutórium, &c.

Per Annum, Invitatorium.

Ipse est Dóminus Deus noster; * Veníte adorémus. *Psal.* 94. 7.

Psalmus, Veníte, &c. *ut suprà pag.* 2.

Per Annum. Hymnus.

SUMMÆ Parens clementiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & substántiæ,
Trinúsque persónis Deus.

NOSTROS pius cum cánticis
Fletus benígnè súscipe;
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

LUMBOS jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.

QUICÚNQUE ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. 8. g. Dómine.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci mei, * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit

super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Ísraël à sǽculo, & usque in sǽculum: * Fiat, fiat.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes Gentes; * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúndabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ; * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens & stultus peribunt.

Et relínquent aliénis divítias suas, * & sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie; * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intelléxit; * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veteráscet in inférno à glória eórum.

Verúntamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur; * confitébitur tibi cùm benefféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum, * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intelléxit; * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Dómine, miserére mei; sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40. 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irreg.* c. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus; & salutáris meus, suscéptor meus, * non movébor ámpliùs.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos tanquam paríeti inclináto & macériæ depúlsæ?

Verúntamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúntamen Deo subjécta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvátor meus, adjútor meus: * non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúntamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXáudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas; * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes; * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor al-

tum ;* & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum ; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo ; * & laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua:* cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere : * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex est, * hunc humíliat, & hunc exáltat ;

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto, * & inclinávit ex hoc in hoc ;

Verúntamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam ; * & exaltabúntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Ps.* 74. 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Deus.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum ; * in médio autem deos dijúdicat.

U'squequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egéno, & pupíllo ; * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant:* movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram ;*

quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Psalmus 82.

DEus, qui símilis erit tibi?* ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt, * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente, * & non memorétur nomen I'sraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter simul; * advérsùm te testaméntum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahëlítæ;

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & A'malec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

E'tenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ; * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Dispeniérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam, * & sicut flamma combúrens montes,

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia,* & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, & conturbéntur in séculum séculi, * & confundántur, & péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus, * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Deus, quis símilis erit tibi? *Psal.* 82. 2.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna est super coelos misericórdia tua. *Ps.* 107. 4. 5.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Repleátur, Dómine, os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Psal.* 70. 8.

Deus, in adjutórium, &c.

Per Annum, *Ant.* 8. g. Mirífica.

Psalmus 16.

EXáudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuó judícium meum pródeat: * óculi tui videant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis; * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te. *v.* 7.

Ant. 2. d. Satiábor.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circundedérunt, ádipem suum conclusérunt, * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me; * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam; * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, prævéni eum, & supplánta eum; * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo, * satiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua. *v.* 15.

Ant. 1. a. Deus.

Psalmus 56.

MIserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppró-

brium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psalmum dicam tibi in Géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua; * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Deus, miserére mei; quóniam in te confídit ánima mea. ℣. 2.

Ant. 3. g. Date.

Canticum Moysi. Deuter. 32. 1.

Audíte, cœli, quæ loquór; * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, * justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus; * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Nunquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuós, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes; * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pó-

pulus ejus; * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit; * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans.

Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórum Basan;

Et hircos, cum medúlla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis & non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui & fíliæ;

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim pervérsa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inférni novíssima;

Devorábitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * & sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli; * ne fortè superbírent hostes eórum.

Et dícerent: Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * Utinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ideò, quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ.

Uva eórum uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis, * & adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum;

Surgant & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo; * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea.

Reddam ultiónem hóstibus meis, * & his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte

Laudáte, Gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum; * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro. *v.* 3.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.*

Jonæ 2. 3.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, & exaudívit me: * de ventre inferi clamávi, & exaudísti vocem meam.

Et projecísti me in profúndum in corde maris, & flumen circúndedit me: * omnes gúrgites tui, & fluctus tui super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjéctus sum à conspéctu oculórum tuórum: * verúntamen rursùs vidébo templum sanctum tuum.

Circundedérunt me aquæ usque ad ánimam, abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descéndi: terræ vectes conclusérunt me in ætérnum; * & sublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà; * misericórdiam suam derelínquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi; * quæcúnque vovi, reddam pro salúte Dómino.]

Ant. 5. 4. Omnes.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes; * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Omnes Gentes, laudáte Dóminum. *v.* 1.

Per Annum, Capitulum.

Rom. 13. 12. 13.

NOx præcessit; dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. Sicut in die honéstè ambulémus.

Per Annum. Hymnus.

AURÓRA jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédat omne lúbricum.

PHANTÁSMA noctis éxulet:
Mentis reátus córruat:
Quidquid tenebris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

UT mane quod nos últimum

Hic deprecámur cérnui;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dùm canóre cóncrepat.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Per Annum. ℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; ℟. Et lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam. *Ps.* 70. 23. 24.

Per Annum. Ad Benedíctus. *Ant.* 3. d. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Isráël. *Luc.* 1. 79.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. *pag.* 46. 47.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere, &c. *ut suprà. pag.* 49.

Ant. 8. g. Notam.

Psalmus. 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, & nocte coràm te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum, * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus; * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me; * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die, * expándi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne.

Nunquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DO'mine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te, * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam. *Psal.* 142. 8.

Per Annum, Capitulum. Philipp. 4. 8.

QUæcúnque sunt vera, quæcúnque pudíca, quæcúnque justa, quæcúnque sancta, quæcúnque ama-

bília, quæcúnque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℞. *breve.* Christe fili Dei vivi, &c.

Et Preces habentur suprà pag. 51.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus.

Nunc sancte &c. *pag.* 54.

Ant. 2. d. Benedíctum.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime,

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ * inténde, prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Ástitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúndata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam; * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam filio regis ;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & insulæ múnera ófferent : * reges A'rabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ ; * omnes Gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & inopi, * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper, * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus I'sraël, * qui facit mirabilia solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum ; &

replébitur majestáte ejus omnis terra: * Fiat, fiat.

Ant. Benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. *Psal.* 71. 19.

Per Annum, Capitulum. 2. *Pet.* 1. 10.

SAtágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

℞. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℞. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus.

RECTOR potens, &c. *pag.* 57.

Per Annum, Ant. 3. c. Magnus.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dùm turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum, * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei; * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram; * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſ-

cum ; * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt; tremor apprehéndit eos : * ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu veheménti * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúndate Sion, & complectímini eam ; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea, * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum ; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. *Psal.* 47. 2.

Per Annum, Capitulum. 1. *Corinth.* 10. 31.

SIve manducátis, sive bíbitis, sive áliud quid fácitis ; ómnia in glóriam Dei fácite.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Ps.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiu fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Rerum Deus, &c. *pag.* 59.

Per Annum, Ant. 5. a. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus, repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & miséṛtus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem, ut fúgiant à fácie arcûs: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxterâ tuâ, & exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses, * & E'phraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum; * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem; * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in super-

bias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa, & non cognovérunt, * sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum ; * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * & nos non cognóscet ámplius.

U'squequò, Deus, improperábit inimícus, * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis, * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, & torréntes ; * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox ; * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ ; * æstátem & ver tu plasmásti ea.

Divisio Psalmi 73.

MEmor esto hujus, inimícus improperávit Dómino ; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum ; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus, * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt totâ die.

Ne oblivíscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne, quia vana salus hóminis. *Psal.* 59. 13.

Per Annum, Capitulum. 1. *Thessal.* 5. 17. 18.

SIne intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis.

℟. br. Ab occúltis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea. *Psal.* 16. 5.

Preces, si dicendæ sint, habentur Feria secunda ad Tertiam. pag. 56.

Oratio ut in Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Per Annum, Ant. 6. f. Benedíctus.

Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi; * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est; * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descénde; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos; * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus. *v.* 1.

Ant. 4. d. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi; * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno.

E'ripe me & érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promtuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus. *v.* 15.

Ant. 8. c. Laudábo.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur; * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent; * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt; * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Laudábo nomen tuum in séculum & in séculum séculi. *v.* 2.

Ant. 4. f. Suávis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis; * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent; * & poténtiam tuam loquéntur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam; * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Suávis Dóminus univérsis, & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. *v.* 9.

Ant. 2. D. Laudatiónem.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Laudatiónem Dómini loquétur os meum. *v.* 21.

Per Annum, Capitulum. Hebr. 4. 9. 10. 11.

RElinquitur Sabbatismus pópulo Dei; qui enim ingréssus est in réquiem ejus, étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut à suis Deus; Festinémus ergo ingredi in illam réquiem.

Per Annum. Hymnus.

OPus tuum quis réspicit,
Orbis supréme Cónditor,
Nec te poténtem prædicet,
Nec diligéndum séntiat.

DIE quiétis mysticæ,
Quo vis amári plénius,
Da charitátis igneæ
Fervóre pectus árdeat.

Jussu tuo labóribus
Dùm temperábit déxtera;
Fac, inquiétis líberum
Curis tibi cor militet.

IN te salútis ánchoram
Spes fundet, ut post férvidos
Vitæ tumúltus, in tuo
Detur sinu quiéscere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine.

℟. Sacrifícium vespertínum. *Psal.* 140. 2.

Antiphona, & Oratio conveniens ut in Proprio de Tempore.

Si qua occurrat Commemoratio, hoc loco fit. Deinde Commemoratio de Sancta Maria ut in Vesperis Dominicæ, pag. 32.

In Ecclesia Metropolitana non additur alia Commemoratio:

In aliis vero Ecclesiis ante vel post prædictam Commemorationem (pro dignitate Patroni) fit ipsius Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus, &c.

Deus, in adjutórium, &c.

Per Annum, *Ant.* 4. E. Inclína.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum; * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti; * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique, * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta, * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum,

Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

A'uribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine, * & non est secúndùm ópera tua.

Omnes Gentes quascúnque fecísti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua; * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur, * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me. *v.* I.

Per Annum, Capitulum. I. *Petr.* 4. 7. 8.

FRatres: Vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Per Annum. Hymnus.

Te lucis ante términum, &c. Nunc dimíttis. *pag.* 66.

Oratio ut suprà, pag. 68.

Non dicuntur Preces.

Post Completorium dicitur ex devotione sequens Antiphona.

Antiphona.

SAlve Regína, mater misericórdiæ, vitæ dulcédo, & spes nostra salve. Ad te clamámus éxules, fílii Evæ.

Ad te suspirámus geméntes & flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium, osténde benígnum. O clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Psal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne, Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ intercessióne ab instántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster. Ave María. *&* Credo.

Si plures Horæ continenter recitentur, prædicta Antiphona non dicitur nisi post ultimam Horam, & tunc post ℣. Fidélium ánimæ. *&* Pater noster, *secretò dicitur* ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam, Amen. *Deinde prædicta Antiphona: & in fine*, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

PROPRIUM

PROPRIUM DE TEMPORE

Pars Æstivalis.

IN FESTO SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

TRIPLEX SECUNDÆ CLASSIS.

AD PRIMAS VESPERAS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. d. Audi I'sraël: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. *Deut.* 6. 4.

Ant. 5. a. Ipse est Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deut.* 10. 17.

Ant. 2. d. Excélsus, & sublímis, hábitans æternitátem; & sanctum nomen ejus. *Is.* 57. 15.

Ant. 8. c. Magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitátu. *Jer.* 32. 19.

Ant. 6. f. Fortíssime, magne & potens, Dóminus exercítuum nomen tibi. *Ibid.* 18.

Capitulum. *Isa.* 46. *v.* 9. 10.

EGo sum Deus, & non est ultrà Deus, nec est símilis mei: annúntians ab exórdio novíssimum, & ab inítio, quæ necdum facta sunt, dicens: Consílium meum stabit; & omnis volúntas mea fiet.

℞. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

℞. Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus. *Psal.* 66. *v.* 6. 7. 8.

℣. Benedíctio, & cláritas, & gratiárum áctio, & virtus Deo nostro. *Apoc.* 7. 12. * Benedícat. ℣. Glória. * Benedícat.

Hymnus. Sanctol. Maglor.

TEr sancte, ter potens Deus,
Incomprehénsa Trínitas,
O lux perénnis! própriis
O ter beáta gáudiis!
O vera semper U'nitas!
O una semper Véritas!
O sancta semper, quæ bonum
Diffúndis omne, Cháritas!

Te densa circum núbila,
Te circum inaccéssum jubar;
Quod intùs ardent A'ngeli
Circum treméntes cérnere.

Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmâque prælíbat fide
Amor quod ambit præmium.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui cháritate nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Excélsus Dóminus & humília réspicit; ℟. Et alta à longè cognóscit. *Ps.* 137. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. e. Apparuérunt A'brahæ tres viri stantes prope eum, & adorávit in terram. Et dixit: Dómine, ne tránseas servum tuum. *Gen.* 18. *v.* 2. 3.

Oratio, Omnípotens sempitérne Deus, *ut infrà ad Laudes*, *p.* 183.

Deinde fit commemoratio de Sabbato ante Dominicam primam post Pentecosten.

Antiph. Non est sanctus ut est Dóminus; & non est fortis sicut Deus noster. 1. *Reg.* 2. 2.

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine, ℟. Sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140. 2.

Oratio, Deus in te sperántium, *ut infrà ad Laud. p.* 183.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum * Veníte, adorémus. *Matth.* 28. 19.

Psalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

SUblíme Numen ter potens,
Incomprehénsum, máximum,
Persóna triplex, Una res,
Te totus Orbis cóncinat.

Quod lapsa retrò sécula
Non nóverant mystérium,
Nobis reveláſti, Deus,
In Fílio per Spíritum.

O Trínitas unus Deus
Quam per fidem nunc crédimus
Te quándonam vidébimus,
Laudémus ut te júgiter?

Qui nos creávit, laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Dominica cum Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Ecce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram, númerus annórum ejus inæstimábilis. *Job* 36. 26.

Ant. 6. f. Adónaï, Dómine, magnus es tu & præclárus in virtúte tua. *Judith* 16. 16.

Ant. 3. c. Deus sempitérnus Dóminus, qui creávit términos terræ. *Isa.* 40. 28.

Ant. 7. d. Nunquid non pater unus ómnium nostrûm? Nunquid non Deus unus creávit nos? *Malach.* 2. 10.

Ant. 5. a. Unus Deus &

Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Ephes.* 4. 6.

Ant. 8. g. Unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, & nos per ipsum. 1. *Corint.* 8. 6.

Ant. 3. a. Quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. 1. *Cor.* 2. 11.

Ant. 4. *irr.* d. Ipse Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus fílii Dei. *Rom.* 8. 16.

Ant. 2. d. In ipso enim vívimus, movémur & sumus: ipsius & genus sumus. *Act.* 17. 28.

℣. Non fecit táliter omni natióni, ℞. Et judícia sua non manifestávit eis. *Ps.* 147. 9.

Pater noster *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas, *&c.*

Benedictiones ut ante Psalterium.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio I. *Cap.* 5. 4.

Tres sunt, qui testimonium dant in cœlo.

Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine. Et Spíritus est, qui testificátur, quóniam Christus est Véritas. Quóniam tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra: Spíritus, & aqua, & sanguis: & hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℞. Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena est ómnis terra glóriâ ejus. *Is.* 6. *v.* 2. 3. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus, & hi tres unum sunt. 1. *Joan.* 5. 7. * Sanctus.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio II.

Sermo 1. *de Pentecoste, c.* 3.

In Trinitáte divína nihil dissímile, nihil impar est, & ómnia, quæ de illa possunt substántia cogitári, nec virtúte, nec glóriâ, nec æternitáte discréta sunt. Cúmque in personárum proprietátibus álius sit Pater, álius sit Fílius

álius Spíritus sanctus, non tamen ália déitas, nec divérsa natúra est. Síquidem cùm & de Patre sit Fílius unigénitus, & Spíritus sanctus Patris Filiíque sit Spíritus, non sicut quæcúnque creatúra, quæ & Patris & Fílii est, sed sicut cum utróque vivens & potens, & sempitérnus & ex eo quod est Pater Filiúsque subsístens. Non ergo ália sunt Patris, ália Fílii, ália Spíritûs sancti; sed ómnia quæcúnque habet Pater, habet & Fílius, habet & Spíritus sanctus; nec unquam in illa Trinitáte défuit illa commúnio. Nulla ibi témpora, nulli gradus, nullæ differéntiæ cogiténtur, & si nemo de Deo potest explicáre quod est, nemo áudeat affirmáre quod non est. Quidquid ítaque de sempitérna & incommutábili glória Patris, pia possunt corda concípere, hoc simul & de Fílio, & de Spíritu sancto, inseparabíliter, atque indifferénter intélligant. I'deò enim hanc beátam Trinitátem, unum confitémur Deum, quia in his tribus persónis, nec substántiæ, nec poténtiæ, nec voluntátis, nec operatiónis est ulla divérsitas.

℞. Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia: * Ipsi glória in sécula. *Rom.* 11. 36. ℣. Ipse est Dóminus Deus noster, & nos pópulus páscuæ ejus. *Psal.* 94. 7. * Ipsi.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 28. 18.

Institutio Baptismi.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra; eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epist. ad Corinth. 1. *seculo. cap.* 42.

APóstoli nobis Evangelizavérunt à Dómino Jesu Christo, Jesus Christus à Deo: missus ígitur est Christus à Deo, & Apóstoli à Christo: & factum est utrúmque ordinátim ex voluntáte Dei. I'taque accéptis mandátis, & certò persuási per resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, & in fide confirmáti per verbum Dei cum sancti Spíritûs plenitúdine ac securitáte; egréssi sunt annuntiántes adventúrum esse regnum Dei. Prædicántes ígitur per regiónes ac urbes, primítias eárum, Spíritu cùm probássent; in Epíscopos & Diáconos eórum qui creditúri erant, constituérunt. Neque hoc novè; à multis enim

tempóribus de Epíscopis & Diáconis scriptum fúerat. Sic enim alícubi dicit Scriptúra: Constítuam Epíscopos eórum in justítia, & Diáconos eórum in fide.

℟. Locútus est Jesus úndecim Discípulis: Eúntes, docéte omnes Gentes, baptizántes eos, * In nómine Patris,& Fílii,& Spíritûs sancti. *Matth.* 28. *v.* 18. 19. ℣. Mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. *Ezech.* 36. 25. * In nómine. ℣. Glória. * In nómine.

Post tertium ℟. legitur Evangelium, cum Homilia de Dominica I. post Pentecosten.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IV. *Cap.* 6. 36.

Misericordia commendatur.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes sicut & Pater vester miséricors est: Nolíte judicáre, & non judicabímini: Nolíte condemnáre, & non condemnabímini. Dimíttite & dimittémini. Date & dábitur vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epist. I. *ad Cor. c.* 13. 14. *scripta seculo* I.

HU'miles simus, fratres, deponéntes omnem arrogántiam,& fastum, & améntiam, & iras, præcípuè mémores sermónum Dómini Jesu, quos locútus est, docens mansuetúdinem & æquanimitátem; sicut enim dixit: Miserémini, ut misericórdiam consequámini. Dimíttite, ut dimittátur vobis; sicut fácitis, ita vobis fiet. Sicut datis ita dábitur vobis. Hoc præcépto & his mandátis stabiliámus nos, semper obediéntes simus sanctis illíus elóquiis, humíliter de nobis sentiéntes. Justum ergo ac pium est, viri fratres, Deo pótiùs obediéntes nos esse, quàm sequi eos qui in supérbia & seditióne duces fuérunt abominándæ æmulatiónis. Detriméntum enim non leve, immò verò grande perículum sustinébimus, si præcipitánter nos tradidérimus voluntátibus hóminum, qui ad contentiónem & seditiónem collímant. Benígni inter nos simus, juxta misericórdiam & dulcédinem illíus qui fecit nos.

Post Lectionem dicitur Te Deum, *& sic in omnibus aliis Festis in quibus legendum est Evangelium cum Homilia Dominicæ, vel Feriæ Majoris, vel Vigiliæ.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis & gloriósus in sǽcula. *Dan.* 3. 56.

Psalmi de Dominica, & sic per Horas.

Ant. 6. f. Narráte in cunctis pópulis mirabília Dómini, quia magnus Dóminus, & laudábilis nimis. 1. *Par.* 16. *v.* 24. 25.

Ant. 3. a. Afférte Dómino glóriam & impérium; leváte sacrifícium, & adoráte Dóminum. *Ibid. v.* 28. 29.

Ant. 2. D. Benedíctus es, Dómine, Deus I'sraël ab ætérno in ætérnum, tua est poténtia, tibi laus. 1. *Par.* 29. *v.* 10. 11.

Ant. 1. *irreg.* Exaltántes.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur sequens*

Canticum. Eccli. 43. 29.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis;* consummátio autem sermónum, ipse Dóminus est in ómnibus.

Gloriántes ad quid valébimus? * ipse enim Omnípotens super ómnia ópera sua.

Terríbilis Dóminus, & magnus veheménter; * & mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificántes Dóminum quantumcúnque potuéritis; * supervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicéntes Dóminum, exaltáte illum quantùm potéstis; * major est enim omni laude.

Exaltántes eum replémini virtúte. Ne laborétis; * non enim comprehendétis.

Quis vidébit eum, & enarrábit? * & quis magnificábit eum sicut ab inítio?

Ant. Exaltántes Dóminum replémini virtúte. Ne laborétis; non enim comprehendétis. *Eccli.* 43. 34.

Ant. 7. C. Benedíctus Dóminus Deus I'sraël ab ætérno usque in ætérnum; & dicat omnis pópulus; Amen. 1. *Par.* 16. 36.

Capitulum. Rom. 11. 33.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei! Quàm incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus. Santol. Maglor.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta semper Trínitas!
Te confitémur, crédimus,
Pióque corde quærimus.

O sancte sanctórum Pater,
O Nate de Deo Deus,
O charitátis vínculum
Jungens utrúmque Spíritus.

UT se videt totum Pater,
Coæva Proles náscitur;
Amórque quo se díligunt,
Et ipse procédit Deus.

EST totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius,
Natóque plenus ac Patre
Inest utríque Spíritus.

QUOD Natus est, hoc Spíritus,
Hoc est utérque quod Pater;

Tres una summa Véritas,
Tres una summa Cháritas.
Qui nos creávit, laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dómine Dóminus noster, ℟. Quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *Psal.* 8. 2.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. d. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, in quo credéntes signáti sumus Spíritu promissiónis sancto. *Eph.* 1. *v.* 3. 13.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Pro Commemoratione Dominicæ primæ post Pentecosten.

Ant. Estóte misericórdes, sicut & Pater vester miséricors est. *Luc.* 6. 36.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua. *Ps.* 118. 148.

Orémus. *Oratio.*

DEus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ: ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi, & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. 6. f. Narráte.

Dicitur Symbolum Quicúnque vult salvus esse.

℟. *br.* Christe fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Christe. ℣. Qui sedes ad dézteram Patris. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Christe.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et rédime nos propter nomen tuum, allelúia. *Matth.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 13. *Ps.* 43. 26.

Canon.

Ex Concílio Rotomagénsi.

Circa an. 900. *Can.* 1.

IMprímis prædicándum est ómnibus generáliter, ut credant Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum unum Deum esse omnipoténtem, qui ómnia fecit, & unam esse deitátem, & substántiam, & majestátem in tribus persónis Patris, Fílii, & Spíritûs sancti.

Ad Tertiam.

Ant. 3. a. Afférte.

Capitulum. Rom. 15. *v.* 5. 6.

DEus det vobis idípsum sápere in altérutrum se-

cúndùm Jesum Christum, ut unánimes, uno ore honorificétis Deum & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. *br.* Exaltáte Dóminum Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Exaltáte. ℣. Adoráte in monte sancto ejus, * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Exaltáte. *Ps.* 98. 9.

℣. Jubiláte Deo omnis terra, allelúia. ℟. Servíte Dómino in lætítia, allelúia. *Psalm.* 99. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Benedíctus es.

Capitulum. *Judæ* 20. 21.

CHaríssimi, superædificántes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orántes, vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

℟. *br.* Deus misereátur nostri, & benedícat nobis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Deus. ℣. Illúminet vultum suum super nós, & misereátur nostri, * Allelúia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Deus. *Ps.* 66. 2.

℣. Miséricors Dóminus & justus, allelúia. ℟. Et Deus noster miserétur, allelúia. *Ps.* 114. 5.

AD NONAM.

Ant. 3. C. Benedíctus.

Capitulum. *Ephes.* 5. *v.* 18. 19. 20.

IMplémini Spíritu sancto, loquéntes vobismetípsis in psalmis, & hymnis, & cánticis spirituálibus, cantántes, & psalléntes in córdibus vestris Dómino, grátias agéntes semper pro ómnibus, in nómine Dómini nostri Jesu Christi Deo & Patri.

℟. *br.* Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Allelúia, allelúia. *Repet.* Quis. ℣. Tu es Deus qui facis mirabília. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Quis. *Ps.* 76. *v.* 14. 15.

℣. Cantent in viis Dómini, allelúia. ℟. Quóniam magna est glória Dómini, allelúia. *Ps.* 137. 5.

AD VESPERAS.

Ant. Narráte, *cum ceteris de Laudibus.*

Psalmi de Dominica.

Capitulum. 2. *Cor.* 13. 13.

GRátia Dómini nostri Jesu Christi, & cháritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis.

℟. Séraphim. *I. de Officio Nocturno.*

Hymnus. TER Sancte, *ut suprà in I. Vesp.*

℣. Benedíctus Dóminus Deus Israël, ℟. Qui facit mirabília solus. *Ps.* 71. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam & honórem. *Apoc.* 4. *v.* 8. 11.

Oratio, Omnípotens, *ut suprà ad Laudes*, *p.* 183.

Pro commemoratione Dominica I. post Pentecosten.

Antiph. Dimíttite, & dimittémini: date, & dábitur vobis, dicit Dóminus. *Luc.* 6. *v.* 37. 38.

℟. Dirigátur, Dómine, orátio mea, ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo. *Psal.* 140. 2.

Oratio, Deus in te sperántium, *ut suprà ad Laudes*, *pag.* 183.

FERIA SECUNDA.

Tribus diebus sequentibus omnia dicuntur ut in Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis, Deus in te sperántium, *pag.* 183.

Incipit Liber primus Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.
Uxores Elcanæ.

FUit vir unus de Ramathaïmsóphim, de monte Ephraïm, & nomen ejus Elcana, fílius Jéroham, fílii Elíu, fílii Thohu, fílii Suph, Eprathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret, & sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni & Phínees, sacerdótes Dómini. Venit ergo dies, & immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri suæ, & cunctis fíliis ejus, & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & veheménter angébat, in tantùm, ut exprobráret quòd Dóminus conclusísset vulvam ejus: sicque faciébat per síngulos annos, cùm redeúnte témpore ascénderent ad templum Dómini: & sic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? Nunquid non ego mélior tibi sum, quàm decem fílii?

℟. In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * In justítia tua líbera me, *Ps.* 30. 2. ℣. Nunc in spe, quæ ad patres nostros facta est, sto. *Act.* 26. 6. * In justítia.

LECTIO II. *v. 9.*

Votum Annæ.

SUrréxit autem Anna postquàm coméderat & bíberat in Silo. Et Heli Sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cùm esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascéndet super caput ejus. Factum est autem, cùm illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os ejus. Porrò Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illíus movebántur, & vox pénitùs non audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temuléntam, dixítque ei: Usquequò ébria eris? dígere paulísper vinum, quo mades. Respóndens Anna: Nequáquam, inquit, Dómine mi, nam múlier infélix nimis ego sum, vinúmque, & omne quod inebriáre potest, non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancíllam tuam quasi unam de filiábus Bélial: quia ex multitúdine dolóris & mœróris mei locúta sum usque in præsens. Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Israël det tibi petitiónem tuam, quam rogásti eum. Et illa dixit: Utinam invéniat ancílla tua grátiam in óculis tuis. Et ábiit múlier in viam suam, & comédit, vultúsque illíus non sunt ámpliùs in divérsa mutáti.

℟. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, & in * Eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146. 11. ℣. Grátia, misericórdia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. *v. 19.*

Nativitas & præsentatio Samuëlis.

SUrrexérunt manè, & adoravérunt coram Dómino: reversíque sunt, & venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam: & recordátus est ejus Dóminus. Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Sámuël: eò quòd à Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, & votum suum, & Anna non ascéndit: dixit

enim viro suo : Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, & máneat ibi júgiter. Et ait ei E'lcana vir suus : Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec abláctes eum : precórque ut ímpleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, & lactávit fílium suum, donec amovéret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus. Et immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : O'bsecro, mi dómine, vivit ánima tua, dómine, ego sum illa múlier, quæ steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcircò & ego commodávi eum Dómino cunctis diébus quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Suávis Dóminus univérsis, * Et miseratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Ps. 144. 9.* ℣. Miséricors Dóminus est, & miserátor. *Jac. 5. 11.* * Et. ℣. Glória. † Super.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagénsi, *Anno 1581. Cap. de fide & Religione.*

UT profiteámur uníus sanctæ, Cathólicæ & Apostólicæ Ecclésiæ fidem & religiónem, anathematizámus univérsos, qui áliter quàm Cathólica & Apostólica & Romána credit, & prædicat Ecclésia, crédere & pertináciter assérere atténtant.

FERIA TERTIA.

De Libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 2. 11.*

Crimen filiorum Heli.

ABiit E'lcana Rámatha, in domum suam : puer autem erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem Heli sacerdótis. Porro filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque offícium sacerdótum ad pópulum : sed quicúnque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dùm coqueréntur carnes, & habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, & mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam sive in cácabum : & omne quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi. Sic faciébant univérso Israéli veniéntium in Silo. E'tiam ántequàm adolérent ádipem, veniébat

puer sacerdótis, & dicébat immolánti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdóti: non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi ímmolans; Incendátur primùm juxta morem hódiè adeps, & tolle tibi quantumcúnque desíderat ánima tua. Qui respóndens aiébat ei: Nequáquam; nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à sacrifício Dómini. Sámuël autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accínctus Ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ & uxóri ejus: dixítque ei: Reddat tibi Dóminus semen de mulíere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres fílios, & duas fílias; & magnificátus est puer Sámuël apud Dóminum.

℟. Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et custódiam testimónia oris tui. *Ps.* 118. 88. ℣. Miserére mei, Dómine fili David, Dómine ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Et.

LECTIO II. *v.* 22.

Mollis reprehensio.

HEli autem erat senex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant fílii sui univérso Israéli: & quómodò dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi: & dixit eis: Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni pópulo? Nolíte fílii mei: non enim est bona fama, quam ego áudio; ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei potest Deus: si autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui: quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiébat, atque crescébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut consolétur me secúndùm elóquium tuum, * Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam. *Ps.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc* 23. 42. * Véniant.

LECTIO III. *v.* 27.

Prædicitur destructio domûs Heli.

VEnit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum:

Hæc dicit Dóminus: Nunquid non apértè revelátus sum dómui patris tui, cùm essent in Ægýpto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus I'sraël mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénsum, & portáret E'phod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum I'sraël. Quare calce abjecístis víctimam meam, & múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo: & magis honorásti fílios tuos quàm me, ut comederétis primítias omnis sacrifícii I'sraël pópuli mei? Proptéreà ait Dóminus Deus I'sraël: Loquens locútus sum, ut domus tua, & domus patris tui ministráret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc à me: sed quicúnque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt: & præcídam bráchium tuum, & bráchium patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis I'sraël: & non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúntamen non áuferam pénitùs virum ex te ab altári meo: sed ut defíciant óculi tui, & tabéscat ánima tua: & pars magna domûs tuæ moriétur, cùm ad virilem ætátem vénerit. Hoc autem erit tibi signum, quod ventúrum est duóbus fíliis tuis, Ophni & Phínees: In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúnque remánserit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicátque: Dimítte me, óbsecro, ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.

℞. Dicat nunc I'sraël quóniam bonus Dóminus, * Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. 2. ℣. Consolátur nos in omni tribulatióne nostra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1547. *sess.* 7. *can.* 4.

SI quis díxerit, Sacraménta novæ legis non esse ad salútem necessária, sed supérflua; & sine eis, aut eórum voto per solam fidem hómines à Deo grátiam justificatiónis adipísci; licèt óm-

nia singulis necessária non sint; anáthema sit.

FERIA QUARTA.

Si hodiè occurrat Festum semiduplex aut simplex, I. Lectio erit de Scriptura occurrente, duabus in unam coactis. II. Lectio de Sancto. III. de Sermone S. Thomæ Aquinatis.

Si verò occurrat Festum duplex minus aut suprà, post ultimum ℟. legetur idem Sermo, & sine ℟. dicetur Te Deum.

De libro primo Regum.

Lectio I. *Cap. 3. 1.*

Samuël ter vocatus à Domino.

PUer autem Sámuël ministrábat Dómino coram Heli, & sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat vísio maniféſta. Factum eſt ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucérna Dei ántequàm extinguerétur, Sámuël dormiébat in templo Dómini, ubi erat Arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuël. Qui respóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocáſti enim me. Qui dixit: Non vocávi: revértere, & dormi. Et ábiit & dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuël, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocáſti me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi: revértere & dormi. Porrò Sámuël necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini. Et adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui consúrgens, ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quia vocáſti me. Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum: & ait ad Samuélem: Vade & dormi: & si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuël, & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & ſtetit: & vocávit, sicut vocáverat secúndò, Sámuël, Sámuël. Et ait Sámuël: Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus.

℟. Confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor, * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Ps.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

Lectio II. *v.* 11.

Mala in domum Heli ventura Samuël declarat.

DIxit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Iſraël: quod qui-

cúmque audíerit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus: incípiam & complébo. Prædixi enim ei quòd judicatúrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitátem, eò quòd nóverat indígnè ágere fílios suos, & non corripúerit eos. Idcircò jurávi Dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usque in ætérnum. Dormívit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuël fili mi? Qui respóndens ait: Præsto sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te, ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si abscónderis à me sermónem, ex ómnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuël univérsos sermónes, & non abscóndit ab eo. Et ille respóndit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israël à Dan usque Bersabée, quòd fidélis Sámuël Prophéta esset Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit sermo Samuélis univérso Israéli.

℞. Sperámus in Deum vivum * Qui est Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33. 9. * Qui est.

De Sermóne sancti Thomæ Aquinátis.

LECTIO III.

Opusc. 57.

Etsi in die cœnæ, quando Sacraméntum nóscitur institútum, inter Missárum solémnia de institutióne ipsius speciális méntio habeátur: totum tamen resíduum ejúsdem diéi offícium ad Christi passiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Ecclésia illo témpore occupátur. Ut autem íntegro celebritátis offício institutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélis, Románus Póntifex Urbánus quartus hujus Sacraménti devotióne afféctus, piè státuit præfátæ institutiónis memóriam primâ quintâ Fériâ post Octávas Pentecóstes à cunctis Fidélibus celebrári: ut qui per totum anni currículum, hoc Sacraménto útimur ad salú-

tem, ejus institutiónem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuit, ad plenè cognoscénda hujus Sacraménti mystéria: nam & in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum à Fidélibus frequentári.

℟. Confitémini Dómino quóniam bonus, * Quóniam in ætérnum misericórdia ejus. *Ps.* 135. 1. ℣. Scriptum est: Omnis lingua confitébitur Dómino. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1547. *Sess.* 7. *Can.* 13.

SI quis díxerit recéptos & approbátos Ecclésiæ Cathólicæ ritus, in solémni Sacramentórum administratióne adhibéri consuétos, aut contémni, aut sine peccáto à ministris pro líbito omítti, aut in novos álios per quemcúmque Ecclesiárum Pastórem mutári posse, anáthema sit.

IN FESTO

Panis Dei est qui de cœlo descendit et dat viam mundo. Joan

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

TRIPLEX PRIMÆ CLASSIS.

[illegible] PRIMAS VESPERAS.

[illegible]lmi de Feria.

[illegible] 7. D. Fáciet Dóminus [illegible]tis pópulis in monte [illegible] convívium pinguium, [illegible]vium medullatórum. Is. [illegible]

[illegible] 5. a. Vénient, & lau[illegible] in monte Sion : & [illegible]uent ad bona Dómini, [illegible] fruménto & vino. Jer. 31. 12.

Ant. 3. a. Tríticum cóme[illegible], & vinum bibent in átriis sanctis. Isa. 62. v. 8. 9.

Ant. 2. d. Erit ánima eórum quasi hortus irríguus, & ultrà non esúrient. Jer. 31. 12.

Ant. 4. e. Quid bonum ejus est, & quid pulchrum ejus, nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines? Zach. 9. 17.

Capitulum. Jer. 31. 14.

INEBRIA'BO ánimam Sacerdótum pinguédine : & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

℟. Omnes sitiéntes venite ad aquas, & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & * Comédite bonum, † Et delectábitur ánima vestra. Isa. 55. v. 1. 2. ℣. Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Joan. 6. 54. * Comédite. ℣. Glória. † Et delectábitur.

Hymnus, PANGE lingua, ut in II. Vesperis. p. 209.

℣. Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus, allelúia. ℟. Beátus vir qui sperat in eo, allelúia. Ps. 33. 9.

Ad Magnificat, Ant. 6. f. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito esuriéntes imples bonis, & dívites dimíttis inánes, allelúia. Sap. 12. 1. & 16. 21. Luc. 1. 53.

Orémus. Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tribue, quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redem-

ptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti.

Ad Completorium, ut infrà pag. 210.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jesum Christum cujus caro verè est cibus, & sanguis verè est potus * Veníte adorémus. *Joan.* 6. 56.

Psal. Veníte.

Hymnus.

SACRIS solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia:
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.

NOCTIS recólitur Cœna novíssima,
Quâ Christus créditur Agnum & ázyma
Dedísse frátribus juxta legítima
Priscis indúlta Pátribus.

POST agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

DEDIT fragílibus córporis férculum,
Dedit & trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite.

SIC sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbýteris, quibus sic cóngruit
Ut sumant & dent céteris.

PANIS angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis! Mandúcat Dóminum
Pauper, servus, & húmilis.

TE trina Déitas unáque póscimus;
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quò téndimus,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. d. Fructum.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquàm lignum, quod plantátum est secus de-

cúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúnque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquàm pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Ant. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Ant. 2. d. A fructu.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. A fructu fruménti, vini, & ólei sui multiplicáti sunt. *v.* 8.

Ant. 3. a. Communióne.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: * dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum; * póstea accelleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui

tribuit mihi intelléctum ; * insuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea ; * insuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno ; * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo ; * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, allelúia. ℟. Et pascéris in divítiis ejus, allelúia. *Ps.* 36. 3.

De libro E'xodi.

LECTIO I. *Cap.* 16. 11.

Deus Israëlitis dat manna.

LOcútus est Dóminus ad Móysen : dicens : Audívi murmuratiónes filiórum I'sraël ; lóquere ad eos : Véspere comedétis carnes, & manè saturabímini pánibus : sciétisque quòd ego sum Dóminus Deus vester. Factum est ergo véspere, & ascéndens cotúrnix, coopéruit castra. Cúmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii I'sraël, dixérunt ad invicem : Manhu ? Quod signíficat : Quid est hoc ? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses : iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcépit Dóminus : Cólligat unusquísque ex eo quantum súfficit ad vescéndum : gomor per síngula cápita, juxta númerum animárum vestrárum quæ hábitant in tabernáculo sic tollétis. Fecerúntque ita fílii I'sraël : & collegérunt, álius plus, álius minus. Et mensi sunt ad mensúram gomor : nec qui plus collégerat, hábuit ámplius : nec qui minus paráverat, réperit minus : sed sínguli juxta id quod édere póterant, congregavérunt.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum I'sraël ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, & ázymos panes. *Exod.* 12. *v.* 6. 8. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. 1. *Cor.* 5. *v.* 7. 8. * Et edent carnes.

LECTIO II. *v.* 19.

Manna quomodo colligi debeat.

DIxítque Móyses ad eos: Nullus relínquat ex eo in manè. Qui non audiérunt eum, sed dimisérunt quidam ex eis usque manè, & scatére cœpit vérmibus, atque compútruit: & irátus est contra eos Móyses. Colligébant autem manè sínguli, quantùm sufficere póterat ad vescéndum: cúmque incaluisset sol, liquefiébat. In die autem sexta collegérunt cibos dúplices, id est duo gomor per síngulos hómines: venérunt autem omnes príncipes multitúdinis, & narravérunt Móysi. Qui ait eis: Hoc est quod locútus est Dóminus: Réquies sábbati sanctificáta est Dómino cras. Quodcúnque operándum est, fácite: & quæ coquénda sunt, cóquite: quidquid autem réliquum fúerit, repónite usque manè. Fecerúntque ita ut præcéperat Móyses, & non compútruit; neque vermis irréptus est in eo. Dixítque Móyses: comédite illud hódiè, quia sábbatum est Dómini: non inveniétur hódiè in agro. Sex diébus collígite: in die autem séptimo sábbatum est Dómini, idcircò non inveniétur. Venítque séptima dies: & egréssi de pópulo ut collígerent, non invenérunt.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. *Exod.* 16. *v.* 12. 15. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. *Joan.* 6. 32. * Iste est panis.

LECTIO III. *v.* 31.

Man in Tabernaculo reservatum.

MAn erat quasi semen coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses: Iste est sermo, quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & custodiátur in futúras retrò generatiónes: ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aaron: sume vas unum, & mitte ibi Man, quantùm potest cápere gomor: & repóne coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcépit Deus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservándum. Filii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donec venírent in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt, úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei Horeb. 3. *Reg.* 19. *v.* 6. 8.
℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. *Joan.* 6. 52. * Et ambulávit.
℣. Glória. * Et ambulávit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. e. Memor sit.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

I'mpleat Dóminus omnes petitiónes tuas; * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo; * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus & erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * & exáudi nos in die, quâ invocavérimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat.

Ant. 5. a. Parásti.

Psalmus 22.

DO'minus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Parásti in conspéctu meo mensam advérsùs eos, qui tríbulant me. *v.* 5.

Ant. 6. f. In voce.

Psalmus 41.

QUemádmodùm desiderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * protéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

O'mnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dùm afflígit me inimícus?

Dùm confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. In voce exultatiónis resónent epulántes in mensa Dómini.

℣. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei, allelúia. ℟. Et delecténtur in lætítia, allelúia. *Ps.* 67. 4.

Ex Epístola sancti Ignátii Antiochéni Epíscopi, & Mártyris, ad Smyrnæos.

1. & 2. *sec.*

LECTIO IV.

HÆrétici ab Eucharístia & oratióne ábstinent, eò quòd non confiteántur Eucharístiam carnem esse Servatóris nostri Jesu Christi, quæ pro peccátis nostris passa est, quam Pater suâ benignitáte suscitávit. Contradicén-

tes ergo huic dono Dei, altercántes moriúntur. Omnes Epíscopum sequímini, ut Jesus Christus Patrem; & Presbýterium, ut Apóstolos. Diáconos autem revereámini, ut Dei mandátum. Sine Epíscopo nemo quidquam fáciat eórum quæ ad Ecclésiam spectant. Rata Eucharístia habeátur illa quæ sub Epíscopo fúerit, vel cui ipse concésserit. Ubi comparúerit Epíscopus, ibi & multitúdo sit; quemádmodùm ubi Christus Jesus, ibi Cathólica est Ecclesia. Non licet sine Epíscopo baptizáre, neque ágapen celebráre; sedquodcúnque ille probáverit, hoc & Deo est beneplácitum: ut tutùm & ratum sit quodcúnque ágitur.

℟. Homo quidam fécit cœnam magnam, & misit servum suum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent: * Quia paráta sunt ómnia. *Luc.* 14. *v.* 16. 17. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis. *Prov.* 9. 5. * Quia.

Ex Apológia secúnda sancti Justíni Mártyris, pro Christiánis. *Ann.* 150.

LECTIO V.

EI qui frátribus præest, offértur panis, & póculum aquæ & vini; quibus ille accéptis, laudem & glóriam rerum universárum Patri, per nomen Filii & Spíritûs sancti offert, & Eucharístiam, sive gratiárum actiónem, pro eò quod nos donis suis hisce dignátus sit, prolíxè exéquitur. Porro aliméntum hoc apud nos appellátur Eucharístia, quod nulli alii participáre lícitum est, quàm veram esse doctrínam nostram credénti, & lavácro propter remissiónem peccatórum & regeneratiónem ablúto, & ita, ut Christus trádidit, vivénti. Non enim ut commúnem panem, neque commúnem potum ista súmimus; sed quemádmodùm per verbum Dei caro factus Jesus Christus Servátor noster, & carnem & sánguinem salútis nostræ causâ hábuit, ad eúmdem modum étiam eam, in qua per preces verbi ejus ab ipso proféctì grátiæ sunt actæ alimóniam, unde sanguis & caro nostra per mutatiónem alúntur, incarnáti illius Jesu carnem & sánguinem esse edócti sumus. Nam Apóstoli in commentáriis à se scriptis, quæ Evangélia vocántur, ita tradidérunt præcepisse sibi Jesum: eum enim pane accépto, cùm grátias egísset, dixisse: Hoc fácite in meam recordatiónem; Hoc est corpus meum: & póculo simíliter accépto, & grátiis actis,

dixisse: Hic est sanguis meus.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedixit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite, hoc est corpus meum. *Matth.* 26. 26. ℣. Panem de cœlo præstitísti illis, omne delectaméntum in se habéntem. *Sap.* 16. 20. * Accípite.

Ex Tractátu sancti Irenæi Lugdunénsis Epíscopi advérsus hæreses.

Lib. 4. *Cap.* 17. *&* 18. *II. sec.*

LECTIO VI.

CHristus eum, qui ex creatúra panis est, accépit, & grátias egit, dicens: Hoc est corpus meum. Et cálicem simíliter, qui est ex ea creatúra, quæ est secúndùm nos, sánguinem suum conféssus est, & novi testaménti novam dócuit oblatiónem, quam Ecclésia ab Apóstolis accípiens, in univérso mundo offert Deo, & ei qui aliménta nobis præstat. Quómodò autem constábit eis, eum panem in quo grátiæ actæ sint, corpus esse Dómini sui, & cálicem sánguinis ejus, si non ipsum fabricatóris mundi Fílium dicant, id est, Verbum ejus? Quómodò autem rursùs dicunt carnem in corruptiónem devenire, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & sánguine álitur? Ergo aut senténtiam mutent, aut abstíneant offeréndo quæ prædícta sunt. Nostra autem cónsonans est senténtia Eucharístiæ, & Eucharístia rursùs confirmat senténtiam nostram. Quemádmodùm enim qui est à terra panis, percípiens invocatiónem Dei, jam non commúnis panis est, sed Eucharístia, ex duábus rebus constans, terrénâ & cœlésti: sic & córpora nostra percipiéntia Eucharístiam, jam non sunt corruptibília, spem resurrectiónis habéntia.

℟. Accépit Jesus cálicem postquàm cœnávit, dicens: Hic est calix novum Testaméntum in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. *Luc.* 22. 20. ℣. Memóriâ memor ero, & tabéscet in me ánima mea. *Thren.* 3. 20. * Hoc fácite. ℣. Glória Patri. * Hoc fácite.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Introíbo.

Psalmus 42.

JU'dica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me,

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dùm afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me de-

duxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei,* ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat juventútem meam. *v.* 4.

Ant. 8. g. Cibávit nos,

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date týmpanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insígni die solemnitátis vestræ;

Quia præcéptum in Isráël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægýpti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus; * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te; * exaudívi te in abscóndito tempestátis; probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te: * Isráël, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti; * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Isráël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndùm desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me, * Isráël si in viis meis ambulásset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti, & de petra, melle saturávit nos. *v.* 17.

Ant. 6. F. Concupíscit.

Psalmus 83.

QUàm diléčta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea *

exultavérunt in Deum vivum.

E'tenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

E'tenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini. *v.* 2.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia. *Ps.* 147. 14.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 11. 20.

CONveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Nunquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet & ego in illo. *Joan.* 6. 57. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquán-

tes sibi, sicut Deus noster adest nobis. *Deut.* 4. 7. * In me manet.

LECTIO VIII. *v.* 25.

SImíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite quotiescúnque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúnque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. I'taque quicúnque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè: reus erit córporis, & sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat, & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit: non dijúdicans corpus Dómini. I'deò inter vos multi infírmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dùm judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. *Joan.* 6. 58. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctûs. *Eccli.* 15. 3. * Et qui.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *Cap.* 6. 56.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea verè est cibus: & sanguis meus verè est potus. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. 8. *de Trin.* 3. *&* 4. *sec.*

NOn est humáno aut séculi sensu, in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus; & tum perféctæ fídei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi unitáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stultè, atque impiè dícimus. Ipse enim ait, Caro mea verè est esca, & sánguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & sánguinis non relíctus est ambigéndi locus. Nunc enim, & ipsíus Dómini professióne, & fide nostra, verè caro est, & verè sanguis. Et hæc accépta atque hausta id effíciunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. Anne hoc véritas non est? Contingat planè his verum

non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dùm hoc quod nos sumus, in Deo est.

℟. Unus panis, & unum còrpus multi sumus, * Omnes qui de uno pane, & de uno cálice participámus. 1. *Corint.* 10. 17. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. *Ps.* 67. *v.* 7. 11. * Omnes. ℣. Glória. * Omnes.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, allelúia. ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum, allelúia. *Psal.* 62. 6.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. c. Substántia tua, Dómine, dulcédinem tuam, quam in fílios habes osténdit, allelúia. *Sap.* 16. 21.

Ant. 2. d. Angelórum escâ nutrivísti pópulum tuum, & panem de cœlo præstitísti illis, allelúia. *Ibid. v.* 20.

Ant. 3. g. Pinguis panis ejus, & præbébit delícias régibus, allelúia. *Genes.* 49. 20.

Ant. Sapiéntia. 1. d.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur sequens*: (*et per Octavam*)

Canticum. Proverb. 9. 1.

SApiéntia ædificávit sibi domum, * excídit colúmnas septem.

Immolávit víctimas suas, * míscuit vinum, & propósuit mensam suam.

Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, * & ad mœnia civitátis:

Si quis est párvulus, véniat ad me, * & insipiéntibus locúta est:

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míscui vobis.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * & addéntur tibi anni vitæ.

Ant. Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, & propósuit mensam suam, allelúia. *v.* 1. 2.

Ant. 5. a. Vincénti dabo manna abscónditum, & nomen novum, allelúia. *Apoc.* 2. 17.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *v.* 23. 24.

DO'minus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus S. Thomæ Aquin.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem à discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie,
Carnem dedit & sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium
Convéscens in edúlium
Se móriens in prétium
Se regnans dat in præmium.
O salutáris hóstia
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pane cœli saturávit eos, allelúia. ℟. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, allelúia. *Ps.* 104. *v.* 40. 41.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. F. Hic est panis de cœlo descéndens; ut si quis ex ipso manducáverit, non moriátur, allelúia. *Joan.* 6. 50.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tribue quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus; Qui vivis & regnas.

Ad Horas. *Antiphonæ de Laud. Psalmi de Dominica.*

Ad Primam.

In fine Hymni, Doxologia, Qui natus es de Vírgine, *& sic in ceteris Horis, & per Octavam.*

In ℟. *brevi dicitur* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 13. *can.* 6.

Si quis díxerit, in sancto Eucharístiæ Sacraménto Christum unigénitum Dei Fílium non esse cultu latríæ, étiam extérno adorándum; atque ídeò nec festívâ peculiári celebritáte venerándum, neque in processiónibus, secúndùm laudábilem & universálem Ecclésiæ sanctæ ritum & consuetúdinem, solémniter circungestándum, vel non públicè, ut adorétur, pópulo proponéndum, & ejus adoratóres esse idololátras; anáthema sit.

Ad Tertiam.

Ant. 2. d. Angelórum.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *v.* 28. 29.

Probet seípsum homo, & sic de Pane illo edat, & de Cálice bibat. Qui enim mandúcat, & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini.

℟. *br.* Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Edúcas. *Psal.* 103. 14.

℣. Edent páuperes & saturabúntur, allelúia. ℟. Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum, allelúia. *Ps.* 21. 27.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Pinguis.

Capitulum. 1. *ad Cor.* 11. 26.

QUotiescúnque manducábitis panem hunc & cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. *br.* Panem cœli dedit eis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Panem cœli. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Panem cœli. *Psal.* 77. *v.* 24. 25.

℣. Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ, allelúia. ℟. In conspéctu Dómini, allelúia. *Ps.* 21. 30.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Vincénti.

Capitulum. *Eccli.* 24. *v.* 29. 30.

QUi edunt me, adhuc esúrient: & qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundétur: & qui operántur in me, non peccábunt.

℟. *br.* Dóminus regit me, & nihil mihi déerit, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Dóminus. ℣. In loco páscuæ, ibi me collocávit, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Dóminus.

℣. Super aquam refectiónis educávit me, allelúia. ℟. Animam meam convértit; allelúia. *Psal.* 22. *v.* 1. 2. 3.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum; * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet ;* proptéreà exaltábit caput.

Ant. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndùm órdinem Melchísedech, panem & vinum óbtulit.

Ant. 2. d. Miserátor.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus, * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testaménti sui, * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátem Géntium :* ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi; * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo; * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ, timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum ; * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus, escam dedit timéntibus se. *v.* 5.

Ant. 3. a. Cálicem.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam ;* & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, & sacrificábo hóstiam laudis. *v.* 4. 7.

Ant. 4. e. Sicut.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, filii tui in circúitu mensæ tuæ. *v.* 3.

Ant. 5. a. Qui pacem.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem; * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ; * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam; * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni; * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem pósuit fines tuos, ádipe fruménti sátiat te. *v.* 3.

Capitulum. 1. *Cor.* 10. 16.

CAlix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est?

℟. Accépit, *pag.* 201.

Hymnus.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sparso vérbi sémine,
Sui moras incolátûs
Miro clausit órdine.

IN suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,

Obſervátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

VERBUM caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque ſanguis Chriſti merum,
Et ſi ſenſus déficit:
Ad firmándum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſuppleméntum
Sénſuum deféctui.

GENITÓRI, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar ſit laudátio. Amen.

℣. Dóminus in circúitu pópuli ſui, allelúia. ℟. Ex hoc nunc & uſque in ſéculum, allelúia. *Pſ.* 124. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: & panis, quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita, allelúia. *Joan.* 6. *v.* 51, 52.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, p. 206.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. D. Hæc eſt Lex holocaúſti: cremábitur in altári totâ nocte uſque manè. *Lev.* 6. 9.

Capitulum. *Exodi* 29. *v.* 41. 42.

OFferes ad véſperam juxta ea quæ díximus, in odórem ſuavitátis: Sacrifícium eſt Dómino, oblatióne perpétuâ in generatiónes veſtras.

Hymnus.

JEsu, ſub ara víctimam,
Verum Deum quem crédimus;
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.

SIS méntium pax & cibus,
Et dulce robur córdium;
Sint templa ſancti Spíritûs
Quæ conſecráſti, córpora.

DùM nos quiéte récreas,
Supplex precáris hóſtia;
Locus quiétis íntimæ,
Noſtris ſit ara córdibus.

LAUS nocte jugis & die,
Sit Trinitáti glória,
Quam Fílius non déſinit
Laudáre, factus víctima.
Amen.

Ad Nunc dimíttis. *Ant.* 6 *irr.* Benedícito Dóminum allelúia, inebriántem te ab ómnibus bonis ſuis, allelúia, allelúia. *Eccli.* 32. 17.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui ſacérdos & hóſtia ſemper vivis in noſtris altáribus ad interpellándum pro nobis, da córpora noſtra ita per noctem re-

quiéscere, ut corda tui amóris ignibus accénsa tecum vigiláre non désinant. Qui vivis & regnas.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Panem vitæ Dóminum ; * Veníte adorémus. *Joan.* 6. 48.

Hymnus. Sacris solémniis, *pag.* 194.

Psalmi novem de Festo : tres Antiphonæ suprà novem Psalmos, Versus, & Responsoria ex Nocturno diei secundùm Feriam occurentem. Lectiones ut infrà in qualibet Feria. Vers. Sacerd. ut in die Festi.

Ad Laudes, Horas, & Vesperas, Psalmi & reliqua ut in die Festi præter Antiphonas ad Benedictus *&* Magnificat ; *quæ sunt propria unicuique Feriæ.*

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 4. *v.* 1.

Arca Dei adducta in castra.

FActum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam : & egréssus est Isráël óbviam Philísthiim in prælium, & castrametátus est juxta lápidem Adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Isráël. Inito autem certámine, terga vertit Isráël Philisthæis : & cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra : dixerúntque majóres natu de Isráël ; Quare percússit nos Dóminus hódiè coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini, & véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde Arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phinees.

℟. Homo, *pag.* 200.

LECTIO II. *v.* 5.

Exultatio Israëlitarum. Terror Philisthinorum.

CU'mque venísset Arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Isráël clamóre grandi, & persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque : Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quòd Arca Dómini venísset in castra. Timuerúntque Philísthiim, dicéntes : Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exul-

tátio heri & nudiustértius: væ nobis: quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum? hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plagâ, in desérto. Confortámini, & estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut & illi serviérunt vobis: confortámini, & belláte.

℟. Cœnántibus, *pag.* 201.

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni ad Fábium Antiochénum.

Apud Euseb. lib. 6. hist. Eccles. 2. & 3. sec.

LECTIO III.

Erat quidam Serápion apud nos fidélis senex; qui licet magnam vitæ partem íntegrè & incorrúptè transegísset, témpore tamen persecutiónis præ imbecillitáte ánimi lapsus est. Hic sæpenúmerò in Ecclésia dénuò récipi supplex postulábat: sed nemo, quia idólis sacrificásset, ejus postulatiónem aliquándo auscultávit. Qui in grávem morbum delábens, tríduo deínceps mutus, & absque sensu vixit. Quarto autem die páululùm relevátus, nepótem ad se accérsit, sicque allóquitur: Quoúsque, fili, me detinétis? properáte óbsecro, & me óciùs dimíttite: Aliquem ex Presbyteris ádvoca ad me. Quæ cùm dixísset, iterùm fuit mutus. Percúrrit ad Presbyterum; nox jam erat. Ille fortè morbo vexátus accédere ad eum non póterat: sed tamen quóniam à me quidem mandátum dabátur, ut qui jam essent vitâ emigratúri, sanctórum mysteriórum (dúmmodò péterent, & vel máximè si ánteà dùm íntegrâ valetúdine erant, súpplices petivíssent) partícipes fíerent: sicque cum pace dimíssi, & bonâ spe confirmáti ex hac luce decéderent; púero exíguam quamdam Eucharístiæ partem dedit, præcípiens, ut eam madefáctam in os senis infúnderet. Quam puer secum ásferens rédiit. Cui jam appropinquánti, priúsquàm cum eo quod gestábat intráret ædes, Serápion dénuò voce recuperátâ dixit: venísti fili? Tamétsi Présbyter non potest veníre, tu tamen præsta quod tibi in mandátis dedit, & dimítte me abíre. Partículam ígitur puer, quam apportábat, madefáctam in os senis infúdit. Atque ille símul atque eam pedeténtim per fauces dimíserat, íllicò extrémum spíritum édidit. An non ígitur satis constat, eum fuísse reservátum, & usque eò in vita mansísse, quoad esset pénitus culpæ vínculis solútus, & ita labe, quâ erat idólis immolándo aspérsus, omnínò delétâ, posset pro

multis bonis quæ gessísset in vita, in númerum Confessórum reférri?

℟. Accépit, *pag.* 201.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Erant perseverántes in doctrína Apostolórum, & communicatióne fractiónis panis. *Act.* 2. 42.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 21. *Can.* 3.

SI quis negáverit, totum & íntegrum Christum ómnium gratiárum fontem, & autórem, sub una panis spécie sumi, quia, ut quidam falsò ásserunt, non secúndùm ipsíus Christi institutiónem sub utráque spécie sumátur, anáthema sit.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Epulémur non in ferménto véteri, sed in A'zymis sinceritátis & veritátis. 1. *Cor.* 5. 8.

SABBATO

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 4. 10.

Arca Dei capta. Mors Heli & filiorum ejus.

PUgnavérunt ergo Philísthiim, & cæsus est I'sraël, & fugit unusquísque in tabernáculum suum: & facta est plaga magna nimis: & cecidérunt de I'sraël trigínta míllia péditum. Et Arca Dei capta est: duo quoque fílii Heli mórtui sunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, & conspérsus púlvere caput. Cúmque ille venísset, Heli sedébat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille postquam ingréssus est, nuntiávit urbi: & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitum clamóris, dixítque: Quis est hic sónitus tumúltûs hujus? At ille festinávit, & venit, & nuntiávit Heli. Heli autem erat nonagínta & octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli: Ego sum qui de ácie fugi hódiè, Cui ille ait: Quid actum est, fili mi? Respóndens autem ille, qui nuntiábat: Fugit, inquit, I'sraël coram Philísthiim, & ruína magna facta est in pópulo: ínsuper & duo fílii tui mórtui sunt, Ophni & Phínees: & Arca Dei capta est. Cúmque ille nominásset Arcam Dei, cécidit de sella retrórsum juxta óstium, & fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat vir & grandævus: & ipse judicávit I'sraël quadragínta annis.

℟. Qui mandúcat, *p.* 203.

LECTIO II. *v.* 19.

Calamitas familiæ Heli.

NUrus autem ejus, uxor Phínees, prægnans erat, vicináque pártui: & audíto

núntio, quòd capta esset Arca Dei, & mórtuus esset socer ejus, & vir suus, incurvávit se & péperit: irrúerant enim in eam dolóres súbiti. In ipso autem moménto mortis ejus, dixérunt ei quæ stabant circa eam: Ne tímeas, quia fílium peperísti. Quæ non respóndit eis, neque animadvértit. Et vocávit púerum I'chabod, dicens: Transláta est glória de I'sraël, quia capta est Arca Dei, & pro sócero suo, & pro viro suo.

℞. Sicut misit, *pag.* 204.

LECTIO III.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 83. *in Matthæum.*

UNicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, & quos génuit per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quòd carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tantâ digni charitáte & honóre putáti. Nonne vidétis quantâ promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, & quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, & ad úbera póculi spirituális; quinímmò eum longè majóri trahámus, tanquam infántes, lacténtes Spíritûs grátiam; & unus sit nobis dolor hâc escâ privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur; qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum; qui verò sanctíficat ea & immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: [Cum discípulis meis fácio Pascha.] Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum & hanc ipse quoque. Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis & immiséricors; nemo prorsùs immúndus. Hæc ad communicántes dico, & ad vos ministrántes. Nam & ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígnè autem accédat, próhibe; majórem illo potestátem habes. Proptéreà vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas, hoc secúritas;

hoc omnis coróna; non ut albam & splendéntem túnicam circumeátis indúti.

℟. Unus panis, *pag.* 205.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Filii I'sraël dixérunt ad invicem: Manhu? Quibus ait Móyses: Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum. *Exod.* 16. 15.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1551. *Sess.* 13. *Can.* 2.

SI quis díxerit, in Sacrosánctæ Eucharístiæ Sacraménto remanére substántiam panis & vini unà cum córpore & sánguine Dómini nostri Jesu Christi; anáthema sit.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato, & antiphonæ de primis Vesperis Festi.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *v.* 13. 14.

NOlíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. PANGE lingua, *pag.* 209.

℣. Cibávit illos Dóminus, allelúia. ℟. Ex ádipe fruménti, allelúia. *Ps.* 80. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt, allelúia. *Apoc.* 19. 9.

Oratio. Sancti nóminis, *infrà ad Laudes*, *p.* 220.

Pro comm. Oct. Ego sum, *pag.* 210. ℣. Dóminus, *ibid.*

Oratio. Deus qui nobis, *pag.* 206.

DOMINICA

INTRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

Invit. Panem vitæ Dóminum, * Veníte adorémus. *Joan.* 6, 48.

Hymnus. Sacris solémniis, *p.* 194.

Psalmi, Antiphonæ & Versiculi, ut in die Festi.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 5. 1.

Arca Dei in templo Dagon.

PHilísthiim autem tulérunt Arcam Dei, & asportavérunt eam à lápide Adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philísthiim Arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & statuérunt eam juxta Dagon. Cúmque surrexíssent dilúculò Azótii álterâ die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante Arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & restituérunt eum in locum suum. Rursúmque manè die álterâ consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram Arca Dómini: caput autem Dagon & duæ palmæ mánuum ejus abscissæ erant super limen: porro Dagon solus truncus re-

mánserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediúntur templum ejus, super limen Dagon in Azóto, usque in hodiérnum diem.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum I'sraël ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes, & ázimos panes. *Exod.* 12. *v.* 6. 8. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázimis sinceritátis & veritátis. 1. *Cor.* 5. *v.* 7. 8. * Et edent.

LECTIO II. *v.* 6.

Arca Dei circunducta.

AGgraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos: & percússit in secretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus, & nati sunt mures, & facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt: Non máneat Arca Dei I'sraël apud nos: quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, & dixérunt: Quid faciémus de Arca Dei I'sraël? Respondecúntque Gethæi: circunducátur Arca Dei I'sraël & circunduxérunt Arcam Dei I'sraël. Illis autem circunducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis: & percutiébat viros uniuscujúsque urbis, à parvo usque ad majórem, & computrescébant prominéntes extáles eórum. Iniérúntque Gethæi consílium, & fecérunt sibi sedes pellíceas.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. *Exod.* 16. *v.* 12. 15. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. *Joan.* 6. 32. * Iste est panis.

LECTIO III. *v.* 10.

Clamor Accaronitarum.

MIsérunt ergo Arcam Dei in A'ccaron. Cúmque venísset Arca Dei in A'ccaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos Arcam Dei I'sraël, ut interfíciat nos & pópulum nostrum. Misérunt itaque & congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum, qui dixérunt: Dimíttite Arcam Dei I'sraël, & revertátur in locum suum, & non interfíciat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus, & gravíssima valde manus Dei. Viri quo-

que, qui mórtui non fúerant, percutiébantur: & ascendébat ululátus uniuscujúsque civitátis in cœlum.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit & bibit, * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei Horeb. *3. Reg.* 19. *v.* 6. 8. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. *Joan.* 6. 52. * Et ambulávit. ℣. Glória. * Et ambulávit.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 16. *v.* 10.

Solus Deus habet potestatem vitæ & mortis.

Fílios tuos (Dómine) nec dracónum venenatórum vicérunt dentes: misericórdia enim tua advéniens sanábat illos. In memória enim sermónum tuórum examinabántur, & velóciter salvabántur, ne in altam incidéntes obliviónem, non possent tuo uti adjutório. Etenim neque herba, neque malágma sanávit eos, sed tuus, Dómine, sermo, qui sanat ómnia. Tu es enim, qui vitæ & mortis habes potestátem, & dedúcis ad portas mortis, & redúcis. Homo autem occídit quidem per malítiam, & cùm exíerit spíritus, non revertétur, nec revocábit ánimam quæ recépta est.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & misit servum suum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent; * Quia paráta sunt ómnia. *Luc.* 14. *v.* 16. 17. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis. *Prov.* 9. 5. * Quia.

LECTIO V. *v.* 20.

Manna suavis gustus.

Angelórum escâ nutrivísti pópulum tuum, Dómine, & parátum panem de cœlo præstitísti illis sine labóre, omne delectaméntum in se habéntem, & omnis sapóris suavitátem. Substántia enim tua dulcédinem tuam, quam in fílios habes, ostendébat: & desérviens uniuscujúsque voluntáti, ad quod quisque volébat, convertebátur. Nix autem & glácies sustinébant vim ignis, & non tabescébant: ut scirent quóniam fructus inimicórum exterminábat ignis ardens in grándine & plúvia corúscans. Hic autem íterum; ut nutriréntur justi, étiam suæ virtútis oblítus est. Creatúra enim tibi Factóri desérviens, exardéscit in torméntum advérsùs injústos: & lénior fit ad benefaciéndum pro his, qui in te confídunt.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. *Matth.* 26. 26. ℣. Panem de cœlo præstitísti illis, omne delectaméntum in se habéntem. *Sap.* 16. 20. * Accípite.

LECTIO VI. *v.* 25.
Eruditio ex manna.

PRopter hoc & tunc in ómnia transfiguráta, ómnium nutríci grátiæ tuæ deserviébat, ad voluntátem eórum, qui à te desiderábant: ut scirent filii tui, quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credíderint, consérvat. Quod enim ab igne non póterat extermináři, statim ab exíguo rádio solis calefáctum tabescébat: ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet præveníre solem ad benedictiónem tuam, & ad ortum lucis te adoráre. Ingráti enim spes tanquam hybernális glácies tabéscet, & dispériet tanquam aqua supervácua.

℟. Accépit Jesus cálicem postquàm cœnávit, dicens: Hic est calix novum Testaméntum in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. *Luc.* 22. 20. ℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. *Thren.* 3. 20. * Hoc fácite. ℣. Glória. * Hoc fácite.

IN III. NOCTURNO.
De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 10. 1.
Christiani per Judæos præsignati.

NOlo vos ignoráre, fratres, quóniam Patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt: Et omnes in Móyse baptizáti sunt, in nube, & in mari: Et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt: (bibébant autem de spiritáli, consequénte eos, petrâ: petra autem erat Christus.)

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in illo. *Joan.* 6. 57. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. *Deut.* 4. 7. * In me manet.

LECTIO VIII. *v.* 14.
Christiani per Eucharistiam fiunt corpus unum.

PRopter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra: Ut prudéntibus loquor, vos ipsi judicáte quod

dico. Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? & panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus omnes, qui de uno pane participámus. Vidéte Israël secúndùm carnem: nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altáris?

℟. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. *Joan.* 6. 58. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctûs. *Eccli.* 15. 3. * Et qui mandúcat.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 14. 16.

Qui cœnam magnam non gustaturi.

IN illo témpore; Dixit Jesus cuídam de simul discumbéntibus cum ipso in domo príncipis Pharisæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Hom. 36. *in Evang.*

HOc distáre, fratres charíssimi, inter delícias córporis & cordis solet: quòd corporáles delíciæ, cùm non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cùm verò hábitæ edúntur, comedéntem prótinùs in fastídium per satietátem vertunt. At contrà, spirituáles delíciæ cùm non habéntur, in fastídio sunt, cùm verò habéntur, in desidério: tantóque à comedénte ámpliùs esuriúntur, quantò ab esuriénte ámpliùs comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia displicet; in istis appetítus vilis est, & experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit. Augent enim spirituáles delíciæ desidérium in mente, dùm sátiant: quia quantò magis eárum sapor percípitur, eò ámpliùs cognóscitur quòd avídiùs amétur: & idcircò non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proinde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

℟. Unus panis, & unum corpus multi sumus, * Omnes qui de uno pane participámus. 1. *Cor.* 10. 17. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. *Ps.* 67. 11. * Omnes. ℣. Glória. * Omnes. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, allelúia. ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum, allelúia. *Ps.* 62. 6.

Antiphona, Psalmi & Canticum ut in die Corporis Christi, pag. 205.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 16.

IN hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Hymnus. VERBUM supérnum, *pag.* 205.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, allelúia. ℟. Quia ánimam esuriéntem satiávit bonis. *Psal.* 106. *v.* 8. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Exi citò in platéas & vicos civitátis: & páuperes, ac débiles, cæcos & claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia. *Luc.* 14. *v.* 21. 23.

Orémus. *Oratio.*

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Pro commemoratione Octava, Hic est panis.

℣. Pane cœli, *& Oratio*, Deus qui nobis, *p.* 206.

AD HORAS, *Omnia ut in die Festi præter ea quæ sequuntur.*

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1551. *Sess.* 13. *Can.* 2.

SI quis negáverit, mirábilem illam, & singulárem conversiónem totíus substántiæ panis in corpus, & totíus substántiæ vini in sánguinem, manéntibus duntáxat speciébus panis & vini, quam quidem conversiónem Cathólica Ecclésia aptíssimè Transsubstantiatiónem appéllat; anáthema sit.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 17.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo: quómodò cháritas Dei manet in eo?

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 18.

FIlíoli, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

AD NONAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *v.* 21. 24.

CHaríssimi, qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu, quem dedit nobis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ, Psalmi & Hymnus ut in secundis Vesperis de die Corporis Christi.

Capitulum. Apoc. 3. 20.

ECce sto ad óstium, si quis aperúerit mihi, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum.

Hymnus. PANGE lingua, *pag.* 209.

℣. Visitásti terram, Dómine, & inebriásti eam, allelúia. ℟. Multiplicásti locupletáre eam, allelúia. *Ps.* 64. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni: foris canes, & omnis qui amat, & facit mendácium, allelúia. *Apoc.* 22. *v.* 14. 15.

Oratio. Sancti nóminis tui, *suprà ad Laudes*, *p.* 220.

Pro comm. Octava. Ego sum. ℣. Dóminus in circúitu, *pag.* 210.

Oratio. Deus qui, *pag.* 206.

FERIA SECUNDA.

INTRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 1.

Consilium de Arca remittenda.

FUit ergo Arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philísthiim sacerdótes & divínos, dicéntes: Quid faciémus de Arca Dómini? indicáte nobis quómodò remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remíttitis Arcam Dei Israël, nolíte dimíttere eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, & tunc curabímini: & sciétis quare non recédat manus ejus à vobis. Qui dixérunt: Quid est quod pro delícto réddere debeámus ei? Responderúntque illi: Juxta númerum provinciárum Philisthinórum, quinque anos áureos faciétis, & quinque mures aúreos: quia plaga una fuit ómnibus vobis, & sátrapis vestris. Facietísque similitúdines anórum vestrórum, & similitúdines múrium, qui demolíti sunt terram, & dábitis Deo Israël glóriam: si fortè rélevet manum suam à vobis, & à diis vestris, & à terra vestra.

℟. Immolábit, *pag.* 196.

LECTIO II. *v.* 6.

Plaustrum à vaccis lactantibus tractum.

QUare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus, & Phárao cor suum? nonne postquam percússus est, tunc dimísit eos, & abiérunt? Nunc ergo arrípite & fácite plaustrum novum unum: & duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plauſ-

tro, & reclúdite vítulos eárum domi. Tollétísque Arcam Dómini, & ponétis in plaustro, & vasa áurea, quæ exolvístis ei pro delícto, ponétis in capséllam ad latus ejus: & dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis: & síquidem per viam fínium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem mínimè: sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergò illi hoc modo: & tolléntes duas vaccas, quæ lactábant vítulos, junxérunt ad plaustrum, vitulósque eárum concluférunt domi. Et posuérunt Arcam Dei super plaustrum, & capséllam, quæ habébat mures áureos, & similitúdines anórum. Ibant autem in diréctum vaccæ, per viam quæ ducit Béthsames, & itínere uno gradiebántur, pergéntes & mugiéntes: & non declinábant neque ad dextram, neque ad sinístram: Sed & sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames.

℟. Comédetis, *pag.* 197.

Sermo sancti Cyrílli Jerosolimitáni.

Catech. Mystag. 4. 3. & 4. sec.

LECTIO III.

CUm Christus de pane pronuntiáverit, ac dixerit: hoc est corpus meum: quis audébit deínceps ambígere? Et cùm idem ipse tam asseveránter dixerit: Hic est sanguis meus: quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem? Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: & eum parum dignum existimábimus, cui credámus quòd vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: & non multò magis sic eum corpus & sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tanquam corpus ipsíus & sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, & in spécie vini dat nobis sánguinem: ut cùm súmpseris, gustes corpus & sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis & sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cùm corpus ejus & sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndùm beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Respéxit, *pag.* 198.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Partícipes Christi effécti su-

mus: vidéte ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum. *Heb. 3. v. 14. 12.*

CANON.

Ex Concilio Burdigalénsi.

Anno 1583. Tit. de Sacramentis.

PAstóres omni stúdio ac diligéntiâ commíssum sibi Christiánum pópulum exhortári debent, cùm ad singulárem erga ómnia sacraménta religiónem & reveréntiam adhibéndam, tùm ad frequéntem augustíssimi Eucharístiæ sacraménti & conféssiónis usum.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Quanta putátis meréri supplícia qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testaménti pollútum dúxerit. *Heb.* 10. 29.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 13.

Arca Dei reducta in Bethsames.

POrro Bethsamítæ metébant tríticum in valle: & elevántes óculos suos, vidérunt Arcam, & gavísi sunt cùm vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocaústum Dómino. Levítæ autem deposuérunt Arcam Dei, & capséllam quæ erat juxta eam, in qua erant vasa áurea, & posuérunt super lápidem grandem. Viri autem Bethsamítæ obtulérunt holocáusta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque sátrapæ Philistinórum vidérunt, & revérsi sunt in A'ccaron in die illa. Hi sunt autem ani áurei, quos reddidérunt Philísthiim pro delícto, Dómino: Azótus unum, Gaza unum, A'scalon unum, Geth unum, A'ccaron unum: & mures áureos secúndùm númerum úrbium Philísthiim, quinque provinciárum, ab urbe muráta usque ad villam quæ erat absque muro, & usque ad Abel magnum, super quem posuérunt Arcam Dómini, quæ erat usque in illum diem in agro Jósue Bethsamítis.

℟. Homo quidam, *p.* 200.

LECTIO II. *v.* 19.

Afflictio Bethsamitarum.

PErcússit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidíssent Arcam Dómini: & percússit de pópulo septuagínta viros, & quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percussísset plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascéndet à nobis?

misserúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Reduxérunt Philísthiim Arcam Dómini, descéndite, & redúcite eam ad vos.

℟. Cœnántibus, *pag.* 201.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

De Sacram. lib. 4. c. 4. 4. sec.

LECTIO III.

AUtor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Verè autem magnum est & divínum miráculum, quòd pópulo pluit Deus manna de cœlo: & non laborábat pópulus, & manducábat. Tu fortè dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodò potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, & cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt: orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venítur, ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus Sacérdos, sed útitur sermónibus Christi. Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, & factum est cœlum: jussit Dóminus & facta est terra: jussit Dóminus, & facta sunt mária: jussit Dóminus, & omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant, quantò magis operatórius est, ut sint quæ erant, & in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, & facta sunt; ipse mandávit, & creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem; sed post consecratiónem, dico tibi quòd jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est, ipse mandávit, & creátum est. Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem & venerábile quod manna Judæis pluit è cœlo: sed intéllige quid est ámpliùs, manna de cœlo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui autor est cœli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc Corpus, fiet ei remíssio peccatórum, & non moriétur in ætérnum. Ergo non otiósè

otiósè, cum áccipis, tu dicis, Amen: jam in Spíritu cónfitens quod accípias Corpus Christi. Dicit tibi Sacérdos, Corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est, Verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Accépit, *pag.* 201.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. *Hebr.* 13. 10.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Sess.* 13. *Can.* 4.

SI quis díxerit, peráctâ consecratióne in admirábili Eucharístiæ Sacraménto non esse corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, sed tantùm in usu dùm súmitur, non autem antè vel post; & in hóstiis seu partículis consecrátis, quæ post communiónem reservántur, vel supérsunt, non remanére verum corpus Dómini; anáthema sit.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Non est bonum súmere panem filiórum, & míttere cánibus. *Matth.* 15. 26.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 7. 1.

Philisthiim cæsi.

VEnérunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt Arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem filium ejus sanctificavérunt, ut custodíret Arcam Dómini. Et factum est, ex qua die mansit Arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) & requiévit omnis domus Israël post Dóminum. Ait autem Sámuël ad univérsam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum; auférte deos aliénos de médio vestri, Baálim & Astaroth: & præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philisthiim. Abstulérunt ergo filii Israël Baálim & Astaroth, & serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuël: Congregáte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuël filios Israël in Masphath. Et audiérunt Philisthiim quòd congregáti essent filii Israël in Masphath & ascendérunt Sátrapæ Philisthinórum in Israël. Quod cùm audíssent filii Israël, timuérunt à fácie Phi-

listhinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philistinórum. Tulit autem Sámuël agnum lactántem unum, & óbtulit illum holocáustum íntegrum Dómino: & clamávit Sámuël ad Dóminum pro I'sraël, & exaudívit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuël offérret holocáustum, Philísthiim iniére prælium contra I'sraël: intónuit autem Dóminus fragóre magno in die illa super Philísthiim, & extérruit eos, & cœsi sunt à fácie I'sraël. Egressíque viri I'sraël de Masphath, persecúti sunt Philisthæos, & percussérunt eos, usque ad locum, qui erat subter Bethchar.

℟. Qui mandúcat, *p.* 203.

LECTIO II. *v.* 12.

Lapis auxilii.

TUlit autem Sámuël lápidem unum, & pósuit eum inter Masphath & inter Sen: & vocávit nomen loci illíus, Lapis adjutórii. Dixítque: Hucúsque auxiliátus est nobis Dóminus. Et humiliáti sunt Philísthiim, nec apposuérunt ultrà ut venírent in términos I'sraël. Facta est ítaque manus Dómini super Philisthæos, cunctis diébus Samuélis. Et rédditæ sunt urbes, quas túlerant Philísthiim ab I'sraël, Israéli, ab A'ccaron usque Geth, & términos suos: liberavítque I'sraël de manu Philisthinórum, erátque pax inter I'sraël & Amorrhæum. Judicábat quoque Sámuël Israélem cunctis diébus vitæ suæ: & ibat per síngulos annos circúiens Bethel & Gálgala & Masphath, & judicábat Israélem in supradíctis locis. Revertebatúrque in Rámatha: ibi enim erat domus ejus, & ibi judicábat Israélem: ædificávit étiam ibi altáre Dómino.

℟. Sicut misit, *pag.* 204.

Sermo sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

LECTIO III.

Epist. I. *ad Corinth. scripta secul.* I. *c.* 4.

IN divínæ cognitiónis profúnda introspiciéntes, cuncta órdine debémus fácere, quæ nos Dóminus jussit perágere. Statútis tempóribus oblatiónes & officia pérfici, neque témerè, neque inordinátè fieri præcépit, sed præfinítis tempóribus & horis: ubi étiam, & à quibus celebrári vult, ipse excelsíssimâ suâ voluntáte definívit; ut purè & sanctè ómnia facta in beneplácito, accépta essent voluntáti ejus. Qui ergo assignátis tempóribus oblatiónes suas fáciunt, accépti & beáti sunt; & Sacerdótibus locus

própriùs assignátus est ; & Levítis sua ministéria incúmbunt ; homo láicus præcéptis láicis constríngitur. Unusquísque vestrûm, fratres, in suo statu grátias Deo hábeat, in bona consciéntia degens, non transgrédiens præscríptam múneris sui régulam, in honestáte. Non ubíque, fratres, offerúntur sacrifícia júgia, vel votíva, vel pro peccáto & delícto ; sed Hierosólymis tantùm ; atque illic non in omni loco fit oblátio, sed ante templum ad altáre, priùs factâ à summo Sacerdóte & prædíctis minístris obláti inspectióne ac probatióne. Qui ergo præter id, quod voluntáti ejus consentáneum est, áliquid fáciunt, morte mulctántur. Vidétis, fratres, quò majóri cognitióne digni sumus hábiti, eò perículo magis sumus obnóxii.

℟. Unus panis, p. 205.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. d. Ego sum panis vitæ, qui venit ad me, non esúriet, & qui credit in me non sítiet umquam. *Joan.* 6. 35.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi. *An.* 2583. *Tit. de Eucharistia.*

QUemádmodùm corpóribus, sic & ánimis sua sunt aliménta tribuénda, ne si multo témpore jejúni permánserint, in laboriósa vitæ humánæ peregrinatióne defíciant. Ideóque pane vitæ, nimírum sacrosáncto Christi córpore, quod in Eucharístia verè continétur, Párochi pópulos sibi commíssos páscere sátagant, & assíduis cohortatiónibus ad hunc cœléstem cibum invítent.

IN FESTO SACERDOTII DOMINI JESU, ET OCTAVA CORPORIS CHRISTI.

Duplex majus.

AD PRIMAS VESPERAS.

Antiphonæ ut in primis Vesperis Festi, Psal. de Feria.

Capitulum. Malach. 1. 10.

NOn est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum : & munus non suscípiam de manu vestra. Ab Ortu enim Solis ad Occásum, magnum est nomen meum in Géntibus : & in omni loco sacrificátur, & offértur nómini meo oblátio munda.

℟. Erunt Dómino offeréntes sacrifícia in justítia. * Et placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem, sicut anni antíqui. *Malach.* 3. *v.* 3. 4. ℣. Transláto Sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat. *Hebr.* 7. 12. * Et placébit. ℣. Glória. * Et placébit.

Hymnus.

CESSANT figúræ ; non litat ímpares

Impar Sacérdos ámpliùs hóstias;
Jam Póntifex fit Numen ipsum:
Seque sibi Deus agnus offert.

Vitam cruéntus qui semel óbtulit,
Se non cruéntum júgiter ímmolat,
Mactátus aris, & renáscens
Perpétuò, moriéndo vivit.

Ad grande munus nòs Deus érigit,
Quos ungit intùs sacríficos sibi;
Pondus cadúci sustinémus
Angélicis húmeris treméndum.

O quam stupéndæ, quas ágimus, vices!
Quem prona cœli cúria súspicit;
Sacras ad aras imperántes
Nos dócilis Deus ipse sentit.

Christum, Sacérdos, cœlitùs évocas,
Per te creátur, qui creat ómnia;
Immótus orbem qui gubérnat,
Se tibi dat fácilem movéri.

Non impoténti críminis árbiter
Verbo resólvis férrea víncula:
Quas fers magístrâ voce, Numen
Ecce sibi putat esse, leges.

Laus summa Patri, summáque Fílio,
Sit sanctè compar laus tibi Spíritus,
Quo Christus aris per minístros
Hóstia stat simul & Sacérdos. Amen.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum, allelúia. ℟. Secúndùm órdinem Melchísedech, allelúia. *Psal.* 109. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Consúrge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ: Sacerdótes tui induántur salútem, & sancti tui læténtur in bonis, allelúia. 2. *Par.* 6. 41.

Oratio, Deus, cujus, *p.* 231.

Ad Officium Nocturnum.

Invit. Pontíficem magnum, Jesum Fílium Dei. * Veníte adorémus. *Hebr.* 4. 14.

Hymnus, Antiphonæ, & Psalmi ut in die Festi.

℣. Non accípiam de domo tua vítulos, allelúia. ℟. Neque de grégibus tuis hircos, allelúia. *Ps.* 49. 9.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio I. *Cap.* 10. 1.

Imperfectio hostiarum veteris Testamenti: Christus unica pro peccatis hostia.

Umbram habens lex futurórum bonórum, non

ipsam imáginem rerum, per singulos annos eísdem ipsis hóstiis, quas ófferunt indesinénter, nunquam potest accedéntes perféctos fácere: impossíbile enim est sánguine taurórum & hircórum auférri peccáta. I'deò Christus ingrédiens mundum, dicit: Hóstiam, & oblatiónem noluísti: corpus autem aptásti mihi: holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt. Tunc dixi: Ecce vénio: in cápite libri scriptum est de me: Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. In qua voluntáte sanctificáti sumus per oblatiónem córporis Jesu Christi semel. Hic autem unam pro peccátis ófferens hóstiam, in sempitérnum sedet in déxtera Dei. Unâ enim oblatióne, consummávit in sempitérnum sanctificátos.

℞. Melchísedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim Sacérdos Dei altíssimi, benedíxit A'braham, * Et ait: Benedíctus A'braham Deo excélso, & dedit ei décimas. *Gen.* 14. *v.* 18. 19. 20. ℣. Intuémini quantus sit hic, cui & décimas dedit de præcípuis A'braham Patriárcha, & hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit. *Hebr.* 7. *v.* 4. 6. * Et ait: Benedíctus A'braham Deo excélso, & dedit ei décimas.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris ad Cecílium.

LECTIO II.

Epist. 63.

IN sacerdóte Melchísedech, sacrifícii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndùm quòd divína Scriptúra testatur, & dicit: Et Melchísedech, rex Salem, prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacérdos Dei summi, & benedíxit A'braham. Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens. Ante lucíferum génui te; Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est, de sacrifício illo véniens, & inde descéndens, quòd Melchísedech sacérdos Dei summi, quòd panem & vinum óbtulit, quòd A'braham benedíxit. Nam quis magis sacérdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus; qui sacrifícium Deo Patri óbtulit, & óbtulit hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem & vinum, suum scílicet corpus & sánguinem? Ut ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa A'braham posset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrifícii Christi, in pane

& vino scilicet constitúta. Quam rem perficiens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum vino óbtulit; & qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit.

℟. Non semetípsum clarificávit Christus ut Póntifex fieret: sed qui locútus est ad eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech. *Hebr.* 5. *v.* 5. 6. ℣. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum. *Psal.* 109. 4. * Tu es.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 22. 14.

Institutio Eucharistiæ.

IN illo témpore; Cùm facta esset hora, discúbuit Jesus, & duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis: Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobíscum ántequàm pátiar. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ. *In anniv. die Assumpt. ejusdem ad SS. Pont. munus. Serm.* 2.

IPse est de quo prophéticè scriptum est; [Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech,] hoc est, non secúndùm órdinem Aaron, cujus sacerdótium per propáginem currens, temporális ministérii fuit, & cum véteris Testaménti lege cessávit; sed secúndùm órdinem Melchísedech, in quo ætérni Pontíficis forma præcéssit. Et dùm, quibus paréntibus sit éditus, non refértur, in eo ille intellígitur osténdi, cujus generátio non potest enarrári. Dénique cùm hujus divíni Sacerdótii sacraméntum étiam ad humánas pérvenit functiónes, non per generatiónum trámitem cúrritur, sed eos rectóres Ecclésia áccipit, quos Spíritus sanctus præparávit: ut in pópulo adoptiónis Dei, cujus univérsitas sacerdótalis atque regális est, non prærogativa terrénæ oríginis obtíneat unctiónem, sed dignátio cœléstis grátiæ gignat Antístitem. Quamvis ergo, dilectíssimi, nos ad expléndam nostri officii servitútem & infírmi inveniámur & segnes: habéntes tamen incessábilem propitiatiónem omnipoténtis & perpétui Sacerdótis, dignè & piè de ipsíus constitutióne gaudémus: quóniam etsi multis Pastóribus curam suárum óvium delegávit, ipse tamen dilécti gregis custódiam non relíquit.

℟. Melióris testaménti sponsor factus Jesus, eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium, * Semper vivens ad interpellándum pro nobis. *Hebr.* 7. *v.* 22. 24. 25. ℣. Ecce vir Oriens nomen ejus, & dominá-

bitur, & erit Sacérdos super sólio suo. *Zach. 6. v. 12. 13.* * Semper. ℣. Glória. * Semper. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Holocáustum & pro peccáto non postulásti, allelúia. ℟. Tunc dixi: Ecce vénio, allelúia. *Ps. 39. v. 7. 8.*

Ps. & Cant. ut in die Festi.

Ant. 7. D. Christus Jesus factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech. *Hebr. 5. v. 9. 10.*

Ant. 4. *irreg.* d. Alii sine jurejurándo Sacerdótes facti sunt; Jesus autem cum jurejurándo. *Ibid. 7. v. 20. 21.*

Ant. 5. a. Mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testaménti mediátor est. *Ibid. 8. 6.*

Ant. 2. d. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. *Ibid. 4. 14.*

Ant. 3. A. Per ipsum offerámus Hóstiam laudis semper Deo, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. *Ibid. 13. 15.*

Capitulum. Ephes. 5. 2.

CHristus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus, VERBUM supérnum, *pag.* 205.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluísti; allelúia. ℟. Aures autem perfecísti mihi, allelúia. *Ps. 39. 7.*

Ad Benedictus, Ant. 6. f. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus, allelúia. *Hebr. 7. 26.*

Orémus. *Oratio.*

DEus, cujus Unigénitus factus pro nobis Sacérdos in ætérnum, visíbili ministrórum offício víctimam semper vivéntem seipsum tibi offérre non désinit: da, ut plebs tua immortáli suo Pontífici mente & corde adunáta, per ipsum, & cum ipso majestáti tuæ fiat hóstia sancta & acceptábilis. Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laud. Psalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. D. Christus Jesus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1562. *sess.* 22. *Cap.* 1.

CHristus in cœna novíssima Sacerdótem secúndùm órdinem Melchísedech se in ætérnum constitútum declárans, corpus & sánguinem suum sub speciébus panis & vini Deo Patri óbtulit; ac sub earúmdem rerum sýmbolis, Apóstolis, quos tunc novi

Testaménti Sacerdótes constituébat, ut súmerent, trádidit; & eísdem, eorúmque in Sacerdótio successóribus, ut offérrent, præcipit per hæc verba, hoc fácite in meam commemoratiónem.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *irr.* d. Alii.

Capitulum. Hebr. 5. 8.

CHristus cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam: & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. *br.* Vota mea Dómino reddam, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Vota. ℣. Coram omni pópulo ejus, * Allelúia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Vota.

℣. Cálicem salutáris accípiam, allelúia. ℟. Et nomen Dómini invocábo, allelúia. *Psal.* 115. ℣. 4. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Mélius.

Capitulum. Hebr. 4. 14.

HAbéntes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos Jesum Christum Fílium Dei, teneámus confessiónem: non enim habémus Pontíficem, qui non possit compati infirmitátibus nostris.

℟. *breve.* Unxit te Deus óleo lætítiæ, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Unxit. ℣. Præ consórtibus tuis. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Unxit. *Ps.* 44. 8.

℣. Impinguásti in óleo caput meum, allelúia. ℟. Et calix meus inébrians, quàm præclárus est, allelúia. *Ps.* 22. 5.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Per ipsum.

Capitulum. Hebr. 9. 13.

SI sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis.

℟. *br.* Memor sit Dóminus sacrifícii tui: * Allelúia, allelúia. *Repet.* Memor. ℣. Et holocáustum tuum pingue fiat. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Memor. *Ps.* 19. 4.

℣. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, allelúia. ℟. Et speráte in Dómino, allelúia. *Ps.* 4. 6.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in die Festi, pag. 207.

Capitulum. Hebr. 6. *v.* 18. 19.

PRopósitam spem sicut ánchoram habémus ánimæ tutam ac firmam, & incedéntem usque ad interióra veláminis: ubi præcúrsor introívit Jesus, secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum.

Hymnus, CESSANT figúræ, *suprà in I. Vesperis*, *p.* 227.

℣. Memor sit Dóminus, allelúia. ℟. Omnis sacrifícii tui, allelúia. *Psal.* 19. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Lex hómines constítuit Sacerdótes infirmitátem habéntes: sermo autem jurisjurándi Fílium in ætérnum perféctum, allelúia. *Hebr.* 7. 28.

Oratio, Deus, cujus, *suprà ad Laudes*, *p.* 231.

Ad Completorium ut in die Festi, *p.* 210.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 1.

Rex postulatus.

FActum est autem cùm senuísset Sámuël, pósuit fílios suos júdices Iſraël. Fuítque nomen fílii ejus primogéniti Joël; & nomen secúndi Abía, júdicum in Bersabée. Et non ambulavérunt fílii illíus in viis ejus: sed declinavérunt post avarítiam, accepérúntque múnera, & pervertérunt judícium. Congregáti ergo univérsi majóres natu Iſraël, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixérunt ei: Ecce tu senuísti, & fílii tui non ámbulant in viis tuis: constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut & univérsæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eò quòd dixíssent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die quâ edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc, sicut dereliquérunt me, & serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúntamen contestáre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos.

℟. Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et custódiam testimónia oris tui. *Ps.* 118. 88. ℣. Miserére mei, Dómine fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Et.

LECTIO II. *v.* 10.

Jus Regis.

DIxit itaque Sámuël ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petiérat à se regem, & ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis: Fílios vestros tollet, & ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites & præcursóres quadrigárum suárum, & constítuet sibi tribúnos, & centuriónes, & aratóres agrórum suórum, & messóres ségetum, & fabros armórum & cúrruum suórum. Fílias

quoque vestras fáciet sibi unguentárias, & focárias, & panísticas. Agros quoque vestros, & víneas, & olivéta óptima tollet, & dabit servis suis: sed & ségetes vestras, & vineárum réditus addecimábit, ut det eunúchis & fámulis suis. Servos étiam vestros, & ancíllas, & júvenes óptimos, & ásinos áuferet, & ponet in ópere suo. Greges quoque vestros addecimábit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa à fácie regis vestri, quem elegístis vobis: & non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petístis vobis regem.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut consolétur me secúndùm elóquium tuum: * Véniant mihi miseratiónes tuæ & vivam. *Ps.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

LECTIO III. *v.* 19.

Jubet Deus dari Regem.

NOluit autem pópulus audíre vocem Samuélis, sed dixérunt: Nequáquam: rex enim erit super nos, & érimus nos quoque sicut omnes Gentes: & judicábit nos rex noster, & egrediétur ante nos, & pugnábit bella nostra pro nobis. Et audívit Sámuël ómnia verba pópuli, & locútus est ea in áuribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem eórum, & constítue super eos regem. Et ait Sámuël ad viros I'sraël: Vadat unusquísque in civitátem suam.

℟. Dicat nunc I'sraël, quóniam bonus; * Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. 2. ℣. Consolátur nos in omni tribulatióne nostra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1562. *sess.* 22. *Can.* 9.

SI quis díxerit, Ecclésiæ Románæ ritum, quo submíssâ voce pars Cánonis & verba consecratiónis proferúntur, damnándum esse; anáthema sit.

SABBATO.

Hodie & aliis usque ad Adventum Sabbatis, fit Officium de B. Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum semiduplex, & suprà.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 9. 1.

Saül quærens asinas venit ad Samuëlem.

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abíel, fílii Seror, fílii Béchorath, fílii Aphía, fílii viri gémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saül, eléctus & bonus: & non erat vir de fíliis I'sraël mélior illo. Ab húmero & sursùm eminébat super om-

nem pópulum. Períerant autem ásinæ Cis patris Saül: & dixit Cis ad Saül fílium suum: Tolle tecum unum de púeris, & consúrgens vade, & quære ásinas. Qui cùm transíssent per montem E'phraïm, & per Terram Salísa, & non invenís-sent, transiérunt étiam per Terram Salim, & non erant: sed & per Terram Gémini, & mínimè reperérunt. Cùm autem venissent in Terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo: Veni & revertámur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, & sollícitus sit pro nobis. Qui ait eit: Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, si fortè índicet nobis de via nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saül ad púerum suum: Ecce íbimus; quid ferémus ad virum Dei? panis defécit in sitárciis nostris & spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rursum puer respóndit Saüli, & ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram. (Olim in I'sraël sic loquebátur unusquísque vadens consúlere Deum: Veníte, & eámus ad Vidéntem. Qui enim Prophéta dícitur hódiè, vocabátur olim videns.) Et dixit Saül ad púerum suum: O'ptimus sermo tuus. Veni, eámus. Et iérunt in civitátem, in qua erat vir Dei.

LECTIO II. *v.* 11.

Deus revelat Samuëli de Saül.

CU'mque ascénderent clivum civitátis, invenérunt puéllas egrediéntes ad hauriéndam aquam, & dixérunt eis: Num hic est Videns? Quæ respondéntes dixérunt illis: Hic est: ecce ante te, festína nunc: hódiè enim venit in civitátem, quia sacrifícium est hódiè pópuli in excélso. Ingrediéntes urbem, statim inveniétis eum ántequàm ascéndat excélsum ad vescéndum. Neque enim comesúrus est pópulus donec ille véniat: quia ipse benedícit hóstiæ, & deinceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergo conscéndite, quia hódiè reperiétis eum. Et ascendérunt in civitátem. Cúmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuël egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem, quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Bénjamin, & unges eum ducem super pópulum meum I'sraël: &

salvábit pópulum meum de manu Philisthinórum: quia respéxi pópulum meum: venit enim clamor eórum ad me. Cúmque aspexísset Sámuël Saúlem, Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo.

LECTIO III. *v.* 18.

Saül manducat cum Samuële.

ACcéssit autem Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: I'ndica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuël Saúli dicens: Ego sum Videns. Ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódiè, & dimíttam te manè: & ómnia quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque I'sraël? nonne tibi & omni dómui patris tui? Respóndens autem Saül, ait: Nunquid non fílius Jémini ego sum, de mínima tribu I'sraël, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum? Assúmens itaque Sámuël Saúlem, & púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti: erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuël coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcépi ut repóneres seórsùm apud te. Levávit autem cocus armum, & pósuit ante Saül. Dixítque Sámuël: Ecce quod remánsit, pone ante te, & cómede: quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, & locútus est cum Saúle in solário: stravítque Saül in solário, & dormívit.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *sess.* 22. *Cap.* 5.

CUm natúra hóminum ea sit, ut non fácilè queat sine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustólli; proptéreà pia Mater Ecclésia ritus quosdam, ut scílicet quædam submíssâ voce, ália verò clarióre, in Missa pronuntiaréntur, instítuit. Ceremónias item adhíbuit, aliáque id genus multa, ex Apostólica disciplína & traditióne, quo & majéstas tanti sacrifícii commendarétur, & mentes fidélium per hæc visibília religiónis & pietátis signa ad rerum altissimárum, quæ in hoc sacrifício latent, contemplatiónem excitaréntur.

Ad Vesperas, ut in Psaltério.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c.

Diléctus à Dómino Deo suo Sámuël Prophéta Dómini, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente sua. *Eccli.* 46. 16.

Oratio, Protéctor, *ut infrà ad Laudes*, *pag.* 242.

DOMINICA TERTIA POST PENTECOSTEN.

Officium de Psalterio; & sic in ceteris Dominicis usque ad Adventum.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 9. 26. & 10. 1.

Saül ungitur in Regem.

CU'mque manè surrexíssent, & jam elucésceret, vocávit Sámuël Saúlem in solário, dicens: Surge, & dimíttam te. Et surréxit Saül: egressíque sunt ambo, ipse vidélicet & Sámuël. Cúmque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecédat nos, & tránseat: tu autem subsíste paulíssper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuël lentículam ólei, & effúdit super caput ejus, & deosculátus est eum, & ait: Ecce, unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, & liberábis pópulum suum de mánibus inimícorum ejus, qui in circúitu ejus sunt. Et hoc tibi signum, quia unxit te Deus in príncipem. Cùm abíeris hódiè à me, invénies duos viros juxta sepúlchrum Rachel in fínibus Bénjamin, in merídie, dicéntque tibi: Invéntæ sunt ásinæ, ad quas íeras perquiréndas: & intermíssis pater tuus ásinis, sollícitus est pro vobis, & dicit: Quid fáciam de fílio meo? Cúmque abíeris inde, & ultrà transíeris, & véneris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Deum in Bethel, unus portans tres hœdos, & álius tres tortas panis, & álius portans lagénam vini. Cúmque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, & accípies de manu eórum. Post hæc vénies in collem Dei, ubi est státio Philisthinórum: & cùm ingréssus fúeris ibi urbem, óbvium habébis gregem Prophetárum descendéntium de excélso, & ante eos psaltérium & tympanum, & tíbiam, & cítharam, ipsósque prophetántes. Et insíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis cum eis, & mutáberis in virum álium. Quando ergo evénerint signa hæc ómnia tibi, fac quæcúnque invénerit manus tua, quia Dóminus tecum est. Et descéndes ante me in Gálgala (ego quippe descéndam ad te) ut ófferas oblatiónem, &

immoles víctimas pacíficas: septem diébus expectábis, donec véniam ad te, & osténdam tibi quid fácias.

℞. In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum: * In justítia tua líbera me. *Ps.* 30. 2. ℣. Nunc in spe, quæ ad patres nostros facta est. *Act.* 26. 6. * In justítia.

LECTIO II. *Cap.* 10. 9.

Saül prophetat.

ITaque cùm avertísset húmerum suum ut abíret à Samuéle, immutávit ei Deus cor áliud, & venérunt ómnia signa hæc in die illa. Veneruntque ad prædíctum collem, & ecce cúneus Prophetárum óbvius ei: & insíluit super eum Spíritus Dómini, & prophetávit in médio eórum. Vidéntes autem omnes qui novérant eum heri & nudiustértius, quod esset cum Prophétis, & prophetáret, dixérunt ad ínvicem: Quænam res áccidit fílio Cis? num & Saül inter Prophétas? Respondítque álius ad álterum, dicens: Et quis pater eórum? proptéreà versum est in provérbium: Num & Saül inter Prophétas? Cessávit autem prophetáre, & venit ad excélsum. Dixítque pátruus Saül ad eum, & ad púerum ejus: Quò abístis? Qui respondérunt: Quærere ásinas: quas cùm non reperissémus, venímus ad Samuélem. Et dixit ei pátruus suus: Indica mihi quid díxerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad pátruum suum: Indicávit nobis quia invéntæ essent ásinæ. De sermóne autem regni non indicávit ei quem locútus fúerat ei Sámuël.

℞. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, & in * Eis qui sperant super misericórdia ejus. *Psal.* 146. 11. ℣. Grátia, misericórdia & pax à Deo Patre & Christo Jesu Dómino nostro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. *v.* 17.

Saül Rex proclamatur.

COnvocávit Sámuël pópulum ad Dóminum in Maspha: & ait ad fílios Israël: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego edúxi Israël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódiè projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis & tribulatiónibus vestris: & dixístis: Nequáquam: sed regem constítue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, & per famílias. Et applícuit Sámuël omnes tribus Israël, & cécidit sors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin & cognatió-

nes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit usque ad Saül fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, & non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque & tulérunt eum inde: stetítque in médio pópuli, & áltior fuit univérso pópulo ab húmero & sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex.

℟. Suávis Dóminus univérsis, * Et miseratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Ps.* 144. 9. ℣. Miséricors Dóminus est & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Et. ℣. Glória. † Super.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio IV. *Cap.* 46. 16.

Samuëlis dotes.

Diléctus à Dómino Deo suo Sámuël Prophéta Dómini, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente sua. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & vidit Deus Jacob & in fide sua probátus est Prophéta. Et cógnitus est in verbis suis fidélis, quia vidit Deum lucis. Et invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnándo hostes circumstántes úndique, in oblatióne agni invioláti.

℟. Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et custódiam testimónia oris tui. *Ps.* 118. 88. ℣. Miserére mei, Dómine Fili David, Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 20. 25. * Et.

Lectio V. *v.* 20.

Samuëlis gesta.

Intónuit de cœlo Dóminus, & in sónitu magno audítam fecit vocem suam, & contrívit príncipes Tyriórum, & omnes duces Philísthiim: & ante tempus finis vitæ suæ & séculi, testimónium præbuit in conspéctu Dómini, & Christi; pecúnias & usque ad calceaménta ab omni carne non accépit, & non accusávit illum homo. Et post hoc dormívit, & notum fecit regi, & osténdit illi finem vitæ suæ, & exaltávit vocem suam de terra in prophetía delére impietátem gentis.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut consolétur me secúndùm elóquium tuum: * Véniant mihi miseratiónes tuæ & vivam. *Ps.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio VI. *Cap.* 1. *v.* 1.

Justitia Judicibus commendata.

DIlígite justítiam qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo: probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis. Spíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus, quæ sunt sine intelléctu, & corripiétur à superveniénte iniquitáte.

℞. Dicat nunc I'sraël quóniam bonus Dóminus, * Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. 2. ℣. Consolátur nos in omni tribulatióne nostra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio VII. *Cap.* 13. *v.* 1.

Potestatibus obtemperandum.

OMnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit: Non est enim potéstas nisi à Deo: quæ autem sunt, à Deo ordináta sunt. I'taque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt: Nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac; & habébis laudem ex illa: Dei enim miníster est tibi in bonum. Si autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est: vindex in iram ei, qui malum agit. I'deò necessitáte súbditi estóte, non solùm propter iram, sed étiam propter consciéntiam. I'deò enim & tribúta præstátis: minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita: cui tribútum, tribútum: cui vectígal, vectígal: cui timórem, timórem: cui honórem, honórem.

℞. Confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor; * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Ps.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio VIII. *Cap.* 2. 12.

Deus glorificandus, Rex honorandus.

COnversatiónem vestram inter gentes habéntes bonam:

bonam: ut in eo, quod detréctant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, glorificent Deum in die visitatiónis. Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi, quasi præcelénti; sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem verò bonórum. Quia sic est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: Quasi líberi, & non quasi velámen habéntes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei. Omnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: Regem honorificáte.

℟. Sperámus in Deum vivum, * Qui est Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33. 9. * Qui est.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 15. 1.

Ovis recuperata.

IN illo témpore; Erant appropinquántes Jesu publicáni, & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæi, & Scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. *in Evangelia.*

COnsiderándum nobis est, fratres mei, cur Dóminus plus de convérsis peccatóribus, quàm de stántibus justis, in cœlo gáudium esse fateátur. Unde hoc? nisi, quòd ipsi per quotidiánum visiónis experiméntum nóvimus, quia plerúmque hi qui nullis se oppréssos peccatórum mólibus sciunt, stant quidem in via justítiæ, nulla illícita pérpetrant, sed tamen ad cœléstem pátriam ánxiè non anhélant, tantóque sibi in rebus illícitis usum præbent, quantò se perpetrásse nulla illícita meminérunt, & plerúmque pigri rémanent ad exercénda bona præcípua, quia valdè secúri sibi sunt, quòd nulla commisérunt mala gravióra. At contra, nonnúnquam hi, qui se áliqua illícita egísse meminérunt, ex ipso suo dolóre compúncti, inardéscunt in amórem Dei, seséque in magnis virtútibus exércent, & quia se errásse à à Deo consíderant, damna præcedéntia lucris sequéntibus recompénsant.

℟. Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, si perdíderit unam, nonne vadit ad illam quæ períerat? & cùm eam invénerit, * Impónit in

húmeros suos gaudens. *Luc.* 15. *v.* 4. 5. ℣. Visitábo oves meas, & liberábo eas de locis, in quibus dispérsæ fúerant. *Ezech.* 34. 12. * Impónit. ℣. Glória. * Impónit.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Quæ múlier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter donec invéniat? *Luc.* 15. 8.

Orémus. *Oratio.*

PRotéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam: ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Rheménsi. *Ann.* 1543. *Cap. de Euchar.*

PArœci, & qui ad divíni verbi prædicatiónem ascíscúntur, de frequéntis communiónis antíquo ritu, ejusdémque miris frúctibus & utilitáte dísserant. Nos quoque fidéles omnes hortámur, ut quàm sæpíssimè, saltem verò diébus solémnibus commúnicent; & quotiescúnque postuláverit íngruens áliqua necéssitas, quæ vitam humánam in perículum addúcat.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Gáudium erit coram A'ngelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. *Luc.* 15. 10.

Oratio, Protéctor, *ut suprà.*

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 25. *&* 11. 1.

Jabes ab Ammonitis oppugnata.

LOcútus est autem Sámuël ad pópulum legem regni, & scripsit in libro, & repósuit coram Dómino: & dimísit Sámuël omnem pópulum, síngulos in domum suam. Sed & Saül ábiit in domum suam in Gábaa: & ábiit cum eo pars exércitûs, quorum tetígerat Deus corda. Fílii verò Bélial dixérunt: Num salváre nos póterit iste? Et despexérunt eum, & non attulérunt ei múnera: ille verò dissimulábat se audíre. Et factum est quasi post mensem, ascéndit Naas Ammonítes, & pugnáre cœpit advérsùm Jabes Gálaad. Dixerúntque omnes viri Jabes ad Naas: Habéto nos fœderátos, & serviémus tibi. Et respóndit ad eos Naas Ammonítes: In hoc fériam vobíscum fœdus, ut éruam ómnium vestrûm óculos dextros, ponámque vos

oppróbrium in univérso Iſraël. Et dixérunt ad eum senióres Jabes: Concéde nobis ſeptem dies, ut mittámus núntios ad univérſos términos Iſraël: & ſi non fúerit qui deféndat nos, egrediémur ad te. Venérunt ergo núntii in Gábaa Saúlis: & locúti ſunt verba hæc, audiénte pópulo: & levávit omnis pópulus vocem ſuam, & flevit. Et ecce Saül veniébat, ſequens boves de agro, & ait: Quid habet pópulus quod plorat? Et narravérunt ei verba virórum Jabes.

℟. In te, Dómine, *p.* 238.

LECTIO II. *Cap.* 11. *v.* 6.

Ammonitæ cæſi.

INſilívit Spíritus Dómini in Saül, cùm audíſſet verba hæc, & irátus eſt furor ejus nimis. Et aſſúmens utrúmque bovem, concídit in fruſta, miſitque in omnes términos Iſraël per manum nuntiórum, dicens: Quicúnque non exíerit, & ſecútus fúerit Saül & Sámuël, ſic fiet bobus ejus. Inváſit ergo timor Dómini pópulum, & egréſſi ſunt quaſi vir unus. Et recénſuit eos in Bezech: fuerúntque filiórum Iſraël trecénta míllia: virórum autem Juda trigínta míllia. Et dixérunt núntiis, qui vénerant: Sic dicétis viris, qui ſunt in Jabes Gálaad: Cras erit vobis ſalus, cùm incalúerit ſol. Venérunt ergo núntii, & nuntiavérunt viris Jabes: qui lætáti ſunt. Et dixérunt: Manè exíbimus ad vos: & faciétis nobis omne quod placúerit vobis. Et factum eſt, cùm dies cráſtinus veniſſet, conſtítuit Saül pópulum in tres partes: & ingréſſus eſt média caſtra in vigília matutína, & percúſſit Ammon uſquédum incaleſceret dies: réliqui autem diſpérſi ſunt, ita ut non relinqueréntur in eis duo páriter.

℟. Beneplácitum, *p.* 238.

LECTIO III. *v.* 12.

Saül ab univerſis agnoſcitur.

AIt pópulus ad Samuélem: Quis eſt iſte qui dixit: Saül num regnábit ſuper nos? Date viros, & interficiémus eos. Et ait Saül: Non occidétur quiſquam in die hac, quia hódiè fecit Dóminus ſalútem in Iſraël. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Veníte, & eámus in Gálgala, & innovémus ibi regnum. Et perréxit omnis pópulus in Gálgala, & fecérunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, & immolavérunt ibi víctimas pacíficas coram Dómino. Et lætátus eſt ibi Saül, & cuncti viri Iſraël nimis.

℟. Suávis Dóminus, *pag.* 239.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1562. *sess.* 22. *Decret. de observandis in celebratione Missæ.*

SI necessáriò fatémur nullum áliud opus ádeò sanctum ac divínum à Christi fidélibus tractári posse, quàm hoc ipsum treméndum mystérium, quo vivífica illa hóstia, quâ Deo Patri reconciliáti sumus, in altári per Sacerdótes quotídiè immolátur: satis appáret omnem óperam in eo ponéndam esse, ut, quantâ máximâ fieri potest, interióri cordis mundítiâ, atque exterióri pietátis spécie peragátur.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Samuël coram omnibus justum se probat.

DIxit autem Sámuël ad univérsum Israël: Ecce audívi vocem vestram, juxta ómnia quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem sénui, & incánui: porrò fílii mei vobíscum sunt: ítaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquímini de me coram Dómino, & coram christo ejus, utrùm bovem cujúsquam túlerim, aut ásinum: si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: & contémnam illud hódiè, restituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quíppiam. Dixítque ad eos: Testis est Dóminus advérsùm vos, & testis christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quíppiam. Et dixérunt: Testis.

℟. Secúndùm, *pag.* 239.

LECTIO II. *v.* 6.

Samuël exprobrat populo.

AIt Sámuël ad pópulum: Dóminus qui fecit Móysen & Aaron, & edúxit patres nostros de terra Ægýpti. Nunc ergo state, ut judício conténdam advérsùm vos coram Dómino, de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum, & cum pátribus vestris: quómodò Jacob ingréssus est in Ægýptum, & clamavérunt patres vestri ad Dóminum: & misit Dóminus Móysen & Aaron, & edúxit patres vestros de Ægýpto: & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu Sísaræ magístri milítiæ Hasor, & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt

advérsùm eos. Pósteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, & servívimus Báalim & Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, & serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephte, & Sámuël, & éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, & habitástis confidénter. Vidéntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon venísset advérsùm vos, dixístis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cùm Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis & petístis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, & serviéritis ei, & audiéritis vocem ejus, & non exasperavéritis os Dómini: éritis & vos, & rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum. Si autem non audiéritis vocem Dómini, sed exasperavéritis sermónes ejus, erit manus Dómini super vos, & super patres vestros. Sed & nunc state, & vidéte rem istam grandem, quam factúrus est Dóminus in conspéctu vestro. Nunquid non messis trítici est hódiè: invocábo Dóminum, & dabit voces & plúvias: & sciétis, & vidébitis, quia grande malum fecéritis vobis in conspéctu Dómini, peténtes super vos regem.

℟. Fiat misericórdia, *p.* 239.

LECTIO III. *v.* 18.

Samuël hortatur populum.

CLamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem, & dixit univérsus pópulus ad Samuélem: Ora pro servis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur. Addídimus enim univérsis peccátis nostris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum; Nolíte timére, vos fecístis univérsum malum hoc: verúntamen nolíte recédere à tergo Dómini, sed servíte Dómino in omni corde vestro. Et nolíte declináre post vana, quæ non próderunt vobis, neque éruent vos, quia vana sunt. Et non derelínquet Dóminus pópulum suum, propter nomen suum magnum: quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. Absit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. I'gitur timéte Dóminum, & servíte ei in veritáte,

& ex toto corde vestro. Vidístis enim magnífica quæ in vobis gésserit. Quod si perseveravéritis in malítia: & vos, & rex vester páriter períbitis.

℞. Dicat nunc, *pag.* 240.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi. *Anno* 1581. *de Sacrificio Missæ. Can.* 1.

EX indígna administratióne & susceptióne sacrosanctæ Eucharístiæ Apóstolus non solùm mortem ætérnam & judícium imminére testátur, sed & morbórum populárium causam & orígınem procédere: quod nostris séculis terrórem máximum incútere debet, propter Sacerdótum in celebratióne Missæ summam & ferè quotidiánam irreveréntiam.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 13. 1.

Israëlitæ à Philisthiim exterriti.

FIlius uníus anni erat Saül cùm regnáre cœpísset, duóbus autem annis regnávit super I'sraël. Et elégit sibi Saül tria míllia de I'sraël: & erant cum Saül duo míllia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin; porrò céterum pópulum remísit unumquémque in tabernácula sua. Et percússit Jónathas statiónem Philisthinórum, quæ erat in Gábaa. Quòd cùm audíssent Philísthiim, Saül cécinit búccinâ in omni terra, dicens: A'udiant Hebræi. Et univérsus I'sraël audívit hujuscémodi famam: Percússit Saül statiónem Philisthinórum: & eréxit se I'sraël advérsùs Philísthiim. Clamávit ergo pópulus post Saül in Gálgala. Et Philísthiim congregáti sunt ad præliándum contra I'sraël, trigínta míllia cúrruum, & sex míllia équitum, & réliquum vulgus, sicut aréna quæ est in líttore maris plúrima. Et ascendéntes castrametáti sunt in Machmas ad Oriéntem Béthaven. Quòd cùm vidíssent viri I'sraël se in arcto pósitos, (afflíctus enim erat pópulus) abscondérunt se in spelúncis, & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in cistérnis. Hebræi autem transiérunt Jordánem in Terram Gad & Gálaad. Cúmque adhuc esset Saül in Gálgala, univérsus pópulus pertérritus est, qui sequebátur eum. Et expectávit septem diébus juxta plácitum Samuélis.

℞. Confidénter, *pag.* 240.

LECTIO II. *v.* 8.

Saül reprobatus.

NOn venit Sámuël in Gálgala, dilapsúsque est

pópulus ab Saül. Ait ergo Saül: Affèrte mihi holocáustum, & pacífica. Et óbtulit holocáustum. Cúmque compléſſet ófferens holocáustum, ecce Sámuël veniébat: & egréſſus est Saül óbviam ei ut salutáret eum. Locutúsque est ad eum Sámuël: Quid fecísti? Respóndit Saül: Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, porrò Philísthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi: Nunc descéndent Philísthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi. Neceſſitáte compúlsus, óbtuli holocáustum. Dixítque Sámuël ad Saül: Stultè egísti, nec custodísti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod si non fecíſſes, jam nunc præparáſſet Dóminus regnum tuum super Iſraël in sempitérnum, sed nequáquàm regnum tuum ultrà consúrget. Quæsivit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux super pópulum suum, eò quòd non serváveris quæ præcépit Dóminus. Surréxit autem Sámuël, & ascéndit de Gálgalis in Gábaa Bénjamin. Et réliqui pópuli ascendérunt post Saül óbviam pópulo, qui expugnábant eos veniéntes de Gálgala in Gábaa, in colle Bénjamin. Et recénsuit Saül pópulum, qui invénti fúerant cum eo, quasi sexcéntos viros.

℟. Sperámus, *pag.* 241.

LECTIO III. *v.* 16.

Iſraëlitæ inermes.

SAül & Jónathas fílius ejus, populúsque qui invéntus fúerat cum eis, erat in Gábaa Bénjamin: porrò Philísthiim conſéderant in Machmas. Et egréſſi sunt ad prædándum de castris Philisthinórum tres cúnei. Unus cúneus pergébat contra viam Ephra ad Terram Sual. Porrò álius ingrediebátur per viam Béth-horon: tértius autem vérterat se ad iter términi imminéntis valli Séboïm contra desértum. Porrò faber ferrárius non inveniebátur in omni Terra Iſraël. Cáverant enim Philísthiim, ne fortè fácerent Hebræi gládium aut lánceam. Descendébat ergo omnis Iſraël ad Philísthiim, ut exacúeret unusquísque vómerem suum, & ligónem, & secúrim, & sárculum. Retúsæ itaque erant ácies vómerum, & ligónum, & tridéntum, & secúrium, usque ad stímulum corrigéndum. Cúmque venísset dies prælii, non est invéntus ensis & láncea in manu totíus pópuli, qui erat cum Saúle & Jónatha, excépto Saül & Jónathâ fílio ejus. Egréſſa est

autem ſtátio Philiſthiim, ut tranſcénderet in Machmas.

℟. Confitémini Dómino, quóniam bonus; * Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135. 1. ℣. Scriptum eſt: Omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concilio Rotomagénſi. *An.* 1581. *de ſacrificio Miſſæ. Can.* 2.

PRæcipimus ut Sacerdótes ſibi cónſcii alicújus peccáti mortális, nonniſi confeſſi, quóties cópia altérius Sacerdótis illis fúerit, nec niſi mundo corde, & jejúni áudeant ad altáre accédere.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 14. 1.

Jonathas Domino fidens.

A'Ccidit quâdam die ut díceret Jónathas ad armígerum ſuum: Veni, transeámus ad ſtatiónem incircumciſórum horum, ſi fortè fáciat Dóminus pro nobis: quia non eſt Dómino difficile ſalváre, vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger ſuus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quò cupis, & ero tecum ubicúnque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transímus ad viros iſtos. Cúmque apparuérimus eis, ſi táliter locúti fúerint ad nos: Manéte donec veniámus ad vos: ſtemus in loco noſtro, nec aſcendámus ad eos. Si autem díxerint: Aſcéndite ad nos: aſcendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus noſtris: hoc erit nobis ſignum. Appáruit ígitur utérque ſtatióni Philiſthinórum: dixeruntque Philiſthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abſcónditi fúerant. Et locúti ſunt viri de ſtatióne ad Jónatham, & ad armígerum ejus, dixerúntque: Aſcéndite ad nos, & oſtendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum ſuum: Aſcendámus, ſéquere me: trádidit enim Dóminus eos in manus Iſraël. Aſcéndit autem Jónathas mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus poſt eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, quâ percúſſit Jónathas & ármiger ejus, quaſi vigínti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die aráre conſuévit. Et factum eſt miráculum in caſtris, per agros: ſed & omnis pópulus ſtatiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obſtúpuit, & conturbáta eſt terra: & áccidit quaſi miráculum à Deo.

℟. In te, Dómine, *p.* 238.

LECTIO II. *v.* 16.
Saülis imprudens juramentum.

RESpexérunt speculatóres Saül, qui erant in Gábaa Bénjamin, & ecce multitúdo prostráta, & huc illúcque diffúgiens. Et ait Saül pópulo, qui erat cum eo: Requírite, & vidéte quis abíerit ex nobis. Cúmque requisíssent, repértum est non adésse Jónatham & armígerum ejus. Conclamávit ergo Saül, & omnis pópulus qui erat cum eo, & venérunt usque ad locum certáminis: & ecce versus fúerat gládius uniuscujúsque ad próximum suum, & cædes magna nimis. Et salvávit Dóminus in die illa I'sraël: pugna autem pervénit usque ad Béthaven. Et viri I'sraël sociáti sunt sibi in die illa: adjurávit autem Saül pópulum, dicens: Maledíctus vir, qui coméderit panem usque ad vésperam, donec ulcíscar de inimícis meis. Et non manducávit univérsus pópulus panem: omnéque terræ vulgus venit in saltum, in quo erat mel super fáciem agri. Porrò Jónathas non audíerat cùm adjuráret pater ejus pópulum: extendítque summitátem virgæ, quam habébat in manu; & intínxit in favum mellis: & convértit manum suam ad os suum, & illumináti sunt óculi ejus. Percussérunt ergo in die illa Philisthæos à Machmis usque in Aïálon. Defatigátus est autem pópulus nimis, & versus ad prædam, tulit oves, & boves, & vítulos, & mactavérunt in terra; comedítque pópulus cum sánguine. Ædificávit autem Saül altáre Dómino: tuncque primùm cœpit ædificáre altáre Dómino. Et dixit Saül: Irruámus super Philisthæos nocte, & vastémus eos usquédum illucéscat mane, nec relinquámus ex eis virum. Dixítque pópulus: omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait Sacérdos: Accedámus huc ad Deum.

℟. Beneplácitum est, *pag.* 238.

LECTIO III. *v.* 37.
Jonathas liberatus.

COnsúluit Saül Dóminum: Num pérsequar Philísthiim? Si trades eos in manus I'sraël? Et non respóndit ei in die illa. Dixítque Saül: Applicáte huc univérsos ángulos pópuli: & scitóte, & vidéte, per quem accíderit peccátum hoc hódiè; Vivit Dóminus Salvátor I'sraël, quia si per Jónatham fílium meum factum est, absque retractatióne moriétur. Ad quod nullus contradíxit ei de omni pópulo. Et ait ad univérsum

I'sraël: Separámini vos in partem unam, & ego cum Jónatha fílio meo ero in parte áltera. Respondítque pópulus ad Saül: Quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et dixit Saül ad Dóminum Deum I'sraël: Dómine Deus I'sraël da indícium: quid est quòd non respónderis servo tuo hódiè? Si in me, aut in Jónatha fílio meo est iníquitas hæc, da ostensiónem: aut si hæc iníquitas est in pópulo tuo, da sanctitátem. Et deprehénsus est Jónathas & Saül, pópulus autem exívit. Et ait Saül: míttite sortem inter me, & inter Jónatham fílium meum. Et captus est Jónathas. Dixit autem Saül ad Jónatham: I'ndica mihi quid féceris. Et indicávit ei Jónathas, & ait: Gustans gustávi in summitáte virgæ, quæ erat in manu mea, páululùm mellis, & ecce ego mórior. Et ait Saül: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte moriéris, Jónatha. Dixítque pópulus ad Saül: Ergóne Jónathas moriétur, qui fecit salútem hanc magnam in I'sraël? hoc nefas est: vivit Dóminus, si cecíderit capíllus de cápite ejus in terram, quia cum Deo operátus est hódiè. Liberávit ergo pópulus Jónatham, ut non morerétur. Recessítque Saül, nec persecútus est Philísthiim: Porrò Philísthiim abiérunt in loca sua.

℟. Suávis Dóminus, *pag.* 239.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi. *An.* 1581. *de Sacrificio Missæ. Can.* 4.

VEnerabúnda ac devóta ad altáre Sacerdótum áctio & pronuntiátio præ se ferat & osténdat fidem & intentiónem, quam habére debent de Christi & Angelórum in sacrifício præséntia.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 1.

Saül parcit regi Agag.

DIxit Sámuël ad Saül: Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus I'sraël: nunc ergo audi vocem Dómini. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recénsui quæcúnque fecit A'malec Israéli, quómodò réstitit ei in via cùm ascénderet de Ægýpto. Nunc ergo vade, & pércute A'malec, & demolíre univérsa ejus: non parcas ei, & non concupíscas ex rebus ipsius áliquid: sed intérfice à viro usque ad mulíerem, & párvulum atque lacténtem, bovem & ovem, camélum & ásinum. Præcépit itaque Saül pópulo, & recénsuit eos quasi agnos:

ducénta míllia péditum, & decem míllia virórum Juda. Cúmque venísset Saül usque ad civitátem A'malec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saül Cinæo: Abíte, recédite, atque descéndite ab A'malec: ne fortè invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis I'sraël, cùm ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio A'malec. Percussítque Saül A'malec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ est è regióne Ægypti. Et apprehéndit Agag regem A'malec vivum: omne autem vulgus interfécit in ore gládii. Et pepércit Saül, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium & armentórum, & véstibus, & ariétibus, & univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid verò vile fuit & réprobum, hoc demolíti sunt.

℟. Secúndùm, *pag.* 239.

LECTIO II. *v.* 10.

Saül à Samuële correptus.

FActum est autem verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœ́nitet me quòd constitúerim Saül regem: quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuël, & clamávit ad Dóminum totâ nocte. Cúmque de nocte surrexísset Sámuël, ut iret ad Saül manè, nuntiátum est Samuéli, eò quòd venísset Saül in Carmélum, & erexísset sibi fórnicem triumphálem, & revérsus transísset, descendissétque in Gálgala. Venit ergo Sámuël ad Saül, & Saül offerébat holocáustum Dómino de inítiis prædárum quæ attúlerat ex A'malec. Et cùm venísset Sámuël ad Saül, dixit ei Saül: Benedíctus tu Dómino, implévi verbum Dómini. Dixítque Sámuël: Et quæ est hæc vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, & armentórum, quam ego áudio? Et ait Saül: De A'malec adduxérunt ea: pepércit enim pópulus melióribus óvibus & arméntis, ut immolaréntur Dómino Deo tuo; réliqua verò occídimus. Et ait Sámuël: Nunquid vult Dóminus holocáusta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? Mélior est enim obediéntia quam víctimæ: & auscultáre magis quàm offérre ádipem aríetum: quóniam quasi peccátum ariolándi est, repugnáre: & quasi scelus idololatríæ, nolle acquiéscere. Pro eo ergo quòd abjecísti sermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne sis rex.

℟. Fiat misericórdia, *p.* 239.

LECTIO III. *v.* 24.

Agag occiditur.

DIxítque Saül ad Samuélem: Peccávi, quia prævaricátus sum sermónem Dómini, & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæso, peccátum meum, & revértere mecum, ut adórem Dóminum. Et ait Sámuël ad Saül: Non revértar tecum, quia projecísti sermónem Dómini, & projécit te Dóminus ne sis rex super I'sraël. Et convérsus est Sámuël ut abíret: ille autem apprehéndit summitátem pállii ejus, quæ & scissa est. Et ait ad eum Sámuël. Scidit Dóminus regnum I'sraël à te hódiè, & trádidit illud próximo tuo melióri te. At ille ait: Peccávi: sed nunc honóra me coram Senióribus pópuli mei, & coram I'sraël, & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Revérsus ergo Sámuël secútus est Saúlem: & adorávit Saül Dóminum. Dixítque Sámuël: Addúcite ad me Agag regem A'malec. Et oblátus est ei Agag pinguíssimus, & tremens. Et dixit Agag: Siccine séparat amára mors. Et in frusta concídit eum Sámuël coram Dómino in Gálgalis. A'biit autem Sámuël in Rámatha: Saül verò ascéndit in domum suam in Gábaa. Et non vidit Sámuël ultrà Saül usque ad diem mortis suæ: verúntamen lugébat Sámuël Saúlem, quóniam Dóminum pœnitébat quòd constituísset eum regem super I'sraël.

℟. Dicat nunc; *p.* 240.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1551. *sess.* 13. *cap.* 7.

ECclesiástica consuetúdo declárat, ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantúmvis sibi contritus videátur, absque præmíssa Sacramentáli confessióne ad sacram Eucharístiam accédere débeat, quod à Christiánis ómnibus, étiam ab iis Sacerdótibus, quibus ex officio incubúerit celebráre, hæc sancta Sýnodus perpétuò servándum esse decrévit, modò non desit illis cópia Confessóris.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 1.

Mittitur Samuël ad Isaï.

DIxítque Dóminus ad Samuëlem: U'squequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet super I'sraël? Imple cornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad I'saï Bethlehemítem: provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuël: Quómodò vadam? áudiet enim

Saül, & interfíciet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis I'saï ad víctimam, & ego osténdam tibi quid fácias, & unges quemcúnque monstrávero tibi. Fecit ergo Sámuël, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem: & admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, & veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo I'saï & fílios ejus, & vocávit eos ad sacrifícium.

LECTIO II. *v. 6.*

Ungitur David.

CU'mque ingréssi essent, vidit E'liab, & ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit I'saï Abínadab, & addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem I'saï Samma, de quo ait: E'tiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque I'saï septem fílios suos coram Samuéle: & ait Sámuël ad I'saï Non elégit Dóminus ex istis Dixítque Sámuël ad I'saï: Nunquid jam compléti sunt fílii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, & pascit oves. Et ait Sámuël ad I'saï: Mitte, & adduc eum: nec enim discumbémus priùs quàm huc ille véniat. Misit ergo, & addúxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspéctu, decorâque fácie: & ait Dóminus: Surge, unge eum, ipse est enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus: & diréctus est Spíritus Dómini à die illa in David, & deínceps: surgénsque Sámuël ábiit in Rámatha.

LECTIO III. *v. 14.*

Vocatur David in aulam Saülis ut cytharâ psallat.

SPíritus autem Dómini recéssit à Saül, & exagitábat eum spíritus nequam, à Dómino. Dixerúntque servi Saül ad eum: Ecce spíritus Dei malus exágitat te. Júbeat Dóminus noster, & servi tui, qui coram te sunt, quærent hóminem sciéntem psállere citharâ, ut quando arripúerit te spíritus Dómini malus, psallat manu suâ, & léviùs feras. Et ait Saül ad servos suos: Provídete ergo mihi áliquem benè psalléntem, &

addúcite eum ad me. Et reſpóndens unus de púeris, ait: Ecce vidi fílium Iſaï Bethlehemítem ſciéntem pſállere, & fortíſſimum róbore, & virum bellicóſum, & prudéntem in verbis, & virum pulchrum: & Dóminus eſt cum eo. Miſit ergo Saül núntios ad Iſaï, dicens: Mitte ad me David fílium tuum, qui eſt in páſcuis. Tulit itaque Iſaï áſinum plenum pánibus, & lagénam vini, & hœdum de capris unum, & miſit per manum David fílii ſui Saúli. Et venit David ad Saül, & ſtetit coram eo: at ille diléxit eum, & factus eſt ejus ármiger. Miſitque Saül ad Iſaï dicens: Stet David in conſpéctu meo: invénit enim grátiam in óculis meis. Igitur quandocúnque ſpíritus Dómini malus arripiébat Saül, David tollébat cítharam, & percutiébat manu ſuâ, & refocillabátur Saül, & lévius habébat: recedébat enim ab eo ſpíritus malus. [℟. Confitemini. 24 ℣.]

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1551. *Seſſ.* 13. *cap.* 7.

SI, neceſſitáte urgénte, Sacérdos (ſibi cónſcius peccáti mortális) abſque prævia confeſſióne celebráverit, quamprímùm confiteátur.

Ad Veſperas, ut in Pſalterio.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Invocávit David Dóminum omnipoténtem, & dedit in déxtera ejus tóllere hóminem fortem in bello, & exaltáre cornu gentis ſuæ. *Eccli.* 47. 6.

Oratio ut infrà ad Laudes.

DOMINICA QUARTA

POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Goliath.

CONgregántes Philiſthiim ágmina ſua in prælium, ſtabant ſuper montem ex parte hac, & Iſraël ſtabat ſupra montem ex áltera parte: vallíſque erat inter eos. Et egréſſus eſt vir ſpúrius de caſtris Philiſthinórum, nómine Góliath de Geth, altitúdinis ſex cubitórum & palmi: & caſſis ærea ſuper caput ejus, & loricâ ſquammátâ induebátur. Porrò pondus loricæ ejus, quinque míllia ſiclórum æris erat: & ócreas æreas habébat in crúribus: & clýpeus æreus tegébat húmeros ejus. Haſtile autem haſtæ ejus, erat quaſi liciatórium texéntium, ipſum autem ferrum haſtæ ejus, ſexcéntos ſiclos habébat ferri: & ármiger ejus antecedébat eum. Stanſque clamábat advérſùm phalángas Iſraël, & dicébat eis: Quare veniſtis

paráti ad prælium? Nunquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül? Elígite ex vobis virum, & descéndat ad singuláre certámen. David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat I'saï, qui habébat octo fílios, & erat vir in diébus Saül senex, & grandævus inter viros. David autem erat mínimus. Procedébat verò Philisthæus manè & vésperè, & stabat quadraginta diébus.

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini: * Beáti qui scrutántur testimónia ejus. *Ps.* 118. *v.* 1. 2. ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei & custódiunt illud. *Luc.* 11. 28. *Beáti.

LECTIO II. *v.* 17.

David paratus ad Gigantem debellandum.

DIxit autem I'saï ad David fílium suum: A'ccipe frátribus tuis ephi poléntæ, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos. Surréxit itaque David manè, & commendávit gregem custódi: & onústus ábiit, sicut præcéperat ei I'saï. Et venit ad locum Mágala, & ad exércitum, qui egréssus ad pugnam vociferátus erat in certámine. Derelínquens ergo David vasa quæ attúlerat, sub manu custódis ad sárcinas, cucúrrit ad locum certáminis, & interrogábat si ómnia rectè ageréntur erga fratres suos. Cúmque adhuc ille loquerétur eis, appáruit vir ille spúrius ascéndens, Góliath nómine, Philisthæus de Geth, de castris Philisthinórum; & loquénte eo hæc éadem verba audívit David. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, & túlerit oppróbrium de I'sraël? quis enim est hic Philisthæus incircuncísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis? Audíta sunt autem verba, quæ locútus est David, & annuntiáta in conspéctu Saül. Ad quem cùm fuísset addúctus, locútus est ei: Non cóncidat cor cujúsquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnábo advérsùs Philisthæum. Et ait Saül ad David: Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsùs eum: quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua. Et ait David: Dóminus qui erípuit me de manu leónis, & de manu ursi, ipse me liberábit de manu Philisthæi hujus. Dixit autem Saül ad David: vade, & Dóminus tecum sit. Et induit Saül David vestiméntis suis, & impósuit gáleam æream super caput ejus,

& vestívit eum loricâ. Accínctus ergo David gládio ejus super vestem suam, cœpit tentáre si armátus posset incédere; non enim habébat consuetúdinem.

℟. Benedíctus es, Dómine, * Doce me justificatiónes tuas. *Psal.* 118. 12. ℣. Dómine, quid me vis fácere? *Act.* 9. 6. * Doce me.

LECTIO III. *v.* 39.

Per fidem David evertit castra Philisthinorum.

Dixítque David ad Saül: Non possum sic incédere, quia usum non hábeo; & depósuit ea. Et tulit báculum suum, quem semper habébat in mánibus, & elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, & misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, & fundam manu tulit: & procéssit advérsùm Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens, & appropínquans advérsùm David, & ármiger ejus ante eum. Cúmque inspexísset Philisthæus, & vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens rufus, & pulcher aspéctu. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clýpeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Isráël, quibus exprobrásti hódiè. Et dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te: & dabo cadávera castrórum Philísthiim hódiè volatílibus cœli, & béstiis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Isráël. Et nóverit univérsa ecclésia hæc, quia non in gládio, nec in hasta salvat Dóminus: ipsius enim est bellum, & tradet vos in manus nostras. Cùm ergo surrexísset Philisthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, festinávit David, & cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, & fundâ jecit, & circumdúcens percússit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem suam super terram. Cucúrrit David, & stetit super Philisthæum, & tulit gládium ejus, & edúxit eum de vagína sua: & interfécit eum, præcidítque caput ejus. Vidéntes autem Philísthiim, quòd mórtuus esset fortíssimus eórum, fugérunt.

℟. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * In omni témpore. *Ps.* 118. 20. ℣. Si vis ad vitam ingredi, serva mandáta. *Matth.* 19. 17. * In omni. ℣. Glória Patri. * In omni.

IN II.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 12. 1.

Deus suavis etiam in puniendo.

O Quàm bonus & suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Ideóque eos, qui exérrant, pártibus córripis: & de quibus peccant, ádmones & allóqueris: ut relíctâ malítiâ, credant in te, Dómine. Illos enim antíquos inhabitatóres terræ sanctæ tuæ, quos exhorruísti, quóniam odibília ópera tibi faciébant per medicámina, & sacrifícia injústa, & filiórum suórum necatóres sine misericórdia, & comestóres víscerum hóminum, & devoratóres sánguinis à médio sacraménto tuo, & autóres paréntes animárum inauxiliatárum, pérdere voluísti per manus paréntum nostrórum, ut dignam percíperent peregrinatiónem puerórum Dei, quæ tibi ómnium chárior est terra.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo: & * In hoc scimus quóniam manet in nobis. 1. *Joan.* 3. 24. ℣. Beáti omnes qui ámbulant in viis Dómini. *Ps.* 127. 1. * In hoc.

LECTIO V. *v.* 8.

Deus & impiis dat locum pœnitentiæ.

SEd & his tanquam homínibus pepercísti, & misísti antecessóres exércitûs tui vespas, ut illos paulátim exterminárent. Non quia impotens eras in bello subjícere ímpios justis, aut béstiis sævis, aut verbo duro simul exterminare: sed pártibus júdicans dabas locum pœniténtiæ, non ignórans, quóniam nequam est nátio eórum, & naturális malítia ipsórum, & quóniam non póterat mutári cogitátio illórum in perpétuum. Semen enim erat maledíctum ab inítio; nec timens áliquem, véniam dabas peccátis illórum. Quis enim dicet tibi: Quid fecísti? aut quis stabit contra judícium tuum? aut quis in conspéctu tuo véniet vindex iniquórum hóminum? aut quis tibi imputábit, si períerint natiónes, quas tu fecísti. Non enim est álius Deus quàm tu, cui cura est de ómnibus, ut osténdas quóniam non injústè júdicas judícium.

℟. Lex Dómini immaculáta convértens ánimas, * Testimónium Dómini fidéle sapiéntiam præstans párvulis. *Ps.* 18. 8. ℣. Verbum Christi hábitet in vobis in omni sapiéntia. *Coloss.* 3. 16. * Testimónium.

LECTIO VI. *v.* 14.

Deus justus & patiens, quia est omnipotens.

NEque rex, neque tyránnus, in conspéctu tuo

inquírent de his, quos perdidísti. Cùm ergo sis justus, justè ómnia dispónis: ipsum quoque qui non debet puníri, condemnáre, éxterum ǽstimas à tua virtúte. Virtus enim tua justítiæ inítium est: & ob hoc quod ómnium Dóminus es, ómnibus te párcere facis. Virtútem enim osténdis tu, qui non créderis esse in virtúte consummátus, & horum, qui te nésciunt, audáciam tradúcis. Tu autem dominátor virtútis, cum tranquillitáte júdicas, & cum magna reveréntia dispónis nos: subest enim tibi, cùm volúeris, posse.

℟. Da mihi intelléctum, Dómine, & scrutábor legem tuam, & custódiam illam in toto corde meo, * Inclína cor meum in testimónia tua. *Ps.* 118. *v.* 34. 36. ℣. Hæc est enim cháritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus. 1. *Joan.* 5. 3. * Inclína. ℣. Glória. * Inclína.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO VII. *Cap.* 6. 10.

Qui inimici debellandi.

FRatres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsùs insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsùs carnem & sánguinem, sed advérsùs príncipes, & potestátes, advérsùs mundi rectórés tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Propétreà accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, & in ómnibus perfécti stare.

℟. Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * Protéctor est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17. 31. ℣. Beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium. 1. *Timoth.* 6. 15. * Protéctor.

LECTIO VIII. *v.* 14.

Quibus armis pugnandum.

STate ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícam justítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: In ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere: & gáleam salútis assúmite; & gládium Spíritûs, (quod est verbum Dei.) Per omnem oratiónem & obsecratiónem orántes omni témpore in Spíritu: & in ipso vigilántes in omni instántia, & obsecratióne pro ómnibus sanctis; & pro me, ut detur mihi sermo in apertióne oris mei cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii: pro quo legatióne fungor in caténa,

ita ut in ipso áudeam, prout opórtet me, loqui.

℟. Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas: * Requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus. *Ps.* 24. 10. ℣. In eo crescátis in salútem, si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. 1. *Pet.* 2. *v.* 2. 3. * Requiréntibus.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 5. 1.

Christus docens è navi Simonis.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genézareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatóres autem descénderant, & lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum à terra redúcere pusíllum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucam.

UBi Dóminus multis impertívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: & ideò ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndùm Matthæum flúctuat, secúndùm Lucam replétur píscibus: ut & princípia Ecclésiæ fluctuántis, & posterióra exuberántis agnóscas; pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim trépidis, perféctis vígilat. Non turbátur hæc navis, in qua prudéntia vígilat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodùm enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hic secúritas, ubi perfécta diléctio.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, ascéndens in navim quæ erat Simónis, * Sedens docébat de navícula turbas. *Luc.* 5. *v.* 1. 3. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptiónem meam. *Prov.* 1. *v.* 21. 23. * Sedens. ℣. Glória. * Sedens.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. C. Ut cessávit Jesus loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, & laxáte rétia vestra in captúram: & conclusérunt píscium multitúdinem copiósam. *Luc.* 5. *v.* 4. 6.

Orémus. *Oratio.*

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo ór-

dine dirigátur, & Ecclésia tua tranquillâ devotióne lætétur. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Rheménsi.

An. 1583. Cap. de Eucharistia.

MIssam quisquis celebratúrus est, non accédat illótis, ut aiunt, mánibus, & hábitu sórdido vestimentórum aut ornamentórum altáris.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Ait ad Simónem Jesus: Noli timére, ex hoc jam hómines eris cápiens. *Luc.* 5. 10.

Oratio, ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 55. & 18. 1.

David dilectus à Jonatha.

EO témpore, quo víderat Saül David egrediéntem contra Philisthæum, ait ad Abner príncipem milítiæ: De qua stirpe descéndit hic adoléscens, Abner? Dixítque Abner: Vivit ánima tua, rex, si novi. Et ait rex: Intérroga tu, cujus fílius sit iste puer. Cúmque regréssus esset David, percússo Philisthǽo, tulit eum Abner, & introdúxit coram Saúle, caput Philisthæi habéntem in manu. Et ait ad eum Saül: De qua progénie es, ô adoléscens? Dixítque David: Fílius servi tui Isaï Bethlehemítæ ego sum. Et factum est cùm complésset loqui ad Saül: ánima Jónathæ conglutináta est ánimæ David, & diléxit eum Jónathas quasi ánimam suam. Tulítque eum Saül in die illa, & non concéssit ei ut reverterétur in domum patris sui. Iniérunt autem David & Jónathas fœdus: diligébat enim eum quasi ánimam suam. Nam expoliávit se Jónathas túnicâ, quâ erat indútus, & dedit eam David, & réliqua vestiménta sua, usque ad gládium & arcum suum, & usque ad bálteum.

℟. Beáti, *pag.* 255.

LECTIO II. *Cap.* 18. 5.

Invidia Saülis in David.

EGrediebátur quoque David ad ómnia quæcúmque misísset eum Saül, & prudénter se agébat: posuítque eum Saül super viros belli, & accéptus erat in óculis univérsi pópuli, maximéque in conspéctu famulórum Saül. Porro cùm reverterétur percússo Philisthǽo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israël, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saül regis, in týmpanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres ludéntes atque dicéntes: Percússit Saül mille, & David decem míllia. Irátus est autem Saül nimis, & displícuit in óculis ejus

sermo iste: dixítque: Dedérunt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei súperest, nisi solum regnum? Non rectis ergo óculis Saül aspiciébat David à die illa, & deínceps. Post diem autem álteram invásit spíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domûs suæ: David autem psallébat manu suâ, sicut per síngulos dies: tenebátque Saül lánceam, & misit eam, putans quòd confígere posset David cum paríete: & declinávit David à fácie ejus secúndò. Et tímuit Saül David, eò quòd Dóminus esset cum eo, & à se recessísset. Amóvit ergo eum Saül à se, & fecit eum tribúnum super mille viros: & egrediebátur, & intrábat in conspéctu pópuli. In ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saül quod prudens esset nimis, & cœpit cavére eum.

℟. Benedíctus, *pag.* 256.

LECTIO III. *v.* 17.

David uxorem ducit Michol.

Dixítque Saül ad David: Ecce fília mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem: tantúmmodò esto vir fortis, & præliáre bella Dómini. Factum est autem tempus, cùm debéret dari Merob fília Saül David, data est Hadriéli Molathítæ uxor. Diléxit autem David Michol fília Saül áltera. Et nuntiátum est Saül, & plácuit ei. Et mandávit Saül servis suis: Loquímini ad David clam me, dicéntes; Ecce places regi, & omnes servi ejus díligunt te. Nunc ergo esto gener regis. Et ait David: Num parum vidétur vobis, génerum esse regis? Ego autem sum vir pauper & ténuis. Et renuntiavérunt servi Saül dicéntes: Hujuscémodi verba locútus est David. Dixit autem Saül: Sic loquímini ad David: Non habet rex sponsália necésse, nisi tantùm centum præpútia Philisthinórum: ut fiat últio de inimícis regis. Porro Saül cogitábat trádere David in manus Philisthinórum. Cúmque renuntiássent servi ejus David, verba quæ díxerat Saül, plácuit sermo in óculis David, ut fieret gener regis. Et post paucos dies surgens David, ábiit cum viris qui sub eo erant. Et percússit ex Philísthiim ducéntos viros, & áttulit eórum præpútia, & annumerávit ea regi, ut esset gener ejus. Dedit ítaque Saül ei Michol fíliam suam uxórem. Et vidit Saül, & intelléxit quòd Dóminus esset cum David. Michol autem fília Saül diligébat eum.

℞. Concupívit, *pag.* 256.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi. *Anno* 1581. *de Curat. & alior. Presbyt. officiis. Can.* 28.

SAcratióre, & quoad fieri póterit ornáto, ac tuto loco, sacram Eucharístiam Curáti repónant; ante quam lumen cérei aut lámpadis diu noctúque indésinens árdeat; ut testificétur verum corpus Christi, qui est candor lucis ætérnæ, ibi asservári.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 19. 1.

Jonathas loquitur pro David.

LOcútus est autem Saül ad Jónatham fílium suum, & ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porro Jónathas fílius Saül diligébat David valdè. Et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, manè, & manébis clam, & abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicúnque fúeris: & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcúnque vídero, nuntiábo tibi. Locútus est ergo bona Jónathas de David ad Saül patrem suum: dixítque ad eum: Ne pecces, rex, in servum tuum David, quia non peccávit tibi, & ópera ejus bona sunt tibi valdè. Et pósuit ánimam suam in manu sua, & percússit Philisthæum, & fecit Dóminus salútem magnam univérso Israéli: vidísti & lætátus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interfíciens David, qui est absque culpa? Quod cùm audísset Saül, placátus voce Jónathæ, jurávit: Vivit Dóminus, quia non occidétur. Vocávit itaque Jónathas David, & indicávit ei ómnia verba hæc: & introdúxit Jónathas David ad Saül, & fuit ante eum, sicut fúerat heri, & nudiustértius. Motum est autem rursùm bellum: & egréssus David, pugnávit advérsùm Philísthiim: percussítque eos plagâ magnâ, & fugérunt à fácie ejus.

℞. Qui servat, *p.* 257.

LECTIO II. *v.* 9.

Michol salvat virum suum.

FActus est spíritus Dómini malus in Saül: sedébat autem in domo sua, & tenébat lánceam: porro David psallébat manu suâ. Nisúsque est Saül confígere David lánceâ in paríete, & declinávit David à fácie Saül: láncea autem casso vúlnere perláta est in paríetem, & David

fugit, & salvátus est noctè illâ. Misit ergo Saül satéllites suos in domum David, ut custodírent eum, & interficerétur manè. Quod cùm annuntiásset David Michol uxor sua, dicens: Nisi salváveris te nocte hac, cras moriéris: depósuit eum per fenéstram. Porro ille ábiit, & aufúgit, atque salvátus est. Tulit autem Michol státuam, & pósuit eam super lectum, & pellem pilósam caprárum pósuit ad caput ejus, & opéruit eam vestiméntis. Misit autem Saül apparitóres, qui ráperent David: & respónsum est quòd ægrotáret. Rursúmque misit Saül núntios ut vidérent David, dicens: Afférte eum ad me in lecto, ut occidátur. Cúmque venissent núntii, invéntum est simuláchrum super lectum, & pellis caprárum ad caput ejus. Dixítque Saül ad Michol: Quare sic illusísti mihi, & dimisísti inimícum meum, ut fúgeret? Et respóndit Michol ad Saül: Quia ipse locútus est mihi: Dimítte me, alióquin interfíciam te. David autem fúgiens salvátus est, & venit ad Sámuël in Rámatha, & nuntiávit ei ómnia, quæ fécerat sibi Saül: & abiérunt ipse & Sámuël, & moráti sunt in Najoth.

℟. Lex Dómini, *pag.* 257.

Lectio III. *v.* 19.

Satellites & ipse Saül prophetat.

NUntiátum est autem Saúli à dicéntibus: Ecce David in Najoth in Rámatha. Misit ergo Saül lictóres, ut ráperent David: qui cùm vidíssent cúneum prophetárum vaticinántium, & Samuélem stantem super eos, factus est étiam Spíritus Dómini in illis, & prophetáre cœpérunt étiam ipsi. Quod cùm nuntiátum esset Saúli, misit & álios núntios: prophetavérunt autem & illi. Et rursùm misit Saül tértios núntios: qui & ipsi prophetavérunt. Et irátus iracúndiâ Saül, ábiit étiam ipse in Rámatha, & venit usque ad cistérnam magnam, quæ est in Socho, & interrogávit & dixit: In quo loco sunt Sámuël & David? Dictúmque est ei: Ecce in Najoth sunt in Rámatha. Et ábiit in Najoth in Rámatha, & factus est étiam super eum Spíritus Dómini, & ambulábat ingrédiens, & prophetábat usque dùm veníret in Najoth in Rámatha. Et expoliávit étiam ipse se vestiméntis suis, & prophetávit cum céteris coram Samuéle, & cécidit nudus totâ die illâ & nocte. Unde & exívit provérbium:

Num & Saül inter Prophétas?

℟. Da mihi, *p.* 258.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi.

Anno 1445. *Can.* 17.

INhibet sancta Synodus quibuscúnque Sacerdótibus, ne pro Missis per eos celebrándis turpes áliquas pactiónes fáciant.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Fœdus Jonatha renovatum cum Davide.

FUgit autem David de Najoth, quæ est in Rámatha, veniénsque locútus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, & quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Absit, non moriéris: neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicáverit mihi: hunc ergo celávit me pater meus sermónem tantúmmodò? nequáquam erit istud. Et jurávit rursùm Davídi. Et ille ait: Fac ergo misericórdiam in servum tuum: quia fœdus Dómini me fámulum tuum tecum inire fecísti: Si autem est iníquitas áliqua in me, tu me intérfice, & ad patrem tuum ne introdúcas me. Et ait Jónathas: Absit hoc à te: neque enim fieri potest, ut si certè cognóvero complétam esse patris mei malítiam contra te, non annúntiem tibi. Pépigit ergo Jónathas fœdus cum domo David: & requisívit Dóminus de manu inimicórum David.

℟. Deus meus, *p.* 258.

LECTIO II. *v.* 24.

Saülis ira in Jonatham pro Davide.

VEnérunt caléndæ, & sédit rex ad comedéndum panem. Cúmque sedísset rex super cáthedram suam (secúndùm consuetúdinem) quæ erat juxta paríetem, surréxit Jónathas, & sedit Abner ex látere Saül, vacuúsque appáruit locus David. Cúmque illuxísset dies secúnda post caléndas, rursùs appáruit vácuus locus David. Dixítque Saül ad Jónatham fílium suum: Cur non venit fílius Isaï, nec heri, nec hódiè ad vescéndum? Respondítque Jónathas Saúli: Rogávit me obníxè, ut iret in Béthlehem. Irátus autem Saül advérsùm Jónatham, dixit ei: Fili mulíeris virum ultrò rapiéntis, nunquid ignóro quia díligis fílium Isaï in confusiónem tuam, & in confusiónem ignominiósæ matris tuæ? Omnibus enim diébus, quibus fílius Isaï vi-

xerit super terram, non stabiliéris tu, neque regnum tuum. I'taque jam nunc mitte, & adduc eum ad me: quia filius mortis est. Respóndens autem Jónathas Saüli patri suo, ait: Quare morietur? quid fecit? Et arrípuit Saül lánceam ut percúteret eum. Et intelléxit Jónathas quòd definítum esset à patre suo, ut interfíceret David. Surréxit ergo Jónathas à mensa in ira furóris, & non comédit in die calendárum secúnda panem; contristátus est enim super David, eò quòd confudísset eum pater suus.

℟. Univérsæ, *p.* 259.

LECTIO III. *v.* 35.

Davidis & Jonathæ amicitia & discessus.

CU'mque illuxísset manè, venit Jónathas in agrum juxta plácitum David, & puer párvulus cum eo, & ait ad púerum suum: Vade, & affer mihi sagíttas, quas ego jácio. Cúmque puer cucurrísset, jecit áliam sagíttam trans púerum. Dedit ergo Jónathas arma sua púero, & dixit ei: Vade, & defer in civitátem. Cúmque abiísset puer, surréxit David de loco, qui vergébat ad Austrum, & cadens pronus in terram, adorávit tértiò: & osculántes se altérutrum, flevérunt páriter, David autem ámpliùs. Dixit ergo Jónathas ad David: Vade in pace: quæcúnque jurávimus ambo in nómine Dómini, dicéntes: Dóminus sit inter me & te, & inter semen meum & semen tuum usque in sempitérnum. Et surréxit David, & ábiit; sed & Jónathas ingréssus est civitátem.

℟. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, * Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 5. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Ut non. ℣. Glória. * Ut non.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi.

Anno 1583. *Tit.* 14. *de Paræcis, Presb. & aliis Clericis.*

NOn longè absunt à Simoníaca labe, & turpi quæstu, qui non álio quàm pecuniárum intúitu Missas frequéntant.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 21. 1.

David apud Achimelech.

VEnit autem David in Nobe ad Achímelech Sacerdótem: & obstúpuit Achímelech, eò quòd venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech Sacerdótem: Rex præcépit mihi sermónem, & dixit;

Nemo sciat rem propter quam missus es à me, & cujúsmodi præcépta tibi déderim: nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris. Et respóndens Sacérdos ad David, ait illi: Non hábeo láïcos panes ad manum, sed tantùm panem sanctum: si mundi sunt púeri, máximè à muliéribus? Et respóndit David Sacerdóti, & dixit ei: Equidem, si de muliéribus ágitur: contínúimus nos ab heri & nudiustértius, quando egrediebámur, & fuérunt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed & ipsa hódiè sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei Sacérdos sanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantùm panes Propositiónis, qui subláti fúerant à fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi. Erat autem ibi vir quidam de servis Saül in die illa intùs in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doeg Idumæus, potentíssimus pastórum Saül. Dixit autem David ad Achímelech. Si habes hic ad manum hastam, aut gládium? quia gládium meum & arma mea non tuli mecum: sermo enim regis urgébat. Et ait Sacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in valle Terebínthi, est involútus pállio post ephod: si istum vis tóllere, tolle: neque enim hic est álius absque eo. Et ait David: Non est huic alter símilis, da mihi eum.

℟. Beáti, *p.* 255.

LECTIO II. *v.* 10.

David apud Achis prudenter insaniam simulat.

SUrréxit itaque David, & fugit in die illa à fácie Saül: & venit ad Achis regem Geth: Dixerúntque servi Achis ad eum cùm vidíssent David: Nunquid non iste est David rex terræ? nonne huic cantábant per choros, dicéntes: Percússit Saül mille, & David decem míllia? Pósuit autem David sermónes istos in corde suo, & extímuit valdè à fácie Achis regis Geth. Et immutávit os suum coram eis, & collabebátur inter manus eórum, & impingébat in óstia portæ, defluebántque salívæ ejus in barbam. Et ait Achis ad servos suos: Vidístis hóminem insánum: quare adduxístis eum ad me? An desunt nobis furiósi, quòd introduxístis istum ut fúreret me præsénte? hiccine ingrediétur domum meam?

℟. Benedíctus, *p.* 256.

LECTIO III. *Cap.* 22. 1.

David fugit in speluncam Odollam, inde in Maspha, tum in saltum Haret.

ABiit ergo David inde, & fugit in speluncam Odóllam. Quòd cùm audíssent fratres ejus, & omnis domus patris ejus, descendérunt ad eum illuc. Et convenérunt ad eum omnes qui erant in angústia constitúti; & oppréssi ære aliéno, & amáro ánimo: & factus est eórum princeps, fuerúntque cum eo quasi quadringénti viri. Et proféctus est David inde in Maspha, quæ est Moab: & dixit ad regem Moab: Máneat, oro, pater meus & mater mea vobíscum, donec sciam quid fáciat mihi Deus. Et relíquit eos ante fáciem regis Moab: mansérúntque apud eum cunctis diébus, quibus David fuit in præsídio. Dixítque Gad Prophéta ad David: Noli manére in præsídio, profiscíscere, & vade in Terram Juda. Et proféctus est David, & venit in saltum Haret.

℟. Concupívit, *p.* 256.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi.

Ann. 1583. *Tit.* 5. *de iis quæ in Missæ sacrificio observanda vel vitanda sunt.*

CElebratúri Sacerdótes consciéntiam suam priùs diligénter excútiant atque exáminent, & piam áliquam meditatiónem præmíttant. Peccatórum verò confessiónem octávo quoque die, aut sæpiùs fáciant.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 22. 7.

Doëg Idumæus.

AIt Saül ad servos suos qui assistébant ei: Non est qui vicem meam dóleat ex vobis, nec qui annúntiet mihi; eò quòd suscitáverit fílius meus servum meum advérsùm me, insidiántem mihi usque hódiè. Respóndens autem Doëg Idumæus, qui assistébat, & erat primus inter servos Saül: Vidi, inquit, fílium Isaï in Nobe, apud Achímelech fílium Achítob Sacerdótem. Qui consúluit pro eo Dóminum, & cibária dedit ei: sed & gládium Góliath Philisthæi dedit illi. Misit ergo rex ad accerséndum Achímelech Sacerdótem fílium Achítob, & omnem domum patris ejus, Sacerdótum, qui erant in Nobe, qui univérsi venérunt ad regem. Et ait Saül ad Achímelech. Quare conjurástis advérsùm me, tu & fílius Isaï, & dedísti ei panes & gládium? Morte moriéris, Achímelech, tu, & omnis domus patris tui. Et ait rex emissáriis, qui

circumstábant eum: Convertímini, & interfícite Sacerdótes Dómini: nam manus eórum cum David est: sciéntes quòd fugísset, & non indicavérunt mihi. Noluérunt autem servi regis exténdere manus suas in Sacerdótes Dómini. Et ait rex ad Doëg: Convértere tu, & írrue in Sacerdótes. Conversúsque Doëg Idumæus, írruit in Sacerdótes, & trucidávit in die illa octogínta quinque viros vestítos ephod líneo.

℟. Qui servat, *p.* 257.

LECTIO II. *v.* 19.
Abiathar.

NObe autem civitátem Sacerdótum percússit in ore gládii, viros & mulíeres, & párvulos, & lacténtes, bovémque & ásinum, & ovem in ore gládii. Evádens autem unus fílius Achímelec, fílii Achítob, cujus nomen erat Abíathar, fugit ad David, & annuntiávit ei quòd occidísset Saül Sacerdótes Dómini. Et ait David ad Abíathar: Sciébam in die illa, quòd cùm ibi esset Doëg Idumæus, proculdúbio annuntiáret Saúli: ego sum reus ómnium animárum patris tui. Mane mecum, ne tímeas: si quis quæsíerit ánimam meam, quæret & ánimam tuam, mecúmque serváberis.

℟. Lex Dómini, *pag.* 257.

LECTIO III. *Cap.* 23. 1.
Ceïla de manibus Philisthiim liberata.

ANnuntiavérunt David, dicéntes: Ecce Philísthiim oppúgnant Céïlam, & dirípiunt áreas. Consúluit ergo David Dóminum, dicens: Num vadam, & percútiam Philisthæos istos? Et ait Dóminus ad David: Vade, & percúties Philisthæos, & Céïlam salvábis. Et dixérunt viri, qui erant cum David ad eum: Ecce nos hìc in Judæa consisténtes timémus: quantò magis si iérimus in Céïlam advérsùm ágmina Philisthinórum? Rursùm ergo David consúluit Dóminum. Qui respóndens, ait ei: Surge, & vade in Céïlam: ego enim tradam Philisthæos in manu tua. Abiit ergo David, & viri ejus in Céïlam, & pugnávit advérsùm Philisthæos, & abégit juménta eórum, & percússit eos plagâ magnâ: & salvávit David habitatóres Céïlæ. Porro eo témpore, quo fugiébat Abíathar fílius Achímelech ad David in Céïlam, ephod secum habens descénderat.

℟. Da mihi, *p.* 258.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi.
An. 1583. *Tit. de Eucharist. & Missæ sacrificio.*

EXplétâ Missâ calix cum paténa & corporálium thecâ, cum véstibus sacerdotálibus in mundo loco sub será recondántur.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 23. 7.*

Dávid ex Ceïla profugus in desertum Ziph.

NUntiátum est Saúli quòd venísset David in Céïlam: & ait Saül: Trádidit eum Deus in manus meas, conclusúsque est, introgréssus urbem, in qua portæ & seræ sunt. Et præcépit Saül ómni pópulo ut ad pugnam descénderet in Céïlam: & obsidéret David, & viros ejus. Quod cùm David rescísset, quia præparáret ei Saül clam malum, dixit ad Abíathar Sacerdótem: A'pplica ephod. Et ait David: Dómine Deus I'sraël, audívit famam servus tuus, quòd dispónat Saül veníre in Céïlam, ut evértat urbem propter me: si tradent me viri Céïlæ in manus ejus? & si descéndet Saül, sicut audívit servus tuus? Dómine Deus I'sraël, índica servo tuo. Et ait Dóminus: Descéndet. Dixítque David: Si tradent me viri Céïlæ, & viros qui sunt mecum, in manus Saül? Et dixit Dóminus: Tradent. Surréxit ergo David & viri ejus quasi sexcénti, & egréssi de Céïla, huc atque illuc vagabántur incérti: nuntiatúmque est Saúli quòd fugísset David de Céïla, & salvátus esset: quámobrem dissimulávit exíre. Morabátur autem David in desérto in locis firmíssimis, mansítque in monte solitúdinis Ziph, in monte opáco: quærébat eum tamen Saül cunctis diébus: & non trádidit eum Deus in manus ejus. Et vidit David quòd egréssus esset Saül ut quæréret ánimam ejus. Porro David erat in desérto Ziph in sylva. Et surréxit Jónathas filius Saül, & ábiit ad David in sylvam, & confortávit manus ejus in Deo: dixítque ei: Ne tímeas: neque enim invéniet te manus Saül patris mei, & tu regnábis super I'sraël, & ego ero tibi secúndus, sed & Saül pater meus scit hoc. Percússit ergo utérque fœdus coram Dómino: mansítque David in sylva: Jónathas autem revérsus est in domum suam.

LECTIO II. *v. 19.*

David à Ziphæis proditus.

AScendérunt autem Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicéntes: Nonne ecce David látitat apud nos in locis tutíssimis sylvæ, in colle Hachíla, quæ est ad déxteram desérti? Nunc ergo, sicut desiderávit ánima tua ut des-

céndères, descénde: nostrûm autem erit ut tradámus eum in manus regis. Dixítque Saül: Benedícti vos à Dómino, quia doluístis vicem meam. Abíte ergo, oro, & diligéntiùs præparáte, & curiósiùs ágite, & consideráte locum ubi sit pes ejus, vel quis víderit eum ibi: recógitat enim de me, quòd cállidè insídier ei. Consideráte & vidéte ómnia latíbula ejus, in quibus abscónditur: & revertímini ad me ad rem certam, ut vadam vobíscum. Quòd si étiam in terram se abstrúserit, perscrutábor eum in cunctis míllibus Juda. At illi surgéntes abiérunt in Ziph ante Saül: David autem & viri ejus erant in desérto Maon, in campéstribus, ad déxteram Jésimon.

LECTIO III. *v. 25.*
David obsessus, & subitò liberatus.

IVit ergo Saül & sócii ejus ad quæréndum eum: & nuntiátum est David, statímque descéndit ad petram, & versabátur in desérto Maon. Quod cùm audísset Saül, persecútus est David in desérto Maon. Et ibat Saül ad latus montis ex parte una: David autem & viri ejus erant in látere montis ex parte áltera. Porro David desperábat se posse evádere à fácie Saül: ítaque Saül & viri ejus in modum corónæ cingébant David & viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens: Festína, & veni, quóniam infudérunt se Philísthiim super terram. Revérsus est ergo Saül desístens pérsequi David, & perréxit in occúrsum Philisthinórum. Propter hoc vocavérunt locum illum, Petram dividéntem.

CANON.
Ex Concílio Rotomagénsi.
Anno 1189. *can.* 2.

ANtiquórum Patrum nostrórum vestígiis adhæréntes decérnimus, ut síngulæ Ecclésiæ libris & induméntis sacerdotálibus ornéntur: & ut Eucharístia nonnísi in vase áureo vel argénteo consecrétur.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. f. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sécula. 1. *Mach.* 2. 57.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA QUINTA.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 24. 1.
Saül & David in spelunca Engaddi.

AScéndit ergo David inde: & habitávit in locis tutíssimis Engáddi. Cùm-

quæ revérsus esset Saül, postquàm persecútus est Philisthæos, nuntiavérunt ei, dicéntes: Ecce David in desérto est Engáddi. Assúmens ergo Saül tria míllia virórum electórum ex omni Isräël, perréxit ad investigándum David & viros ejus, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus pérviæ sunt. Et venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti: erátque ibi spelúnca, quam ingréssus est Saül, ut purgáret ventrem: porro David & viri ejus in interióri parte spelúncæ latébant. Et dixérunt servi David ad eum. Ecce dies, de qua locútus est Dóminus ad te: Ego tradam tibi inimícum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis. Surréxit ergo David, & præcídit oram chlámydis Saül, siléntet. Post hæc percússit cor suum David, eò quòd abscidísset oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros suos: Propítius sit mihi Dóminus, ne fáciam hanc rem dómino meo, christo Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia christus Dómini est. Et confrégit David viros suos sermónibus, & non permísit eos ut consúrgerent in Saül: porro Saül exúrgens de spelúnca, pergébat cœpto itínere.

℟. Dómine, exáudi me, cùm clamavéro ad te. * Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. *Ps.* 140. 1. 2. ℣. Viginti quátuor senióres habébant phíalas áureas plenas odoramentórum quæ sunt oratiónes sanctórum. *Apoc.* 5. 8. * Dirigátur.

LECTIO II. *v.* 9.

Sermo David ad Saülem extra speluncam.

SUrréxit autem & David post eum: & egréssus de spelúnca, clamávit post tergum Saül, dicens: Dómine mi rex. Et respéxit Saül post se: & inclínans se David pronus in terram, adorávit, dixítque ad Saül: Quare audis verba hóminum loquéntium: David quærit malum advérsùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd tradíderit te Dóminus in manu mea in spelúnca: & cogitávi ut occíderem te, sed pepércit tibi óculus meus. Dixi enim: Non exténdam manum meam in dóminum meum, quia christus Dómini est. Quin pótius, pater mi, vide, & cognósce oram chlámydis tuæ in manu mea: quóniam cùm præscínderem summitátem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te: animadvérte, & vide, quóniam non est in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in

te : tu autem insidiáris ánimæ meæ ut áuferas eam : júdicet Dóminus inter me & te, & ulciscátur me Dóminus ex te: manus autem mea non sit in te. Sicut & in provérbio antíquo dícitur : Ab ímpiis egrediétur impíetas : manus ergo mea non sit in te. Quem persékeris, rex Isráël ? canem mórtuum perséqueris, & púlicem unum. Sit Dóminus judex, & júdicet inter me & te : & vídeat, & júdicet causam meam, & éruat me de manu tua.

℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & * Psallam nómini Dómini altíssimi. *Psal.* 12.6. ℣. In médio ecclésiæ laudábo te. *Hebr.* 2.12. * Psallam.

LECTIO III. *v.* 17.

Responsio Saülis, & juramentum Davidis.

CUm autem compléſſet David loquens sermónes hujuscémodi ad Saül, dixit Saül : Nunquid vox hæc tua est, fili mi David ? Et levávit Saül vocem suam, & flevit : dixítque ad David : Júſtior tu es quàm ego : tu enim tribuísti mihi bona : ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicásti hódiè quæ féceris mihi bona : quómodò tradíderit me Dóminus in manum tuam, & non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimícum suum, dimíttet eum in via bona ? Sed Dóminus reddat tibi vicissitúdinem hanc, pro eo quòd hódiè operátus es in me. Et nunc quia scio quòd certíssimè regnatúrus sis, & habitúrus in manu tua regnum Isráël : jura mihi in Dómino, ne déleas semen meum post me, neque áuferas nomen meum de domo patris mei. Et jurávit David Saúli. Abiit ergo Saül in domum suam : & David, & viri ejus ascendérunt ad tutióra loca.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. *Psal.* 24. 2. ℣. Idem Deus ómnium dives in omnes qui ínvocant illum. *Rom.* 10. 12. * Deus meus. ℣. Glória Patri. * Deus meus.

IN II. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO IV. *Cap.* 16. 1.

Timor Domini adducit pacem.

HOmínis est ánimam præparáre : & Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus : spirítuum ponderátor est Dóminus. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam : accépta est autem apud Deum magis, quàm immoláre hóstias. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas : & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis

hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem.

℟. Apud me orátio Deo vitæ meæ,* Dicam Deo: Suscéptor meus es. *Ps.* 41. 10. ℣. Secúndùm expectatiónem meam, & spem meam, in nullo confúndar. *Philip.* 1. 20. * Dicam.

LECTIO V. *v.* 16.

Vera fortitudo.

POssíde sapiéntiam, quia auro mélior est: & acquíre prudéntiam, quia pretiósior est argénto. Sémita justórum declínat mala: custos ánimæ suæ servat viam suam. Qui sápiens est corde, appellábitur prudens: & qui dulcis elóquio, majóra percípiet. Fons vitæ erudítio possidéntis: doctrína stultórum, fatúitas. Cor sapiéntis erúdiet os ejus; & lábiis ejus addet grátiam. Mélior est pátiens viro forti: & qui dominátur ánimo suo, expugnatóre úrbium.

℟. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, * Et deprecatiónem eórum exáudiet, & salvos fáciet eos. *Ps.* 144. 19. ℣. Si quis Dei cultor est, & voluntátem ejus facit, hunc exáudit. *Joan.* 9. 31. * Et.

LECTIO VI. *Cap.* 24. 15.

Inimico non inferendum malum.

NE insidiéris, & quæras impietátem in domo justi, neque vastes réquiem ejus. Cùm cecíderit inimícus tuus, ne gáudeas, & in ruína ejus ne exúltet cor tuum: ne fortè vídeat Dóminus, & displíceat ei, & áuferat ab eo iram suam. Time Dóminum, fili mi, & regem: & cum detractóribus non commisceáris. Ne dicas: Quómodò fecit mihi, sic fáciam ei: reddam unicuíque secúndùm opus suum.

℟. Respéxit in oratiónem humílium Dóminus, & non sprevit precem eórum, * Scribántur hæc in generatióne áltera. *Ps.* 101. *v.* 18. 19. ℣. Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. *Jac.* 4. 6. * Scribántur. ℣. Glória. * Scribántur.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO VII. *Cap.* 2. 3.

Justis pax, iniquis tribulatio reservatur.

EXístimas, ô homo, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contémnis? ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? Secúndùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndùm ópe-

ra ejus : iis quidem, qui secúndùm patiéntiam boni óperis, glóriam, & honórem, & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam : iis autem, qui sunt ex contentióne, & qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio. Tribulátio & angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judǽi primùm, & Græci : glória autem, & honor, & pax omni operánti bonum, Judǽo primùm, & Græco.

℟. Verba mea áuribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum, * Inténde voci oratiónis meæ, rex meus, & Deus meus. *Ps.* 5. *v.* 2. 3. ℣. Opórtet semper oráre & non defícere. *Luc.* 18. 1. * Inténde.

LECTIO VIII. *v.* 11.

Non auditores legis, sed factores justificabuntur.

NOn est accéptio personárum apud Deum. Quicúnque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt : & quicúnque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Cùm enim Gentes, quæ legem non habent, naturáliter ea, quæ legis sunt, fáciunt, ejúsmodi legem non habéntes, ipsi sibi sunt lex : qui osténdunt opus legis scriptum in córdibus suis, testimónium reddénte illis consciéntiâ ipsórum, & inter se ínvicem cogitatiónibus accusántibus, aut étiam defendéntibus, in die, cùm judicábit Deus occúlta hóminum, secúndùm Evangélium meum, per Jesum Christum.

℟. Inténde deprecatiónem meam, Dómine, áuribus pércipe oratiónem meam, * Non in lábiis dolósis. *Ps.* 16. 1. ℣. Fructus lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte. *Ephes.* 5. 9. * Non.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthǽum.

LECTIO IX. *Cap.* 5. 20.

Reconciliatio.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Nisi abundáverit justítia vestra plus quàm Scribárum, & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

De serm. Dom. in Monte secund. Matt. lib. 1. *c.* 9.

JUstítia Pharisæórum est, ut non occídant : justítia eórum qui intratúri sunt in regnum cœlórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere : & qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat,

non continuò magnus erit & idóneus regno cœlórum: sed tamen ascéndit áliquem gradum: perficiétur autem, si nec irascátur sine causa: quòd si perfécerit, multò remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet ut non irascámur, non solvit legem, ne occidámus, sed implet pótiùs: ut & foris dùm non occídimus, & in corde dùm non iráscimur, innocéntiam custodiámus.

℟. Audístis quia dictum est antíquis: Non occídes: * Ego autem dico vobis, quia omnis qui iráscitur fratri suo, reus erit judício. *Matth.* 5. *v.* 21. 22. ℣. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. *Lev.* 19. 16. * Ego. ℣. Glória. * Ego.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. g. Qui díxerit fratri suo, Raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit, Fátue, reus erit gehénnæ ignis. *Matth.* 5. 22.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum: ut te in ómnibus, & super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi. *An.* 1581. *Tit. de Curator. & aliorum Presbyter. Officiis. Can.* 24.

Mandámus Curátis cœmetéria quocúnque modo claudi, ne brutis animántibus páteant, & áliis profanatiónibus.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsùm te; relínque ibi munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo; & tunc véniens ófferes munus tuum. *Matth.* 5. *v.* 23. 24.

Oratio, ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 25. 1.

David mittit ad Nabal.

Mórtuus est autem Sámuël, & congregátus est univérsus Isráël, & planxérunt eum, & sepeliérunt eum in domo sua in Rámatha. Consurgénsque David descéndit in desértum Pharan. Erat autem vir quíspiam in solitúdine Maon, & posséssio ejus in Carmélo, & homo ille magnus nimis: erántque ei oves tria míllia, & mille capræ: & áccidit ut tonderétur grex ejus in Carmélo.

Nomen autem viri illíus erat Nabal: & nomen uxóris ejus Abígaïl: erátque múlier illa prudentíssima & speciósa: porro vir ejus durus & péssimus, & malitiósus: erat autem de génere Caleb. Cùm ergo audísset David in desérto quòd tondéret Nabal gregem suum, misit decem júvenes, & dixit eis: Ascéndite in Carmélum, & veniétis ad Nabal, & salutábitis eum ex nómine meo pacíficè. Et dicétis: Sit frátribus meis, & tibi pax, & dómui tuæ pax, & ómnibus, quæcúnque habes, sit pax. Audívi quòd tondérent pastóres tui, qui erant nobíscum in desérto: nunquam eis moléstı fúimus, nec aliquándo défuit quidquam eis de grege omni témpore, quo fuérunt nobíscum in Carmélo. Intérroga púeros tuos, & indicábunt tibi. Nunc ergo invéniant púeri tui grátiam in óculis tuis: in die enim bona vénimus, quodcúnque invénerit manus tua, da servis tuis, & filio tuo David.

℞. Dómine, exáudi, *pag.* 271.

LECTIO II. *v.* 9.

Responsio Nabal.

CUmque venissent púeri David, locúti sunt ad Nabal ómnia verba hæc ex nómine David; & siluérunt. Respóndens autem Nabal púeris David, ait: Quis est David? & quis est filius Isaï? hódiè increvérunt servi qui fúgiunt dóminos suos. Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pécorum, quæ occídi tonsóribus meis, & dabo viris quos néscio unde sint? Regréssi sunt itaque púeri David per viam suam, & revérsi venérunt, & nuntiavérunt ei ómnia verba quæ díxerat. Tunc ait David: Accingátur unusquísque gládio suo. Et accíncti sunt sínguli gládiis suis, accinctúsque est & David ense suo: & secúti sunt David quasi quadringénti viri: porro ducénti remansérunt ad sárcinas.

℞. Cantábo, *pag.* 272.

LECTIO III. *v.* 14.

Abigaïl à pueris monita.

ABígaïl autem uxóri Nabal nuntiávit unus de púeris suis, dicens: Ecce David misit núntios de desérto, ut benedícerent dómino nostro: & aversátus est eos: Hómines isti boni satis fuérunt nobis, & non moléstı: nec quidquam aliquándo périit omni témpore, quo fúimus conversáti cum eis in desérto: pro muro erant nobis tàm in nocte, quàm in die, ómnibus diébus quibus pávimus apud eos greges.

Quámobrem consídera, & recógita quid fácias: quóniam compléta est malítia advérsùm virum tuum, & advérsùm domum tuam, & ipse est fílius Bélial, ita ut nemo possit ei loqui.

℟. Ad te, Dómine, *pag.* 272.

CANON.

Ex præcéptis antiquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagénsis.

Anno 1235. *Can.* 33.

PRohíbeant Sacerdótes choréas indúci in Cœmetério, moneántque ne álibi fiant, máximè diébus Domínicis & festívis; quia, ut dicit Augustínus: Mélius est Domínicis & festívis diébus fódere vel aráre, quàm choréas dúcere.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 25. 18.

Prudentia Abigaïl.

FEstinávit ígitur Abígaïl, & tulit ducéntos panes, & duos utres vini, & quinque aríetes coctos, & quinque sata poléntæ, & centum ligatúras uvæ passæ, & ducéntas massas caricárum, & pósuit super ásinos, dixítque púeris suis: Præcédite me: ecce ego post tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non indicávit. Cùm ergo ascendísset ásinum, & descénderet ad radíces montis, David & viri ejus descendébant in occúrsum ejus: quibus & illa occúrrit. Cùm autem vidísset Abígaïl David, festinávit, & descéndit de ásino, & prócidit coram David super fáciem suam, & adorávit super terram, & cécidit ad pedes ejus, & dixit: In me sit, dómine mi, hæc iníquitas: loquátur, óbsecro, ancílla tua in áuribus tuis: & audi verba fámulæ tuæ. Ego ancílla tua non vidi púeros tuos, dómine mi, quos misísti. Quaprópter súscipe benedictiónem hanc, quam áttulit ancílla tua tibi dómino meo: & da púeris qui sequúntur te dóminum meum. Aufer iniquitátem fámulæ tuæ, fáciens enim fáciet Dóminus tibi dómino meo domum fidélem, quia prælia Dómini, dómine mi, tu præliáris: Cùm ergo fécerit Dóminus tibi dómino meo ómnia quæ locútus est bona de te, & constitúerit te ducem super Iſraël, non erit tibi hoc in singúltum, & in scrúpulum cordis dómino meo, quòd effúderis sánguinem innóxium, aut ipse te ultus fúeris: & cùm benefécerit Dóminus dómino meo, recordáberis ancíllæ tuæ.

℟. Apud me, *pag.* 273.

Lectio II. *v.* 32.
David accipit munera de manu Abigaïl.

AIt David ad Abígaïl: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit hódiè te in occúrsum meum, & benedíctum elóquium tuum, & benedícta tu, quæ prohibuísti me hódiè ne irem ad sánguinem, & ulcíscerer me manu meâ. Alióquin vivit Dóminus Deus Israël, qui prohíbuit me ne malum fácerem tibi: nisi citò venísses in occúrsum mihi, non remansísset Nabal usque ad lucem matutínam, mingens ad paríetem. Suscépit ergo David de manu ejus ómnia quæ attúlerat ei, dixítque ei: Vade pacíficè in domum tuam, ecce audívi vocem tuam, & honorávi fáciem tuam. Venit autem Abígaïl ad Nabal: & ecce erat ei convívium in domo ejus, quasi convívium regis, & cor Nabal jucúndum: erat enim ébrius nimis: & non indicávit ei verbum pusíllum aut grande usque manè. Dilúculo autem cùm digessísset vinum Nabal, indicávit ei uxor sua verba hæc, & emórtuum est cor ejus intrínsecùs, & factus est quasi lapis. Cúmque pertransíssent decem dies, percússit Dóminus Nabal, & mórtuus est.

℟. Voluntátem, *pag.* 273.

Lectio III. *v.* 39.
David ducit uxores.

QUòd cùm audísset David mórtuum Nabal, ait: Benedíctus Dóminus, qui judicávit causam oppróbrii mei de manu Nabal, & servum suum custodívit à malo, & malítiam Nabal réddidit Dóminus in caput ejus. Misit ergo David, & locútus est ad Abígaïl, ut súmeret eam sibi in uxórem. Et venérunt púeri David ad Abígaïl in Carmélum, & locúti sunt ad eam, dicéntes: David misit nos ad te, ut accípiat te sibi in uxórem. Quæ consúrgens adorávit prona in terram, & ait: Ecce fámula tua sit in ancíllam, ut lavet pedes servórum dómini mei. Et festinávit, & surréxit Abígaïl, & ascéndit super ásinum, & quinque puéllæ iérunt cum ea, pedíssequæ ejus, & secúta est núntios David: & facta est illi uxor. Sed & Achínoam accépit David de Jézraël: & fuit útraque uxor ejus. Saül autem dedit Michol fíliam suam, uxórem David, Phalti fílio Laïs, qui erat de Gallim.

℟. Respéxit, *pag.* 273.

CANON.

Ex statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagénsis.

Anno 1235. Can. 33.

QUàm grave peccátum sit in loco sacro choréas dúcere, perpéndi potest ex pœniténtia secúndum rigórem Cánonum tálibus injungénda: Si quis balatiónes ante Ecclésias fécerit, emendatióne públicâ tribus annis pœniteat.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 26. 3.*

David aufert lanceam Saül.

DAvid videns quòd venísset Saül post se in desértum, surréxit clam, & venit ad locum ubi erat Saül: cúmque vidísset locum, in quo dormiébat Saül, ait ad Achímelech Hethæum, & Abísaï fílium Sárviæ: Quis descéndet mecum ad Saül in castra? Dixítque Abísaï: Ego descéndam tecum. Venérunt ergo David & Abísaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacéntem & dormiéntem in tentório, & hastam fixam in terra ad caput ejus: Abner autem, & pópulum dormiéntes in circúitu ejus. Dixítque Abísaï ad David: Conclúsit Deus inimícum tuum hódiè in manus tuas, nunc ergo perfódiam eum lánceâ in terra, semel, & secúndò opus non erit. Et dixit David ad Abísaï: Ne interfícias eum: quis enim exténdet manum suam in christum Dómini, & innocens erit? Propítius sit mihi Dóminus ne exténdam manum meam in christum Dómini: nunc ígitur tolle hastam, quæ est ad caput ejus, & scyphum aquæ, & abeámus. Tulit ígitur David hastam, & scyphum aquæ, qui erat ad caput Saül, & abiérunt: & non erat quisquam, qui vidéret & intellígeret, & evigiláret, sed omnes dormiébant, quia sopor Dómini irrúerat super eos.

℞. Verba mea, *pag.* 274.

LECTIO II. *v.* 14.

David vocat Abner.

CLamávit David ad pópulum, & ad Abner fílium Ner, dicens: Quare non custodísti dóminum tuum regem? ingréssus est enim unus de turba, ut interfíceret regem dóminum tuum. Non est bonum hoc, quod fecísti: vivit Dóminus, quóniam fílii mortis estis vos, qui non custodístis dóminum vestrum, christum Dómini. Nunc ergo vide ubi sit hasta regis, & ubi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput ejus. Cognóvit autem Saül vocem David, & dixit: Nunquid vox hæc tua, fili mi David? & ait David: Vox mea, dómine mi rex. Et ait: Quam

ob causam Dóminus meus perséquitur servum suum? Quid feci? aut quod est malum in manu mea? Nunc ergo audi, oro, dómine mi rex, verba servi tui: si Dóminus íncitat te advérsùm me, odorétur sacrifícium: si autem filii hóminum, maledícti sunt in conspéctu Dómini: qui ejecérunt me hódiè, ut non hábitem in hereditáte Dómini, dicéntes: Vade, servi diis aliénis. Et nunc non effundátur sanguis meus in terram coram Dómino: quia egréssus est rex Israël ut quærat púlicem unum, sicut perséquitur perdix in móntibus.

℟. Inténde, *pag. 274.*

LECTIO III. *v. 21.*

David reddit lanceam.

AIt Saül: Peccávi, revértere, fili mi David: nequáquam enim ultrà tibi malefáciam, eò quòd pretiósa fúerit ánima mea in óculis tuis hódiè: appáret enim quòd stultè égerim, & ignoráverim multa nimis. Et respóndens David, ait: Ecce hasta regis: tránseat unus de púeris regis, & tollat eam. Dóminus autem retríbuet unicuíque secúndùm justítiam suam & fidem: trádidit enim te Dóminus hódiè in manum meam, & nólui exténdere manum meam in christum Dómini. Et sicut magnificáta est ánima tua hódiè in óculis meis, sic magnificétur ánima mea in óculis Dómini, & líberet me de omni angústia. Ait ergo Saül ad David: Benedíctus tu fili mi David: & quidem fáciens fácies, & potens póteris. Abiit autem David in viam suam, & Saül revérsus est in locum suum.

℟. Oculi Dómini super justos: * Et aures ejus in preces eórum. 1. *Pet.* 3. 12. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos. *Ps.* 33. 18. * Et. ℣. Glória. * Et.

CANON.

Ex statútis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagénsis.

Ann. 1235. *tit. ut non sint columbi in campanilibus.*

SAcerdótes non hábeant colúmbos in campaníllibus, per quos Ecclésia quandóque & altáre deturpántur.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 27. 1.

David confugit ad Achis.

AIt David in corde suo: Aliquándo íncidam unâ die in manus Saül. Et surréxit, & ábiit ipse, & sexcénti viri cum eo ad Achis filium Maoch regem Geth. Et nuntiátum est Saúli quòd fugísset David in Geth; & non áddidit

ultrà quǽrere eum. Fuit autem númerus diérum, quibus habitávit David in regióne Philisthinórum, quátuor ménsium. Et ascéndit David, & viri ejus, & agébant prædas de Gessúri, & de Gerzi, & de Amalecítis: hi enim pagi habitabántur in terra antíquitùs, eúntibus Sur usque ad terram Ægýpti. Et percutiébat David omnem terram, nec relinquébat vivéntem virum & mulíerem: tollénsque oves, & boves, & ásinos, & camélos, & vestes, revertebátur, & veniébat ad Achis. Crédidit ergo Achis David, dicens: Multa mala operátus est contra pópulum suum Israël: erit ígitur mihi servus sempitérnus.

℟. Dómine, *pag.* 271.

LECTIO II. *Cap.* 28. 1.

Saül Pithonissam consulit.

FActum est autem in diébus illis, congregavérunt Philísthiim ágmina sua, ut prǽpararéntur ad bellum contrà Israël: Congregatíque sunt & venérunt, & castrametáti sunt in Sunam: congregávit autem & Saül univérsum Israël, & venit in Gélboë. Et vidit Saül castra Philísthiim, & tímuit, & expávit cor ejus nimis. Consulúitque Dóminum, & non respóndit ei, neque per sómnia, neque per Sacerdótes, neque per Prophétas. Dixítque Saül servis suis: Quǽrite mihi mulíerem habéntem pythónem, & vadam ad eam, & sciscitábor per illam. Et dixérunt servi ejus ad eum: Est múlier pythónem habens in Endor. Mutávit ergo hábitum suum, vestitúsque est áliis vestiméntis, & ábiit ipse, & duo viri cum eo, venerúntque ad mulíerem nocte, & ait illi: Divína mihi in pythóne, & súscita mihi quem díxero tibi. Dixítque ei múlier: Quem suscitábo tibi? Qui ait: Samuélem mihi súscita. Cùm autem vidísset múlier Samuélem, exclamávit voce magnâ, & dixit ad Saül: Quare imposuísti mihi? tu es enim Saül. Dixítque ei rex: Noli timére: quid vidísti? Et ait múlier ad Saül: Deos vidi ascendéntes de terra. Dixítque ei: Qualis est forma ejus? Quæ ait: Vir senex ascéndit, & ipse amíctus est pállio. Et intelléxit Saül quòd Sámuël esset, & inclinávit se super fáciem suam in terra, & adorávit.

℟. Cantábo, *pag.* 272.

LECTIO III. *v.* 15.

Saüli mortem proximam denuntiat Samuël.

DIxit autem Sámuël ad Saül: Quid intérrogas

me, cùm Dóminus recésserit à te, & transíerit ad æmulum tuum? Fáciet enim tibi Dóminus sicut locútus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud próximo tuo David. Et dabit Dóminus étiam I'sraël tecum in manus Philísthiim: cras autem tu & fílii tui mecum éritis: sed & castra I'sraël tradet Dóminus in manus Philísthiim. Statímque Saül cécidit porréctus in terram: extimúerat enim verba Samuélis, & robur non erat in eo, quia non coméderat panem totâ die illâ. Ingréssa est ítaque múlier illa ad Saül, (conturbátus enim erat valdè) dixítque ad eum: Ecce obedívit ancílla tua voci tuæ, & pósui ánimam meam in manu mea: & audívi sermónes tuos, quos locútus es ad me. Nunc ígitur audi & tu vocem ancíllæ tuæ, & ponam coram te buccéllam panis, ut cómedens convaléscas, & possis iter ágere. Múlier autem illa habébat vítulum pascuálem in domo, & festinávit, & occídit eum: tollénsque farínam, míscuit eam, & coxit ázyma, & pósuit ante Saül & ante servos ejus. Qui cùm comedíssent, surrexérunt, & ambulavérunt per totam noctem illam.

℟. Ad te, Dómine, p. 272.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi. *An.* 1581. *Tit. de cultu divino. Can.* 6.

COmessatiónes, ebrietátes, sumptus, lites, lusus ímprobos & inhonéstos, choréas plenas insániis, cantilénas turpes, bréviter omnem luxum & lascíviam, atque omnem festórum profanatiónem damnámus & reprobámus.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 29. 1.

Principum Philisthiim invidia in Davidem.

COngregáta sunt Philísthiim univérsa ágmina in Aphec: sed & I'sraël castrametátus est super fontem, qui erat in Jézraël. Et sátrapæ quidem Philísthiim incedébant in centúriis & míllibus: David autem & viri ejus erant in novíssimo ágmine cum Achis. Dixerúntque príncipes Philísthiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad príncipes Philísthiim: Num ignorátis David, qui fuit servus Saül regis I'sraël, & est apud me multis diébus, vel annis, & non invéni in eo quidquam, ex die qua transfúgit ad me, usque ad diem hanc? Iráti sunt autem ad-

vérsùs eum príncipes Philísthiim, & dixérunt ei: Revertátur vir iste, & sédeat in loco suo, in quo constituísti eum, & non descéndat nobíscum in prælium, ne fiat nobis adversárius, cùm præliári cœpérimus: quómodò enim áliter póterit placáre dóminum suum, nisi in capítibus nostris? Nonne iste est David, cui cantábant in choris, dicéntes: Percússit Saül in míllibus suis, & David in decem míllibus suis?

℟. Apud me, *pag.* 273.

LECTIO II. *v.* 6.

Achis Davidem dimittit.

VOcávit ergo Achis David, & ait ei: Vivit Dóminus, quia rectus es tu, & bonus in conspéctu meo: & éxitus tuus, & intróitus tuus mecum est in castris: & non invéni in te quidquam mali, ex die qua venísti ad me, usque in diem hanc: sed sátrapis non places. Revértere ergo, & non offéndas óculos satrapárum Philísthiim. Dixítque David ad Achis: Quid enim feci, & quid invenísti in me servo tuo usque in diem hanc, ut non véniam, & pugnem contra inimícos dómini mei regis? Respóndens autem Achis, locútus est ad David: Scio quia bonus es tu in óculis meis, sicut A'ngelus Dei: sed príncipes Philisthinórum dixérunt: Non ascéndet nobíscum in prælium. I'gitur consúrge manè tu, & servi dómini tui, qui venérunt tecum: & cùm de nocte surrexéritis, & cœ́perit dilucéscere, pérgite. Surréxit ítaque de nocte David ipse & viri ejus, ut proficisceréntur manè, & reverteréntur ad terram Philísthiim: Philísthiim autem ascendérunt in Jézraël.

℟. Voluntátem, *pag.* 273.

LECTIO III. *Cap.* 30. 1.

Siceleg combusta.

CU'mque venissent David & viri ejus in Síceleg die tértiâ, Amalecítæ ímpetum fécerant ex parte Austráli in Síceleg, & percússerant Síceleg, & succénderant eam igni. Et captívas dúxerant mulíeres ex ea, à mínimo usque ad magnum: & non interfécerant quemquam, sed secum dúxerant, & pergébant itínere suo. Cùm ergo venissent David & viri ejus ad civitátem, & invenissent eam succénsam igni, & uxóres suas, & fílios suos, & fílias ductas esse captívas, levavérunt David & pópulus qui erat cum eo voces suas, & planxérunt donec deficerent in eis lácrymæ. Si quidem & duæ uxóres David captívæ ductæ fúerant, Achí-

noam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli. Et contristátus est David valde: volébat enim eum pópulus lapidáre, quia amára erat ánima uniuscujúsque viri super fíliis suis & filiábus: confortátus est autem David in Dómino Deo suo. Et ait ad Abíathar Sacerdótem fílium Achímelech: A'pplica ad me ephod. Et applicávit Abíathar ephod ad David, & consúluit David Dóminum, dicens: Pérsequar latrúnculos hos, & comprehéndam eos, an non? Dixítque ei Dóminus: Perséquere; absque dúbio enim comprehéndes eos, & excúties prædam.

℟. Respéxit, *pag.* 273.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi.

An. 1581. *Tit. de Curator. & aliorum Presbyterorum Officiis. Can.* 15.

IN síngulis Parœciálibus Ecclésiis non solùm dicátur Missa Domínicis, sed étiam áliis per hebdómadam diébus.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 30. 9.

Ægyptius Amalecitæ servus.

ABiit ergo David ipse, & sexcénti viri qui erant cum eo, & venérunt usque ad Torréntem Besor: & lassi quidam substitérunt. Persecútus est autem David ipse, & quadringénti viri: substíterant enim ducénti, qui lassi transíre non póterant Torréntem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, & adduxérunt eum ad David: dederúntque ei panem ut coméderet, & bíberet aquam, sed & fragmen massæ caricárum, & duas ligatúras uvæ passæ. Quæ cùm comedísset, revérsus est spíritus ejus, & refocillátus est: non enim coméderat panem, neque bíberat aquam, tribus diébus & tribus nóctibus. Dixit ítaque ei David: Cujus es tu? vel unde? & quò pergis? Qui ait: Puer Ægýptius ego sum, servus viri Amalecítæ: derelíquit autem me dóminus meus, quia ægrotáre cœpi nudiustértius. Si quidem nos erúpimus ad Austrálem plagam Ceréthi, & contra Judam, & ad Merídiem Caleb, & Síceleg succéndimus igni. Dixítque ei David: Potes me dúcere ad cúneum istum? Qui ait: Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, & non tradas me in manus dómini mei, & ego ducam te ad cúneum istum. Et jurávit ei David.

LECTIO II. v. 16.

Amalecitæ fusi.

QUi cùm duxísset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes & bibéntes, & quasi festum celebrántes diem, pro cuncta præda, & spóliis quæ céperant de terra Philísthiim, & de terra Juda. Et percússit eos David à véspere usque ad vésperam altérius diéi, & non evásit ex eis quisquam, nisi quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, & fúgerant. E'ruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, & duas uxóres suas éruit. Nec défuit quidquam à parvo usque ad magnum, tam de filiis quàm de filiábus, & de spóliis, & quæcúnque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges & arménta, & minávit ante fáciem suam: dixerúntque: Hæc est præda David.

LECTIO III. Cap. 31. 1.

Mors Saülis, & suorum.

PHilísthiim autem pugnábant advérsùm I'sraël: & fugérunt viri I'sraël ante fáciem Philísthiim, & cecidérunt interfécti in monte Gélboë. Mórtuus est ergo Saül, & tres filii ejus, & ármiger illius, & univérsi viri ejus in die illa páriter. Vidéntes autem viri I'sraël, qui erant trans vallem, & trans Jordánem, quòd fugíssent viri Israëlítæ, & quòd mórtuus esset Saül, & filii ejus, ambulavérunt totâ nocte, & tulérunt cadáver Saül, & cadávera filiórum ejus, de muro Bethsan: venerúntque Jabes Gálaad, & combussérunt ea ibi: & tulérunt ossa eórum, & sepeliérunt in némore Jabes, & jejunavérunt septem diébus.

CANON.

Ex Synodo Rotomagénsi.

Anno 1642. *Can.* 2.

CUrent Ecclesiárum Rectóres ut piæ voluntáti fidélium, qui terrénas opes ad cœléstia patrimónia transtulérunt, ab ómnibus & síngulis Cléricis regímini suo commíssis, étiam Capellánis titulàribus, juxta fundatiónum tenórem, servátâ in ómnibus Diœcesánâ disciplínâ, religiósè satisfiat: ac proptéreà fundatiónum ipsárum índicem in libris aut tabéllis descríptum hábeant....

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Planxit David super Saül, & super Jónatham filium ejus, & ait: Considera I'sraël, quómodò cecidérunt fortes? 2. *Reg. Cap.* 1. *v.* 17. 18. 19.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA VI.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.
I'ncipit liber secúndus Regum.
LECTIO I. *Cap.* I. I.
Mors Saülis Davidi annuntiatur.

FActum est, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterétur à cæde A'malec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo, véniens de castris Saül, veste conscíssâ, & púlvere conspérsus caput: & ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris I'sraël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui sunt: sed & Saül & Jónathas fílius ejus interiérunt.

℟. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. *Ps.* 146. 5. ℣. Major est Deus corde nostro, & novit ómnia. 1. *Joan.* 3. 20. * Et.

LECTIO II. *v.* 5.
David interrogat nuntium.

DIxítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saül, & Jónathas fílius ejus? Et ait adoléscens, qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboë, & Saül incumbébat super hastam suam: porro currus & équites appropinquábant ei, & convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cùm respondíssem: Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est, mihi: Sta super me, & intérfice me: quóniam tenent me angústiæ, & adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum: sciébam enim quòd vívere non póterat post ruínam: & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Dómine, tu es qui fecísti * Cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt. *Act.* 4. 24. ℣. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus, ipse fecit nos. *Ps.* 99. 3. * Cœlum.

LECTIO III. *v.* II.
David nuntium occidi jubet.

APprehéndens autem David vestiménta sua scidit, omnésque viri qui erant cum eo, & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt usque ad vésperam, super

Saül, & super Jónatham fílium ejus, & super pópulum Dómini, & super domum Iſraël, eò quòd corruiſſent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuiſti míttere manum tuam ut occíderes chriſtum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percúſſit illum, & mórtuus eſt.

℟. Ipse dixit & facta sunt, * Ipse mandávit & creáta sunt. *Ps.* 148. 5. ℣. Dóminus Deus noſter omnípotens. *Apoc.* 19. 6. * Ipse. ℣. Glória. * Ipse.

IN II. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO IV. *Cap.* 26. 4.

Nuntius ſtultus.

NE respóndeas ſtulto juxta ſtultítiam suam, ne efficiáris ei símilis. Respónde ſtulto juxta ſtultítiam suam, ne sibi ſápiens esse videátur. Claudus pédibus, & iniquitátem bibens, qui mittit verba per núntium ſtultum. Quómodò si spina nascátur in manu temulénti: sic parábola in ore ſtultórum. Judícium detérminat causas: & qui impónit ſtulto siléntium, iras mítigat. Sicut nóxius eſt qui mittit sagíttas, & lánceas in mortem: ita vir qui fraudulénter nocet amíco suo, & cùm fúerit deprehénsus, dicit: Ludens feci. Verba susurrónis quasi simplícia, & ipsa pervéniunt ad íntima ventris.

℟. Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum, & * Fílii Sion exúltent in rege suo. *Ps.* 149. 2. ℣. Laudáte, omnes Gentes, Dóminum, & magnificáte eum, omnes pópuli. *Rom.* 15. 10. * Fílii.

LECTIO V. *Cap.* 29. 5.

Peccantem virum involvet laqueus.

HOmo, qui blandis fictísque sermónibus lóquitur amíco suo, rete expándit gréſſibus ejus. Peccántem virum iníquum invólvet láqueus: & juſtus laudábit, atque gaudébit. Totum spíritum suum profert ſtultus: ſápiens differt, & resérvat in pósterum. Princeps, qui libénter audit verba mendácii, omnes miniſtros habet ímpios. Virga atque corréptio tríbuit sapiéntiam: in multiplicatióne impiórum multiplicabúntur scélera: & juſti ruínas eórum vidébunt. Servus verbis non poteſt erudíri: quia quod dicis intélligit, & respondére contémnit. Vidiſti hóminem velócem ad

loquéndum ? stultítia magis speránda est, quàm illíus corréctio.

℟. Jubiláte Deo omnis terra: date glóriam laudi ejus, qui convértit mare in áridam, * Ibi lætábimur in ipso. *Ps.* 65. *v.* 1. 2. 6. ℣. Lætámini, Gentes, cum plebe ejus. *Rom.* 15. 10. * Ibi.

LECTIO VI. *v.* 23. *& Cap.* 30. 5.

Abominantur justi virum impium.

SUpérbum séquitur humílitas: & húmilem spíritu suscípiet glória. Qui timet hóminem, citò córruet: qui sperat in Dómino, sublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis: & judícium à Dómino egréditur singulórum. Abominántur justi virum ímpium: & abominántur ímpii eos, qui in recta sunt via. Omnis sermo Dei ignítus, clýpeus est sperántibus in se: ne addas quidquam verbis illíus, & arguáris, inveniaríisque mendax.

℟. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine, * O'mnia in sapiéntia fecísti, † Impléta est terra possessióne tuâ. *Ps.* 103. 24. ℣. Ut innotéscat principátibus & potestátibus multifórmis sapiéntia. *Eph.* 3. 10. * O'mnia. ℣. Glória. † Impléta est.

IN III. NOCTURNO.

De A'ctibus Apostolórum.

LECTIO VII. *Cap.* 13. 16.

Deus elegit plebem Israël.

VIri Israëlítæ, & qui timétis Deum, audíte: Deus plebis I'sraël elégit patres nostros, & plebem exaltávit cùm essent íncolæ in terra Ægýpti, & in bráchio excélso edúxit eos ex ea. Et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto, & déstruens Gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum.

℟. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium seculórum, * Et dominátio tua in omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 144. 13. ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum ? quia solus pius es. *Apoc.* 15. 4. * Et.

LECTIO VIII. *v.* 20.

Post Saül regnavit David, ex quo Jesus ortus est.

POst hæc dedit júdices usque ad Sámuël Prophétam. Et exínde postulavérunt regem: & dedit illis Deus Saül fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David regem: cui testimónium pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jesse, virum secúndùm cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas.

nias. Hujus Deus ex sémine secúndùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum.

℟. Generátio & generátio laudábit ópera tua, Dómine; * Et poténtiam tuam pronunciábunt. *Ps.* 144. 4. ℣. Omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno benedíctio, & honor, & glória, & potéstas in sécula seculórum. *Apoc.* 5. 13. * Et.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

LECTIO IX. *Cap.* 8. 1.

Septem panes.

IN illo témpore: Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce jam triduò sústinent me; nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evangel. secund. Lucam lib. 6. 69.

POstéaquàm illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, à fluxu curáta est sánguinis; postéaquàm Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte: Non otiósis; non in civitáte, quasi in synagóga vel seculári dignitáte residéntibus; sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt; ipsi excipiúntur à Christo; & cum ipsis lóquitur Dei verbum; non de seculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget. Cónsequens igitur erat, ut quos à vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spirituálibus à jejúnio liberáret.

℟. Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, * Ait discípulis suis: Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. *Marc.* 8. *v.* 1. 2. ℣. Oculi Dómini super metuéntes eum, ut alat eos in fame. *Ps.* 32. *v.* 18. 19. * Ait. ℣. Glória. * Ait.

Ad Benedictus, Ant. 7. c. Præcépit Jesus turbæ discúmbere, & accípiens septem panes, grátias agens, fregit; & manducavérunt & saturáti sunt. *Marc.* 8. *v.* 6. 8.

Orémus. *Oratio.*

DEus virtútum, cujus est totum quod est óptimum, ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis; & præsta in nobis religiónis augméntum: ut quæ sunt bona nútrias; ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Rotomagénsi.

Anno 1642. *Can.* 2.

NOn sibi lícitum exístiment Rectóres, fundatiónes motu próprio, vel álio quovis modo, étiam prætéxtu graviórum ónerum, aut deféctûs seu diminutiónis redítuum, absque Archiepiscopális Sedis autoritáte abrogáre, vel minúere.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Sustulérunt quod superáverat de fragméntis, septem sportas: erant autem qui manducáverant quasi quátuor míllia, & dimísit eos. *Marc.* 8. *v.* 8. 9.

Oratio, ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

David unctus Rex super domum Juda.

IGitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David: Quò ascéndam? Et respóndit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli: sed & viros, qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua: & mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, & unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda. Et nuntiátum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelíssent Saül. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos à Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saül, & sepelístis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam & veritátem: sed & ego reddam grátiam, eò quòd fecístis verbum istud. Confortèntur manus vestræ, & estóte fílii fortitúdinis: licèt enim mórtuus sit dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

℟. Magnus Dóminus, *pag.* 286.

LECTIO II. *v.* 8.

Isboseth Rex Israël.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit I'sboseth fílium Saül, & circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad, & super Gessúri, & super Jézraël, & super E'phraïm, & super Bénjamin, & super I'sraël univérsum. Quadragínta annórum erat I'sboseth fílius Saül, cùm regnáre cœpísset super I'sraël, & duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda seque-

bátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David, imperans in Hebron super domum Juda, septem annórum, & sex ménsium.

℟. Dómine, tu es, pag. 286.

Lectio III. v. 12.
Robusti in Gabaon.

EGréssus est Abner fílius Ner, & púeri I'sboseth fílii Saül, de castris in Gábaon. Porro Joab fílius Sárviæ, & púeri David egréssi sunt, & occurrérunt eis juxta piscínam Gábaon. Et cùm in unum convenissent, è regióne sedérunt: hi ex una parte piscínæ: & illi ex áltera. Dixítque Abner ad Joab: Surgant púeri, & ludant córam nobis. Et respóndit Joab: Surgant. Surrexérunt ergo, & transiérunt número duódecim de Bénjamin, ex parte I'sboseth fílii Saül, & duódecim de púeris David. Apprehensóque unusquisque cápite cómparis sui, defixit gládium in latus contrárii, & cecidérunt simul: vocatúmque est nomen loci illius: Ager robustórum in Gábaon.

℟. Ipse dixit, pag. 287.

CANON.
Ex Sýnodo Rotomagénsi.
Anno 1641. *Can.* 3.

NUllátenus permittántur páuperes per ædes sacras mendicándi causâ vagári, vel orántibus obstrépere: sed in quálibet Ecclésia opportúnus eis locus ad portam assignétur, ubi modéstè & ordinátè sedéntes, ac oratiónibus insisténtes, Christiánam eleemósynam patiénter cólligant.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio I. Cap. 2. 17.
Præliatur Israël adversùs Judam. Occiditur Asaël.

ORtum est bellum durum satis in die illa: fugatúsque est Abner, & viri I'sraël, à púeris David. Erant autem ibi tres fílii Sárviæ, Joab, & Abisaï, & A'saël: porro A'saël cursor velocíssimus fuit, quasi unus de cápreis quæ morántur in sylvis. Persequebátur autem A'saël Abner, & non declinávit ad déxteram neque ad sinístram omíttens pérsequi Abner. Respéxit itaque Abner post tergum suum, & ait: Tune es A'saël? Qui respóndit: Ego sum. Dixítque ei Abner: Vade ad déxteram, sive ad sinístram, & apprehénde unum de adolescéntibus, & tolle tibi spólia ejus. Nóluit autem A'saël omíttere quin urgéret eum. Rursúmque locútus est Abner ad A'saël: Recéde, noli me sequi, ne compéllar confódere te in terram, &

leváre non pótero fáciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audíre contémpsit, & nóluit declináre: percússit ergo eum Abner avérsâ hastâ in ínguine, & transfódit, & mórtuus est in eódem loco.

℟. Lætétur I'sraël, *pag.* 287.

LECTIO II. *v.* 23.

Abner pro suorum vita rogat.

OMnes qui transíbant per locum illum, in quo ceciderat A'saël, & mórtuus erat, subsistébant. Persequéntibus autem Joab & Abíssaï fugiéntem Abner, sol occúbuit: & venérunt usque ad collem aquædúctûs, qui est ex advérso vallis itíneris desérti in Gábaon. Congregatíque sunt fílii Bénjamin ad Abner: & conglobáti in unum cúneum, stetérunt in summitáte túmuli uníus. Et exclamávit Abner ad Joab, & ait: Num usque ad interneciónem tuus mucro desæviet? an ignóras quòd periculósa sit desperátio? úsquequò non dicis pópulo ut omíttat pérsequi fratres suos? Et ait Joab: Vivit Dóminus, si locútus fuísses, manè recessísset pópulus pérsequens fratrem suum. Insónuit ergo Joab búccinâ, & stetit omnis exércitus, nec persecúti sunt ultrà I'sraël, neque iniére certámen.

℟. Jubiláte, *pag.* 288.

LECTIO III. *v.* 29.

Abner in castra revertitur, & Joab in Hebron.

ABner autem & viri ejus abiérunt per campéstria totâ nocte illâ: & transiérunt Jordánem, & lustrâtâ omni Béth-horon, venérunt ad castra. Porro Joab revérsus, omísso Abner, congregávit omnem pópulum: & defuérunt de púeris David decem & novem viri, excépto Asaéle. Servi autem David percussérunt de Bénjamin, & de viris qui erant cum Abner, trecéntos sexagínta, qui & mórtui sunt. Tulerúntque A'saël, & sepeliérunt eum in sepúlchro patris sui in Béthlehem: & ambulavérunt totâ nocte Joab & viri qui erant cum eo, & in ipso crepúsculo pervenérunt in Hebron.

℟. Quàm magnificáta, *p.* 288.

CANON.

Ex statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagénsis.

Anno 1235. *Can.* 30.

THesáuri Ecclésiæ à viris honéstis & suspicióne caréntibus custodiéndi tradántur, & per consílium & sciéntiam Sacerdótis in usus Ecclésiæ necessários expen-

dántur : & de eis reddant ratiónem qui custodíerint.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 1.

Abner deserit Isboseth.

FActa est ergo longa concertátio inter domum Saül, & inter domum David: David profíciens & semper seipso robústior, domus autem Saül decréscens quotídiè. Cùm ergo esset prælium inter domum Saül, & domum David; Abner fílius Ner regébat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubína nómine Respha, fília A'ia. Dixítque I'sboseth ad Abner: Quare ingréssus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba I'sboseth, ait: Nunquid cáput canis ego sum advérsùm Judam hódiè, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, & super fratres, & próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requisísti in me quòd argúeres pro mulíere hódiè? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quómodò jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saül, & elevétur thronus David super I'sraël, & super Judam, à Dan usque Bersabée. Et non pótuit respondére ei quidquam, quia metuébat illum.

℟. Regnum tuum, *pag.* 288.

LECTIO II. *v.* 12.

Abner mittit ad David.

MIsit ergo Abner núntios ad David pro se dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univérsum I'sraël. Qui ait: O'ptimè: ego fáciam tecum amicítias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol fíliam Saül: & sic vénies, & vidébis me. Misit autem David núntios ad I'sboseth fílium Saül, dicens: Redde uxórem meam Michol, quàm despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo I'sboseth, & tulit eam à viro suo Pháltiel fílio Laïs. Sequebatúrque eam vir suus plorans usque Báhurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérsus est.

℟. Generátio, *pag.* 289.

LECTIO III. *v.* 17.

Abner omnem populum Davidi adjungit.

SErmónem quoque íntulit Abner ad senióres I'sraël, dicens: Tam herì quàm nudiustértius quærebátis David,

ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite; quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvábo pópulum meum I'sraël de manu Philísthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Israéli, & univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris: & fecit David Abner, & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te dóminum meum regem, omnem I'sraël, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus, sicut desíderat ánima tua. Cùm ergo deduxísset David Abner, & ille isset in pace, statim púeri David & Joab venérunt, cæsis latrónibus, cum præda magna nimis; Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimíserat eum, & proféctus fúerat in pace.

℟. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * Potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. *Ps.* 88. 9. ℣. Soli Deo per Jesum Christum glória, impérium, & potéstas. *Jud.* 25. * Potens. ℣. Glória. * Potens.

C A N O N.

Ex Concilio Meldénsi.

Anno 845. *Can.* 34.

CA'nonum statúta ab ómnibus custodiántur: & nemo in actiónibus vel judíciis Ecclesiásticis suo sensu, sed eórum autoritáte ducátur.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 23.

Abner à Joab occiditur.

NUntiátum est Joab à narrántibus: Venit Abner fílius Ner ad regem, & dimísit eum, & ábiit in pace. Et ingréssus est Joab ad regem, & ait: Quid fecísti? Ecce venit Abner ad te: quare dimisísti eum, & ábiit & recéssit? Ignóras Abner fílium Ner, quóniam ad hoc venit ad te, ut decíperet te, & sciret éxitum tuum, & introítum tuum, & nosset ómnia quæ agis? Egréssus itaque Joab à David, misit núntios post Abner, & redúxit eum à cistérna Sira, ignoránte David. Cúmque rediísset Abner in Hebron, seórsum addúxit eum Joab ad médium portæ, ut loquerétur ei in dolo: & percússit illum ibi in inguine, & mórtuus est in ultiónem sánguinis A'saël fratris ejus.

℟. Magnus Dóminus, p. 286.

LECTIO II. *v.* 28.
Abner sepelitur.

QUod cùm audísset David rem jam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum, apud Dóminum usque in sempitérnum, à sánguine Abner fílii Ner; & véniat super caput Joab, & super omnem domum patris ejus: nec defíciat de domo Joab fluxum séminis sústinens, & leprósus, & tenens fusum, & cadens gládio, & índigens pane. I'gitur Joab & Abísaï frater ejus interfecérunt Abner, eò quòd occidísset A'saël fratrem eórum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, & ad omnem pópulum, qui erat cum eo: Scíndite vestiménta vestra, & accíngímini saccis, & plángite ante exéquias Abner: porro rex David sequebátur ferétrum. Cúmque sepelíssent Abner in Hebron, levávit rex David vocem suam, & flevit super túmulum Abner; flevit autem & omnis pópulus.

℟. Dómine, tu es, *pag.* 286.

LECTIO III. *v.* 33.
Luctus David pro Abner.

PLangénsque rex & lugens Abner, ait: Nequáquam ut mori solent ignávi, mórtuus est Abner. Manus tuæ ligátæ non sunt, & pedes tui non sunt compédibus aggraváti: sed sicut solent cádere coram fíliis iniquitátis, sic corruísti. Congeminánsque omnis pópulus flevit super eum. Cúmque venísset univérsa multitúdo cibum cápere cum David, clarâ adhuc die jurávit David, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occásum solis gustávero panem vel áliud quidquam. Omnísque pópulus audívit, & placuérunt eis cuncta quæ fecit rex in conspéctu totíus pópuli. Et cognóvit omne vulgus, & univérsus I'sraël in die illa, quóniam non actum fuísset à rege ut occiderétur Abner fílius Ner. Dixit quoque rex ad servos suos: Num ignorátis quóniam princeps & máximus cécidit hódiè in I'sraël? Ego autem adhuc delicátus, & unctus rex: porro viri isti fílii Sárviæ duri sunt mihi; retríbuat Dóminus faciénti malum juxta malítiam suam.

℟. Ipse dixit, *pag.* 287.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Sess.* 24. *de Reformat. Cap.* 12.

CAnónici vestítu decénti tàm in Ecclésia quàm extrà assídué utántur: ab illícitis venatiónibus, aucúpiis, choréis, tabérnis, lusibúsque

que abstíneant; atque eâ morum integritáte pólleant, ut méritò Ecclésiæ Senátus dici possint.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I, *Cap.* 4. 2.

Isboseth trucidatus.

DUo viri príncipes latrónum erant fílio Saül, nomen uni Báana, & nomen álteri Rechab; veniéntes ígitur ingréssi sunt fervénte die domum I'sboseth. Cùm autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiébat super lectum suum in conclávi, & percutiéntes interfecérunt eum: sublatóque cápite ejus abiérunt per viam desérti totâ nocte, & attulérunt caput I'sboseth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem. Ecce caput I'sboseth fílii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam: & dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódiè de Saül, & de sémine ejus.

℟. Lætétur I'sraël, *pag.* 287.

LECTIO II. *v.* 9.

Rechab & Baana puniti.

REspóndens autem David Rechab & Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia: quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus est Saül: qui putábat se próspera nuntiáre; ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcépit itaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron: caput autem I'sboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepúlchro Abner in Hebron.

℟. Jubiláte, *pag.* 288.

LECTIO III. *Cap.* 5. 1.

David unctus in Regem Israël.

VEnérunt univérsæ tribus I'sraël ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum & caro tua sumus. Sed & heri & nudiustértius, cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens & redúcens I'sraël; dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum I'sraël, & tu eris dux super I'sraël. Venérunt quoque & senióres I'sraël ad regem in Hebron, & percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; un-

xerúntque David in regem super I'sraël. Fílius trigínta annórum erat David, cùm regnáre cœpísset: & quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis & sex ménsibus; in Jerúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem I'sraël & Judam.

℟. Quàm magnificáta, pag. 288.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1552. Sess. 22. Decret. de evitandis in celebratione Missæ.

CUm multa sive témporum vítio, sive hóminum incúriâ & improbitáte irrepsísse videántur, quæ à Missæ sacrifícii dignitáte aliéna sunt; decérnit sancta Sýnodus ut Epíscopi prohibére atque è médio tóllere sédulò curent, imprímis quod ad avarítiam pértinet.

SABBATO.

De libro primo Paralipómenon.

Lectio I. *Cap.* II. 4.

Jerusalem expugnata.

ABiit David, & omnis I'sraël in Jerúsalem. Hæc est Jebus, ubi erant Jebusǽi habitatóres terræ. Dixerúntque qui habitábant in Jebus ad David: Non ingrediéris huc. Porro David cepit arcem Sion, quæ est Cívitas David. Dixítque: Omnis qui percússerit Jebusǽum in primis, erit princeps & dux. Ascéndit ígitur primus Joab fílius Sárviæ, & factus est princeps. Habitávit autem David in arce, & idcírcò appelláta est Cívitas David. Ædificavítque urbem in circúitu à Mello usque ad gyrum; Joab autem réliqua urbis extrúxit. Proficiebátque David vadens & crescens, & Dóminus exercítuum erat cum eo.

Lectio II. *v.* 10.

Viri fortes David.

HI príncipes virórum fórtium David, qui adjuvérunt eum ut rex fíeret super omnem I'sraël, juxta verbum Dómini, quod locútus est ad I'sraël. Et iste númerus robustórum David: Jésbaam fílius Hachamóni princeps inter trigínta: iste levávit hastam suam super trecéntos vulnerátos unâ vice. Et post eum Eleázar fílius pátrui ejus Ahohítes, qui erat inter tres poténtes. Iste fuit cum David in Phésdomim, quando Philísthiim congregáti sunt ad locum illum in prǽlium: & erat ager regiónis illíus plenus hórdeo, fugerátque pópulus à fácie Philisthinórum. Hi stetérunt in médio agri, & defendérunt eum; cúmque

percussissent Philisthæos, dedit Dóminus salútem magnam pópulo suo. Descendérunt autem tres de trigínta princípibus ad petram in qua erat David, ad spelúncam Odóllam, quando Philisthiim fúerant castrametáti in valle Ráphaïm.

LECTIO III. v. 16.

David sitiens.

PORro David erat in præsídio, & státio Philisthinórum in Béthlehem. Desiderávit ígitur David, & dixit: O si quis daret mihi aquam de cistérna Béthlehem, quæ est in porta. Tres ergo isti per média castra Philisthinórum perrexérunt, & hausérunt aquam de cistérna Béthlehem, quæ erat in porta, & attulérunt ad David ut bíberet: qui nóluit, sed magis libávit illam Dómino, dicens: Absit ut in conspéctu Dei mei hoc fáciam, & sánguinem istórum virórum bibam: quia in perículo animárum suárum attulérunt mihi aquam. Et ob hanc causam nóluit bíbere. Hæc fecérunt tres robustíssimi.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1552. *Sess.* 22. *Decret. de evitandis in sacrificio Missæ.*

EPíscopi tóllere curent cujúsvis mercédum conductiónes, pacta, & quidquid pro Missis novis celebrándis datur; necnon importúnas atque illiberáles eleemosynárum exactiónes potiùs, quàm postulatiónes, aliáque hujúsmodi quæ à Simoníaca labe, vel certè à turpi quæstu non longè absunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Congregátus est ómnis Israël ad David dicens: Os tuum sumus, & caro tua: tu pasces pópulum Israël; & eris princeps super eum. 1. *Paral.* 11. *v.* 1. 2.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA SEPTIMA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 1.

Apparatus ad reducendam Arcam in Jerusalem.

COngregávit rursum David omnes eléctos ex Israël trigínta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent Arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt Arcam Dei super plaustrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio fílii Abínadab

minábant plaustrum novum. Cúmque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa custódiens ArcamDei, Ahío præcedébat Arcam. David autem & omnis Isráël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, & cítharis & lyris & týmpanis & sistris & cýmbalis.

℟. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiéscet in monte sancto tuo? * Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14. *v.* 1. 2. ℣. Hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19. * Qui.

LECTIO II. *v.* 6.

Oza moritur.

POstquàm autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad Arcam Dei, & ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, & percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxta Arcam Dei. Contristátus est autem David, eo quòd percussísset Dóminus Ozam: & vocátum est nomen loci illíus: Percússio Ozæ, usque in diem hanc.

℟. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea, * Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26. 8. ℣. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. 1. *Cor.* 13. 12. * Fáciem.

LECTIO III. *v.* 9.

Arca apud Obededom.

EXtímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me Arca Dómini? Et nóluit divértere ad se Arcam Dómini in Civitátem David: sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit Arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David quòd benedixísset Dóminus Obédedom, & ómnia ejus, propter Arcam Dei.

℟. Súscipe me, Dómine, secúndùm elóquium tuum, & vivam: & non confúndas me ab expectatióne mea: ádjuva me, * Et salvus ero. *Ps.* 118. *v.* 116. 117. ℣. Dómine, ádjuva incredulitátem meam. *Marc.* 9. 23. * Et. ℣. Glória. * Et.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO IV. *Cap.* 9. 1.

Homini mors semper timenda.

SUnt justi atque sapiéntes, & ópera eórum in manu Dei: & tamen nescit homo, utrum amóre, an ódio dignus sit: sed ómnia in futúrum

servántur incérta, eò quòd univérsa æquè evéniant justo & ímpio, bono & malo, mundo & immúndo, immolánti víctimas, & sacrifícia contemnénti. Sicut bonus, sic & peccátor: ut perjúrus, ita & ille qui verum déjerat. Nemo est qui semper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam? vivéntes enim sciunt se esse moritúros. Nescit homo finem suum: sed sicut pisces capiúntur hamo, & sicut aves láqueo comprehendúntur, sic capiúntur hómines in témpore malo, cùm eis extémplò supervénerit.

℞. Proba me, Deus, & scito cor meum; intérroga me, & cognósce sémitas meas: * Vide si via iniquitátis in me est, & deduc me in via ætérna. *Ps.* 138. *v.* 23. 24. ℣. Quàm arcta via est, quæ ducit ad vitam! *Matth.* 7. 14. * Vide.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO V. *Cap.* 3. 19.

Mansuetudo laudatur. Temeritas arguitur.

FIli, in mansuetúdine ópera tua pérfice, & super hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam: quóniam magna poténtia Dei solíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fúeris: sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curiósus.

℞. Tu, Dómine, suscéptor meus es, * Glória mea, & exáltans caput meum. *Ps.* 3. 4. ℣. Humiliámini in conspéctu Dómini, & exaltábit vos. *Jac.* 4. 10. * Glória.

LECTIO VI. *Cap.* 16. 12.

A Deo cor hominis intelligitur.

MIsericórdia & ira est cum Deo. Potens exorátio, & effúndens iram: secúndùm misericórdiam suam, sic corréptio illíus hóminem secúndùm ópera sua júdicat. Et in ómnibus insensátum est cor: & omne cor intellígitur ab illo: & vias illíus quis intélligit, & procéllam, quam nec óculus vidébit hóminis? Nam plúrima illíus ópera sunt in abscónsis: sed ópera justítiæ ejus quis enuntiábit, aut quis sustinébit? Longè enim est testaméntum à quibúsdam, & interrogátio ómnium in consummatióne est. Qui minorátur corde, cógitat

inánia: & vir imprúdens & errans cógitat stulta.

℟. Dómine Deus virtútum convérte nos; & osténde fáciem tuam, * Et salvi érimus. *Ps.* 79. 8. ℣. Dómine, adáuge nobis fidem. *Luc.* 17. 5. * Et. ℣. Glória. * Et.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio VII. *Cap.* 10. 19.

Ad Deum non est accedendum nisi cum corde puro.

HAbéntes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, & vivéntem per velámen, id est, carnem suam, & sacerdótem magnum super domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda à consciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis, & bonórum óperum: non deseréntes collectiónem nostram sicut consuetúdinis est quibúsdam, sed consolántes, & tantò magis, quantò vidéritis appropinquántem diem.

℟. Deus ádjuva me, adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris. *Ps.* 69. 6. ℣. Salva nos, Dómine, perímus. *Matth.* 8. 25. * Dómine.

Lectio VIII. *v.* 26.

Quàm acerbè puniendi novæ legis transgressores.

VOluntáriè enim peccántibus nobis post accéptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóstia, terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio, quæ consumptúra est adversários. I'rritam quis fáciens legem Móysi, sine ullâ miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur: quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testaménti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est, & Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. Et íterum: Quia judicábit Dóminus pópulum suum. Horréndum est incídere in manus Dei vivéntis.

℟. Speret I'sraël in Dómino, * Ex hoc nunc & usque in séculum. *Ps.* 130. 3. ℣. Per Christum fidéles estis in Deo qui dedit ei glóriam. 1. *Pet.* 1. 21. * Ex hoc.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio IX. *Cap.* 7. 15.

Ex fructu arbor cognoscitur.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía sancti Vincéntii Lirinénsis.

Commonit. Cap. 36. *Sec.* 5.

QUid est vestítus óvium, nisi Prophetárum & Apostolórum prolóquia, quæ iídem ovíli quâdam sinceritáte Agno illi immaculáto, qui tollit peccátum mundi, tanquàm véllera quædam, detexuérunt? Qui sunt lupi rapáces, nisi sensus hereticórum feri & rábidi qui caulas Ecclésiæ semper inféstant, & gregem Christi quaquâ possunt, diláceerant? Sed ut fallácius incáutis óvibus obrépant, manénte lupórum ferócia, depónunt lupínam spéciem, & sese divínæ legis senténtiis, velut quibúsdam velléribus obvólvunt: ut cùm quisque lanárum mollítiem perfénserit, nequáquàm acúleos déntium pertiméscat. Sed quid ait Salvátor? Ex frúctibus eórum cognoscétis eos, id est, cùm cœperint divínas illas voces non jam proférre tantùm, sed étiam expónere; nec adhuc jactáre solùm, sed étiam interpretári; tunc amaritúdo illa, tunc acérbitas, tunc rábies intelligétur, tunc novítium virus exhalábitur, tunc prophánæ novitátes aperiéntur, tunc primùm scindi sepem vídeas, tunc transférri Patrum términos, tunc Cathólicam fidem cædi, tunc Ecclesiásticum dogma lacerári.

℟. Atténdite à falsis prophétis, qui * Véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces; † A' frúctibus eórum cognoscétis eos. *Matth.* 7. *v.* 15. 16. ℣. Non misi eos, & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. *Jerem.* 27. 15. * Véniunt. ℣. Glória. † A' frúctibus.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. a. Non potest arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matth.* 7. 18.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur: te súpplices exorámus, ut nóxia cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit & regnat.

CANON.

Ex Concilio Senonénsi.

Anno 1528. *Decretum morum* 17.

CUrent Sacerdótes & Clérici sic suos cantus instítúere, ut modéstâ honestâque psalléndi gravitáte, placidâque & gratâ modulatióne sic audiéntium aures deliniant, ut próvocent exciténtque ad devotiónem & compunctiónem.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. g. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7. 21.

Oratio, ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 12.

Arca Dei in Sion deducta.

ABiit ergo David, & addúxit Arcam Dei de domo Obédedom in Civitátem David cum gáudio: & erant cum David septem chori, & víctima vítuli. Cúmque transcendíssent, qui portábant Arcam Dómini, sex passus, immolábat bovem & aríetem. Et David saltábat totis víribus ante Dóminum. Porro David erat accínctus ephod líneo. Et David & omnis domus I'sraël ducébant Arcam testaménti Dómini, in júbilo, & in clangóre búccinæ. Cúmque intrásset Arca Dómini in Civitátem David, Michol fília Saül prospíciens per fenéstram, vidit regem David subsiliéntem, atque saltántem coram Dómino: & despéxit eum in corde suo.

℞. Dómine, quis habitábit, *pag.* 299.

LECTIO II. *v.* 17.

David benedicit populo.

INtroduxérunt Arcam Dómini, & imposuérunt eam in loco suo, in médio Tabernáculi, quod teténderat ei David: & óbtulit David holocáusta, & pacífica coram Dómino. Cúmque complésset ófferens holocáusta & pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini exercítuum. Et partítus est univérsæ multitúdini I'sraël, tàm viro quàm mulíeri, síngulis collyrídam panis unam, & assatúram búbulæ carnis unam, & símilam frixam óleo: & ábiit omnis pópulus, unusquísque in domum suam.

℞. Tibi dixit, *pag.* 299.

LECTIO III. *v.* 20.

David à Michol irridetur.

REversúsque est David ut benedíceret dómui suæ: & egréssa Michol fília Saül in occúrsum David, ait: Quàm gloriósus fuit hódiè

rex I'sraël, discoopériens se ante ancíllas servórum suórum, & nudátus est, quasi si nudétur unus de scurris. Dixítque David ad Michol: Ante Dóminum, qui elégit me pótiùs quàm patrem tuum, & quàm omnem domum ejus, & præcépit mihi ut essem dux super pópulum Dómini in I'sraël, & Iudam, & vílior fiam plus quàm factus sum: & ero húmilis in óculis meis, & cum ancíllis, de quibus locúta es, glorióssior apparébo. I'gitur Michol fíliæ Saül non est natus fílius.

℞. Súscipe me, *pag.* 299.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi. *An.* 816. *lib.* 1. *cap.* 137. *circa medium.*

PSalmi in Ecclésia non cursim, & inordinátis vócibus, sed planè ac dilúcidè, & cum compunctióne cordis reciténtur: ut & recitántium mens illórum dulcédine pascátur, & audiéntium aures illórum pronuntiatióne demulceántur.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 7. 1.

Davidem de ædificando templo meditantem Deus cohibet.

FActum est autem cùm sedísset rex in domo sua, & Dóminus dedísset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan Prophétam: Vidésne quòd ego hábitem in domo cédrina, & Arca Dei pósita sit in médio péllium? Dixítque Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade, fac: quia Dóminus tecum est. Factum est autem in illa nocte: & ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: Nunquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo, ex die illa quâ edúxi fílios I'sraël de Terra Ægýpti, usque in diem hanc: sed ambulábam in tabernáculo, & in tentório. Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus fíliis I'sraël, nunquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus I'sraël, cui præcépi ut pásceret pópulum meum I'sraël, dicens: Quare non ædificásti mihi domum cédrinam?

℞. Proba me, *pag.* 300.

LECTIO II. *v.* 8.

Davidi promittitur filius domum Dei ædificaturus.

NUnc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum I'sraël: & fui tecum

tecum in ómnibus ubicúnque ambulásti, & interféci univérsos inimícos tuos à fácie tua: fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo I'sraël, & plantábo eum, & habitábit sub eo, & non turbábitur ámpliùs: nec addent filii iniquitátis ut affligant eum sicut priùs, ex die quâ constítui júdices super pópulum meum I'sraël: & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus. Cúmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, & stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in fílium: qui si inìquè áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli à Saül, quem amóvi à fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter.

℟. Tu, Dómine, *p.* 300.

LECTIO III. *v.* 17.

Davidis gratitudo.

SEcúndùm ómnia verba hæc, & juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David. Ingréssus est autem rex David, & sedit coram Dómino, & dixit: Quis ego sum, Dómine Deus, & quæ domus mea, quia adduxísti me hucúsque? sed & hoc parum visum est in conspéctu tuo, Dómine Deus, nisi loqueréris étiam de domo servi tui in longínquum: ista est enim lex Adam, Dómine Deus. Quid ergo áddere póterit adhuc David, ut loquátur ad te? tu enim scis servum tuum, Dómine Deus. Propter verbum tuum, & secúndùm cor tuum fecísti ómnia magnália hæc, ita ut notum fáceres servo tuo. Idcírcò magnificátus es, Dómine Deus, quia non est símilis tui, neque est Deus extra te, in ómnibus quæ audívimus áuribus nostris. Quæ est autem, ut pópulus tuus I'sraël, gens in terra, propter quam ivit Deus, ut redímeret eam sibi in pópulum, & póneret sibi nomen, faceretque eis magnália, & horribília super terram à fácie pópuli tui, quem redemísti tibi in Ægypto, gentem & deum ejus.

℟. Dómine Deus, *p.* 301.

CANON.

Ex Concilio Trevirénsi secúndo.

Ann. 1549. *Tit.* 6. *de Horis Canonicis.*

STatúimus ut laudes divínæ per singulas horas non cursim ac festinánter, sed tractim, servátis intervállis decéntibus, ratióne diérum Festórum reverénter & alácriter absolvántur.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 1.

David quatuor Nationes debellat.

FActum est autem post hæc, percússit David Philísthiim, & humiliávit eos; & tulit David Frenum tribúti de manu Philísthiim. Et percússit Moab, & mensus est eos funículo, coæquans terræ: mensus est autem duos funículos, unum ad occidéndum, & unum ad vivificándum: factúsque est Moab David sérviens sub tribúto. Et percússit David Adarézer fílium Rohob regem Soba, quando proféctus est ut dominarétur super flumen Euphráten. Et captis David ex parte ejus mille septingéntis equítibus, & vigínti míllibus péditum, subnervávit omnes jugáles cúrruum: derelíquit autem ex eis centum currus. Venit quoque Sýria Damásci, ut præsídium ferret Adarézer regi Soba: & percússit David de Sýria vigínti duo míllia virórum. Et pósuit David præsídium in Sýria Damásci: factáque est Sýria David sérviens sub tribúto: servavítque Dóminus David in ómnibus ad quæcúnque proféctus est. Et tulit David arma áurea quæ habébant servi Adarézer, & détulit ea in Jerúsalem. Et de Bete & de Beroth, civitátibus Adarézer, tulit rex David æs multum nimis.

℟. Deus, ádjuva, *p.* 301.

LECTIO II. *v.* 9.

Thoü congratulatur, & munera mittit Davidi.

AUdívit autem Thoü rex Emath, quòd percussísset David omne robur Adarézer. Et misit Thoü Joram fílium suum ad regem David, ut salutáret eum congrátulans, & grátias ágeret: eò quòd expugnásset Adarézer, & percussísset eum. Hostis quippe erat Thoü Adarézer, & in manu ejus erant vasa áurea, & vasa argéntea, & vasa ærea: quæ & ipsa sanctificávit rex David Dómino, cum argénto & auro, quæ sanctificáverat de univérsis Géntibus, quas subégerat, de Sýria, & Moab, & fíliis Ammon, & Philísthiim, & Amalec, & de manúbiis Ada-

rézer filii Rohob regis Soba.

℞. Speret Iſraël, *p.* 301.

LECTIO III. *v.* 13.

David principes instituit; & arces præsidiis munit.

FEcit quoque ſibi David nomen, cùm reverterétur captâ Syriâ in Valle Salinárum, cæſis decem & octo millibus: & póſuit in Idumæa custódes, ſtatuítque præſidium: & facta eſt univérſa Idumæa ſérviens David; & ſervávit Dóminus David in ómnibus ad quæcúnque proféctus eſt. Et regnávit David ſuper omnem Iſraël: faciébat quoque David judícium & juſtítiam omni pópulo ſuo. Joab autem filius Sárviæ erat ſuper exércitum: porro Jóſaphat filius Ahilud erat à commentáriis: & Sadoc filius Achítob, & Achímelech filius Abíathar, erant ſacerdótes: & Saraías, Scriba: Banaías autem filius Jóiadæ, ſuper Ceréthi & Pheléthi: filii autem David ſacerdótes erant.

℞. Bénedic, ánima mea, Dómino: noli oblivíſci omnes retributiónes ejus; * Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *Pſal.* 102. *v.* 2. 3. ℣. Non voléntis, neque curréntis, ſed miseréntis eſt Dei. *Rom.* 9. 16. * Qui. ℣. Glória. * Qui.

CANON.

Ex Concilio Cameracénſi. *Ann.* 1563. *Tit.* 6. *de Officio divino*, *Cap.* 3.

SIc canátur & à Cleró, ac Presbyteró, & réliquis, ut non tantùm aures voluptátem, ſed mentes utilitátem cápiant.

FERIA QUINTA.

De libro ſecúndo Regum.

LECTIO I. *Capp.* 4. 4. *&* 9. 1.

Miphiboſeth.

ERat autem Jónathæ filio Saül filius débilis pédibus: quinquénnis enim fuit, quando venit núntius de Saül & Jónatha ex Jézraël. Tollens itaque eum nutrix ſua, fugit: cúmque feſtináret, ut fúgeret, cécidit, & claudus efféctus eſt: habuítque vocábulum Miphíboſeth. Et dixit David: Putáſne eſt áliquis qui remánſerit de domo Saül, ut fáciam cum eo miſericórdiam propter Jónathan. Erat autem de domo Saül ſervus, nómine Siba: quem cùm vocáſſet rex ad ſe, dixit ei: Tune es Siba? Et ille reſpóndit: Ego ſum ſervus tuus. Et ait rex: Numquid ſupereſt áliquis de domo Saül, ut fáciam cum eo miſericórdiam Dei? Dixítque Siba regi: Súpereſt filius Jónathæ, débilis pédibus. Ubi, inquit, eſt? Et Siba ad regem: Ecce, ait, in domo eſt Machir filii Ammiel, in Lódabar.

℟. Dómine, quis habitábit, *pag.* 299.

LECTIO II. *v.* 5.

David accersit Miphiboseth.

MIsit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir filii A'mmiel, de Lódabar. Cùm autem venisset Miphíboseth filius Jónathæ filii Saül, ad David, córruit in fáciem suam, & adorávit. Dixítque David: Miphíboseth? Qui respóndit: Adsum servus tuus. Et ait ei David: Ne tímeas, quia fáciens fáciam in te misericórdiam propter Jónathan patrem tuum, & restítuam tibi omnes agros Saül patris tui, & tu cómedes panem in mensa mea semper. Qui adórans eum, dixit: Quis ego sum servus tuus, quóniam respexísti super canem mórtuum símilem mei?

℟. Tibi dixit, *p.* 299.

LECTIO III. *v.* 9.

David Sibæ commendat Miphiboseth.

VOcávit ítaque rex Sibam púerum Saül, & dixit ei: O'mnia quæcúnque fuérunt Saül, & univérsam domum ejus dedi fílio dómini tui. Operáre ígitur ei terram tu, & filii tui, & servi tui: & ínferes fílio dómini tui cibos ut alátur: Miphíboseth autem filius dómini tui cómedet semper panem super mensam meam. Erant autem Sibæ quíndecim filii, & viginti servi. Dixítque Siba ad regem: Sicut jussísti, dómine mi rex, servo tuo, sic fáciet servus tuus: & Miphíboseth cómedet super mensam meam, quasi unus de fíliis regis. Habébat autem Miphíboseth fílium párvulum nómine Micha: omnis verò cognátio domûs Sibæ serviébat Miphíboseth. Porro Miphíboseth habitábat in Jerúsalem: quia de mensa regis júgiter vescebátur: & erat claudus utróque pede.

℟. Súscipe me, *pag.* 299.

CANON.

Ex Concílio Treviréns secúndo.

Ann. 1549. *Cap.* 6. *de Horis Canonicis.*

OMnes, qui Horis Canónicis persolvéndis deputáti sunt, dent óperam ut colléctis ánimis, quoad fieri potest, débitum pensum absólvant, nec ita se hábeant ut dùm voce psallunt, quidvis pótiùs quàm Deum, ánimo cogitáre videántur.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Davidis legati ab Hanon injuriosè habiti.

FActum est autem post hæc, ut morerétur rex filiórum Ammon, & regnávit Hanon filius ejus pro eo. Di-

xitque David: Fáciam misericórdiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater ejus mecum misericórdiam. Misit ergo David, cónsolans eum per servos suos super patris intéritu. Cùm autem venissent servi David in terram filiórum Ammon, dixérunt príncipes filiórum Ammon ad Hanon dóminum suum: Putas quòd propter honórem patris tui míserit David ad te consolatóres, & non ídeò ut investigáret, & exploráret civitátem, & evérteret eam, misit David servos suos ad te? Tulit ítaque Hanon servos David, rasítque dimídiam partem barbæ eórum, & præscídit vestes eórum médias usque ad nates, & dimísit eos. Quod cùm nuntiátum esset David, misit in occúrsum eórum: erant enim viri confúsi túrpiter valdè, & mandávit eis David: Manéte in Jéricho, donec crescat barba vestra, & tunc revertímini.

℟. Proba me, *pag.* 300.

LECTIO II. *v.* 6.

Paratur pugna.

VIdéntes autem filii Ammon quòd injúriam fecíssent David, misérunt, & conduxérunt mercéde Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti míllia péditum, & à rege Máacha mille viros, & ab Istob duódecim míllia virórum. Quod cùm audísset David, misit Joab & omnem exércitum bellatórum. Egréssi sunt ergo filii Ammon, & direxérunt áciem ante ipsum intróitum portæ: Syrus autem Soba, & Rohob, & Istob, & Máacha, seórsum erant in campo. Videns ígitur Joab quòd præparátum esset advérsùm se prælium, & ex advérso, & post tergum, elégit ex ómnibus eléctis Israël, & instrúxit áciem contra Syrum: réliquam autem partem pópuli trádidit Abísaï fratri suo, qui diréxit áciem advérsùs filios Ammon. Et ait Joab: Si prævalúerint advérsùm me Syri, eris mihi in adjutórium: si autem filii Ammon prævalúerint advérsùm te, auxiliábor tibi. Esto vir fortis, & pugnémus pro pópulo nostro, & civitáte Dei nostri: Dóminus autem fáciet quod bonum est in conspéctu suo.

℟. Tu, Dómine, *pag.* 300.

LECTIO III. *v.* 13.

Hostium tres exercitus fugiunt à facie Israël.

INiit ítaque Joab, & pópulus qui erat cum eo, certámen contra Syros: qui statim fugérunt à fácie ejus. Filii autem Ammon vidéntes quia fugíssent Syri, fugérunt & ipsi à fácie Abísaï, & ingréssi sunt civitátem: reversúsque est Joab à filiis Am-

mon, & venit Jerúsalem. Vidéntes igitur Syri quóniam corruíssent coram I'sraël, congregáti sunt páriter. Misítque Adarézer, & edúxit Syros qui erant trans flúvium, & addúxit eórum exércitum; Sobach autem, magíster milítiæ Adarézer, erat princeps eórum. Quod cùm nuntiátum esset David, contráxit omnem Israélem, & transívit Jordánem, venítque in Helam: & direxérunt áciem Syri ex advérso David, & pugnavérunt contra eum. Fugerúntque Syri à fácie I'sraël, & occídit David de Syris septingéntos currus, & quadragínta míllia équitum; & Sobach príncipem milítiæ percússit; qui statim mórtuus est. Vidéntes autem univérsi reges, qui erant in præsídio Adarézer, se victos esse ab I'sraël, expavérunt, & fugérunt quinquagínta & octo míllia coram I'sraël. Et fecérunt pacem cum I'sraël: & serviérunt eis, timuerúntque Syri auxílium præbére ultrà fíliis Ammon.

℟. Dómine Deus, *pag.* 301.

CANON.

Ex Concílio Treviirénsi secúndo.

An. 1549. *Cap.* 6. *de Horis Canonicis.*

NOn clamans, sed amans cantat in aure Dei; audit enim ille vocem cordis, sine qua sonum oris contémnit: quare vidéndum est ut, qui spíritu psallunt, & mente psallant.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* II. I.

Davidis peccatum.

FActum est autem, verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & univérsum I'sraël, & vastavérunt fílios Ammon, & obsedérunt Rabba: David autem remánsit in Jerúsalem. Dùm hæc agerèntur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, & deambuláret in solário domûs régiæ: vidítque mulíerem se lavántem ex advérso super solárium suum; erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergo rex, & requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quòd ipsa esset Bethsabée fília Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Missis itaque David núntiis, tulit eam: quæ cùm ingréssa esset ad illum, dormívit cum ea: statímque sanctificáta est ab immundítia sua: & revérsa est in domum suam concépto fœtu. Mitténsque nuntiávit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam

Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò administrarétur bellum.

LECTIO II. v. 8.

Mors Uriæ parata.

DIxit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Nunquid non de via venísti? quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & I'sraël, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc. Ait ergo David ad Uríam: Mane hìc étiam hódiè, & cras dimíttam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram se & bíberet, & inebriávit eum: qui egréssus vésperè, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergo manè, & scripsit David epístolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium: & derelínquite eum, ut percússus intéreat. I'gitur cùm Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsùm Joab, & cecidérunt de pópulo servórum David, & mórtuus est étiam Urías Hethæus.

LECTIO III. v. 18.

Davidis matrimonium cum Bethsabee.

MIsit itaque Joab, & nuntiávit David ómnia verba prælii: præcepítque núntio, dicens: Cùm compléveris univérsos sermónes belli ad regem, dices: E'tiam servus tuus Urías Hethæus occúbuit. A'biit ergo núntius, & venit, & narrávit David ómnia quæ ei præcéperat Joab. Et dixit núntius ad David: Prævaluérunt advérsùm nos viri, & egréssi sunt ad nos in agrum: nos autem facto ímpetu persecúti eos sumus usque ad portam civi-

tátis. Et direxérunt jácula sagittárii ad servos tuos ex muro désuper: mortuísque sunt de servis regis; quinétiam servus tuus Urías Hethæus mórtuus est. Et dixit David ad núntium: Hæc dices Joab: Non te frangat ista res: várius enim evéntus est belli; nunc hunc, & nunc illum consúmit gládius: confórta bellatóres tuos advérsùs urbem, ut déstruas eam, & exhortáre eos. Audívit autem uxor Uríæ, quòd mórtuus esset Urías vir suus & planxit eum. Transácto autem luctu, misit David, & introdúxit eam in domum suam, & facta est ei uxor, pepérítque ei fílium; & displícuit verbum hoc quod fécerat David, coram Dómino.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Can.* 131.

STudéndum solérter ut, cùm Ecclésiam vel ad divínæ laudis débita solvénda, vel ad agénda Missárum solémnia intrámus, semper angélicæ præséntiæ mémores, cum timóre & veneratióne competénti, cœléste compleámus Offícium.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Dixit David ad Deum: Peccávi nimis; óbsecro aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi. 1. *Paral.* 21. 8.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA OCTAVA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Nathan Davidi proponit parabolam.

MIsit Dóminus Nathan ad David: qui cùm venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper. Dives habébat oves, & boves plúrimos valdè. Pauper autem nihil habébat omnínò, præter ovem unam párvulam, quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum fíliis ejus simul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illíus dórmiens: erátque illi sicut fília. Cùm autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad se. Irátus autem indignatióne David advérsùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir, qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit

verbum istud, & non pepérc-
cerit.

℟. Dirige me in veritáte tua, & doce me, Dómine; * Quia tu es Deus Salvátor meus. *Ps.* 24. 5. ℣. Dómine, salvum me fac. *Matth.* 14. 30. * Quia.

LECTIO II. *v.* 7.

Nathan aperit sensum parabolæ.

DIxit autem Nathan ad David: Tu es ille vir: Hæc dicit Dóminus Deus I'sraël: Ego unxi te in regem super I'sraël, & ego érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum I'sraël & Juda: & si parva sunt ista, adjíciam tibi multò majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio, & uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, & interfecísti eum gládio filiórum Ammon. Quamóbrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. I'taque hæc dicit Dóminus: Ecce, ego suscitábo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite: ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis I'sraël, & in conspéctu Solis.

℟. In veritáte cómperi, * Quia in omni Gente qui timet Deum, & operátur justítiam, accéptus est illi. *Act.* 10. *v.* 34. 35. ℣. Veníte fílii, audíte me, timórem Dómini docébo vos. *Psal.* 33. 12. * Quia.

LECTIO III. *v.* 13.

Deus Davidi parcens filii mortem annuntiat.

DIxit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriéris. Verúntamen quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, & desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo: & jejunávit David in jejúnio, & ingréssus seórsum, jácuit super terram. Venérunt autem senióres domûs ejus, cogéntes eum ut súrgeret de terra: qui nóluit, nec comédit cum eis cibum.

℟. Tímeat Dóminum omnis terra; * Ecce óculi Dómini super metuéntes eum. *Ps.* 32. *v.* 8. 18. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem. *Apoc.* 14. 7. * Ecce. ℣. Glória. * Ecce.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO IV. *Cap.* 47. 1.

David electus à Domino.

POst hæc surréxit Nathan Prophéta in diébus David. Et quasi adeps separátus à carne, sic David à fíliis Iſraël. Cum leónibus lusit quasi cum agnis: & in ursis simíliter fecit sicut in agnis óvium in juventúte sua. Nunquid non occídit gigántem, & ábstulit oppróbrium de Gente? In tolléndo manum, saxo fundæ dejécit exultatiónem Góliæ: Nam invocávit Dóminum omnipoténtem, & dedit in déxtera ejus tóllere hóminem fortem in bello, & exaltáre cornu Gentis suæ. Sic in decem míllibus glorificávit eum, & laudávit eum in benedictiónibus Dómini, in offeréndo illi corónam glóriæ. Contrívit enim inimícos úndique, & extirpávit Philísthiim contrários usque in hodiérnum diem: contrívit cornu ipsórum usque in ætérnum.

℟. Sanctum & terríbile nomen ejus: * Inítium sapiéntiæ timor Dómini. *Psal.* 110. 10. ℣. Omnes honoráte, Deum timéte. 1. *Petr.* 2. 17. * Inítium.

LECTIO V. *v.* 9.

David in omni opere laudans Deum.

IN omni ópere dedit confessiónem Sancto, & Excélso in verbo glóriæ. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum: & dedit illi contra inimícos poténtiam: & stare fecit cantóres contra altáre, & in sono eórum dulces fecit modos. Et dedit in celebratiónibus decus, & ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, & amplificárent manè Dei sanctitátem.

℟. Mitte sapiéntiam, Dómine, à sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret, * Ut sciam quid accéptum sit apud te. *Sap.* 9. 10. ℣. Dómine, da mihi hanc aquam saliéntem in vitam ætérnam. *Joan.* 4. 14. * Ut sciam.

LECTIO VI. *v.* 14.

Commendatur sapientia Salomonis.

DO'minus purgávit peccáta ipsíus, & exaltávit in ætérnum cornu ejus: & dedit illi testaméntum regni, & sedem glóriæ in Iſraël. Post

ipsum surréxit fílius sensátus, & propter illum dejécit omnem poténtiam inimicórum. Sálomon imperávit in diébus pacis, cui subjécit Deus omnes hostes, ut cónderet domum in nómine suo, & paráret sanctitátem in sempitérnum: quemádmodum erudítus es in juventúte tua, & implétus es, quasi flumen, sapiéntiâ, & terram retéxit ánima tua. Et replésti in comparatiónibus ænígmata: ad ínsulas longè divulgátum est nomen tuum, & diléctus es in pace tua.

℟. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas, & * In timóre Dómini declinátur à malo. *Prov.* 16.6. ℣. Cum metu & tremóre vestram salútem operámini. *Philipp.* 2. 12. * In timóre. ℣. Glória. * In timóre.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

LECTIO VII. *Cap.* 6. 1.

In spiritu lenitatis corripiendum.

FRatres, & si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teipsum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, & sic in semetipso tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit.

℟. Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis mei: * Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. *Psal.* 15. 5. ℣. Benedíctus Deus qui regenerávit nos in hereditátem incorruptíbilem. 1. *Pet.* 1. 3. * Tu es.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO VIII. *Cap.* 1. 6.

Deus parcit confitenti.

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum Deo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce; societátem habémus ad invicem, & sanguis Jesu Christi, fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus; ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra; fidélis est, & justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus; mendácem fácimus eum, & verbum ejus non est in nobis.

℟. Benedíctus Dóminus; quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ: * In ipso sperávit cor meum, & adjútus sum. *Ps.* 27. *v.* 6. 7. ℣. Potens est & eis, qui tentántur, auxiliári. *Hebr.* 2. 18. * In ipso.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 16. 1.

Villicus diffamatus.

IN illo témpore; Dicébat Jesus ad discípulos suos: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: & hic diffamátus est apud illum quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 35. *de verb. Dom.*

MAmmóna iniquitátis divítiæ sunt séculi omnes, undecúnque sint. Undecúnque enim congregéntur, mammóna iniquitátis est, id est, divítiæ sunt iniquitátis. Quid est, divítiæ sunt iniquitátis? Pecúnia est, quam nómine divitiárum appéllat iníquitas. Si enim veras divítias quæris, áliæ sunt. Tálibus Job nudus abundábat, quando in Deum cor plenum habébat, & laudes Deo, pérditis ómnibus rebus, tanquam gemmas pretiosíssimas proferébat. Ipsæ sunt veræ divítiæ; Istæ autem ab iniquitáte appellántur divítiæ. Habes illas, non reprehéndo: heréditas venit, pater tuus dives fuit, & divísit tibi: honéstè acquisísti, de justis labóribus plenam domum habes, non reprehéndo: Tamen, étiam sic noli illas dícere divítias; nam si dicis illas divítias, amábis illas, & si amáveris illas, períbis cum illis. Perde, ne péreas: dona, ut acquíras: sémina, ut metas.

℟. Víllicus diffamátus est apud dívitem, quasi dissipásset bona ipsíus; & ait illi: Quid hoc áudio de te? * Redde ratiónem villicatiónis tuæ; jam enim non póteris villicáre. *Luc.* 16. *v.* 1. 2. ℣. Existimásti, iníque, quòd ero tui símilis: árguam te, & státuam contra fáciem tuam. *Ps.* 49. 21. * Redde. ℣. Glória. * Redde.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. e. Ait víllicus intra se: Quid fáciam, quia dóminus meus aufert à me villicatiónem? fódere non váleo; mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut, cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos suas. *Luc.* 16. *v.* 3. 4.

Orémus. *Oratio.*

LArgíre nobis, quǽsumus Dómine, semper Spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius & agéndi: ut, qui sine te esse non póssumus, se-

cúndùm te vívere valeámus. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Bituricénsi.

Ann. 1584. *Tit. de adorando Deo. Can.* 8.

INtroeúntes Ecclésiam, divíni Offícii sive celebrándi, sive audiéndi grátiâ, frontem aquâ benedíctâ aspérgant, & signo crucis sese múniant, ac genu flexo adórent, præsértim Clérici simulátque chorum ingréssi erunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis, ut, cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. *Luc.* 16. 9.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 18.

Bethsabee infans moritur.

A'Ccidit autem die séptimâ ut moreréturi infans: timuerúntque servi David nuntiáre ei quòd mórtuus esset párvulus. Dixérunt enim: Ecce cùm párvulus adhuc víveret, loquebámur ad eum, & non audiébat vocem nostram: quantò magis si dixérimus: Mórtuus est puer, se affliget? Cùm ergo David vidísset servos suos mussitántes, intelléxit quòd mórtuus esset infántulus: dixítque ad servos suos: Num mórtuus est puer? Qui respondérunt ei: Mórtuus est. Surréxit ergo David de terra: & lotus, unctúsque est: cúmque mutásset vestem, ingréssus est domum Dómini: & adorávit, & venit in domum suam, petivítque ut pónerent ei panem, & comédit.

℟. Dírige me, *p.* 313.

LECTIO II. *v.* 21.

Nascitur Salomon.

DIxérunt autem ei servi sui: Quis est sermo, quem fecísti? propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunásti & flebas: mórtuo autem púero, surrexísti, & comedísti panem. Qui ait: Propter infántem, dùm adhuc víveret, jejunávi & flevi: dicébam enim: Quis scit si fortè donet eum mihi Dóminus, & vivat infans? nunc autem quia mórtuus est, quare jejúnem? numquid pótero revocáre eum ámpliùs? ego vadam magis ad eum: ille verò non revertétur ad me. Et consolátus est David Bethsabée uxórem suam, ingressúsque ad eam dormívit cum ea; quæ génuit fílium, & vocávit nomen ejus Sálomon, & Dóminus diléxit eum. Misítque in manu Nathan Prophétæ, & vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus.

℟. In veritáte, *pag.* 313.

LECTIO III. *v.* 26.

Rabbath capta.

I'Gitur pugnábat Joab contra Rabbath filiórum Ammon, & expugnábat urbem régiam. Misítque Joab núntios ad David, dicens: Dimicávi advérsùm Rabbath, & capiénda est Urbs aquárum. Nunc ígitur cóngrega réliquam partem pópuli, & óbside civitátem, & cape eam: ne, cùm à me vastáta fúerit urbs, nómini meo ascribátur victória. Congregávit itaque David omnem pópulum, & proféctus est advérsùm Rabbath: cúmque dimicásset, cepit eam. Et tulit diadéma regis eórum de cápite ejus, pondo auri taléntum, habens gemmas pretiosíssimas, & impósitum est super caput David. Sed & prædam civitátis asportávit multam valdè: pópulum quoque ejus addúcens serrávit, & circumégit super eos ferráta carpénta: divisítque cultris, & tradúxit in typo láterum: sic fecit univérsis civitátibus filiórum Ammon. Et revérsus est David, & omnis exércitus in Jerúsalem.

℟. Tímeat Dóminum, *p.* 314.

CANON.

Ex Concílio Aquénsi.

Ann. 1585. *Tit. de Choro.*

IN choro Clerus ne vagétur óculis; incompósito córporis situ ne stet, vel sedeat.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 13. 23.

Absalom fratres ad epulas vocat.

FActum est ut tonderéntur oves A'bsalom: & vocávit A'bsalom omnes filios regis, venítque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondéntur oves servi tui: véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad A'bsalom: noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluísset ire, benedíxit ei. Et ait A'bsalom: Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon frater meus: dixítque ad eum rex: Non est necésse ut vadat tecum. Coégit itaque A'bsalom eum, & dimísit cum eo Amnon, & univérsos filios regis. Fecerátque A'bsalom convívium quasi convívium regis.

℟. Sanctum & terríbile, *pag.* 314.

LECTIO II. *v.* 28.

Amnon occiditur.

PRæcéperat autem A'bsalom púeris suis, dicens: Observáte cùm temuléntus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: Percútite eum, & in-

terrificite, nolíte timére: ego enim sum qui præcípio vobis: roborámini, & estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri A'bsalom advérsùm Amnon, sicut præcéperat eis A'bsalom. Surgentésque omnes fílii regis ascendérunt singuli mulas suas, & fugérunt. Cúmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percússit A'bsalom omnes fílios regis, & non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit ítaque rex, & scidit vestiménta sua: & cécidit super terram, & omnes servi illus, qui assistébant ei, sciderunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab, dixit: Ne ǽstimet dóminus meus rex, quod omnes púeri fílii regis occísi sint: Amnon solus mórtuus est.

℟. Mitte sapiéntiam, p. 314.

LECTIO III. v. 34.

Absalom fugit in Gessur.

FUgit autem A'bsalom: & elevávit puer speculátor óculos suos, & aspéxit: & ecce pópulus multus veniébat per iter dévium ex látere montis. Dixit autem Jónadab ad regem: Ecce fílii regis adsunt: juxta verbum servi tui sic factum est. Cúmque cessásset loqui, apparuérunt & fílii regis: & intrántes levavérunt vocem suam, & flevérunt: sed & rex & omnes servi ejus flevérunt plorátu magno nimis. Porro A'bsalom fúgiens, ábiit ad Tholómaï fílium A'mmiud regem Gessur. Luxit ergo David fílium suum cunctis diébus. A'bsalom autem cùm fugísset, & venísset in Gessur, fuit ibi tribus annis. Cessavítque rex David pérsequi A'bsalom, eò quòd consolátus esset super Amnon intéritu.

℟. Misericórdia, pag. 314.

CANON.

Ex Concilio Bituricénsi. *Ann.* 1584. *Tit.* 12. *de celebrand. divin. Offic. Can.* 12.

OMnes Ecclesiástici étiam Beneficiáti Horas Canónicas atténtè ac distínctè dicant, depósitâ solicitúdine seculári, nulláque collóquia intermísceant, ac Deum precatúri locum hujuscémodi sibi déligant, in quo à pietáte ac devotióne non abducántur.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 14. 4.

Mulier à Joab missa ad regem.

CU'm ingréssa fuísset múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo super terram, & adorávit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respóndit: Heu, múlier vídua ego sum: mórtuus est enim vir meus. Et ancíllæ tuæ

erant duo filii: qui rixáti sunt advérsùm se in agro, nullúsque erat qui eos prohibére posset: & percússit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio advérsùm ancillam tuam, dicit: Trade eum qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui quem interfécit, & deleámus herédem: & quæsiérunt extínguere scintíllam meam, quæ relícta est, ut non supérsit viro meo nomen, & relíquiæ super terram. Et ait rex ad mulíerem: Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis filii tui super terram. Dixítque múlier: Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, & locútus est rex verbum istud, ut peccet, & non redúcat ejéctum suum?

℟. Dóminus pars, *p.* 315.

LECTIO II. *v.* 18.

Rex calliditatem Joab detegit.

RESpóndens rex dixit ad mulíerem: Ne abscóndas à me verbum, quod te intérrogo. Dixítque ei múlier: Lóquere, dómine mi rex. Et ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlier, & ait: Per salútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad sinístram, nec ad déxteram est, ex ómnibus his, quæ locútus est dóminus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi, & ipse pósuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc: ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem, dómine mi rex, sápiens es, sicut habet sapiéntiam A'ngelus Dei, ut intélligas ómnia super terram.

℟. Benedíctus, *pag.* 315.

LECTIO III. *v.* 21.

Rex revocat Absalom.

AIt rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum A'bsalom. Cadénsque Joab super fáciem suam in terram, adorávit & benedíxit regi: & dixit Joab: Hódiè intelléxit servus tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex: fecísti enim sermónem servi tui. Surréxit ergo Joab & ábiit in Gessur, & addúxit A'bsalom in Jerúsalem. Dixit autem rex: Revertátur in domum suam, & fáciem meam non vídeat. Revérsus est ítaque A'bsalom in domum suam, & fáciem regis non vidit. Porro sicut A'bsalom, vir non erat pulcher in omni I'sraël, & decórus nimis: à vestígio pedis usque ad vérticem non erat in eo ulla mácula. Et quando tondébant capíllum (semel autem in anno tondebátur, quia gravábat

gravábat eum cæsáries) ponderábat capíllos cápitis sui ducéntis siclis, póndere público.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te! * Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ. *Psal.* 30. *v.* 20. 21. ℣. Pater sancte, serva eos in nómine tuo. *Joan.* 17. 11. * Abscóndes. ℣. Glória. * Abscóndes.

CANON.

Ex Concílio Trevirénsi secúndo.

Ann. 1549. *Cap.* 6. *de Horis Canonicis.*

CAveant qui extra chorum Horas privátim legunt, ne somnolénté, aut truncátis verbis, aut intra fauces compréssо spíritu preces demurmuráre; sed articuláté, distíncté, disérté, & cum attentióne, & íntegré ómnia pronúntient.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio I. *Cap.* 14. 28.

Absalom succendit hordeum Joab.

MAnsit A'bsalom in Jerúsalem duóbus annis, & fáciem regis non vidit. Misit ítaque ad Joab, ut mítteret eum ad regem: qui nóluit veníre ad eum. Cúmque secúndò misísset, & ille noluísset veníre ad eum, dixit servis suis: Scitis agrum Joab juxta agrum meum, habéntem messem hórdei: ite ígitur, & succéndite eum igni. Succendérunt ergo servi A'bsalom ségetem igni. Et veniéntes servi Joab, scissis véstibus suis, dixérunt: Succendérunt servi A'bsalom partem agri igni.

℟. Dírige me, *pag.* 313.

Lectio II. *v.* 31.

Absalom intrat ad regem.

SUrrexítque Joab, & venit ad A'bsalom in domum ejus, & dixit: Quare succendérunt servi tui ségetem meam igni? Et respóndit A'bsalom ad Joab: Misi ad te óbsecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei: Quare veni de Gessur? mélius mihi erat ibi esse: óbsecro ergo ut vídeam fáciem regis: quòd si memor est iniquitátis meæ, interfíciat me. Ingréssus ítaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia: vocatúsque est A'bsalom, & intrávit ad regem, & adorávit super fáciem terræ coram eo: osculatúsque est rex A'bsalom.

℟. In veritáte, *pag.* 313.

Lectio III. *Cap.* 15. 1.

Absalom conciliat sibi populum.

POst hæc fecit sibi A'bsalom currus, & équites,

& quinquagínta viros, qui præcéderent eum. Et manè consúrgens A'bsalom, stabat juxta intróitum portæ, & omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat A'bsalom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respóndens aiébat: Ex una tribu I'sraël ego sum servus tuus. Respondebátque ei A'bsalom: Vidéntur mihi sermónes tui boni & justi. Sed non est qui te áudiat constitútus à rege: dicebátque A'bsalom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque hoc ómni I'sraël veniénti ad judícium, ut audirétur à rege, & solicitábat corda virórum I'sraël.

℟. Tímeat Dóminum, *pag.* 314.

CANON.

Ex sancto Augustino.

In Psalmum 48.

CUm laudátis Deum, toti laudáte: cantet vox, cantet vita, cantent facta: non sola lingua & vox vestra laudet Deum, sed & consciéntia & vita vestra. Laudámus Deum in Ecclésia, quando congregámur; cùm quisque discédit, non cesset benè vívere, semper laudat Deum.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 7.

Absalom conjurat adversùs patrem.

POst quadragínta annos, dixit A'bsalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Sýriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et surréxit, & ábiit in Hebron. Misit autem A'bsalom exploratóres in univérsas tribus I'sraël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit A'bsalom in Hebron. Porro cum A'bsalom iérunt ducénti viri de Jerúsalem vocáti, eúntes símplici corde, & causam pénitùs ignorántes. Accersívit quoque A'bsalom Achítophel Gilonítem consiliárium David, de civitáte sua Gilo. Cúmque immoláret víctimas, facta est conjurátio válida, populúsque concúrrens augébatur cum A'bsalom.

℟. Sanctum & terríbile, *pag.* 314.

LECTIO II. *v.* 13.

David fugit à furore Absalom.

VEnit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univérsus I'sraël séquitur A'bsalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effúgium à fácie A'bsalom. Egréssus est ergo rex, & univérsa domus ejus pédibus suis: & derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Dixit autem rex ad E'thaï Gethæum: Cur venis nobíscum? revértere, & hábita cum rege, quia peregrínus es, & egréssus es de loco tuo. Heri venísti, & hódiè compelléris nobíscum égredi? Et respóndit E'thaï regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex: quóniam in quocúnque loco fúeris, dómine mi rex, sive in morte sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David E'thaï: Veni, & transi. Venit autem & Sadoc Sacérdos, & univérsi Levítæ cum eo, portántes Arcam fœ́deris Dei, & deposuérunt Arcam Dei. Et dixit rex ad Sadoc: Repórta Arcam Dei in urbem: O videns, revértere in civitátem in pace.

℟. Mitte sapiéntiam, *pag.* 314.

LECTIO III. *v.* 31.

David mittit Chusaï in Jerusalem.

NUntiátum est autem David, quòd & Achítophel esset in conjuratióne cum A'bsalom, dixítque David: Infátua, quæso, Dómine, consílium Achítophel. Cúmque ascénderet David summitátem montis, in quo adoratúrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chúsaï Arachítes, scissâ veste, & terrâ pleno cápite. Et dixit ei David: Si véneris mecum, eris mihi óneri: si autem in civitátem revertáris, & díxeris A'bsalom: Servus tuus sum, rex: sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus: dissipábis consílium Achítophel. Habes autem tecum Sadoc & Abíathar Sacerdótes: & omne verbum quodcúnque audíeris de domo regis, indicábis Sadoc & Abíathar sacerdótibus. Sunt autem cum eis duo fílii eórum, Achímaas fílius Sadoc, & Jónathas fílius Abíathar: & mittétis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniénte ergo Chúsaï amíco David in civitátem, A'bsalom quoque ingréssus est Jerúsalem.

℟. Misericórdia, *pag.* 315.

CANON.

Ex sancto Augustíno.

In Psalmum 30.

SI orat Psalmus, oráte; & si gemit, gémite; & si gratulátur, gaudéte; & si sperat, speráte; & si timet, timéte: O'mnia enim quæ hic conscrípta sunt, spéculum nostrum sunt.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 5.

Protervus Semeï.

VEnit ergo rex David usque ad Bahúrim: & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Sémëï, fílius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univérsos servos regis David: omnis autem pópulus, & univérsi bellatóres à dextro, & à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémëï cùm maledíceret regi: Egrédere, egrédere vir sánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül: quóniam invasísti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu A'bsalom fílii tui: & ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es.

LECTIO II. *v.* 9.

Davidis patientia.

DIxit autem Abísaï fílius Sárviæ regi: Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? Vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis est fílii Sárviæ? dimíttite eum, ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David: & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit? Et ait rex Abísaï, & univérsis servis suis: Ecce fílius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam: quantò magis nunc fílius Jémini? dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptum Dómini: si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam: & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna. Ambulábat itaque David & sócii ejus per viam cum eo. Sémëï autem per jugum montis ex látere contra illum gradiebátur, maledícens, & mittens lápides advérsùm eum, terrámque spargens. Venit itaque rex, & univérsus pópulus cum eo lassus, & refocilláti sunt ibi.

LECTIO III. *v.* 15.

Execranda consilia Achitophel.

ABsalom autem & omnis pópulus ejus ingréssi sunt Jerúsalem, sed & Achí-

tophel cum eo. Cùm autem venísset Chúsaï Archítes amícus David ad A'bsalom, locútus est ad eum : Salve rex, salve rex. Ad quem A'bsalom, Hæc est, inquit, grátia tua ad amícum tuum? quare non ivísti cum amíco tuo? Respondítque Chúsaï ad A'bsalom : Nequáquam : quia illíus ero, quem elégit Dóminus, & omnis hic pópulus, & univérsus I'sraël, & cum eo manébo. Dixit autem A'bsalom ad Achítophel : Iníte consílium quid ágere debeámus. Et ait Achítophel ad A'bsalom : Ingrédere ad concubínas patris tui, quas dimísit ad custodiéndam domum : ut cùm audíerit omnis I'sraël quòd fœdáveris patrem tuum, roboréntur tecum manus eórum. Consílium autem Achítophel, quod dabat in diébus illis, quasi si quis consúleret Deum : sic erat omne consílium Achítophel, & cùm esset cum David, & cùm esset cum A'bsalom.

CANON.

Ex Convéntu Melodunénsi.

Ann. 1579. de Sacram. Ordinis.

DUóbus constat Presbyterórum ministérium. Quorum álterum est, ut in commíssum sibi pópulum Deum réddere propítium nitántur piis précibus & sacrifíciis.

Ad Magnificat, Ant. 2. d. Ait rex: Dimíttite eum ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei : & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit? 2. *Reg.* 16. 10.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA NONA POST PENTECOSTEN

IN I. NOCTURNO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Consilium Achitophel dissipatum.

DIxit Achítophel ad A'bsalom : E'ligam mihi duódecim míllia virórum, & consúrgens pérsequar David hac nocte. Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solútis mánibus) percútiam eum : cúmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo est, percútiam regem desolátum. Placuítque sermo ejus A'bsalom, & cunctis majóribus natu I'sraël. Ait autem A'bsalom : Vocáte Chúsaï, & audiámus quid étiam ipse dicat. Et dixit Chúsaï ad A'bsalom ; Non est bonum consílium, quod dedit Achítophel hac vice. Tu nosti patrem tuum : vir bellátor est, nec morábitur cum pópulo. Sed hoc mihi

vidétur rectum esse consílium: Congregétur ad te univérsus Iſraël, à Dan usque Bersabée, quasi aréna maris innumerábilis: & tu eris in médio eórum. Et irruémus super eum in quocúnque loco invéntus fúerit: & operiémus eum, sicut cádere solet ros super terram; & non relinquémus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem. Dixítque A'bsalom, & omnes viri I'sraël: Mélius est consílium Chúsaï Arachítæ consílio Achítophel.

℟. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * In justítia tua líbera me. *Ps.* 30. 2. ℣. Nunc in spe, quæ ad patres nostros facta est, sto. *Act.* 26. 6. * In justítia.

LECTIO II. *v.* 17.

Davidi referuntur consilia Achitophel & Chusaï.

JO'nathas autem & Achímaas stabant juxta Fontem Rogel: ábiit ancílla, & nuntiávit eis: & illi profécti sunt, ut reférrent ad regem David núntium: non enim póterant vidéri, aut introíre civitátem. Vidit autem eos quidam puer, & indicávit A'bsalom; illi verò cóncito gradu ingréssi sunt domum cujúsdam viri in Báhurim, qui habébat púteum in vestíbulo suo, & descendérunt in eum. Tulit autem múlier, & expándit velámen super os pútei, quasi siccans ptísanas: & sic látuit res. Cúmque venissent servi A'bsalom in domum, ad mulíerem dixérunt: Ubi est Achímaas & Jónathas? Et respóndit eis múlier: Transiérunt festinánter, gustátâ páululùm aquâ. At hi qui quærébant, cùm non reperíssent, revérsi sunt in Jerúsalem. Cúmque abiíssent, ascendérunt illi de púteo, & pergéntes nuntiavérunt regi David, & dixérunt: Súrgite, & transíte citò flúvium: quóniam hujuscémodi dedit consílium contra vos Achítophel. Surréxit ergo David, & omnis pópulus qui cum eo erat, & transiérunt Jordánem, donec dilucésceret: & ne unus quidem resíduus fuit, qui non transísset flúvium. Porro Achítophel videns quòd non fuísset factum consílium suum, stravit ásinum suum, surrexítque & ábiit in domum suam & in civitátem suam; & dispósitâ domo suâ, suspéndio intériit, & sepúltus est in sepúlchro patris sui.

℟. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, & in * Eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146. 11. ℣. Grátia, misericórdia, & pax à Deo patre & Christo Jesu Dómino nostro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. *v.* 24.

Davidi cibaria offeruntur.

DAvid autem venit in castra, & A'bsalom transívit Jordánem, ipse & omnes viri I'sraël cum eo. A'masam verò constítuit A'bsalom pro Joab super exércitum. Et castrametátus est I'sraël cum A'bsalom in Terra Gálaad. Cúmque venísset David in castra, Sobi, Machir, & Berzéllaï obtulérunt ei stratória, & tapétia, & vasa fictília, fruméntum, & hórdeum, & farínam, & poléntam, & fabam, & lentem, & frixum cicer; & mel, & bútyrum, oves, & pingues vítulos. Dederúntque David, & pópulo qui cum eo erat, ad vescéndum: suspicáti enim sunt, pópulum fame & siti fatigári in desérto.

℞. Suávis Dóminus univérsis, * Et miseratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Ps.* 144. 9. ℣. Miséricors Dóminus est, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Et. ℣. Glória. † Super.

IN II. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO IV. *Cap.* 12. 3.

Cogitationes justorum, & consilia impiorum.

NOn roborábitur homo ex impietáte: & radix justórum non commovébitur. Cogitatiónes justórum judícia: & consília impiórum fraudulénta. Verba impiórum insidiántur sánguini: os justórum liberábit eos. Verte ímpios, & non erunt: domus autem justórum permanébit. Qui négligit damnum propter amícum, justus est: iter autem impiórum decípiet eos. In sémita justítiæ, vita: iter autem dévium ducit ad mortem.

℞. Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et custódiam testimónia oris tui. *Ps.* 118. 88. ℣. Miserére mei, Dómine fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 20. 25. * Et.

LECTIO V. *Cap.* 15. 4.

Veri amici quantùm prosint consilia.

LIngua placábilis, lignum vitæ: quæ autem immoderáta est, cónteret spíritum. Vir iracúndus próvocat rixas: qui pátiens est, mítigat suscitátas. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consílium: ubi verò sunt plures consiliárii, confirmántur. Lætátur homo in senténtia oris sui: & sermo opportúnus est óptimus. Sémita vitæ super erudítum, ut declínet de inférno novíssimo. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ: & purus sermo pulchér-

rimus firmábitur ab eo.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut consolétur me secúndùm elóquium tuum: * Véniant mihi miseratiónes tuæ & vivam. *Ps.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO VI. *Cap.* 23. 1.

Oratio adversùs consilia impiorum.

DO'mine pater, & dominátor vitæ meæ, ne derelínquas me in consílio eórum: nec sinas me cádere in illis. Quis superpónet in cogitátu meo flagélla, & in corde meo doctrínam sapiéntiæ, ut ignoratiónibus eórum non parcant mihi, & non appáreant delícta eórum, & ne adincréscant ignorántiæ meæ, & multiplicéntur delícta mea, & peccáta mea abúndent, & íncidam in conspéctu adversariórum meórum, & gáudeat super me inimícus meus? Dómine pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu illórum.

℟. Dicat nunc I'sraël quóniam bonus Dóminus, * Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. 2. ℣. Consolátur nos in omni tribulatióne nostra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 6. 4.

In angustiis quomodo sit agendum.

IN ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis: in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in charitáte non ficta: in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ à dextris, & à sinístris; per glóriam & ignobilitátem, per infámiam, & bonam famam: ut seductóres, & veráces: sicut qui ignóti, & cógniti: quasi moriéntes, & ecce vívimus: ut castigáti, & non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tanquam nihil habéntes, & ómnia possidéntes.

℟. Confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor; * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Ps.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

LECTIO VIII. *Cap.* 10. 3.
Armis non carnalibus consilia impiorum destruuntur.

IN carne ambulántes, non secúndùm carnem militámus. Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo, ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, & omnem altitúdinem extolléntem se advérsùs sciéntiam Dei, & in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, & in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit vestra obediéntia.

℟. Sperámus in Deum vivum, * Qui est Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33. 9. * Qui est.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 19. 41.
Prædicitur ruina Jerusalem.

IN illo témpore; Ut appropinquávit Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam. Et réliqua.

Homilía sancti Justíni Mártyris.

Apologia ad Imp. Antoninum Senatumque Romanum. *Anno* 150.

TErram Judæórum expugnándam fuísse ut intelligátis, audíte quæ à prophético spíritu dicta sunt. Verba autem facta sunt quasi ex persóna populórum, ea quæ facta sunt, admirántium: sunt autem hæc: Facta est desérta Sion, quasi desérta urbs Jerúsalem facta est. Urbem autem Jerúsalem desértam fuísse, quemádmodùm fore prædíctum est, óptimè scitis. De illíus autem solitúdine, nec quemquam eórum habitándi causâ eò reversúrum, ab Isaía Prophéta dictum est hoc modo: Terra eórum desérta eis spectántibus ac vidéntibus, eam hostes illórum evértent, nec erit ex ipsis qui eam íncolat. Eam porro à vobis custodíri, ut nemo in ea sit, mortémque in eum constitútam qui introïísse deprehendátur, certò scitis.

℟. Ut appropinquávit Jesus Jerúsalem, * Videns civitátem, flevit super eam. *Luc.* 19. 41. ℣. Véniet super te malum, & írruet super te calámitas. *Jerem.* 47. 11. * Videns. ℣. Glória. * Videns.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Jerúsalem, vénient dies in te, & circùndabunt te inimíci tui úndique, & non relinquent in te lápidem super lápidem: eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. *Luc.* 19. *v.* 43. 44.

Orémus. *Oratio.*

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, préci-

bus supplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1562. *sess.* 22. *Decret. de observandis & evitandis in celebrat. Missa.*

DEcérnit sancta Synodus ut Ordinárii locórum in suis diœcésibus interdícant, ne cui vago & ignóto Sacerdóti Missas celebráre líceat.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Scriptum est: Quia domus mea domus oratiónis est. *Luc.* 19. 46.

Oratio ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 18. 1.

Absalom victus.

COnsideráto David pópulo suo, constítuit super eos tribúnos & centurióness, & dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, & tértiam partem sub manu Abísaï fílii Sárviæ fratris Joab, & tértiam partem sub manu E'thaï, qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobíscum. Et respóndit pópulus: Non exíbis: sive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit: sive média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt: quia tu unus pro decem míllibus computáris: mélius est igitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam: egrediebatúrque pópulus per turmas suas, centéni, & milléni. Et præcépit rex Joab, & Abísaï, & E'thaï, dicens: Serváte mihi púerum A'bsalom. Et omnis pópulus audiébat præcipiéntem regem cunctis princípibus pro A'bsalom. I'taque egréssus est pópulus in campum contra I'sraël, & factum est prælium in saltu E'phraïm. Et cæsus est ibi pópulus I'sraël ab exércitu David, factáque est plaga magna in die illa, vigínti míllium.

℟. In te, Dómine, *p.* 326.

LECTIO II. *v.* 8.

Absalom pendens è quercu.

FUit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, & multò plures erant, quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi, quos voráverat gládius in die illa. A'ccidit autem ut occúrreret A'bsalom servis David, sedens mulo: cúmque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quércui: & illo suspénso inter cœlum & terram, mulus, cui inséde-

rat, pertransivit. Vidit autem hoc quíspiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi A'bsalom pendére de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, & ego dedíssem tibi decem argénti siclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in fílium regis: audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, & Abísai, & E'thaï, dicens: Custodíte mihi púerum A'bsalom. Sed & si fecíssem contra ánimam meam audácter, nequáquam hoc regem latére potuísset, & tu stares ex advérso.

℟. Beneplácitum est, *p.* 326.

LECTIO III. *v.* 14.

Absalom transfossus.

Ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, & infíxit eas in corde A'bsalom: cúmque adhuc palpitáret hærens in quercu, concurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccinâ, & retínuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem I'sraël, volens párcere multitúdini. Et tulérunt A'bsalom, & projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, & comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis: omnis autem I'sraël fugit in tabernácula sua. Porro A'bsalom eréxerat sibi, cùm adhuc víveret, títulum, qui est in Valle regis; díxerat enim: Non hábeo fílium, & hoc erit monuméntum nóminis mei. Vocavítque títulum nómine suo, & appellátur Manus A'bsalom, usque ad hanc diem. Achímaas autem fílius Sadoc, ait: Curram, & nuntiábo regi, quia judícium fécerit ei Dóminus de manu inimicórum ejus. Ad quem Joab dixit: Non eris núntius in hac die, sed nuntiábis in ália: hódiè nolo te nuntiáre, fílius enim regis est mórtuus.

℟. Suávis Dóminus, *p.* 327.

CANON.

Ex Sýnodo Ebroïcénsi.

Ann. 1576. *de vita & honest. Curatorum & aliorum Ecclesiast. Can.* 3.

Sicut omnis Sacérdos & Cléricus ab homínibus segregátur, & assúmitur in his, quæ sunt ad Deum, ita debet éximi & separári ab homínibus século & mundo serviéntibus, sive in sermóne, sive in exterióri quocúnque hábitu, & gestu, ut internoscátur servíre Deo, & non mundo.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap* 18. 21.

Currunt duo nuntii ad regem.

AIt Joab Chusi: Vade, & núntia regi quæ vidísti. Adorávit Chusi Joab, & cucúrrit. Rursus autem Achímaas fílius Sadoc dixit ad Joab: Quid ímpedit si étiam ego curram post Chusi? Dixítque ei Joab: Quid vis cúrrere, fili mi? non eris boni núntii bájulus. Qui respóndit: Quid enim si cucúrrero? Et ait ei: Curre. Currens ergo Achímaas per viam compéndii, transívit Chusi. David autem sedébat inter duas portas: speculátor verò, qui erat in fastígio portæ super murum, élevans óculos, vidit hóminem curréntem solum. Et exclámans indicávit regi: dixítque rex: Si solus est, bonus est núntius in ore ejus. Properánte autem illo, & accedénte própiùs, vidit speculátor hóminem álterum curréntem, & vocíferans in cúlmine, ait: Appáret mihi alter homo currens solus. Dixítque rex: Et iste bonus est núntius. Speculátor autem, Contémplor, ait, cursum prióris, quasi cursum Achímaas fílii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & núntium portans bonum, venit.

℟. Secúndùm, *pag.* 327.

LECTIO II. *v.* 28.

Mors Absalom regi annuntiatur.

CLamans autem Achímaas, dixit ad regem: Salve rex. Et adórans regem coram eo pronus in terram, ait: Benedíctus Dóminus Deus tuus, qui conclúsit hómines qui levavérunt manus suas contra dóminum meum regem. Et ait rex: Estne pax púero A'bsalom? Dixítque Achímaas: Vidi tumúltum magnum, cùm mítteret Joab servus tuus, ô rex, me servum tuum: néscio áliud. Ad quem rex: Transi, ait, & sta hic. Cúmque ille transísset, & staret, appáruit Chusi: & véniens ait: Bonum appórto núntium, dómine mi rex: judicávit enim pro te Dóminus hódiè de manu ómnium qui surrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax púero A'bsalom? Cui respóndens Chusi: Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómini mei regis, & univérsi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contristátus ítaque rex, ascéndit cœnáculum portæ, & flevit. Et sic loquebátur, vadens: Fili mi A'bsalom, A'bsalom fili mi! quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, A'bsalom fili mi, fili mi A'bsalom?

℟. Fiat misericórdia, *pag.* 328.

LECTIO III. *Cap.* 19. 1.

Monente Joab, David se dat populo conspiciendum.

NUntiátum est autem Joab quòd rex fleret & lugéret filium suum. Ingréssus ergo Joab ad regem in domum, dixit: Confudísti hódiè vultus ómnium servórum tuórum, qui salvam fecérunt ánimam tuam, & ánimam filiórum tuórum, & filiárum tuárum, & ánimam uxórum tuárum, & ánimam concubinárum tuárum. Díligis odiéntes te, & ódio habes diligéntes te: & ostendísti hódiè, quia non curas de dúcibus tuis, & de servis tuis: & verè cognóvi modò, quia si A'bsalom víveret, & omnes nos occubuissémus, tunc placéret tibi. Nunc ígitur surge, & procéde, & álloquens satísfac servis tuis: juro enim tibi per Dóminum, quòd si non exíeris, ne unus quidem remansúrus sit tecum nocte hâc: & pejus erit hoc tibi, quàm ómnia mala, quæ venérunt super te, ab adolescéntia tua usque in præsens. Surréxit ergo rex & sedit in porta: & omni pópulo nuntiátum est quòd rex sedéret in porta: venítque univérsa multitúdo coram rege.

℟. Dicat nunc, *pag.* 328.

CANON.

Ex Concílio Aquileïénsi.
Ann. 1596. *Cap.* 11. *de vit. & hon. Clericorum.*

NImiam laïcórum familiaritátem, multárum offensiónum & scandalórum oríginem, debent Clérici in quocúnque gradu constitúti declináre ac fúgere.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 19. 9.

David reducitur in Jerusalem.

OMnis pópulus certábat in cunctis tríbubus I'sraël, dicens: Rex liberávit nos de manu inimicórum nostrórum, ipse salvávit nos de manu Philisthinórum: & nunc fugit de terra propter A'bsalom. A'bsalom autem, quem únximus super nos, mórtuus est in bello: úsquequò silétis, & non redúcitis regem? Rex verò David misit ad Sadoc & Abíathar Sacerdótes, dicens: Loquímini ad majóres natu Juda, dicéntes: Cur venítis novíssimi ad reducéndum regem in domum suam? (Sermo autem omnis I'sraël pervénerat ad regem in domo ejus.) Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare novíssimi redúcitis regem? Et A'masæ dícite: Nonne os meum, & caro mea es? Hæc fáciat mihi

Deus, & hæc addat, si non magíster milítiæ fúeris coram me omni témpore pro Joab. Et inclinávit cor ómnium virórum Juda, quasi viri uníus: miserúntque ad regem, dicéntes: Revértere tu, & omnes servi tui. Et revérsus est rex: & venit usque ad Jordánem, & omnis Juda venit usque in Gálgalam, ut occúrreret regi, & tradúceret eum Jordánem.

℟. Confidénter, *pag.* 328.

LECTIO II. *v.* 16.

Semeï precanti rex ignoscit.

FEstinávit autem Séme ï filius Gera filii Jémini de Báhurim, & descéndit cum viris Juda in occúrsum regis David, cum mille viris de Bénjamin, & Siba puer de domo Saül: & quíndecim filii ejus, ac vigínti servi erant cum eo: & irrumpéntes Jordánem, ante regem transiérunt vada, ut tradúcerent domum regis, & fácerent juxta jussiónem ejus: Séme ï autem filius Gera prostrátus coram rege, cùm jam transísset Jordánem, dixit ad eum: Ne réputes mihi, dómine mi, iniquitátem, neque memíneris injuriárum servi tui in die qua egréssus es, dómine mi rex, de Jerúsalem, neque ponas, rex, in corde tuo. Agnósco enim servus tuus peccátum meum: & idcírcò hódiè primus veni de omni domo Joseph, descendíque in occúrsum dómini mei regis. Respóndens verò Abísaï filius Sárviæ, dixit: Nunquid pro his verbis non occidétur Séme ï, quia maledíxit christo Dómini? Et ait David: Quid mihi, & vobis filii Sárviæ? cur efficímini mihi hódiè in satan? ergóne hódiè interficiétur vir in Iſraël? an ignóro hódiè me factum regem super Iſraël? Et ait rex Séme ï: Non moriéris. Juravítque ei.

℟. Sperámus, *pag.* 329.

LECTIO III. *v.* 31.

Regem salutat Berzellaï.

BErzéllaï quoque Galaadítes, descéndens de Rógelim, tradúxit regem Jordánem, parátus étiam ultra flúvium prósequi eum. Erat autem Berzéllaï Galaadítes senex valdè, id est, octogenárius, & ipse præbuit aliménta regi, cùm moraretúr in castris: fuit quippe vir dives nimis. Dixit ítaque rex ad Berzéllaï: Veni mecum, ut requiéscas secúrus mecum in Jerúsalem. Et ait Berzéllaï ad regem: Octogenárius sum hódiè: non indígeo hâc vicissitúdine, sed óbsecro ut revertátur servus tuus, & móriar in civitáte mea, & sepéliar juxta sepúlchrum patris mei, & matris meæ. Est

autem servus tuus Chámaam, ipse vadat tecum, dómine mi rex, & fac ei quidquid tibi bonum vidétur. Cúmque transísset univérsus pópulus & rex Jordánem, osculátus est rex Berzéllaï, & benedíxit ei: & ille revérsus est in locum suum. Transívit ergo rex in Gálgalam, & Chámaam cum eo.

℟. Confitémini Dómino, quóniam bonus: * Quóniam in ætérnum misericórdia ejus. *Ps.* 135. 1. ℣. Scriptum est: Omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 23. *de Reformat. Cap.* 16.

SAncta Synodus státuit, ut nullus Cléricus peregrínus sine commendatítiis sui Ordinárii lítteris ad divína celebránda & sacraménta administránda admittátur.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Seba facit rebellionem.

A'Ccidit ut esset vir Bélial, nómine Seba, fílius Bochri, vir Jemíneus; & cécinit búccinâ, & ait: Non est nobis pars in David, neque heréditas in fílio I'saï: revértere in tabernácula tua, I'sraël. Et separátus est omnis I'sraël à David, secutúsque est Seba fílium Bochri: viri autem Juda adhæsérunt regi suo à Jordáne usque Jerúsalem. Dixit autem rex A'masæ: Cónvoca mihi omnes viros Juda in diem tértium, & tu adésto præsens. A'biit ergo A'masa ut convocáret Judam, & morátus est extra plácitum quod ei constitúerat rex. Ait autem David ad Abísaï: Nunc magis afflictúrus est nos Seba fílius Bochri quàm A'bsalom: tolle ígitur servos dómini tui, & perséquere eum, ne fortè invéniat civitátes munítas, & effúgiat nos. Egréssi sunt ergo cum eo viri Joab, Ceréthi quoque & Pheléthi: & omnes robústi exiérunt de Jerúsalem ad persequéndum Seba fílium Bochri.

℟. In te, Dómine, p. 326.

LECTIO II. *v.* 8.

Amasa occiditur.

CU'mque illi essent juxta lápidem grandem qui est in Gábaon, A'masa véniens occúrrit eis. Porro Joab vestítus erat túnicâ stríctâ ad mensúram hábitûs sui, & désuper accínctus gládio dependénte usque ad ília, in vagína, qui fabricátus levi motu égredi póterat, & percútere. Dixit itaque Joab ad A'masam: Salve, mi frater. Et ténuit manu déxterâ mentum

A'masæ, quasi ósculans eum. Porro A'masa non observávit gládium, quem habébat Joab, qui percússit eum in látere, & effúdit intestína ejus in terram, nec secúndum vulnus appósuit, & mórtuus est. Joab autem & Abísaï frater ejus persecúti sunt Seba fílium Bochri. Intéreà quidam viri, cùm stetíssent juxta cadáver A'masæ, de sóciis Joab, dixérunt: Ecce qui esse vóluit pro Joab comes David. A'masa autem conspérsus sánguine, jacébat in média via. Amóto ergo illo, transíbat omnis vir sequens Joab ad persequéndum Seba fílium Bochri.

℟. Beneplácitum est, *p.* 326.

LECTIO III. *v.* 14.

Mors Seba.

PORro Seba transíerat per omnes tribus I'sraël in A'belam, & Bethmáacha: omnésque viri elécti congregáti fúerant ad eum. Venérunt ítaque & oppugnábant eum in A'bela, & in Bethmáacha, & circundedérunt munitiónibus civitátem, & obséssa est urbs: omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebátur destrúere muros. Et exclamávit múlier sápiens de civitáte: Audíte, audíte, dícite Joab: Appropínqua huc, & loquar tecum. Qui cùm accessísset ad eam, ait illi: Tu es Joab? Et ille respóndit: Ego. Rursúmque illa, Sermo, inquit, dicebátur in véteri provérbio: Qui intérrogant, intérrogent in A'bela: & sic perficiébant. Nonne ego sum quæ respóndeo veritátem in I'sraël, & tu quæris subvértere civitátem, & evértere matrem in I'sraël? Quare præcípitas hereditátem Dómini? Respondénsque Joab, ait: Absit, absit hoc à me: non præcípito, neque demólior. Non sic se habet res, sed homo de monte E'phraïm Seba, fílius Bochri cognómine, levávit manum suam contra regem David: trádite illum solum, & recedémus à civitáte. Et ait múlier ad Joab: Ecce caput ejus mittétur ad te per murum. Ingréssa est ergo ad omnem pópulum, & locúta est eis sapiénter: qui abscíssum caput Seba fílii Bochri projecérunt ad Joab; & ille cécinit tubâ, & recessérunt ab urbe, unusquísque in tabernácula sua: Joab autem revérsus est Jerúsalem ad regem.

℟. Suávis Dóminus, *p.* 327.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

An. 633. *Cap.* 25. *Concil. Labb. tom.* 5. *p.* 1713.

OMne opus Sacerdótum in prædicatióne & doctrina

trina consístat, atque ædíficent cunctos tam fídei sciéntiâ, quàm óperum disciplínâ.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 21. 1.

Fames in pœnam perfidiæ adversùs Gabaonitas.

FActa est fames in diébus David tribus annis júgiter: & consúluit David oráculum Dómini. Dixítque Dóminus: Propter Saül, & domum ejus sánguinum, quia occídit Gabaonítas. Dixit ergo David ad Gabaonítas: Quid fáciam vobis? & quod erit vestri piáculum, ut benedicátis hereditáti Dómini? Dixerúntque ei Gabaonítæ: Non est nobis super argénto & auro quǽstio, sed contra Saül, & contra domum ejus. Dentur nobis septem viri de fíliis ejus, ut crucifigámus eos Dómino in Gábaa Saül, quondam elécti Dómini. Et ait rex: Ego dabo. Et dedit eos in manus Gabaonitárum: qui crucifixérunt eos in monte coram Dómino.

℟. Secúndùm, *pag.* 327.

LECTIO II. *v.* 10.

Pietas Respha.

TOllens autem Respha filia Aía cilícium, substrávit sibi supra petram, ab inítio messis, donec stilláret aqua super eos de cœlo: & non dimísit aves laceráre eos per diem, neque béstias per noctem. Et nuntiáta sunt David quæ fécerat Respha, fília Aía, concubína Saül. Et ábiit David, & tulit ossa Saül, & ossa Jónathæ fílii ejus, à viris Jabes Gálaad: qui furáti fúerant ea de platéa Bethsan, in qua suspénderant eos Philísthiim, cùm interfecíssent Saül in Gélboë: & asportávit inde ossa Saül, & ossa Jónathæ fílii ejus: & colligéntes ossa eórum, qui affíxi fúerant, sepeliérunt ea cum óssibus Saül & Jónathæ fílii ejus in Terra Bénjamin, in látere, in sepúlchro Cis patris ejus: fecerúntque ómnia, quæ præcéperat rex, & repropitiátus est Deus terræ post hæc.

℟. Fiat misericórdia, *p.* 328.

LECTIO III. *v.* 15.

Bella Philisthinorum adversùs Israël.

FActum est autem rursùm prælium. Philisthinórum advérsùm Israël, & descéndit David; & servi ejus cum eo, & pugnábant contra Philísthiim. Deficiénte autem David, Jesbíbenob, qui fuit de génere A'rapha, cujus ferrum hastæ trecéntas úncias appendébat, & accínctus erat ense novo, nisus est percútere David. Præsidióque

ei fuit Abisaï filius Sárviæ, & percússum Philisthæum interfécit. Tunc juravérunt viri David, dicéntes: Jam non egrediéris nobíscum in bellum, ne extínguas lucérnam I'sraël. Secúndum quoque bellum fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percússit Sobóchaï de Húsati, Saph de stirpe A'rapha de génere gigántum. Tértium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percússit Adeódatus fílius Saltus polymitárius Bethlehemítes Góliath Gethæum, cujus hastíle hastæ erat quasi liciatórium texéntium. Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excélsus, qui senos in mánibus pedibúsque habébat dígitos, id est, vigínti quátuor, & erat de orígine A'rapha. Et blasphemávit I'sraël: percússit autem eum Jónathan fílius Sámaa fratris David. Hi quátuor nati sunt de A'rapha in Geth, & cecidérunt in manu David, & servórum ejus.

℟. Dicat nunc, *pag.* 328.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi. *An.* 836. *Cap.* 2. *Can.* 4. *pag.* 1707. *t.* 7. *Conc. Labb.*

CO'nvenit Sacerdotáli ministério scire formam Evangélicam, documénta Apostólica, Cánonum instistúta.

SABBATO.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 21. 1.

David populum describi jubet.

COnsurréxit autem Satan contra I'sraël; & concitávit David ut numeráret I'sraël. Dixítque David ad Joab, & ad príncipes pópuli: Ite, & numeráte I'sraël à Bersabée usque Dan: & afférte mihi númerum ut sciam. Respondítque Joab: A'ugeat Dóminus pópulum suum céntuplum, quàm sunt: nonne, dómine mi rex, omnes servi tui sunt? quare hoc quærit dóminus meus, quod in peccátum reputétur Israéli? Sed sermo regis magis præváluit: egressúsque est Joab, & circuívit univérsum I'sraël: & revérsus est Jerúsalem: Dedítque Davídi númerum eórum: quos circuíerat: & invéntus est omnis númerus I'sraël, mille míllia & centum míllia virórum educéntium gládium: de Juda autem quadringénta septuagínta míllia bellatórum.

LECTIO II. *v.* 6.

Gad mittitur ad David.

NAm Levi & Bénjamin non numerávit Joab: eò quòd invítus exequerétur regis impérium. Displícuit autem Deo quod jussum erat: & percússit I'sraël. Dixítque David ad Deum: Peccávi ni-

mis ut hoc fácerem : óbsecro, aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi. Et locútus est Dóminus ad Gad vidéntem Davidis, dicens : Vade, & lóquere ad David, & dic ei : Hæc dicit Dóminus : Trium tibi optiónem do; unum, quod volúeris, élige, & fáciam tibi.

LECTIO III. *v.* 11.

David ex tribus pœnis triduanam pestem eligit.

CU'mque venisset Gad ad David, dixit ei : Hæc dicit Dóminus : E'lige quod volúeris : aut tribus annis famem : aut tribus ménsibus te fúgere hostes tuos, & gládium eórum non posse evádere : aut tribus diébus gládium Dómini, & pestiléntiam versári in terra, & A'ngelum Dómini interfícere in univérsis fínibus I'sraël : nunc igitur vide quid respóndeam ei, qui misit me. Et dixit David ad Gad : Ex omni parte me angústiæ premunt : sed mélius mihi est, ut íncidam in manus Dómini, quia multæ sunt miseratiónes ejus, quàm in manus hóminum.

CANON.

Ex Concilio Mediolanénsi primo.

An. 1565. *part.* 2. *tit.* 1. *De iis, quæ ad Sacrament. administ. pertinent.*

PA'rochi ægrótos étiam non vocáti invísant, ut ad Sacramentórum susceptiónem indúcant : & eórum animábus, quacúnque ratióne possunt, sollícitè consúlant.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. e. Videns David quòd exaudísset eum Dóminus, immolávit víctimas. 1. *Paral.* 21. 28.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA DECIMA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 21. 14.

Mittitur pestis. Oratio David pro populo.

MIsit Dóminus pestiléntiam in I'sraël : & cecidérunt de I'sraël septuagínta míllia virórum. Misit quoque A'ngelum in Jerúsalem, ut percúteret eam : cúmque percuterétur, vidit Dóminus, & misértus est super magnitúdine mali : & imperávit A'ngelo, qui percutiébat : Súfficit, jam cesset manus tua. Porro A'ngelus Dómini stabat juxta áream Ornan Jebusæi. Levánsque David óculos suos, vidit A'ngelum Dómini stantem inter cœlum & terram, & evaginátum gládium in manu ejus, & versum contra Jerúsalem : & cecidé-

runt tam ipse, quàm majóres nátu vestíti cilíciis, proni in terram. Dixítque David ad Deum: Nonne ego sum, qui jussi ut numerarétur pópulus? Ego, qui peccávi: ego, qui malum feci: iste grex quid comméruit? Dómine Deus meus, vertátur, óbsecro, manus tua in me, & in domum patris mei: pópulus autem tuus non percutiátur.

℞. Beáti qui ámbulant in lege Dómini: * Beáti qui scrutántur testimónia ejus. *Ps.* 118. *v.* 1. 2. ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11. 28. * Beáti.

LECTIO II. *v.* 18.

David emit aream Ornan.

ANgelus autem Dómini præcépit Gad, ut díceret Davídi ut ascénderet, extruerétque altáre Dómino Deo in área Ornan Jebusǽi. Ascéndit ergo David juxta sermónem Gad, quem locútus ei fúerat ex nómine Dómini. Igitur cùm veníret David ad Ornan, conspéxit eum Ornan, & procéssit ei óbviàm de área, & adorávit eum pronus in terram. Dixítque ei David: Da mihi locum áreæ tuæ, ut ædíficem in ea altáre Dómino: ita ut quantùm valet argénti accípias, & cesset plaga à pópulo. Dixit autem Ornan ad David: Tolle; & fáciat dóminus meus rex quodcúnque ei placet: sed & boves do in holocáustum, & tríbulas in ligna, & tríticum in sacrifícium: Omnia libens præbébo. Dixítque ei rex David: Nequáquàm ita fiet, sed argéntum dabo quantum valet: neque enim tibi auférre débeo, & sic offérre Dómino holocáusta gratúita. Dedit ergo David Ornan pro loco siclos auri justíssimi pónderis sexcéntos.

℞. Benedíctus es, Dómine, * Doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118. 12. ℣. Dómine, quid me vis fácere? *Act.* 9. 6. * Doce me.

LECTIO III. *v.* 26.

David ædificat altare, & cessat pestis.

ÆDificávit ibi altáre Dómino: obtulítque holocáusta, & pacífica, & invocávit Dóminum, & exaudívit eum in igne de cœlo super altáre holocáusti. Præcepítque Dóminus Angelo: & convértit gládium suum in vagínam. Prótinùs ergo David videns, quòd exaudísset eum Dóminus in área Ornan Jebusǽi, immolávit ibi víctimas. Tabernáculum autem Dómini, quod fécerat Móyses in desérto, & altáre holocaustórum, eâ tempestáte erat in excélso Gábaon. Et

non præváluit David ire ad altáre, ut ibi obsecráret Deum: nímio enim fúerat timóre pertérritus, videns gládium A'ngeli Dómini.

℟. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * In omni témpore. *Ps.* 118. 20. ℣. Si vis ad vitam íngredi, serva mandáta. *Matth.* 19. 17. * In omni. ℣. Glória. * In omni.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO IV. *Cap.* 17. 13.

Dei oculos non effugiunt culpæ suorum.

VIæ hóminum coram Deo sunt semper, non sunt abscónsæ ab óculis ipsius. In unamquámque gentem præpósuit rectórem: & pars Dei, I'sraël facta est manifésta. Et ómnia ópera illórum velut sol in conspéctu Dei: & óculi ejus sine intermissióne inspiciéntes in viis eórum. Non sunt abscónsa testaménta per iniquitátem illórum, & omnes iniquitátes eórum in conspéctu Dei.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo: & * In hoc scimus, quóniam manet in nobis. 1. *Joan.* 3. 24. ℣. Beáti omnes qui ámbulant in viis Dómini. *Ps.* 127. 1. * In hoc.

LECTIO V. *v.* 19.

Ad Deum converti utile est.

POstéa resúrget, & retríbuet illis retributiónem, unicuíque in caput ipsórum, & convértet in interióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam justítiæ, & confirmávit deficiéntes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis. Convértere ad Dóminum, & relínque peccáta tua: precáre ante fáciem Dómini, & mínue offendícula. Revértere ad Dóminum, & avértere ab injustítia tua, & nimis odíto execratiónem: & cognósce justítias & judícia Dei, & sta in sorte propositiónis, & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade sǽculi sancti, cum vivis & dántibus confessiónem Deo.

℟. Lex Dómini immaculáta convértens ánimas, * Testimónium Dómini fidéle sapiéntiam præstans párvulis. *Ps.* 18. 8. ℣. Verbum Christi hábitet in vobis in omni sapiéntia. *Coloss.* 3. 16. * Testimónium.

LECTIO VI. *v.* 26.

Quanta propitiatio Dei ad se conversis.

NOn demoréris in erróre impiórum, ante mortem confitére. A' mórtuo quasi nihil, perit conféssio. Confitéberis vivens, vivus & sanus confitéberis: & lau-

dábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus. Quàm magna misericórdia Dómini; & propitiátio illíus, converténtibus ad se! Nec enim ómnia possunt esse in homínibus, quóniam non est immortális fílius hóminis, & in vanitáte malítiæ placuérunt. Quid lucídius sole? & hic defíciet. Aut quid néquius quàm quod excogitávit caro & sanguis? & hoc arguétur. Virtútem altitúdinis cœli ipse cónspicit: & omnes hómines terra & cinis.

℞. Da mihi intelléctum, Dómine, & scrutábor legem tuam, & custódiam illam in toto corde meo, * Inclína cor meum in testimónia tua. *Ps.* 118. *v.* 34. 36. ℣. Hæc est enim cháritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus. 1. *Joan.* 5. 3. * Inclína. ℣. Glória. * Inclína.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO VII. *Cap.* 12. 5.

Deus in castigando misericors.

OBlíti estis consolatiónis, quæ vobis tanquàm fíliis lóquitur, dicens? Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini: neque fatigéris dùm ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, castígat: flagéllat autem omnem fílium, quem récipit. In disciplína perseveráte. Tanquàm fíliis vobis offert se Deus: quis enim fílius, quem non córripit pater? Quòd si extra disciplínam estis, cujus partícipes facti sunt omnes: ergo adúlteri, & non fílii estis. Deínde patres quidem carnis nostræ, eruditóres habúimus, & reverebámur eos: non multò magis obtemperábimus Patri spirítuum, & vivémus? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, secúndùm voluntátem suam erudiébant nos: hic autem ad id, quod útile est in recipiéndo sanctificatiónem ejus. Omnis autem disciplína, in præsénti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris: pósteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℞. Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta; * Protéctor est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17. 31. ℣. Beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium. 1. *Timoth.* 6. 15. * Protéctor.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO VIII. *Cap.* 3. 17.

Dilectos suos Deus castigat.

DIcis: Quòd dives sum, & locupletátus, & nullíus égeo: & nescis quia tu

es miser, & miserábilis; & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignitum probátum, ut lócuples fias, & vestiméntis albis induáris, & non appáreat confúsio nuditátis tuæ: & collyrio inúnge óculos tuos ut vídeas. Ego, quos amo, árguo, & castígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, & pulso: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℞. Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas: * Requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus. *Ps.* 24. 10. ℣. In eo crescátis in salútem, si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. 1. *Pet.* 2. *v.* 2. 3. * Requiréntibus.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 18. 9.
Pharisæus & Publicanus.

IN illo témpore; Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tanquàm justi, & aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus Pharisæus, & alter publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Hom. 115. *de verb. Evang. cap.* 2.

PHarisæus dicébat: Grátias tibi Deus, quia non sum sicut céteri hómines: Díceret saltem; Sicut multi hómines. Quid est, sicut céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio. Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis qualis iste, per justítias meas, quibus iníquus non sum. Jejúno bis in sábbato: décimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus: nihil invénies. Ascéndit oráre: nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre; ínsuper & rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, & Deo tamen ipse appropinquábat: cordis consciéntia eum removébat; píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat.

℟. Pharisǽus hæc apud se orábat : Deus, grátias ago tibi quia non sum sicut céteri hóminum. Publicánus nolébat nec óculos ad cœlum leváre, * Dico vobis, descéndit hic justificátus in domum suam ab illo. *Luc* 18. *v.* 11. 13. 14. ℣. Humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam. *Eccli.* 3. 20. * Dico. ℣ Glória. * Dico.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. d. Publicánus à longè stans, percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui omnipoténtiam tuam, parcéndo máximè & miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam: ut ad tua promíssa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus. Per.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénsi secúndo.

An. 1533. *Can.* 14.

CLérici qui officium suum implére despíciunt, aut vice suâ ad Ecclésiam venire detréctant, loci sui dignitáte priventur.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Omnis qui se exáltat, humiliábitur : & qui se humíliat, exaltábitur, allelúia. *Luc.* 18. 14.

Oratio, ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 22. 1.

Materia ad extruendum templum congesta.

DIxit David : Hæc est domus Dei, & hoc altáre in holocáustum Isráël. Et præcépit ut congregaréntur omnes prosélyti de Terra Isráël, & constítuit ex eis látomos ad cædéndos lápides & poliéndos, ut ædificarétur domus Dei. Ferrum quoque plúrimum ad clavos januárum, & ad commissúras atque junctúras præparávit David : & æris pondus innumerábile. Ligna quoque cédrina non póterant æstimári, quæ Sidónii & Tyrii deportáverant ad David. Et dixit David : Sálomon fílius meus puer párvulus est & delicátus; domus autem, quam ædificári volo Dómino, talis esse debet ut in cunctis regiónibus nominétur : præparábo ergo ei necessária. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparávit impénsas.

℟. Beáti, *pag.* 340.

LECTIO II. *v. 6.*

David hortatur Salomonem ut templum ædificet.

VOcavítque Salomónem fílium suum : & præcépit ei ut ædificáret domum Dómino Deo I'sraël. Dixítque David ad Salomónem : Fili mi, voluntátis meæ fuit ut ædificárem domum Dómini Dei mei ; sed factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fílius, qui nascétur tibi, erit vir quietíssimus : ipse ædificábit domum nómini meo. Nunc ergo, fili mi, sit Dóminus tecum. Det quoque tibi Dóminus prudéntiam & sensum, ut régere possis I'sraël, & custodíre legem Dómini Dei tui. Tunc enim proficere póteris, si custodíeris mandáta & judícia, quæ præcépit Dóminus Móysi ut docéret I'sraël : confortáre & viríliter age, ne tímeas, neque páveas. Ecce ego in paupertáte mea præparávi impénsas domûs Dómini, auri talénta centum míllia, & argénti mille míllia talentórum : æris verò & ferri non est pondus, vincitur enim númerus magnitúdine : ligna & lápides præparávi ad univérsa impéndia. Habes quoque plúrimos artífices: Surge ígitur, & fac, & erit Dóminus tecum.

℟. Benedíctus, *pag.* 340.

LECTIO III. *v.* 17.

David principes excitat ad Salomonem juvandum.

PRæcépit quoque David cunctis princípibus I'sraël, ut adjuvárent Salomónem fílium suum. Cérnitis, inquiens, quòd Dóminus Deus vester vobíscum sit, & déderit vobis réquiem per circúitum, & tradíderit omnes inimícos vestros in manus vestras, & subjécta sit terra coram Dómino, & coram pópulo ejus. Præbéte ígitur corda vestra & ánimas vestras, ut quærátis Dóminum Deum vestrum : & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino Deo, ut introducátur Arca fœderis Dómini, & vasa Dómino consecráta, in domum, quæ ædificátur nómini Dómini.

℟. Concupívit, *pag.* 341.

CANON.

Ex Concílio Ferrariénsi.

An. 1612. *Decret.* 105. *tit. Cler. &c.*

CLéricus primâ Tonsúrâ initiátus Clericális vitæ institúta óbeat, Sacerdóti celebránti ritè ministret ; Ecclésiæ solemnitátibus intérsit, ut divinórum officiórum rítibus & ceremóniis disciplinæque Ecclesiásticæ usu erudiátur.

FERIA TERTIA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 23. 1.

Levitarum ordo.

IGitur David senex & plenus diérum, regem constítuit Salomónem fílium suum super Israël. Et congregávit omnes príncipes Israël, & Sacerdótes atque Levítas. Ex his elécti sunt, & distribúti in ministérium domûs Dómini, vigínti quátuor míllia: præpositórum autem & júdicum sex míllia. Dixit enim David: Réquiem dedit Dóminus Deus Israël pópulo suo, & habitatiónem Jerúsalem usque in ætérnum. Nec erit offícii Levitárum ut ultrà portent tabernáculum, & ómnia vasa ejus ad ministrándum. Juxta præcépta quoque David novíssima, supputábitur número filiórum Levi à vigínti annis & suprà. Et erunt sub manu filiórum Aaron in cultum domûs Dómini, in vestíbulis, & in éxedris, & in loco purificatiónis, & in sanctuário, & in univérsis opéribus ministérii templi Dómini.

℟. Qui servat, *p.* 341.

LECTIO II. *v.* 29.

Levitarum officia.

SAcerdótes autem, super panes propositiónis, & ad símilæ sacrifícium, & ad lágana ázyma, & sartáginem, & ad torréndum, & super omne pondus & mensúram. Levítæ verò, ut stent manè ad confiténdum & canéndum Dómino: similitérque ad vésperam, tam in oblatióne holocaustórum Dómini, quàm in sábbatis & Caléndis & solemnitátibus réliquis, juxta númerum, & ceremónias uniuscujúsque rei, júgiter coram Dómino. Et custódiant observatiónes tabernáculi fœ́deris, & ritum sanctuárii, & observatiónem filiórum Aaron fratrum suórum, ut minístrent in domo Dómini.

℟. Lex Dómini, *pag.* 341.

LECTIO III. *Cap.* 27. 1.

Excubitores regii in duodecim turmas divisi.

FIlii autem Israël secúndùm númerum suum, príncipes familiárum, tribúni, & centurióñes, & præfécti; qui ministrábant regi juxta turmas suas, ingrediéntes & egrediéntes per síngulos menses in anno; vigínti quátuor míllibus sínguli præérant. Achítophel étiam consiliárius regis, & Chúsaï Arachítes amícus regis. Post Achítophel fuit Joíada fílius Banáiæ, & Abíathar. Princeps autem exércitûs regis erat Joab.

℟. Da mihi, *pag.* 342.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *parte* 3. *tit. de vit. & honest. Clericor.*

ILlud unusquísque Cléricus sæpe répetat se non ad inértiam atque ignáviam, sed ad spirituális & Ecclesiásticæ milítiæ labóres vocátum esse.

FERIA QUARTA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 28. 1.

David de ædificando templo coràm disserit.

COnvocávit David omnes príncipes Israël, duces tribuum, & præpósitos turmárum, qui ministrábant regi: tribúnos quoque & centurióness, & qui præerant substántiæ & possessiónibus regis, filiósque suos cum eunúchis, & poténtes, & robustíssimos quosque in exércitu, Jerúsalem. Cúmque surrexísset rex, & stetísset, ait: Audíte me, fratres mei, & pópulus meus: Cogitávi ut ædificárem domum, in qua requiésceret Arca fœ́deris Dómini, & scabéllum pedum Dei nostri: & ad ædificándum, ómnia præparávi. Deus autem dixit mihi: Non ædificábis domum nómini meo, eò quòd sis vir bellátor, & sánguinem fúderis: Sálomon fílius tuus ædificábit domum meam, & átria mea: ipsum enim elégi mihi in fílium, & ego ero ei in patrem. Nunc ergo coram univérso cœtu Israël, audiénte Deo nostro, custodíte, & perquírite cuncta mandáta Dómini Dei nostri: ut possideátis terram bonam, & relinquátis eam fíliis vestris post vos usque in sempitérnum: Tu autem Sálomon fili mi, scito Deum patris tui, & servíto ei corde perfécto, & ánimo voluntário: ómnia enim corda scrutátur Dóminus, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Si quæsíeris eum, invénies: si autem derelíqueris eum, projíciet te in ætérnum. Nunc ergo quia elégit te Dóminus ut ædificáres domum Sanctuárii; confortáre, & pérfice.

℟. Deus meus, *pag.* 342.

LECTIO II. *v.* 11.

David formam templi describit.

DEdit autem David Salomóni fílio suo descriptiónem pórticûs, & templi, & cellariórum, & cœnáculi, & cubiculórum in ádytis, & domûs propitiatiónis, nec non & ómnium quæ cogitá-

verat atriórum, & exedrárum per circúitum in thesáuros domûs Dómini, & in thesáuros sanctórum, divisionúmque Sacerdotálium & Leviticárum, in ómnia ópera domûs Dómini, & in univérsa vasa ministérii templi Dómini. Aurum in póndere per síngula vasa ministérii. Argénti quoque pondus pro vasórum & óperum diversitáte. Sed & in candelábra áurea, & ad lucérnas eórum, aurum pro mensúra uniuscujúsque candelábri & lucernárum. Simíliter & in candelábra argéntea, & in lucérnas eórum, pro diversitáte mensúræ, pondus argénti trádidit. Aurum quoque dedit in mensas propositiónis pro diversitáte mensárum: simíliter & argéntum in álias mensas argénteas. Ad fuscínulas quoque, & phíalas, & thuríbula, ex auro puríssimo, & leúnculos áureos, pro qualitáte mensúræ pondus distríbuit in leúnculum & leúnculum. Simíliter & in leónes argénteos divérsum argénti pondus separávit. Altári autem, in quo adolétur incénsum, aurum puríssimum dedit: ut ex ipso fíeret similitúdo quadrígæ Chérubim, extendéntium alas, & velántium Arcam fœ́deris Dómini.

℞. Univérsæ, *p. 343.*

LECTIO III. *v. 19.*

Templi exemplaria Dei manu descripta.

OMnia, inquit, venérunt scripta manu Dómini ad me, ut intellígerem univérsa ópera exempláris. Dixit quoque David Salomóni fílio suo: Viríliter age, & confortáre, & fac: ne tímeas, & ne páveas: Dóminus enim Deus meus tecum erit, & non dimíttet te, nec derelínquet, donec perfícias omne opus ministérii domûs Dómini. Ecce divisiónes Sacerdótum & Levitárum, in omne ministérium domûs Dómini assístunt tibi, & paráti sunt, & novérunt tam príncipes quàm pópulus fácere ómnia præcépta tua.

℞. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, * Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 5. ℣. Deus propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Ut non. ℣ Glória. * Ut non.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Sess.* 23. *Cap.* 11.

MInóres Ordines per témporum interstítia, nisi áliud Epíscopo expedíre magis viderétur, conferántur, ut in unoquóque múnere, juxta præscríptum Epíscopi se exérceant.

FERIA QUINTA.

De libro primo Paralipómenon.

Lectio I. *Cap.* 29. 1.

Donaria Davidis in ædificium templi.

LOcútus est David rex ad omnem ecclésiam : Salomónem fílium meum unum elégit Deus, adhuc púerum & tenéllum : opus namque grande est, neque enim hómini præparátur habitátio, sed Deo. Ego autem totis víribus meis præparávi impénsas domûs Dei mei. Aurum ad vasa áurea, & argéntum in argéntea, æs in ǽnea, ferrum in férrea, ligna ad lígnea, & lápides onychinos, & quasi stíbinos, & diversórum colórum, omnémque pretiósum lápidem, & marmor Párium abundantíssimè : & super hæc, quæ óbtuli in domum Dei mei de pecúlio meo aurum & argéntum, do in templum Dei mei, excéptis his, quæ præparávi in ædem sanctam. Tria míllia taléntа auri de auro Ophir : & septem míllia talentórum argénti probatíssimi, ad deaurándos paríetes templi. Et ubicúnque opus est aurum de auro, & ubicúnque opus est argéntum de argénto, ópera fiant per manus artíficum : & si quis sponte offert, ímpleat manum suam hódiè, & ófferat quod volúerit Dómino.

℟. Beáti, *p.* 340.

Lectio II. *v.* 6.

Donaria Principum.

POllíciti sunt ítaque príncipes familiárum & próceres tríbuum Israël, tribúni quoque, & centuriónes, & príncipes possessiónum regis. Dederúntque in ópera domûs Dei auri talénta quinque míllia, & sólidos decem míllia : argénti talénta decem míllia, & æris talénta decem & octo míllia : ferri quoque centum míllia talentórum. Et apud quemcúnque invénti sunt lápides, dedérunt in thesáuros domûs Dómini, per manum Jáhiel Gersonítis. Lætatúsque est pópulus, cùm vota sponte promítterent : quia corde toto offerébant ea Dómino : sed & David rex lætátus est gáudio magno. Et benedíxit Dómino coram univérsa multitúdine.

℟. Benedíctus, *p.* 340.

Lectio III. *v.* 10.

Oratio David pro populo, & pro Salomone.

BEnedíctus es, Dómine Deus Israël patris nostri, ab ætérno in ætérnum. Quis ego, & quis pópulus meus, ut possímus hæc tibi univérsa promíttere? tua sunt ómnia : & quæ de manu tua accépi-

mus, dédimus tibi. Dómine Deus noster, omnis hæc cópia, quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est, & tua sunt ómnia. Scio, Deus meus, quòd probes corda, & simplicitátem diligas, unde & ego in simplicitáte cordis mei lætus óbtuli univérsa hæc: & pópulum tuum, qui hic repértus est, vidi cum ingénti gáudio tibi offérre donária. Dómine Deus A'braham, & I'saac, & I'sraël, patrum nostrórum, custódi in ætérnum hanc voluntátem cordis eórum, & semper in veneratiónem tui mens ista permáneat. Salomóni quoque fílio meo da cor perféctum, ut custódiat mandáta tua, testimónia tua, & ceremónias tuas, & fáciat univérsa: & ædíficet ædem, cujus impénsas parávi.

℟. Concupívit, *p.* 341.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quinto.

An. 1579. *Parte* 3. *tit. de initiando Ordin. Sacram. ante finem.*

ILlud sédulò curet, atque ádeò efficiat Cléricus ut O'rdinis, quo próximè initiátus est, præscríptas functiónes non elátè sed humíliter, non raró, sed frequénter, non negligénti stúdio, sed accurátâ veréque clericáli sollicitúdine & disciplínâ, piè, rectè, atque ritè præstet.

FERIA SEXTA.

I'ncipit liber tértius Regum.

LECTIO I. *Cap.* I. I.

Adonias regnum occupare nititur.

REx David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: Adonías autem fílius Haggith elevabátur dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus & équites, & quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem & ipse pulcher valdè, secúndus natu post A'bsalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sárviæ, & cum Abíathar Sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò Sacérdos, & Banaías fílius Joíadæ, & Nathan Prophéta, & Séměï, & Reï, & robur exércitûs David, non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus, & vítulis & univérsis pínguibus, juxta lápidem Zohéleth, qui erat vicínus fonti Rogel, vocávit univérsos fratres suos fílios regis, & omnes viros Juda servos regis. Nathan autem Prophétam, & Banaíam, & robústos quos-

que, & Salomónem fratrem suum, non vocávit.

℟. Qui servat, p. 341.

LECTIO II. v. 11.

Consilium Nathan ad Bethsabee.

DIxit itaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis: Num audísti, quòd regnáverit Adonías fílius Haggith, & dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & salva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nonne, tu dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me, & ipse sedébit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, & complébo sermónes tuos.

℟. Lex Dómini, pag. 341.

LECTIO III. v. 15.

Bethsabee adit regem.

INgréssa est itaque Bethsabée ad regem in cubículum: rex autem senúerat nimis, & Abísag Sunamítis ministrábat ei. Inclinávit se Bethsabée, & adorávit regem. Ad quam rex: Quid tibi, inquit, vis? Quæ respóndens, ait: Dómine mi, tu jurásti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ: Sálomon fílius tuus regnábit post me, & ipse sedébit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi rex, ignoránte. Mactávit boves, & pínguia quæque, & arietes plúrimos, & vocávit omnes fílios regis, Abíathar quoque Sacerdótem, & Joab príncipem milítiæ: Salomónem autem servum tuum non vocávit. Verúntamen, dómine mi rex, in te óculi respíciunt totíus Israël, ut índices eis, quis sedére débeat in sólio tuo, dómine mi rex, post te. Erítque cùm dormíerit dóminus meus rex cum pátribus suis, érimus ego & fílius meus Sálomon peccatóres.

℟. Da mihi, p. 342.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi. *An.* 1583. *de vit. & morib. Cleric.*

CLérici non solùm ab omni vitiórum turpitúdine abésse, sed étiam omni virtútum génere ornári debent: spectáculum facti, ut ait Apóstolus, mundo, Angelis, homínibus; in ómnibus exhibéntes semetípsos sicut Dei minístros.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 22.

Ad Bethsabee causam Nathan se adjungit.

ADhuc Bethsabée loquénte cum rege, Na-

than Prophéta venit. Et nuntiavérunt regi, dicéntes: Adest Nathan Prophéta. Cúmque introísset in conspéctu regis, & adorásset eum pronus in terram, dixit Nathan: Dómine mi rex: tu dixísti: Adonías regnet post me, & ipse sédeat super thronum meum? Quia descéndit hódiè, & immolávit boves & pínguia, & aríetes plúrimos, & vocávit univérsos fílios regis, & príncipes exércitûs, Abíathar quoque Sacerdótem: illísque vescéntibus, & bibéntibus coram eo, & dicéntibus: Vivat rex Adonías: Me servum tuum, & Sadoc Sacerdótem, & Banaíam fílium Joíadæ, & Salomónem fámulum tuum non vocávit. Nunquid à dómino meo rege exívit hoc verbum, & mihi non indicásti servo tuo, quis sessúrus esset super thronum dómini mei regis post eum?

LECTIO II. *v. 28.*

Rex respondet Bethsabee.

RESpóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cùm fuisset ingréssa coram rege, & stetísset ante eum; Jurávit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me, & ipse sedébit super sólium meum pro me, sic fáciam hódiè. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adorávit regem, dicens: Vivat dóminus meus David in ætérnum.

LECTIO III. *v. 32.*

Jussum regis ad Sadoc, Nathan & Banaiam.

DIxit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc Sacerdótem, & Nathan Prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salomónem fílium meum super mulam meam: & dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc Sacérdos, & Nathan Prophéta, in regem super Israël: & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, & véniet, & sedébit super sólium meum, & ipse regnábit pro me: illíque præcípiam ut sit dux super Israël: & super Judam. Et respóndit Banaías fílius Joíadæ, regi, dicens: Amen: sic loquátur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodò fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomóne, & sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David.

CANON.

C A N O N.

Ex sancto Augustino.

De vita Christiana. Cap. 9.

TAles esse cónvenit Dei cultóres, graves, prudéntes, pios, irreprehensíbiles, immaculátos, ut quisquis víderit eos, stúpeat, & admirétur, & dicat: Hi hómines sunt Dei, quorum talis est conversátio.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Nonne tu, dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me? 3. *Reg.* 1. 13.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA UNDECIMA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 38.

Salomon unctus in regem.

DEscéndit Sadoc Sacérdos, & Nathan Prophéta, & Banaías fílius Joíadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & imposuérunt Salomónem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc Sacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitúdo post eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gáudio magno, & insónuit terra à clamóre eórum.

℟. Dómine, exáudi me, cùm clamávero ad te. * Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. *Ps.* 140. *v.* 1. 2. ℣. Vigínti quátuor senióres habébant phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum. *Apoc.* 5. 8. * Dirigátur.

LECTIO II. *v.* 41.

Adoniæ nuntiatur Salomonis unctio.

AUdívit autem Adonías, & omnes qui invitáti fúerant ab eo, jamque convívium finítum erat: sed & Joab, audítâ voce tubæ, ait: Quid sibi vult clamor civitátis tumultuántis? Adhuc illo loquénte, Jónathas fílius Abíathar Sacerdótis venit: cui dixit Adonías: Ingrédere, quia vir fortis es, & bona núntians. Respondítque Jónathas Adoníæ: Nequáquàm: Dóminus enim noster rex David regem constítuit Salomónem: misítque cum eo Sadoc Sacerdótem, & Nathan Prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ, & Ceréthi, & Pheléti, & imposuérunt eum super mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc Sacérdos, & Nathan Prophéta regem in Gihon: & ascendérunt inde lætántes, & insónuit civitas: hæc est vox,

quam audístis. Sed & Sálomon sedet super sólium regni. Et ingréssi servi regis benedixérunt dómino nostro regi David, dicéntes: Amplíficet Deus nomen Salomónis super nomen tuum, & magníficet thronum ejus super thronum tuum. Et adorávit rex in léctulo suo: & locútus est: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui dedit hódiè sedéntem in sólio meo, vidéntibus óculis meis.

℞. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & * Psallam nómini Dómini altíssimi. *Psal.* 12.6. ℣. In médio ecclésiæ laudábo te. *Hebr.* 2.12.* Psallam.

LECTIO III. *v.* 49.

Adonias fugit ad cornu altaris.

TE'rriti sunt ergo, & surrexérunt omnes, qui invitáti fúerant ab Adonía, & ivit unusquísque in viam suam. Adonías aûtem timens Salomónem, surréxit & ábiit, tenuítque cornu altáris. Et nuntiavérunt Salomóni, dicéntes: Ecce Adonías timens regem Salomónem, ténuit cornu altáris, dicens: Juret mihi rex Sálomon hódiè, quòd non interfíciat servum suum gládio. Dixítque Sálomon: Si fúerit vir bonus, non cadet ne unus quidem capíllus ejus in terram: sin autem malum invéntum fúerit in eo, moriétur. Misit ergo rex Sálomon, & edúxit eum ab altári: & ingréssus adorávit regem Salomónem: dixítque ei Sálomon: Vade in domum tuam.

℞. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. *Psal.* 24. 2. ℣. Idem Deus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. *Rom.* 10.12. * Deus meus. ℣. Glória Patri. * Deus meus.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 7. 1.

In nativitate & morte, nullum inter homines discrimen.

SUm quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréni illíus, qui prior factus est, & in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine. Et ego natus accépi commúnem áërem, & in simíliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus est ómnibus ad vitam, & símilis éxitus.

℞. Apud me orátio Deo vitæ meæ,* Dicam Deo: Sus-

céptor meus es. *Psal.* 41. 9. ℣. Secúndùm expectatiónem meam, & spem meam, in nullo confúndar. *Philip.* 1.20. * Dicam.

LECTIO V. *v.* 7.

Sapientia ceteris bonis antéponenda.

PRopter hoc optávi & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, & tanquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam: quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, * Et deprecatiónem eórum exáudiet, & salvos fáciet eos. *Ps.* 144. 19. ℣. Si quis Dei cultor est, & voluntátem ejus facit, hunc exáudit. *Joan.* 9. 31. * Et.

LECTIO VI. *v.* 11.

Sapientia communicanda.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéstas per manus illíus, & lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, & ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum, quæ mihi dantur: quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor.

℟. Respéxit in oratiónem humílium Dóminus, & non sprevit precem eórum, * Scribántur hæc in generatióne áltera. *Ps.* 101. *v.* 18. 19. ℣. Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. *Jac.* 4. 6. * Scribántur. ℣. Glória. * Scribántur.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO VII. *Cap.* 2. 1.

Pro regibus orandum.

OBsecro primùm ómnium fieri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes pro ómnibus homínibus; pro régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt, ut quiétam & tranquíllam vitam agámus, in omni pietáte, & castitáte. Hoc enim bonum est & accéptum coram Salvatóre nostro Deo,

qui omnes hómines vult salvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre.

℟. Verba mea áuribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum, * Inténde voci oratiónis meæ, rex meus, & Deus meus. *Ps.* 5. *v.* 2. 3. ℣. Opórtet semper oráre & non defícere. *Luc.* 18. 1.* Inténde.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

LECTIO VIII. *Cap.* 3. 1.

Princípibus obediendum.

ADmone illos princípibus & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquándo & nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Fidélis sermo est: & de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona, & utília homínibus.

℟. Inténde deprecatiónem meam, Dómine; áuribus pércipe oratiónem meam, * Non in lábiis dolósis. *Psal.* 16. 1. ℣. Fructus lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte. *Ephes.* 5. 9. * Non.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

LECTIO IX. *Cap.* 7. 31.

Surdus & mutus.

IN illo témpore; E'xiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilǽæ inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. *Lib.* 1. *in Ezech. Homil.* 10. *ante medium.*

QUid est, quòd Creátor ómnium Deus, cùm surdum & mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, & éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritûs designántur? Unde cùm in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profectò pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritûs sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

℟. E'xiens de fínibus Tyri, * Venit Jesus inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt

ei surdum & mutum. *Marc.* 7. *v.* 31. 32. ℣. Deus ipse véniet, & aures surdórum patébunt, & apérta erit lingua mutórum. *Isa.* 35. *v.* 4. 5. 6. * Venit. ℣. Glória. * Venit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. d. Suspíciens Jesus in cœlum, ingémuit, & ait surdo: Ephphéta: quod est adaperíre: & statim apértæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus, & loquebátur recte. *Marc.* 7. *v.* 34. 35.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ, & mérita súpplicum excédis & vota: effúnde super nos misericórdiam tuam: ut dimíttas quæ consciéntia métuit; & adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi tértio. *Ann.* 813. *Cap.* 38.

SAcerdótes debent fidéles admonére, ut quando ad Ecclésiam convéniunt, sine strépitu ac tumúltu eam ingrediántur; in qua étiam quándiu oratiónis causâ morántur, nequáquàm inánes inter se próferant confabulatiónes.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Admirabántur, dicéntes: Benè ómnia fecit: & surdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7. 37.

Oratio ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

Monita David Salomoni. David moritur.

APpropinquavérunt autem dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni, fílio suo, dicens: Ego ingrédior viam univérsæ terræ: confortáre, & esto vir: Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias ceremónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi: ut intélligas univérsa quæ facis, & quocúmque te vérteris. Tu nosti quæ fécerit mihi Joab: fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, sed & fíliis Berzellái Galaadítis reddes grátiam: habes quoque apud te Séméi, qui maledíxit mihi maledictióne péssimâ: tu noli pati eum esse innóxium. Dormívit ígitur David cum pátribus suis, & sepúltus est in Civitáte David. Dies autem quibus regnávit David super Israël, quadragínta anni sunt: in Hebron regnávit septem annis: in Jerúsalem, trigínta tribus.

℟. Dómine, exáudi, *p.* 353.

LECTIO II. v. 12.

Adonias petit Abisag in uxorem.

SAlomon autem sedit super thronum David patris sui, & firmátum est regnum ejus nimis. Et ingréssus est Adonías fílius Haggith ad Bethsabée matrem Salomónis. Quæ dixit ei: Pacificúsne est ingréssus tuus? Qui respóndit: Pacíficus. Addidítque: Sermo mihi est ad te. Cui ait: Lóquere. Et ille: Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, & me præposúerat omnis Israël sibi in regem: sed translátum est regnum, & factum est fratris mei: à Dómino enim constitútum est ei. Nunc ergo petitiónem unam precor à te: ne confúndas fáciem meam. Quæ dixit ad eum: Lóquere. Et ille ait: Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negáre tibi quidquam potest) ut det mihi Abísag Sunamítidem uxórem. Et ait Bethsabée: Bene, ego loquar pro te regi.

℟. Cantábo, *pag.* 354.

LECTIO III. v. 19.

Adonias morte afficitur.

VEnit ergo Bethsabée ad regem Salomónem, dixítque ei: Petitiónem unam párvulam ego déprecor à te: ne confúndas fáciem meam. Et dixit ei rex: Pete, mater mea: neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. Quæ ait: Detur Abísag Sunamítis Adoníæ fratri tuo uxor. Respondítque rex Sálomon, & dixit matri suæ: Quare póstulas Abísag Sunamítidem Adoníæ? póstula ei & regnum: ipse est enim frater meus major me, & habet Abíathar Sacerdótem, & Joab fílium Sárviæ. Jurávit ítaque rex Sálomon per Dóminum, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat; quia contra ánimam suam locútus est Adonías verbum hoc. Et nunc vivit Dóminus, qui firmávit me, & collocávit me super sólium David patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locútus est, quia hódiè occidétur Adonías. Misítque rex Sálomon per manum Banaíæ fílii Joíadæ, qui interfécit eum, & mórtuus est.

℟. Ad te, Dómine, *pag.* 354.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi tértio.

Anno 813. *Cap.* 38.

A Témpore quo Missárum solémnia celebrántur, non solùm ab otiósis & inutílibus verbis, verùm étiam & à perniciósis cogitatiónibus abstinéndum est.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 26.

Abiathar ejectus.

ABíathar Sacerdóti dixit rex: Vade in A'nathoth ad agrum tuum, équidem vir mortis es: sed hódiè te non interfíciam, quia portásti Arcam Dómini Dei coram David patre meo, & sustinuísti labórem in ómnibus, in quibus laborávit pater meus. Ejécit ergo Sálomon Abíathar, ut non esset Sacérdos Dómini, ut implerétur sermo Dómini, quem locútus est super domum Heli in Silo.

℟. Apud me, *pag.* 354.

LECTIO II. *v.* 28.

Joab occisus.

VEnit autem núntius ad Joab, quòd Joab declinásset post Adoníam, & post Salomónem non declinásset: fugit ergo Joab in tabernáculum Dómini, & apprehéndit cornu altáris. Nuntiatúmque est regi Salomóni, quòd fugísset Joab in tabernáculum Dómini, & esset juxta altáre, misítque Sálomon Banaíam fílium Joíadæ, dicens: Vade intérfice eum, & sépeli, & amovébis sánguinem innocéntem, qui effúsus est à Joab, à me, & à domo patris mei. Ascéndit ítaque Banaías fílius Joíadæ, & aggréssus eum interfécit: sepultúsque est in domo sua in desérto. Et constítuit rex Banaíam fílium Joíadæ pro eo super exércitum, & Sadoc Sacerdótem pósuit pro Abíathar.

℟. Voluntátem, *pag.* 355.

LECTIO III. *v.* 36.

Semeï necatus.

MIsit quoque rex, & vocávit Sémeï, dixítque ei: Ædífica tibi domum in Jerúsalem, & hábita ibi: & non egrediéris inde huc atque illuc. Quacúnque autem die egréssus fúeris, & transíeris Torréntem Cedron, scito te interficiéndum: sanguis tuus erit super caput tuum. Dixítque Sémeï regi: Bonus sermo. Factum est autem post annos tres, ut fúgerent servi Sémeï. Et surréxit Sémeï, & strávit ásinum suum: ivítque ad Achis in Geth ad requiréndum servos suos; & addúxit eos de Geth. Nuntiátum est autem Salomóni, quòd isset Sémeï in Geth de Jerúsalem, & rediísset. Et mittens vocávit eum, dixítque illi: Quare non custodísti jusjurándum Dómini, & præcéptum quod præcéperam tibi? Dixítque rex ad Sémeï: Tu nosti omne malum, cujus tibi cónscium est cor tuum, quod fecísti David patri meo: réddidit Dóminus malítiam tuam in caput tuum. Et rex Sálomon

benedíctus, & thronus David erit stábilis coram Dómino usque in sempitérnum. Jussit itaque rex Banaíæ fílio Joladæ: qui egréssus percússit eum, & mórtuus est.

℟. Respéxit, *pag.* 355.

CANON.

Ex sancto Ambrósio.

Lib. 2. *Officiorum*, *Cap.* 21.

MA'ximè Sacerdóti hoc cónvenit, ornáre Dei Templum decóre cóngruo, ut étiam hoc cultu aula Dómini resplendeat.

FERIA QUARTA

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 3.

Salomon postulat à Deo sapientiam.

DIléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præcéptis David patris sui, excépto quòd in excélsis immolábat, & accendébat thymiáma. Appáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum; custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei fílium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódiè. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer párvulus, & ignórans egréssum & intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui numerári & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum & malum. Quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum?

℟. Verba mea, *pag.* 356.

LECTIO II. *v.* 10.

Deus Salomoni concedit ultra postulatum.

PLácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulásti verbum hoc, & non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium: ecce feci tibi secúndùm sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed & hæc, quæ non postulásti, dedi tibi: divítias scílicet, & glóriam, ut nemo

fúerit símilis tui in régibus, cunctis retrò diébus. Si autem ambuláveris in viis meis, & custodíeris præcépta mea, & mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos. I'gitur evigilávit Sálomon, & intelléxit quòd esset sómnium: cúmque venísset Jerúsalem, stetit coram Arca fœ́deris Dómini, & óbtulit holocáusta, & fecit víctimas pacíficas, & grande convívium univérsis fámulis suis.

℞. Inténde, *pag.* 356.

LECTIO III. *v.* 16.

Salomonis pronuntiatum.

TUnc venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem, steterúntque coram eo, quarum una ait: O'bsecro, mi dómine: mórtuus est fílius mulíeris hujus nocte; dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempéstæ noctis siléntio, tulit fílium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, & collocávit in sinu suo: suum autem fílium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Respondítque áltera múlier: Non est ita ut dicis, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Econtrário illa dicébat: Mentíris: fílius quippe meus vivit, & fílius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cúmque attulíssent gládium coram rege, Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, & date dimídiam partem uni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem: (commóta sunt quippe víscera ejus super fílio suo:) O'bsecro, dómine, date illi infántem vivum, & nolíte interfícere eum. Econtrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividátur. Respóndit rex, & ait: Date huic infántem vivum, & non occidátur: hæc est enim mater ejus. Audívit ítaque omnis I'sraël judícium quod judicásset rex, & timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium.

℞. O'culi Dómini super justos: * Et aures ejus in preces eórum. 1. *Petr.* 3. 12. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos. *Ps.* 33. 18. * Et. ℣. Glória. * Et.

CANON.

Ex Convéntu Melodunénsi.

An. 1579. *Tit. de cultu & ornat. Eccles.*

NOn sunt toleránda in Ecclésia profána collóquia, quia domus Dei, domus oratiónis est.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 4. 1.*

Magnificentia Salomonis.

ERat autem rex Sálomon regnans super omnem Isráël: Juda & Isráël innumerábiles sicut aréna maris in multitúdine: comedéntes, & bibéntes, atque lætántes. Sálomon autem erat in ditióne sua, habens ómnia regna à flúmine terræ Philísthiim usque ad términum Ægypti: offeréntium sibi múnera, & serviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies síngulos, trigínta cori símilæ, & sexagínta cori farínæ, decem boves pingues, & vigínti boves pascuáles, & centum aríetes, excéptâ venatióne cervórum, capreárum, atque bubalórum & ávium altílium: ipse enim obtinébat omnem regiónem, quæ erat trans flumen, à Thaphsa usque ad Gazam, & cunctos reges illárum regiónum: & habébat pacem ex omni parte in circúitu. Habitabátque Juda, & Isráël absque timóre ullo, unusquísque sub vite sua, & sub ficu sua, à Dan usque Bersabée, cunctis diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadragínta míllia præsépia equórum currílium, & duódecim míllia equéstrium.

℞. Dómine, exáudi, *pag.* 353.

LECTIO II. *v. 29.*

Sapientia Salomonis.

DEdit quoque Deus sapiéntiam Salomóni, & prudéntiam multam nimis, & latitúdinem cordis quasi arénam, quæ est in líttore maris. Et præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium Orientálium & Ægyptiórum, & erat sapiéntior cunctis homínibus: & erat nominátus in univérsis Géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria míllia parábolas: & fuérunt cármina ejus quinque & mille. Et disputávit super lignis à cedro, quæ est in Líbano, usque ad hyssópum quæ egréditur de paríete: & disséruit de juméntis, & volúcribus, & reptílibus, & píscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, & ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

℞. Cantábo, *pag.* 354.

LECTIO III. *Cap. 5. 1.*

Hiram mittit operarios Salomoni.

MIsit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem: audívit enim

quòd ipsum unxíssent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum: & non est Satan, neque occúrsus malus. Quámóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei; præcipe ígitur ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, & servi mei sint cum servis tuis: mercêdem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens: Audívi quæcúmque mandásti mihi: ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis & abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare: & ego compónam ea in rátibus in mari, usque ad locum quem significáveris mihi: & applicábo ea ibi, & tu tolles ea: præbebísque necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

℟. Ad te, Dómine, *pag.* 354.

CANON.

Ex Concílio Aquénsi. *An.* 1585. *Tit. de Eccles. & earum ornatu.*

IN Ecclésia, præsértim cùm divína offícia celebrántur, nemo áudeat deambuláre, nugári, cum muliéribus inhonéstè cólloqui, in límine aut ante fores immorári, avérsum ab Eucharístiæ Sacraménto irreverénter sedére, aut quovis modo irreverénter in Ecclésia versári. Qui in horum áliquo delíquerit, à Párocho vel per álium Ecclésiæ minístrum moneátur.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 1.

Descriptio templi, & ejus partium.

FActum est quadringentésimo & octogésimo anno egressiónis filiórum Israël de terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio, (ipse est mensis secúndus) regni Salomónis super Israël, ædificári cœpit domus Dómino. Domus autem, quam ædificábat rex Sálomon Dómino, habébat sexaginta cúbitos in longitúdine, & viginti cúbitos in latitúdine, & triginta cúbitos in altitúdine. Et pórticus erat ante templum viginti cubitórum longitúdinis, juxta mensúram latitúdinis templi: & habébat decem cúbitos lati-

túdinis ante fáciem templi. Fecítque in templo fenéstras oblíquas. Domus autem cùm ædificarétur, de lapídibus dolátis atque perféctis ædificáta est: & málleus, & secúris, & omne ferraméntum, non sunt audíta in domo cùm ædificarétur. Et ædificávit domum, & consummávit eam: texit quoque domum laqueáribus cédrinis. Et ædificávit tabulátum super omnem domum quinque cúbitis altitúdinis, & opéruit domum lignis cédrinis.

℞. Apud me, *pag.* 354.

LECTIO II. *v.* 14.

Descriptio Oraculi.

IGitur ædificávit Sálomon domum & consummávit eam: & fecit interiórem domum Oráculi in Sanctum sanctórum. Oráculum autem in médio domûs, in interióri parte fécerat, ut pónerent ibi Arcam fœderis Dómini. Porro Oráculum habébat viginti cúbitos longitúdinis, & viginti cúbitos latitúdinis, & viginti cúbitos altitúdinis; & opéruit illud atque vestívit auro puríssimo, sed & altáre vestívit cedro. Domum quoque ante Oráculum opéruit auro puríssimo, & affixit láminas clavis áureis. Nihílque erat in templo quod non auro tegerétur: sed & totum altáre Oráculi texit auro. Et fecit in Oráculo duos Chérubim de lignis olivárum, decem cubitórum altitúdinis; posuítque Chérubim in médio templi interióris: extendébant autem alas suas Chérubim, & tangébat ala una paríetem, & ala Cherub secúndi tangébat paríetem álterum: alæ autem álteræ in média parte templi se ínvicem contingébant. Texit quoque Chérubim auro.

℞. Voluntátem, *pag.* 355.

LECTIO III. *v.* 29.

Magnificus templi ornatus.

OMnes paríetes templi per circúitum sculpsit váriis cælatúris & torno: & fecit in eis Chérubim, & palmas, & pictúras várias, quasi prominéntes de paríete & egrediéntes. Sed & paviméntum domûs texit auro intrínsecùs & extrínsecùs. Et in ingréssu Oráculi fecit ostíola de lignis olivárum, postésque angulórum quinque. Et duo óstia de lignis olivárum: & sculpsit in eis pictúram Chérubim, & palmárum spécies, & anáglypha valdè prominéntia: & texit ea auro: & opéruit tàm Chérubim quàm palmas, & cétera, auro. Fecítque in intróitu templi postes de lignis olivárum quadrangulátos: & duo óstia de lignis abiégnis altrinsecùs: & utrúmque óstium duplex erat, & se in-

vicem tenens aperiebátur. Et sculpsit Chérubim, & palmas, & cælatúras valdè eminéntes: operuítque ómnia láminis áureis ópere quadro ad régulam.

℟. Respéxit, *pag.* 355.

CANON.

Ex Convéntu Melodunénsi. *An.* 1579. *tit. de cultu & ornat. Eccles.*

CAvéndum ne quisquam sacris altáribus, Baptísmi fóntibus, vel aquæ benedíctæ insídeat vel innitátur.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 7. 1.

Palatium Salomonis.

DOmum autem suam ædificávit Sálomon trédecim annis, & ad perféctum usque perdúxit. Ædificávit quoque domum saltûs Líbani centum cubitórum longitúdinis, & quinquagínta cubitórum latitúdinis, & trigínta cubitórum altitúdinis: & quátuor deambulácra inter colúmnas cédrinas: ligna quippe * cédrina excíderat in colúmnas. Pórticum quoque sólii, in qua tribúnal est, fecit: & texit lignis cédrinis à paviménto usque ad summitátem. Et domúncula, in qua sedebátur ad judicándum, erat in média pórticu, símili ópere. Omnia lapídibus pretiósis, qui ad normam quamdam atque mensúram tàm intrínsecùs quàm extrínsecùs serráti erant: à fundaménto usque ad summitátem paríetum, & extrínsecùs usque ad átrium majus. Et átrium majus rotúndum, trium órdinum de lapídibus sectis, & uníus órdinis de doláta cedro: necnon & in átrio domûs Dómini interióri, & in pórticu domûs.

LECTIO II. *v.* 13.

Vasa ad usum templi.

MIsit quoque rex Sálomon, & tulit Hiram de Tyro, fílium mulíeris víduæ de tribu Néphthali, patre Tyrio, artíficem ærárium, & plenum sapiéntiâ, & intelligéntiâ, & doctrínâ, ad faciéndum omne opus ex ære. Qui cùm venísset ad regem Salomónem, fecit omne opus ejus. Fecit mare fúsile decem cubitórum à lábio usque ad lábium, rotúndum in circúitu: quinque cubitórum altitúdo ejus, & resticula trigínta cubitórum cingébat illud per circúitum. Fecit quoque decem lúteres æneos: quadragínta batos capiébat luter unus, erátque quátuor cubitórum: síngulos quoque lúteres per síngulas, id est, decem bases, pósuit. Fecit ergo Hiram lebétes, & scutras, & hámulas, & perfécit omne opus regis Salomónis in tem-

plo Dómini. O'mnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomóni in domo Dómini, de aurichálco erant. Et pósuit Sálomon ómnia vasa: propter multitúdinem autem nímiam non erat pondus æris.

LECTIO III. *v.* 48.

Supellectilia aurea.

FEcítque Sálomon ómnia vasa in domo Dómini: altáre áureum, & mensam super quam poneréntur Panes propositiónis, áuream: & candelábra áurea, quinque ad déxteram, & quinque ad sinístram contra Oráculum, ex auro puro: & quasi lílii flores, & lucérnas désuper áureas: & fórcipes áureos, & hydrias, & fuscínulas, & phíalas, & mortaríola, & thuríbula, de auro puríssimo: & cárdines ostiórum domûs interióris Sancti sanctórum, & ostiórum domûs templi, ex auro erant. Et perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, & íntulit quæ sanctificáverat David pater suus, argéntum & aurum, & vasa, reposuítque in thesáuris domûs Dómini.

CANON.

Ex Convéntu Melodunénsi. *An.* 1576. *Tit. de cultu & ornat. Eccles.*

NOn sunt admitténdi in Ecclésiis, dùm Missæ fiunt, aut divína offícia celebrántur, aut sacra habétur cóncio, mendíci undequáque eleemósynas quæritántes.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. I'ntulit Sálomon ómnia quæ vóverat David pater suus, argéntum, & aurum; & univérsa vasa pósuit in thesáuris domûs Dei. 2. *Paral.* 5. 1.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 1.

Arca fœderis translata in templum.

TUnc congregáti sunt omnes majóres natu I'sraël cum princípibus tríbuum, & duces familiárum filiórum I'sraël, ad regem Salomónem in Jerúsalem: ut deférrent Arcam fœderis Dómini, de Civitáte David, id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus I'sraël in mense E'thanim, in solémni die, ipse est mensis séptimus. Venerúntque cuncti senes de I'sraël, & tulérunt Arcam Sacerdótes, & portavérunt Arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vasa sanctuárii, quæ erant in tabernáculo: & feré-

bant ea Sacerdótes & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Iſraël, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante Arcam & immolábant oves & boves abſque æſtimatióne & número. Et intulérunt Sacerdótes Arcam fœ́deris Dómini in locum ſuum, in Oráculum templi, in Sanctum ſanctórum, ſubter alas Chérubim. Factum eſt autem, cùm exiſſent Sacerdótes de Sanctuário, nébula implévit domum Dómini, & non póterant Sacerdótes ſtare & miniſtráre propter nébulam: impléverat enim glória Dómini domum Dómini.

℟. Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus, * Et ſapiéntiæ ejus non eſt númerus. *Pſ.* 146. 5. ℣. Major eſt Deus corde noſtro, & novit ómnia. 1. *Joan.* 3. 20. * Et.

Lectio II. *v.* 12.
Oratio & ſacrificia Salomonis.

TUnc ait Sálomon: Dóminus dixit ut habitáret in nébula. Ædíficans ædificávi domum in habitáculum tuum, firmíſſimum sólium tuum in ſempitérnum. Stetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conſpéctu ecclésiæ Iſraël, & expándit manus ſuas in cœlum, & ait: Dómine Deus Iſraël, non eſt ſímilis tui Deus in cœlo déſuper, & ſuper terram deórſum: qui cuſtódis pactum & misericórdiam ſervis tuis, qui ambulábant coram te in toto corde ſuo. Factum eſt autem, cùm compléſſet Sálomon orans Dóminum omnem oratiónem & deprecatiónem hanc, ſurréxit de conſpéctu altáris Dómini: utrúmque enim genu in terram fixerat, & manus expánderat in cœlum. Stetit ergo, & benedíxit omni ecclésiæ Iſraël.

℟. Dómine, tu es qui feciſti * Cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt. *Act.* 4. 24. ℣. Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus, ipſe fecit nos. *Pſ.* 99. 3. * Cœlum.

Lectio III. *v.* 64.
Feſtivitas celebris.

IN die illa ſanctificávit rex médium átrii quod erat ante domum Dómini: fecit quippe holocáuſtum ibi, & ſacrifícium, & ádipem pacificórum: quóniam altáre ǽreum, quod erat coram Dómino, minus erat, & cápere non póterat holocáuſtum, & ſacrifícium, & ádipem pacificórum. Fecit ergo Sálomon in témpore illo feſtivitátem célebrem, & omnis Iſraël cum eo, multitúdo magna ab introítu Emath uſque

ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro, septem diébus & septem diébus, id est, quatuórdecim diébus. Et in die octáva dimísit pópulos: qui benedicéntes regi, profécti sunt in tabernácula sua lætántes, & álacri corde super ómnibus bonis, quæ fécerat Dóminus David servo suo, & I'sraël pópulo suo.

℟. Ipse dixit & facta sunt: * Ipse mandávit & creáta sunt. *Ps.* 148. 5. ℣. Dóminus Deus noster omnípotens. *Apoc.* 19. 6. * Ipse. ℣. Glória. * Ipse.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 9. 1.

Sapientia his qui præsunt necessaria.

DEus patrum meórum, & Dómine misericórdiæ, qui fecísti ómnia verbo tuo, & sapiéntiâ tuâ constituísti hóminem, ut dominarétur creatúræ, quæ à te facta est, ut dispónat orbem terrárum in æquitáte & justítia, & in directióne cordis judícium júdicet: da mihi sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ, homo infirmus, & exígui témporis, & minor ad intelléctum judícii & legum. Nam & si quis erit consummátus inter fílios hóminum, si ab illo abfúerit sapiéntia tua, in níhilum computábitur.

℟. Lætétur I'sraël in eo qui fecit eum, & * Fílii Sion exúltent in rege suo. *Ps.* 149. 2. ℣. Laudáte, omnes Gentes, Dóminum, & magnificáte eum, omnes pópuli. *Rom.* 15. 10. * Fílii.

LECTIO V. *v.* 7.

Sapientia cuncta componens.

TU elegísti me regem pópulo tuo, & júdicem filiórum tuórum, & filiárum: & dixísti me ædificáre templum in monte sancto tuo, & in civitáte habitatiónis tuæ altáre, similitúdinem tabernáculi sancti tui, quod præparásti ab inítio: & tecum sapiéntia tua, quæ novit ópera tua, quæ & áffuit tunc cùm orbem terrárum fáceres, & sciébat quid esset plácitum óculis tuis, & quid diréctum in præcéptis tuis. Mitte illam de cœlis sanctis tuis, & à sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit & mecum labóret, ut sciam quid accéptum sit apud te: scit enim illa ómnia, & intélliget, & dedúcet me in opéribus meis sóbriè, & custódiet me in sua poténtia. Et erunt accépta ópera mea, & dispónam pópulum

pulum tuum justè, & ero dignus sédium patris mei.

℟. Jubiláte Deo, omnis terra: date glóriam laudi ejus, qui convértit mare in áridam, *Ibi lætábimur in ipso. *Ps.* 65. *v.* 1. 2. 6. ℣. Lætámini, Gentes, cum plebe ejus. *Rom.* 15. 10. * Ibi.

LECTIO VI. *v.* 13.

Humanæ cogitationes quàm incertæ.

QUis enim hóminum póterit scire consílium Dei? aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, & incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim quod corrúmpitur, ággravat ánimam, & terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et difficilè æstimámus quæ in terra sunt: & quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis: & sic corréctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent, didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi, Dómine, à princípio.

℟. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine, * O'mnia in sapiéntia fecísti, † Impléta est terra possessióne tuâ. *Ps.* 103. 24. ℣. Ut innotéscat principátibus & potestátibus multifórmis sapiéntia. *Eph.* 3. 10. * O'mnia. ℣. Glória. † Impléta.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO VII. *Cap.* 9. 1.

Veteris fœderis caremoniæ.

HA'buit quidem & prius testaméntum justificatiónes cultúræ, & Sanctum seculáre. Tabernáculum enim factum est primum, in quo erant candelábra, & mensa, & propositio panum, quæ dícitur Sancta. Post velaméntum autem secúndum: tabernáculum, quod dícitur Sancta sanctórum: áureum habens thuríbulum, & Arcam testaménti circumtéctam ex omni parte auro, in qua urna áurea habens manna, & virga A'aron, quæ frondúerat, & tábulæ testaménti; supérque eam erant Chérubim glóriæ obumbrántia propitiatórium: de quibus non est modò dicéndum per síngula.

℟. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium seculórum, * Et dominátio tua in omni generatióne & genera-

tiónem. *Ps.* 144. 13. ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia solus pius es. *Apoc.* 15. 4. * Et.

LECTIO VIII. *v.* 6.
Cæremoniarum Judaïcarum significatio.

HIs verò ita compósitis; in prióri quidem tabernáculo semper introibant Sacerdótes, sacrificiórum officia consummántes: in secúndo autem, semel in anno solus póntifex, non sine sánguine, quem óffert pro sua & pópuli ignorántia: hoc significánte Spíritu sancto, nondum propalátam esse sanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum. Quæ parábola est témporis instántis: juxta quam múnera, & hóstiæ offerúntur, quæ non possunt juxta consciéntiam perféctum fácere serviéntem, solúmmodò in cibis, & in pótibus, & váriis baptismátibus, & justítiis carnis usque ad tempus correctiónis impósitis.

℟. Generátio & generátio laudábit ópera tua, Dómine, * Et poténtiam tuam pronuntiábunt. *Ps.* 144. 4. ℣. Omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno benedíctio, & honor, & glória, & potéstas in sécula seculórum. *Apoc.* 5. 13. * Et.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 10. 23.
Amandus Deus & proximus.

IN illo témpore; Convérsus Jesus ad discípulos suos, dixit: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi Prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 171. *de verbis Apost. cap.* 2.

TOtum genus humánum est homo ille, qui jacébat in via semivívus, à latrónibus relíctus, quem contémpsit tránsiens Sacérdos & Levítes; & accéssit ad eum curándum, eique opitulándum tránsiens Samaritánus. Tránsiit Sacérdos, útique génere próximus, prætériit jacéntem. Tránsiit Levítes, & hic génere próximus, jacéntem étiam ipse contémpsit. Tránsiit Samaritánus, génere longínquus, misericórdiâ próximus, fecítque quod nostis. In quo Samaritáno se vóluit intélligi Dóminus Jesus Christus.

℟. In lege quid scriptum est? * Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis,

& ex omni mente tua; & próximum tuum sicut teipsum. *Luc.* 10. *v.* 26. 27. Obsérva ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus. *Deut.* 6. 3. * Díliges. ℣. Glória. * Díliges.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. g. Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jérichò, & íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: & plagis impósitis, abiérunt semivívo relícto. *Luc.* 10. 30.

Orémus. *Oratio.*

Omnípotens & miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi à fidélibus tuis dignè & laudabíliter serviátur: tribue quǽsumus, nobis, ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum nostrum Jésum Christum Fílium tuum.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno. *An.* 1590. *p.* 3. *Cap.* 1.

Auctiónes, núndinæ, commerciáque ab Ecclesiárum, immò & cœmetérii septis atque limínibus removeántur.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Quis vidétur tibi próximus fuísse illi, qui íncidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, & tu fac simíliter. *Luc.* 10. *v.* 36. 37.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Regina Saba.

Sed & regina Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat: non fuit sermo qui regem posset latére, & non respondéret ei. Dixítque ad regem: Verus est sermo quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, & super sapiéntia tua: & non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major est sapiéntia & ópera tua, quàm rumor quem audívi. Beáti viri tui, & beáti servi tui, qui stant coram te semper, & áudiunt sapiéntiam tuam. Rex autem Sálomon dedit reginæ Saba ómnia quæ vóluit, & petívit ab eo: excéptis his, quæ ultrò obtúlerat ei múnere régio. Quæ revérsa est, & ábiit in terram suam cum servis suis.

℞. Magnus Dóminus, *pag.* 367.

LECTIO II. *Cap.* 11. 1.

Lapsus Salomonis.

Rex autem Sálomon adamávit mulíeres alieníge-

nas multas, filiam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hethæas: fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, & concubínæ trecéntæ: & avertérunt mulíeres cor ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, & Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, & immolábant diis suis. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Disrúmpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúntamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu fílii tui scindam illud, nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo fílio tuo, propter David servum meum, & Jerúsalem quam elégi.

℟. Dómine, tu es, *pag.* 367.

LECTIO III. *v.* 29.

Decem tribus secutura Jeroboam. Mors Salomonis.

FActum est in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, & invenîret eum Ahías Siloníítes Prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo opértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras: hæc enim dicit Dóminus Deus Ísraël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus; & afflígam semen David super hoc, verúntamen non cunctis diébus. Vóluit ergo Sálomon interfícere Jeróboam: qui surréxit, & aufúgit in Ægýptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægýpto usque ad mortem Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúsalem super omnem Ísraël, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, & sepúltus est in Civitáte David patris sui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo.

℟. Ipse dixit, *pag.* 368.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno. *Anno* 1590. *part.* 3. *Cap.* I.

ALiénum nimis vidétur privátam uniuscujúsque domum, quæsítâ tantis ártibus puritáte renidére; eam verò, in qua Deum intuémur adoramúsque, ædem, contráctis ob incúriam sórdibus deformári.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Roboam rex Juda.

VEnit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis I'sraël ad constituéndum eum regem. Venit ergo Jeróboam, & omnis multitúdo I'sraël, & locúti sunt ad Róboam, dicéntes: Immínue páululùm de império patris tui duríssimo. Qui ait eis: Ite usque ad tértium diem, & revertímini ad me. Venit ergo Jeróboam, & omnis pópulus ad Róboam die tértiâ. Respondítque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum, quod ei déderant, & locútus est eis secúndùm consílium júvenum. Videns ítaque pópulus quòd noluísset eos audíre rex, ábiit in tabernácula sua. Super fílios autem I'sraël, quicúnque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Lætétur, *pag.* 368.

LECTIO II. *Capp.* 12. 20. *&* 13. 1.

Jeroboam rex Israël.

FActum est autem cùm audísset omnis I'sraël, quòd revérsus esset Jeróboam, misérunt, & vocavérunt eum congregáto cœtu, & constituérunt eum regem super omnem I'sraël, nec secútus est quisquam domum David præter tribum Juda solam. Ædificávit autem Jeróboam Sichem in monte E'phraïm, & habitávit ibi: & egréssus inde ædificávit Phánuël. Dixítque Jeróboam in corde suo: Nunc revertétur regnum ad domum David: & excogitáto consílio fecit duos vítulos áureos, & dixit eis: Nolíte ultrà ascéndere in Jerúsalem: ecce dii tui, I'sraël, qui te eduxérunt de Terra Ægýpti. Posuítque unum in Bethel, & álterum in Dan. Et ecce vir Dei venit de Juda in sermóne Dómini in Bethel, Jeróboam stante super illud, & thus jaciénte. Et exclamávit: Altáre, altáre: Ecce fílius nascétur dómui David, Josías nómine, & immolábit super te sacerdótes excelsórum. Hoc erit signum quòd locútus est Dóminus: Ecce altáre scindétur, & effundétur cinis qui in eo est. Altáre quoque scissum est, & effúsus est cinis de altári. A'biit ergo (vir Dei) per áliam viam, & non est revérsus per iter, quo vénerat in Bethel.

℟. Jubiláte, *pag.* 369.

LECTIO III. *v.* 11.

Mors inobedientis Prophetæ.

PRophétes autem quidam senex habitábat in Be-

thel, ad quem venérunt filii sui, & narravérunt ei ómnia ópera, quæ fécerat vir Dei illâ die in Bethel; & verba quæ locútus fúerat ad regem, narravérunt patri suo. Et dixit eis pater eórum: Per quam viam ábiit? Ostendérunt ei filii sui viam, per quam abíerat vir Dei, qui vénerat de Juda: & ábiit post virum Dei, & redúxit secum: cómedit ergo panem in domo ejus, & bibit aquam. Cúmque comedísset & bibísset, stravit ásinum suum Prophétæ, quem redúxerat. Qui cùm abiísset, invénit eum leo in via, & occídit, & erat cadáver ejus projéctum in itínere; ásinus autem stabat juxta illum, & leo stabat juxta cadáver. Quod cùm audísset Prophéta ille, qui redúxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobédiens fuit ori Dómini. Tulit ergo Prophétes cadáver viri Dei; & pósuit illud super ásinum, & revérsus íntulit in civitátem ut plángeret eum.

℟. Quàm magnificáta, *p.* 369.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1573. p. 3. Tit. Monitiones.

Exémplo Sanctórum vos paupertáte, sobrietáte ac parcimóniâ ita ágite, ut non modò à supervacaneárum rerum úsibus abstinéntes, sed vestro étiam defraudántes victu, Ecclésias vestras, & altária exornétis, & paupéribus opitulémini.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 14. 1.

Ahias consultus à Jeroboam.

In témpore illo ægrotávit A'bia filius Jeróboam. Dixítque Jeróboam uxóri suæ: Surge, & commúta hábitum, & vade in Silo; ubi est Ahías Prophéta. At ille non póterat vidére, quia caligáverant óculi ejus præ senectúte. Audívit Ahías sónitum pedum ejus introëúntis per óstium, & ait: Ingrédere uxor Jeróboam; quare áliam te esse símulas? vade & dic Jeróboam: Hæc dicit Dóminus Deus I'sraël: Mundábo relíquias domûs Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui fúerint de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes; qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli: quia Dóminus locútus est. Tu ígitur surge, & vade in domum tuam: & in ipso introítu pedum tuórum in urbem, moriétur puer. Surréxit ítaque uxor Jeróboam,

& abiit, & venit in Thersa: cúmque illa ingrederétur limen domûs, puer mórtuus est. Dies autem, quibus regnávit Jeróboam, vigínti duo anni sunt: & dormívit cum pátribus suis: regnavítque Nadab filius ejus pro eo.

℟. Regnum tuum, *pag.* 369.

LECTIO II. *v.* 21.

Peccata Roboam & populi ejus.

PORRO Róboam fílius Salomónis regnávit in Juda. Quadraginta & unius anni erat Róboam cùm regnáre cœpísset: decem & septem annos regnávit in Jerúsalem civitáte, quam elégit Dóminus, ut póneret nomen suum ibi, ex ómnibus tribubus Isráël. Nomen autem matris ejus Naáma Ammanítis. Et fecit Judas malum coram Dómino, & irritavérunt eum super ómnibus, quæ fécerant patres eórum in peccátis suis quæ peccavérunt. Ædificavérunt enim & ipsi sibi aras, & státuas, & lucos super omnem collem excélsum, & subter omnem árborem frondósam: sed & effemináti fuérunt in terra, fecerúntque omnes abominatiónes Géntium, quas attrívit Dóminus ante fáciem filiórum Isráël.

℟. Generátio, *p.* 370.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO III. *Cap.* 12. 2.

Roboam traditus regi Sesac.

ANno quinto regni Róboam, ascéndit Sesac rex Ægypti in Jerúsalem: cepítque civitátes munitíssimas in Juda, & venit usque in Jerúsalem. Semeías autem Prophéta ingréssus est ad Róboam, & príncipes Juda, qui congregáti fúerant in Jerúsalem fugiéntes Sesac, dixítque ad eos: Hæc dicit Dóminus: Vos reliquístis me, & ego relíqui vos in manu Sesac. Consternatíque príncipes Isráël & rex dixérunt: Justus est Dóminus. Cúmque vidísset Dóminus, quòd humiliáti essent, factus est sermo Dómini ad Semeíam, dicens: Quia humiliáti sunt, non dispérdam eos, dabóque eis pauxíllùm auxílii, & non stillábit furor meus super Jerúsalem per manum Sesac. Verúntamen sérvient ei, ut sciant distántiam servitútis meæ, & servitútis regni terrárum. Recéssit ítaque Sesac rex Ægypti ab Jerúsalem, sublátis thesáuris domûs Dómini, & domûs regis, omniáque secum tulit, & clypeos áureos, quos fécerat Sálomon, pro quibus fecit rex æneos. Confortátus est ergo rex Róboam in Jerúsa-

lem. Fecit autem malum, & non præparávit cor suum ut quæreret Dóminum. Et dormívit Róboam cum pátribus suis, sepultúsque est in Civitáte David. Et regnávit A'bia fílius ejus pro eo.

℟. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * Potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. *Ps.* 88. 9. ℣. Soli Deo per Jesum Christum glória, impérium, & potéstas. *Jud.* 25. * Potens. ℣. Glória. * Potens.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *sess.* 25. *Decreto de Purgatorio.*

PRæcipit sancta Synodus Epíscopis ut ea quæ ad curiositátem quamdam aut superstitiónem spectant, vel turpe lucrum sápiunt, tanquàm scándala & fidélium offendícula prohíbeant.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 13. 1.

Abia secundus rex Juda.

ANno octávo décimo regis Jeróboam, regnávit A'bia super Judam. Tribus annis regnávit in Jerúsalem, & erat bellum inter A'biam, & Jeróboam. Stetit ergo A'bia super montem Sémeron, qui erat in E'phraïm, & ait: Audi Jeróboam, & omnis I'sraël. Num ignorátis quòd Dóminus Deus I'sraël déderit regnum David super I'sraël in sempitérnum, ipsi & fíliis ejus in pactum salis? Nunc ergo vos dícitis quòd resístere possítis regno Dómini, quod póssidet per fílios David, habetísque grandem pópuli multitúdinem, atque vítulos áureos, quos fecit vobis Jeróboam in deos. Et ejecístis Sacerdótes Dómini, fílios Aaron, atque Levítas. Hæc illo loquénte, Jeróboam retrò moliebátur insídias. Cúmque ex advérso hóstium staret, ignorántem Judam suo ambiébat exércitu. Respiciénsque Judas vidit instáre bellum ex advérso & post tergum, & clamávit ad Dóminum: ac Sacerdótes tubis cánere cœpérunt. Omnésque viri Juda vociferáti sunt: & ecce illis clamántibus, pertérruit Deus Jeróboam, & omnem I'sraël qui stabat ex advérso A'bia & Juda. Humiliatíque sunt fílii I'sraël in témpore illo, & vehementíssimè confortáti fílii Juda, eò quòd sperássent in Dómino Deo patrum suórum. Nec váluit ultrà resístere Jeróboam in diébus A'bia: quem percússit Dóminus, & mórtuus est.

℟. Magnus, pag. 367.

LECTIO II. *Cap.* 14. 1.

Asa tertius rex Juda.

DOrmívit autem A'bia cum pátribus suis, & sepeliérunt eum in Civitáte David: regnavítque Asa fílius ejus pro eo, in cujus diébus quiévit terra annis decem. Fecit autem Asa quod bonum & plácitum erat in conspéctu Dei sui, & subvértit altária peregríni cultûs, & excélsa, & confrégit státuas, lucósque succídit. Ædificávit quoque urbes munítas in Juda, quia quiétus erat, & nulla tempóribus ejus bella surrexérunt, pacem Dómino largiénte. Hábuit autem Asa in exércitu suo portántium scuta & hastas de Juda trecénta míllia, de Bénjamin verò scutarióirum & sagittariórum ducénta octogínta míllia, omnes isti viri fortíssimi. Egréssus est autem contra eos Zara Æ'thiops cum exércitu suo, décies centéna míllia, & cúrribus trecéntis: & venit usque Marésa. Porro Asa perréxit óbviàm ei, & instrúxit áciem ad bellum in valle Séphata, quæ est juxta Marésa: & invocávit Dóminum Deum. Extérruit ítaque Dóminus Æthíopes coram Asa, & Juda: fugerúntque Æthíopes. Et persecútus est eos Asa, & pópulus qui cum eo erat, usque Gérara: & ruérunt Æthíopes usque ad interneciónem.

℟. Dómine, *pag.* 367.

LECTIO III. *Cap.* 15. 1.

Azaria verbis motus rex Asa idola destruit.

AZárias autem fílius O-ded, facto in se Spíritu Dei, egréssus est in occúrsum Asa, & dixit ei: Audíte me, Asa & omnis Juda & Bénjamin: Dóminus vobíscum, quia fuístis cum eo. Si quæsiéritis eum, inveniétis: si autem dereliquéritis eum, derelínquet vos. Quod cùm audísset Asa, confortátus est, & ábstulit idóla de omni terra Juda, & de Bénjamin, & ex úrbibus, quas céperat, montis E'phraïm, & dedicávit altáre Dómini quod erat ante pórticum Dómini. Congregavítque univérsum Judam, & Bénjamin, & ádvenas cum eis de E'phraïm, & de Manásse, & de Símeon. Et intrávit ex more ad corroborándum fœdus, ut quæreret Dóminum Deum patrum suórum in toto corde, & in tota ánima sua. Si quis autem, inquit, non quæsíerit Dóminum Deum I'sraël, moriátur, à mínimo usque ad máximum, à viro usque ad mulíerem. Juravéruntque Dómino voce magnâ in júbilo, & in clangóre tubæ, & in só-

nitu buccinárum. Excélsa autem derelícta sunt in Iſraël: áttamen cor Aſa erat perféctum cunctis diébus ejus. Eáque quæ vóverat pater ſuus & ipſe, intulit in domum Dómini, argéntum, & aurum, vaſorúmque divérſam ſupelléctilem. Bellum verò non fuit uſque ad trigéſimum quintum annum regni Aſa.

℟. Ipſe dixit, *pag.* 368.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *ſeſſ.* 25. *Decret. de Purgatorio.*

CUrent Epíſcopi, ut fidélium vivórum ſuffrágia, Miſſárum ſcílicet ſacrifícia, oratiónes, eleemóſynæ, & ália pietátis ópera ſecúndùm Eccléſiæ inſtitúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex teſtatórum fundatiónibus, vel áliâ ratióne debéntur, non perfunctóriè, ſed à ſacerdótibus, & Eccléſiæ miníſtris, & áliis, qui hoc præſtáre tenéntur, diligénter & accurátè perſolvántur.

FERIA SEXTA.

De libro ſecúndo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 16. 1.

Aſa increpatus ab Hanani.

ANno autem trigéſimo ſexto regni Aſa, aſcéndit Baáſa rex Iſraël in Judam, & muro circúndabat Rama, ut nullus tutè poſſet égredi & ingredi de regno Aſa. Prótulit ergo Aſa argéntum & aurum de theſáuris domûs Dómini, & de theſáuris regis, miſitque ad Bénadab regem Syriæ, qui habitábat in Damáſco, dicens: Fœdus inter me & te eſt, pater quoque meus & pater tuus habuére concórdiam: quamóbrem miſi tibi argéntum & aurum, ut rupto fœ́dere, quod habes cum Baáſa rege Iſraël, fácias eum à me recédere. In témpore illo venit Hanáni Prophéta ad Aſa regem Juda, & dixit ei: Quia habuíſti fidúciam in rege Syriæ, & non in Dómino Deo tuo, idcírcò eváſit Syriæ regis exércitus de manu tua. Stultè ígitur egíſti, & propter hoc ex præſénti témpore advérſùm te bella conſúrgent. Iratúſque Aſa advérsùs Vidéntem, juſſit eum mitti in nervum. Ægrotávit étiam Aſa anno trigéſimo nono regni ſui, dolóre pedum vehementíſſimo, & nec in infirmitáte ſua quæſívit Dóminum, ſed magis in medicórum arte confíſus eſt. Dormivítque cum pátribus ſuis: & mórtuus eſt anno quadragéſimo primo regni ſui. Et ſepeliérunt eum in ſepúlchro ſuo quod fóderat ſibi in Civitáte David. Regnávit autem

Jósaphat filius ejus pro eo, & inváluit contra I'sraël.

℟. Lætétur I'sraël, *p.* 368.

De libro tértio Regum.

LECTIO II. *Cap.* 15. 25.

Nadab secundus rex Israël.

NAdab verò filius Jeróboam regnávit super I'sraël anno secúndo Asa regis Juda: regnavítque super I'sraël duóbus annis. Et fecit quod malum est in conspéctu Dómini, & ambulávit in viis patris sui, & in peccátis ejus, quibus peccáre fecit I'sraël. Insidiátus est autem ei Baása filius Ahíæ de domo I'ssachar, & percússit eum in Gébbethon, quæ est urbs Philisthinórum: siquidem Nadab & omnis I'sraël obsidébant Gébbethon. Interfécit ergo illum Baása in anno tértio Asa regis Juda, & regnávit pro eo. Cúmque regnásset, percússit omnem domum Jeróboam; non dimísit ne unam quidem ánimam de sémine ejus, donec deléret eum.

℟. Jubiláte, *pag.* 369.

LECTIO III. *Capp.* 15. 33. *&* 16. 1.

Baasa tertius rex Israël.

ANno tértio Asa regis Juda, regnávit Baása filius Ahíæ, super omnem I'sraël, in Thersa, viginti quátuor annis. Et fecit malum coram Dómino, ambulavítque in via Jeróboam, & in peccátis ejus, quibus peccáre fecit I'sraël. Factus est autem sermo Dómini ad Jehu filium Hanáni contra Baása, dicens: Pro eò quòd exaltávi te de púlvere, & pósui te ducem super pópulum meum I'sraël, tu autem ambulásti in via Jeróboam, & peccáre fecísti pópulum meum I'sraël, ut me irritáres in peccátis eórum, ecce, ego démetam posterióra Baása, & posterióra domûs ejus: & fáciam domum tuam sicut domum Jeróboam filii Nabat. Qui mórtuus fúerit de Baása in civitáte, cómedent eum canes: & qui mórtuus fúerit ex eo in regióne, cómedent eum vólucres cœli. Dormívit ergo Baása cum pátribus suis sepultúsque est in Thersa: & regnávit Ela filius ejus pro eo.

℟. Quàm magnificáta, *p.* 369.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1563. *sess.* 25. *Cap. de Invocat. Sanctorum.*

MAndat sancta Synodus ómnibus docéndi munus curámque sustinéntibus, ut juxta Cathólicæ & Apostólicæ Ecclésiæ usum à primævis Christiánæ religiónis tempóribus recéptum, de Sanctórum intercessióne, invoca-

tióne, Reliquiárum honóre, & legítimo Imáginum usu fidéles diligénter instruant.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 8.

Ela quartus rex Israël, Zambri quintus.

ANno vigésimo sexto Asa regis Juda, regnávit Ela filius Baása super Israël in Thersa duóbus annis. Et rebellávit contra eum servus suus Zambri, dux médiæ partis équitum: erat autem Ela in Thersa bibens & temuléntus, in domo Arsa præfécti Thersa. Irruens ergo Zambri, percússit, & occídit eum anno vigésimo séptimo Asa regis Juda, & regnávit pro eo. Cúmque regnásset, & sedísset super sólium ejus, percússit omnem domum Baása, & propínquos & amícos ejus. Anno vigésimo séptimo Asa regis Juda regnávit Zambri septem diébus in Thersa: porro exércitus obsidébat Gébbethon urbem Philisthinórum. Cúmque audísset rebellásse Zambri, & occidísse regem, fecit sibi regem omnis Israël Amri, qui erat princeps milítiæ super Israël in die illa in castris. Ascéndit ergo Amri, & omnis Israël cum eo, de Gébbethon, & obsidébant Thersa. Videns autem Zambri quòd expugnánda esset cívitas, ingréssus est palátium, & succéndit se cum domo régia: & mórtuus est in peccátis suis, quæ peccáverat fáciens malum coram Dómino, & ámbulans in via Jeróboam, & in peccáto ejus, quo fecit peccáre Israël.

LECTIO II. *v.* 21.

Amri sextus rex Israël.

TUnc divísus est pópulus Israël in duas partes: média pars pópuli sequebátur Thebni fílium Gineth, ut constitúeret eum regem: & média pars Amri. Præváluit autem pópulus qui erat cum Amri, pópulo qui sequebátur Thebni fílium Gineth: mortuúsque est Thebni, & regnávit Amri. Anno trigésimo primo Asa regis Juda, regnávit Amri super Israël, duódecim annis: in Thersa regnávit sex annis. Emítque montem Samaríæ à Somer duóbus taléntis argénti: & ædificávit eum, & vocávit nomen civitátis quam extrúxerat, nómine Somer dómini montis, Samaríam. Fecit autem Amri malum in conspéctu Dómini, & operátus est néquiter, super omnes qui fuérunt ante eum. Dormívit ítaque Amri cum pátribus suis, & sepúltus est in Samaría: regnavítque Achab fílius ejus pro eo.

LECTIO III. *v.* 29.

Achab septimus rex Israëlis

ACHab verò filius Amri regnávit super Iſraël anno trigésimo octávo Asa regis Juda. Et regnávit Achab filius Amri super I'sraël in Samaría vigínti & duóbus annis. Et fecit Achab filius Amri malum in conspéctu Dómini super omnes qui fuérunt ante eum. Nec suffécit ei ut ambuláret in peccátis Jeróboam filii Nabat: insuper duxit uxórem Jézabel filiam E'thbaal regis Sidoniórum. Et ábiit, & servívit Baal, & adorávit eum. Et pósuit aram in templo Baal, quod ædificáverat in Samaría, & plantávit lucum: & áddidit Achab in ópere suo, irrítans Dóminum Deum I'sraël, super omnes reges I'sraël, qui fuérunt ante eum. In diébus ejus ædificávit Hiel de Bethel, Jéricho: in A'biram primitívo suo fundávit eam, & in Segub novíssimo suo pósuit portas ejus: juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Jósue filii Nun.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1573. *p.* 3. *Tit. Monit.*

SEnsus vestros ita dirígite, ut cùm à Deo utíliter dati sint, tanquàm ratiónis ministri, ne eos pérperàm adhibeátis sicut satéllites cupiditátum. Sit ígitur casta mens, casti omnes sensus.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Non erat cor A'biam perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus; sed propter David dedit ei Dóminus Deus suus lucérnam in Jerúsalem. 3. *Reg.* 15. *v.* 3. 4.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Elias cælum claudens.

DIxit Elías Thesbítes de habitatóribus Gálaad ad Achab: Vivit Dóminus Deus I'sraël, in cujus conspéctu sto, si erit annis his ros & plúvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Dómini ad eum dicens: Recéde hinc, & vade contra Oriéntem & abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordánem; & ibi de torrénte bibes: corvísque præcépi ut pascant te ibi. A'biit ergo, & fecit juxta verbum Dómini: cúmque abiísset, sedit in Torrénte Carith, qui est contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem

& carnes manè, simíliter panem, & carnes vésperi, & bibébat de torrénte. Post dies autem siccátus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge & vade in Sarépta Sidoniórum, & manébis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut pascat te.

℟. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiéscet in monte sancto tuo? * Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14. *v.* 1. 2. ℣. Hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19. * Qui.

LECTIO II. *v.* 10.

Elias à viduâ nutritus.

SUrréxit, & ábiit in Sarépta. Cúmque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, & vocávit eam, dixítque ei: Da mihi páululùm aquæ in vase, ut bibam. Cúmque illa pérgeret ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hýdria, & páululùm ólei in lécytho: en còlligo duo ligna ut ingrédiar & fáciam illum mihi & fílio meo, ut comedámus & moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, & fac sicut dixísti: verúntamen mihi primùm fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, & affer ad me: tibi autem & fílio tuo fácies pósteà. Hæc autem dicit Dóminus Deus Ísraël: Hýdria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Elíæ: & comédit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hýdria farínæ non defécit, & lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

℟. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea, * Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26. 8. ℣. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. 1. *Cor.* 13. 12. * Fáciem.

LECTIO III. *v.* 17.

Viduæ filius suscitatus.

FActum est autem post hæc, ægrotávit fílius mulíeris matrisfamílias, & erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingréssus es ad me, ut rememora-

réstitur iniquitátes meæ, & interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, & portávit in cœnáculum ubi ipse manébat, & pósuit super léctulum suum. Et clamávit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúnque susténtor, afflixísti ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, & clamávit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ: & revérsa est ánima púeri intra eum, & revíxit. Tulítque Elías púerum, & depósuit eum de cœnáculo in inferiórem domum, & trádidit matri suæ, & ait illi: En vivit fílius tuus. Dixítque múlier ad Elíam: Nunc in isto cognóvi quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est.

℞. Súscipe me, Dómine, secúndùm elóquium tuum, & vivam: & non confúndas me ab expectatióne mea: ádjuva me, * Et salvus ero. *Ps.* 118. *v.* 116. 117. ℣. Dómine, ádjuva incredulitátem meam. *Marc.* 9. 23. * Et. ℣. Glória. * Et.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO IV. *Cap.* 48. 1.

Virtus Eliæ.

SUrréxit Elías Prophéta, quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui indúxit in illos famem, & irritántes illum invídiâ suâ pauci facti sunt: non enim póterant sustinére præcépta Dómini. Verbo Dómini contínuit cœlum, & dejécit de cœlo ignem ter.

℞. Proba me, Deus, & scito cor meum; intérroga me, & cognósce sémitas meas: * Vide si via iniquitátis in me est, & deduc me in via ætérna. *Ps.* 138. *v.* 23. 24. ℣. Quàm arcta via est, quæ ducit ad vitam! *Matth.* 7. 14. * Vide.

LECTIO V. *v.* 4.

Zelus Eliæ.

SIc amplificátus est Elías in mirabílibus suis. Et quis potest simíliter sic gloriári tibi? Qui sustulísti mórtuum ab ínferis de sorte mortis in verbo Dómini Dei. Qui dejecísti reges ad perníciem, & confregísti fácilè poténtiam ipsórum, & gloriósos de lecto suo. Qui audis in Sina judícium, & in Horeb judícia defensiónis. Qui ungis reges ad pœniténtiam, & Prophétas facis successóres post te.

℞. Tu, Dómine, suscép-

tor meus es, * Glória mea, & exáltans caput meum. *Ps.* 3. 4. ℣. Humiliámini in conspéctu Dómini, & exaltábit vos. *Jac.* 4. 10. * Glória.

LECTIO VI. *v.* 9.

Currus Eliæ.

QUi recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum. Qui scriptus es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini: conciliáre cor patris ad fílium, & restitúere tribus Jacob. Beáti sunt, qui te vidérunt, & in amicítia tua decoráti sunt. Nam nos vitâ vívimus tantùm, post mortem autem non erit tale nomen nostrum.

℟. Dómine Deus virtútum, convérte nos; & osténde fáciem tuam, * Et salvi érimus. *Psal.* 79. 8. ℣. Dómine, adáuge nobis fidem. *Luc.* 17. 5. * Et. ℣. Glória. * Et.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO VII. *Cap.* 5. 13.

Virtus Orationis.

TRistátur áliquis vestrûm? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat Presbyteros Ecclésiæ, & orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fídei salvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus: & si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, & oráte pro invicem, ut salvémini; multùm enim valet deprecátio justi assídua.

℟. Deus ádjuva me, adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris. *Ps.* 69. 6. ℣. Salva nos, Dómine, perímus. *Matth.* 8. 25. * Dómine.

LECTIO VIII. *v.* 17.

Exemplum orationis in Elia.

ELías homo erat símilis nobis passíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursùm orávit, & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum, scire debet quóniam, qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum.

℟. Speret Israël in Dómino, * Ex hoc nunc & usque in séculum. *Ps.* 130. 3. ℣. Per Christum fidéles estis in Deo qui dedit ei glóriam. 1. *Petr.* 1. 21. * Ex hoc.

Lectio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 17. 11.

Decem leprosi.

IN illo témpore ; Dùm iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, & Galilæam. Et cùm ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri lepróśi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. quæst. Evang. Cap. 40.

DE decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cùm ait : Ite, osténdite vos Sacerdótibus, quæri potest, cur eos ad Sacerdótes míserit, ut, cùm irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad Sacerdótes, nisi leprósos. Nam & illum à lepra mundáverat, cui dixit : Vade, osténde te Sacerdótibus, & offer pro te sacrifícium, quòd præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet : non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum. Lepróśi ergo non absúrdè intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris.

℟. Cùm ingrederétur Jesus quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri lepróśi, qui stetérunt à longè & levavérunt vocem dicéntes : * Jesu præcéptor, miserére nostri. *Luc.* 17. *v.* 12. 13. ℣. Facti sumus ut immúndus omnes nos. *Isa.* 64. 6. * Jesu. ℣. Glória. * Jesu.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Lepróśos ut vidit Jesus, dixit: Ite, osténdite vos Sacerdótibus. Et factum est, dùm irent, mundáti sunt. *Luc.* 17 14.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, & charitátis augméntum : & ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 25. *de venerat. Sanctorum.*

MAndat sancta Sýnodus ómnibus docéndi munus sustinéntibus, ut fidéles diligénter ínstruant, Imagínibus Christi, Deíparæ, & aliórum Sanctórum débitum honórem & veneratiónem impertiéndam : non quòd credátur inésse áliqua in iis divínitas, vel virtus, propter quam sint coléndæ ; sed quò-

niam honos, qui eis exhibétur, refértur ad protótypa, quæ illæ repræséntant; ita ut per imágines, quas osculámur, & coram quibus caput aperímus, Christum adorémus, & Sanctos venerémur.

Ad Magníficat, *Ant. 6. irr.* Unus ex illis videns quia mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, & cécidit in fáciem ante pedes Jesu, grátias agens; & hic erat Samaritánus. *Luc. 17. v. 15. 16.*

Oratio, ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 18. 5.

Elias occurrit Abdiæ.

POst dies multos dixit Achab ad A'bdiam: Vade in terram ad univérsos fontes aquárum, & in cunctas valles, si fortè possímus inveníre herbam. Cúmque esset A'bdias in via, Elías occúrrit ei: qui cùm cognovísset eum, cécidit super fáciem suam, & ait: Num tu es, dómine mi, Elías? Cui ille respóndit: Ego. Vade, & dic dómino tuo: Adest Elías. Et ille: Quid peccávi, inquit? Cùm recéssero à te, Spíritus Dómini asportábit te in locum, quem ego ignóro. Et dixit Elías: Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódiè apparébo ei. A'biit ergo A'bdias in occúrsum Achab, & indicávit ei: venítque Achab in occúrsum Elíæ. Et cùm vidísset eum, ait: Tune es ille, qui contúrbas I'sraël? Et ille ait: Non ego turbávi I'sraël; sed tu, & domus patris tui, qui dereliquístis mandáta Dómini, & secúti estis Báalim. Verúntamen nunc mitte, & congréga ad me univérsum I'sraël in monte Carméli, & prophétas Baal quadringéntos quinquagínta, prophetásque lucórum quadringéntos, qui cómedunt de mensa Jézabel. Misit Achab ad omnes fílios I'sraël, & congregávit prophétas in monte Carméli.

℟. Dómine, quis, *pag.* 382.

LECTIO II. *v.* 21.

Elias provocat prophetas Baal.

ACcédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: U'squequò claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum: si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursùs Elías ad pópulum: Ego remánsi Prophéta Dómini solus: prophétæ autem Baal quadringénti & quinquagínta viri sunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum, & in frusta cædéntes, ponant su-

per ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait: Optima propositio. Dixit ergo Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis; & invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cùm tulíssent bovem quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal, de manè usque ad merídiem dicéntes: Baal exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret.

℟. Tibi dixit, *pag.* 382.

LECTIO III. *v.* 29.

Sacrificium Eliæ.

POstquàm autem tránsiit merídies, & illis prophetántibus vénerat tempus quo sacrifícium offérri solet, nec audiebátur vox, nec áliquis respondébat, nec attendébat orántes; dixit Elías omni pópulo: Veníte ad me. Et tulit duódecim lápides: & ædificávit de lapídibus altáre in nómine Dómini: fecítque aquædúctum, quasi per duas aratiúnculas in circúitu altáris, & compósuit ligna: divisítque per membra bovem, & pósuit super ligna, & ait: Impléte quátuor hydrias aquâ, & fúndite super holocáustum & super ligna: qui cùm fecíssent secúndò, fecérunt tértiò: & currébant aquæ circum altáre, & fossa aquædúctûs repléta est. Cúmque jam tempus esset, ut offerrétur holocáustum; accédens Elías Prophéta, ait: Exáudi me, Dómine, exáudi me. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocáustum, & ligna, & lápides, púlverem quoque, & áquam, quæ erat in aquædúctu lambens. Quod cùm vidísset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, & ait: Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus.

℟. Súscipe me, *pag.* 383.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno, *An.* 1563. *Sess.* 25. *de veneratione Sanctorum.*

ILlud diligénter dóceant Epíscopi, ex ómnibus sacris Imagínibus magnum fructum pércipi; non solùm quia admonétur pópulus beneficiórum & múnerum, quæ à Christo collata sunt: sed étiam quia Dei per Sanctos mirácula & salutária exémpla óculis fidélium subjiciúntur; ut pro iis Deo grátias agant, ad Sanctorúmque imitatiónem vitam morésque suos compó-

nant, excitentúrque ad adorándum Deum, & ad pietátem coléndam.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 18. 41.

Elias cælum aperit.

AIt Elías ad Achab: Ascénde, cómede & bibe: quia sonus multæ plúviæ est. Ascéndit Achab, ut coméderet & bíberet: Elías autem ascéndit in vérticem Carméli, & pronus in terram pósuit fáciem suam inter génua sua. Et dixit ad púerum suum: Ascénde, & próspice contra mare. Qui cùm ascendísset, & contemplátus esset, ait: Non est quidquam. Et rursùm ait illi: Revértere septem vícibus. In séptima autem vice, ecce nubécula parva quasi vestígium hóminis ascendébat de mari. Qui ait: Ascénde, & dic Achab: Junge currum tuum, & descénde, ne óccupet te plúvia. Cúmque se vérteret huc atque illuc, ecce cœli contenebráti sunt, & nubes, & ventus, & facta est plúvia grandis. Ascéndens ítaque Achab ábiit in Jézraël: & manus Dómini facta est super Elíam, accinctísque lumbis currébat ante Achab, donec veníret in Jézraël.

℟. Proba me, *pag.* 383.

LECTIO II. *Cap.* 19. 1.

Elias fugiens Jezabel.

NUntiávit autem Achab Jézabel ómnia quæ fécerat Elías, & quómodò occidísset univérsos prophétas gládio. Misítque Jézabel núntium ad Elíam, dicens: Hæc mihi fáciant dii, & hæc addant, nisi hâc horâ cras posúero ánimam tuam sicut ánimam uníus ex illis. Tímuit ergo Elías, & surgens ábiit quocúnque eum ferébat volúntas: venítque in Bersabée Juda, & dimísit ibi púerum suum, & perréxit in desértum, viam uníus diei. Cúmque venísset, & sedéret subter unam juníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, & ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum, quàm patres mei. Projecítque se, & obdormívit in umbra juníperi: & ecce Angelus Dómini tétigit eum, & dixit illi: Surge, & cómede. Respéxit, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergo, & bibit, & rursùm obdormívit. Reversúsque est A'ngelus Dómini secúndò, & tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comédit & bibit, & ambulávit in

fortitúdine cibi illíus, quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb. Cúmque venísset illuc, mansit in spelúnca: & ecce sermo Dómini ad eum, dixítque illi: Quid hic agis, Elía? At ille respóndit: Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii I'sraël: altária tua destruxérunt, Prophétas tuos occidérunt gládio, derelíctus sum ego solus, & quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

℟. Tu, Dómine, *p.* 383.

LECTIO III. *v.* 15.

Elias mittitur ad ungendos reges: sibi sociat Eliseum.

AIt Dóminus ad eum: Vade, & revértere in viam tuam per desértum in Damáscum: cúmque pervéneris illuc unges Házaël regem super Sýriam, & Jehu fílium Namsi unges regem super I'sraël: Eliséum autem fílium Saphat, qui est de Abelmeúla, unges Prophétam pro te. Et erit, quicúnque fúgerit gládium Házaël, occídet eum Jehu: & quicúnque fúgerit gládium Jehu, interfíciet eum Eliséus. Et derelínquam mihi in I'sraël septem míllia virórum, quorum génua non sunt incurváta ante Baal, & omne os, quod non adorávit eum ósculans manus. Proféctus ergo inde Elías, réperit Eliséum fílium Saphat, arántem in duódecim jugis boum, & ipse in duódecim jugis boum arántibus unus erat: cúmque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum. Qui statim relíctis bobus cucúrrit post Elíam, & ait: O'sculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixítque ei: Vade, & revértere: quod enim meum erat, feci tibi. Revérsus autem ab eo, tulit par boum, & mactávit illud, & in arátro boum coxit carnes, & dedit pópulo, & comedérunt: consurgénsque ábiit, & secútus est Elíam, & ministrábat ei.

℟. Dómine Deus, *p.* 384.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

An. 1563. *Sess.* 25. *de venerat. Sanctorum.*

STátuit sancta Sýnodus, némini licére ullo in loco, vel Ecclésia, étiam quomodólibet exémpta, ullam insólitam pónere, vel ponéndam curáre Imáginem, nisi ab Epíscopo approbáta fúerit; nulla étiam admitténda esse nova mirácula, nec novas Relíquias recipiéndas, nisi eódem recognoscénte & approbánte Epíscopo.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. Cap. 20. 1.

Syri cæduntur à pueris principum Israël.

PORro Bénadad rex Syriæ, congregávit omnem exércitum suum, & triginta duos reges secum, & equos, & currus: & ascéndens pugnábat contra Samaríam, & obsidébat eam. Et ecce Prophéta unus accédens ad Achab regem, ait ei: Hæc dicit Dóminus: Certè vidísti omnem multitúdinem hanc nímiam? Ecce, ego tradam eam in manu tua hódiè: ut scias, quia ego sum Dóminus. Et ait Achab: Per quem? Dixítque ei: Hæc dicit Dóminus; Per pedíssequos príncipum provinciárum. Et ait; Quis incípiet præliári? Et ille dixit: Tu. Recénsuit ergo púeros príncipum provinciárum, & réperit númerum ducentórum triginta duórum: & recénsuit post eos pópulum, omnes fílios Israël, septem míllia: & egréssi sunt merídiè. Egréssi sunt autem púeri príncipum provinciárum in prima fronte; ac réliquus exércitus sequebátur. Et percússit unusquísque virum, qui contra se veniébat: fugerúntque Syri, & persecútus est eos Israël. Fugit quoque Bénadad rex Syriæ in equo cum equítibus suis. Nec non egréssus rex Israël percússit equos & currus, & percússit Syriam plagâ magnâ.

℟. Deus, ádjuva, *p.* 384.

LECTIO II. *v.* 26.

Post alteram cæsionem Achab init fœdus cum Syris.

IGitur postquàm annus transierat, recénsuit Bénadad Syros, & ascéndit in Aphec, ut pugnáret contra Israël. Dirigebántque septem diébus ex advérso, hi atque illi ácies, séptimâ autem die commíssum est bellum: percusserúntque fílii Israël de Syris centum míllia péditum in die una. Fugérunt autem qui remánserant, in Aphec, in civitátem: & cécidit murus super viginti septem míllia hóminum, qui remánserant. Porro Bénadad fúgiens ingréssus est civitátem, in cubículum quod erat intra cubículum. Dixerúntque ei servi sui: Ecce, audívimus quòd reges domûs Israël cleméntes sint: ponámus itaque saccos in lumbis nostris, & funículos in capítibus nostris, & egrediámur ad regem Israël: fórsitan salvábit ánimas nostras. Accinxérunt saccis lumbos suos, & posuérunt funículos in capítibus suis,

venerúntque ad regem Iſraël, & dixérunt ei : Servus tuus Bénadad dicit : Vivat, oro te, ánima mea. Et ille ait : Si adhuc vivit, frater meus eſt. Quod accepérunt viri pro ómine : & feſtinántes rapuérunt verbum ex ore ejus, atque dixérunt : Frater tuus Bénadad. Et dixit eis : Ite, & addúcite eum ad me. Egréſſus eſt ergo ad eum Bénadad, & levávit eum in currum ſuum. Qui dixit ei : Civitátes, quas tulit pater meus à patre tuo, reddam : & platéas fac tibi in Damáſco, ſicut fecit pater meus in Samaría : & ego fœderátus recédam à te. Pépigit ergo fœdus, & dimíſit eum.

℞. Speret Iſraël, *p.* 384.

LECTIO III. *v.* 35.

Achab à Propheta reprehenſus.

TUnc vir quidam de fíliis Prophetárum dixit ad ſócium ſuum in ſermóne Dómini : Pércute me. At ille nóluit percútere. Cui ait : Quia noluíſti audíre vocem Dómini, ecce recédes à me & percútiet te leo. Cúmque paúlulùm receſſiſſet ab eo, invénit eum leo, atque percúſſit. Sed & álterum invéniens virum, dixit ad eum : Pércute me. Qui percúſſit eum, & vulnerávit. Abiit ergo Prophéta, & occúrrit regi in via, & mutávit aſperſióne púlveris os & óculos ſuos. Cúmque rex tranſiſſet, clamávit ad regem, & ait. Servus tuus egréſſus eſt ad præliándum cóminus : cúmque fugiſſet vir unus, addúxit eum quidam ad me, & ait : Cuſtódi virum iſtum : qui ſi lapſus fúerit, erit ánima tua pro ánima ejus, aut taléntum argénti appéndes. Dùm autem ego turbátus huc illúcque me vérterem, ſúbitò non compáruit. Et ait rex Iſraël ad eum : Hoc eſt judícium tuum, quod ipſe decrevíſti. At ille ſtatim abſtérſit púlverem de fácie ſua, & cognóvit rex Iſraël, quòd eſſet de Prophétis. Qui ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Quia dimisíſti virum dignum morte de manu tua, erit ánima tua pro ánima ejus, & pópulus tuus pro pópulo ejus. Revérſus eſt igitur rex Iſraël in domum ſuam, audíre contémnens, & furibúndus venit in Samaríam.

℞. Bénedic, ánima mea, Dómino : noli oblivíſci omnes retributiónes ejus, * Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *Pſal.* 102. *v.* 2. 3. ℣. Non voléntis, neque curréntis, ſed miſeréntis eſt Dei. *Rom.* 9. 16. * Qui. ℣. Glória. * Qui.

CANON.

Ex Concilio Tridentino, An. 1563. Sess. 25. de venerat. Sanctorum.

OMnis superstítio in Sanctórum invocatióne, Reliquiárum veneratióne, & Imáginum sacro usu tollátur: omnis turpis quæstus eliminétur; omnis dénique lascívia vitétur: ita ut procáci venustáte Imágines non pingántur, nec ornéntur, & Sanctórum celebratióne, ac Reliquiárum visitatióne hómines ad comessatiónes atque ebrietátes non abutántur.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. Cap. 21. 1.

Vinea Naboth.

TEmpore illo vínea erat Naboth Jezraëlítæ, qui erat in Jézraël, juxta palátium Achab regis Samaríæ. Locútus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi víneam tuam, ut fáciam mihi hortum ólerum, quia vicína est, & prope domum meam, dabóque tibi pro ea víneam meliórem: aut si commódius tibi putas, argénti prétium, quanto digna est. Cui respóndit Naboth: Propítius sit mihi Dóminus, ne dem hereditátem patrum meórum tibi. Venit ergo Achab in domum suam indígnans, & frendens super verbo, quod locútus fúerat ad eum Naboth Jezraëlítes, dicens: Non dabo tibi hereditátem patrum meórum. Et projíciens se in léctulum suum, avértit fáciem suam ad paríetem, & non comédit panem. Ingréssa est autem ad eum Jézabel uxor sua, dixítque ei: Quid est hoc, unde ánima tua contristáta est? & quare non cómedis panem? Qui respóndit ei: Locútus sum Naboth Jezraëlítæ, & dixi ei: Da mihi víneam tuam accéptâ pecúniâ: aut, si tibi placet, dabo tibi víneam meliórem pro ea. Et ille ait: Non dabo tibi víneam meam. Dixit ergo ad eum Jézabel uxor ejus: Grandis autoritátis es, & benè regis regnum Isráël. Surge, & cómede panem, & æquo ánimo esto, ego dabo tibi víneam Naboth Jezraëlítæ.

℟. Dómine, quis, p. 382.

LECTIO II. v. 8.

Jubente Jezabel Naboth morti traditur.

SCripsit ítaque lítteras ex nómine Achab, & signávit eas ánnulo ejus, & misit ad majóres natu & optimátes, qui erant in civitáte ejus, & habitábant cum Naboth. Fecérunt ergo cives ejus majóres natu & optimátes, qui

habitábant cum eo in urbe, sicut præcéperat eis Jézabel, & sicut scriptum erat in litteris quas míserat ad eos. Et addúctis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos sedére contra eum: at illi, scílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum testimónium coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & regem. Quamóbrem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt. Miserúntque ad Jézabel, dicéntes: Lapidátus est Naboth, & mórtuus est. Factum est autem, cùm audísset Jézabel lapidátum Naboth, & mórtuum, locúta est ad Achab: Surge, & pósside víneam Naboth Jezraëlítæ, qui nóluit tibi acquiéscere, & dare eam accéptâ pecúniâ: non enim vivit Naboth, sed mórtuus est. Quod cùm audísset Achab, mórtuum vidélicet Naboth, surréxit, & descendébat in víneam Naboth Jezraëlítæ, ut possidéret eam.

℞. Tibi dixit, *pag.* 382.

LECTIO III. *v.* 17.

Achab humiliatus per verba Eliæ.

FActus est igitur sermo Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & descénde in occúrsum Achab regis Israël, qui est in Samaría: ecce ad víneam Naboth descéndit, ut possídeat eam: & loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidísti, insuper & possedísti. Et post hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num invenísti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúndatus sis, ut fáceres malum in conspéctu Dómini. Sed & de Jézabel locútus est Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jezraël. Itaque cùm audísset Achab sermónes istos, scidit vestiménta sua, & opéruit cilício carnem suam, jejunavítque & dormívit in sacco, & ambulávit demísso cápite. Et factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens: Nonne vidísti humiliátum Achab coram me? quia ígitur humiliátus est mei causâ, non indúcam malum in diébus ejus, sed in diébus fílii sui ínferam malum dómui ejus.

℞. Súscipe me, *pag.* 383.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1562. *Sess.* 22. *de sacrifício Missæ Cap.* 3.

QUamvis in honórem & memóriam Sanctórum nonnúllas intérdùm Missas Ecclésia celebráre consuéve-

rit; non tamen illis sacrifícium offérri docet, sed Deo soli, qui illos coronávit; de illórum victóriis grátias agens, eórum suffrágia implórat; ut ipsi pro nobis intercédere dignéntur in cœlis, quorum memóriam fácimus in terris.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 22. 1.*

Josaphat quartus rex Juda.

TRansiérunt tres anni absque bello inter Syriam & Israël. In anno autem tértio, descéndit Jósaphat rex Juda ad regem Israël. (Dixítque rex Israël ad servos suos: Ignorátis quòd nostra sit Ramoth Gálaad, & neglígimus tóllere eam de manu regis Syriæ?) Et ait ad Jósaphat: Veniésne mecum ad præliándum in Ramoth Gálaad? Dixítque Jósaphat ad regem Israël: Sicut ego sum, ita & tu: pópulus meus, & pópulus tuus unum sunt: quære, oro te, hódie sermónem Dómini. Vocávit ergo rex Israël eunúchum quemdam, & dixit ei: Festína addúcere Michæam fílium Jemla. Núntius verò, qui ierat ut vocáret Michæam, locútus est ad eum, dicens: Ecce sermónes prophetárum ore uno regi bona prædicant: sit ergo sermo tuus símilis eórum, & lóquere bona. Cui Michæas ait: Vivit Dóminus, quia quodcúnque dixérit mihi Dóminus, hoc loquar. Venit ítaque ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debémus in Ramoth Gálaad ad præliándum, an cessáre? Adjúro te, ut non loquáris mihi nisi quod verum est, in nómine Dómini. Et ille ait: Vidi cunctum Israël dispérsum in móntibus, quasi oves non habéntes pastórem: & ait Dóminus: Non habent isti dóminum: revertátur unusquísque in domum suam in pace. Dixit ergo rex Israël ad Jósaphat: Nunquid non dixi tibi, quia non prophétat mihi bonum, sed semper malum?

℟. Proba me, *pag. 382.*

LECTIO II. *v. 26.*

Michæas in cárcere. Achab occísus.

AIt rex Israël: Tóllite Michæam, & máneat apud Amon príncipem civitátis, & apud Joas fílium Amelec, & dícite eis: Hæc dicit rex: Míttite virum istum in cárcerem, & sustentáte eum pane tribulatiónis, & aquâ angústiæ, donec revértar in pace. Dixítque Michæas: si revérsus fúeris in pace, non est locútus in me Dóminus. Et ait: Audíte, pópuli omnes. Ascéndit ita-

que rex Iſraël, & Jóſaphat rex Juda, in Ramoth Gálaad. Dixit itaque rex Iſraël ad Jóſaphat: Sume arma, & ingrédere prælium, & indúere véſtibus tuis. Porro rex Iſraël mutávit hábitum ſuum, & ingréſſus eſt bellum. Rex autem Syriæ præcéperat princípibus cúrruum triginta duóbus, dicens: Non pugnábitis contra minórem & majórem quémpiam, niſi contra regem Iſraël ſolum. Cùm ergo vidiſſent principes cúrruum Jóſaphat, ſuſpicáti ſunt quòd ipſe eſſet rex Iſraël, & ímpetu facto pugnábant contra eum: & exclamávit Jóſaphat. Intellexerúntque principes cúrruum quòd non eſſet rex Iſraël, & ceſſavérunt ab eo. Vir autem quidam teténdit arcum, in incértum ſagíttam dirigens, & caſu percúſſit regem Iſraël inter pulmónem & ſtómachum. At ille dixit aurígæ ſuo: Verte manum tuam, & éjice me de exércitu, quia gráviter vulnerátus ſum. Commíſſum eſt ergo prælium in die illa, & rex Iſraël ſtabat in curru ſuo contra Syros, & mórtuus eſt véſperè: fluébat autem ſánguis plagæ in ſinum currus: Dormívit ergo Achab cum pátribus ſuis, & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo.

℟. Tu, Dómine, *pag.* 383.

LECTIO III. *v.* 41.

Ochozias octavus rex Iſraël.

JOſaphat verò fílius Aſa regnáre cœ́perat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea: fecítque quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúntamen excélſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Rex verò Jóſaphat fécerat claſſes in mari, quæ navigárent in Ophir propter aurum: & ire non potuérunt, quia fractæ ſunt in Aſióngaber. Tunc ait Ochozías fílius Achab ad Jóſaphat: Vadant ſervi mei cum ſervis tuis in návibus. Et nóluit Jóſaphat. Dormivítque Jóſaphat cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt cum eis in Civitáte David patris ſui: regnavítque Joram fílius ejus pro eo. Ochozías autem fílius Achab regnáre cœ́perat ſuper Iſraël in Samaría, anno ſéptimo décimo Jóſaphat regis Juda, regnavítque ſuper Iſraël duóbus annis. Et fecit malum in conſpéctu Dómini, & ambulávit in via patris ſui & matris ſuæ, & in via Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël. Servívit quoque Baal & adorávit eum, & irritávit Dómi-

num Deum Iſraël, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus.

℟. Dómine Deus, *pag.* 384.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1563. *continuat. Seſſ.* 24. *Decret. de Indulgentiis.*

CUm poteſtas conferéndi Indulgéntias à Chriſto Eccléſiæ concéſſa ſit: atque hujúſmodi poteſtáte, divínitùs tráditâ, antiquiſſimis étiam tempóribus illa uſa fúerit: Sacroſáncta Sýnodus Indulgentiárum uſum, Chriſtiáno pópulo máximè ſalutárem, in Eccléſia retinéndum eſſe docet & præcipit; eóſque anathémate damnat, qui aut inútiles eſſe áſſerunt: vel eas concedéndi in Eccléſia poteſtátem eſſe negant.

SABBATO.

Incipit liber quartus Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Ochozias mittit ad conſulendum Beelſebub.

PRævaricátus eſt autem Moab in Iſraël, poſtquàm mórtuus eſt Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi ſui, quòd habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, conſúlite Beélzebub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & aſcénde in occúrſum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Nunquid non eſt Deus in Iſraël; ut eátis ad conſuléndum Beélzebub deum Accaron? Quamóbrem hæc dicit Dóminus: De léctulo, ſuper quem aſcendiſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris. Et ábiit Elías. Reversíque ſunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare revérſi eſtis? At illi reſpondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem, qui miſit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Nunquid, quia non erat Deus in Iſraël, mittis ut conſulátur Beélzebub deus Accaron? Idcircò de léctulo, ſuper quem aſcendiſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs eſt vir ille qui occúrrit vobis, & locútus, eſt verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilóſus, & zonâ pelliceâ accinctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes eſt.

LECTIO II. *v.* 9.

Duo quinquagenarii ab igne cœleſti conſumpti.

MIsítque ad eum quinquagenárium príncipem & quinquaginta, qui e-

stant sub eo. Qui ascéndit ad eum : sedentíque in vértice montis ait : Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário : Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo, & dévoret te, & quinquagínta tuos. Descéndit itaque ignis de cœlo, & devorávit eum, & quinquagínta qui erant cum eo. Rursúmque misit ad eum príncipem quinquagenárium álterum, & quinquagínta cum eo. Qui locútus est illi : Homo Dei, hæc dicit rex : Festína, descénde. Respóndens Elías ait : Si homo Dei ego sum, descéndat ignis de cœlo, & dévoret te, & quinquagínta tuos. Descéndit ergo ignis de cœlo, & devorávit illum, & quinquagínta ejus.

LECTIO III. *v.* 13.

Joram nonus rex Israël.

ITerum misit príncipem quinquagenárium tértium, & quinquagínta qui erant cum eo. Qui cùm venísset, curvávit génua contra Elíam, & precátus est eum, & ait : Homo Dei, noli despícere ánimam meam, & ánimas servórum tuórum qui mecum sunt. Ecce descéndit ignis de cœlo, & devorávit duos príncipes quinquagenários primos, & quinquagénos, qui cum eis erant : sed nunc óbsecro ut misereáris ánimæ meæ. Locútus est autem A'ngelus Dómini ad Elíam, dicens : Descénde cum eo, ne tímeas. Surréxit ígitur, & descéndit cum eo ad regem, & locútus est ei : Hæc dicit Dóminus : Quia misísti núntios ad consuléndum Beélzebub deum A'ccaron, quasi non esset Deus in I'sraël, à quo posses interrogáre sermónem, ideò de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. Mórtuus est ergo juxta sermónem Dómini, quem locútus est Elías, & regnávit Joram frater ejus pro eo, anno secúndo Joram fílii Jósaphat regis Judæ : non enim habébat fílium.

CANON.

Ex Pontificáli Románo.

In exhort. ad Presbyt. Ordinandos.

IMitámini quod tractátis, quátenus mortis Domínicæ Mystérium celebrántes, mortificáre membra vestra à vítiis & concupiscéntiis ómnibus procurétis.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Fílii Prophetárum qui erant in Jéricho, dixérunt : Requiévit spíritus Elíæ super Eliséum. 4. *Reg.* 2. 15.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA XIV POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

Eliæ spiritus super Eliseum quiescens.

IBant Elías & Eliséus de Gálgalis: dixítque Elías ad Eliséum: Sede hic quia Dóminus misit me usque in Bethel. Cui ait Eliséus: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Cúmque descendissent Bethel, dixit Elías ad Eliséum: Sede hic, quia Dóminus misit me in Jéricho. Et ille ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Cúmque veníssent Jéricho, dixit ei Elías: Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter. Tulítque Elías pállium suum, & invólvit illud, & percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem, & transiérunt ambo per siccum. Cúmque transíssent Elías dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te. Dixítque Eliséus: Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit: Rem difficilem postulásti: áttamen; si víderis me, quando tollar à te, erit tibi quod petísti: si autem non víderis, non erit. Cúmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque: & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum: Eliséus autem vidébat & clamábat: Pater mi, currus Israël, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehendítque vestiménta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei.

℟. Dírige me in veritáte tua, & doce me, Dómine; * Quia tu es Deus Salvátor meus. *Ps.* 24. 5. ℣. Dómine, salvum me fac. *Matth.* 14. 30. * Quia.

LECTIO II. *v.* 13.

Elias quæsitus.

REversúsque stetit juxta ripam Jordánis, & pállio Elíæ, quod cecíderat ei, percússit aquas, & non sunt divísæ: & dixit: Ubi est Deus Elíæ étiam nunc? percussítque aquas, & divísæ sunt huc atque illuc & tránsiit Eliséus. Vidéntes autem filii Prophetárum, qui erant in Jéricho ecóntrà, dixérunt: Requiévit spíritus Elíæ super Eliséum. Et veniéntes

in occúrsum ejus, adoravérunt eum proni in terram, dixerúntque illi: Ecce, cum servis tuis sunt quinquaginta viri fortes, qui possunt ire, & quærere dóminum tuum, ne fortè túlerit eum Spíritus Dómini, & projécerit eum in unum móntium, aut in unam vállium. Qui ait: Nolíte míttere. Coëgerúntque eum, donec acquiésceret, & díceret: Míttite. Et misérunt quinquaginta viros: qui cùm quæsíssent tribus diébus, non invenérunt. Et revérsi sunt ad eum: at ille habitábat in Jéricho, & dixit eis: Numquid non dixi vobis: Nolíte míttere?

℟. In veritáte cómperi, * Quia in omni Gente, qui timet Deum, & operátur justítiam, accéptus est illi. *Act.* 10. *v.* 34. 35. ℣. Veníte, filii, audíte me, timórem Dómini docébo vos. *Psal.* 33. 12. * Quia.

LECTIO III. *v.* 19.

Aqua sanata. Pueri ab ursis lacerati.

DIxérunt quoque viri civitátis ad Eliséum: Ecce habitátio civitátis hujus óptima est, sicut tu ipse, dómine, pérspicis: sed aquæ péssimæ sunt, & terra stérilis. At ille ait: Afférte mihi vas novum, & míttite in illud sal. Quod cùm attulíssent, egréssus ad fontem aquárum, misit in illum sal, & ait: Hæc dicit Dóminus: Sanávi aquas has, & non erit ultrà in eis mors, neque sterílitas. Sanátæ sunt ergo aquæ usque in diem hanc, juxta verbum Eliséi, quod locútus est. Ascéndit autem inde in Bethel: cúmque ascénderet per viam, púeri parvi egréssi sunt de civitáte, & illudébant ei, dicéntes: Ascénde, calve; ascénde, calve. Qui cùm respexísset, vidit eos, & maledíxit eis in nómine Dómini: egressíque sunt duo ursi de saltu, & laceravérunt ex eis quadragínta duos púeros. Abiit autem inde in montem Carméli, & inde revérsus est in Samaríam.

℟. Tímeat Dóminum, omnis terra: * Ecce óculi Dómini super metuéntes eum. *Ps.* 32. *v.* 8. 18. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem. *Apoc.* 14. 7. * Ecce. ℣. Glória. * Ecce.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO IV. *Cap.* 34. 14.

Timentes Deum ab ipso proteguntur.

SPíritus timéntium Deum quæritur, & in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, & óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepi-

dábit, & non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, & quis est fortitúdo ejus? O'culi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, & umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, & adjutórium casûs, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans sanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℟. Sanctum & terríbile nomen ejus: * Inítium sapiéntiæ timor Dómini. *Psal.* 110. 10. ℣. Omnes honoráte, Deum timéte. 1. *Petr.* 2. 17. * Inítium.

LECTIO V. *Cap.* 37. 15.

Quinam frequentandi & consulendi.

CUm viro sancto assíduus esto, quemcúnque cognóveris observántem timórem Dei, cujus ánima est secúndùm ánimam tuam: & qui, cùm titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni consílii státue tecum, non est enim tibi áliud plurís illo. A'nima viri sancti enúntiat aliquándo vera, quàm septem circunspectóres sedéntes in excélso ad speculándum. Et in his ómnibus deprecáre Altíssimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum consílium stábile.

℟. Mitte sapiéntiam, Dómine, à sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret, * Ut sciam quid accéptum sit apud te. *Sap.* 9. 10. ℣. Dómine, da mihi hanc aquam saliéntem in vitam ætérnam. *Joan.* 4. 14. * Ut sciam.

LECTIO VI. *Cap.* 48. 13.

Elisei encomium.

ELías quidem in túrbine tectus est, & in Eliséo complétus est spíritus ejus: in diébus suis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum. Nec superávit illum verbum áliquod, & mórtuum prophetávit corpus ejus. In vita sua fecit monstra, & in morte mirabília operátus est. In ómnibus istis non pœnítuit pópulus, & non recessérunt à peccátis suis, úsquedum ejécti sunt de terra sua, & dispérsi sunt in omnem terram. Et relícta est gens perpáuca, & princeps in domo David. Quidam ipsórum fecérunt quod placéret Deo: álii autem multa commisérunt peccáta.

℟. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas, & * In timóre Dómini declinátur à malo. *Prov.* 16. 6. ℣. Cum metu & tremóre vestram salútem operá-

operámini. *Philipp.* 2. 12. * In timóre. ℣. Glória. * In timóre.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO VII. *Cap.* 11. 32.

Fides Prophetarum.

DEficiet me tempus enarrántem de Prophétis, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum: accepérunt mulíeres de resurrectióne mórtuos suos. Alii autem distenti sunt, non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem.

℟. Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis mei: * Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. *Psal.* 15. 5. ℣. Benedíctus Deus qui regenerávit nos in hereditátem incorruptíbilem. 1. *Pet.* 1. 3. * Tu es.

LECTIO VIII. *v.* 36.

Prophetarum virtus.

ALii verò ludíbria & vérbera expérti, ínsuper & víncula & cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt, circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti: quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errántes, in móntibus, & spelúncis, & in cavérnis terræ.

℟. Benedíctus Dóminus; quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ: * In ipso sperávit cor meum, & adjútus sum. *Ps.* 27. *v.* 6. 7. ℣. Potens est & eis, qui tentántur, auxiliári. *Hebr.* 2. 18. * In ipso.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *Cap.* 6. 24.

De duobus magistris.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. *de serm. Dom. in monte. Cap.* 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt; nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cùm dicit: Non potéstis Deo servíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum

nomen: nam lucrum Púnicè mammon dícitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus séculi à Dómino dícitur.

℟. Nolíte sollíciti esse dicéntes: Quid manducábimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia Gentes inquírunt: † Scit enim Pater vester, quia his ómnibus indigétis. *Matth. 6. v. 31. 32.* ℣. Peccatóri dedit Deus curam supérfluam, ut addat & cóngreget, & hoc vánitas est. *Eccli. 2. 26.* * Hæc ómnia. ℣. Glória. † Scit enim.

Ad Benedíctus, *Ant. 5. a.* Nemo potest duóbus dóminis servíre: Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. *Matth. 6. 24.*

Orémus. *Oratio.*

CUstódi, Dómine, quǽsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétuâ: & quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis, & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur. Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1573. parte 3. Tit. de vit. & hon. Clericorum.

NE Clérici apud se libros hábeant aut legant, quorum lectióne benè agéndi stúdium, morum disciplína, & timor charitásque Dei languéscere possit; quales libri sunt, qui res vel inánes, vel jocósas, vel scurríles, ridiculásve vel impúras cóntinent.

Ad Magníficat, *Ant. 1. a.* Quǽrite primùm regnum Dei, & justítiam ejus: & hæc ómnia adjiciéntur vobis. *Matth. 6. 33.*

Oratio ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 3. 4.*

Reges Juda, Israël, & Edom adversùs Moab.

POrro Mesa rex Moab, nutriébat pécora multa, & solvébat regi Israël centum míllia agnórum, & centum míllia aríetum cum velléribus suis. Cúmque mórtuus fuísset Achab, prævaricátus est fœdus, quod habébat cum rege Israël. Egréssus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, & recénsuit univérsum Israël. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recéssit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Perrexérunt ígitur rex Israël, & rex Juda, & rex Edom, & circuiérunt per viam septem diérum, nec erat aqua exercítui, & juméntis quæ sequebántur eos.

Dixitque rex Iſraël : Heu, heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jóſaphat : Eſtne hic Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum ? Et reſpóndit unus de ſervis regis Iſraël : Eſt hic Eliſéus filius Saphat, qui fundébat aquam ſuper manus Elíæ. Et ait Jóſaphat : Eſt apud eum ſermo Dómini.

℟. Dirige me, *pag.* 398.

LECTIO II. *v.* 12.

Victoria ab Eliseo promissa.

DEſcendítque ad eum rex Iſraël, & Jóſaphat rex Juda, & rex Edom. Dixit autem Eliſéus ad regem Iſraël : Quid mihi & tibi eſt ? vade ad Prophétas patris tui, & matris tuæ. Et ait illi rex Iſraël : Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab ? Dixítque ad eum Eliſéus : Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conſpéctu ſto, quòd ſi non vultum Jóſaphat regis Judæ erubéſcerem, non attendiſſem quidem te, nec reſpexiſſem. Nunc autem addúcite mihi pſaltem. Cúmque cáneret pſaltes, facta eſt ſuper eum manus Dómini, & ait : Hæc dicit Dóminus : Fácite álveum torréntis hujus foſſas & foſſas. Hæc enim dicit Dóminus : Non vidébitis ventum, neque plúviam : & álveus iſte replébitur aquis, & bibétis vos, & famíliæ veſtræ, & juménta veſtra. Parúmque eſt hoc in conſpéctu Dómini : inſuper tradet étiam Moab in manus veſtras. Factum eſt ígitur manè, quando ſacrifícium offérri ſolet, & ecce, aquæ veniébant per viam Edom, & repléta eſt terra aquis.

℟. In veritáte, *pag.* 399.

LECTIO III. *v.* 21.

Moab victus.

UNivérſi autem Moabítæ audiéntes quòd aſcendiſſent reges, ut pugnárent advérsùm eos, convocavérunt omnes qui accíncti erant bálteo déſuper, & ſtetérunt in términis. Primóque manè ſurgéntes, & orto jam ſole ex advérſo aquárum, vidérunt Moabítæ ecóntrà aquas rubras quaſi ſánguinem, dixerúntque : Sanguis gládii eſt : pugnavérunt reges contra ſe, & cæſi ſunt mutuò : nunc perge ad prædam, Moab. Perrexerúntque in caſtra Iſraël : porro conſúrgens Iſraël, percúſſit Moab : at illi fugérunt coram eis. Venérunt ígitur qui vícerant, & percuſſérunt Moab, & civitátes deſtruxérunt : & omnem agrum óptimum, mitténtes ſinguli lápides, replevérunt : & univerſos fontes aquárum obturavé-

runt: & ómnia ligna fructífera succidérunt, ita ut muri tantùm fictiles remanérent: & circúndata est cívitas à fundibuláriis, & magna ex parte percússa. Quod cùm vidísset rex Moab, prævaluísse scílicet hostes, tulit secum septingéntos viros educéntes gládium, ut irrúmperent ad regem Edom: & non potuérunt. Arripiénsque fílium suum primogénitum, qui regnatúrus erat pro eo, óbtulit holocáustum super murum: & facta est indignátio magna in Iſraël, statímque recessérunt ab eo, & reversi sunt in terram suam.

℟. Tímeat Dóminum, *pag.* 399.

CANON.

Ex Concílio Reménsi, *Anno* 1664. *Tit. de Clericis.*

UT Clerum habeámus, qui suæ vocatióni respóndeat, se à crímine & omni críminis suspicióne, vel spécie reddens immúnem; céteris étiam pietátis & virtútis exémplo prælúceat.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 5. 9.

Naaman & Giezi.

NAáman erat vir fortis & dives, sed leprósus. Venit ergo cum equis & cúrribus, & stetit ad óstium domûs Eliséi. Misítque ad eum Eliséus núntium, dicens: Vade, & laváre sépties in Jordáne, & recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis. Descéndit, & lavit in Jordáne sépties juxta sermónem viri Dei, & restitúta est caro ejus, sicut caro púeri párvuli, & mundátus est. Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verè scio quòd non sit álius Deus in univérsa terra, nisi tantùm in Iſraël. Obsecro ítaque, ut accípias benedictiónem à servo tuo. At ille respóndit: Vivit Dóminus, ante quem sto, quia non accípiam. Cúmque vim fáceret, pénitus non acquiévit. Dixítque Naáman: Ut vis: sed, óbsecro, concéde mihi servo tuo, ut tollam onus duórum burdónum de terra: non enim fáciet ultrà servus tuus holocáustum aut víctimam diis aliénis, nisi Dómino. Et secútus est Giézi post tergum Naáman: quem cùm vidísset ille curréntem ad se, desíliit de curru in occúrsum ejus. Et ille ait: Dóminus meus misit me ad te dicens: Modò venérunt ad me duo adolescéntes de monte E'phraïm, ex fíliis Prophetárum: da eis taléntum argénti, & vestes mutatórias dúplices. Dixítque Naá-

man : Mélius est ut accípias duo talénta. Et coëgit eum. Ipse autem ingréssus, stetit coram dómino suo. Et dixit Eliséus : Accepísti argéntum ; & accepísti vestes. Sed & lepra Naáman adhærébit tibi, & sémini tuo, usque in sempitérnum. Et egréssus est ab eo leprósus quasi nix.

℟. Sanctum & terríbile, *pag.* 400.

LECTIO II. *Cap.* 6. 8.

Consilia regis Syriæ Eliseo cognita.

REx autem Syriæ pugnábat contra Israël, consiliúmque iniit cum servis suis, dicens : In loco illo & illo ponámus insídias. Misit itaque vir Dei ad regem Israël, dicens : Cave ne tránseas in locum illum, quia ibi Syri in insídiis sunt. Misit itaque rex Israël ad locum, quem díxerat ei vir Dei, & præoccupávit eum, & observávit se ibi non semel neque bis. Conturbatúmque est cor regis Syriæ pro hac re : & convocátis servis suis, ait : Quare non indicátis mihi quis próditor mei sit apud regem Israël ? Dixítque unus servórum ejus. Nequáquam, dómine mi rex, sed Eliséus Prophéta, qui est in Israël, indicat regi Israël ómnia verba quæcúnque locútus fúeris in conclávi tuo. Dixítque eis : Ite, & vidéte ubi sit : ut mittam, & cápiam eum. Annuntiaverúntque ei, dicéntes : Ecce in Dothan. Misit ergo illuc equos & currus, & robur exércitûs : qui cùm veníssent nocte, circumdedérunt civitátem.

℟. Mitte sapiéntiam, *p.* 400.

LECTIO III. *v.* 18.

Milites Syri Samariam ab Eliseo adducti.

HOstes verò descendérunt ad Eliséum : porro Eliséus orávit ad Dóminum, dicens : Pércute, óbsecro, gentem hanc cæcitáte. Percussítque eos Dóminus, ne vidérent, juxta verbum Eliséi. Dixit autem ad eos Eliséus : Non est hæc via, neque ista est cívitas : sequímini me, & osténdam vobis virum quem quæritis. Duxit ergo eos in Samaríam : cúmque ingréssi fuíssent in Samaríam, dixit Eliséus : Dómine, áperi óculos istórum, ut vídeant. Aperuítque Dóminus óculos eórum, & vidérunt se esse in médio Samaríæ. Dixítque rex Israël ad Eliséum, cùm vidísset eos : Nunquid percútiam eos, pater mi ? At ille ait : Non percúties : neque enim cepísti eos gládio & arcu tuo, ut percútias, sed pone panem & aquam coram eis, ut cómedant & bibant, & vadant ad dóminum suum. Appositáque est

eis cibórum magna præparátio, & comedérunt, & bibérunt, & dimísit eos, abierúntque ad dóminum suum, & ultrà non venérunt latrónes Sýriæ in terram Israël.

℟. Misericórdia, *pag. 400.*

CANON.

Ex Convéntu Melodunénsi. *Ann. 1579. Tit. Tres causæ ob quas malè audit Clerus.*

PRima causa ob quam malè audit Clerus, est ómnium malórum radix cupíditas; ex qua sacrilégia, Simóniæ, & omnis ferè malórum cohors pródiit.

FERIA QUARTA.

Homiliam & Evangelium quatuor Temporum vide in Proprio de Sanctis, post diem 14. Septemb.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 6. 24.*

Samaria obsessa. Fames horrifica.

FActum est autem post hæc, congregávit Bénadad rex Sýriæ, univérsum exércitum suum, & ascéndit, & obsidébat Samaríam. Factáque est fames magna in Samaría: & tándiù obséssa est, donec venundarétur caput ásini octogínta argénteis, & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cúmque rex Israël transíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dóminus; unde te possum salváre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit: Múlier ista dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódiè, & fílium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meum, & comédimus. Dixíque ei die álterâ: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscóndit fílium suum. Quod cùm audísset rex, scidit vestiménta sua, & transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestítus erat ad carnem intrínsecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si stéterit caput Eliséi fílii Saphat super ipsum hódiè.

℟. Dóminus pars, *p. 401.*

LECTIO II. *Capp. 6. 32. & 7. 1.*

Elisei prædictio.

ELiséus autem sedébat in domo sua, & senes sedébant cum eo. Præmísit itaque virum: & ántequàm veníret núntius ille, dixit ad senes: Nunquid scitis quòd míserit fílius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? Vidéte ergo, cùm vénerit núntius, cláudite óstium, & non sinátis eum introíre; ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo lo-

quénte eis, appáruit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum à Dómino est: quid ámpliùs expectábo à Dómino? Dixit autem Eliséus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, & duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ. Respóndens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataráctas in cœlo, nunquid póterit esse quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes.

℟. Benedíctus, *pag.* 401.

LECTIO III. *v.* 3.

Prophetiæ eventus.

QUátuor ergo viri erant leprósi juxta intróitum portæ: qui dixérunt ad ínvicem: Quid hic esse vólumus donec moriámur? Igitur cùm veníssent leprósi illi ad princípium castrórum, ingréssi sunt unum tabernáculum, & comedérunt, & bibérunt: tulerúntque inde argéntum, & aurum, & vestes, dixerúntque ad ínvicem: Veníte, eámus, & nuntiémus in aula regis. Cúmque veníssent ad portam civitátis, narravérunt eis, dicéntes: Ivimus ad castra Sýriæ, & nullum ibídem repérimus hóminem, nisi equos & ásinos alligátos, & fixa tentória. Iérunt ergo portárii, & nuntiavérunt in palátio regis intrínsecùs. Misítque rex in castra Syrórum dicens: Ite, & vidéte. Qui abiérunt post eos usque ad Jordánem: ecce autem omnis via plena erat véstibus & vasis, quæ projécerant Syri cùm turbaréntur: reversíque núntii indicavérunt regi. Et egréssus pópulus dirípuit castra Sýriæ: factúsque est módius símilæ statére uno, & duo módii hórdei statére uno, juxta verbum Dómini. Porro rex ducem illum in cujus manu incumbébat, constítuit ad portam: quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus est, juxta quod locútus fúerat vir Dei, quando descénderat rex ad eum.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te! * Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ. *Psal.* 30. *v.* 20. 21. ℣. Pater sancte, serva eos in nómine tuo. *Joan.* 17. 11. * Abscóndes. ℣. Glória. * Abscóndes.

CANON.

Ex Concílio Londinénsi.

Ann. 1237. *Cap.* 4.

AUdítu horríbile audívimus & relátu, quòd quidam, scílicet míseri sacer-

dótes non áliter admíttunt ad pœniténtiam confiténtes, nisi priùs ab ipsis in sinu avarítiæ suæ quidquam reponátur, sicque fáciunt de áliis Sacraméntis.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 8. 1.*

Septennis fames ab Eliseo prædicta.

ELiséus locútus est ad mulíerem cujus vívere fécerat fílium, dicens: Surge, vade tu & domus tua, & peregrináre ubicúnque repéreris: vocávit enim Dóminus famem, & véniet super terram septem annis. Quæ surréxit, & fecit juxta verbum hóminis Dei: & vadens cum domo sua, peregrináta est in terra Philísthiim diébus multis: cúmque finíti essent anni septem, revérsa est múlier de terra Philísthiim: & egréssa est ut interpelláret regem pro domo sua, & pro agris suis. Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens: Narra mihi ómnia magnália quæ fecit Eliséus. Cúmque ille narráret regi quómodò mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat fílium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixítque Giézi: Dómine mi rex, hæc est múlier, & hic est fílius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem, quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens: Restítue ei ómnia quæ sua sunt, & univérsos réditus agrórum, à die quâ relíquit terram usque ad præsens.

℟. Dírige me, *pag. 398.*

LECTIO II. *v. 7.*

Eliseus consultus pro Benadad.

VEnit quoque Eliséus Damáscum, & Bénadad rex Sýriæ ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël: Tolle tecum múnera, & vade in occúrsum viri Dei, & cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házaël in occúrsum ejus, habens secum múnera, & ómnia bona Damásci, ónera quadragínta camelórum. Cúmque stetísset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Sýriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetítque cum eo, & conturbátus est usque ad suffusiónem vultûs; flevítque vir Dei. Cui Házaël ait: Quare dóminus meus flet? At ille dixit: Quia scio quæ factúrus sis fíliis Ís-

raël mala. Civitátes eórum munítas igne succéndes, & júvenes eórum interfícies gládio, & párvulos eórum elídes, & prægnántes dívides. Dixítque Házaël: Quid enim sum servus tuus canis, ut fáciam rem istam magnam? Et ait Eliséus: Osténdit mihi Dóminus te regem Sýriæ fore. Qui cùm recessísset ab Eliséo, venit ad dóminum suum. Qui ait ei: Quid dixit tibi Eliséus? At ille respóndit: Dixit mihi; Recípies sanitátem. Cúmque venísset dies áltera, tulit strágulum, & infúdit aquam, & expándit super fáciem ejus: quo mórtuo, regnávit Házaël pro eo.

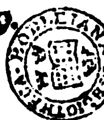
℟. In veritáte, *p.* 399.

LECTIO III. *v.* 16.

Joram quintus rex Juda.

ANno quinto Joram filii Achab regis Israël, & Jósaphat regis Juda, regnávit Joram filius Jósaphat rex Juda. Trigínta duórum annórum erat cùm regnáre cœpísset, & octo annis regnávit in Jerúsalem. In diébus ejus recéssit Edom, ne esset sub Juda, & constítuit sibi regem. Venítque Joram Seira, & omnes currus cum eo: & surréxit nocte, percussítque Idumæos, qui eum circumdéderant, & príncipes cúrruum, pópulus autem fugit in tabernácula sua. Recéssit ergo Edom ne esset sub Juda usque ad diem hanc. Tunc recéssit & Lobna in témpore illo. Et dormívit Joram cum pátribus suis, sepultúsque est cum eis in Civitáte David, & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo.

℟. Tímeat Dóminum, *p.* 399.

CANON.

Ex Concílio Moguntino.

Ann. 1549. *Cap.* 92.

SAcerdótes nihil de Sacramentórum administratióne, velut débitum, aut exígant, aut recípiant; quod consuetúdo rationábilis laudabíliter introdúcta, & háctenus observáta non permíttit.

FERIA SEXTA.

Homiliam & Evangelium quatuor Temporum invenies in Proprio de Sanctis post diem 16. Septemb.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 25.

Ochozias sextus rex Juda.

ANno duodécimo Joram filii Achab regis Israël, regnávit Ochozías fílius Joram regis Judæ. Vigínti duórum annórum erat Ochozías cùm regnáre cœpísset, & uno anno regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Athalía fília Amri regis Israël. Et ambulávit in viis domûs Achab: & fecit quod malum est coram Dómino, sicut domus

Achab: gener enim domûs Achab fuit. Abiítque cum Joram fílio Achab, ad præliándum contra Házaël regem Sýriæ in Ramoth Gálaad, & vulneravérunt Syri Joram: qui revérsus est ut curarétur in Jézraël: quia vulneravérunt eum Syri in Ramoth, præliántem contra Házaël regem Sýriæ. Porro Ochozías fílius Joram rex Juda, descéndit invísere Joram fílium Achab in Jézraël, quia ægrotábat ibi.

℞. Sanctum & terríbile, *pag.* 400.

LECTIO II. *Cap.* 9. 1.

Jehu decimus rex Israël.

ELiséus autem Prophétes vocávit unum de fíliis Prophetárum, & ait illi: Accínge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cúmque véneris illuc vidébis Jehu fílium Jósaphat fílii Namsi: & ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, & introdúces in intérius cubículum. Tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Conjurávit ergo Jehu contra Joram. Et ascéndit, & proféctus est in Jézraël: Joram enim ægrotábat ibi, & Ochozías rex Juda descénderat ad visitándum Joram. Igitur speculátor qui stabat super turrim Jézraël, vidit globum Jehu veniéntis, & ait: Vídeo globum. Est autem incéssus, quasi incéssus Jehu fílii Namsi, præceps enim gráditur. Et ait Joram: Júnge currum. Junxerúntque currum ejus, & egréssus est Joram rex Israël, & Ochozías rex Juda, singuli in cúrribus suis, egressíque sunt in occúrsum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezraëlítæ. Cúmque vidísset Joram Jehu, dixit: Pax est, Jehu? At ille respóndit: Quæ pax? adhuc fornicatiónes Jézabel matris tuæ, & venefícia ejus multa vigent. Convértit autem Joram manum suam, & fúgiens ait ad Ochozíam: Insídiæ Ochozía. Porro Jehu teténdit arcum manu, & percússit Joram inter scápulas: & egréssa est sagítta per cor ejus, statímque córruit in curru suo. Dixítque Jehu ad Bádacer ducem: Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezraëlítæ. Ochozías autem rex Juda videns hoc, fugit per viam horti: persecutúsque est eum Jehu, & ait. Etiam hunc percútite in curru suo: & percussérunt eum in ascénsu Gaver, qui est juxta Jéblaam: qui fugit in Magéddo, & mórtuus est ibi.

℟. Mitte sapiéntiam, *pag.* 400.

LECTIO III. *v.* 30.

Mors Jezabel.

VEnit Jehu in Jézraël. Porro Jézabel intróitu ejus audíto, depínxit óculos suos stíbio, & ornávit caput suum, & respéxit per fenéstram, ingrediéntem Jehu per portam, & ait: Nunquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavítque Jehu fáciem suam ad fenéstram, & ait: Quæ est ista? & inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsum. Et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sánguine páries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cúmque introgréssus esset, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, & vidéte maledíctam illam, & sepelíte eam, quia fília regis est. Cúmque iissent, ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam, & pedes & summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens: In agro Jézraël cómedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézraël.

℟. Misericórdia, *pag.* 400.

CANON.

Ex Concilio Cabillonénsi. *Ann.* 818. *sub Carolo. Cap.* 8.

OPórtet ut si quando Sacerdótes, fruges vel quosdam réditus terræ, cóngregant; non ideò hoc fáciant ut cáriùs vendant, & thesáuros cóngregent, sed ut paupéribus témpore necessitátis subvéniant.

SABBATO.

Homiliam & Evangelium quatuor Temporum vide in Proprio de Sanctis, post diem 17. Sept.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Filii Achab, & fratres Ochoziæ necantur.

ERant autem Achab septuagínta fílii in Samaría. Scripsit ergo Jehu litteras, & misit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Elígite meliórem, & eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, & eum pónite super sólium patris sui, & pugnáte pro domo dómini vestri. Misérunt ergo præpósiti domûs, & præfécti civitátis, & majóres natu, & nutrítii, ad Jehu, dicéntes: Servi tui sumus, quæcúnque jússeris, faciémus, nec constituémus nobis regem: quæcúnque tibi placent, fac. Rescrípsit au-

tem lítteras secúndò, dicens: Si mei estis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, & veníte ad me hâc eâdem horâ cras in Jézraël. Venit autem núntius, & indicávit ei, dicens: Attulérunt cápita filiórum regis. Qui respóndit: Pónite ea ad duos acérvos juxta intróitum portæ usque manè. Cúmque diluxísset, egréssus est, & stans dixit ad omnem pópulum: Justi estis: si ego conjurávi contra dóminum meum, & interféci eum, quis percússit omnes hos? Et surréxit, & venit in Samaríam: cúmque venísset ad cámeram pastórum in via, invénit fratres Ochozíæ regis Juda, dixítque: Comprehéndite eos vivos. Quos cùm comprehendíssent vivos, jugulavérunt eos in cistérna juxta cámeram, quadragínta duos viros, & non relíquit ex eis quemquam.

Lectio II. v. 15.

Sacerdotes Baal trucidati.

CU'mque abiísset indè, invénit Jónabab fílium Rechab, in occúrsum sibi, & benedíxit ei; & impósitum in curru suo duxit in Samaríam. Congregávit ergo Jehu omnem pópulum, & dixit ad eos: Sanctificáte diem solémnem Baal. Vocavítque, & misit in univérsos términos I'sraël, & venérunt cuncti servi Baal: non fuit resíduus ne unus quidem qui non veníret. Et ingréssi sunt templum Baal, à summo usque ad summum. Ingressúsque Jehu, & Jónadab fílius Rechab, templum Baal, ait cultóribus Baal: Perquírite, & vidéte, ne quis fortè vobíscum sit de servis Dómini, sed ut sint servi Baal soli. Factum est autem, cùm complétum esset holocáustum, præcépit Jehu milítibus, & dúcibus suis: Ingredímini, & percútite eos, nullus evádat. Percusserúntque eos in ore gládii, & projecérunt mílites & duces: & iérunt in civitátem templi Baal, & protulérunt státuam de fano Baal, & combussérunt, & comminuérunt eam. Destruxérunt quoque ædem Baal, & fecérunt pro ea latrínas usque in diem hanc. Delévit itaque Jehu Baal de I'sraël.

Lectio III. v. 30.

Regnum Israël posteris Jehu promissum.

DIxit autem Dóminus ad Jehu: Quia studiósè egísti quod rectum erat, & placébat in óculis meis, & ómnia quæ erant in corde meo fecísti contra domum Achab: fílii tui usque ad

quartam generatiónem sedébunt super thronum Israël. Porro Jehu non custodívit ut ambuláret in lege Dómini Dei Israël in toto corde suo: non enim recéssit à peccátis Jeróboam, qui peccáre fécerat Israël. In diébus illis cœpit Dóminus tædére super Israël: percussítque eos Házaël in univérsis fínibus Israël, à Jordáne contra orientálem plagam, omnem terram Gálaad, & Gad, & Ruben, & Manásse, ab Aroër, quæ est super Torréntem Arnon, & Gálaad & Basan. Et dormívit Jehu cum pátribus suis, sepeliérúntque eum in Samaría: & regnávit Jóachas fílius ejus pro eo. Dies autem, quos regnávit Jehu super Israël, vigínti & octo anni sunt, in Samaría.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1573. p. 3. Tit. Monitiones.

IN omni vita à fastu, luxu, ámbitu, ambitionéve, & à vanitáte longè refúgite.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Vidéte quóniam non cécidit de sermónibus Dómini in terram, quos locútus est Dóminus super domum Achab. 4. *Reg.* 10. 10.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA XV.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 11. 1.

Athalia septima Regina Juda.

ATHalía mater Ochozíæ videns mórtuum fílium suum, surréxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba fília regis Joram, Joas fílium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus de triclínio: & abscóndit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini. Porro Athalía regnávit super terram.

℟. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * In justítia tua líbera me. *Ps.* 30. 2. ℣. Nunc in spe, quæ ad patres nostros facta est, sto. *Act.* 26. 6. * In justítia.

LECTIO II. *v.* 4.

Diadema capiti Joa impositum.

ANno autem séptimo misit Jojada, & assúmens centurióne & mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: & adjúrans eos in do-

mo Dómini, osténdit eis fílium regis: & præcépit illis, dicens: Iste est sermo, quem fácere debétis: Tértia pars vestrûm intróeat Sábbato, & obsérvet excúbias domûs regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur: & tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum: & custodiétis excúbias domûs Messa. Duæ verò partes è vobis, omnes egrediéntes sábbato, custódiant excúbias domûs Dómini circa regem. Et vallábitis eum, habéntes arma in mánibus vestris: si quis autem ingréssus fúerit septum templi, interficiátur: eritísque cum rege introeúnte & egrediénte. Et fecérunt centuriónes juxta ómnia quæ præcéperat eis Joíada Sacérdos; & assuméntes singuli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Joíadam Sacerdótem. Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et stetérunt singuli habéntes arma in manu sua, à parte templi déxtera, usque ad partem sinístram altáris & ædis, circum regem. Produxítque fílium regis, & pósuit super eum diadéma, & testimónium: fecerúntque eum regem, & unxérunt: & plaudéntes manu dixérunt; Vivat rex.

℟. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, & in * Eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146. 11.
℣. Grátia, misericórdia, & pax à Deo patre & Christo Jesu Dómino nostro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. *v.* 13.

Mors Athaliæ.

AUdívit autem Athalía vocem pópuli curréntis: & ingréssa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal juxta morem, & cantóres, & tubas prope eum, omnémque pópulum terræ lætántem, & canéntem tubis: & scidit vestiménta sua, clamavítque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus, qui erant super exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra septa templi, & quicúnque eam secútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim Sacérdos: Non occidátur in templo Dómini. Imposuerúntque ei manus, & impegérunt eam per viam introítûs equórum, juxta palátium, & interfécta est ibi. Pépigit ergo Joíadas fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut esset pópulus Dómini, & inter regem & pópulum. La-

latatúsque est omnis pópulus terræ, & cívitas conquiévit. Septem annórum erat Joas, cùm regnáre cœpísset.

℟. Suávis Dóminus univérsis, * Et miseratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Ps.* 144. 9. ℣. Miséricors Dóminus est, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Et. ℣. Glória. † Super.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO IV. *Cap.* 2. 1.

Vanitas divitiarum.

DIxi ego in corde meo: Vadam, & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque esset vánitas. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, & plantávi víneas. Feci hortos, & pomária, & consévi ea cuncti géneris arbóribus, & extrúxi mihi piscínas aquárum, ut irrigárem sylvam lignórum germinántium, possédi servos & ancíllas, multámque famíliam hábui: arménta quoque, & magnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem: coacervávi mihi argéntum, & aurum, & substántias regum, ac provinciárum.

℟. Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et custódiam testimónia oris tui. *Ps.* 118. 88. ℣. Miserére mei, Dómine fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 20. 25. * Et.

LECTIO V. *v.* 8.

Vanitas deliciarum.

FEci mihi cantóres, & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, scyphos & úrceos in ministério ad vina fundénda: & supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem: sapiéntia quoque perseverávit mecum. Et ómnia, quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his, quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cúmque me convertíssem ad univérsa ópera, quæ fécerant manus meæ, & ad labóres, in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére sub sole.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut consolétur me secúndùm elóquium tuum: * Véniant mihi miseratiónes tuæ & vivam. *Ps.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

LECTIO VI. *Cap.* 6. 1.

Vanitas honorum.

EST & áliud malum, quod vidi sub sole, & quidem

frequens apud hómines: Vir cui dedit Deus divítias, & substántiam, & honórem, & nihil deest ánimæ suæ, ex ómnibus quæ desíderat: nec tribuit ei potestátem Deus, ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, & miséria magna est. Si genúerit quíspiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturâque cáreat: de hoc ego pronúntio quòd mélior illo sit abortívus. Frustrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus.

℟. Dicat nunc Israël quóniam bonus Dóminus, * Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. 2. ℣. Consolátur nos in omni tribulatióne nostra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio VII. *Cap.* 6. 6.

Quæ sint veræ divitiæ.

EST autem quæstus magnus, píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auférre quid póssumus. Habéntes autem aliménta, & quibus tegámur, his conténti simus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appeténtes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis.

℟. Confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor; * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Ps.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

Lectio VIII. *v.* 17.

Bonis fortunæ quâ ratione utendum.

DIvítibus hujus séculi præcipe non sublíme sápere, neque speráre in incérto divitiárum, sed in Deo vivo, (qui præstat nobis ómnia abúndè ad fruéndum,) benè ágere, dívites fieri in bonis opéribus, fácilè tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundaméntum bonum in futúrum, ut apprehéndant veram vitam.

℟. Sperámus in Deum vivum, * Qui est Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33. 9. * Qui est.

Léctio

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio IX. *Cap. 7. 11.*

Juvenis mortuus suscitatur.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. aliàs 44. de verbis Domini.

EXcitávit Christus hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admóniti sumus ut cum vestra charitáte loquerémur. Modò audístis quómodò excitátus est. Appropinquábat Dóminus civitáti, & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Misericórdiâ commótus quòd flebat mater vídua & destitúta único fílio, fecit quod audístis, dicens: Adoléscens, tibi dico, Surge. Surréxit ille mórtuus, cœpit loqui; & réddidit illum matri suæ. De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus quotídiè in spíritu suscitátis gaudet Mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore, illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille qui nóverat mórtuos: ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos Dóminus venísset, non Apóstolus díceret: Surge qui dormis, & exúrge à mórtuis, & illuminábit te Christus.

℟. Ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ, & hæc vídua erat: quam cùm vidísset Dóminus, * Misericórdiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. *Luc. 7. v. 12. 13.* ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effúndat loquélam gémitûs. *Eccli. 35. 17.* * Misericórdiâ. ℣. Glória. * Misericórdiâ.

Ad Benedíctus, *Ant. 6. f.* Accéssit Jesus, & tétigit lóculum, & resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui, & dedit illum matri suæ. *Luc. 7. v. 14. 15.*

Orémus. *Oratio.*

ECclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: & quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Convéntu Melodunénsi. *Anno 1579. tit. Tres causæ ob quas malè audit Clerus.*

SEcúnda causa ob quam malè audit Clerus, est lu-

xus. Nam etsi liceat Sacerdóti de altáre vívere, luxuriári tamen licet nunquam, nisi filiórum Heli míseris sectatóribus.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Accépit autem omnes timor, & magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7. 16.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Joas octavus rex Juda.

ANno séptimo Jehu regnávit Joas: & quadragínta annis regnávit in Jerúsalem, nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joiada Sacérdos. Verúntamen excélsa non ábstulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat in excélsis incénsum. Prohibitíque sunt Sacerdótes ultrà accípere pecúniam à pópulo, & instauráre sartatécta domûs. Et tulit Joiada Póntifex gazophylácium unum, aperuítque forámen désuper, & pósuit illud juxta altáre ad déxteram ingrediéntium domum Dómini, mittebántque in eo Sacerdótes, qui custodiébant óstia, omnem pecúniam, quæ deferebátur ad templum Dómini. Tunc ascéndit Házaël rex Sýriæ, & pugnábat contra Geth, cepítque eam: & diréxit fáciem suam ut ascénderet in Jerúsalem. Quamóbrem tulit Joas rex Juda ómnia sanctificáta, quæ consecráverant Jósaphat, & Joram, & Ochozías, patres ejus, reges Juda, & quæ ipse obtúlerat: & univérsum argéntum, quod inveníri pótuit in thesáuris templi Dómini, & in palátio regis: misítque Hazaëli regi Sýriæ, & recéssit ab Jerúsalem. Surrexérunt autem servi ejus, & conjuravérunt inter se, percussérúntque Joas in Domo Mello in descénsu Sella: & sepeliérunt eum cum pátribus suis in Civitáte David, regnavítque Amasías fílius ejus pro eo.

℟. In te, Dómine. *pag.* 413.

LECTIO II. *Cap.* 13. 1.

Joachaz undecimus, Joas duodecimus rex Israël.

ANno vigésimo tértio Joas filii Ochozíæ regis Juda, regnávit Jóachaz fílius Jehu super Israël in Samaría decem & septem annis. Et fecit malum coram Dómino, secutúsque est peccáta Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Israël, & non declinávit ab eis. Iratúsque est furor Dómini contra Israël, & trádidit eos in manu Házaël

regis Sýriæ, & in manu Bénadad filii Házaël cunctis diébus. Deprecátus est autem Jóachaz fáciem Dómini, & audívit eum Dóminus: vidit enim angústiam I'sraël, quia attríverat eos rex Sýriæ: & dedit Dóminus salvatórem Israéli, & liberátus est de manu regis Sýriæ: habitavérúntque filii I'sraël in tabernáculis suis, sicut heri & nudiustértius. Dormivítque Jóachaz cum pátribus suis, & sepeliérunt eum in Samaría: regnavítque Joas filius ejus pro eo. Anno trigésimo séptimo Joas regis Juda, regnávit Joas filius Jóachaz super I'sraël in Samaría sédecim annis, & fecit quod malum est in conspéctu Dómini: non declinávit ab ómnibus peccátis Jeróboam filii Nabat, qui peccáre fecit I'sraël, sed in ipsis ambulávit. Et dormívit Joas cum pátribus suis: Jeróboam autem sedit super sólium ejus. Porro Joas sepúltus est in Samaría cum régibus I'sraël.

℟. Beneplácitum est, p. 414.

LECTIO III. v. 14.

Mors Elisei.

ELiséus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus est: descendítque ad eum Joas rex I'sraël, & flebat coram eo, dicebátque: Pater mi, pater mi, currus I'sraël, & auriga ejus. Et ait illi Eliséus: Affer arcum & sagittas. Cúmque attulísset ad eum arcum & sagittas, dixit ad regem I'sraël: Pone manum tuam super arcum. Et cùm posuísset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus regis, & ait: A'peri fenéstram orientálem. Cúmque aperuísset, dixit Eliséus: Jace sagittam. Et jecit. Et ait Eliséus: Sagitta salútis Dómini, & sagitta salútis contra Sýriam: percutiésque Sýriam in Aphec, donec consúmas eam. Et ait: Tolle sagittas. Qui cùm tulísset, rursum dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percussísset tribus vícibus, & stetísset, irátus est vir Dei contra eum, & ait: Si percussísses quinquies, aut séxies, sive sépties, percussísses Sýriam usque ad consumptiónem: nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, & sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno. Quidam autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in sepúlchro Eliséi. Quod cùm tetigísset ossa Eliséi, revíxit homo, & stetit super pedes suos. Porro Joas filius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadad filii Házaël, quas túle-

rat de manu Jóachaz patris sui jure prælii, tribus vícibus percússit eum Joas, & réddidit civitátes I'sraël.

℟. Suávis Dóminus, *p*. 415.

CANON.

Ex Concilio Tornacénsi.

Ann. 1643. *Tit.* 25.

NUnquam satis Clériçis inculcári potest, quod Ecclesiásticus étiam máximè póstulat, ut cum vitæ morúmque integritáte, illórum extérnus hábitus cóngruat.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 14. I.

Amasias nonus rex Juda.

IN anno secúndo Joas filii Jóachaz regis I'sraël regnávit Amasías fílius Joas regis Juda. Vigínti quinque annórum erat cùm regnáre cœpísset. Vigínti autem & novem annis regnávit in Jerúsalem, nomen matris ejus Jóadan de Jerúsalem. Et fecit rectum coram Dómino, verúntamen non ut David pater ejus. Juxta ómnia, quæ fecit Joas pater suus, fecit: nisi hoc tantùm, quòd excélsa non ábstulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat incénsum in excélsis. Cúmque obtinuísset regnum, percússit servos suos, qui interfécerant regem suum: fílios autem eórum, qui occíderant, non occídit, juxta quod scriptum est in libro Legis Móysi, sicut præcépit Dóminus, dicens: Non moriéntur patres pro fíliis, neque fílii moriéntur pro pátribus: sed unúsquísque in peccáto suo moriétur. Ipse percússit Edom in Valle Salinárum decem míllia, & apprehéndit petram in prælio, vocavítque nomen ejus Jéctehel usque in præséntem diem.

℟. Secúndùm, *pag.* 415.

LECTIO II. *v.* 8.

Amasias victus à Joa.

TUnc misit Amasías núntios ad Joas fílium Jóachaz, fílii Jehu regis I'sraël, dicens: Veni, & videámus nos. Remisítque Joas rex I'sraël ad Amasíam regem Juda, dicens: Quare próvocas malum, ut cadas tu & Judas tecum? Et non acquiévit Amasías: ascendítque Joas rex I'sraël, & vidérunt se, ipse & Amasías rex Juda, in Béthsames óppido Judæ. Percussúsque est Juda coram I'sraël, & fugérunt unusquísque in tabernácula sua. Amasíam verò regem Juda fílium Joas fílii Ochozíæ cepit Joas rex I'sraël in Béthsames, & addúxit eum in Jerúsalem: & interrúpit murum Jerúsalem à porta E'phraïm usque ad portam ánguli, quadringéntis cúbitis. Tulítque omne aurum, & argéntum, & univérsa vasa,

quæ invénta sunt in domo Dómini, & in thesáuris regis, & óbsides, & revérsus est in Samaríam. Dormivítque Joas cum pátribus suis, & sepúltus est in Samaría cum régibus Iſraël: & regnávit Jeróboam fílius ejus pro eo. Vixit autem Amasías, fílius Joas, rex Juda, postquàm mórtuus est Joas fílius Jóachaz regis Iſraël, quíndecim annis. Factáque est contra eum conjurátio in Jerúsalem: at ille fugit in Lachis; & interfecérunt eum ibi. Et asportavérunt in equis, sepultúsque est in Jerúsalem cum pátribus suis in Civitáte David.

℟. Fiat misericórdia, *p.* 415.

LECTIO III. *v.* 21.

Jeroboam decimustertius rex Iſraël.

TUlit autem univérsus pópulus Judæ Azáriam annos natum sédecim, & constituérunt eum regem pro patre ejus Amasía. Ipse ædificávit Ælath, & restítuit eam Judæ, postquàm dormívit rex cum pátribus suis. Anno quintodécimo Amasíæ fílii Joas regis Juda, regnávit Jeróboam fílius Joas regis Iſraël in Samaría quadragínta & uno anno: & fecit quod malum est coram Dómino. Non recéssit ab ómnibus peccátis Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël. Ipse restítuit términos Iſraël, ab intróitu Emath, usque ad mare solitúdinis, nec locútus est Dóminus ut deléret nomen Iſraël de sub cœlo, sed salvávit eos in manu Jeróboam fílii Joas. Dormivítque Jeróboam cum pátribus suis régibus Iſraël, & regnávit Zacharías fílius ejus pro eo.

℟. Dicat nunc, *pag.* 416.

CANON.

Ex Sýnodo Viterbiénsi. *An.* 1614. *de vit. & honest. Cleric. Cap.* 19.

CLérici non solùm in statu mentis, sed in hábitu étiam córporis Deo complacére stúdeant, & hóminum aspéctum non offéndant.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 1.

Azarias decimus rex Juda.

ANno vigésimo séptimo Jeróboam regis Iſraël, regnávit Azárias fílius Amasíæ regis Juda. Sédecim annórum erat cùm regnáre cœpísset, & quinquagínta duóbus annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Jechelía de Jerúsalem. Fecítque quod erat plácitum coram Dómino, juxta ómnia quæ fecit Amasías pater ejus. Verúntamen excélsa non est demolítus: adhuc pópulus sacrificábat, & adolébat incénsum in excélsis. Percússit

autem Dóminus regem, & fuit leprósus usque in diem mortis suæ, & habitábat in domo líbera seórsùm: Jóathan verò fílius regis gubernábat palátium, & judicábat pópulum terræ. Et dormívit Azárias cum pátribus suis: sepeliéruntque eum cum majóribus suis in Civitáte David, & regnávit Jóathan fílius ejus pro eo.

℟. Confidénter, pag. 416.

LECTIO II. v. 8.

Zacharias decimusquartus, Sellum decimusquintus, Manahem decimussextus rex Israël.

ANno trigésimo octávo Azáriæ regis Juda, regnávit Zacharías fílius Jeróboam super Israël in Samaría sex ménsibus. Conjurávit autem contra eum Sellum fílius Jabes: percussítque eum palam, & interfécit, regnavítque pro eo. Sellum fílius Jabes regnávit trigésimo nono anno Azáriæ regis Juda: regnávit autem uno mense in Samaría. Et ascéndit Mánahem fílius Gadi de Thersa: venítque in Samaríam, & percússit Sellum fílium Jabes in Samaría, & interfécit eum, regnavítque pro eo. Tunc percússit Mánahem Thapsam, & omnes qui erant in ea, & términos ejus de Thersa, noluerant enim aperíre ei: & interfécit omnes prægnántes ejus, & scidit eas. Anno trigésimo nono Azáriæ regis Juda, regnávit Mánahem fílius Gadi super Israël decem annis in Samaría. Veniébat Phul rex Assyriórum in terram, & dabat Mánahem Phul mille talénta argénti, ut esset ei in auxílium, & firmáret regnum ejus. Indixítque Mánahem argéntum super Israël cunctis poténtibus & divítibus ut daret regi Assyriórum quinquagínta siclos argénti per singulos: reversúsque est rex Assyriórum, & non est morátus in terra. Et dormívit Mánahem cum pátribus suis: regnavítque Phaceía fílius ejus pro eo.

℟. Sperámus, pag. 416.

LECTIO III. v. 23.

Phaceia decimusseptimus, Phacee decimusoctavus rex Israël.

ANno quinquagésimo Azáriæ regis Juda, regnávit Phaceía fílius Mánahem super Israël in Samaría biénnio. Conjurávit autem advérsus eum Phacée fílius Romelíæ, dux ejus, & percússit eum in Samaría in turre domûs régiæ, juxta Argob, & juxta Aríe, & cum eo quinquagínta viros de fíliis Galaaditárum, & interfécit eum, regnavítque pro eo. Anno quinquagésimo se-

cúndo Azáriæ regis Juda, regnávit Phacée fílius Romelíæ super Iſraël in Samaría viginti annis. Et fecit quod erat malum coram Dómino: non recéſſit à peccátis Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël. In diébus Phacée regis Iſraël venit Theglathphálaſar rex Aſſur, & cepit Aïon, & Abel Domum, Maácha & Jánoë, & Cedes, & Aſor, & Gálaad, & Galilǽam, & univérſam Terram Néphthali; & tránſtulit eos in Aſſýrios. Conjurávit autem, & teténdit insídias Oſée fílius Ela contra Phacée fílium Romelíæ, & percúſſit eum, & interfécit: regnavítque pro eo vigéſimo anno Jóathan fílii Ozíæ.

℞. Confitémini Dómino, quóniam bonus: * Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135. 1. ℣. Scriptum eſt: Omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concilio Lateranénſi.

An. 1139. *ſub Innoc. II. Can.* 21. *q.* 4. *c. ult.*

CLérici in ſtatu mentis, in hábitu córporis Deo & homínibus placére ſtúdeant, nec intuéntium, quorum forma & exémplum eſſe debent, offéndant aſpéctum.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 32.

Joathan undecimus rex Judæ.

ANno ſecundo Phacée, fílii Romelíæ regis Iſraël, regnávit Jóathan fílius Ozíæ regis Juda. Viginti quinque annórum erat cùm regnáre cœpíſſet, & ſédecim annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Jerúſa, fília Sadoc. Fecítque quod erat plácitum coram Dómino: juxta ómnia, quæ féceràt Ozías pater ſuus, operátus eſt. Verúntamen excélſa non ábſtulit: adhuc pópulus immolábat, & adolébat incénſum in excélſis: ipſe ædificávit portam domûs Dómini ſublimíſſimam. In diébus illis cœpit Dóminus míttere in Judam Raſin regem Syriæ, & Phacée fílium Romelíæ. Et dormívit Jóathan cum pátribus ſuis, ſepultúſque eſt cum eis in Civitáte David patris ſui, & regnávit Achaz fílius ejus pro eo.

℞. In te, Dómine, *p.* 418.

LECTIO II. *Cap.* 16. 1.

Achaz duodecimus rex Juda.

ANno décimo ſéptimo Phacée fílii Romelíæ, regnávit Achaz fílius Jóathan regis Juda. Viginti annórum erat Achaz cum regnáre cœpíſſet, & ſédecim annis regná-

vit in Jerúsalem: non fecit quod erat plácitum in conspéctu Dómini Dei sui, sicut David pater ejus. Sed ambulávit in via regum Israël: insuper & filium suum consecrávit, tránsferens per ignem secúndùm idóla Géntium; quæ dissipávit Dóminus coram filiis Israël. Tunc ascéndit Rasin rex Syriæ, & Phacée filius Romelíæ rex Israël, in Jerúsalem ad præliándum: cúmque obsidérent Achaz, non valuérunt superáre eum. In témpore illo restítuit Rasin rex Syriæ, Aïlam Syriæ, & ejécit Judæos de Aïla: & Idumæi venérunt in Aïlam, & habitavérunt ibi usque in in diem hanc. Misit autem Achaz núntios ad Theglathphálasar regem Assyriórum, dicens: Servus tuus, & filius tuus ego sum: ascénde, & salvum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israël, qui consurrexérunt advérsùm me. Et cùm collegísset argéntum & aurum, quod inveníri pótuit in domo Dómini, & in thesáuris regis, misit regi Assyriórum múnera. Qui & acquiévit voluntáti ejus: ascéndit enim rex Assyriórum in Damáscum, & vastávit eam: & tránstulit habitatóres ejus Cyrénen, Rasin autem interfécit.

℟. Beneplácitum est, p. 414.

LECTIO III. *v. 10.*

Impietas regis Achaz.

PErrexítque rex Achaz in occúrsum Theglathphálasar regi Assyriórum in Damáscum: cúmque vidísset altáre Damásci, misit rex Achaz ad Uríam Sacerdótem exémplar ejus, & similitúdinem juxta omne opus ejus. Extruxítque Urías Sacérdos altáre: juxta ómnia, quæ præcéperat rex Achaz de Damásco, ita fecit sacérdos Urías, donec veníret rex Achaz de Damásco. Cúmque venísset rex de Damásco, vidit altáre, & venerátus est illud: ascendítque & immolávit holocáusta, & sacrifícium suum, & libávit libámina, & fudit sánguinem pacificórum, quæ obtúlerat super altáre. Porro altáre æreum, quod erat coram Dómino, tránstulit de fácie templi, & de loco altáris, & de loco templi Dómini: posuítque illud ex látere altáris ad Aquilónem. Præcépit quoque rex Achaz Uriæ sacerdóti, dicens: Super altáre majus offer holocáustum matutínum, & sacrifícium vespertínum, & holocáustum regis, & sacrifícium ejus, & holocáustum univérsi pópuli terræ, & sacrifícia eórum, & libámina eórum: & omnem sánguinem holocáusti, &

univérsum sánguinem víctimæ super illud effúndes : altáre verò æreum erit parátum ad voluntátem meam. Dormivítque Achaz cum pátribus suis, & sepúltus est cum eis in CivitáteDavid,& regnávit Ezechías filius ejus pro eo.

℟. Suávis Dóminus, *p.* 415.

CANON.

Ex Sýnodo Ebroïcénsi.

An. 1576. *Tit. de vit. & honest. Curatorum. Can.* 4.

ECclesiástici ánimi nitórem & mundítiem lucére fáciant étiam in exterióri vita & hábitu, ne vituperétur ac spernátur ministérium eórum, & in contuméliam Ecclésiæ récidat.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Osée decimusnonus & ultimus rex Israël.

ANno duodécimo Achaz regis Juda, regnávit Oséé filius Ela in Samaría super I'sraël novem annis. Fecítque malum coram Dómino : sed non sicut reges I'sraël, qui ante eum fúerant. Contra hunc ascéndit Salmánasar rex Assyriórum, & factus est ei Osée servus, reddebátque illi tribúta. Cúmque deprehendísset rex Assyriórum Osée, quòd rebelláre nitens misísset núntios ad Sua regem Ægypti, ne præstáret tribúta regi Assyriórum, sicut síngulis annis sólitus erat, obsédit eum, & vinctum misit in cárcerem. Pervagatúsque est omnem terram, & ascéndens Samaríam, obsédit eam tribus annis. Anno autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samaríam, & tránstulit I'sraël in Assyrios : posuítque eos in Hala, & in Habor juxta flúvium Cozan in civitátibus Medórum.

℟. Secúndùm, *pag.* 415.

LECTIO II. *v.* 24.

Assyrii à leonibus devorati.

ADdúxit autem rex Assyriórum de Babylóne, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sépharvaïm : & collocávit eos in civitátibus Samaríæ pro fíliis I'sraël : qui possedérunt Samaríam, & habitavérunt in úrbibus ejus. Cúmque ibi habitáre cœpíssent, non timébant Dóminum : & immísit in eos Dóminus leónes, qui interficiébant eos. Nuntiatúmque est regi Assyriórum, & dictum : Gentes, quas transtulísti, & habitáre fecísti in civitátibus Samaríæ, ignórant legítima Dei terræ : & immísit in eos Dóminus leónes, & ecce interfíciunt eos, eò quòd ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem rex Assyriórum, dicens : Dúcite illuc unum de Sacerdótibus,

quos inde captívos adduxístis, & vadat, & hábitet cum eis; & dóceat eos legítima Dei terræ. Igitur cùm venísset unus de Sacerdótibus his, qui captívi ducti fúerant de Samaría, habitávit in Bethel, & docébat eos quómodò cólerent Dóminum.

℟. Fiat misericórdia, *p*. 415.

LECTIO III. *v*. 29.

Assyrii Deo & idolis servientes.

UNaquæque gens fabricáta est deum suum: posuerúntque eos in fanis excélsis, quæ fécerant Samarítæ, Gens & Gens in úrbibus suis, in quibus habitábat. Viri enim Babylónii fecérunt Sochóthbenoth: viri autem Chutæi fecérunt Nergel: & viri de Emath fecérunt Asíma. Porro Hevæi fecérunt Nébahaz & Tharthac. Hi autem qui erant de Sepharvaïm, comburébant fílios suos igni, Adrámelech & Anámelech diis Sephárvaïm, & nihilóminus colébant Dóminum. Fecérunt autem sibi de novíssimis sacerdótes excelsórum, & ponébant eos in fanis sublímibus. Et cùm Dóminum cólerent, diis quoque suis serviébant juxta consuetúdinem Géntium, de quibus transláti fúerant Samaríam.

℟. Dicat nunc, *pag*. 416.

CANON,

Ex Concilio Cameracénsi. *An*. 1565. *tit*. 6. *Cap*. 15.

QUi tintinnábula, & campánulas ad harmóniam quandam pulsáre solent, cáveant omninò ne hujúsmodi pulsatióne cantiónes turpes, inhonéstas, & vulgò jactátas imiténtur; sed pótius hymnórum & canticórum Ecclésiæ modulatiónes.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap*. 18. 1.

Ezechias decimustertius rex Juda.

ANno tértio Osée filii Ela regis Israël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. Vigínti quinque annórum erat, cùm regnáre cœpísset: & vigínti novem annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Abi fília Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, & contrívit státuas, & succídit lucos, confregítque serpéntem æneum, quem fécerat Móyses: síquidem usque ad illud tempus fílii Israël adolébant ei incénsum: vocavítque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israël sperávit: itaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed ne-

que in his qui ante eum fuérunt. Et adhæsit Dómino, & non recéssit à vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde & erat Dóminus cum eo & in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, & non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, & omnes términos eórum, à Turre custódum usque ad civitátem munítam.

LECTIO II. v. 13.
Jerusalem à Sennacherib obsessa.

ANno quartodécimo regis Ezechíæ, ascéndit Sennácherib rex Assyriórum ad univérsas civitátes Juda munítas, & cepit eas. Misit autem rex Assyriórum Tharthan, & Rábsaris, & Rábsacen de Lachis ad regem Ezechíam, cum manu válida, Jerúsalem: vocaverúntque regem. Egréssus est autem ad eos Elíacim fílius Helcíæ præpósitus domûs, & Sobna scriba, & Jóahe fílius Asaph à commentáriis. Dixítque ad eos Rábsaces: Loquímini Ezechíæ: Hæc dicit rex magnus, rex Assyriórum: Quæ est ista fidúcia quâ niteris? Quòd si dixéritis mihi: In Dómino Deo nostro habémus fidúciam, nonne iste est, cujus ábstulit Ezechías excélsa & altária: & præcépit Judæ & Jerúsalem: Ante altáre hoc adorábitis in Jerúsalem? Nunquid sine Dómini voluntáte ascéndi ad locum istum, ut demolírer eum? Dóminus dixit mihi: Ascénde ad terram hanc, & demolíre eam. Hæc dicit rex: Non vos sedúcat Ezechías: non enim póterit erúere vos de manu mea. Neque fidúciam vobis tríbuat super Dóminum, dicens: Erúens liberábit nos Dóminus, & non tradétur cívitas hæc in manu regis Assyriórum. Quinam illi sunt in univérsis diis terrárum, qui eruérunt regiónem suam de manu mea ut possit erúere Dóminus Jerúsalem de manu mea.

LECTIO III. Cap. 19. 1.
Jerusalem Dei ope liberata.

QUæ cùm audísset Ezechías rex, scidit vestiménta sua, & opértus est sacco, ingressúsque est domum Dómini. Et misit Elíacim præpósitum domûs, & Sobnam scribam, & senes de Sacerdótibus opértos saccis, ad Isaíam Prophétam fílium Amos. Dixítque eis Isaías: Hæc dicétis dómino vestro: Hæc dicit Dóminus: Noli timére à fácie sermónum, quos audísti, quibus blasphemavérunt púeri regis Assyriórum me.

Ecce ego immíttam ei spíritum, & áudiet núntium & revertétur in terram suam, & dejíciam eum gládio in terra sua. Cúmque audísset rex Assyriórum, de Tháraca rege Æthiópiæ dicéntes: Ecce, egréssus est ut pugnet advérsùm te: & iret contra eum, misit núntios ad Ezechíam, dicens: Hæc dícite Ezechíæ regi Juda: Non te sedúcat Deus tuus, in quo habes fidúciam: neque dicas: Non tradétur Jerúsalem in manus regis Assyriórum. Factum est ígitur in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percússit in castris Assyriórum centum octogínta quinque míllia. Cúmque dilúculo surrexísset, vidit ómnia córpora mortuórum: & recédens ábiit, & revérsus est Sennácherib rex Assyriórum, & mansit in Nínive. Cúmque adoráret in templo Nesroch deum suum, Adrámelech & Sarásar fílii ejus percussérunt eum gládio, fugerúntque in terram Armeniórum, & regnávit Asarháddon fílius ejus pro eo.

C A N O N.

Ex Concílio Turonénsi secúndo.

An. 567. Can. 4.

LAïci secus altáre quo sancta mystéria celebrántur, inter Cléricos, tam ad Vigílias quàm ad Missas, stare pénitùs non præsúmant; sed pars illa, quæ à cancéllis versùs altáre divíditur, choris tantùm psalléntium páteat Clericórum.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. 2. Dómine Deus Isráël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ. 4. *Reg.* 19. 15.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA XVI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Ezechias ægrotans.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: & venit ad eum Isaías fílius Amos Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Prǽcipe dómui tuæ: moriéris enim tu & non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obsecro Dómine, meménto quæso, quómodò ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto, & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et ántequàm egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens:

Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas: & ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed & de manu regis Assyriórum liberábo te, & civitátem hanc, & prótegam urbem istam propter me, & propter David servum meum. Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cùm attulíssent, & posuíssent super ulcus ejus, curátus est.

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini: * Beáti qui scrutántur testimónia ejus. *Ps.* 118. *v.* 1. 2. ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11. 28. * Beáti.

LECTIO II. *v.* 8.

Sol retrogradus.

DIxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum à Dómino, quia Dóminus me sanábit, & quia ascensúrus sum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum à Dómino, quod factúrus sit Dóminus sermónem, quem locútus est: Vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrórsùm decem grádibus. Invocávit itaque Isaías Prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in in horológio Achaz, retrórsùm decem grádibus.

℟. Benedíctus es, Dómine, * Doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118. 12. ℣. Dómine, quid me vis fácere? *Act.* 9. 6. * Doce me.

LECTIO III. *v.* 12.

Ezechias Babyloniis thesauros suos ostendit.

IN témpore illo misit Beródach Báladan, fílius Báladan, rex Babyloniórum, lítteras & múnera ad Ezechíam: audíerat enim quòd ægrotásset Ezechías. Lætátus est autem in advéntu eórum Ezechías, & osténdit eis domum arómatum, & aurum & argéntum, & pigménta vária, unguénta quoque, & domum vasórum suórum, & ómnia quæ habére póterat in thesáuris suis: non fuit quod non monstráret eis Ezechías in domo sua, & in omni potestáte sua. Venit autem Isaías Prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei: Quid dixérunt viri isti? aut unde venérunt ad te? Cui ait Ezechías: De terra longínqua venérunt ad me,

de Babylóne. At ille respóndit: Quid vidérunt in domo tua? Ait Ezechías: O'mnia quæcúnque sunt in domo mea, vidérunt: nihil est quod non monstráverim eis in thesáuris meis. Dixit itaque Isaías Ezechíæ: Audi sermónes Dómini: Ecce dies vénient, & auferéntur ómnia quæ sunt in domo tua, & quæ condidérunt patres tui usque in diem hanc, in Babylónem: non remanébit quidquam, ait Dóminus. Sed & de fíliis tuis qui egrediéntur ex te, quos generábis tolléntur, & erunt eunúchi in palátio regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Isaíam: Bonus sermo Dómini, quem locútus es: sit pax & véritas in diébus meis. Dormivítque Ezechías cum pátribus suis, & regnávit Manásses fílius ejus pro eo.

℟. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * In omni témpore. *Ps.* 118. 20. ℣. Si vis ad vitam ingredi, serva mandáta. *Matth.* 19. 17. * In omni. ℣. Glória Patri. * In omni.

IN II. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO IV. *Cap.* 48. 19.

Ezechiæ gesta.

EZechías munívit civitátem suam, & indúxit in médium ipsius aquam, & fodit ferro rupem, & ædificávit ad aquam púteum. In diébus ipsius ascéndit Sennácherib, & misit Rábsacem, & sústulit manum suam contra illos, & éxtulit manum suam in Sion, & supérbus factus est poténtiâ suâ. Tunc mota sunt corda, & manus ipsórum: & doluérunt quasi parturiéntes mulíeres.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo: & * In hoc scimus quóniam manet in nobis. I. *Joan.* 3. 24. ℣. Beáti omnes qui ámbulant in viis Dómini. *Ps.* 127. 1. * In hoc.

LECTIO V. *v.* 22.

Ezechiæ pietas.

INvocavérunt Dóminum misericórdem, & expandéntes manus suas, extulérunt ad cœlum: & sanctus Dóminus Deus audívit citò vocem ipsórum. Non est commemorátus peccatórum illórum, neque dedit illos inimícis suis, sed purgávit eos in manu Isaíæ sancti Prophétæ. Dejécit castra Assyriórum, & contrívit illos A'ngelus Dómini. Nam fecit Ezechías quod plácuit Deo, & fórtiter ivit in via David patris sui, quam mandávit illi Isaías Prophéta magnus, & fidélis in conspéctu Dei. In diébus ipsius retrò rédiit Sol, & áddidit regi vitam. Spíritu ma-

gno vidit última, & consolátus est lugéntes in Sion. Usque in sempitérnum osténdit futúra, & abscóndita ántequàm evenírent.

℟. Lex Dómini immaculáta convértens ánimas, * Testimónium Dómini fidéle sapiéntiam præstans párvulis. *Ps.* 18. 8. ℣. Verbum Christi hábitet in vobis in omni sapiéntia. *Coloss.* 3. 16. * Testimónium.

LECTIO VI. *Cap.* 49. 1.

David, Ezechiæ & Josiæ Encomium.

Memória Josiæ in compositiónem odóris facta, opus pigmentárii. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória, & ut música in convívio vini. Ipse est diréctus divínitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. Et gubernávit ad Dóminum cor ipsius, & in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Præter David, & Ezechíam, & Josíam, omnes peccátum commisérunt: nam reliquérunt legem Altíssimi reges Juda, & contempsérunt timórem Dei.

℟. Da mihi intelléctum, Dómine, & scrutábor legem tuam, & custódiam illam in toto corde meo, * Inclína cor meum in testimónia tua. *Ps.* 118. *v.* 34. 36. ℣. Hæc est enim cháritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus. 1. *Joan.* 5. 3. * Inclína. ℣. Glória. * Inclína.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO VII. *Cap.* 8. 28.

Amantibus Deum omnia utilia.

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit: & prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui; ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit?

℟. Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * Protéctor est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17. 31. ℣. Beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium. 1. *Timoth.* 6. 15. * Protéctor.

LECTIO VIII. *v.* 35.

Amantes Deum nihil separabit à Christo.

QUis ergo nos separábit à charitáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an perículum? an persecútio? an gládius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus, propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque A'ngeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre à charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℞. Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas: * Requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus. *Ps.* 24. 10. ℣. In eo crescátis in salútem, si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. 1. *Pet.* 2. *v.* 2. 3. * Requiréntibus.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 14. 1.

Hydropicus Sabbato curatus.

IN illo témpore; Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum Sábbato manducáre panem, & ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. *in Lucam.*

CUrátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans, ánimæ gravábat offícia, spíritûs extinguébat ardórem. Deinde docétur humílitas, dùm in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis, asperitátem coërcitiónis exclúderet, rátio profíceret ad persuasiónis effétum, & corréctio emendáret affectum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes & débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est.

℞. Cùm invitátus fúeris ad núptias, recúmbe in novíssimo loco, ut, qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius: * Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus. *Luc.* 14. *v.* 8. 10. ℣. Mélius est ut dicátur tibi: Ascénde, quàm ut humiliéris. *Prov.* 25. 7. * Tunc. ℣. Glória. * Tunc.

Ad

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum, hydrópicus erat ante illum & dixit ad Legisperítos & Pharisæos : Si licet Sábbato curáre ? *Luc.* 14. *v.* 1. 2. 3.

Orémus. *Oratio.*

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi primo.

An. 1536. *part.* 7. *Cap.* 29.

CAvénda summópere post exéquias delicáta convívia, crápulæ, ac comessatiónes, ne Deus placándus, magis irritétur.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Apprehénsum sanávit hydrópicum Jesus, ac dimísit. *Luc.* 14. 4.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 33. 1.

Manasses decimusquartus rex Juda.

DUódecim annórum erat Manásses cùm regnáre cœpísset, & quinquagínta quinque annis regnávit in Jerúsalem. Fecit autem malum coram Dómino, juxta abominatiónes Géntium, quas subvértit Dóminus coram fíliis Israël : & convérsus instaurávit excélsa, quæ demolítus fúerat Ezechías pater ejus : construxítque aras Baálim, & fecit lucos, & adorávit omnem milítiam cœli, & cóluit eam. Ædificávit quoque altária in domo Dómini, de qua díxerat Dóminus : In Jerúsalem erit nomen meum in ætérnum. Ædificávit autem ea cuncto exercítui cœli in duóbus átriis domûs Dómini. Transiréque fecit fílios suos per ignem in Valle Benénnon : observábat sómnia, sectabátur augúria, maléficis ártibus inserviébat, habébat secum magos, & incantatóres : multáque mala operátus est coram Dómino, ut irritáret eum.

℟. Beáti, *pag.* 429.

LECTIO II. *v.* 7.

Manasses ab Assyriis captus.

SCúlptile & conflátile signum pósuit in domo Dei, de qua locútus est Deus ad David, & ad Salomónem fílium ejus, dicens : In domo hac & in Jerúsalem, quam elégi de cunctis tríbubus Israël, ponam nomen meum in sempitérnum. Et movéri non fáciam pedem Israël de terra, quam trádidi pátribus eórum : ita duntáxat si custo-

dierint fácere quæ præcépi eis, cunctámque legem & cæremónias, atque judícia per manum Móysi. I'gitur Manásses sedúxit Judam, & habitatóres Jerúsalem, ut fácerent malum super omnes Gentes, quas subvérterat Dóminus à fácie filiórum I'sraël. Locutúsque est Dóminus ad eum, & ad pópulum illíus, & atténdere noluérunt. Idcircò superindúxit eis príncipes exércitûs regis Assyriórum: ceperúntque Manássen, & vinctum caténis atque compédibus duxérunt in Babylónem.

℟. Benedíctus, *p.* 429.

LECTIO III. *v.* 12.

Manasses pœnitentiam agens.

POstquàm coangustátus est, orávit Dóminum Deum suum: & egit pœniténtiam valdè coram Deo patrum suórum. Deprecatúsque est eum, & obsecrávit inténtè: & exaudívit oratiónem ejus, reduxítque eum Jerúsalem in regnum suum, & cognóvit Manásses quòd Dóminus ipse esset Deus. Post hæc ædificávit murum extra Civitátem David, ad Occidéntem Gihon in conválle, ab intróitu portæ píscium per circúitum usque ad Ophel, & exaltávit illum vehementer: constituítque príncipes exércitûs in cunctis civitátibus Juda munítis: & ábstulit deos aliénos, & simuláchrum de domo Dómini, aras quoque, quas fécerat in monte domûs Dómini, & in Jerúsalem, & projécit ómnia extra urbem. Porro instaurávit altáre Dómini, & immolávit super illud víctimas, & pacífica, & laudem; præcepítque Judæ ut servíret Dómino Deo I'sraël. Dormívit ergo Manásses cum pátribus suis, & sepeliérunt eum in domo sua: regnavítque pro eo fílius ejus Amon.

℟. Concupívit, *p.* 438.

CANON.

Ex Concílio Bituricénsi. *An.* 1584. *tit.* 10. *de Reliq. Sanctorum.*

HOnorámus Relíquias Mártyrum, ut Deum, cujus servi sunt, adorémus: honorámus servos, ut honor servórum redúndet in Dóminum. Si enim ossa Mártyrum pólluunt contingéntes, quómodò Eliséus Prophéta mórtuus mórtuum suscitávit?

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 33. 21.

Amon decimusquintus rex Juda.

VIgínti duórum annórum erat Amon, cùm regnáre cœpisset: & duóbus

annis regnávit in Jerúsalem. Fecítque malum in conspéctu Dómini, sicut fécerat Manásses pater ejus: & cunctis idólis, quæ Manásses fúerat fabricátus, immolávit atque servívit. Et non est revéritus fáciem Dómini, sicut revéritus est Manásses pater ejus: & multò majóra delíquit. Cúmque conjurássent advérsùs eum servi sui, interfecérunt eum in domo sua. Porro réliqua pópuli multitúdo, cæsis iis, qui Amon percússerant, constítuit regem Josíam fílium ejus pro eo.

℟. Qui servat, *p.* 430.

Lectio II. *Cap.* 34. 1.

Josias decimussextus rex Juda.

OCto annórum erat Josías cùm regnáre cœpísset, & trigínta & uno anno regnávit in Jerúsalem. Fecítque quod erat rectum in conspéctu Dómini, & ambulávit in viis David patris sui: non declinávit neque ad déxteram, neque ad sinístram. Octávo autem anno regni sui, cùm adhuc esset puer, cœpit quærere Deum patris sui David, & duodécimo anno postquàm regnáre cœ́perat, mundávit Judam & Jerúsalem ab excélsis, & lucis, simulacrísque & sculptílibus. Destruxerúntque coram eo aras Baálim: & simulácra quæ superpósita fúerant, demolíti sunt: lucos étiam, & sculptília succídit atque comminuit: & super túmulos eórum, qui eis immoláre consuéverant, fragménta dispérsit. Ossa prætéreà sacerdótum combússit in altáribus idolórum, mundavítque Judam & Jerúsalem, sed & in úrbibus Manásse, & E'phraïm, & Símeon usque Néphthali, cuncta subvértit.

℟. Lex Dómini, *pag.* 431.

Lectio III. *v.* 7.

Templum Domini purificat Josias, & readificat.

CU'mque altária dissipásset, & lucos, & sculptília contrivísset in frusta, cunctáque delúbra demolítus esset de univérsa terra I'sraël, revérsus est in Jerúsalem. I'gitur anno octávo décimo regni sui, mundátâ jam terrâ & templo Dómini, misit Saphan fílium Eselíæ, & Maasíam príncipem civitátis, & Joha fílium Jóachaz à commentáriis, ut instauráre nt domum Dómini Dei sui. Qui venérunt ad Helcíam Sacerdótem magnum: acceptámque ab eo pecúniam, quæ illáta fúerat in domum Dómini, & quam congregáverant Levítæ, & janitóres de Manásse, & E'phraïm, & univérsis relíquiis I'sraël,

ab omni quoque Juda, & Bénjamin, & habitatóribus Jerúsalem, tradidérunt in mánibus eórum, qui præérant operáriis in domo Dómini, ut instaurárent templum, & infirma quæque sarcírent. At illi dedérunt eam artifícibus, & cæmentáriis, ut émerent lápides de lapidicínis, & ligna ad commissúras ædifícii, & ad contignatiónem domórum quas destrúxerant reges Juda. Qui fidéliter cuncta faciébant.

℟. Da mihi, *pag.* 431.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 25. *decr. de invocat. Sanctorum.*

STátuit sancta Sýnodus nulla étiam admitténda esse nova mirácula, nec novas Relíquias recipiéndas, nisi recognoscénte & approbánte Epíscopo, qui simulátque de iis áliquid compértum habúerit, adhíbitis in consílium Theólogis, & áliis piis viris, ea fáciat quæ veritáti & pietáti consentánea judicáverit.

PROPRIUM SANCTORUM.

Pars Æstivalis.

FESTA MAII.

DIE XXVII.

In Festo
SANCTI ILDEVERTI
Episcopi.

Simplex.

De Communi unius Pontificis.

In primis Vesperis omnia de Feria usque ad Capitulum, à Capitulo omnia de Festo ut in Communi.

Oratio, Exáudi, *p.* xix.

Ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, & Psalmi de Feria: duo priora Responsoria erunt secundum & tertium Feriæ, dempto Glória Patri. *Tertia Lectio cum Respons. de Sancto.*

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ.

LECTIO III.

Ex Fast. Eccles. Meld.

ILdevértus nobílibus & piis paréntibus ortus à beáto Faróne Meldénsi Epíscopo in clericáli milítia institútus, & ad sacros O'rdines sublimátus, Présbyter factus est. In eo gradu arctiórem adhuc vitæ ratiónem cóluit, Scripturárum lectióni atténtus, cilício vestítus ad carnem; hábitu modésto, abstinéntiâ mirábili carnem crucifígens. Quaprópter ómnium votis sancto Faróni suffféctus, gregem suum bonus Pastor, non solùm verbo & doctrínâ, quod præcípuum Epíscopi munus est, sed & oratiónibus, eleemósynis, benignitáte, ómnium virtútum exémplo pascébat: cœlo tandem matúrus obdormívit in Dómino circa finem séptimi sǽculi. Sepúltus est in Basílica, quam ædificáverat Vignelíaci prope Meldas. Célebris est cultus sancti Ildevérti in collégio canonicórum Gornacénsium Diœcésis Rotomagénsis, ubi caput ipsíus in pretiósa capsa requiéscit, & frequénti popu-

lórum concúrsu honorátur.

℟. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, * Quia erat vir bonus & plenus Spíritu sancto. *Act.* 11. *v.* 23. 24. ℣. In diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 4. * Quia erat. ℣. Glória Patri. * Quia erat.

Ad Laudes & Horas, omnia de Communi unius Pontificis.

Non dicuntur secundæ Vesperæ de Festo, neque de eo fit commemoratio. Et sic de aliis Simplicibus.

DIE XXVIII.

In Festo SANCTI GERMANI Episcopi.

Simplex.

Oratio, Da, quæsumus, *pag.* xix.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Venant. Fortunat. Pict. Episc. secul. 1. *Bened.*

GErmánus apud Æduos natus, Présbyter primùm, & Monastérii sancti Symphoriáni Æduénsis Abbas, morum sanctitáte ad Episcopátum Parisiénsis Ecclésiæ assúmptus est. Nihil ibi remísit de vitæ austeritáte, quam in Monastério égerat. Horâ noctis tértiâ Ecclésiam ingréssus, non recedébat ante dilúculum, céteris de Clero per tres vigílias sibi vicíssim ad psalléndum succedéntibus. Mira erat ejus in páuperes, máximè verò in servos captivósque rediméndos beneficéntia, & Childebérto regi tam probáta, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingéntem ei pecúniam subministráret. Caribértum unum è Francis régibus qui uxóris sorórem dúxerat, sacris interdíxit. Sigebértum per lítteras à cæde Chilpeníci fratris deterrére conátus est, & suis mónitis reluctántem brevi moritúrum prædíxit. In Sýnodo Bituricénsi plúrimos Judæos Christo lucrátus est. Sedit in Concílio Parisiénsi tértio & quarto, & Turonénsi secúndo. Obiit quinto Kaléndas Júnii, corpúsque ejus sepúltum fuit ad sanctum Vincéntium, & sub Pippíno rege in majórem basílicam hujus Monastérii, quòd hódiè ejus nómine San-germánum appellátur, translátum est.

℟. Tribuit in simplicitáte, * Præest in solicitúdine, miserétur in hilaritáte. *Rom.* 12. 8. ℣. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória. *Eccli.* 49. 2. * Præest. ℣. Glória Patri. * Præest.

FESTA JUNII.

DIE II.

In Festo
SANCTORUM POTHINI
Lugdunensium Episcopi
& Sociorum Martyrum.
Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum.

Oratio, Mártyris tui Pothini & Sociórum, *pag.* xiij.

Pro commem. SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ, Martyrum.

Ant. 2. D. Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7. 14.

℣. In te, Dómine, speravérunt, ℟. Et liberásti eos. *Ps.* 21. 5.

Oratio, Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xiij.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennénsis & Lugdunénsis ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ.

Apud Euseb. hist. lib. 5. *c.* 1.

LECTIO III.

BEatíssimus Pothínus Lugdunénsis Epíscopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, prosequéntibus ipsum magistrátibus civitátis, & univérsâ plebe váriis eum clamóribus impeténte, tanquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus à præside quisnam esset Christianórum Deus, respóndit: Si dignus fúeris, cognósces. Post hæc inhumánè raptátus & innúmeris plagis affectus est; cùm ii quidem, qui própiùs astábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs distábant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjicerent; omnes déniquè gravíssimi piáculi reos se existimárent, nisi pro sua quisque parte ei petulánter insultáret. Exinde vix adhuc spirans in cárcerem projéctus est, tandémque post bíduum ánimam exhalávit: Matúrus verò neóphytus, & Diáconus Ecclésiæ Viennénsis, nómine Sanctus, cum Blandína ancílla, ducti sunt ad béstias in amphiteátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, & bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémò férream cáthedram, cui superpósitâ Mártyrum membra, cùm torreréntur, illórum nares

molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfúncti, cùm vitálem spíritum diù protraxíssent, tandem juguláti sunt. Blandína autem post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objécta est, à quo diù in altum jactáta, demùm & ipsa víctimæ instar juguláta est.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, * Quia prima abiérunt. *Apoc.* 21. 4. ℣. Accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini. *Sap.* 5. 17. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Ad Laudes, pro commem. SS. Marcellini & Petri.

Ant. 6. f. In mundo pressúram habébitis, sed confídite, ego vici mundum. *Joan.* 16. 33.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Psal.* 96. 10.

Oratio, Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xiij.

DIE III.

In Festo

SANCTÆ CLOTILDIS

Francorum Reginæ, & Viduæ.

Duplex minus.

De Communi unius Mulieris.

IN PRIMIS VESPERIS.

Hymnus.

THURE votivo sacra templa fument,
Glóriam regni cánimus Clotíldem:
Hac genus nostrum dídicit magístrâ
Crédere Christo.

VANA dum regem simulácra fallunt,
Quæ colit verum pia sponsa Numen,
Cállidas hostis malè blandiéntis
Índicat artes.

VIX parit natos; renuénte sponso,
Hos Deo reddit melióre partu:
Sicque se prolis dúplici paréntem
Múnere prodit.

QUEM Deum conjux venerátur, orat
Ipse Rex pugnâ ferè profligátus;
Et domum victor redit auditúrus
Verba salútis.

FORMA tu regni nova sis, Clotíldis:
Te novum factis iter edocénte,
Índuit puros sibi facta dispar
Gállia mores.

SUMMA laus Patri, Genitóque summa,
Laus tibi compar utriúsque Nexus;

Tuque fac primæ pietátis ardor,
Christe, resúrgat.
Amen.

Oratio, Réspice, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus, THURE votivo, *ut suprà.*

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. *ex Nocturno de Communi, secundùm Feriam. Et sic in aliis Duplicibus minoribus.*

Lectio prima de Scripturæ occurrente, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Gregor. Turon. & aliis scriptoribus apud Duchesne.

CLotíldis Chilperíci fília Clodovéo adhuc éthnico in conjúgium à pátruo Gundobáldo data, primogénitum Ingómerem, toleránte magis quàm approbánte Clodovéo, baptizári jussit. Cùm autem infántis in Albis defúncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac eam baptísmo tribúeret, gráviter Clotíldem objurgávit, assevérans deos pátrios ob contémptum sui núminis irátos fílium eripuísse. At illa: Deo, inquit, omnipoténti creatóri ómnium grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indígnam, ut de útero meo génitum regno suo ascíret. Alterum quoque fílium Clodómerem baptizári curávit: quo páriter ægrotánte, irátus est rex, affírmans, fore ut idem ei quod fratri contíngeret: sed matris précibus conváluit. Clotíldis, quæ matrimónio consénserat, eâ lege, ut abjéctâ idololátriâ, verum Deum cóleret Clodovéus, non cessábat hortári príncipem, ut staret promíssis, ejúsque conversiónem ad fidem cum lácrymis & gemítibus eníxè postulábat à Deo. At rex Francórum superstitiónibus nímiùm addíctus rem protráxit, donec in expeditióne Allemánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitorúmque cónjugis memor, imploráto Christi auxílio, sese voto astrínxit ad suscipiéndam veri Dei Religiónem, si victóriam de hóstibus reportáret. Regína de rebus gestis cértior facta, Regi læta occúrrit apud Rhemos, & advocávit sanctum Remígium civitátis hujus Antístitem, à quo princeps fidem edóctus baptizátus est, & Chrísmate sacro inúnctus. Post Clodovéi mortem Turónes pétiit Clotíldis, ibíque ad sancti Martíni sepúlchrum pernox in vigíliis & oratiónibus, ceteríſque piis opéribus inténta, réliquum vi-

tæ tempus exégit. Clodómeris in bello Burgúndico occísi filios nepótes suos, Theobáldum, Guntárium, & Clodoáldum educávit: ac tandem plena diérum Turónis migrávit ad Dóminum, & Parísios inter psalléntium choros transláta, sepúlta est à fíliis Childebérto & Clotário régibus ad latus Clodovéi in sacrário basílicæ sancti Petri, nunc sanctæ Genovéfæ: ibíque ipsíus Relíquiæ in capsa argéntea repósitæ populórum públicæ veneratióni exponúntur. Apud Andelíacum, cujus præcípuam sancta Clotíldis fundáverat Ecclésiam, fit étiam quotánnis máximus populórum undequáque concúrsus, ejúsdem Sanctæ Relíquias reveréndi causâ, & ipsíus apud Deum intercessiónis postulándæ.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 13. 18.

Parabola grani sinapis, & fermenti in farina.

IN illo témpore: Dicébat Jesus: Cui símile est regnum Dei, & cui símile æstimábo illud? Símile est grano sinápis, quod accéptum homo misit in hortum suum, & crevit: & factum est in árborem magnam. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi,

Comment. lib. 7. in Evang. Luc. cap. 13.

OPportúnè granum sinápis suprà díximus Christum, quia cor hóminis accéndit: eóque plerique ferméntum Christum putant, quòd virtútem attóllat accéptam. Et quia ferméntum ex farína ut non spécie géneri suo præstat: Christus quoque ex pátribus, æquális córpore, sed divinitáte incomparábilis præeminébat. Igitur sancta Ecclésia quæ typo mulíeris istíus evangélicæ figurátur, cujus farína nos sumus, Dóminum Jesum in interióribus nostræ mentis abscóndit, donec ánimi nostri secréta penetrália color sapiéntiæ cœléstis obdúcat.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitul. 1. *Cor.* 7. *v.* 13. 14.

SI qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem.

Hymnus.

ORBATA conjux cónjuge príncipe,
Secli nocívi tránsfuga nóbilis,
Aulâ relíctâ, se, suísque,
Corde Deum meditátur unum.

Ortos nepótes sánguine régio
Intaminátis móribus imbuit;
Monstrat perénnes comparáre,
Christe, tibi militándo, palmas.

Qui sceptra patris júraque dívidunt
Natos poténti consílio juvat,
Si fortè peccant, filiórum
Facta piat sibi dura mater.

Pro gente jam fit víctima pública;
Ingens volúptas paupériem pati,
Uníusque mentem tangit ardor
Oppróbrio crucis ebriári.

Laus summa Patri, summaque Fílio,
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus,
Tu quam dedísti per Clotildem,
Fac fídei renovétur ardor. Amen.

Oratio.

Réspice, quǽsumus, Dómine, Francórum benígnus impérium; & quibus per devótam sanctæ Clotíldis instántiam donum fídei contulísti, iísdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis afféctum. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Hymnus, Thure votivo, *ut in j. Vesperis.*

Die VIII.
In Festo SANCTI GILDARDI Pontificis Rotomagensis.
Semiduplex.

Oratio, Omnípotens, p. xix.
Comm. S. Medardi Episc.

Ant. 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ & disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël. *Eccli.* 45. 6.

℣. Véritas mea & misericórdia mea cum ipso, ℞. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88. 25.

Oratio, Misericórdiam, *ut infrà.*

Ad Officium Nocturnum.

Tres Antiphonæ, Versic. & tria Respons. ex Nocturno de Communi occurrente secundùm Feriam. Et sic in aliis Semiduplicibus.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Lectio III.

Boll. Tom. 3. 3. *Febr. Coint. Ann.* 486. 488.

Gildárdus ordinátus Présbyter anno quadringentésimo septuagésimo tértio, & eo múnere per quíndecim annos cum laude perfunc-

tus, Rotomagénsis Epíscopus consecrátus est. Anno quingentésimo undécimo tanquàm Metropolíta secúndæ Províncíæ Célticæ intérfuit Concílio primo Aurelianénsi, quod regnánte Clodovéo hábitum est. Sancto Laudo Constantiénsi Epíscopo manus impósuit, & plenus méritis óbiit in Dómino. Sepúltus est in Ecclésia Rotomagénsis civitátis Vírgini Deíparæ dedicáta, cui deínceps sancti Gildárdi nomen índitum est. Sanctum Flávium hábuit succeffórem qui anno quingentésimo trigésimo tértio sedit in Concílio Aurelianénsi secúndo.

Pro commemoratione sancti Medardi.

Ant. 4. f. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivénte offérre sacrifícium Deo, incénsum, & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45. 20.

℣. Exaltávi eléctum de plebe mea, ℟. O'leo sancto meo unxi eum. *Psal.* 88. *v.* 20. 21.

Oratio.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti Medárdi Pontíficis intercéssio beáta concíliet, ut, qui incessábili culpâ offéndimus, ejúsdem assíduis précibus ab omni reátu liberémur. Per Christum.

DIE XI.
In Festo
SANCTI BARNABÆ
Gentium Apostoli.

Duplex majus.

IN PRIMIS VESPERIS.

Capitulum. *Isai.* 42. 6.

EGo Dóminus vocávi te in justítia, & apprehéndi manum tuam, & servávi te, & dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium.

℟. Relínquent Gentes idóla sua: * Vénient in Jerúsalem, & inhabitábunt in ea; & † Gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorántes regem I'sraël. *Tob.* 14. *v.* 8. 9. ℣. Paulus, & Bárnabas dixérunt: Quóniam repéllitis verbum Dei; ecce convértimur ad Gentes. *Act.* 13. 46. * Vénient. ℣. Glória Patri. † Gaudébunt.

Hymnus. *Sanctol. Vict.*

COElo datur quiéscere,
Terris relíctis, Bárnabas:
Solémnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

QUEM propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno repéndens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejúnia,
Intérque solémnes preces,
Jubénte sancto Spíritu,
Christi creáris Núntius.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Oratio, Deus, qui beátum, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus, CŒLO datur, *ut suprà.*

Novem Psalmi Feriales cum novem Antiphonis de Communi Apost. Versiculus & tria Responsoria de eodem Communi secundùm Feriam. Et sic in aliis Duplicibus majoribus.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Actibus Apostolorum & Usuardo.

BArnabas, qui & Joseph, Levítes génere, Cyprius origine, prétium agri, quem possidébat, áttulit ad pedes Apostolórum, ad quos & pósteà Paulum addúxit recèns convérsum. Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia, quæ accéperat quosdam ibi discípulos, Dóminum Jesum Græcis annuntiásse, cùm vidísset grátiam Dei, gavísus est, & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Proféctus est inde Tarsum, ut quæréret Paulum, quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam: & annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésia, & docuérunt turbam multam, ita ut cognominaréntur primùm Antiochíæ discípuli, Christiáni. Postquàm autem ibi cum Prophétis & Doctóribus ministrássent Dómino Bárnabas & Saulus, & jejunássent; dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto, abiérunt Seleúciam, & inde navigavérunt Cyprum, ac multas prætéreà urbes regionésque peragravérunt, prædicántes Evangélium & confirmántes ánimas discipulórum, exhortantésque ut permanérent in fide: & quóniam per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in regnum Dei. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberéntur, vocaréntque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium; illi conscíssis túnicis suis prohibuérunt ne turbæ ipsis immolárent, constituTísque per síngulas Ecclésias Presbyteris, navigavérunt Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei in opus, quod

complevérunt. Ortâ ibi seditióne, propter Judæos, qui volébant Gentes ad Deum convérsas circuncídi, statútum est ut Saulus & Bárnabas rem Jerúsalem ferrent ad Apóstolos, qui in Concílio nil ex legis jugo discípulis imponéndum decrevérunt, quàm hæc necessária: Ut ab immolátis, sánguine, & suffocáto, ac fornicatióne abstinérent; commendarúntque Bárnabam ac Paulum, ut qui pro Christi nómine suas tradíderant ánimas. Hinc revérsi sunt Antiochíam, unde pósteà Paulus A'siam pétiit: Bárnabas autem unà cum Joánne qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum; multísque demùm perfúnctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Corpus ejus prope Salamínam Cypri Metrópolim, Zenóne imperánte, repértum est; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsíus Bárnabæ manu scriptum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 10. *1.*

Missio Apostolorum.

IN illo témpore; Designávit Dóminus & álios septuaginta duos, & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Hom. 17. *in Evang.*

DO'minus & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dùm áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi: & minus quàm inter duos, habéri cháritas non potest. Nemo enim própriè ad semetípsum habére charitátem dícitur, sed diléctio ad álterum tendit, ut esse cháritas possit. Ecce enim binos ad prædicándum Dóminus discípulos mittit: quátenus hoc tácitus nobis insínuet: quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus: prædicatóres enim suos Dóminus séquitur, quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque

per hoc véritas in mente suscipitur.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. *Act.* 13. v. 7. 12.

PRocónsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Paulo, desiderábat audíre verbum Dei, tunc cùm vidíſſet factum, crédidit admírans super doctrína Dómini.

Hymnus. *Santol. Vict.*

PAuli labórum párticeps,
Consors & in perículis,
Vos unus ambo Spíritus
Vos una junxit cháritas.

Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebéllis réppulit,
Nil hæsitántes, éxteris
Portástis illam Géntibus.

Fac, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœléste donum réspuant.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Psal.* 63. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. e. Cùm veníssent Antiochíam Bárnabas & Paulus, & congregássent Ecclésiam, retulérunt quanta fecíſſet Deus cum illis, & quia aperuíſſet Géntibus óstium fídei. *Act.* 14. 25.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide, & Spíritu sancto, ad opus vocatiónis & conversiónis Géntium assúmere dignátus es; concéde ut mémores óperis & charitátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur. Per eúmdem .... in unitáte ejúsdem Spíritûs sancti Deus. Per ómnia.

AD TERTIAM.

Capitulum. *Act.* 13. 43.

SEcúti sunt multi Judæórum, & coléntium advenárum, Paulum & Bárnabam, qui loquéntes suadébant eis, ut permanérent in grátia Dei.

AD SEXTAM.

Capitul. *Act.* 13. v. 46. 47.

COnstánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes: sic enim præcépit nobis Dóminus.

AD NONAM.

Capitulum. *Act.* 11. 25.

PRoféctus est Bárnabas Tarsum, ut quǽreret Saulum: quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam. Et annum tótum conversáti

sunt ibi in Ecclésia, & docuérunt turbam multam.

AD VESPERAS.

Capitulum. Act. 13. *v.* 50. 51. 52.

JUdæi concitavérunt mulíeres religiósas & honéstas in Paulum & Bárnabam, & ejecérunt eos de fínibus suis: at illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, & Spíritu sancto.

Hymnus, Cœlo datur quiéscere, *ut ad primas Vesperas.*

DIE XVI.

In Festo

SS. CYRICI ET JULITTÆ Matris ejus, Martyrum.

Simplex.

Oratio, Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xiij.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex Epístola Theodóri Epíscopi Icónii.

Apud Ruinart ad ann. 305.

LECTIO III.

COmprehénditur ínclyta Martyr Julítta tenélla valdè ætáte puéllum Cyricum compléctens, tum illa tribunáli adhíbita, noménque ac fortúnam patriámque rogáta; Dómini nostri Jesu Christi sibi nomen adscívit, dicens: Christiána sum. Irâ accénsus Prætor Alexánder tolli ab ea púerum jussit ac ad se addúci, quippe elegántem, ac necdum per ætátem quidquam sciéntem. Matrem verò compósito córpore atque distento crudis nervis immániter cædi imperávit. Vi autem abs strénuæ Mártyris sinu avúlsum púerum, totúmque in matrem gestiéntem, nec ab ea océllos avocántem, carnífices Prætóri ádhibent. Accépto Prætor manu púero blandè delíniens à fletu cohibére omníno nitebátur. Puer verò inténtis in matrem lumínibus caput avertébat manibúsque obnítens Prætóris fáciem unguículis scalpébat. Æ'mulam vocem pronuntiávit ipsam matris prædicatiónem edens, ac clamans: Christiánus sum. Exscandéscens agréstis fera, nec enim homo nuncupándus, è sublími sólio púerum terræ allídit, præclári Mártyris cérebro ea in confessióne ad gráduum ángulos collíso. Judex senténtiam dicit, cædi gládio féminæ cervícem.

℟. Ipsi vicérunt propter sánguinem Agni, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem, * Proptéreà lætámini cœli, & qui habitátis in eis. *Apoc.* 12. *v.* 11. 12.
℣. Módico dolóre sustentáto, sub

sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt. 2. *Mach.* 7. 36. * Proptéreà. ℣. Glória Patri. * Proptéreà.

DIE XIX.

In Festo SS. GERVASII ET PROTASII, Martyrum.

Semiduplex.

Oratio, Mártyrum tuórum, *pag.* xiij.

Prima & secunda Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Marcellínam.

Epist. 22. *sec.* 7. 12. 13.

LECTIO III.

PRíncipes pópuli quos álios nisi sanctos Mártyres æstimáre debémus, quorum jam in númerum diu ante ignoráti Protásius Gervasiúsque præferúntur, qui stérilem martyribus Ecclésiam Mediolanénsem jam plurimórum matrem filiórum lætári passiónis própriæ fecérunt & títulis & exémplis. Eruúntur nóbiles Relíquiæ è sepúlchro ignóbili, ostendúntur cœlo trophæa. Sánguine túmulus madet, appárent cruóris triumphális notæ, inviolátæ Relíquiæ loco suo & órdine repértæ; avúlsum húmeris caput. Nunc senes répetunt audísse se aliquándo horum Mártyrum nómina, titulúmque legísse. Perdíderat cívitas suos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et si hoc Dei munus est; tamen grátiam, quam tempóribus sacerdótii mei Dóminus Jesus tríbuit, negáre non possum; & quia ipse Martyr esse non méreor, hos vobis Mártyres acquisívi. Succédant víctimæ triumpháles, in locum ubi Christus hóstia est: sed ille super altáre, qui pro ómnibus passus est; isti sub altári, qui illíus redémpti sunt passióne.

In Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XX.

In Festo SANCTI LATUINI Sagiensis Episcopi.

Simplex.

Oratio, Da, quæsumus, omnípotens, *ut infrà.*

Lectio prima & secunda de Script. occurr. ex tribus duæ.

Ex sancto Bernárdo Abbáte.

De S. Malachia. Serm. 2.

LECTIO III.

SAnctus Póntifex Latuínus, qui in Spíritu humilitátis hóstias pacíficas cœlis frequénter invéxerat, hódiè per semetípsum introívit ad altáre Dei, ipse hóstia & Sacér-

dos. Migránte Sacerdóte, sacrifícii ritus in mélius mutátus est, fons lacrymárum siccátus est, holocáustum omne condítur in lætítia & exultatióne. Benedíctus Dóminus Deus, qui tanti Pontíficis ministério visitávit plebem suam, & nunc assúmpto eo in sanctam civitátem, tantæ recordatióne suavitátis nostram non désinit consolári captivitátem. Exúltet in Dómino beáti Pontíficis spíritus, quòd levátus póndere corpóreæ molis, nullâ jam fæculéntâ, vel terrénâ matériâ prægravátur, quóminus totâ alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem & incorpóream tránsiens creatúram, pergat totus in Deum, & adhærens illi, unus sit cum eo spíritus in ætérnum.

℟. Circuncinxit eum Dóminus zonâ glóriæ, & * Coronávit eum in vasis virtútis. *Eccli.* 45. 9. ℣. Supra ómnia, quæ póssidet, constítuit illum. *Luc.* 12. 44. * Coronávit. ℣. Glória. * Coronávit.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus, ut beáti Latuíni Pontíficis veneránda festívitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Die XXII.

In Festo S. PAULINI NOLANI Episcopi.

Simplex.

Oratio, Deus, qui ómnia, *ut infrà ad Laudes.*

Lectio prima & secunda de Script. occurrente, ex tribus duæ.

Lectio III.

Ex sancti Paulini Operibus ac Vita, S. Augustino & Uranio.

PAulínus, Consulári & Patrício génere natus haud procul à Burdígala; rhetóricis & poéticis ártibus ab Ausónio institútus est. Património perámplo potítus, ac in ipso juventútis flore Consulátum consecútus, Therásiam uxórem duxit. Circa annum vitæ suæ trigésimum octávum à Delphíno, Burdigalénsi Epíscopo baptizátus, erogátis in páuperes facultátibus, in Hispániam secéssit, Therásiâ à viri propósito non dissentiénte. Barcinóne, facto in eum multitúdinis ímpetu, presbýterum se ordinári passus est, eâ lege ut Ecclésiæ Barcinonénsi non alligarétur. Inde in Itáliam proféctus est, ut Nolæ ad túmulum sancti Felícis réliquum vitæ Deo servíret. Romæ multórum de Clero invídiâ labori-

vit. Nolæ dénique mónachi vitam agens, ejúsdem civitátis Episcopátum suscípere coáctus est. Vastántibus póstea Nolam Gothis, Paulinus ex opulentíssimo dívite, ut sanctus Augustínus scribit, voluntáte paupérrimus, & copiosíssimè sanctus, cùm ab eis teneretur, sic in corde suo precabátur: Dómine, non excrúcier propter aurum & argéntum; ubi enim sint ómnia mea tu scis. Tandem cùm láterum dolóre corréptus esset, cubículum in quo jacébat, terræ motu contrémuit: ac paulò pòst ánimam Deo réddidit, anno salútis quadringentésimo trigésimo primo. Multa piè & elegánter scripsit. Suæ virtútis præcónes hábuit Martínum, Ambrósium, Augustínum, & quotquot fuérunt suæ ætátis summi viri.

℞. Invocávit Dóminum omnipoténtem, * In oblatióne Agni invioláti. *Eccli.* 46. 19. ℣. Póntifex debet pro pópulo & pro semetípso offérre pro peccátis. *Hebr.* 5. 3. * In oblatióne. ℣. Glória Patri. * In oblatióne.

Oratio.

Deus, qui ómnia pro te relinquéntibus, & in hoc século céntuplum & in futúro vitam ætérnam promisísti; concéde propítius; ut, sancti Pontíficis Paulíni vestígiis inhæréntes, peritúra contémnere, & ad sola mansúra semper aspiráre valeámus; Per Dóminum nostrum.

DIE XXIII.

In Vigilia S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Omnia de Feria, exceptis quæ sequuntur.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo sancti Petri Chrysólogi. *Serm. 86. in Bibliot. Patrum. tom. 7.*

LECTIO II.

Zacharías ille summi Sacerdótii splendor dum exórat, obmútuit: tácuit pater vocis: génitor clamóris obmútuit: & egréssus siléntium rétulit, qui respónsa relatúrus intráverat. Sed hoc ad tempus, quia Sacerdótis differtur sermo, non aufértur: mystério suspénditur, non fugátur: quòd tacet, non est pœna, sed signum. Deus, qui loqui dat, tacére facit, & ímperat siléntium, qui ínserit verbum. Dominátur divínus sermo, non servit: hinc est quod Zacharías ipse qui prophetías loquebátur pópulis, tacet sibi, ut nos ingráti Deo non simus: si nos semel tacére vóluit, quibus semper inoffénsum largítus est verbum. Ille non dedignátur à fílio

verbum recípere, cui déderat lucem: & vos filii, oráte nobis vocem, ut possítis audíre sermónem. Véniat ergo, véniat in médium beátus Zacharías, qui nos tacens pio consolátur exémplo. Véniat, véniat Præcúrsor Verbi, Sacerdótii spéculum, sanctitátis exémplum, Evangelistárum princeps, cláusula Prophetárum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 1. 5.*

S. Joannis Baptistæ Genealogia & Nativitas.

FUit in diébus Heródis regis Judææ, Sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abia; & uxor illíus de filiábus Aaron, & nomen ejus Elízabeth. Erant autem justi ambo ante Deum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. in Lucam.

DOcet nos Scriptúra divína, non solùm mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári; ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis heréditas, in iis, quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuël mater Anna laudátur: sic Isaac à paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solùm Sacérdos, sed étiam de vice Abia, id est, nóbilis inter superióres famílias. [Et uxor, inquit, ejus de filiábus Aaron.] Non solùm ígitur à paréntibus, sed étiam à majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur; non seculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit Prænúntius Christi; ut non repéntè concéptam, sed à majóribus accéptam & ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntûs.

Ad Laudes & Horas dicuntur Preces flexis genibus ut in Psalterio.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, & beáti Joánnis Baptístæ præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat Dóminum nostrum Jesum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus. Per.

DIE XXIV.
In Festo
S. JOANNIS BAPTISTÆ.
Triplex secunda Classis.
IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 8. g. Cùm Zacharías sacerdótio fungerétur, appáruit illi A'ngelus Dómini, stans à dextris altáris incénsi. *Luc.* 1. *v.* 8. 11.

2. *Ant.* 4. e. Ait ad illum A'ngelus: Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua: & uxor tua Elízabeth páriet tibi fílium. *Ibid. v.* 13.

3. *Ant.* 1. a. Vocábis nomen ejus Joánnem: & erit gáudium tibi & exultátio, & multi in nativitáte ejus gaudébunt. *Ibid. v.* 14.

4. *Ant.* 5. f. Erit magnus coram Dómino: vinum & síceram non bibet, & Spíritu sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ. *Ibid. v.* 15.

5. *Ant.* 7. d. Multos filiórum I'sraël convértet ad Dóminum Deum ipsórum. *Ib. v.* 16.

Capitulum. Isaiæ 49. 1.

AUdíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℟. A' ventre matris * Consecrátus est prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & iterùm ædificáre, & renováre. *Eccli.* 49. 9. ℣. Dóminus Deus spirítuum Prophetárum misit A'ngelum suum. *Apoc.* 22. 6. * Consecrátus. ℣. Glória. * Consecrátus.

Hymnus. Paul. Diac.

UT queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

NU'NTIUS celso véniens olýmpo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, & vitæ sériem geréndæ,
O'rdine promit.

ILLE promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ,
Sed reformásti génitus perémptæ
O'rgana vocis.

VENTRIS abstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens nati méritis utérque
A'bdita pandit.

LA'UDIBUS cives célebrant supérni,
Te, Deus simplex, paritérque trine;

Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redémptis.
Amen.

℣. In te confirmátus sum ex útero, ℟. De ventre matris meæ tu es protéctor meus. *Psal.* 70. 6.

Versiculis, & Antiphonis ad Benedíctus *&* Magníficat, *additur* Allelúia, *hodiè tantùm; non verò in Octava, nec intra Octavam; & sic in aliis Festis triplicibus secundæ Classis.*

Ad Magníficat, *Ant.* 3. c. Ipse præcédet ante Dóminum in spíritu & virtúte Elíæ: ut convértat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam. *Luc.* 1. 17.

Oratio, Deus, qui præséntem diem, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum, A'ngelum suum mitténtem, * Veníte, adorémus. *Marc.* 1. 2.

Psal. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. Paul. Diac.

ANTRA desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi saltem maculáre vitam,
Támine posses.

PRÆ'BUIT hirtum tégimen camélus
A'rtubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

CÉTERI tantùm cecinére vatum
Corde præságo jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
I'ndice prodis.

NON fuit vasti spátium per Orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne;
Qui nefas secli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

LA'UDIBUS cives célebrant supérni,
Te, Deus simplex, paritérque trine;
Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redémptis.
Amen.

1. *Ant.* 1. a. Zacharías & uxor illíus Elízabeth erant justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis Dómini. *Luc.* 1. 6.

2. *Ant.* 2. d. Concépit Elízabeth, & occultábat se ménsibus quinque. *Luc.* 1. 24.

3. *Ant.* 3. c. Elízabeth implétum est tempus pariéndi & péperit fílium. *Ibid. v.* 57.

4. *Ant.* 5. a. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. *Ibid. v.* 58.

5. *Ant.* 4. *irr.* c. In die octávo venérunt circuncídere púerum, & vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. *Ibid. v.* 59.

6. *Ant.* 6. f. Respóndens mater ejus dixit: Nequáquam; sed vocábitur Joánnes. *Ibid. v.* 60.

7. *Ant.* 7. b. Dixérunt ad illam: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocétur hoc nómine. *Ibid. v.* 61.

8. *Ant.* 8. c. Factus est timor super omnes vicínos eórum: & super ómnia montána Judǽæ divulgabántur ómnia verba hæc. *Ibid. v.* 65.

9. *Ant.* 5. f. Posuérunt omnes qui audíerant in corde suo, dicéntes: Quis putas, puer iste erit? *Ibid. v.* 66.

℣. Tu formásti me, Dómine, ℟. Et posuísti super me manum tuam. *Psal.* 138. 5.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. *Luc.* 1. *v.* 62. 63. ℣. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum. *Baruch* 5. 4. * Joánnes.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativit. S. Joan. Baptistæ.

LECTIO II.

Audíte, fratres, quid Dóminus de Joánne loquátur, cujus solémnis hódiè natívitas celebrátur. Ille, inquit, erat lucérna ardens & lucens. Magnum testimónium: magnus enim est, cui perhibétur, sed major est ipse qui pérhibet. Ille, inquit, erat lucérna ardens, & lucens. Est enim tantùm lucére, vanum; tantùm ardére, parum; ardére & lucére, perféctum. Céterùm singuláriter Apóstolis, & apostólicis viris dícitur: Lúceat lux vestra coram homínibus; nimírùm tanquàm accénsis, & veheménter accénsis, & quibus non timeátur à flatu quólibet, aut impulsióne ventórum. Dictum est Joánni; sed illi in aure áudiunt, Joánnes in spíritu tanquàm Angelus erudítur. Nimírùm tantò propínquior Deo, quantò vox verbo vicína, cui nullâ voce áliâ médiâ, quòd foris sonet, opórteat intimári. Neque enim Joánnem prædicátio sed inspirátio dócuit, quem replévit Spíritus in útero matris suæ. Ille erat, inquit, lucérna ardens & lucens. Non ait, lucens & ardens; quia Joánnis ex fervóre splendor, non

fervor pródiit ex splendóre. Sunt enim qui non eò lucent, quia fervent; sed magis fervent, ut lúceant: at isti planè non fervent charitátis spíritu, sed stúdio vanitátis. Vultis nosse quemádmodùm arsit Joánnes & luxit? Ego utrúmque in eo tríplicem posse árbitror inveníri, & ardórem scílicet, & splendórem. Ardens enim erat in seipso, veheménti austeritáte conversatiónis; erga Christum, íntimo quodam & pleno fervóre devotiónis; erga peccántes próximos, constántiâ líberæ increpatiónis. Luxit nihilóminùs, ut paucis díxerim, exémplo, dígito, verbo, & seipsum osténdens ad imitatiónem, & lumináre majus quod latébat, ad peccatórum remissiónem; & ipsas quoque ténebras nostras illúminans, sicut scriptum est: Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine; Deus meus, illúmina ténebras meas; útique ad correctiónem.

℟. Tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus: * Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem peccatórum eórum. *Luc.* 1. *v.* 76. 77. ℣. Ipse est diréctus divínitùs in pœniténtiam Gentis. *Eccli.* 49. 3. * Ad dandam.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 1. 57.

Joannis nomen impositum.

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc.* 5. 30.

HAbet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum: Justítia enim commúnis est virtus: & ideò in ortu justi, futúræ vitæ insígne præmíttitur, & grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchrè autem tempus quo fuit in útero Prophéta descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur: sed tempus silétur infántiæ, eò quòd præséntiâ Dómini, matris in útero roborátur, qui infántiæ impediménta nescívit. Et ideò in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus & oráculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto. Neque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero situs matris, à mensúra perféctæ cœpit ætá-

tis plenitúdinis Christi. Mirè sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quòd plúrimi infántem patris nómine Zacharíæ appellándum putáverint; ut advértas matri non nomen alicújus dísplicuísse degéneris; sed id ei sancto infúsum Spíritu, quod ab A'ngelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: sed per prophetíam dídicit Elísabeth quod non didícerat à maríto. (Joánnes est, inquit, nomen ejus.) Hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit; habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus.

℞. Puer crescébat, & confortabátur Spíritu: & * Erat in desértis usque in diem ostensiónis suæ ad I'sraël. *Luc.* 1. 80. ℣. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua. *Thren.* 3. *v.* 27. 28. * Erat. ℣. Glória. * Erat.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Dómine, spes mea à juventúte mea, ℞. In te confirmátus sum ex útero. *Ps.* 70. *v.* 5. 6.

1. *Ant.* 1. a. Venit Joánnes Baptísta prǽdicans in desérto Judǽæ. *Matth.* 3. 1.

2. *Ant.* 2. d. Hic est, qui dictus est per Isaíam Prophétam: Vox clamántis in desérto. *Ibid. v.* 3.

3. *Ant.* 3. g. Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. *Joan.* 1. 7.

4. *Ant.* 4. *irreg.* d. Ille erat.

Canticum. Isa. 40. 3.

VOx clamántis in desérto: * Paráte viam Dómini;

Rectas fácite in solitúdine * sémitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltábitur, * & omnis mons & collis humiliábitur;

Et erunt prava in diré́cta, * & áspera in vias planas;

Et revelábitur glória Dómini: * & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est.

Super montem excélsum ascénde tu, * qui evangelízas Sion.

Exálta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: * exálta, noli timére.

Dic civitátibus Juda: * Ecce Deus vester:

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet; * & bráchium ejus dominábitur:

Ecce merces ejus cum eo: * & opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet ; * in bráchio suo congregábit agnos , & in sinu suo levábit , fœtas ipse portábit.

Ant. Ille erat lucérna ardens & lucens ; & testimónium perhíbuit veritáti. *Joan.* 5. *v.* 35. 33.

Ant. 5. a. Omnes Prophétæ & lex usque ad Joánnem prophetavérunt. *Matth.* 11. 13.

Capitulum. Act. 13. 25.

CUm impléret Joánnes cursum suum , dicébat : Quem me arbitrámini esse , non sum ego : sed ecce venit post me , cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

Hymnus. Paul. Diac.

O Nimis felix , meritíque celsi ;
Nésciens labem nívei pudóris ,
Prǽpotens martyr , eremíque cultor ,
Máxime vatum.

Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis , duplicáta quosdam ;
Trina centéno cumuláta fructu
Te , sacer , ornant.

Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides repélle ;
A'sperum planans iter , & reflexos
Dírige calles.

Ut pius mundi Sator & Redémptor ,
Méntibus pulsâ livióne puris ,
Ritè dignétur véniens sacrátos
Pónere gressus.

La'udibus cives célebrant supérni ,
Te , Deus simplex , paritérque trine ,
Súpplices & nos véniam precámur ;
Parce redémptis.
Amen.

℣. Prævenísti eum , Dómine , ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Ps.* 20. 3.

Ad Benedíctus , *Ant.* 6. *irr.* Hic est de quo scriptum est : Ecce ego mitto A'ngelum meum ante fáciem tuam , qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11. 10.

Oratio.

DEus , qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Baptístæ nativitáte fecísti ; da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum , & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Primam *& alias Horas additur duplex* Allelúia *ad* ℟℟. *brevia hac die tantùm.*

Ad Tertiam.

Ant. 2. d. Hic est.

Capitulum. Act. 13. *v.* 23. 24.

DEus ex sémine David secúndùm promissiónem edúxit I'sraël Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntûs ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo I'sraël.

℞. *br.* Vidi prævaricántes * Et tabescébam. *Repet.* Vidi. ℣. Quia elóquia tua non custodiérunt. *Psal.* 118. 156. * Et. ℣. Glória. *Repet.* Vidi.

℣. Deféctio ténuit me, ℞. Pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. *Ibid. v.* 53.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Hic venit.

Capitulum. Malach. 4. 5.

ECce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus, & horríbilis: & convértet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum.

℞. *breve.* Príncipes * Persecúti sunt me gratis., *Repet.* Príncipes. ℣. Lætábor ego super elóquia tua. * Persecúti. *Psal.* 118. *v.* 161. 162. ℣. Glória. *Repet.* Príncipes.

℣. Tanquàm prodígium factus sum multis; ℞. Et tu adjútor fortis. *Ps.* 70. 7.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Omnes.

Capitulum. Act. 19. 4.

JOánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum.

℞. *br.* Loquébar * De testimóniis tuis in conspéctu regum. *Repet.* Loquébar. ℣. Et non confundébar. * De testimóniis. *Ps.* 118. 46. ℣. Glória. *Repet.* Loquébar.

℣. Docébo iníquos vias tuas, ℞. Et ímpii ad te converténtur. *Ps.* 50. 15.

AD VESPERAS.

Ant. Venit, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Isa. 51. 16.

POsui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protéxi te, ut plantes cœlos, & fundes terram; & dicas ad Sion: Pópulus meus es tu.

℞. Tu puer, *II. de Officio nocturno.*

Hymnus, UT queant laxis, *ut suprà ad j. Vesperas.*

℣. Parávi lucérnam Christo meo, ℞. Inimícos ejus índuam confusióne. *Psal.* 131. *v.* 17. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptístâ. *Matth.* 11. 11.

Oratio, Deus, qui præséntem diem, *ut suprà ad Laud.*

Pro commem. S. Prosperi Ecclesiæ Doctoris.

Ant. 3. e. Ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino. *Eccli.* 39. 9.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui; ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118. *v.* 13. 14.

Oratio, E'xcita, *pag.* 461.

DIE XXV.

DE OCTAVA S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Simplex.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Hymnus, Antiph. Psalmi & Versic. cum duobus prioribus Responsoriis de Feria occurr. & sic per Octav.

Prima & secunda Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 290. *Num.* 1.

LECTIO III.

SAnctus Joánnes Baptísta missus est ante fáciem Christi præparáre vias ejus. Testimónium Christi de Joánne est. In natáli mulíerum non surréxit major Joánne Baptístâ. Testimónium Joánnis de Christo est; Qui venit post me, major est me, cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. Utrúmque testimónium considerémus, quòd perhíbuit Dóminus servo, & quod perhíbuit servus Dómino. Si in natis mulíerum non surréxit major Joánne Baptístâ, qui major illo est, quid est? Joánnes magnus homo, sed homo: Christus Joánne major, quia Deus & homo. Ambo mirabíliter nati, præco & judex, lucérna & dies, vox & Verbum, servus & Dóminus. De stérili servus, de Vírgine Dóminus. Ipse Dóminus fecit sibi servum in útero stérili, de sene patre, & de anícula matre. Et idem ipse Dóminus fecit sibi carnem in útero vírginis sine hómine patre, qui fecit primum hóminem sine patre & matre. Non surréxit in natis mulíerum major Joánne Baptístâ. Tam magnus visus est Joánnes, ut à nonnúllis étiam Christus putarétur. Nec in supérbia sua aliénum est secútus errórem, nec ausus est dícere: Sum quod putátis: sed quod bonum erat ei, se agnóvit ut ad pedes Dómini, & ad corrígiam servus humiliarétur, ne vento supérbiæ lucérna extinguerétur.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. *Luc.* 1. *v.* 62. 63. ℣. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum. *Baruch* 5. 4. ℣. Glória. * Joánnes.

Ad Laudes & Horas omnia ut in die Festo; & sic per Octavam.

Pro commem. S. Prosperi.

Ant. 7. g. Qui fécerit, & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℞. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36. 30.

Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus Prosper servívit; ut eódem nos repléntе, studeámus amáre quod amávit & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem Spíritûs.

Ad Vesperas, Capitulum, Hymnus & cetera ut in die: non dicitur Responsorium.

Pro commem. SS. Joannis & Pauli Martyrum.

Ant. 6. f. In mundo pressúram habébitis, sed confídite, ego vici mundum. *Joan.* 16. 33.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, ℞. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96. 10.

Oratio.

QUǽsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides & pássio verè fecit esse germános. Per Dóminum.

DIE XXVI.
DE OCTAVA
S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Prima & secunda Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 292. in Nativit. sancti Joannis Baptistæ.

LECTIO III.

QUare natálem, quo est ortus ex útero Joánnes, pótiùs celebrémus, quàm cujúslibet Apóstoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriárchæ, si interrogémur, quid respondébimus? quantùm mihi vidétur, quantùm meárum vírium mediocritáti occúrrit, hæc causa est: Discípuli Dómini nati, & per ætátis accéssum ad annos capacióres perdúcti, in discipulátum assúmpti sunt; illórum pósteà fides Dómino adhǽsit, sed nullíus illórum natívitas Dómino militávit. Recordémur & Prophétas, recolámus Patriárchas; nati sunt hómines, ætátis accéssu repléti Spíritu sancto prophetavérunt Christum: Joánnis autem ipsa natívitas Christum prophetávit quem concéptum ex útero salutávit.

℞. Tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus: * Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem peccatórum eórum. *Luc.* 1. *v.* 76. 77. ℣. Ipse est diréctus divinitùs in pœniténtiam Gentis. *Eccli.* 49. 3. * Ad dandam.

℣. Glória. * Ad dandam.

Ad Laudes pro commem. SS. Joannis & Pauli Mart.

Ant. 2. D. Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7. 14.

℣. In te, Dómine, speravérunt, ℟. Et liberásti eos. *Ps.* 21. 5.

Oratio, Quǽsumus, *suprà.*

Vespera de sequenti, Commemoratio Octavæ.

DIE XXVII.

In Festo

SS. IRENÆI EPISCOPI & Sociorum ejus, Mart.

Semiduplex.

De Communi plurium Martyrum.

Oratio, Deus, qui nos ánnuâ, *p.* xiij.

Prima & secunda Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 45.

LECTIO III.

IRenǽus Pothíni Epíscopi, qui Lugdunénsem in Gállia regébat Ecclésiam, Présbyter, à Martýribus ejúsdem loci ob quasdam Ecclésiæ quæstiónes Legátus Romam missus, honoríficas super nómine suo ad Eleútherum Epíscopum perfert litteras. Pósteà jam Pothíno, propè nonagenário, ob Christum martýrio coronáto, in locum ejus substitúitur. Scripsit quinque advérsùs hǽreses libros; & contra Gentes volúmen breve; & de disciplína áliud; & ad Marciánum fratrem, de Apostólica prædicatióne; & Librum variórum tractátuum; & ad Blastum, de Schísmate; & ad Florínum, de Monárchia, sive quòd Deus non sit cónditor malórum; & de Octonário egrégium Commentárium. Ferúntur ejus & áliæ ad Victórem Epíscopum Románum de quæstióne Paschæ Epístolæ, in quibus cómmonet eum non fácilè debére unitátem collégii scíndere: Síquidem Victor multos Asiæ & Oriéntis Epíscopos, qui à décima quarta luna cum Judǽis Pascha celebrábant, damnándos credíderat. In qua senténtia ii qui discrepábant ab illis, Victóri non dedérunt manus. Flóruit máximè sub Cómmodo príncipe, qui Marco Antoníno Vero in Impérium succésserat.

Commem. Octavæ ad Laudes & Vesperas.

DIE XXVIII.

In Vigilia

SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Simplex.

Etiamsi occurrat in Sabbato fit Officium de Feria cum

commem. Octavæ S. Joannis ad Laudes.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Vigilia SS. Petri & Pauli.

LECTIO II.

GA'udium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet. Si hæc in Vigíliis uniuscujúsque Sancti cogitáre debémus, quid faciémus in solemnitáte Sanctórum & summórum Apostolórum? Petrum & Paulum loquor. Sufficeret uníus festívitas ad infundéndam exultatiónem univérsæ terræ: sed ambórum juncta est ad cúmulum gaudiórum; ut quómodò in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sint separáti. Quid illis poténtius dùm fuérunt in terris? quorum álteri tradúntur claves cœlórum, álteri magistérium Géntium. Et qui nobis reliquérunt majóra exémpla, quàm illi, qui in fame & siti, in frígore & nuditáte, & in ómnibus illis quæ Paulus enúmerat, júgiter sunt afflícti, & demum felíci martýrio regna cœléstia conscendérunt? Verè nobis rubor confusiónis sunt, quos vix audeámus respícere, ne dicam imitári. Orémus ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suum júdicem nostrum, qui est Deus benedíctus in sécula.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap. 13. 33.*

Petro mors annuntiata.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Filíoli, adhuc módicum vobíscum sum. Quærétis me: & sicut dixi Judæis: Quò ego vado, vos non potéstis veníre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 107. de diversis cap. 1. in Bibliot. Patrum.

BEátus Petrus sequi jubétur, & tamen præcédere meditabátur, quando dixit Dómino: A'nimam meam pro te ponam. Præsumptiónem ferébat, timórem suum nesciébat. Præíre volébat, quem sequi debébat. Bonum cupiébat, sed órdinem non tenébat. Quàm esset amára mors, amáro timóre sensit, & peccátum amári timóris, amáris lácrymis lavit. Timor, interrogátus est ab ancílla, amor, à Dómino. Et quid respóndit timor, nisi humánam trepidatiónem? Quid respóndit amor, nisi divínam professiónem? Amáre enim Deum, donum Dei est. Quando de amóre Dóminus Petrum interrogábat, quod déderat,

exigébat. Quid tamen Dóminus Petro prænuntiávit? Cùm esses júnior, inquit, præcingébas te, & ibas quò velles, cùm autem senúeris, alter te cinget, & feret quò non vis. Ubi est, [Tecum ero ad mortem?] Ubi est, [A'nimam meam pro te ponam?] Ecce formidábis, ecce negábis, ecce plorábis, & pro quo mori timuísti, resúrget, & firmáberis. Quid mirum, quia tímuit Petrus, ántequàm resúrgeret Christus?

Ad Laudes & Horas Preces flexis genibus.

Oratio.

DEus, qui nobis beatórum Apostolórum Petri & Pauli natalítia gloriósa præíre concédis, tríbue, quæsumus, eórum nos semper & benefíciis præveníri, & oratiónibus adjuvári: Per Dóminum.

DIE XXIX.

In Festo

SS. APOSTOLORUM

PETRI ET PAULI.

Triplex. ij. Classis.

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphonæ ut in primis Vesperis de Communi Apostol.

Capitulum. Isa. 33. 20.

OCuli tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opuléntam, tabernáculum quod nequáquam transférri póterit: nec auferéntur clavi ejus in sempitérnum, & omnes funículi ejus non rumpéntur.

℟. Vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit, * Et eris coróna glóriæ in manu Dómini. *Isa.* 62. *v.* 2. 3. ℣. Tu es Simon filius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1. 42. * Et eris. ℣. Glória. * Et eris.

Hymnus.

PEtre, qui primi caput es Senátûs,
Qui gregis custos, oviúmque Pastor,
Nostra, cum terris tua lux recúrrit,
A'ccipe vota.

AD sacræ lumen fidei vocátus
Déseris navim, tua, teque subdis:
Páuperem pauper Dóminum secútus
Díligis unum.

DUm latet summi Déitas Magístri,
Véritas demptâ tibi nube fulget,
Et Deum vivo génitum fatéris
Númine Christum.

FIs lapis firmus, super hunc fidélis
Stat domus nullo quatiénda motu:
Quam fide Christus prece speciáli

Fulcit & ornat.
Roma, ditáris moriénte Petro,
Fis potestátis potióris heres:
Et majus bello tibi Christiána
Pax decus addit.
Jugiter sit laus Tríadi suprémæ,
Quâ die cultu celebrántur uno
Petrus & Paulus, pópulo fidéli,
Christe, favéto.
Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur,
℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144. 5.

Versiculis, & Antiphonis ad Benedíctus *&* Magníficat *additur*, Allelúia, *hodiè tantùm.*

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Isti sunt duo filii ólei, qui assístunt dominatóri univérsæ terræ, allelúia. *Zach.* 4. 14.

Oratio, Deus, qui hodiérnam diem, *infrà ad Laudes.*

Ad Officium Nocturnum.

Invitatorium. Apóstolum confessiónis nostræ Jesum * Veníte, adorémus. *Heb.* 3. 1.

Ps. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. *Sanctol. Vict.*

Qualis potéstas, Petre, quis astris honos,
Cui jura Christus ipse concéssit sua!
Quidquid ligábis, quidquid & solves solo,
Hoc & ligábit, solvet & polo Deus.
Tui probáto cordis afféctu, suum
Pastor suprémus crédidit tibi gregem:
Serva, tuére, pasce nos, Pastor bone,
Illius & nos, Petre, pars gregis sumus.
Patri suprémo sit supréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Ætérne Fili, splendor ætérni Patris;
Compar sit almo laus decúsque Flámini.
Amen.

1. *Ant.* 4. d. Prætériens Jesus secus mare Galilǽæ, vidit Simónem, & Andréam, mitténtes rétia in mare (erant enim piscatóres.) *Marc.* 1. 16.

2. *Ant.* 2. d. Dixit eis Jesus: Veníte post me, & fáciam vos fíeri piscatóres hóminum: & prótinus relíctis rétibus, secúti sunt eum. *Ibid.* 17. *v.* 18.

3. *Ant.* 3. g. Ascéndens Jesus in navim, quæ erat Simónis, rogávit eum à terra redúcere pusíllùm. *Luc.* 5. 3.

4. *Ant.* 7. c. Petrus dixit ad Jesum: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. *Matth.* 14. 28.

5. *Ant.* 1. D. Descéndens Petrus de navícula ambulábat

super aquam, ut veniret ad Jesum. *Ibid. v.* 29.

6. *Ant.* 8.c. Simon dixit Jesu: Per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. *Luc.* 5.5.

7. *Ant.* 7.g. Prócidit Petrus ad génua Jesu dicens: Exi à me, quia homo peccátor sum. *Ibidem. v.* 8.

8. *Ant.* 5.a. Respóndit Simon Petrus: Dómine, ad quem ibimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6. 69.

9. *Ant.* 6. f. Simon Petrus dixit Jesu: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. *Matth.* 16. 16.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63. 10.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Dixit Jesus Petro: Beátus es Simon Bar-Jóna; quia * Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. *Matth.* 16. 17. ℣. Est Deus in cœlo revélans mystéria, qui revelávit tibi sacraméntum hoc. *Dan.* 2. *v.* 28. 30. * Caro.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 1. 5.

LECTIO II.

SImon Petrus filius Joánnis, provínciæ Galilǽæ è vico Bethsáïda, frater Andréæ Apóstoli, & princeps Apostolórum; post Episcopátum Antiochénsis Ecclésiæ, & prædicatiónem dispersiónis eórum qui de circuncisióne credíderant, in Ponto, Galátia, Cappadócia, A'sia, & Bithynia, secúndo Cláudii Imperatóris anno, ad expugnándum Simónem magum, Romam pergit: ibíque annis vigínti quinque Cáthedram sacerdotálem ténuit usque ad últimum Nerónis annum, id est décimum quartum, à quo & affixus cruci, martyrio coronátus est, cápite ad terram verso, & in sublíme pédibus elevátis: ásserens se indígnum, qui sic crucifigerétur ut Dóminus suus. Scripsit duas Epístolas quæ Cathólicæ nominántur. Sepúltus Romæ in Vaticáno juxta viam triumphálem, totius Orbis veneratióne cólitur. Paulus Apóstolus, qui antè Saulus, extra númerum duódecim Apostolórum de tribu Bénjamin óppido Judǽæ Gischális fuit; quo à Románis capto, cum paréntibus suis Tarsum Cilíciæ commigrávit: à quibus ob stúdia Legis missus Jerosólymam, à Gamaliéle viro doctíssimo, cujus Lucas méminit, erudítus est. Cùm autem interfuísset neci Mártyris Stéphani, & accéptis à Pontífice templi Episto-

lis, ad persequéndos eos, qui Christo credíderant, Damáscum pérgeret, revelatióne compúlsus ad fidem, quæ in A'ctibus Apostolórum scríbitur, in vas electiónis de persecutóre translátus est, & juncto sibi Bárnabâ, multis úrbibus peragrátis, reverténsque Jerosólymam, à Petro, Jacóbo, & Joánne Géntium Apóstolus ordinátur. Hic décimo quarto Nerónis anno, eódem die, quo Petrus, Romæ pro Christo cápite truncátus, sepultúsque est in via Ostiénsi, anno post passiónem Dómini tricésimo séptimo.

℟. Dixit Jesus Petro: Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificábo Ecclésiam meam, * Et portæ ínferi non prævalébunt advérsùs eam. *Matth.* 16. 18. ℣. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále. *Isa.* 26. 1. * Et portæ.

Lectio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 21. 15.

Ecclesia Christi Petro commendata.

IN illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: E'tiam, Dómine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Et réliqua.

Homilía sancti Euchérii Epíscopi.

Inter sermones Euseb. Episc. Gall. 1. *in Vigilia S. Petri.*

INtérrogat Dóminus Petrum, an se díligat, quem semper & ubique majórem amóris affectiónem erga se osténdere vidébat. Simon, inquit, Joánnis, díligis me plus his? Dicit: E'tiam, Dómine, amo te; & tu scis quia amo te. Dicit ei; Pasce agnos meos. Non vult Dóminus suos agnos álii commíttere, nisi illi, qui eum díligit, quos ipse tantùm diléxit, ut pro eis mori dignarétur. Et ídeò priùs Ecclésiæ pastórem intérrogat, an se díligat, & sic pósteà pascéndos ei commíttit. Dicit ei íterùm: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: E'tiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos. Dicit ei tértiò: Simon Joánnis, amas me? Tunc Petrus contristátus, & timens se habéri à Dómino suspéctum, quia dixit ei tértiò, Amas me; respóndens dicit: Dómine, tu ómnia nosti, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce oves meas. Priùs agnos, deínde oves commísit ei: quia non solùm pastórem, sed pastórum pastórem eum constítuit. Pascit ígitur Petrus agnos, pascit & oves: pascit filios,

pascit & matres: regit & súbditos & Prælátos. O'mnium ígitur Pastor est, quia præter agnos & oves, in Ecclésia nihil.

℟. Simon Joánnis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei Jesus: * Pasce oves meas. *Joan.* 21. 17. ℣. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditátis tuæ. *Mich.* 7. 14. * Pasce. ℣. Glória Patri. * Pasce.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, ℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia. *Eccli.* 44. 15.

1. *Ant.* 2. D. Cùm introisset Petrus Cæsaréam, óbvius venit ei Cornélius, & prócidens ad pedes ejus, adorávit. *Act.* 10. 25.

2. *Ant.* 7. d. Petrus elevávit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. *Ibid.* v. 26.

3. *Ant.* 8. g. Apériens Petrus os suum dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum acceptor Deus. *Ibid.* v. 34.

4. *Ant.* 1. d. Adhuc loquénte Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. *Ibid.* v. 44.

5. *Ant.* 3. a. Cùm ascendisset Petrus Jerosólymam, exponébat illis órdinem: & glorificavérunt Deum, dicéntes: Ergo & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Luc.* 11. v. 2. 4. 18.

Capitulum. Act. 15. 7.

CU'm magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri, fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis.

Hymnus. Sanct. Vict.

O QUA'M profúndæ sunt viæ, Deus, tuæ!
Qui permanéntem præparans Ecclésiam,
Non præpoténtes éligis, non príncipes,
Gerant in illa qui tuas per te vices.

PISCES trahéndi cujus ars prius fuit,
Petrus vocátur qui viros deinceps trahat;
Sic stulta mundi quæ vidéntur ádvocas,
Qui dignitátis non es accéptor Deus.

PATRI suprémo sit supréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Ætérne Fili, splendor ætérni Patris;

Compar sit almo laus decúsque Flámini. Amen.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus, ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138. 17.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. a. Resurréxit Christus tértiâ die secúndùm Scriptúras, & visus est Cephæ, novíssimè autem ómnium visus est & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

Orátio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti; da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum per quos religiónis sumpsit exórdium; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm introísset.

CANON.

Ex sancto Leóne.

Serm. 1. *in nativitate Apost.*

Isti sunt viri per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit, ut per sacram beáti Petri Sedem caput Orbis effécta látiùs præsidéres Religióne divínâ, quàm dominatióne terrénâ. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ maríque protúleris, minus est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quàm quod pax Christiána subjécit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Petrus.

Capitulum. 2. *Cor.* 4. 5.

Non nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum; nos autem servos vestros per Jesum.

℟. *br.* Invocábant Dóminum, * Et ipse exaudiébat eos. *Repetitur*, Invocábant. ℣. In colúmna nubis loquebátur ad eos. * Et ipse. ℣. Glória. *Repet.* Invocábant.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præcéptum quod dedit illis. *Psal.* 98. 7.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Apériens.

Capitulum. 2. *Pet.* 1. 16.

Non doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam: sed speculatóres facti illius magnitúdinis.

℟. *br.* Pósuit in eis * Verba signórum suórum. *Repet.* Pósuit. ℣. Et prodigiórum in terra. *Psal.* 104. 27. * Verba. ℣. Glória. *Repet.* Pósuit.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos, ℟. Et tímuit omnis homo, *Ps.* 63. 9.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Cùm ascendísset.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *v.* 9. 10.

Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tanquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo & ángelis & homínibus.

℟. *br.* Annuntiavérunt cœli * Justítiam ejus. *Repet.* Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Psal.* 96, 7. * Justítiam. ℣. Glória. *Repet.* Annuntiavérunt.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiántur voces eórum. *Psal.* 18. 4.

AD VESPERAS.

Antiph. Cùm introísset, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Pet.* 3. *v.* 14. 15.

SAtágite immaculáti, & invioláti Dómino inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut & charíssimus frater noster Paulus secúndùm datam sibi sapiéntiam scripsit vobis.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum, * Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18. 5. ℣. Illi profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte. *Marc.* 16. 20. * Et in fines. ℣. Glória. * Et in fines.

Hymnus, Petre, qui primi, *ut in primis Vesperis.*

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Quæcúnque alligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlo, & quæcúnque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

Oratio, Deus, qui hodiérnam, *ut suprà ad Laudes.*

DIE XXX.

IN COMMEMORATIONE S. PAULI APOSTOLI.

Duplex Majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Apóstolum confessiónis nostræ Jesum * Veníte, adorémus. *Heb.* 3. 1.

Ps. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. Guill. Episc. Sanct.

SAt, Paule, sat terris datum:
Post multa te certámina,
Cursu peráćto, débita
Coróna jam cœlo manet.

Quot tu mari perículis,
Terráque jactátus malis!
Quot saxa, virgæ, cómpedes,
Quot damna, curæ, fúnera!

Nunc ille confixum suæ
Qui te cruci dudum tenet
Te Christus ad vitam vocat;
Tibíque jam lucrum mori.

Sed charitátis víscera
Strictis coárctant néxibus,
Christóque quos tu párturis
Patrem repóscunt fílii.

Verùm, parátus jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercésque: bisšénos thronus
Te poscit inter júdices.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

1. *Ant.* 8. c. Quidam vir Lystris infirmus pédibus sedébat, qui nunquam ambuláverat; hic audívit Paulum loquéntem. *Act.* 14. *v.* 7. 8.

2. *Ant.* 2. d. Videns Paulus quia fidem habéret, dixit magnâ voce: Surge super pedes tuos rectus: & exilívit, & ambulábat. *Ibid. v.* 8. 9.

3. *Ant.* 5. a. Turbæ cùm vidíssent quod fécerat Paulus, levavérunt vocem suam, dicéntes: Dii símiles facti homínibus, descendérunt ad nos. *Ib. v.* 10.

4. *Ant.* 6. f. Timótheum vóluit Paulus secum profícisci; & assúmens circumcídit eum. *Act.* 16. 3.

5. *Ant.* 1. a. Médiâ nocte Paulus & Silas orántes laudábant Deum; & audiébant eos, qui in custódia erant. *Ibid. v.* 25.

6. *Ant.* 3. a. Secúndùm consuetúdinem Paulus introívit ad Judæos, & per sábbata tria disserébat eis de Scriptúris. *Act.* 17. 2.

7. *Ant.* 4. *irreg.* a. Instábat verbo Paulus, testíficans Judæis esse Christum Jesum. *Act.* 18. 5.

8. *Ant.* 7. C. Dixit Dóminus nocte per visiónem Paulo: Noli timére, sed lóquere, & ne táceas. *Ibid. v.* 9.

9. *Ant.* 8. g. Paulus cùm adhuc sustinuísset dies multos, frátribus valefáciens, navigávit in Syriam. *Ibid. v.* 18.

℣. Pes meus stetit in dirécto, ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine. *Ps.* 25. 12.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & magíster Géntium, * Ob quam causam pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi. 2. *Tim.* 1. *v.* 11. 12. ℣. Ipse Deus meus, & Salvátor meus; in Deo glória mea & spes mea. *Ps.* 61. *v.* 7. 8. * Ob quam.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 4. *in cap.* 2. *Epist.* 2. *ad Timotheum.*

LECTIO II.

PAulus Cilix erat, péllium sutor, inops, imperítus extérnæ sapiéntiæ: homo sæpe cum fame luctátus, & cui vestítus necessárius sæpe déerat. Neque hoc solùm, sed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubénte, cædebátur tanquam maléficus. Quis ígitur illústrior, quis gloriósior, qui caténam circunferébat, vinctúsque trahebátur ex cárcere, an qui superabátur in púrpura? qui contemnebátur ímperans, an qui jussus nihil curábat jubéntis impérium? qui sólus cùm esset, vicit, an qui innúmero vallátus exércitu, victus est? Cujus, inquam,

sortem quíspiam cúpiat magis, Nerónis an Pauli? Illíus nempe neque sepúlchrum cuíquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus splendídior, régia in urbe in quâ vicit cónditus est. Hic per ora ómnium ubíque celebrátur, coronatúsque prædicátur; ille contrà, maledíctis lacessítur innúmeris. Quis mihi dabit circumfúndi córpori Pauli, affigi sepúlchro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant, adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque semninántis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Christus locútus est, & admiránda illa orácula Orbi prótulit Spíritus sanctus? Quid enim os illud sanctum non effécit? Dæmones éxpulit; peccáta absólvit; tyránnos compéscuit; philosophórum linguas obserávit; Orbem Deo addúxit; bárbaros philosophári persuásit; ómnia coaptávit quæ in terra; & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum, dispósuit. Non solùm autem oris, sed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor istud ádeò fuit latum, ut in se suscéperit & íntegras urbes, & pópulos, & Gentes: cor cœlis sublímius, Orbe látius, rádiis solâribus splendídius, igne fervéntius, adamánte solídius. Cor illi, cor erat Christi, & tábula Spíritûs sancti, atque grátiæ volúmen. Quid opus est síngula recensére? Vellem vidére sepúlchrum quo recóndita sunt arma illa justítiæ, arma lucis, membra in quibus vivébat Christus; quæ templum fuérunt Spíritûs sancti. Hoc corpus Romam munit, & cum isto corpus étiam Petri.

℟. Spíritus sanctus mihi protestátur, dicens: Quia víncula, & tribulatiónes Jerosólymis me manent: sed * Nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me. *Act.* 20. *v.* 23. 24. ℣. Elígens mori pótiùs quàm súbditus fieri peccatóribus. 2. *Machab.* 14. 42. * Nihil horum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 10. 16.

Mansuetudo & prudentia discipulorum.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 34. *in cap.* 10. *Matt.*

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, si cùm vos inter

lupos mitto, tanquam oves & colúmbas esse júbeo: nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen sic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim pósteà dixit Paulo [: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur.] Ipse ígitur vos mansuetúdine oves effeci. Cùm enim ait: [Ego mitto vos sicut oves,] illud occúltè ínnuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim scio, hâc potíssimùm mansuetúdine ubíque invíctos vos esse futúros. [Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.] Habébant reges in médio sui duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagéllis, carcéribus, ut silérent comminabántur: sed sicut rádii soláres vincíri néqueunt, sic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipsi erant qui loquebántur, sed virtus Spíritûs sancti. Quâ virtúte Paulus Agríppæ minístros, ipsum quoque Nerónem ómnium hóminum flagitiosíssimum fácilè superávit. [Dóminus enim mihi ástitit (ait) & confortávit me, & éruit me de ore leónis.]

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam * Reddet mihi † Dóminus justus Judex. 2. *Tim.* 4. *v.* 7. 8. ℣. Retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: & secúndùm puritátem mánuum meárum. *Ps.* 17. 25. * Reddet. ℣. Glória. † Dóminus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Justus es, Dómine, ℟. Et rectum judícium tuum. *Ps.* 118. 137.

1. *Ant.* 1. a. Signa Apostolátûs mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis, & prodígiis, & virtútibus. 2. *Cor.* 12. 12.

2. *Ant.* 7. c. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, & áudiant omnes Gentes. 2. *Tim.* 4. 17.

3. *Ant.* 2. d. Ego sum mínimus Apostolórum: grátiâ autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15. *v.* 9. 10.

4. *Ant.* 3. A. Abundántiùs ómnibus laborávi: non ego autem, sed grátia Dei mecum. *Ibid.* *v.* 10.

5. *Ant.* 4. e. Ego libentíssimè impéndam, & superimpéndar ipse pro animábus vestris. 2. *Cor.* 12. 15.

Capitulum. *Rom.* 15. 18.

NOn áudeo áliquid loqui eórum, quæ per me non éfficit Christus in obediéntiam Géntium, verbo & factis; in virtúte signórum & prodigiórum, in virtúte Spíritûs sancti.

Hymnus. *Sanct. Vict.*

PAulo paupéries, spléndida cópia;
Ingens mœror erat lætítiæ seges;
Carcer, naufrágium, crebráque vérbera,
Altæ sémina glóriæ.

Mors desidérium, mors fuit & lucrum:
Terris hunc rétinet sola necéssitas
Fratrum solus amor, pro quibus óbviam
Se totum vovet hóstiam.

Tandem Roma virum vidit, inánium
Cultrix Roma deûm: Cǽsaris in domum
Infert ille fidem: sæva nec álligant
Verbum víncula líberum.

Mundo conspícuum ceu jubar émicat,
Spargens æthéreum, quà gráditur, diem:
Humánis óculis qui semel óccidit,
Ætérno rútilat die.

Laus sit summa Patri, summáque Fílio,
Par sit sancte tibi laus quoque Spíritus:
Da Paulum, per iter quod docet árduum,
Nobis, quà líceat, sequi.
Amen.

℣. Si consístant advérsùm me castra, non timébit cor meum, ℟. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo. *Ps.* 26. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. f. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum, vívere in carne, hic mihi fructus óperis est, dissólvi & esse cum Christo, multò magis mélius. *Philip.* 1. *v.* 21. 22. 23.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti; da quǽsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Commemoratio sancti Petri Apostoli.

Ant. 8. g. Simon, ego rogavi pro te, ut non defíciat fides tua: & tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. *Luc.* 22. 32.

℣. In Petra exaltávit me,

℟. Et nunc exaltávit caput meum. *Ps.* 26. 6.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ánimas ligándi atque solvéndi Pontifícium tradidísti; concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Qui vivis & regnas.

Commem. Octava sancti Joannis.

Ant. 6. *irr.* Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto A'ngelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11. 10.

℣. Prævenísti eum, Dómine, ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Ps.* 20. 4.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Baptístæ Nativitáte fecísti; da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Signa.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Dóminus.

Capitulum. 1. *Corinth.* 2. 4.

SErmo meus & prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in osténsióne spíritûs & virtutis.

℟. *br. ut in Comm. Apostolorum; & sic in ceteris Horis.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Ego sum.

Capitulum. Philip. 4. 12.

SCio & humiliári, scio & abundáre; (ubíque & in omnibus institútus sum) & satiári, & esuríre, & abundáre, & penúriam pati. O'mnia possum in eo, qui me confórtat.

AD NONAM.

Ant. 4. e. Ego libentíssimè.

Capitulum. Act. 20. *v.* 18. 19. 20.

VOs scitis, à prima die quâ ingréssus sum, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & láchrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, & docérem vos públicè.

AD VESPERAS

Ant. Signa, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 28. *v.* 30. 31.

PAulus suscipiébat omnes, qui ingrediebántur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia.

Hymnus. Guill. Episc. Sanct.

SUDÓRE sat tuo fides
Crucísque crevit glória,
Multóque per te fénore
Impléta Christi pássio.

PER sacra sese jam tuæ
Impréssa carni stígmata,
Suóque totum spíritu,
In te Magíster éxprimit.

SIC Paule non vivis; loquens
Sed ipse Christus in tuo
Agénsque vivit péctore:
Sat ergo, sat terris datum.

AUDÍTA quondam tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruénda se pleno palàm
De fonte produnt lúminis.

HINC lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créscere;
Christúmque tritos quà doces
Præísque, per calles sequi.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam, ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Paulus dixit: Quid fácitis flentes, & affligéntes cor meum? Ego enim non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu. *Act.* 21. 13.

Commem. sequentis & Oct. SS. Apost.

FESTA JULII.

DIE I.

Octava Nativitatis S. JOANNIS BAPTISTÆ, ET IPSIUS DECOLLATIO.

Duplex minus.

Si hoc festum incidat in Dominicam fit commem. Octavæ Nativitatis sancti Joannis ad Laudes & Vesperas per Antiph. ℣. & Orationem diei; & transfertur festum Decollationis in primam diem non impeditam. Tunc ad j. Vesperas dicuntur Antiph. de Laud.

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiph. ut in primis Vesp. Festi, pag. 625.

Capitulum. Ezech. 33. 7.

FILI hóminis, speculatórem dedi te dómui Israël; áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me.

℟. Expectátio justórum lætítia: spes autem impiórum períbit: * Fortitúdo simplicis via Dómini & pavor his, qui operántur malum. *Prov.* 10. v. 28. 29. ℣. Heródias insidiabátur Joánni, & volébat occídere eum, nec póterat: Heródes enim metuébat Joánnem. *Marc.* 6. v. 19. 20. * Fortitúdo. ℣. Glória. * Fortitúdo.

Hymnus. Santol. Vict.

ECCE saltántis prétium puéllæ,

Fertur in disco caput ampu-
tátum:
Hæc cruentátis nova profe-
rúntur
Férculâ mensis.
Quæ rudes silvis pópulos
docébat,
Quæ Deum totâ resonábat
aulâ,
Illa Vox, crudo! resecáta
ferro,
Muta silébit.
O'ccidit Vates, & adhuc
timétur:
Vox silet Verbi, cruor ille
clamat:
Sancta fratérni temeráta car-
pit
Fédera lecti.
Nunc sub densa jubar in-
volútum
Vénerat cæcis aperíre sedis;
Sole matúro, velut umbra,
cessit
Lúcifer Orbe.
Nostra te summum céle-
brent Paréntem
Ora, te summo Génitum Pa-
rénte;
Par sit ambórum tibi laus per
omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Loquébar de testimóniis
tuis in conspéctu regum,
℟. Et non confundébar. *Ps.*
118. 46.

Ad Magnificat, *Ant.* 4. g.
Pósuit os meum quasi glá-
dium acútum: in umbra ma-
nûs suæ protéxit me, & pósuit
me sicut sagittam eléctam.
Isa. 49. 2.

Oratio, Sancti Joánnis Bap-
tístæ, *ut infrà ad Laudes*.

Commem. Octava sanctor.
Apostolorum Petri & Pauli.

Ant. 8. g. Quæcúnque al-
ligavéritis super terram, erunt
ligáta & in cœlo: & quæcún-
que solvéritis super terram,
erunt solúta & in cœlo.
Matth. 18. 18.

℣. Annuntiavérunt ópera
Dei, ℟. Et facta ejus intel-
lexérunt. *Ps.* 63. 10.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam
diem Apostolórum tuó-
rum Petri & Pauli martyrio
consecrásti; da Ecclésiæ tuæ
eórum in ómnibus sequi præ-
céptum, per quos religiónis
sumpsit exórdium. Per Dó-
minum.

Ad Officium Nocturnum.

Invit. Qui dat voci suæ
vocem virtútis * Veníte, ado-
rémus Dóminum. *Ps.* 67. 34.

Psal. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. Sanct. Vict.

Omnibus manat cruor
ecce venis;
Hinc sitim longam sátia, Ty-
ránne,
Et cibos inter pateráque pu-
ro
Sánguine liba.
Ut caput vidit dápibus pa-
rátis

Triste fumánti fluitáre tabo;
Hæsit impástis, fremuítque mensis
Fúneris autor.

Hórruit cœlum, tremuére turbæ,
Ipsa se damnat féritas Tyránni;
Sola saltátrix ovat, insoléntis
Cónscia facti.

Non tamen frontis grávitas serénæ
Cessit immíti violáta ferro:
Dura mitéscit plácido sub ore
Mortis imágo.

Sic suo rursùm Deus hunc præire
Núntium Christo jubet, inferísque
Ferre præcónem nova liberándi
Gáudia mundi.

Nostra te summum célebrent Paréntem:
Ora, te summo génitum Paréntem;
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

1. *Ant.* 1. D. Interrogábant Joánnem turbæ, dicentes: Quid faciémus? Dicébat illis: Qui hàbet duas túnicas, det non habénti. *Luc.* 3. *v.* 10. 11.

2. *Ant.* 6. f. Dixit ad Publicános: Nihil ámpliùs quàm quod vobis constitútum est, faciátis. *Ibid. v.* 13.

3. *Ant.* 4. *irr.* d. Ait milítibus: Néminem concutiátis, neque calúmniam faciátis, & conténti estóte stipéndiis vestris. *Ibid. v.* 14.

℣. Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere, ℟. Et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu. *Ps.* 74. 5.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Misit Heródes, & decollávit Joánnem in cárcere, & * Allátum est caput ejus in disco, & datum est puéllæ, & áttulit matri suæ. *Matth.* 14. 10. ℣. Condémnat justus mórtuus vivos ímpios. *Sap.* 4. 16. * Allátum est.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus.

Lib. 3. *cap.* 6. §. 26. 29.

LECTIO II.

Quóniam Joánnis prænúntii Christi non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest ut, quis, & à quibus, & quam ob causam, quómodò & quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & à reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémò (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum: & à convi-

vio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circunfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina. Quis non, cùm è convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cùm audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet, datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? Quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vesceretúr.

℟. Heródes dúxerat Herodíadem. Dicébat Joánnes Heródi: * Non licet tibi habére uxórem fratris tui. *Marc.* 6. *v.* 17. 18. ℣. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; Deus enim víndicans vindicábit. *Eccli.* 5. *v.* 2. 3. * Non licet.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio III. *Cap.* 6. 17.

Joannes Decollatus.

IN illo témpore; Heródes misit, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 307. *in Decoll. S. Joan Baptistæ.*

CUm sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco ferális missum crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, & sævit mater; & inter delícias & lascívias convivántium témerè jurátur, & ímpiè, quod jurátur, implétur. Dicébat regi: [Non licet tibi habére uxórem fratris tui.] Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui, sed eum tamen sic libébat, ut non sæviret. Honorábat eum à quo verum audiébat; sed múlier detestábilis ódium concipiébat quod aliquándo dato témpore páreret. Quando parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem. Et rex ille qui sanctum virum habébat Joánnem, qui eum propter Dóminum timébat, etsi ei non obediébat, posteáquam ab illo petítum est caput Joánnis in disco, contristátus est: sed propter juratiónem, & propter conrecumbéntes, misit spiculató-

rem, & implévit quod jurávit. O si Deus timeátur! O si perjúri expavéscant! lingua frenátur, véritas tenétur, jurátio tóllitur.

℟. Misso Heródes spiculatóre, * Decollávit Joánnem in cárcere; † Quo audíto discípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus: *Marc.* 6. *v.* 27. 29. ℣. Nequáquam ut mori solent ignávi, mórtuus est; sed sicut solent cádere coram filiis iniquitátis. 2. *Reg.* 3. *v.* 33. 34. * Decollávit. ℣. Glória. † Quo audíto.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Quæsiérunt ánimam meam, Deus, ℟. Et non proposuérunt te in conspéctu suo. *Ps.* 85. 14.

1. *Ant.* 5. a. Die natális Heródis saltávit fília Herodíadis in médio & plácuit Heródi; unde cum juraménto pollícitus est ei dare quodcúnque postulásset ab eo. *Matth.* 14. 7.

2. *Ant.* 1. a. Illa præmónita à matre sua: Da mihi, inquit, hic in disco caput Joánnis Baptístæ. *Ibid.* *v.* 8.

3. *Ant.* 2. d. Contristátus est rex: propter jusjurándum, & propter simul discumbéntes, nóluit eam constritáre. *Marc.* 6. 26.

4. *Ant.* 8. f. Præcépit Heródes afférri caput Joánnis in disco, & dedit illud puéllæ, & puélla dédit matri suæ. *Ibid.* *v.* 27. 28.

5. *Ant.* 4. a. Accedéntes discípuli ejus, tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt. *Matth.* *v.* 14. 12.

Capitulum. *Eccli.* 49. 9.

Malè tractavérunt illum, qui à ventre matris consecrátus est Prophéta evértere, & erúere, & pérdere, & iterum ædificáre, & renováre.

Hymnus, Ecce saltántis, *ut suprà in primis Vesperis.*

℣. Defécti[o] ténuit me, pro peccatóribus ℟. Derelinquéntibus legem tuam. *Ps.* 118. 53.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Veniéntes discípuli Joánnis nuntiavérunt Jesu. Quod cùm audísset Jesus, secéssit inde in navícula in locum desértum seórsùm. *Matth.* 14. 13.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris & Mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum, Qui vivis.

Commem. *Octavæ SS. Apost. Petri & Pauli.*

Ant. 5. a. Resurréxit Christus tértiâ die secúndùm Scripturas:

ptúras : & visus est Cephæ, novíssimè autem ómnium visus est & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus, ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138. 17.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti; da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium; Per Dóminum.

AD HORAS.

Antiphona & Oratio de Laudibus. Capit. & ℟℟. br. ut in Nativitate S. Joannis Baptistæ, pag. 458. *&* 459.

Vespera de sequenti Festo.

Si contingat transferri Festum Decollationis S. Joannis, ad secundas Vesperas dicuntur Psalmi de Feria, Antiphonæ de Laudibus. Capitul. Hymnus, ℣. *ut in primis Vesperis. A* Magníficat, *Antiphona* Inter natos, *ut infrà.*

Commemoratio Octavæ SS. Apostolorum Petri & Pauli.

DIE II.

VISITATIO

B. MARIÆ VIRGINIS.

In Metropolit. Triplex secundæ Classis.

In Diœcesi Duplex-majus.

Pars Æstivalis.

Omnia de Officio beatæ Mariæ in Sabbato, exceptis sequentibus.

IN PRIMIS VESPERIS.

Capitulum. Isa. 45. 15.

TAntum in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvátor.

℟. Habitávit arca in domo Obédedom tribus ménsibus, * Et benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter arcam Dei. 2. *Reg.* 6. 11. ℣. Mansit María cum Elízabeth quasi ménsibus tribus. *Luc.* 1. 56. * Et benedíxit. ℣. Glória. * Et benedíxit.

Hymnus. Sanctol. Vict.

QUò sanctus ardor te rapit,
O Virgo, princeps vírginum?
Quò tendis, & cito gradu
Conscéndis alta móntium?

URGET sacer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Te vis amóris éxcitat,
Tibíque vires súppetit.

TIBI propínquam sánguine
Matrem puélla vísitas
Concéssa quæ divínitus
Gratáris alvi múnera.

O quanta matrum gáudia!
Luctánte natúrâ gravem
Anum stupes, dum Vírginem
Plenam Deo te prædicat.

ABSCÓNDITUM sub íntimo,
Ceu nube, portábas sinu
Solem, suo qui prótinus
Lustrábit Orbem lúmine.

Mundi redémptor qui venis,
Jesu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Visitásti terram, Dómine, ℟. Et inebriásti eam. *Ps.* 64. 10.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. C. Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit filium in senectúte sua: & hic mensis sextus est illi. *Luc.* 1. 36.

Oratio, Adésto, *ut infrà ad Laudes.*

Per Diœcesim pro commem. Octava S. Joannis Baptistæ.

Ant. 3. e. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptístâ. *Matth.* 11. 11.

℣. Parávi lucérnam Christo meo, ℟. Inimícos ejus índuam confusióne. *Ps.* 131. 17.

Oratio.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Baptístæ nativitáte fecísti; da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Deinde commem. Oct. SS. Apost. Petri & Pauli.

Ant. 8. g. Quæcúnque alligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcúnque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63. 10.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martýrio consecrásti; da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Ad Completorium, ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, & sic cras.

Ad Officium Nocturnum.

Hymnus. Sanct. Vict.

Ad fœtæ verba Vírginis,
Intùs movénte Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joánnes géstiit.

Agnóscit infántem Deum
Quem novit, ardet pródere;
Infans Prophéta, quâ potest,
Adésse Christum núntiat.

Hic jam redemptóris vices,
Præcónis ille sústinet:
Non alvus obstat quin suum
Utérque munus ímpleat.

Felix puer, felix parens;
Felix Sacérdotis domus,
Quæ per paréntem Vírginem
Christo potítur hóspite.

Mundi redémptor qui venis,
Jesu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula. Amen.

Super novem Psalmos Feriales dicuntur novem Antiphonæ de Officio B. Mariæ in Sabbato.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97. 3.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Exultávit Spíritus meus in Deo salutári meo; * Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *Luc.* 1. 47. ℣. Plácuit ei, & invénit grátiam in conspéctu illíus. *Esther* 2. 9. * Quia.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De 12. prærog. B. M. V.

LECTIO II.

SI Maríam dilígitis, si conténditis ei placére, æmulámini modéstiam ejus: nihil enim tam idóneum hómini, nihil tam cóngruum Christiáno. Audíerat quod ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud quàm ancíllam ejus se esse respóndit. Inde ventum est ad Elízabeth, & continuò Vírginis glória singuláris eídem per Spíritum revelátur. Dénique & mirabátur persónam veniéntis, dicens: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini ad me? Commendábat & vocem salutántis, adjíciens: Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis exultávit in gáudio infans in útero meo; & beatificábat fidem credéntis: Beáta, ínquiens, quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dómino. Magna quidem præcónia; sed & devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magis univérsa refúdit, cujus in se beneficia laudabántur. Tu, inquit, magníficas Matrem Dómini, sed, [Magníficat ánima mea Dóminum,] in voce mea fílium pérhibes exultásse in gáudio, sed, [Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo;] & ipse quoque tanquàm amícus sponsi gáudio gaudet ad vocem sponsi. Beátam esse dicis, quæ credidísset, sed credulitátis & beatitúdinis causa respéctus est supérnæ pietátis, ut ex hoc magis beátam me dicant omnes generatiónes; quia ancíllam húmilem & exíguam respéxit Deus.

℟. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13. v. 24. 25. ℣. Exclamávit Elízabeth voce magnâ, & dixit: Benedícta tu inter mulíeres. *Luc.* 1. 42. * Quia hódiè.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 1. 39.

Salutatio Mariæ & Elizabeth.

EXúrgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elízabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 2. §. 22.

VEnit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem: nec solùm venit, sed étiam prior salutávit; decet enim ut quantò cástior virgo, tantò humílior sit. Nóverit honórem deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est & causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elízabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam pósteà, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Citò quoque advéntûs Maríæ, & præséntiæ Domínicæ benefícia declarántur. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit: illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii: illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum: fémina muliéris, & pignus pígnoris. Istæ grátiam loquúntur, illi intùs operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus; duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non priùs mater repléta, quàm fílius; sed cùm fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℟. Habitávit arca in domo Obédedom tribus ménsibus * Et benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter arcam Dei. 2. *Reg.* 6. 11. ℣. Mansit María cum Elízabeth quasi ménsibus tribus. *Luc.* 1. 56. * Et benedíxit. ℣. Glória. * Et benedíxit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Habitáre facit Dóminus stérilem in domo, ℟. Matrem filiórum lætántem. *Ps.* 112. 9.

1. *Ant.* 1. a. Exúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. *Luc.* 1. 39.

2. *Ant.* 2. d. Intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. *Ibid. v.* 40.

3. *Ant.* 3. a. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus:

& repléta est Spíritu sancto. *Ibid. v.* 41.

4. *Ant.* 8. g. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Ibid. v.*42.

5. *Ant.* 4. *irr.* d. Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Ibid. v.* 44.

Capitulum. Job 10. 12.

VItam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

Hymnus. Sanct. Vict.

MONTES supérbum vérticem,
Quà Virgo transit, súbdite,
Cui se libénter stérnerent
Vel ipsa cœli sídera.

OCCU'LTA quæ latet domi,
Audet foràs se pródere,
Semper sibi timens pudor
Se charitáte prótegit.

IT illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minus
Fugit vidére, ne suo
Quidquam pudóri détrahat.

BEA'TA quam pressit pede
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui simul
Cum matre sensístis Deum!

BEATIÓRES hóspites,
Vos ô quibus cœléstia,
Loquénte matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

MUNDI redémptor qui venis,
Jesu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cúmque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Benedixísti, Dómine, terram tuam, ℟. Avertísti captivitátem Jacob. *Ps.* 84. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos O'riens ex alto. *Luc.* 1. 78.

Oratio.

ADésto Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, & fílios adoptiónis júgiter in ejus sinu purífica, qui, Maríæ clausus útero, Joánnem in sinu Elízabeth sanctificásti; Qui vivis.

Per Diœcesim commemoratio Octavæ sanctorum Apostolorum Petri & Pauli.

Ant. 5. a. Resurréxit Christus tértiâ die, secúndùm Scriptúras, & visus est Cephæ, novíssimè autem ómnium visus est & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus, ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138. 17.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martýrio consecrásti; da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum per quos religiónis sumpsit exórdium; Per.

AD HORAS, *Antiphona de Laudibus, cetera de Officio*

B. Mariæ Virg. in Sabbato.

Oratio, Adésto, *ut suprà ad Laudes.*

AD VESPERAS.

Antiph. Exúrgens María, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 2. v. 16. 17.

HOc est, quod dictum est per Prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: & prophetábunt fílii vestri, & fíliæ vestræ.

In Metropoli ℟. Habitávit. III. *de Officio Nocturno.*

Hymnus, Quò sanctus, *ut suprà ad primas Vesperas.*

℣. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, ℟. Et humília réspicit in cœlo & in terra? *Psal.* 112. *v.* 5. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Ait María: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1. *v.* 46. 47.

Oratio, Adésto Ecclésiæ, *ut suprà ad Laudes.*

Per Diœcesim commem. Octava sanctorum Apostolorum Petri & Pauli.

Ant. 8. g. Quæcúnque alligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcúnque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Psal.* 63. 10.

Oratio, Deus, qui hodiérnam diem, *ut suprà*, *p.* 485.

Pro comm. S. Martialis Ep.

Ant. 4. f. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivénte offérre sacrifícium Deo, incénsum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45. 20.

℣. Exaltávi eléctum de plebe mea, ℟. Manus enim mea auxiliábitur ei. *Psal.* 88. *v.* 20. 21.

Oratio.

QUæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránsitu sacro beáti Pontíficis Martiális consecrásti, des nobis illam sequi doctrínam, quam ille & verbo dócuit, & ópere complévit. Per Dóminum.

DIE III.

De Octava

SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Simplex.

Omnia ut in Communi Apostolorum, præter ea quæ hic sunt propria. ad Horas & Communi Apostolorum

Vide Rubricam pro Simplicibus die 25. Junii, p. 460.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Sermo sancti Cleméntis Papæ, & Mártyris.

Epist. ad Corint. c. 5. sec. 1.

LECTIO III.

PRopter æmulatiónem atque invídiam qui Ecclésiæ

erant, fidéles ac justíssimæ colúmnæ étiam usque ad mortem passi sunt persecutiónem. Accipiámus præ óculis nostris bonos Apóstolos. Petrus ob iníquam æmulatiónem non unum aut álterum, sed multos sustínuit labóres, atque ita Martyr efféctus, discéssit ad débitum glóriæ locum. Propter æmulatiónem Paulus patiéntiæ præmium obtínuit, cùm caténas sépties portásset, vapulásset, lapidátus esset, præco factus in Oriénte ac Occidénte, exímium fídei suæ decus accépit; totum mundum docens justítiam, & ad Occidéntis términum véniens, & sub princípibus martyrium passus, ita è mundo migrávit, atque in locum sanctum ábiit, patiéntiæ magnum exémplar factus.

℟. Ibant gaudéntes à conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt * Pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5. 41. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ. *Soph.* 3. 20. * Pro nómine. ℣. Glória. * Pro nómine.

Pro commem. sancti Martialis Episcopi.

Ant. I. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Isráël. *Eccli.* 45. 6.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88. 25.

Oratio, Quǽsumus, Dómine, *ut suprà ad Vesperas.*

DIE IV.

De Octava

SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Simplex.

Lectio j. & ij. de Script. occurr. ex tribus dua.

Ex Eusébio Epíscopo.

Lib. 2. hist. c. 25.

LECTIO III.

OMnium divíni Núminis hóstium princeps, & antesignánus Nero, in ipsos étiam Apóstolos sǽviit: ac Paulus quidem Romæ cápite truncátus; Petrus verò cruci suffíxus fuísse eódem regnánte tradúntur, quam quidem narratiónem abúndè confírmant Petri Paulíque nómine insignìta monuménta, quæ in urbis Romæ cæmetériis témpore Eusébii Pámphili videbántur, ipso teste, sed & Caïus quidam vir Cathólicus, qui Zephiríni Románæ urbis Epíscopi tempóribus flóruit, in eo libro quem scripsit advérsùs Próculum patrónum sectæ Cataphrigárum, de loco in quo prædictórum Apostolórum sacra córpora depósita sunt, ita lóquitur: Ego verò, inquit, Apostolórum trophǽa possum osténdere, nam sive

in Vaticánum, sive ad Ostiénsem viam pérgere libet, occúrrent tibi trophæa eórum qui Ecclésiam illam fundárunt. Porro ambos uno eodémque témpore martýrium subiisse, Dionýsius Corinthiórum Epíscopus ad Romános scribens testátur his verbis: Ita & vos, inquit, tantâ admonitióne vestrâ, seméntem quæ Petri ac Pauli satióne succréverat, Romános scilicet & Corínthios, simul commiscuístis. Ambo enim illi in urbem nostram Corínthum ingréssi, sparso Evangélicæ doctrínæ sémine nos instituérunt; & in Itáliam simul profécti, cùm vos simíliter instituíssent, eódem témpore martýrium pertulérunt.

℟. Ludíbria & vérbera expérti sunt, ínsuper & víncula & cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt: * Circuiérunt egéntes, angustiáti, afflícti: quibus dignus non erat mundus. *Hebr.* 11. *v.* 36. 37. ℣. Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap.* 3. 5. * Circuiérunt. ℣. Glória. * Circuiérunt.

Die V,
De Octava
SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Simplex.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus dua.

De expositióne sancti Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

In Cap. 16. *Homilia* 32.

Lectio III.

Ego tamétsi Romam laudáre queam à magnificéntia, ab antiquitáte, à pulchritúdine, à multitúdine, à potentátu, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter gestis; his tamen omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeò fuit benévolus, ádeò illos amávit, & coram dissèruit, & postrémò vitam apud eos finívit; cujus sanctum corpus ipsi póssident; & proptéreà cívitas illa hinc facta est insígnis magis, quàm ab áliis rebus ómnibus: & tanquàm corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, sanctórum vidélicet horum córpora. Non ita cœlum splendéscit quando rádios sol demíttit, quemádmodùm Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte & mirámini quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicet repéntè ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum Dómini sursùm fieri. Qualem ro-

ſam Chriſto mittet Roma? Quálibus corónis duábus ornátur urbs iſta? Quálibus caténis áureis cincta eſt? Quales habet fontes? Proptéreà admíror hanc urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúnque rerum ſpéciem, ſed propter colúmnas illas Eccléſiæ.

℟. Magnificábat eos pópulus: * Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. *v.* 13. 14. ℣. Addúcent omnes de cunctis Géntibus donum Dómino. *Iſa.* 66. 20. * Magis autem. ℣. Glória. * Magis autem.

Die VI.
In Octava
SS. PETRI ET PAULI,
Cathedra, ſeu Pontificátûs S. Petri Antiochiæ primùm, deinde Romæ.

Duplex minus.

Omnia ut in Feſto, p. 464.

In primis Vesperis.

Poſt Hymnum, Petre, qui primi.

℣. Exáltent eum in eccléſia plebis, ℟. Et in Cáthedra ſeniórum laudent eum. *Pſ.* 106. 32.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. e. Dabo clavem domûs David ſuper húmerum ejus: & apériet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui apériat: & figam illum paxíllum in loco fidéli, & erit in ſólium glóriæ dómui patris ejus. *Iſaiæ* 22. *v.* 22. 23.

Oratio, Deus, qui in Cáthedra, *infrà ad Laudes.*

Pro Commemor. SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.

Ant. 6. f. Iſti ſunt duo filii ólei, qui aſsíſtunt Dominatóri univérſæ terræ. *Zach.* 4. 14.

℣. Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144. 5.

Oratio, Deus, qui beátos Apóſtolos, *infrà ad Laudes.*

Ad Officium Nocturnum.

Invitatorium. Chriſtum paſtórum príncipem * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5. 4.

Pſalmus, Veníte, 2.

Ant. 1. a. Tu es Simon filius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus: *Joan.* 1. 42.

Ant. 3. a. Noli timére: ex hoc jam hómines eris cápiens. *Luc.* 5. 10.

Ant. 6. f. Tibi dabo claves regni cœlórum: & quodcúnque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis. *Matt.* 16. 19.

℣. Dedúxit eos in viam rectam, ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Pſ.* 106. 7.

Lectio prima de Script. occurrente, ex tribus una.

℟. Dixit Jesus Petro: Beátus es, Simon Bar-jóna: Quia * Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. *Matth.* 16. 17. ℣. Est Deus in cœlo revélans mystéria, qui revelávit tibi sacraméntum hoc. *Dan.* 2. *v.* 28. 30. * Caro.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 80. *cap.* 3. *v.* 4. 5.

LECTIO II.

CUm duódecim Apóstoli, accéptâ per Spíritum sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent; beatíssimus Petrus princeps Apostólici órdinis, ad arcem Románi destinátur impérii; ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent quod Roma didicísset? Hic conculcándæ Philosóphiæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrificiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssimâ superstitióne habebátur colléctum, quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatíssime Apóstole Petre, veníre non métuis; & consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis Océanum, constántior, quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis. Jam pópulos qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primùm Christiáni nóminis dignitas est orta, fundáveras.

℟. Dixit Jesus Petro: Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificábo Ecclésiam meam, * Et portæ ínferi non prævalébunt advérsùs eam. *Matth.* 16. 18. ℣. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále. *Isa.* 26. 1. * Et portæ.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 16. 13.

Petrus confitetur Christum Filium Dei.

IN illo témpore; Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Optáti Milevitáni Epíscopi.

Lib. 2. *contra Parmen.*

NEgáre non potes scire te in urbe Roma Petro primò Cáthedram Episcopálem esse collátam: in qua séderit ómnium Apostolórum caput Petrus: unde & Cephas apellátus est: in qua una Cáthedra, únitas ab ómnibus servarétur, nec céteri Apóstoli síngulos sibi defénderent: ut jam schismáticus & peccátor esset, qui contra singulárem Cáthedram, álteram collocáret: ergo Cáthedrâ únicâ, quæ est prima de dótibus, sedit prior Petrus: cui succéssit Linus, Lino succéssit Clemens, Cleménti Anaclétus. Cúmque nobis totus Orbis commércio formatárum, in una communiónis societáte concórdat. Vestræ Cáthedræ vos originem réddite, qui vobis vultis sanctam Ecclésiam vindicáre. Sed & habére vos in urbe Roma partem áliquam dícitis. Ramus est vestri erróris, proténtus de mendácio, non de radíce veritátis.

℞. Simon Joánnis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei Jesus, * Pasce oves meas. *Joan.* 21. 17. ℣. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditátis tuæ. *Mich.* 7. 14. * Pasce oves. ℣. Glória Patri, & Fílio. * Pasce oves meas.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Adjúvit páuperem de inópia, ℞. Et pósuit sicut oves famílias. *Ps.* 106. 41.

Capitulum. 1. *Machab.* 2. 65.

ECce Simon frater vester, scio quòd vir consílii est: ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater.

Hymnus, O quam, *ut in die*, *pag.* 468.

℣. Accépit eum páscere Jacob servum suum, ℞. Et Isráel hereditátem suam. *Ps.* 77. *v.* 70. 71.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. d. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt: & appósitæ sunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. *Act.* 2. 41.

Oratio.

DEus, qui in Cáthedra quam beátus Petrus instítuit Antiochíæ, nómine Christiáno tuos decorásti fidéles; & in áltera quam Romæ collocávit, unitátis Cathólicæ posuísti firmitátem; da nos sanctitátem utriúsque ita venerári, ut dótibus Christiánis, & Cathólicâ communióne semper gloriémur; Per.

Pro commem. SS. Petri & Pauli.

Antiph. 5. a. Resurréxit Christus tértiâ die secúndùm Scriptúras, & visus est Cephæ, novíssimè autem óm-

nium visus est & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus, ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138. 7.

Oratio.

DEus, qui beátos Apóstolos Petrum & Paulum insígnes præ céteris veritátis Evangélicæ præcónes esse fecísti; concéde, quæsumus, ut per eórum intercessiónem ad ætérnæ pátriæ perveniámus hereditátem, per quorum doctrínam fidei tenémus integritátem; Per Dóminum.

Ad Horas, *omnia ut in die præter Orationem quæ dicitur ut suprà, & Canonem qui dicitur ut infrà.*

CANON.

Ex sancto Cypriáno.

Epist. 40.

DEus unus est & Christus unus, & una Ecclésia & Cáthedra una super Petrum Dómini voce fundáta.

AD VESPERAS.

Antiph. Cùm introisset, *cum ceteris de Laudibus Festi.*

Capitulum. 1. *Pet.* 5. *v.* 1. 2.

SEnióres qui in vobis sunt, óbsecro consénior, & testis Christi passiónum: qui & ejus quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui in vobis est gregem Dei.

Hymnus, Petre, qui primi. *ut in j. Vesperis Festi, p.* 464.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis, ℟. Et in Cáthedra seniórum laudent eum. *Ps.* 106. 32.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. 2. Dóminus élevat páuperem, ut sédeat cum princípibus, & sólium glóriæ téneat. 1. *Reg.* 2. 8.

Oratio, Deus, qui in Cáthedra, *ut suprà ad Laudes.*

Pro commem. SS. Petri & Pauli, Antiph. Quæcúnque, ℣. Annuntiáverunt, *ut in secundis Vesperis Festi, p.* 470.

Oratio, Deus, qui beátos Apóstolos, *ut suprà ad Laudes.*

Deinde commem. sancti Pantæni Presbyteri.

Ant. 3. e. Oblátio.

℣. Sacrificáte.

Oratio, Dómine, *p.* xxx.

DIE VII.

In Festo

SANCTI PANTÆNI

Presbyteri Alexandrini.

Semiduplex.

De Comm. unius Presbyteri.

Lectio j. & ij. de Script. occurr. ex tribus fiunt duæ.

LECTIO III.

Ex Hier. lib. de viris illustr. cap. 36. *& Euseb. lib.* 5. *cap.* 10. 11.

PAntænus Présbyter, priùs Stóicæ sectæ Philósophus, cujus pátriam desígnans Clemens Alexandrínus, apem Sí-

culam vocat, quæ prophétici & apostólici prati flores decérpens, sincéram & incorrúptam ingenerávit cognitiónem in eórum ánimis, qui ipsum audiébant. Magnæ fuit in sacra & seculári litteratúra eruditiónis. Philosophórum & hæreticórum dógmata diligéntiùs perscrutátus est, cujus exémplum sequéndum sibi putávit Orígenes, ne, si hæc ignoráret, ad eos convincéndos imparátior inveniretúr. Ejus multi in sanctam Scriptúram Commentárii thesáuros sciéntiæ pósteris dereliquérunt. Non minùs vivâ voce prófuit Ecclésiis; cœpit enim sub Marco Aurélio præésse illi Alexandrínæ scholæ quæ ab Apostólicis tempóribus institúta, per plura sécula durávit. Alexándrum Jerosolymórum Epíscopum & Mártyrem, & Cleméntem Alexandrínum præcípuos hábuit discípulos, & hunc in Scripturárum schola successórem. Orientálibus géntibus à Demétrio Evangélii prædicátor ordinátus, penetrávit usque ad Indos, ibíque verè Apostólico ánimi ardóre Bracmanórum superstitióni Evangélicam fidem oppósuit. Alexándriam revérsus, sub Sevéro & Caracálla princípibus nóbilem vitam admirábili fine conclúsit.

DIE X.

SS. SEPTEM FRATRUM ET FELICITATIS Matris eorum, Martyrum.

Simplex.

Oratio, Præsta, *ut infrà.*

Prima & secunda Lectio, de Script. occurr. ex tribus duæ.

Sermo sancti Gregórii Papæ. *Homil. 3. hab. in Basil. S. Felicitatis die. Nat. ejus.*

LECTIO III.

Beáta Felícitas, cujus hódiè natalítia celebrámus, septem fílios sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere ne mórtuos præmíttant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit: & parturívit spíritu, quos carne pepérerat; ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Nunquid ergo hanc féminam mártyrem díxerim? Sed plusquàm mártyrem; quæ septem pignóribus ad regnum præmíssis, tóties ante se mórtua, ad pœnas prima venit, sed pervénit octáva. Optávit nullum post se relínquere, ne si quem habéret supérstitem, non posset habére consórtem.

℟. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos Dóminus, * Et quasi holocáusti

hóstiam accépit illos. *Sap.* 3. 6. ℣. Disténti sunt, non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11. 35. * Et quasi. ℣. Glória. * Et quasi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

D i e XI.

In Festo

S. BENEDICTI ABBATIS.

Semiduplex.

Oratio, Intercéssio, *pag.* xxxv.

Prima & secunda Lectio, de Script. occurr. ex tribus duæ.

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio III. *Cap.* 1. 2. *& sequent.*

BEnedíctus liberióri génere ex provínciâ Núrsiæ exórtus, Romæ liberálibus litterárum stúdiis tráditus fúerat: sed cùm in eis multos ire per abrúpta vitiórum cérneret, despéctis litterárum stúdiis, relíctâ domo rebúsque patris, soli Deo placére desíderans, recéssit sciénter néscius, & sapiénter indóctus. Vir autem Dei in arctíssimam specum se trádidit, & tribus annis, excépto Románo Mónacho, homínibus ibi incógnitus mansit. Nomen ejus nihilóminus per vicína loca innótuit. Non longè autem monastérium fuit, cujus congregátio magnis précibus, ut eis præésse debéret, pétiit; qui diù negándo dístulit, sed victus précibus asséńsum dedit. Cúmque in eódem Monastério reguláris vitæ custódiam tenéret, nullíque, ut priùs, per actus illícitos in déxteram lævámque partem defléctere à conversatiónis itínere licéret, tractáre de ejus morte fratres áliqui conáti sunt, qui ínito consílio venénum vino miscuérunt. Quâ re cógnitâ vir Dei ad locum diléctæ solitúdinis rédiit, & solus in supérni spectatóris óculis habitávit secum. Cùm sanctus vir diù in eádem solitúdine virtútibus signíssque succrésceret, multi ab eo in eódem loco ad omnipoténtis Dei sunt servítium congregáti: ita ut illic duódecim Monastéria constrúeret, in quibus statútis pátribus, duodénos Mónachos deputávit. Sed ob invídiam cujúsdam Presbyteri ejus vitæ insidiántis, paucis secum mónachis ablátis habitatiónem mutávit loci, & Castrum Cassínum, pétiit. Inter mirácula quibus in mundo cláruit, doctrínæ quoque ver-

bo non mediócriter fulsit. Nam scripsit Monachórum Régulam discretióne præcípuam, sermóne luculéntam: cujus si quis velit subtílius mores vitámque cognóscere, potest in eádem institutióne Régulæ, omnes magistérii actus invenire; quia sanctus vir nullo modo pótuit áliter docére, quàm vixit. Eódem anno quo de hac vita erat exitúrus, quibúsdam discípulis sanctíssimi sui óbitûs denuntiávit diem. Ante sextum verò sui éxitûs diem aperíri sibi sepultúram jubet; qui mox corréptus fébribus, cùm per dies síngulos languor ingravésceret, sextâ die portári se in oratórium à discípulis fecit: ibíque éxitum suum Domínici córporis & sánguinis perceptióne munívit; atque inter discipulórum manus imbecílla membra sustént ans, eréctis in cœlum mánibus stetit, & últimum spíritum inter verba oratiónis efflávit.

In ij. Vesp. commem. de seq.
Ant. 5. Pro certo.
℣. In Deo sperávi.
Oratio, Deus, qui beátum, *pag.* vij.

DIE XII.
In Festo
SANCTI CLETI PAPÆ
& Martyris.
Simplex.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.
Ex Scriptoribus Ecclesiasticis.

QUi Lino in Románа sede secúndus à sancto Petro Póntifex succéssit: is Græcis ómnibus, excépto Epiphánio, Anenclétus, id est, irreprehensíbilis; Latínis Anaclétus, contrácto verò nómine à plúribus Cletus appellátur. Illum cum Lino in partem solicitúdinis assúmptum fuisse à beáto Petro, dum víveret, commúnis est apud antíquos & recentióres non paucos senténtia: quo témpore autem inter Apostolórum discípulos tot tamque præstántes Ecclesiárum erant magístri, illos præ céteris excelluísse opórtuit, quos Apostolórum princeps próprio ipse judício in labórum sócios elégit, & sanctíssimâ Ecclesiâ Románâ dignos judicávit, qui Apostolórum primo próximi essent, in prima Sedis dignitáte successóres. Hanc duódecim per annos Anaclétus tenuísse tráditur; & primo post nonagésimum Christi annum ad Deum migrásse. Cùm autem in Cánone Missæ sanctis martýribus annumerétur, inde non immérito collígitur hunc pro asserénda fide áliquid in córpore pertulísse.

℟. Mendáces osténdit Dóminus, qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10. 14. ℣. Oppréssum à nefandórum injúria erípuit illum Deus. 2. *Petr.* 2. 7. * Et dedit. ℣. Glória. * Et dedit.

Die XIV.

In Festo S. BONAVENTURÆ Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Doctoris.

Oratio, Deus qui pópulo, *pag.* xxv.

Prima & ij. Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

Lectio III.

Ex S. Bonaventuræ vita apud Sur.

Bonaventúra Balneorégii in Etrúria natus, cùm infans incidísset in vitæ perículum, vovit mater ipsíus, si inde evasísset, eum se religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque anno ætátis vicésimo secúndo, in órdinem fratrum Minórum adscríbi vóluit: ubi Alexándro Alénsi magístro usus, tantos progréssus fecit, ut séptimo pòst anno Libros sententiárum Parísiis públicè interpretátus sit, & Láuream doctorálem adéptus. Miníster generális séptimus post sanctum Francíscum eléctus, órdinem in províncias custodiásque divísit, & singulárem in ejus administratióne prudéntiam ac solicitúdinem adhíbuit. Archiepiscopátum Eboracénsem in Anglia, sibi à Cleménte quarto oblátum, recusávit. Cùm autem Gregórius décimus Cleméntis succéssor, Concílium generále Lugdúni indixísset; Bonaventúram ad se vocávit, ratus è bono Ecclésiæ fore, si Concílio non interésset modò, sed étiam præésset: ideóque illum honóres licèt fugiéntem in Cardinálium Collégium & in Episcopórum órdinem statim cooptávit, novo eum propter exímias virtútes exémplo præfíciens Ecclésiæ Albanénsi, quæ non nisi antiquióribus Cardinálibus commítti ánteà solébat. Hâc ille amplíssimâ dignitáte auctus, in propugnánda Cathólicâ fide & geréndis rebus difficíllimis egrégiam in Concílio præstitit óperam: pravas opiniónes acérrimè confutávit; ejúsque prudéntiâ, doctrínâ, & oratiónibus subláto schísmatis dissídio, Michaël Palæólogus Græcórum Imperátor, orientaléfque natiónes ad Apostólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita in eódem Concílio quinquagínta tres annos natus, anno Christi millésimo ducentésimo

ducentésimo septuagésimo quarto, décimâ-quartâ Júlii; & post óbitum cláruit mirâculis. Multa scripsit in quibus lectórem sic docéndo áfficit, ut in íntimos ánimi recéssus penetráre videátur. Eum Sixtus quartus in Sanctórum númerum rétulit.

Vespera à Cap. de sequenti.

Fit comm. S. Bonaventuræ.

DIE XV.

In Festo S. THOMÆ AQUINATIS Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Doctoris.

Oratio, Deus, qui Ecclésiam, *ut infrà.*

Prima & ij. Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex Guill. de Tocco apud Boll.

THomas, Landúlfo Cómite Aquináte ac Theodórâ Cómitis Teatíni fíliâ natus, quintum annum agens, Cassinátibus mónachis pietáte ac lítteris imbuéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causâ missus, anno ætátis décimo círciter nono, hábitum O'rdinis sancti Domínici suscépit: sed paréntibus id indígnè feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Verùm in itínere jussu fratrum per vim raptus, in castrum patérnæ ditiónis dedúctus est. Ibi cùm à frátribus, tum à soróribus váriè exagitátus, quò sanctum mutáret propósitum, eárum álteri persuásit, ut contémptis séculi pompis, sacris se virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. E' castro per fenéstram post biénnium ferè íntegrum emíssus, Neápolim redúcitur: unde Romam, pósteà Lutétiam à Joánne Teutónico O'rdinis Generáli ductus, tum Colóniam Agrippínam missus est, ut Albérto Magno doctóre uterétur. Lutétiam revocátus, post prælécta Petri Lombárdi Senténtias, gradum Magistérii obtínuit. Nunquam se lectióni aut scriptióni dabat, nisi post oratiónem: ad quam in exponéndis difficiliόribus Scriptúræ locis, jejúnium adhibébat, dícere sólitus, quicquid sciret, non tam se stúdio aut labóre suo peperísse, quàm divínitùs tráditum accepísse. Nullum penè fuit Scriptórum genus, in quo non esset diligentíssimè versátus: ac ne ex rerum subtilιόrum inquisitióne charitátis ardor tepésceret, collatiónes Patrum assídué pervolvébat. Scripta ejus, & multitúdine & varietáte, & in rebus dif-

ficillimis perspicuitáte ádeò excéllunt, ut ob eam causam Doctóris Angélici nomen adéptus sit. Delátum sibi à Cleménte quarto Archiepiscopátum Neapolitánum constánter recusávit. Missus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in itínere morbo corréptus, divértit in Monastérium Fossanovénse O'rdinis Cisterciénsis; & in ipso ingréssu, mortem præséntiens, ait; Hæc réquies mea in séculum séculi, hic habitábo, quóniam elégi eam. Tum rogátus à frátribus expósuit Cántica Canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri sibi pétiit Ecclésiæ Sacraménta: priúsquàm autem Viáticum susciperet, profúsus in lácrymas ad præséntiam Domínici córporis, & assuétâ amóris Dei dulcédine liquefáctus, hæc verba protulísse refértur; Ego de sanctíssimo Córpore Dómini nostri Jesu Christi & áliis Sacraméntis dócui, multa scripsi in fide Jesu Christi, & sanctæ Románæ Ecclésiæ, cujus correctióni cuncta subjício. Recépto deínde Viático, álterâ die unctus est óleo infirmórum; sequénti obdormívit in Dómino, anno ætátis quinquagésimo, Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo quarto. Clarus miráculis, à Joánne vigésimo secúndo Sanctis adscriptus est, anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Dóctoris mirâ eruditióne clarificas, & sanctâ operatióne fœcúndas: da nobis, quǽsumus, & quæ dócuit intelléctu conspícere, & quæ egit imitatióne complére. Per.

DIE XVII.

In Festo

SANCTI CLARI

Presbyteri & Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm. unius Martyris.

Oratio, Deus, qui beátum Clarum, *pag.* viij.

Pro commem. SS. Sperati & sociorum Mart. Scillitanorum.

Ant. 6. f. In mundo.

℣. Custódit Dóminus.

Oratio, Mártyris tui Speráti & sociórum, *pag.* xiij.

Lectio j. & ij. de Script. occurrente, ex tribus dua.

LECTIO VII.

Ex variis autoribus.

CLarus Présbyter apud Velocásses juxta Eptæ ripam pro Christi nómine passus est circa secúndum séculum. Corpus ejus non longè sepúltum, nunc in parochiáli hujus diœcésis Ecclésia ipsius nómine insignita

assservátur inclúsum capsâ argénteâ, & inaurátâ, & inibi die décimâ séptimâ Júlii cólitur. Apud Parísios verò, in Abbatiáli sancti Victóris Ecclésia décimâ octávâ mensis ejúsdem quæ translatiónis dies est, & álibi quartâ Novémbris, quâ die martyrii glóriam est adéptus. Anno millésimo quingentésimo octogésimo quinto subtus unum ex altáribus ejúsdem Ecclésiæ parochiális repértum est corpus sancti Ciríni, quod ibídem quoque cólitur.

In Laudibus pro commem. SS. Sperati, & socior. Mart.

Ant. 2. D. Hi sunt qui.

℣. In te, Dómine, *pag.* xvj.

Oratio, Mártyris tui Sperati, *pag.* xiij.

Die XIX.

In Festo SANCTI ARSENII Solitarii.

Simplex.

Omnia de Communi unius Monachi.

Oratio, Omnípotens sempitérne Deus, *pag.* xxxvj.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ.

Lectio III.

Ex Vitis Patrum.

Arsénius, Románæ Ecclésiæ Diáconus, à Dámaso ad Theodósium Magnum missus est, ut Arcádii stúdiis præficerétur. In Imperatório palátio ad annum ætátis quadragésimum magno in prétio fuit. Sed dum de salúte ánxius, viam quâ salvarétur sibi péteret osténdi, hæc audíre verba sibi visus est; Arséni, fuge hómines. Fugit ígitur in Scetin Ægypti solitúdinem; ibíque orans, íterum audit: Fuge, tace, quiésce. Hæc illi deínceps vivéndi rátio per annos quinquagínta quinque. Ab homínibus remótus, non secum sed cum Deo & cum Angelis versabátur, & prióris vitæ delícias arctióris vitæ austeritáte, jejúniis, & contínuis lácrymis expiábat. His se verbis semper interpellábat: Arséni, ad quid venísti? Locútum me fuísse, inquiébat, sæpe pœnítuit, tacuísse nunquam. Sceti à Mazícis vastátâ, primò Canópum, mox Thohen contra Memphim se recépit, ubi annum agens nonagésimum quintum, lugéndi se simul ac vivéndi finem fecit. Cùm enim eum jam in extrémis flentem animadvertíssent duo, quos habébat discípuli: An tu, aiunt, pater, mortem formídas? Et ille: Verè, inquit, & valdè formído, neque unquam, ex quo mónachum índui, hic à me abscéssit timor.

℟. In cásulis habitándo cum coherédibus repromissiónis ejúsdem, * Expectábat fundaménta habéntem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. *Hebr.* 11. *v.* 9. 11. ℣. Secésserat in desértum locum, ibíque cum suis vitam agébat. 2. *Mach.* 5. 27. * Expectábat. ℣. Glória. * Expectábat.

Die XXI.

In Festo SANCTI VICTORIS Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Oratio, Da nos, Dómine; *infrà ad Laudes.*

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex passióne sancti Victóris Massiliénsis Mártyris.

Apud Ruinart ad ann. 290.

Lectio III.

INter sanctórum Mártyrum gemmas Victor sanctíssimus gloriósus cláruit; vel quòd esset nobílior, vel quòd in Religióne nostra instrúctior & fervéntior; deprehénditur, præfectórum tribunálibus præsentátur. Ille statim se Christi mílitem protestátur, sed quia vir clarus erat, judicátum à præféctis est, uti ejus causa ad Cǽsaris audiéntiam referrétur. Cæsar sanctum Mártyrem fúnibus coarctátum per totam urbem præcépit volutári. Tali ludíbrio cùm satis supérque vulgi óculos satiásset, ad tribunália præfectórum lacerátus, cruentúsque redúcitur. De negándo Christo, & diis adorándis ácriùs perorátur. Cúmque peroràsset Martyr; Adhuc, inquiunt, Victor, philosophári non désinis. Tunc Astérius Christi mílitem jubet affigi. Jam totum corpus & ánimam Dómino redditúrus, edícto Cǽsaris ad molam pistóriam dúcitur. Ad perféctam ejus plenámque victóriam, gládio illi caput abscíndunt.

℟. Custodívit illum ab inimícis, * Descéndit cum eo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. *Sap.* 10. *v.* 12. 13. 14. ℣. Misérunt eum in cárcerem præcipiéntes custódi ut diligénter custódiret eum. *Act.* 16. 23. * Descéndit. ℣. Glória. † In vínculis.

Oratio.

DA, nos Dómine, contérere sátanam sub pédibus nostris; qui beáto Victóri Mártyri tuo, & sóciis ejus in confessióne tui nóminis cultum dæmoniórum calcáre tribuísti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Die XXII.
In Festo
SANCTÆ MARIÆ MAGDALENES.
Duplex minus.

In primis Vesperis.

1. *Ant.* 2. d. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te: visitásti & contrivísti eos. *Isa.* 26. *v.* 13. 14.

2. *Ant.* 4. *irr.* d. Circundedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. *Eccli.* 51. 10.

3. *Ant.* 1. a. Collaudábo te Deum Salvatórem meum, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi. *Ibid. v.* 1. 2.

4. *Ant.* 7. d. Dómine, maledixísti veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me. *Habac.* 3. 14.

5. *Ant.* 3. a Liberávit me ab inimíco meo potentíssimo, & ab his qui óderant me. 2. *Reg.* 22. 18.

Capitulum. Eccli. 51. *v.* 4. 5.

Liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam.

℞. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, * Nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8. 7. ℣. Sivè prophetíæ cessábunt, sivè sciéntia destruétur: cháritas nunquam éxcidit. 1. *Cor.* 13. 8. * Nec. ℣. Glória. * Nec.

Hymnus. Sanct. Victor.

Procul malígni cédite spíritus;
Nunc imperánti cédite Númini;
Fessámque longis Magdalénen
Párcite nunc agitáre pœnis.

Christi jubéntis númine térriti
Fugére septem: mox sibi réddita,
Te, Christe, consectátur unum,
Et mémori tibi mente servit.

Quin & cruénta de trabe péndulo
Christo litábat mille dolóribus:
Quàm vellet insóntis Magístri
Sola graves toleráre pœnas!

Miscére fletus sánguinis æmulos
Non cessat, astans víctima víctimæ:
Christus siléndo, nil repéndit:
Quàm méliùs probat hinc amántem!

Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflánte quo semper caléscunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Edúxit me de lacu misériæ, ℟. Et státuit super petram pedes meos. *Ps.* 36. 3.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. g. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum: quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jer.* 20. 13.

Oratio, Deus, cujus Unigénitus, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum peccáta remitténtem * Veníte, adorémus. *Luc.* 7. 47.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

MARÍA sacro sáucia vúlnere,
Jam non doléndum quid Dóminum doles?
Semper renáscens hic amóris
Unde tibi violéntus ardor?

QUEM quæris ipso fúneris in sinu,
Victo triúmphat fúnere clárior;
Vivit, retécto jam sepúlchro,
Ecce jacent revolúta saxa.

MYRRHAM quid affers, vánaque bálsama?
Hæc luce functis débita múnera:
Mox ille donándos Olympo
Non eget his redivívus artus.

INGENS amántem te dolor índicat;
Amans vicíssim se Deus óbtulit,
Agnósce vocem tu Magístri
Nómine te próprio vocántis.

TU prima testis, primaque núntia,
Velox in Urbem prótinus ádvola,
Christíque nutántes Minístros
Plena Deo propióre firma.

LAUS summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflánte quo semper caléscunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

1. *Ant.* 7. a. Iter faciébat Jesus per civitátes & castélla, prædicans regnum Dei, & Duódecim cum illo, & mulíeres áliquæ, quæ erant curátæ à spirítibus malígnis & infirmitátibus. *Luc.* 8. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 6. f. María Magdaléne, de qua septem dæmónia exíerant, & áliæ multæ ministrábant Jesu de facultátibus suis. *Ibid.* 2. 3.

3. *Ant.* 8. c. María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. *Marc.* 16. 1.

℣. Defécit caro mea, & cor meum, ℟. Pars mea, Deus, in ætérnum. *Ps.* 72. 26.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Dum fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum; & vidit duos Ange-

gelos in albis, sedéntes. Dicunt ei: Múlier, quid ploras? dicit eis, * Quia tulérunt Dóminum meum; & néscio ubi posuérunt eum. *Joan.* 20. *v.* 11. 12. 13. ℣. O'culi mei languérunt præ inópia. *Ps.* 87. 10. * Quia.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evang.*

Lectio II.

PEnsándum est hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat, exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo; & amóris sui igne succénsa, ejus quem sublátum crédidit ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánsit ut quæreret: quia nimírùm virtus boni óperis, perseverántia est; & voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Vis amóris intensiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo priùs, & mínimè invénit: perseverávit ut quæreret, unde & cóntigit ut inveníret; actúmque est ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent quod invenissent. Hinc est enim quòd de eódem sponso Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus: per noctem quærimus, quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Convérsa María retrórsum * Vidit Jesum stantem: & non sciébat quia Jesus est. *Joan.* 20. 14. ℣. Num quem díligit ánima mea, vidístis? *Cant.* 3. 3. * Vidit.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio III. *Cap.* 20. 11.

Maria quærit Dominum.

IN illo témpore; María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum: & vidit duos A'ngelos in albis, sedéntes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. Dicunt ei illi: Múlier, quid ploras? Dicit eis: quia tulérunt Dóminum meum; & néscio ubi posuérunt eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 121. *in Joan.*

SUblátum esse Dóminum de monuménto discípulis

ejus nuntiáverat María Magdaléne; quò illi veniéntes, invenérunt sola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergo ad semetípsos discípuli, id est, ubi habitábant, & unde ad monuméntum cucúrrerant. María autem stabat ad monuméntum foris, plorans. Viris enim redeúntibus, infirmiórem sexum in eódem loco fórtior figébat affèctus: & óculi qui Dóminum quæsíerant & non invénerant, lácrymis jam vacábant, ámpliùs doléntes quòd fúerat de monuménto ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occísus: quóniam Magístri tanti, cujus eis vita subtrácta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monuméntum jam dolor iste mulíerem.

℟. María stabat ad monuméntum foris, plorans: * Dixit ei Jesus: Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascéndo ad Patrem meum. *Joan.* 20. *v.* 11. 17. ℣. Non consolábitur, & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35. 21. * Dixit ei. ℣. Glória. * Dixit ei.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Dómine, ante te omne desidérium meum, ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37. 10.

1. *Ant.* 5. a. Dicit Jesus Maríæ Magdalénæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? *Joan.* 20. 15.

2. *Ant.* 4. f. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum; & ego eum tollam. *Ibid. v.* 15.

3. *Ant.* 2. D. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni. *Ibid. v.* 16.

4. *Ant.* 1. f. Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum. *Ibid. v.* 17.

5. *Ant.* 3. c. Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum: Deum meum, & Deum vestrum. *Ibid.*

Capitulum. Prov. 8. 17.

EGo diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

Hymnus.

PLagis Magístri sáucia,
Dum mœsta largos fúnderet
María fletus, ácrior
Revíxit in pœnis amor.

Non turba, non vetat crucis
Mortísque diræ scándalum,
Inter furéntes quærere
Ligno perémptum mílites.

Quis tantus ignáram labor
Exércet ? extínctam doles
In morte vitam ; quid gemis,
Mors ipsa cùm victrix cadit ?
En ille quem luges amans,
Præsens resúmpto córpore,
Notis amántem te redux
Primam salútat vócibus.
O si beátos tángere,
O si tenére fas pedes !
Sed hîc perénnis non datur
Gustáre vitæ gáudia.!
Impléta nunc Apóstolam
Promíssa te primam choro
Apostolórum grándia
Jubent reférre núntia.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

℣. A'nima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Venit María Magdaléne núntians discípulis : quia vidi Dóminum. *Joan.* 20. 18.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus post resurrectiónem suam primò Maríæ Magdalénæ appáruit ; præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne, eúmdem in déxtera tua sedéntem vidére mereámur, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ; qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Dicit Jesus.

AD TERTIAM.

Ant. 4. f. Illa exístimans.

Capitulum. Cant. 3. 2.

SUrgam, & circuíbo civitátem : per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea.

℟. *br.* Exquisívit te * Fácies mea. *Repet.* Exquisívit. ℣. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26. 8. * Fácies. ℣. Glória. *Repet.* Exquisívit.

℣. Adhæsit ánima mea post te, ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Dicit ei Jesus.

Capitulum. Cant. 3. *v.* 2. 3.

QUæsívi quem díligit ánima mea, & non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea, vidístis ?

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. *Repet.* Quærite. ℣. Quærite fáciem ejus semper. *Psal.* 104. 4. * Et confirmámini. ℣. Glória. *Repet.* Quærite.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, ℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41. 2.

AD NONAM.

Ant. 3. c. Vade.

Capitulum. Cap. 6. *v.* 13. 14.

INvenítur sapiéntia ab his, qui quærunt illam : præóccupat qui se concupíscunt, ut illis se prior osténdat.

℟. *br.* Sperent in te, * Qui novérunt nomen tuum. *Repet.* Sperent. ℣. Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. *Ps.* 9. 11. * Qui novérunt. ℣. Glória Patri. *Repet.* Spérent in te.

℣. Exúltent & læténtur in te, ℟. Omnes qui quærunt te, Dómine. *Ps.* 69. 5.

AD VESPERAS.

Ant. Dicit Jesus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Cant. 8. *v.* 6. 7.

FOrtis est ut mors diléctio; lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Si déderit homo omnem substántiam domûs suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus, PROCUL malígni, *ut suprà in j. Vesperis.*

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Psal.* 83. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Cucúrrit María Magdaléne ad Petrum, & ad álium discípulum, quem amábat Jesus, & dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, & nescímus ubi posuérunt eum. *Joan.* 20. 2.

Oratio, Deus, cujus Unigénitus, *ut suprà ad Laudes.*

Pro Commem. S. Wandregisili Abbatis.

Ant. 6. *irr.* Assúmpsit eum. ℣. Quis dabit.

Oratio, Deus, cujus múnere, *pag.* xxxv.

DIE XXIII
In Festo
S. WANDREGISILI
Abbatis.

Semiduplex.

Prima & secunda Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex 2. sæculo Bened.

WAndregisilus in agro Virdunénsi claríssimis paréntibus natus, liberálibus disciplínis adhuc puer óperam dedit, ut in ipso ætátis flore inter áulicos in cultu príncipis se præbére posset assíduum; à Rege Dagobérto Palátii Comes constitútus fuit. Cùm ei pósteà paréntes nobilíssimam vírginem despondíssent, insigni Christiánæ castitátis exémplo sponsæ persuásit, ut tonso capíllo, virginitátem Deo consecráret. Ipse verò, Baltfrído sancto viro duce, Mónachi vitam professúrus, in montem Falcónis se recépit, regémque huic consílio inféusum fusis ad Deum précibus delinívit. Mox in Helisgángium pagum commígrans, Monastérium in próprio fundo ædificávit: ubi cùm aliquándiu admirábili sanctitáte vixísset, in somnis admónitus, ad Bobiénse cœnóbium à sancto Columbáno in Itália eréctum

contendit. Inde Romam véniens, Apostolórum límina venerationis causâ invísit. Pósteà Gálliam répetens ad Monastérium Románis nómine se cóntulit, ubi decénnium ferè perégit. Tandem Dei admónitu è Monastério consénsu Abbátis egréssus, in Gálliam Bélgicam proficíscens, Rotómagum venit, ubi eum beátus Audoénus urbis Antístes, sanctitátis ejus opinióne commótus, honorífice accépit. Ab hoc præsule subdiacónii & Diacónii ordínibus initiátus, post hæc à sancto Audómaro Tarvanénsi Epíscopo ad Presbyterátûs gradum promótus est. Hunc omnes sacros órdines assecútum, in urbe secum perpétuò retinéndum óneris honorísque sócium Audoénus cénsuit. At ipse strictióris vitæ desidério flagrans, non módicum solum ab Erchinoáldo régii palátii præfécto accépit, in quo Fontinéllæ Cœnóbium unà cum nepóte suo Godóne constrúeret. Ad ipsius famam multis confluéntibus discípulis, cùm Monachórum númerus ad trecéntos excrevísset, Basílicas quátuor in honórem beatórum Apostolórum Petri, & Pauli, ac Lauréntii, & Pancrátii Mártyrum ædificávit, adjuvánte illústri viro Wanslago, cujus étiam óperâ Fiscannénse Monastérium extrúctum est. Postrémò nonagésimum ætátis annum agens, Ecclesiásticis sacraméntis munítus, præsénte Audoéno Antístite, ánimam Deo réddidit, undécimo Kaléndas Augústi, anno salútis círciter sexcentésimo sexagésimo quinto. Ejus corpus Fontinéllæ in Ecclésia sancti Pauli sepúltum est, quod quadragésimo pòst anno translátum, Bainus Tarvanénsis Epíscopus, idémque Fontinelléns is Abbas, in Basílica Príncipis Apostolórum honorífice collocávit.

Die XXIV.

In Vigilia SANCTI JACOBI.

Prima & secunda Lectio de Script. occurr. ex trib. duæ.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap. 15. 12.*

Præceptum de proximo diligendo.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. *Hom. 27. in Evang.*

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis: quid est quòd de dilectióne, quasi de singulári mandáto Dóminus dicit:

[Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem;] nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, & ómnia unum præcéptum sunt? Quia quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis. Præcépta ergo Domínica, & multa sunt, & unum; multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, & amícos jubet díligi in se, & inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum.

Oratio.

Concéde, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis dignè sancti Jacóbi Apóstoli tui celebráre solémnia, ut ejus & hic experiántur auxília, & ætérnis effectibus apprehéndant. Per Dóminum.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI JACOBI

Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hic sequuntur.

Oratio, Dómine Deus, qui, *ut infrà ad Laudes.*

Pro commem. S. Christophori Martyris.

Ant. 5. f. Pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3. 21.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 55. 11.

Oratio, Præsta, quæsumus, *ut infrà in Laudibus.*

Prima Lectio de Script. occurr. ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Evang. & Act. Apost.

Jacóbus Zebedæi fílius; Joánnis Apóstoli frater, vocátus à Christo cum fratre, relíctis patre, mercenáriis & rétibus, secútus est Dóminum, qui impósuit utríque nomen Boanérges, quod est, Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor testes vóluit esse suæ Transfiguratiónis. A'dfuit étiam cùm Christus socrum Petri sanávit & Jaïri fíliam suscitávit à mórtuis. Christúmque secútus est, cùm secéssit in montem Olivéti Patrem oratúrus, ántequàm à Judæis apprehenderétur. Ambitiósæ illíus petitiónis occasióne, quâ Jacóbus, & Joánnes à Dómi-

nio postulárunt, ut alter ad déxteram ejus, alter ad sinístram in glória sedéret, suam Christus, eorúmque passiónem prædíxit his verbis: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini. Post mortem Dómini, ántequàm Apóstoli per univérsum orbem dispergeréntur, Heródes Agríppa ut à Judæis grátiam iníret, Jacóbum occídit.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 20. 20.

Jacobus calicem Christi bibiturus.

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Qui dicit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam & unus ad sinístram, in regno tuo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 66. in. Matth.

URgébant filii Zebedæi, dicéntes; Dic ut unus à dextris tuis, alter à sinístris sédeat. Quid ígitur Christus? Nescítis, ait, quid petátis, nescítis quàm magnum, quàm mirábile ac ipsas superióres excédens virtútes: & adjécit; Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum, & baptísmo quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis quómodò statim ab hac cupiditáte ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus, & corónis cogitátis; ego verò de luctámine atque sudóre dissero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modò apparébit, sed bella, perícula, & necem præsens cóntinet vita. Pérspice autem quáliter Christus ipso interrogatiónis modo istos Apóstolos & hortátur, & állicit. Non enim dixit: Potestísne vestrum effúndere sánguinem; sed, Potéstis bíbere cálicem? Deínde adjíciens dicit: Quem ego bibitúrus sum; ut communicatióne labórum cum ipso promptióres redderéntur. Baptísmum deínde idípsum appellávit, ut magnam Orbi futúram expiatiónem hinc significáret. Illi autem desidério quodam ánimi conféstim promíttunt, dicéntes; Póssumus. Ad quæ Christus: Cálicem, inquit, meum bibétis, & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini. Magna vobis certè bona prædico: Martyrii enim corónam patiémini, & violéntâ morte, sicut & ego; à vita decedétis, & in his mihi communicábitis.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. *Act.* 12. *v.* 1. 2.

MIsit Heródes rex manus, tu affligeret quosdam de Ecclésia; occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio.

Oratio.

DO'mine Deus, qui beáto Jacóbo Apóstolo cálicem tuum bíbere, & baptísmo quo ipse baptizátus es, baptizári tribuísti: fac, quǽsumus, ut cum ipso mortificatiónem tuam semper in córpore nostro circunferéntes, cum ipso étiam glóriæ consórtes éffici mereámur. Qui vivis...

Pro commem. S. Christophori Mart.

Ant. 7. g. Vitâ decéssit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6. 31.

℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91. 13.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Christóphori Mártyris tui natalítia cólimus, ejus intercessióne in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In ij. Vesperis fit commem. sanctæ Annæ.

Ant. 6. f. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum, dábitur viro suo pro factis bonis. *Eccli.* 26. 3.

℣. Jurávi David servo meo; ℟. Usque in ætérnum præparábo semen tuum. *Ps.* 88. *v.* 4. 5.

Oratio, Deus, qui beátæ, *ut infrà ad Laudes.*

DIE XXVI.

In Festo

SANCTÆ ANNÆ, MATRIS B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex minus.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [sic: *Omnia de Communi neutius*]

Mulieris, exceptis quæ sequuntur.

Si festum transferatur propter Dominicam eâdem die occurrentem, Vesperæ dicuntur de Festo cum commem. Dominicæ; in quibus omnia de Communi præter Hymnum & ℣. qui dicuntur ut infrà in ij. Vesperis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus, CLARÆ diéi, *ut infrà in ij. Vesperis.*

Lectio prima de Script. occurr. ex tribus una.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. *de Nat. Mariæ.*

LECTIO II.

ANnæ epithalámium modulémur; nunc quidem fíliam divínitùs datam útero gestánti; nunc autem in lucem emitténti. O'peræ prétium enim est, ut quæ talem súrculum édidit, láudibus efferátur. Propónitur ítaque,

tanquàm thálamus quidam Annæ cubículum, conjugális vitæ simul & virginitátis formam réferens; illam matris, hanc fíliæ. Dicámus ad sanctam Annam cum Scriptúra: Quàm beáta domus David, ex qua prodiísti; & venter, in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est eam, à quo ipse sine sémine concéptus est, fabricávit! Verè beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam à Deo infántem, hoc est Maríam, nómine quoque ipso magnópere venerándam peperísti; ex qua Christus vitæ flos éxtitit; cujus Vírginis, & gloriósus fuit ortus, & partus mundo sublímior. Æquum sanè, ac veheménter æquum est, eam laudáre, quæ divínâ providéntiâ donáta est, ac talem ac tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jesus pródiit, qui totus est dulcédo, & totus desiderábilis, atque expetendórum ómnium summè expeténdus. Ad quem étiam dicámus: Sub umbra tua vivémus, & sub alis tuis requiescémus. Hic est verè qui per Legem & Prophétas prædicátur Christus Jesus Deus, grátia & véritas; qui idcircò venit, ut peccatóribus salútem afférret, atque omnes in véterem nobilitátem restitúeret.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio III. *Cap. 3. 23.*

Christi Genealogia.

In illo témpore; Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, qui fuit Heli. Et réliqua.

Homilía sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris.

Lib. 3. contra Hæres. cap. 22. §. 3. 4.

Lucas genealógiam, quæ est à generatióne Dómini nostri usque ad Adam, septuagínta duas generatiónes habére osténdit, finem conjúngens inítio, & signíficans quóniam ipse est, qui omnes Gentes exínde ab Adam dispérsas, & univérsas linguas, & generatiónem hóminum cum ipso Adam in semetípso recapitulátus est. Unde & à Paulo typus futúri dictus est ipse Adam. Prophéta dicit: [Pro pátribus nati sunt tibi fílii.] Primogénitus enim mortuórum natus Dóminus, & in sinum suum recípiens prístinos Patres, regenerávit eos in vitam Dei, ipse inítium vivéntium factus, quóniam Adam inítium moriéntium factus est. Propter hoc & Lucas inítium generatiónis à Dómino inchoans, in Adam rétulit, signíficans quóniam non illi hunc, sed hic illos in-

Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Hevæ inobediéntiæ nodus solutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Heva per incredulitátem, hoc virgo María solvit per fidem.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Isa. 44. 3.

EFfúndam Spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam.

Hymnus.

FOEcúnda radix I'saï
Florem pudícum gérminat;
Dei datúram Fílium
Orbi dat Anna Vírginem.

JAM sperat humánum genus,
Caput tenébris éxcitans,
Lucémque primam cónspicit
Annæ coruscántem sinu.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. De fructu ventris tui,
℟. Ponam super sedem tuam. *Ps.* 131. 11.

Oratio.

DEus, qui beátæ Annæ tantam grátiam conférre dignátus es, ut genitrícis Fílii tui unigéniti mater éffici mererétur; concéde propítius, ut cujus natalítia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur: Per eúmdem.

AD VESPERAS.

Capitulum. Isa. 11. v. 1. 2.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet; & requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus.

CLARÆ diéi gáudiis
Gestit parens Ecclésia,
Annámque Judææ decus,
Matrem Maríæ cóncinit.

REGUM piórum sánguini
Jungens Sacerdótes avos
Illústris Anna, spléndidis
Vincit genus virtútibus.

CŒLO favénte, cóntrahit
Thori fidélis vínculum;
Sinúque casto cóncipit
Perénne sidus Vírginum.

QUI natus es de Vírgine
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Jurávi David servo meo:
℟. Usque in ætérnum præparábo semen tuum. *Ps.* 88. *v.* 4. 5.

DIE XXIX.

In Festo

SS. LAZARI,

MARTHÆ CHRISTI HOSPITÆ, & Mariæ, sororum ejus.

Semiduplex.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. Venit Jesus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum.

Capitulum. Eccli 4. v. 14. 15.

QUi tenúerint sapiéntiam, vitam hereditábunt: & quò introíbit, benedícet Deus. Qui sérviunt ei, obsequéntes erunt Sancto: & eos, qui díligunt illam, díligit Deus.

Hymnus.

FLAGRANS amóre, pérditos
Dum nos Redémptor quæreret
Deféssus ad Martham Deus,
Sese recépit hóspitam.

BEATA quæ tantum suis
Amíca tectis hóspitem
Fovére gaudet ac Deo
Inférre convívæ dapes!

DUM Martha pascit, páscitur
María felix; ac sedens
Magnóque tuta júdice,
Partem potítur óptimam.

NUNC Martha, nunc sedens Deo
Et ipsa verbo pásceris;
Et juge se tuus tibi
Convíva dat convívium.

DA, Christe, sanctórum quies,
Sic nos ad unum téndere,
Per multa, posthac optimâ
Ut parte possímus frui.
Amen.

℣. Dixi Dómino: Deus meus es tu, ℟. Quóniam bonórum meórum non eges. *Ps.* 15. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. *Joan.* 14. 23.

Oratio, Deus, qui in terris conversátus, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum cum homínibus conversátum * Veníte, adorémus. *Baruch* 3. 38.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus, FLAGRANS, *ut suprà in primis Vesperis.*

1. *Ant.* 5. a. Intrávit Jesus in quoddam castéllum, & múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. *Luc.* 10. 38.

2. *Ant.* 4. d. Huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. *Ibid. v.* 39.

3. *Ant.* 3. g. Diligébat Jesus Martham, & sorórem ejus Maríam, & Lázarum. *Joan.* 11. 5.

℣. Dóminus díligit justos. ℟. Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet. *Ps.* 145. *v.* 8. 9.

Prima & secunda Lectio ex Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

I. ℟. Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castéllo Maríæ, & Marthæ soróris ejus. * (María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, & extérsit pedes ejus capíllis suis: cujus frater Lá-

zarus infirmabátur.) *Joan.* 11. *v.* 1. 2. ℣. Odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. *Cant.* 4. 10. * María.

℟. II. Misérunt soróres Lázari ad Jesum, dicéntes: Dómine, ecce quem amas infirmátur. A'udiens Jesus dixit: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed * Ut glorificétur Fílius Dei per eam. *Joan.* 11. *v.* 3. 4. ℣. A' Deo est enim omnis medéla. *Eccli.* 38. 2. * Ut.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 103. *de verb. Dom. E. B.*

Lectio III.

MArtha & María duæ soróres erant; ambæ non solùm carne, sed étiam religióne germánæ. Ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt. Suscépit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni: sed tamen suscépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, & accéptâ formâ servi, in illa pasci à servis, dignatióne, non conditióne, nam & ista dignátio fuit se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem, & sitíret, sed nescitis quia in erémo esuriénti A'ngeli ministrábant? ergo quòd pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si & de sancto Elía præstitit víduæ, quem priùs corvo ministránte pascébat: nunquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam; sed religiósam víduam, per obséquium exhíbitum servo suo, benedícere disponébat. Sic ergo suscéptus est Dóminus, tanquam hospes qui in sua própria venit, & sui eum non recepérunt; sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, adóptans servos, & fratres fáciens; rédimens captívos, & fáciens coherédes. Ne quis tamen vestrûm fórsitan dicat: O beáti qui Christum suscípere in domum própriam meruérunt. Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne: non tibi ábstulit istam dignatiónem: Cum uni, inquit, ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis.

℟. Dixit Jesus discípulis: Lázarus amícus noster dormit: sed vado ut à somno éxcitem eum. * Díxerat Jesus de morte ejus, illi autem putavérunt quòd de dormitióne somni díceret. Tunc Jesus di-

xit eis manifestè : Lázarus mórtuus est. *Joan.* 11. *v.* 11. 13. 14. ℣. Sermónes sapiéntiæ recti sunt intelligéntibus. *Prov.* 8. *v.* 8. 9. * Dixerat. ℣. Glória. * Dixerat.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdot.* Exáltas me, Dómine, de portis mortis, ℟. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas. *Ps.* 9. 15.

1. *Ant.* 6. f. Venit Jesus Bethániam : & invénit Lázarum quátuor dies jam in monuménto habéntem. *Joan.* 11. 17.

2. *Ant.* 4. e. Multi ex Judæis vénerant ad Martham & Maríam, ut consolaréntur eas de fratre suo. *Ibid. v.* 19.

3. *Ant.* 5. a. Martha ut audívit quia Jesus venit, occúrrit illi : María autem domi sedébat. *Ibid. v.* 20.

4. *Ant.* 1. a. Dixit Martha ad Jesum : Utique Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. *Ibid. v.* 21. 27.

5. *Ant.* 3. a. Cùm hæc dixisset, ábiit, & vócavit Maríam sorórem suam siléntio, dicens : Magíster adest, & vocat te. *Ibid. v.* 28.

Capitulum. Cant. 5. 2.

VOx dilécti mei pulsántis : Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea.

Hymnus.

QUi cuncta pascit próvidus
Humána cùm factus caro,
Terris vidéndum se dedit,
Hunc Martha pavit sédula.

FELIX domus, quæ pérfrui
Tanto merétur hóspite!
Felix abúndè, cui sua
Repéndit hospes múnera!

O singuláris grátia!
Quarto sepúltus jam die,
Soróris ad vitam prece,
Frater redíre jussus est.

DA, Christe, Sanctórum quies,
Sic nos ad unum téndere,
Per multa; posthac óptimâ
Ut parte possímus frui.
Amen.

℣. Exáudi, Dómine, deprecatiónem meam, ℟. Auribus pércipe lácrymas meas. *Ps.* 38. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. d. Jesus ut vidit Maríam plorántem, infrémuit spíritu, & turbávit seípsum, & lachrymátus est. *Joan.* 11. *v.* 33. 35.

Oratio.

DEus, qui in terris conversátus, in domo Lázari, Marthæ, & Maríæ hospitári dignátus es; præsta, quæsumus, nos cum Lázaro in novitáte vitæ ambuláre; te cum Martha in tuis páscere

paupéribus; & à te cum María legis meditatióne pasci valeámus. Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 6. f. Venit Jesus.

AD TERTIAM.

Ant. 4. e. Multi.

Capitul. Eccli. 7. *v.* 37. 38.

MO'rtuo non prohíbeas grátiam. Non desis plorántibus in consolatióne, & cum lugéntibus ámbula.

℞. *breve.* Beneplácitum est Dómino * Super timéntes eum. *Repet.* Beneplácitum. ℣. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146. 11. * Super. ℣. Glória. *Repet.* Beneplácitum.

℣. Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo, ℞. Et ipse fáciet. *Ps.* 36. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Martha.

Capitul. Prov. 7. *v.* 15. 16.

EGréssa sum in occúrsum tuum, desíderans te vidére, & réperi. Intéxui fúnibus léctulum meum, stravi tapétibus pictis ex Ægypto.

℞. *breve.* Psallam, & intélligam * In via immaculáta. *Repet.* Psallam. ℣. Quando vénies ad me. *Psal.* 100. 2. * In via. ℣. Glória. *Repet.* Psallam.

℣. A'udiam, quid loquátur in me Dóminus Deus, ℞. Quóniam loquétur pacem in plebem suam. *Ps.* 84. 9.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Cùm hæc dixísset.

Capitulum. Eccle. 9. *v.* 17. 18.

VErba sapiéntium audiúntur in siléntio, plusquàm clamor príncipis inter stultos. Mélior est sapiéntia quàm arma béllica.

℞. *breve.* O'culi mei ad * Fidéles terræ. *Repet.* O'culi. ℣. Ut sédeant mecum. *Psal.* 100. 6. * Fidéles. ℣. Glória. *Repet.* O'culi.

℣. O'culi Dómini super justos, ℞. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33. 16.

AD VESPERAS.

Ant. Venit Jesus, *cum reliquis de Laudibus: Capitulum, Hymnus, Versiculus, ut in primis Vesperis.*

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Voce magnâ clamávit Jesus: Lázare, veni foras. Et statim pródiit, qui fúerat mórtuus. *Joan.* 11. *v.* 43. 44.

DIE XXXI.

In Festo

SANCTI GERMANI

Episcopi Antissiodorensis.

Simplex.

Oratio, Exáudi, quæsumus, *pag.* xix.

Pridie in Vesperis. Pro commemoratione sancti Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Societatis Jesu Institutoris.

Ant. 3. e. Oblátio justi impínguat altáre, & odor sua-

vitátis est in conspéctu Altíssimi, sacrifícium illíus accéptum est. *Eccli.* 35. 8.

℣. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ℟. Et speráte in Dómino. *Ps.* 4. 6.

Oratio.

SAncti Ignátii Presbýteri tríbue nos, Dómine, supplicatiónibus fovéri; ut cujus depositiónem ánnuo celebrámus obséquio, ejus intercessiónibus adjuvémur. Per Christum.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus dua.

LECTIO III.

Ex S. Germani vita, autore Constantio.

GErmánus nóbili génere Antissiodóri natus, post auditória Gallicána, Romæ Jurisperítiam adéptus, causas egit, ibíque uxórem duxit. Provínciæ suæ Visitátor constitútus, in Gálliam rédiit. Ubi venatióni nímiùm déditus, ab Amatóre Antissiodorénsi Epíscopo reprehénsus est, quòd ferárum quas venándo céperat, truncáta cápita, ex ritu Gentílium, de árbore quæ in médio civitátis erat, non sine fidélium offensióne, suspénderet. Pósteà verò cùm Germánum sibi successórem futúrum divínitùs comperísset Amátor, ipsi in Ecclésia assisténti, inopinantíque manus injécit, Presbýterum ordinávit, & designávit successórem. Mórtuo ígitur Amatóre, Germánus ómnium votis expetítus, invítus & coáctus in Epíscopum consecrátur. Ex qua die Sacérdos factus est, mutátus in virum álterum, exínde cœpit uxórem habére pro soróre, séculi pompam aspernári, vitam ásperàm dúcere, sua in páuperes erogáre, ómnibus sine personárum acceptióne hospítium præbére, & oratiónem vix unquam intermíttere. Illum Hilárius Arelaténsis affèctu ut patrem cóluit, reveréntiâ ut Apóstolum. In Británniam majórem Cœlestíni summi Pontíficis, & Galliárum Episcopórum rogátu bis proféctus, ibi Pelagiánam hæresim profligávit, multísque miráculis cláruit. In Gálliam redux, ut cívitas Antissiodorénsis, tribútis ádmodùm pressa, prístinæ immunitáti redderétur, obtínuit ab Auxiliário Gálliæ Præfécto, cujus uxórem quartánâ febre dudum laborántem sanávit. Allemannórum exércitum in Aremóricos tum rebélles ab Aétio Præfécto missum, avocávit. Deínde Ravénnam proféctus ut à Valentiniáno Imperatóre véniam rebéllibus péteret, ab ipso, ejus matre Placídia, simul & à Petro Chrysólogo Raven-

paupérib ... ría legis ... valeámus ... 3. Reg.

A n

Ant. 6 ... Ingréssus est

A n

Ant ... ibi

Capit ... 15.

M ... In die illa,

plora ... & cu ... ejus de ... ejus

R. ... 8.

est ... tes ... tum. ... sup ...

Jubénte Christo, rupta vincla cóncidunt,
Pandúntur ultrò clausa ferro límina.
Cœléstis ille ductor osténdit viam:
It Petrus, atque sómnium, quod sit, putat;
Verùm, recéptâ mente, victrícem Dei
Suæ salútis certus agnóscit manum.
Lux nostra, Christe, nostra libértas, vides,
Quibus caténis óbruant nos crímina,
Et quanta nostris íncubet nox méntibus,
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.
Patri suprémo sit supréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Ætérne Fili, splendor ætérni Patris;
Compar sit almo laus, decúsque Flámini. Amen.

℣. Cum ipso sum in tribulatióne, ℞. Erípiam eum, & glorificábo eum. *Ps.* 90. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Dedi te ut edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris. *Isa.* 42. *v.* 6. 7.

Oratio, Deus, qui beátum, *ut infrà ad Laudes.*

Commem. S. Exuperii Bajocensis Episcopi.

Ant. 4. f. Ipsum elégit.

℣. Exaltávi.

Oratio, Da, quæsumus, *pag.* xix.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum, qui solvit compedítos * Veníte, adorémus. *Ps.* 145. 8.

Psal. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

Qui Christiáno gloriántur nómine,
Aliéna frustrà vincla captívos tenent,
Frustrà satélles servat insómnis fores,
Inter caténas mente stant libérrimâ.
Ornant revínctos invidéndæ cómpedes,
Nec ponderósæ, quas amor leves facit:
Non densa tetri cárceris nox óbsidet,
Ætérna summo quos manet cœlo dies.
Dulces caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Christi amántem quæ probant Apóstolum:
Regum corónis áureis monílibus,
Vos sacra pluris æstimámus víncula.
Patri suprémo, sit supréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Ætérne Fili, splendor ætérni Patris;

Compar sit almo laus, decúsque Flámini. Amen.

1. *Ant.* 8. g. Cùm audíssent Apóstoli, quòd recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joánnem. *Act.* 8. 14.

2. *Ant.* 5. a. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infírmos, ut, veniénte Petro, umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus suis. *Act.* 5. *v.* 14. 15.

3. *Ant.* 1. D. Ait Petrus Paralytico: Ænéa, sanat te Dóminus Jesus: surge, & sterne tibi. Et contínuò surréxit. *Act.* 9. 34.

℣. Misit de summo, & accépit me, ℟. Et erípuit me de inimícis meis fortíssimis. *Ps.* 17. *v.* 17. 18.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Petrus servabátur in cárcere: * Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. *Act.* 12. 5. ℣. Unánimes orántes, ut Deus Israël misericórdiam suam osténderet. *Judith* 7. 4. * Orátio.

De Áctibus Apostolórum.

Lectio II. *Cap.* 12. 1.

Petrus ab Angelo liberatus.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cùm apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. Cùm autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Ángelus Dómini ástitit: & lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Ángelus ad eum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúnda tibi vestiméntum tuum, & séquere me. Et éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est, quod fiébat per Ángelum: existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam & secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad

civitátem; quæ ultrò apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: & contínuò dicéssit A'ngelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus dixit: Nunc scio verè quia misit Dóminus A'ngelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. Cùm autem productúrus eum esset Heródes, * Erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & custódes ante óstium custodiébant cárcerem. *Act.* 12. 6. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus. *Ps.* 104. 18. * Erat.

Ex Gregor. Regist. lib. 11. *c.* 49. *& lib.* 5. *Epist.* 6. *& lib.* 3. *Ep.* 30.

LECTIO III.

CAténis duábus Jerosólymis vinctum in cárcere ab Agríppa fuísse sanctum Petrum ex Actis díscimus. Illas autem aut saltem illárum álteram Romæ sexto século extitísse docet Arátor. Dúbium quoque subolére némini potest, quin Romæ speciáli in veneratióne fúerint caténæ, quibus ibi à Neróne constríctus est. Auro quippe pretiósius habebátur per omnes Ecclésias ferrum illud pœnálium vinculórum, quæ reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnatúra, quàm consecratúra misérunt. Crucem párvulam in qua de caténis sancti Petri & Pauli insérta erat benedíctio, mittens sanctus Gregórius Magnus Eulógio Alexandríno Patriárchæ, multa per istam benedictiónem consuéta fieri mirácula narrat. Idem Childebérto Francórum regi claves sancti Petri, in quibus de limatúra catenárum ejus inclúsum áliquid erat, dirextisse se dixit, ut collo ejus suspénsæ à malis illum ómnibus tueréntur. Summus autem ipse Póntifex istis è caténis áliquid quod crúcibus vel clávibus includerétur, limándo conabátur excútere; quod quidem aliquándo summâ facilitáte fiébat, nonnúnquam è contra nullâ ratióne póterat obtinéri.

℟. A'ngelus Dómini ástitit: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: * Surge velóciter. *Act.* 12. 7. ℣. Ecce solvi te hódiè de caténis, quæ sunt in mánibus tuis. *Jer.* 40. 4. * Surge. ℣. Glória. * Surge.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis, ℟. Et státuit super petram pedes meos. *Ps.* 39. 3.

1. *Ant.* 8. g. Petrus &

Joánnes ascendébant in templum, ad horam oratiónis nonam. *Act.* 3. 1.

2. *Ant.* 3. a. Vir qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídiè ad portam templi, ut péteret eleemósynam. *Ibid.* v. 2.

3. *Ant.* 1. d. I'ntuens in eum Petrus, dixit: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et exsiliens stetit, & ambulábat laudans Deum. *Ibid.* v. 4. 6. 7. 8.

4. *Ant.* 4. e. Fuit quædam discípula plena opéribus bonis, & eleemósynis. Factum est autem, ut infirmáta morerétur. *Act.* 9. v. 36. 37.

5. *Ant.* 6. f. Petrus venit, & ponens génua orávit, & dixit: Tábitha, surge. Eréxit eam, & assignávit eam vivam. *Ibid.* v. 39. 40. 41.

Capitulum. Act. 12. 11.

PEtrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio verè quia misit Dóminus A'ngelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

Hymnus.

PEtrus beátus catenárum láqueos
Christo jubénte, rupit mirabíliter;
Custos ovílis & Doctor Ecclésiæ,
Pastórque gregis, conservátor óvium,
Arcet lupórum truculéntam rábiem.

Quodcúnque vinclis super terram strínxeris,
Erit in astris religátum fórtiter;
Et quod resólvis in terris arbítrio,
Erit solútum super cœli rádium:
In fine mundi Judex eris sǽculi.

Glória Patri per imménsa sǽcula;
Sit tibi, Nate, decus & impérium,
Honor, potéstas, sanctóque Spirítui:
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Salvásti me à descendéntibus in lacum. ℟. Psállite Dómino Sancti ejus. *Ps.* 29. v. 4. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. d. Narrávit Petrus quómodò Dóminus eduxísset eum de cárcere, dixítque: Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc. *Act.* 12. 17.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Apóstolum à vínculis absolútum, illǽsum abíre fecísti, nostrórum, quǽsumus, absólve víncula peccatórum; ut, ab ómnibus im-

pediméntis expedíti, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Pro commemoratione sancti Exuperii.

Ant. 1. d. Dedit illi.

℣. Véritas mea, *pag.* xxij.

Oratio, Da, quæsumus, *pag.* xix.

Ad Horas, *Ant. & Oratio de Laudibus, cetera ut in Festo SS. Petri & Pauli, pag.* 469. *præter Canonem qui dicitur de Feria occurrente.*

Die II.

In Festo

OMNIUM SANCTORUM

Antiquæ Legis.

Duplex minus.

In primis Vesperis.

1. *Ant.* 7. C. Mementóte opérum Patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis: & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. 1. *Mach.* 2. 51.

2. *Ant.* 8. g. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. *Eccli.* 44. 7.

3. *Ant.* 2. d. Henoch plácuit Deo, & translátus est in paradísum, ut det Géntibus pœniténtiam. *Ibid. v.* 16.

4. *Ant.* 4. d. Noë invéntus est perféctus, justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. *Ibid. v.* 17.

5. *Ant.* 3. c. A'braham magnus pater multitúdinis Géntium, & non est invéntus símilis illi in glória. *Ibid. v.* 20.

Capitulum. 2. *Machab.* 1. *v.* 24. 25. 26.

DO'mine Deus ómnium Creátor, terríbilis & fortis, justus, & miséricors, qui solus es bonus Rex, solus præstans, solus justus, & omnípotens, & ætérnus, qui líberas I'sraël de omni malo, qui fecísti patres eléctos, & sanctificásti eos: áccipe sacrifícium pro univérso pópulo tuo.

℟. Laudémus viros gloriósos, & paréntes nostros in generatióne sua. * Multam glóriam fecit Dóminus † Magnificéntiâ suâ à sǽculo. *Eccli.* 44. *v.* 1. 2. ℣. Non confúnditur Deus vocári Deus eórum; parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11. 16. † Magnificéntiâ. ℣. Glória. * Multam.

Hymnus.

ANti'qui cánimus lúmina fœderis,
Vates cum pátribus, múnere prævio,
Quos testes fídei, quos patiéntiæ,
Exémplum Deus édidit.
In terris péragunt sic iter hóspites,
Ut desidériis sídera tránsvolent,

Æternámque suis flétibus áppetant,
Longè quàm pátriam vident.
Dat quantos ánimos ígnea cháritas!
Te donánte, Deus, cùm tibi mílitant,
Vincunt regna fide, cástraque fórtia,
Fortes, te duce, díruunt.
Tentáti súbeunt víncula, cárceres,
Expérti lápides, ignis & ímpetus,
Discúrrunt, & egent per juga móntium,
Afflictíque specu latent.
Occúmbunt, nec adhuc láurea tángitur,
Sanctórum nec iter pánditur óbvium:
Stant ad clausa diu mœ́nia pátriæ
Christi dum réseret cruor.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Sancto Spirítui sit quoque glória,
Par laus Christe tibi, qui vetus & recens
Fœdus sánguine cónsecras.
Amen.

℣. In te speravérunt patres nostri, ℟. Speravérunt, & liberásti eos. *Ps.* 21. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *irr.* Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter Sanctos sors illórum est. *Sap.* 5. 5.

Oratio, Deus, qui in hac, *infrà ad Laudes.*

Commemoratio sancti Petri Apostoli.

Ant. 6. f. Dissolúta sunt víncula brachiórum & mánuum illíus per manus poténtis Jacob: inde pastor egréssus est lapis Israël. *Gen.* 49. 24.

℣. Salvum me fecit Dóminus, ℟. Quóniam vóluit me. *Ps.* 17. 20.

Oratio, Deus, qui beátum, *suprà.*

Deinde sancti Stephani Papæ & Martyris.

Ant. 5. f. Pro certo habet.

℣. In Deo sperávi.

Oratio, Deus, qui beátum, *pag.* vij.

Ad Officium Nocturnum.

Invit. Jesum Christum qui fecit útraque unum * Veníte, adorémus. *Ephes.* 2. 14.

Hymnus, Antíqui cánimus, *ut suprà ad j. Vesperas.*

1. *Ant.* 1. a. Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Ægypti. 1. *Machab.* 2. 53.

2. *Ant.* 8. g. Phínees pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum Sacerdótii ætérni. *Ibid. v.* 54.

3. *Ant.* 2. d. Jesus dum implévit verbum, factus est dux in I'sraël. *Ibid. v.* 55.

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, ℟. Et legem pósuit in I'sraël. *Psal.* 77. 5.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: * Cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum. *Eccli.* 44. *v.* 10. 11. 12. ℣. Ab uno orti sunt tanquam sídera cœli in multitúdinem, & sicut aréna, quæ est ad oram maris, innumerábilis. *Hebr.* 11. 12. * Cum sémine.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO II. *Cap.* 11. 13.

Patriarcharum fides extollitur.

JUxta fidem defúncti sunt omnes isti, non accéptis repromissiónibus, sed à longè eas aspiciéntes, & salutántes, & confiténtes, quia peregríni & hóspites sunt super terram. I'deò non confúnditur Deus vocári Deus eórum: parávit enim illis civitátem. Fide óbtulit A'braham I'saac cùm tentarétur, & unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes. Fide & de futúris benedíxit I'saac Jacob & E'saü. Fide Jacob móriens síngulos filiórum Joseph benedíxit. Fide Joseph móriens de profectióne filiórum I'sraël memorátus est, & de óssibus suis mandávit. Fide Móyses natus, occultátus est ménsibus tribus à paréntibus suis, eò quòd vidíssent elegántem infántem, & non timuérunt regis edíctum. Fide Móyses grandis factus negávit se esse fílium fíliæ Pharaónis, magis éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem, majóres divítias æstimans thesáuro Ægyptiórum impropérium Christi: aspiciébat enim in remuneratiónem. Fide Rahab méretrix non périit cum incrédulis, excípiens exploratóres cum pace. Et quid adhuc dicam? Defíciet enim me tempus enarrántem de Gédeon, Barac, Samson, Jephte, David, Sámuël, & Prophétis.

℟. Hi omnes testimónio fídei probáti, * Non accepérunt repromissiónem, Deo pro nobis méliùs áliquid providénte, ut non sine nobis consummaréntur. *Hebr.* 11. *v.* 39. 40. ℣. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. *Eccli.* 44. 6. * Non accepérunt.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 22. 31.

Patriarchæ apud Deum vivunt.

IN illo témpore ; Dixit Jesus Sadducæis : De resurrectióne mortuórum non legístis quòd dictum est à Deo dicénte vobis : Ego sum Deus A'braham, & Deus I'saac, & Deus Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epist. 1. *ad Cor. secul.* 1. *Cap.* 16.

CE'rnitis, viri chari, quod exémplar nobis datum sit. Imitatóres simus eórum qui in Scriptúris laudem consecúti sunt. Magno testimónio ornátus est Abrahámus, & Dei amícus vocátus est. De Jobo ita scriptum est : Jobus erat justus & sine crímine. Móyses fidélis in tota domo ejus nuncupátus est. Quid verò dicémus de Davíde, qui testimónium laudis reportávit ? Tálium ac tantórum adeóque laudatórum humílitas & verecúndia per obediéntiam, non tantùm nos, sed anterióres ætátes, melióres fecit : eósque qui in timóre & veritáte elóquia ejus suscepérunt. Multórum itaque magnorúmque ac illústrium gestórum partícipes facti, recurrámus ad pacis scopum nobis ab inítio tráditum, & figámus óculos in Patrem & Creatórem totíus mundi, atque illíus magníficis exuperántibus donis pacis, ac benefíciis hæreámus.

℟. Nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem : * Sapiéntiam ipsórum nárrent pópuli, † Et laudem eórum núntiet Ecclésia. *Eccli.* 44. *v.* 14. 15. ℣. In fide testimónium consécuti sunt. *Heb.* 11. 2. * Sapiéntiam. ℣. Glória. † Et laudem.

Post tertium ℟. *de S. Stephano Papa.*

Ex commonitório sancti Vincéntii Lirinénsis.

Cap. 9.

LECTIO IV.

AGrippínus Carthaginénsis Epíscopus rebaptizándum esse censébat contra morem & instítúta majórum. Tunc beátæ memóriæ Papa Stéphanus, Apostólicæ Sedis Antístes, cum céteris quidem collégis suis, sed tamen præ céteris réstitit : dignum, ut opínor, exístimans, si réliquos omnes tantùm fidei devotióne vínceret, quantùm loci autoritáte superábat. Dénique in Epístola, quæ tunc ad A'fricam missa est, idem his verbis sanxit : Nihil novándum, nisi quòd tráditum est. Intelligébat étenim vir sanctus, & prudens, nihil

áliud ratiónem pietátis admíttere, nisi ut ómnia, quâ fide à Pátribus suscépta forent, eâdem fide fíliis consignaréntur: nosque religiónem, non quà vellémus dúcere, sed pótiùs, quà illa dúceret, sequi oportére: idque esse próprium Christiánæ modéstiæ & gravitátis, non sua pósteris trádere, sed à majóribus accépta serváre. Quis ergo tunc univérsi negótii éxitus? Quis útiquè nisi usitátus & sólitus? Reténta est scílicet antíquitas, explósa nóvitas.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Replétum est gáudio os nostrum, ℟. Et lingua nostra exultatióne. *Ps.* 125. 2.

1. *Ant.* 8. g. Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. *Heb.* 11. 33.

2. *Ant.* 2. D. Obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii. *Ibid. v.* 34.

3. *Ant.* 5. a. Convaluérunt de infirmitáte, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum. *Ibid v.* 35.

4. *Ant.* 4. *irr.* d. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. *Eccli.* 44. 9.

5. *Ant.* 1. F. In testaméntis stetit semen eórum & fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent. *Ibid. v.* 13. 14.

Capitulum. Eccli 45. *v.* 1. 2.

Dilléctus Deo & homínibus Móyses: cujus memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, & in verbis suis monstra placávit.

Hymnus.

Nunc ad Sion accéditis,
En obstetríce lánceâ,
Quâ frángitur Christi caro,
Ad sancta vobis fit via.

Velum sacrum dirúmpitur,
Patet supérna cívitas:
In Angelórum pátria
Deum vidétis júdicem.

Cruóris hic aspérsio
Quam cérnitis, quam tángitis,
Majóre voce súpplicat
Quàm mersus Abel sánguine.

Fletus, querélæ désinant,
Beáta frons accíngitur
Nunquam movéndâ láureâ,
Fœdus novum quam détulit.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Sit quo vetus lex désiit
Supréma Christo glória.
Amen.

℣. Dómine in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88. *v.* 17. 16.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d.

Tantam habéntes impósitam nubem téstium, deponéntes omne pondus, & circúnstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. *Heb.* 12. 1.

Oratio.

DEus, qui in hac festivitáte ómnium Legis véteris Sanctórum, impósitâ nube téstium, fidem nostram corróboras; da eórum méritis currámus ad propósitum nobis certámen, aspiciéntes in autórem fidei, & consummatórem Jesum; Qui tecum.

Pro commem. S. Stephani. *Ant.* 7. g. Vitâ decéssit.

℣. Justus ut palma, *p.* xj.

Oratio, Deus qui beátum, *p.* vij.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Per fidem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Obturavérunt.

Capitulum. 1. *Machab.* 2. *v.* 59. 60.

ANánias, & Azárias, & Mísaël credéntes liberáti sunt de flamma; Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum.

℟. *breve.* Exultábunt sancti * In glória. *Repet.* Exultábunt. ℣. Lætabúntur in cubílibus suis. *Ps.* 149. 5. * In glória. ℣. Glória. *Repet.* Exultábunt.

℣. Sanctis, qui sunt in terra ejus, ℟. Mirificavit omnes voluntátes meas in eis. *Ps.* 15. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Convaluérunt.

Capitulum. *Eccli.* 46. *v.* 1. 2.

FOrtis in bello Jesus Nave, succéssor Móysi in Prophétis, qui fuit magnus secúndùm nomen suum, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgéntes hostes, ut consequerétur hereditátem I'sraël.

℟. *br.* In justítia tua * Exaltabúntur. *Repet.* In. ℣. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88. 18. * Exaltabúntur. ℣. Glória. *Repet.* In justítia.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abscondísti timéntibus te! *Ps.* 30. 20.

AD NONAM.

Ant. 1. F. In testaméntis.

Capitulum. 1. *Machab.* 2. 61.

ITa cogitáte per generatiónem & generatiónem; quia omnes qui sperant in eum, non infirmántur.

℟. *br.* Ipse * Dabit virtútem. *Repet.* Ipse. ℣. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67. 36. * Dabit ℣. Glória. *Repet.* Ipse.

℣. Congregáte illi Sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testaméntum ejus. *Ps.* 49. 5.

AD VESPERAS.

Ant. Per fidem, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. *Heb.* 11. 13.

JUxta fidem defúncti sunt omnes isti, non accéptis repromissiónibus, sed à longè eas aspiciéntes & salutántes, & confiténtes, quia peregríni & hóspites sunt super terram.

Hymnus & ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Accessístis ad Sion montem, & civitátem Dei viventis Jerúsalem cœléstem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam & Ecclésiam primitivórum, qui conscripti sunt in cœlis. *Heb.* 12.*v.*22.23.

Oratio, Deus, qui in hac, *ut suprà.*

Pro commemoratione revelationis corporis S. Stephani Diac. Protomart.

Ant. 1. d. Elegérunt Stéphanum, virum plenum fide, & Spíritu sancto. *Act.* 6. 5.

℣. Beátus quem elegísti, & assumpsísti, ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64. 5.

Oratio, Præsta, quæsumus, *ut infrà.*

DIE III.

In Revelatione, seu Inventione CORPORIS S. STEPHANI Protomartyris.

Simplex.

De Comm. unius Martyris. Pars Æstivalis.

Prima & secunda Lectio de Script. occurr. ex tribus dua.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

318. *Edit. Bened.*

LECTIO III.

LEgitur in libro Canónico Actuum Apostolórum, quemádmodùm Stéphanus lapidátus sit à Judǽis, quemádmodùm Dómino commendáverit spíritum suum, quemádmodùm étiam génibus fixis oráverit pro lapidatóribus suis. Hujus corpus ex illo usque ad ista témpora látuit: nuper autem appáruit, sicut solent apparére sanctórum córpora Mártyrum revelatióne Dei, quando plácuit Creatóri. Præcedéntibus enim signis locus demonstrátus est: & quómodò fúerat revelátum, sic & invéntum est. Multi inde Relíquias accepérunt, quia Deus vóluit, & huc venérunt. Commendátur ergo charitáti vestræ & locus & dies: utrúmque celebrándum in honórem Dei quem conféssus est Stéphanus. Nos enim in isto loco non aram fécimus Stéphano, sed de Relíquiis Stéphani, aram Deo.

℟. Post tempestátem, tranquíllum facis, Dómine; & post fletum, exultatiónem infúndis, * Sit nomen tuum,

Deus I'sraël, benedíctum in sécula. *Tob.* 3. *v.* 22. 23. ℣. Qui vícerit, sic vestiétur vestiméntis albis. *Apoc.* 3. 5. * Sit nomen. ℣. Glória Patri. * Sit nomen.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut sicut in revelatióne córporis beáti Protomártyris Stéphani, divína laudámus magnália; sic indulgéntiam tuam ejus précibus assequámur, & ad vitam proficiámus ætérnam. Per Dóminum.

DIE IV.

In Festo

SANCTI DOMINICI

Presbyteri, Institutoris Ordinis Prædicatorum.

Semiduplex.

De communi unius Presbyteri.

Oratio, Deus, qui Ecclésiam, *ut infrà.*

Lectio prima & secunda de Script. occur. ex tribus dua.

LECTIO III.

Ex S. Dominici vita à Theodoro de Appoldione scripta.

DOmínicus Calárogæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis, & Theológiæ óperam dedit; quo in stúdio cum plúrimùm profecísset, priùs Uxaménsis Ecclésiæ Canónicus Regulá-ris, deínde O'rdinis Prædicatórum fundátor fuit. Mater ejus grávida, in somno quædam vidit quæ non obscúrè significárunt, eum quem paritúra erat splendóre sanctitátis & doctrínæ multos ad Christiánam pietátem inflammatúrum. Veritátem éxitus comprobávit; id enim præstitit & per se, & per O'rdinis sui sócios. In evertén̄dis hæréticis Tolósæ non inutíliter septem consúmpsit annos. Pósteà venit Romam ad Lateranénse Concílium cum Epíscopo Tolosáno, ut Ordo quem instituerat, ab Innocéntio tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hortátu Pontíficis ad suos revértitur, ut sibi Régulam delígeret. Romam revérsus ab Honório tértio confirmatiónem O'rdinis Prædicatórum ímpetrat, ibíque duo Monastéria constítuit, álterum virórum, mulíerum álterum. Tandem anno Christi millésimo ducentésimo vigésimo tértio, Bonóniæ febre corréptus, charitátem, humilitátem, & paupertátem frátribus testaménto relínquens, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augústi: quem miráculis clarum pósteà Gregórius nonus rétulit in Sanctórum númerum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. 2. *Tim.* 2. 15.

SOllicitè cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractántem verbum veritátis.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis & doctrínis; concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, & spirituálibus semper profíciat increméntis; Per Dóminum.

DIE VI.

Transfiguratio DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

In Metrop. Trip. 2. Classis, per Diœcesim duplex majus.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 6. *irr.* Confundétur sol, cùm regnáverit Dóminus in monte, & in conspéctu senum suórum fúerit glorificátus. *Is.* 24. 23.

2. *Ant.* 2. d. E'xue te, Jerúsalem, stolâ luctûs: Deus enim osténdet splendórem suum in te. *Baruch* 5. *v.* 1. 3.

3. *Ant.* 8. g. Speciósior est sapiéntia sole, & super omnem dispositiónem stellárum, luci comparáta invenítur prior. *Sap.* 7. 29.

4. *Ant.* 7. b. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena est terra. Splendor ejus ut lux erit. *Habac.* 3. *v.* 3. 4.

5. *Ant.* 1. *irreg.* Convértere, Jacob, ámbula per viam ad splendórem ejus. *Baruch* 4. 2.

Capitulum. *Baruch* 4. 24.

VIcínæ Sion vidébunt & in celeritáte salútem vestram à Deo, quæ supervéniet vobis cum honóre magno & splendóre ætérno.

℟. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, & torrénte voluptátis tuæ potábis eos: * Quóniam apud te est fons vitæ. *Ps.* 35. *v.* 9. 10. ℣. Ait Petrus ad Jesum: Bonum est nos hic esse. *Luc.* 9. 33. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

Hymnus.

HOc jussa quondam rúmpimus
Festo die siléntia;
Celáta dudum jam decet
Vulgáre nos mystéria.

MONTIS sub alto vértice,
Tribus vocátis téstibus,
O Christe, visus háctenus
Terris homo, pates Deus.

TUÆ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit,
Vestis tuo te númine,
Tibíque totus rédderis.

CŒLO tonánte, prótinus
Audíta summi vox Patris,
Te nube ruptâ Fílium,
Quo gloriátur, ásserit.

Hic est Magíster ómnium,
Quem pronus Orbis áudiat:
Siléte, mortáles; Deus,
Qui nos docet, fatur Deus.

Qui nube ruptâ te palam
Natum vocávit, laus Patri,
Tibíque Nato, nec minor
Laus, utriúsque Flámini.
Amen.

℣. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua, ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo. *Ps.* 16. 15. & 15. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus; & quis satiábitur videns glóriam ejus? *Eccli.* 43. 20. & 42. 26.

Oratio, Deus, qui fídei, *ut infrà ad Laudes.*

Extra Metrop. commem. S. Xysti Papæ & Mart.

Ant. 5. f. Pro certo habet, omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3. 21.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 55. 11.

Oratio, Omnípotens, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Officium Nocturnum.

Invit. Jesum glóriæ Patris splendórem * Veníte, adorémus. *Heb.* 1. 3.

Ps. Veníte.

Hymnus. Sanct. Vict.

Fons lucis ætérnæ, Deus,
Qui nube nostri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præséntiâ.

Cessánte jam miráculo,
Quo te premébas háctenus,
Mortále quidquid súmpseras
Splendóre circunfúnditur.

Rei geréndæ cónscius
Fidos sodáles éligis;
Ut qui tuæ testes necis,
Testes tuæ sint glóriæ.

Ad astra curru flámmeo
Qui raptus olim tránsiit,
Sub mole lucis óbrutus
Vix te tuéndo sústinet.

E' fronte qui lucem vibrat,
Cedit tuis fulgóribus:
Vetústa lex jam se pavet
Legi novæ compónere.

Qui nube ruptâ te palam
Natum vocávit, laus Patri,
Tibíque Nato, nec minor
Laus utriúsque Flámini.
Amen.

1. *Ant.* 2. d. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem; & ducit illos in montem excélsum seórsum solos. *Marc.* 9. 1.

2. *Ant.* 3. a. Transfigurátus est ante eos: & respléndui fácies ejus sicut sol. *Matth.* 17. 2.

3. *Ant.* 7. c. Móyses & Elías loquebántur cum illo, & dicébant excéssum ejus quem completúrus erat in Jerúsalem. *Luc.* 9. 30.

4. *Ant.* 1. *irr.* Petrus & qui cum illo erant graváti erant somno. *Ibid.* *v.* 32.

5. *Ant.* 8. c. Evigilántes vidérunt majestátem ejus, & duos viros qui stabant cum illo. *Ibid. v.* 32.

6. *Ant.* 4. e. Factum est cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Præcéptor, bonum est nos hìc esse. *Ibid. v.* 33.

7. *Ant.* 6. f. Circunspiciéntes, néminem ámpliùs vidérunt, nisi Jesum tantùm secum. *Marc.* 9. 7.

8. *Ant.* 7. g. Descendéntibus illis de monte, præcépit illis, ne cuiquam, quæ vidíssent, narrárent. *Ibid. v.* 8.

9. *Ant.* 5. a. Verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset: Cùm à mórtuis resurréxerit. *Ibid. v.* 9.

℣. Dóminus regnávit decórem indútus est. ℟. Indútus est Dóminus fortitúdinem & præcínxit se. *Ps.* 92. 1.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. I. Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter: * Confessiónem & decórem induísti; amíctus lúmine sicut vestiménto. *Ps.* 103. *v.* 1. 2. ℣. Vestiménta ejus facta sunt splendéntia, & cándida nimis. *Marc.* 9. 2. * Confessiónem.

Sermo sancti Leónis Papæ. 94. *de Transfig. Domini.*

LECTIO IV.

APerit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & ejus fácies solis fulgóri símilis, & vestitus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum, crucis scándalum tollerétur: nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret, quali esset commutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsisset. De quo idem Dóminus díxerat, cùm de advéntûs sui majestáte loquerétur: [Tunc justi fulgébunt sicut sol in regno Patris sui:] protestánte hoc ipsum beáto Paulo Apóstolo, & dicénte: [Exístimo enim, quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.] Et íterum: [Mórtui enim estis, & vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo.] Cùm enim Christus apparúerit vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. His ergo sacra-

mentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu: & gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: [Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, Tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum.] Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit, signíficans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse, quòd cúperet: cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, ut exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut, licèt non opportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs tolerántiam postulándam esse, quàm glóriam: quia témpora patiéndi non potest felícitas præveníre regnándi.

℟. Adhuc Petro loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos: & ecce vox * De nube dicens: Hic est Fílius meus diléctus. *Matth.* 17. 5. ℣. Intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam. *Ps.* 17. 14. * De nube.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio III. *Cap.* 17. 1.

Christus transfiguratus.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum & Jacóbum & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excélsum seórsùm, & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. lib. 3.

UBi splendor faciéi osténditur, & candor descríbitur véstium, non substántia tóllitur, sed glória commutátur. [Resplénduit fácies ejus sicut sol.] Certè transformátus est Dóminus in eam glóriam quâ ventúrus est pósteà in regno suo. [Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías.] Scribis & Pharisǽis tentántibus se, & de cœlo signa poscéntibus dare nóluit; sed pravam postulatiónem confutávit responsióne prudénti. Hic verò ut Apostolórum áugeat fidem, dat signum de cœlo, Elía inde descendénte, quò conscénderat, & Móyse ab ínferis resurgénte: quod & Achaz per Isaíam præcípitur, ut petat sibi signum de excélso aut de inférno. Nam quod dictum est: [Apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes;] & in álio re-

fértur Evangelísta nuntiásse quæ Jerosólymis passúrus esset; Lex osténditur & Prophétæ, qui & Passiónem Dómini & Resurrectiónem crebris vócibus nuntiárunt.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne suâ sanctâ * Secúndùm grátiam, quæ manifestáta est nunc † Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. 2. *Timoth.* 1. *v.* 9. 10. ℣. Benedíximus vobis de domo Dómini, Deus Dóminus & illúxit nobis. *Ps.* 117. 27. * Secúndùm. ℣. Glória. † Per illuminatiónem.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Tabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: ℟. Tuum bráchium cum poténtia. *Ps.* 88. *v.* 13. 14.

1. *Ant.* 3. a. Communicántes Christi passiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. 1. *Petr.* 4. 13.

2. *Ant.* 5. f. Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. *Col.* 3. 4.

3. *Ant.* 8. g. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. 1. *Joan.* 3. 2.

4. *Ant.* 4. *irr.* a. Annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. 1. *Joan.* 1. 2.

5. *Ant.* 1. a. Prædestinávit nos Deus confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. *Rom.* 8. 29.

Capitulum. Philip. 3. *v.* 20. 21.

SAlvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus. Sanctol. Vict.

QUAM nos poténter állicis!
Te, Christe, quando détegis,
Te quando celas, próvidus
Nostræ salúti cónsulis.

Hic nos adóptat fílios
Qui te vocávit Fílium:
Sponsor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.

Ut jussa Patris ímpleas,
Mactánda mundo víctima,
Formæ prióri rédditus
Mortális appáres Deus.

Fac, Christe, qui nobis lates,
Obscúra dum regit fides,
Fracto solútos córpore,
Nos te vidére, te frui.

Qui nube ruptâ te palam
Natum vocávit, laus Patri,
Tibíque Nato, nec minor
Laus utriúsque Flámini.
Amen.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ps.* 44. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Deus, qui dixit de ténebris

lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. 2. *Cor*. 4. 6.

Oratio.

DEus, qui fidei sacraménta in Unigéniti tui gloriósâ Transfiguratióne Patrum testimónio roborásti, & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsâ in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: concéde propítius, ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes effícias, & ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes; Per eúmdem Dóminum.

Commemor. S. Xysti Papæ & Martyris.

Ant. 7. g. Vitâ decéssit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6. 31.

℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91. 13.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Xysti festivitátem imitatióne celebráre: qui Fílii tui Martyr & Póntifex, fidem quam prædicávit, testimónio comprobávit, & confirmávit exémplo; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Communicántes.

AD TERTIAM.

Ant. 5. f. Cùm Christus.

Capitulum. 2. *Corint.* 3. 18.

NOs omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, in eámdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem, tanquam à Dómini Spíritu.

℟. *br.* Accédite ad eum, * Et illuminámini. *Repet.* Accédite. ℣. Et fácies vestræ non confundéntur. *Ps.* 33. 6. * Et illuminámini. ℣. Glória. *Repet.* Accédite.

℣. Illúminet vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostri. *Ps.* 66. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Scimus.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 16.

NOn doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam, sed speculatóres facti illíus magnitúdinis.

℟. *br.* Signátum est super nos * Lumen vultûs tui, Dómine. *Repet.* Signátum est. ℣. Dedísti lætítiam in corde meo. *Ps.* 4. 7. * Lumen. ℣. Glória. *Repet.* Signátum est.

℣. Apud te est fons vitæ, ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35. 10.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Prædestinávit nos.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. *v.* 18. 19.

HAnc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto, & habémus firmiórem prophéticum sermónem, cui benefácitis attendéntes.

℟. *br.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo. *Repet.* Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. *Psal.* 20. 6. * In salutári. ℣. Glória. *Repet.* Magna.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus & psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20. 14.

AD VESPERAS.

Ant. Communicántes, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Cor.* 15. 47.

PRimus homo de terra terrénus; secúndus homo de cœlo, cœléstis. Qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœléstis, tales & cœléstes. I'gitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœléstis.

In Metrop. ℟. Vocávit nos Deus. *III. de Officio Nocturno.*

Hymnus, Hoc jussa quondam, *ut sup. ad j. Vesp.*

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus, ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Accépit à Deo Patre honórem & glóriam, voce delápsâ ad eum hujuscémodi à magnífica glória, cùm essémus cum ipso in monte sancto. 2. *Petr.* 1. *v.* 17. 18.

Oratio, Deus, qui fidei sacraménta, *ut supra ad Laudes.*

Commem. S. Victricii Pontificis Rotomagensis.

Ant. 6. d. Ipsum élegit.

℣. Exaltávi.

Oratio, Omnípotens, *pag.* xix.

DIE VII.

In Festo

SANCTI VICTRICII

Pontificis Rotomagensis.

Duplex minus.

Lectio prima de Script. occurr. ex tribus una.

De Epístolis sancti Paulíni Epíscopi ad Victrícium Rotomagénsem Epíscopum.

LECTIO II.

SIcut aqua frígida sitiénti, ita nobis refrigério, & refectióni fuit elóquium sanctitátis tuæ, quod per Epístolam brevem quidem verbis, sed charitáte prolíxam in manu portitóris accépimus, hoc est fílii nostri Candidiáni. Nam & inde amaritúdinem duxerámus, quòd ex Urbe ad nos sicut sperabámus brevi itínere non véneras, qui ad Urbem per tanta terrárum spátia

pervéneras. Sicut cómperi, insurrexérunt in te testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi. Non enim sub módio latébat lucérna tua quæ éminet & spléndidè fulget supra candelábrum sanctum. Dóminus protéctio tua, & Dóminus illuminátio cordis tui, qui te in spíritu veritátis instrúxit ut in doctrína Pauli Magíster sis Géntium cum fide & veritáte. Nemo in te confúsus est elucénte grátiâ Christi. Quis enim dúbitet in ejus spíritu fidem charitátis habitáre, in cujus vita videt fidei extáre virtútem. Notum nobis fecit Títius tuus charíssimus frater & fidélis minister in Dómino, quanta Dóminus per te lúmina in obscúris antè regiónibus accendísset. Nunc Rotómagum & vicínis antè regiónibus ténui nómine pervulgátum, in longínquis étiam Provínciis nominári venerabíliter audímus, & inter urbes sacrátis locis nóbiles cum divína laude numerári. Juvat vidélicet amícos Dei in ea urbe remorári & cooperári tibi in qua cum Angelis sanctis continuâ diébus ac nóctibus Christi Dómini prædicatióne mulcéntur. In qua illis perdevotíssima fidélium corda famulórum plúrimæ virtútes familiáre metántur hospítium. Ubi quotidiáno sapiénter psalléntium per frequéntes Ecclésias & Monastéria secréta concéntu, castíssimis óvium tuárum & córdibus delectántur & vócibus. In filiis pietátis atque justítiæ conquiéscunt, te in ómnibus eruditiónis tuæ filiis diligéntes, & in te Christum amántes, ac per hoc virtútes Dei, in tua potíssimùm civitáte, ut consórtem te suum testéntur, operántes.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap. 25. 14.*

Christus paterfamilias.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam péregrè profíciscens, vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in Matth.

HOmo iste paterfamílias, haud dúbium quin Christus sit. In quinque, & duóbus, & uno talénto, divérsas grátias intelligámus; quæ unicuíque tráditæ sunt. Utríque servo & qui de quinque taléntis, decem fécerat; & qui de duóbus quátuor: idem patrisfamílias sermo blandítur. Et notándum quòd ómnia quæ in præsénti habémus, licèt magna videántur & plúrima: tamen compara-

tióne futurórum, parva & pauca sunt. Intra, inquit, in gáudium Dómini tui; & súscipe quæ nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendérunt. Quid autem potest majus dari fidéli servo, quàm esse cum Dómino, & vidére gáudium Dómini sui?

CANON.

Ex Epístola Innocéntii Papæ primi ad Victrícium Rotomagénsem Epíscopum.

ETsi tibi, frater charíssime, pro mérito & honóre Sacerdótii quo plúrimùm polles vivéndi & docéndi ecclesiásticæ regulæ nota sunt ómnia: tamen digéstas vitæ & morum probabílium disciplínas annéxas lítteris meis misi. Erit dilectiónis tuæ per plebes finítimas, & consacerdótes nostros qui in illis regiónibus própriis Ecclésiis præsident regulárem hunc librum insinuáre.

DIE IX.

In Vigilia

SANCTI LAURENTII

Officium fit de Feria.

Lectio prima de Script. occur. ex tribus una.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Festo S. Laur. Martyris.

LECTIO II.

CUm ómnium, dilectíssimi, summa virtútum & totius plenitúdo, justítiæ de illo amóre nascátur quo Deus próximè diligitur, in nullis profectò hic amor sublímiùs excéllere quàm in beatíssimis Martýribus invenítur, qui Dómino nostro Jesu Christo pro ómnibus homínibus mórtuo tam propínqui sunt imitatióne charitátis, quàm similitúdine passiónis. Quamvis enim illi dilectióni quâ Dóminus nos redémit nulla cujúsquam benígnitas possit æquári, multùm tamen univérsis homínibus, étiam Mártyres contulérunt, quorum fortitúdine, ita ejus largítor usus est Dóminus, ut pœnam mortis & atrocitátem crucis nulli suórum vellet esse terríbilem, sed multis fáceret imitábilem. Sit eloquéntia fácilis ad exhortándum, sit rátio éfficax ad suadéndum, validióra tamen sunt exémpla, quàm verba, & pléniùs est ópere docére quàm voce. In quo excellentíssimo génere doctrínæ beátus Martyr Lauréntius quàm gloriósâ pólleat dignitáte, étiam persecutóres ipsíus sentíre potuérunt, cùm illa mirábilis ánimi fortitúdo de Christi principáliter amóre concépta non solùm ipsa non céderet, sed étiam álios exémplo suæ tolerántiæ roboráret.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio III. *Cap. 16. 24.*

Abnegatio sui commendata.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me venire, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 96. de Verbis Evang. §. 1. Aliàs Serm. 47. de Diversis.

DUrum vidétur & grave quòd Dóminus imperáverit, ut si quis eum vult sequi, ábneget seípsum. Sed non est durum nec grave quod ille ímperat, qui ádjuvat ut fiat quod ímperat. Nam & illud verum est quod ei dícitur in Psalmo: [Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.] Et illud verum est quod ipse dixit: [Jugum meum leve est, & onus meum leve est.] Quidquid enim durum est in præcéptis, ut sit lene, cháritas facit.

Preces flexis genibus.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris; & intercessióne beáti Lauréntii Mártyris tui cujus prævenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde; Per Dóminum nostrum.

Die X.

In Festo

S. LAURENTII DIACONI & Martyris.

Duplex majus.

De Communi unius Martyris.

In primis Vesperis.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem, ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps. 40. 1.*

Oratio, Da nobis, *ut in Laudibus.*

Ad Officium Nocturnum.

℣. Probásti cor meum & igne me examinásti, ℟. Et non est invénta in me iníquitas. *Ps. 16. 3.*

Lectio prima de Script. occurrente, ex tribus una.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De sancto Laurentio.

Lectio II.

CUm furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sæviret, ac præcípuè eos qui órdinis erant Sacerdotális, impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non solùm in ministério sacramentórum, sed étiam dispensatióne Ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor effèrbuit: dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens: quem si fecísset

sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur itaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus; avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes Ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri: cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret, osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestitu inamissíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant salvæ, quantò sánctiùs probabántur expénsæ. Fremit ergo prædo frustrátus, & in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset: ut illud depósitum, quo sacrátiùs erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, & solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent; vehementióra succédunt. Láceros artus & multâ vérberum sectióne conscíssos, subjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, convérsorum altérnâ mutatióne membrórum fíeret cruciátus veheméntior & pœna prodúctior. Nihil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas: subtráhitur invéntis tuis matéria mortális, & Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis. Flammis tuis superári charitátis Christi flamma non pótuit; & ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quàm qui intùs accéndit.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap. 12. 24.*

Granum frumenti Christianus.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis; Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homilía sancti Ignátii Antiochéni Epíscopi & Mártyris.

Epist. ad Romanos, c. 4. 5. sec. 1.

FRuméntum Dei sum, & déntibus ferárum molar ut mundus panis Dei invéniar. Ero verus Jesu Christi discípulus, quando mundus nec corpus meum vidébit. Ignóscite mihi; quid mihi úti-

le est, ego novi. Nunc incípio discípulus esse. Visibílium & invisibílium nihil éxpetam, ut Jesum Christum ássequar. Ignis, crux, ferárum concúrsus, óssium discerptiónes, membrórum concisiónes, totíus córporis contritiónes, mala diáboli torménta in me véniant. Tantúmmodò ut Jesum Christum nancíscar. Nihil me juvábant fines mundi, nec regna hujus séculi. Méliùs est mihi émori propter Jesum Christum, quàm imperáre fínibus terræ: illum quæro, qui pro nobis mórtuus est; illum volo, qui propter nos resurréxit. Ille lucrum mihi ádjacet. Non gáudeo corruptíbili nutriménto, nec voluptátibus hujus vitæ. Panem Dei volo, qui est caro Jesu Christi, qui ex génere Davídis: & potum volo, sánguinem illíus.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Dispérsit dedit paupéribus, ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111. 9.

Capitulum. *Job* 23. 10.

PRobávit me Dóminus quasi aurum, quod per ignem transit, vestígia ejus secútus est pes meus, viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum, Probávit, *ut supra ad Laudes.*

Fit commem. S. Taurini Espicopi.

Ant. 6. f. Ipsum elégit.

℣. Exaltávi.

Oratio, Misericórdiam, *p.* xix.

DIE XI.
In Festo
SANCTI TAURINI
Ebroïcensis Episcopi.
Semiduplex.

Lectio prima & secunda de Script. occurr. ex tribus dua.

LECTIO III.
Ex hist. Ebroïcensi edita an. 1722.

TAurínus ineúnte quinto século, eo témpore quo Victrícius Metrópolim Rotomagénsem administrábat, veri Dei cultum in agro Ebroïcénsi dócuit primus, ibíque sedem Episcopálem pósuit. Illíus corpus diù ignótum à Laudúlpho Presbýtero detéctum est século sexto desinénte: qui cùm Viatóri Epíscopo successísset, curávit supra

túmulum altáre ædificári. In eódem loco témporum succéssu templum eréctum est, & cóndita Abbátia insignita nómine sancti Tauríni, cujus Relíquiæ in capsa argéntea ibídem summo cum honóre recolúntur. In Episcopátu Ebroïcénsi Tauríno succéssit beátus Gaudus, consecrátus Epíscopus à Germáno Rotomagénsi Pontífice, & ab Eréphulo antístite Constantiénsi, & Sigibáldo Sagiénsi. Concílio Turonénsi anno quadringentésimo sexagésimo primo intérfuit Germánus Rotomagénsis.

In Vesperis commem. de sequenti.

Ant. 6. f. Felix est stérilis.

℣. Mihi adhærére.

Oratio, Deus, qui habitáculum, *pag.* xlvj.

DIE XII.

In Festo

SANCTÆ CLARÆ

Virginis.

Simplex.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex ejus Vita apud Sur.

Clara nóbili génere Assísii in U'mbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, século renuntiávit adhortatiónibus permóta sancti Francísci, qui capíllos ejus præcídit. Plures ejúsdem institúti sócias ac præ céteris Hortulánam matrem & soróres sibi adjúnxit. Arctiórem vitæ ratiónem ampléxa, aut nudo solo aut sarméntis intérdum pro léctulo utebátur, stípite pro cervicáli, unâ túnicâ cum pállio ex vili panno, adhíbito frequénter ad carnem cilício, induebátur. Per multos annos fériis secúndâ, quartâ & sextâ, nihil pénitus aliménti, réliquis diébus parcíssimum capiébat cibum. Cùm per octo & vigínti annos præ infirmitáte è léctulo súrgere non posset, ótium fúgiens corporália ex lino, in sacrifícii usum, quæ váriis largirétur Ecclésiis, conficiébat. Paupertátis ádeò amans fuit, ut, ipsi étiam Gregório nono sufficiéntes réditus assignáre voléntí, obstíterit. Saracénis jussu Friderici Imperatóris Assísium obsidéntibus, & Cœnóbium, cui illa præérat, jamjam invasúris, infirma ad portam duci vóluit, atque hóstibus óbjici, simul & præférri cápsulam argénteam ébore inclúsam, in qua sacratíssima Eucharístia servabátur: cúmque coram Christo prostráta oráret, ut soróres tutarétur, vocem quasi púeri audívit: Ego vos semper

custódiam : iterúmque pro civitáte precáta, eámdem vocem audívit dicéntem : Gravámina sustinébit, sed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs térriti, per ipsos quos conscénderant muros fugérunt. Tandem cùm quadragínta duóbus annis monastérium rexísset, instánte morte, Viáticum à Cardinále Ostiénsi accépit. Ejus exéquiis intérfuit Innocéntius quartus, qui ægrotántem invíserat, & suppliciter peténti peccatórum indulgéntiam fúerat impertítus. Alexánder quartus, Innocéntii succéssor, eam inter sanctas Vírgines rétulit.

℟. Immortális est memória illíus; * Quóniam apud Deum nota est & apud hómines. *Sap.* 4. 1. ℣. Cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus est Agnus. *Apoc.* 21. 23. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

Die XIII.

In Festo SANCTÆ RADEGUNDIS Reginæ Francorum, & Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mulieris.

Oratio, Tuórum corda, *pag.* liij.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Lectio III.

In I. seculo. Benedict.

Radegúndis, fília Berthárii Thuringórum Príncipis, Clotárii primi ex captiva conjux, beneficéntiam in páuperes, vigílias, statas & crebras oratiónes, cilícii usum, vini abstinéntiam, jejúnia, summam dénique abstinéntiam, cùm régia dignitáte conjúnxit. Occíso fratre jussu Clotárii, ipso permittènte ab aula discédens, sanctum Medárdum ádiit, cúmque Monásticam vestem suscepísset, in Diáconam ab eo benedícta est. Píctavos profécta, ibi ex munificéntia régia monastérium Vírginum, sub régula sancti Cæsárii Arelaténsis cóndidit. Impetravítque pósteà à Concílio Turonénsi secúndo Congregatiónis suæ tutélam, & confirmatiónem. Cœnóbio sorórem Agnétem Abbatíssam præfécit, quam consecrávit sanctus Germánus Parisiénsis. Eâ autem pietáte Radegúndis sacrifícium Eucharístiæ prosequebátur, ut in illíus usum panes própriis mánibus confíceret, quos divérsis suppeditábat Ecclésiis : ac præter cétera pietátis offícia, id illi máximæ curæ erat, ut pro Régibus indesinénter preces fíerent in monastério. Ejus corpus terræ mandávit Gregórius

rius Turonénsis, occupáto in diœcési obeúnda Merovéo Pictaviénsi, cui tamen reservátum est, ut revérsus Missam celebráret, tumulóque opérculum impóneret.

Die XIV.

In Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virginis.

Simplex.

Omnia de Feria exceptis quæ hìc notantur.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Tom. 1. nova Edit. in fol. pag. 1058.

Lectio II.

PRæparátio est ad próximam celebritátem obsérvátio præmissa jejúnii, est & admonítio quædam, eruditióque non parva. Díscimus ex hoc ipso, quænam vera sit via festivitátis ætérnæ. Quid est enim quòd jejúniis solémnia prævenímus, nisi quòd per multas tribulatiónes opórtet nos introíre in regnum Dei? Indígnus quippe solémni lætítiâ est, qui statútam vigíliæ abstinéntiam non obsérvat. Planè, inquam, si rénuis affligere ánimam tuam in vigília, indígnus jure cenſéris réquie & exultatióne festívâ. Est autem univérsum præséntis pœniténtiæ tempus & Vigília quædam solemnitátis magnæ, & ætérni Sabbatíssimi quem præstolámur. Nec causáberis vigíliam longiórem, si æternitátem festivitátis atténdas. Licèt enim habére præparatiónem sóleant solémnia diúrna diúrnam: illa, cùm ætérna sit, non éxigit tamen ætérnam.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio III. *Cap. 3. 31.*

Maria mater Jesu.

IN illo témpore; Véniunt Mater Jesu, & fratres; & foris stantes misérunt ad eum vocántes eum, & sedébat circa eum turba: & dicunt ei: Ecce mater tua & fratres tui foris quærunt te. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. Cap. 12.

QUia totum in patérnæ majestátis virtúte loquerétur nuntiánti sibi quod foris à matre atque frátribus expectarétur, manum in discipulos exténdens, eos sibi fratres esse, matrémque respóndit; & quicúnque voluntáti Patérnæ obsecútus esset. Céterum non fastidiósè de matre sua sensisse existimándus est, cui in passióne

pósitus máximæ solicitúdinis tribúerit affectum. Est autem étiam in eo typica rátio serváta, ut mater ejus & fratres foris starent, cùm útique ingrediéndi ad eum habérent ut céteri potestátem; sed in matre ejus ac frátribus Synagóga & Israëlitæ præfigurántur, ingréssu ejus atque áditu abstinéntes.

Ad Laudes & Horas dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Psalterio.

Oratio.

DEus, qui virginálem úterum beátæ Maríæ, in quo requiésceres, elígere dignátus es; da nobis Assumptiónis ejus solémnia præveniéntibus, dignum in córdibus nostris habitáculum tuæ præparáre majestáti; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti.

Vespera de Festo sequenti.

Quæ est ista quæ ascendit de deserto, delicijs affluens, innixa super dilectũ suũ. C.8

DIE XV.

IN ASSUMPTIONE B. MARIÆ VIRGINIS ECCLESIÆ METROPOLITANÆ AC TOTIUS DIOECESIS PATRONÆ.

SOLEMNE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

1. *Ant.* 4. e. Veni de Líbano, Sponsa mea, veni de Líbano, veni coronáberis. *Cant.* 4. 8.

2. *Ant.* 2. d. Surge amíca mea, speciósa mea, & veni. *Cant.* 2. 13.

3. *Ant.* 5. a. In charitáte perpétua diléxi te: ídeò attráxi te míserans. *Jerem.* 31. 3.

4. *Ant.* 7. a. A'nima mea liquefácta est ut diléctus locútus est. *Cant.* 5. 6.

5. *Ant.* 3. A. Totus desiderábilis est diléctus meus, & ipse est amícus meus. *Cant.* 5. 16.

Capitulum. *Cant.* 5. 8.

ADJU'RO vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo.

℞. En diléctus meus lóquitur mihi: * Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, & veni. *Cant.* 2. 10. ℣. Spíritus & sponsa dicunt: Veni; & qui audit dicat: Veni. *Apoc.* 22. 17. * Surge. ℣. Glória. * Surge.

Hymnus. O vos æthérei, *ut infrà ad ij. Vesp.*

℣. Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, allelúia. ℞. Volábo & requiéscam, allelúia. *Ps.* 54. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. f. Quasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis lucet, allelúia. *Eccli.* 50. 6.

Oratio, Veneránda, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM, *ut in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato, exceptis quæ sequuntur.*

Ant. 6. *irr.* Totus desiderábilis, talis est diléctus meus, & ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. *Cant.* 5. 16.

Psalmi de Feria.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. f. Ego diléсto meo, allelúia, & ad me convérsio ejus, allelúia. *Cant.* 7. 10.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Veníte, adorémus Regem regum, à cujus dextris ástitit Regína in vestítu deauráto. *Ps.* 94. 6. *Apoc.* 19. 16. *Ps.* 44. 10.

Ps. Veníte, *p.* 2.

Invitatorium præcedens repetitur integrum post quemlibet Versum Psalmi, Vénite.

Hymnus. *Sanctol. Vict.*

EN cœlo nova nunc ádditur hospes,
Se se tota poli régia pandit,
Ruptis virgo parens líbera vinclis,
Charo se próperat réddere Nato.

QUANTUM delítuit páupere tecto,
Tantùm sidéribus fulget in altis:
Se veláre quibus Mater amábat,
Densas natus amat rúmpere nubes.

OLIM quæ fúerat juncta maríto,
Et de connúbio crédita mater;
Totum jam cólitur nota per Orbem;
Matris cum títulis, íntegra Virgo.

ANCILLÆ tribuit quæ sibi nomen
Hanc Matrem Dómini súscipit Orbis.
Quæ tot passa neces prolis amóre,
Jam secúra, fruens prole, triúmphat.

NOSTRAS, tu nova lux, díscute noctes;
Tu Regína, graves solve caténas;
Cæcos, stellà maris, dírige cursus;
Da, quo tu frúeris, cérnere Natum.

DIVINÆ sóboli, qui daré matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato,
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Psalmi de Officio parvo B. Mariæ Virginis.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. F. Deducébant Arcam fœ́deris Dómini in júbilo & sónitu búccinæ. 1. *Paral.* 15. 28.

2. *Ant.* 2. d. Intulérunt Sacerdótes Arcam fœ́deris Dómini in locum suum in Sancta sanctórum sub alas Chérubim. 2. *Par.* 5. 7.

3. *Ant.* 3. c. Ecce Arca fœderis Dómini omnis terræ. *Josue* 3. 11.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, allelúia. ℟. Tu & Arca sanctificatiónis tuæ, allelúia. *Ps.* 131. 8.

Incípiunt Cántica Canticórum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

OSculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. O'leum effúsum nomen tuum: ideò adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo, quia * Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. *Apocal.* 19. 7. ℣. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol? *Cant.* 6. 9. * Venérunt.

LECTIO II.
Ibidem. v. 5.

NOlíte me consideráre quòd fusca sim, quia decolorávit me sol: fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. I'ndica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ô pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, * Sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ & thuris. *Cant.* 3. 6. ℣. Datæ sunt mulíeri alæ duæ, ut voláret in locum suum. *Apoc.* 12. 14. * Sicut.

LECTIO III.
Ibidem. v. 10.

MUrénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, di-

lécte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Quæ est ista quæ * Ascéndit de desérto delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? *Cant.* 8. 5. ℣. María de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus *Matth.* 1. 16. * Ascéndit. ℣. Glória. * Ascéndit.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 4. d. Regína ingréssa multo cum comitátu & divítiis venit ad Regem. 3. *Reg.* 10. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 6. f. Circúndata est glóriâ suâ, cùm régio fulgéret hábitu. *Esth.* 15. *v.* 4. 5.

3. *Ant.* 5. f. Plácuit Regi, & invénit grátiam in conspéctu illíus. *Esth.* 2. 9.

℣. Dedúxit me Dóminus super sémitas justítiæ, allelúia. ℟. Propter nomen suum, allelúia. *Ps.* 22. 3.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. *in Assumpt. B. M.*

LECTIO IV.

VIrgo hódiè gloriósa cœlos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox & ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quòd si párvuli necdum nati ánima liquefácta est ut María locúta est; quid putámus quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cùm & vocem audíre & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præséntiâ meruérunt? Nobis verò, charíssimi, quæ in ejus Assumptióne solemnitátis occásio, quæ causa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum? Maríæ præséntiâ totus illustrátur Orbis, ádeò ut & ipsa jam cœléstis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre.

℟. Surréxit Rex in occúrsum matris, & sedit super thronum suum; * Posítúsque est thronus matri Regis, quæ sedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2. 19. ℣. Péperit fílium másculum qui rectúrus erat omnes Gentes. *Apocal.* 12. 5. * Posítúsque.

LECTIO V.

MEritò proinde résonat in excélsis gratiárum áctio, & vox laudis. Sed plangéndum nobis quàm plaudéndum magis esse vidétur: quantùm enim de ejus præséntia cœlum exúltat, nunquid non cónsequens est, ut tantùm lúgeat hic noster inférior mundus ejus abséntiam? Cesset tamen queréla nostra, quia nec nobis hic est manens cívitas; sed eam inquírimus, ad quam hódiè

Maria benedicta pervénit: in quam si conscrípti cives sumus, præcéssit nos Regína nostra; præcéssit, & tam gloriósè suscépta est, ut fiduciáliter sequámur Dóminum sérvuli clamántes: Trahe nos, post te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Rex præcépit, ut introdúcerent Regínam coram Rege, * Pósito super caput ejus diadémate. *Esth.* 1. *v.* 10. 11. ℣. A'ngelus locútus est mecum, dicens: Veni & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. *Apocal.* 21. 9. * Pósito.

LECTIO VI.

ADvocátam præmísit peregrinátio nostra, quæ tanquam Júdicis mater, & mater misericórdiæ, supplíciter & efficáciter salútis nostræ negótia pertractábit. Pretiósum hódiè munus terra nostra diréxit in cœlum; ut dando & accipiéndo felíci amicitiárum fœdere copuléntur humána divínis, terréna cœléstibus, ima summis. Illò enim ascéndit fructus terræ sublímis, unde data óptima, & dona perfécta descéndunt. Ascéndens ergo in altum Virgo beáta dabit ipsa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidem nec facúltas ei deésse póterit, nec volúntas. Regína cœlórum est, misericors est. Dénique Mater est unigéniti Fílii Dei: nihil enim sic potest potestátis ejus seu pietátis magnitúdinem commendáre; nisi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem; aut dubitáre quis potest omníno in afféctum charitátis transísse Maríæ víscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est chàritas, novem ménsibus corporáliter requiévit. Et hæc quidem propter nos díxerim, fratres, sciens difficile esse, ut in tanta inópia, cháritas illa perfécta, non quærens quæ sua sunt, váleat inveníri. Ut tamen ínterim síleam benefícia, quæ pro illíus glorificatióne conséquimur; si eam dilígimus, gaudébitis útique, quia vadit ad Fílium. Planè, inquam, congratulábimur ei, nisi fortè, quod absit, inventríci grátiæ omnímodis inveniámur ingráti.

℟. Decóra facta es nimis, & profecísti in regnum: & * Egréssum est nomen tuum in Gentes propter spéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátiâ plena Dóminus tecum. *Luc.* 1. 28. * Egréssum. ℣. Glória Patri. * Egréssum.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. C. Cùm vidísset Rex Regínam stantem, plá-

cuit óculis ejus. *Esther* 5. 2.

2. *Antiph.* 8. g. Dóminus hanc in illam pulchritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. *Judith* 10. 4.

3. *Ant.* 2. D. Erat formósa valdè & incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa & amábilis videbátur. *Esther* 2. 15.

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam, allelúia. ℟. De lápide pretióso, allelúia. *Psal.* 20. 4.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO VII. *Cap.* 11. 17.

GRátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, qui eras, & qui es, & qui ventúrus es, quia accepísti virtútem tuam magnam, & regnásti. Et irátæ sunt Gentes, & advénit ira tua, & tempus mortuórum judicári & réddere mercédem servis tuis Prophétis, & Sanctis, & timéntibus nomen tuum pusíllis & magnis, & exterminándi eos qui corrupérunt terram. Et apértum est templum Dei in cœlo: & visa est Arca testaménti ejus in templo ejus.

℟. Adamávit eam Rex plusquàm omnes mulíeres, habuítque grátiam & misericórdiam coram eo, * Et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre. *Esther* 2. 17. ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *Luc.* 1. 48. * Et pósuit.

LECTIO VIII. *Cap.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: múlier amícta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Et visum est áliud signum in cœlo: & ecce draco magnus rufus habens cápita septem & córnua decem: & in capítibus ejus diadémata septem; & cauda ejus trahébat tértiam partem stellárum cœli, & misit eas in terram, & draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra: ut cùm peperísset, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes Gentes in virga férrea: & raptus est fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus. Et múlier fugit in solitúdinem, ubi habébat locum parátum à Deo.

℟. Thronus ejus erit stábilis coram Dómino * Usque in sempitérnum. 3. *Reg.* 2. 45. ℣. Benedícta tu inter mulíeres & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42. * Usque.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 1. 46.

Maria laudes Deo canit.

IN illo témpore; Ait María: Magníficat ánima mea

Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Exposit. in Luc. Cap. 1.

TAnto, inquit María, me Dóminus tamque inaudíto múnere sublimávit, quod non ullo linguæ offício explicári, sed ipso vix íntimi péctoris afféctu váleat comprehéndi; & ideò totas ánimæ vires in agéndis gratiárum láudibus óffero, totum in contemplánda magnitúdine ejus cui non est finis, quidquid vivo, séntio, discérno, gratulánter impéndo, quia & ejúsdem Jesu, id est Salutáris, spíritus meus ætérnâ divinitáte lætátur, cujus caro mea temporáli conceptióne fœtátur. [Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ; Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.] Cujus humílitas respícitur, rectè beáta ab ómnibus cognominánda gratulátur. [Quia fecit mihi magna qui potens est.] Solet ánima illa cui Dóminus magna fácere dignátur, dignis eum præcóniis magnificáre, & ad consórtes ejúsdem voti ac propósiti potest cohortándo dícere: Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus ínvicem.

℟. Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum & terram * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13. *v.* 24. 25. ℣. Benedíctus Dóminus Deus I'sraël. *Luc.* 1. 86. * Quia. ℣. Glória Patri. * Quia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Vultum tuum deprecabúntur, allelúia. ℟. Omnes dívites plebis, allelúia. *Ps.* 44. 13.

Psalmi de Dominica, excepto Cantico.

1. *Ant.* 3. a. Sublevávit Rex caput ejus, & pósuit thronum ejus super thronum regum. 4. *Reg.* 25. *v.* 27. 28.

2. *Ant.* 7. c. Magnificáta est ánima mea hódiè præ ómnibus diébus meis. *Judith* 12. 18.

3. *Ant*, 1. F. Dixit ei Rex: Pete mater mea; neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. 3. *Reg.* 2. 20.

4. *Ant.* 6. f. Rex dedit.

Canticum 2. *Paral.* 6. 14.

DO'mine Deus I'sraël, * non est símilis tui Deus in cœlo & in terra;

Qui custódis pactum & misericórdiam tuam cum servis tuis, * qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Tu exáudies de cœlo, de

sublími scílicet habitáculo tuo; * & propitiáre,

Et redde unicuíque secúndùm vias suas, * quas nosti eum habére in corde suo.

Tu enim solus nosti * corda filiórum hóminum.

Ut tímeant te, & ámbulent in viis tuis * cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ.

Nunc ígitur consúrge, Dómine Deus, in réquiem tuam, * tu & arca fortitúdinis tuæ:

Sacerdótes tui induántur salútem; * & Sancti tui lætentur in bonis.

Antiph. Rex dedit Regínæ ómnia quæ vóluit, & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10. 13.

5. *Ant.* 5. f. I'nvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos. *Esth.* 15. 3.

Capitulum. *Apoc.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo, múlier amícta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Hymnus. *Sanctol. Vict.*

NUnc auróra polo surgit apérto,
Tristes luce suâ díssipat umbras:
O quàm lucídior nocte sepúltis
Portans nempe diem Virgo refúlget!

Ut gaudes húmiles línquere terras,
Te propter, pátrium línquit olýmpum,
Et servíre tuo, dum petis astra,
Certat Cœlítuum turba triúmpho.

O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ spícula lucis:
Te si terra dedit munus olýmpo,
Quæ non ille dabit múnera terris!

Inter perpétuos Núminis haustus
Sis divína licèt, stirpe propínquum
Ne dedísce genus; nostra fuísti,
Summi summa parens Virgo Tonántis.

Divínæ sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua, allelúia. ℟. Et véritas tua usque ad nubes, allelúia. *Ps.* 35. 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Apértum est templum Dei in cœlo, & visa est Arca testaménti ejus in templo ejus, allelúia. *Apoc.* 11. 19.

Oratio.

VEneránda nobis, Dómine, hujus diéi festívi-

tas, opem cónferat salutárem; in qua sancta Dei génitrix, mortem súbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Filium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum de se génuit incarnátum; Qui tecum.

Ad Horas, Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Sublevávit.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 6. *c.* 23.

SI quis hóminem semel justificátum dixerit posse in tota vita peccáta ómnia, étiam veniália vitáre, nisi ex speciáli Dei privilégio, quemádmodùm de beáta Virgine tenet Ecclésia, anáthema sit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Magnificáta est.

Capitulum. *Judith* 13. 31.

BEnedícta tu à Deo in omni tabernáculo Jacob; quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus I'sraël.

℟. *breve.* Lætátum est cor meum, & lingua mea, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Lætátum est. ℣. I'nsuper & caro mea requiéscet in spe. *Psal.* 15. 9. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Lætátum est.

℣. Cor meum & caro mea, allelúia, ℟. Exultavérunt in Deum vivum, allelúia. *Ps.* 15. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. F. Dixit ei Rex.

Capitulum. *Cant.* 2. 3.

SUb umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo.

℟. *breve.* In velaménto alárum tuárum exultábo, * Allelúia, allelúia. *Repet.* In velaménto. ℣. Me suscépit déxtera tua. *Psal.* 62. *v.* 8. 9. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* In velaménto.

℣. Quàm bonus I'sraël Deus, allelúia! ℟. His qui recto sunt corde, allelúia. *Psal.* 72. 1.

AD NONAM.

Ant. 5. f. I'nvoca.

Capitulum. 3. *Reg.* 8. 1.

COngregáti sunt omnes duces familiárum I'sraël ad regem, ut deférrent Arcam fœderis Dómini.

℟. *breve.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Quàm magna. ℣. Quam abscondísti timéntibus te; *Ps.* 30. 20. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Quàm magna.

℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, allelúia. ℟. Et torrénte voluptátis tuæ potábis eos, allelúia. *Ps.* 35. 9.

AD VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo B. Mariæ.

Antiph. Sublevávit, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Eccli. 24. v. 17. 18.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho.

℟. Delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo: * A'stitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto circúndata varietáte. *Ps.* 44. *v.* 9. 10. ℣. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. *Luc.* 10. 42. * A'stitit. ℣. Glória. * A'stitit.

Hymnus. Sanctol. Vict.

O Vos æthérei pláudite cives,
Hæc est illa dies clara triúmpho,
Quâ matrem plácidâ morte solútam
Natus sidéreâ súscipit aulâ.

Quæ non, Virgo, tibi dona repéndit!
Cœli divítias éxplicat omnes;
Verbum vestíeras carne, vicíssim
Verbum te próprio lúmine vestit.

Qui velo látuit carnis, apérti
Pleno te sátiat Núminis haustu:
Et quem Virgíneo lacte cibásti,
In jugem tibi dat se Deus escam.

O concéssa tibi quanta potéstas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis Cœlítibus célsior una,
Sola facta minor Virgo Tonánte.

Quæ Regína sedes próxima Christo,
Alto de sólio, vota tuórum
Audi, namque potes fléctere Natum
Virgo mater amas nos quoque natos,

Divínæ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Exultábit cor meum in salutári tuo, allelúia, ℟. Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, allelúia. *Ps.* 12. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus, allelúia. *Luc.* 1. *v.* 48. 49.

Oratio, Veneránda, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, exceptis quæ sequuntur.

Ant. 6. irr. Totus desiderábilis, talis est diléctus meus, & ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. *Cant. 5. 16.*

Psalmi de Dominica.

Ad Nunc dimíttis, *Ant. 6. f.* Ego dilécto meo, allelúia: & ad me convérsio ejus, allelúia. *Cant. 7. 10.*

Intra Octavam Assumptionis B. Mariæ, Officium fit ritu Semiduplici.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Invit. Veníte, adorémus regem regum, * A' cujus dextris ástitit Regína in vestítu deauráto. *Psal. 9. 6. Apoc. 19. 16. Psal. 44. 10.*

Hymnus, ut in die Festo.

Tres Ant. Versus, ℟℟. ex Nocturno occurr. Psalmi de Feria per Officium integrum.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ. Lectio iij. est propria singulis diebus.

DIE XVI.

De Octava

ASSUMPTIONIS.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus.

Lib. 2. Cap. 2.

LECTIO III.

SIt vobis tanquam in imágine descripta virgínitas, vita beátæ Maríæ, de qua velut spéculo refúlget spécies castitátis, & forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tanquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effíngere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi amor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? Quid splendídius eâ, quam Splendor elégit? Quid cástius eâ, quæ corpus sine córporis contagióne generávit? Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur autor non displicet, opus probémus; ut quæcúnque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una Vírgine spécies virtútum émicant; Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obséquium. Virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret, quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc thorum Fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre. Quemádmodùm eas ipse Dóminus commendábit Patri nimírum illud répetens suum: Pater sancte, istæ sunt quas custodívi tibi. Tunc étiam María choros virgináles excitábit cantántes Dómino quòd per mare séculi sine seculáribus flúctibus transiérunt.

Ad Laudes, pro commemoratione sancti Rochi.

Ant. 2. d. Stans inter mórtuos & vivéntes, pro pópulo deprecátus est, & plaga cessávit. *Num.* 16. 48.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas. *Psal.* 39. 3.

Oratio.

SUbvéniat nobis, quǽsumus, Dómine, beáti Rochi apud te intercéssio; quæ iræ tuæ flagélla à nobis avértat, & tuæ nos reconcíliet majestáti. Per Dóminum.

DIE XVII.

De Octava

ASSUMPTIONIS.

Sermo sancti Cyrílli Alexandríni.

Contra Nest. hab. Ephesi.

LECTIO III.

SAnctórum cœtum qui à sancta Deípara semper vírgine María invitáti prompto ánimo huc confluxérunt lætum erectúmque conspício. Quare licèt multâ prémerer tristítiâ, áttamen hic sanctórum patrum cœtus lætítiam mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnógraphi David verbum apud nos implétum est: Ecce jam quid bonum aut quid jucúndum, nisi habitáre fratres in unum? Salve itaque à nobis sancta mystica Trínitas, quæ nos omnes convocásti in hanc Ecclésiam Deíparæ Maríæ. Salve à nobis María Deípara, venerábile cimélium totíus orbis terrárum, lampas inextinguíbilis, sceptrum rectæ doctrínæ, templum indissolúbile, locus ejus qui loco capi non potest, mater & virgo; per quam nominátur in sanctis Evangéliis Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Salve quæ imménsum incomprehensúmque in sancto virgíneo útero comprehendísti; per quam cœlum exúltat: per quam A'ngeli & Archángeli lætántur; per quam dæmones fugántur; per quam prolápsus homo cœlum recúperat; per quam omnis creatúra idolórum vesániâ deténta ad agnitiónem veritátis pervénit; per quam sanctum baptísma obtíngit credéntibus; per quam óleum exultatiónis; per quam toto orbe terrárum fundátæ sunt Ecclésiæ; per quam gentes adducúntur ad pœniténtiam: & quid plura dicam? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis sedébant, lux effúlsit.

DIE XVIII.

De Octava

ASSUMPTIONIS.

Sermo sancti Procli Epíscopi.

Orat. 1. *in S. Deip. Hab. in Concilio Ephesi.*

Lectio III.

Virginális solémnitas linguam nostram hódiè, fratres, ad laudis præcónium próvocat. Hìc nos quippe modò sancta Dei génitrix virgo María in unum coégit: impollútus ille virginitátis thesáurus; spiritális secúndi Adæ paradísus; uniónis naturárum officína; thálamus in quo sibi Verbum carnem desponsávit; animátus natúræ rubus quem divíni partûs ignis non combússit; verè levis nubes quæ sedéntem super Chérubim cum córpore portávit; mundíssimum vellus imbre è cœlo infúsum, ex quo Pastor ovem índuit. Quamvis ómnium Sanctórum memóriæ mirábiles sint; nihil tamen diéi hujus solémniis æquále ad glóriam. Abel propter sacrifícium celebrátur; A'braham propter fidem præcláris láudibus cumulátur; Móyses tanquam legislátor prædicátur; Elías, ut zelótes, testimónium habet; David, ut pater mystérii in carne perácti, commendátur: verùm nihil tale est qualis est Dei génitrix María: ipsa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percúrre, & vide an quidquam sit æquále vel majus Maríâ Deiparâ.

Die XIX.

De Octava ASSUMPTIONIS.

Sermo sancti Andréæ Creténsis.

In Bibl. Patrum.

Lectio III.

Benedícta tu inter mulíeres. Verè quidem benedícta; nam benedíxit te Deus suum tabernáculum, quando patérnâ glóriâ exímiè plenum hóminem Christum Jesum eumdémque Deum, ex quibus ac in quibus perféctus constat natúris, incomprehénsâ ratióne útero gestásti. Benedícta tu inter mulíeres, quæ cœléstem thesáurum, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ & sciéntiæ abscónditi, in virginitátis tuæ invioláto thálamo nihil angustátum compléxa es. Benedícta tu in muliéribus, quæ sola benedictiónem hereditáte consecúta es, quam Deus per A'braham Géntibus promíserat. Benedícta tu in muliéribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam reges gloríficant, quam príncipes venerántur, cujus vultum dívites plebis deprecántur, quamque vírgines & subsequéntes & præeúntes in templum Regis comitántur. Benedícta tu

in muliéribus, quam Isaías prophéticis óculis videns, Prophetíssam & Vírginem appellávit. Verè benedícta tu, quam Ezéchiel oriéntem prænuntiávit, & portam clausam per quam Deus solus tránseat, & quæ iterum clausa máneat.

Vespera de sequenti.

Commemoratio Octavæ.

Deinde sancti Philiberti Abbatis.

Ant. 6. f. Fide demorátus.

℣. Abscóndit, *p.* xxxviij.

Oratio, Intercéssio, *p.* xxxv.

Die XX.

In Festo SANCTI BERNARDI Abbatis, & Eccl. Doctoris.

Duplex minus.

De Communi unius Abbatis.

Oratio, Deus, qui, *ut infrà.*

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Lectio II.

Ex vita S. Bern. Auct. Guill. Abb. & ex Bern. oper.

BErnárdus Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigésimo secúndo in Cisterciénsi Monastério religiósam vitam compléxus est cum trigínta sóciis, inter quos fuére plerique ejus fratrum, qui ipsum à propósito deterrére áliàs conáti fúerant. Ut autem se ad arctiórem observántiam excitáret, hoc sæpius in ore habébat, Bernárde, ad quid venísti? Vigilándo itaque, jejunándo & laborándo, eos in pietáte fecit progréssus, ut à Stéphano Abbáte Cisterciénsi ad construéndum Claravallénse Monastérium, júvenis licèt mitterétur. Cujus pósteà designátus Abbas, à Guillélmo Catalaunénsi Epíscopo, abséente Josceránno Epíscopo Lingonénsi benedictiónem accépit. Ibi pro victu pulménta sæpiùs ex fagi fóliis conféecta; panis ex hórdeo, mílio, & víciâ. Ibi labor assíduus, húmiles casæ, solitúdo ingens in magna fratrum multitúdine, silentíque tanta obsérvántia, ut médiâ die médiæ noctis siléntium inveniréetur à superveniéntibus, nihílque præter labórum sónitus & voces laudántium Deum, pénitus audirétur. Multos labóres pro Ecclésia sustínuit, & plúribus Concíliis intérfuit. Innocéntium secúndum Románum Pontíficem in extinguéndo schísmate Petri Leónis cùm apud vários Príncipes, tum in Concílio Stampénsi, & in Concílio Pisáno egrégiè adjúvit. Imperatórem Lothárium jus investiturárum sibi vindicántem sólitâ loquéndi libertáte reprehéndit,

reprehéndit, & à suscéptis consíliis dimóvit. Victóri, qui Petro Leónis & ipse pseudopóntifex subrogátus fúerat, persuásit ut Innocéntio obsequerétur. Vários erróres impugnávit. Rodúlphum mónachum ácriter représsit, qui Judǽos interficiéndos esse contendébat. Jussu Eugénii tértii, qui & discípulus ipsíus fúerat, & ad quem libros de Consideratióne scripsit, concionánte Bernárdo, sacra in Saracénos expedítio suscépta est, quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus est dictériis, quæ patientíssimè tulit. Quinque Episcopátus oblátos recusávit, ac inter álios Genuénsem & Mediolanénsem. Multa scripsit, ex quibus appáret eum doctrínâ pótiùs divínitùs tráditâ, quàm labóre comparátâ instrúctum fuisse. Unde & quidquid in Scriptúris valébat & in eis spirituáliter sentiébat, máximè in silvis & in agris meditándo & orándo se accepísse fatebátur. Sexagínta tres annos natus, miráculis plúribus éditis, in Monastério Claravallénsi obdormívit in Dómino, anno Christi millésimo centésimo quinquagésimo tértio, sepultúsque est ante altáre beatíssimæ Vírginis, quam religióne colúerat.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

LECTIO III. *Cap. 10. 28.*

Omnia propter Christum relinquentibus vita æterna promittitur.

IN illo témpore; Cœpit Jesu Petrus dícere: Ecce nos dimísimus ómnia & secúti sumus te. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Sermo 22. de diversis.

FElíces vos, qui vos & vestra sine omni exceptiúncula reliquístis, per ipsum montis vérticem iter fácitis ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi. Apóstoli reliquérunt ómnia, & in schola Salvatóris sub ejus præséntia congregáti, hausérunt aquas in gáudio de fonte Salvatóris, ipsum vitæ fontem in ipso fonte bibéntes. Beáti óculi qui vidérunt. Nunquid non & vos non in præséntia, sed in abséntia ipsíus, non ad verba oris ejus, sed ad vocem nuntiórum ejus símile áliquid fácitis? Defféndite vobis hanc prærogatívam, quòd illi ad visum & ad verbum, vos ad audítum & núntium credidístis.

Oratio.

DEus, qui beátum Bernárdum Abbátem charitátis fervóre succénsum, in

Ecclésia tua lucére simul & ardére fecisti; ejus intercessióne concéde, pari nos charitátis spíritu fervéntes, coram te semper ut filios lucis ambuláre. Per Dóminum.

Commemoratio Octavæ.

Deinde sancti Philiberti Abbatis.

Ant. 6. irr. Assúmpsit.

℣. Quis dabit.

Oratio, Intercéssio, *p.* xxxv.

In Vesperis Comm. Octavæ.

Die XXI.

De Octava ASSUMPTIONIS.

Sermo sancti Fulbérti Carnoténsis Epíscopi.

In Festo Assumpt. B. Mariæ In App. S. Aug. 208.

Lectio III.

Adest nobis, dilectíssimi fratres, dies inclyta, dies præclára, dies in qua è mundo migrásse créditur Virgo María. Sed quo órdine hinc ad supérna transíerit regna, nulla cathólica narrat história. Non solùm autem respúere apócrypha, verùm étiam ignoráre dícitur hæc éadem Dei Ecclésia. Et quidem sunt nonnúlla sine autóris nómine de ejus Assumptióne conscrípta; quæ, ut dixi, ita cavéntur, ut ad confirmándam rei veritátem legi mínimè permittántur. Hinc sanè pulsántur nonnúlli, quia nec corpus ejus in terra invenítur, nec assúmptio ejus cum carne, ut in apócrypha légitur, in cathólica história repéritur. Quibus dicéndum est, quia si Móysi corpus ab hómine non invenítur in terris, cum quo locútus est Deus fácie ad fáciem; illíus quærere deméntia est, per quam majestátis Deus incarnátus effúlsit in terris. Neque enim dignum est de córporis ejus notítia sollícitum quémpiam esse, quam non dúbitat super Angelos elevátam cum Christo regnáre. Sufficere debet tantùm notítiæ humánæ, hanc verè fatéri regínam cœlórum, pro eo quòd Regem péperit Angelórum. Sed nec invenítur apud Latínos áliquis Tractatórum de ejus morte quídpiam apértè dixísse. Nam illum Evangélii versículum quem Símeon dixit ad Dómini matrem. [Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius] beátæ recordatiónis Ambrósius cum tractáret, ait: Nec história nec litteræ docent, Maríam gládio vitam finísse. Hinc & Isidórus: Incértum est, inquit, per hoc dictum, utrum gládium spíritûs, an gládium díxerit persecutiónis. Sed quid de his de quibus loquor dicam; cùm nec ipse qui hanc accépit ante crucem Dómini

in sua, id est Joánnes Evangelísta, de hoc pósteris áliquid retinéndum scriptis mandáverit? Nullus enim hoc fidélius narráre pótuit, si illud Deus manifestári voluisset, quàm ille útique qui hanc nutriéndam suscépit, nec contra morem filius matrem relíquit. Restat ergo, ut homo mendáciter non fingat apértum, quod Deus vóluit manére occúltum. Vera autem de ejus Assumptióne senténtia hæc esse probátur, ut secúndùm Apóstolum, sive in córpore, sive extra corpus ignorántes, assúmptam super A'ngelos credámus.

DIE XXII.

In Octava ASSUMPTIONIS.

Commemoratio voti Ludovici XIII. & Dedicationis Ecclesiæ B. Mariæ Majoris.

In Metropolitana, Triplex secunda Classis.

Per Diœcesim, Duplex majus.

Psalmi de Feria per totum Officium, cetera ut in die Festo, exceptis quæ hìc notantur propria.

Oratio, Dignáre, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Novem Antiphonæ, ℣. *&* ℟℟. *Nocturni secundùm Feriam occurrentem.*

Lectio prima de Script. occurr. ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Declar. Ludovici XIII. data die 10. *Febr.* 1638.

HO'diè Rotomagénsis Ecclésia célebrat memóriam solémnis illius voti, quo Ludovícus décimus tértius, Francórum Rex, se suáque tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit Edícto propósito in hæc verba: Beatíssimam & gloriosíssimam Vírginem in speciálem regni nostri Patrónam assuméntes, eídem speciáli modo Nos, nostrum sceptrum, nostram corónam, nostrósque omnes súbditos dicámus & consecrámus. Cujus nostri mancipátûs ne memória apud Pósteros éxcidat, mandámus fieri post Vésperas diéi festi Assumptiónis Processiónem, ritu & apparátu quàm máximè solémni in síngulis dominatiónis nostræ Ecclésiis tam Cathedrálibus quàm Parochiálibus & conventuálibus cujuscúnque civitátis & pagi: præcipiéntes insuper quátenus superióres Cúriæ ac locórum optimátes dictæ Processióni intérsint. Móneant étiam Epíscopi pópulos omnes nostros ut peculiári erga Beatíssimam Vírginem devotióne afficiántur, ipsiúsque patrocínium die illâ

ſolémni implórent, ut fretum ádeò poténtis Patrónæ ſubsídio regnum noſtrum ab ómnibus hóſtium tutum ſit insídiis, diutúrnâ gáudeat pace, Deúſque óptimus, máximus tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut Nos, ſubditíque omnes ad beátum finem, cui ſumus omnes cónditi, téndere ac pervenire felíciter valeámus. Hódiè étiam éadem Eccléſia récolit dedicatiónem illíus Basílicæ quæ Romæ conſecráta eſt Deo ſub invocatióne Vírginis matris, & ſanctæ Maríæ Majóris título insignítur.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. I. 46.*

Maria laudes Deo canit.

IN illo témpore: Ait María: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit Spíritus meus in Deo ſalutári meo. Et réliqua.

Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Lucam lib. 2.

SIt in síngulis Maríæ ánima, ut magníficet Dóminum: ſit in síngulis Spíritus Maríæ, ut exúltet in Deo. Si ſecúndùm carnem una mater eſt Chriſti; ſecúndùm fidem tamen ómnium fructus eſt Chriſtus. Quæcúnque ígitur talis eſſe potúerit ánima, magníficat Dóminum, ſicut ánima Maríæ magnificávit Dóminum, & exultávit ſpíritus ejus in Deo ſalutári. Dum magníficat eum, magnitúdinis ejus quâdam participatióne ſublímior fit. Magníficat autem ánima Maríæ Dóminum, & exúltat Spíritus ejus in Deo; eò quòd & ánimâ & Spíritu Patri Filióque devótà, unum Deum ex quo ómnia, & unum Dóminum per quem ómnia, pio venerétur afféctu.

Oratio.

DIgnáre, Dómine, in die quâ Fílii tui Genitrícem ſuper choros Angelórum exaltátam recólimus, óculis miſericórdiæ Francórum reſpícere impérium, quod tutélæ ejúſdem Genitrícis Rex piíſſimus voto perpétuo commendávit. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

DIE XXIII.

In Vigilia

S. BARTHOLOMÆI Apoſtoli.

Officium de Feria, ut in Pſalterio, exceptis quæ ſequuntur.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio III. *Cap. 15. 12.*

Præceptum de diligendo proximo.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præcéptum meum ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Majórem hac dilectiónem nemo habet ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 27. in Evang.

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne quasi de singulári mandáto Dóminus dicit : [Hoc est præcéptum meum ut diligátis invicem,] nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, & ómnia unum præcéptum sunt ? quia quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, sic multæ virtútes ex una charitáte generántur : nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis. Præcépta ergo Domínica, & multa sunt, & unum ; multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insinuat qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, & amícos jubet díligi in se, & inimícos propter se.

Non dicuntur Preces Feriales.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut beátus Bartholomæus Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium, ut à nostris reátibus absolúti, à cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

Die XXIV.
In Festo
S. BARTHOLOMÆI
Apostoli.

Duplex-majus.

De Communi Apostolorum.

Oratio, Omnípotens, *ut infrà.*

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Lectio II.

Ex Eusebio, S. Hieronymo, & Usuardo.

BArtholomæus, unus ex Duódecim quos elégit Jesus, & Apóstolos nominávit, post ejus Ascensiónem accépto Spíritu sancto, in Indiam

profectus, Christi fidem, ut scribit Eusébius in História Ecclesiástica, fertur illis géntibus prædicásse, & Evangélium Matthæi Hebráïcis conscriptum lítteris reliquísse, quod quidem ad Pantæni témpora servátum esse memorátur. Idípsum & tradit sanctus Hierónymus in libro de Scriptóribus Ecclesiásticis. Pantænus, inquit, in I'ndiam, rogátus ab illíus gentis legátis, missus est à Demétrio Alexándriæ Epíscopo. Ubi répperit Bartholomæum, de duódecim Apóstolis, advéntum Dómini Jesu juxta Matthæi Evangélium prædicásse, quod Hebráïcis lítteris scriptum revértens Alexándriam secum détulit. Fide gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitam martyrio consummávit.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 6. 12.*

Duodecim Apostolorum electio.

Homilía sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

IN diébus illis; E'xiit Jesus in montem oráre; & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus esset, vocávit discípulos suos: & elégit duódecim ex ipsis, (quos & Apóstolos nominávit.) Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 5. §. 43. 44.

ET erat pernóctans in oratióne Dei.] Spécies tibi datur, forma præscribitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri; quando Christus missúrus Apóstolos, orávit priùs, & solus orávit? Nec usquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur: ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quisquam inferiórum potest esse párticeps Christi. Vis scire quóniam mihi non sibi oráverit? [Vocávit (inquit) discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis,] quos ad propagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fídei destináret. Simul advérte cœléste consílium; non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles: sed piscatóres & publicános, quos dírigeret, elégit; ne traduxísse prudéntiâ, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque autoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non

disputatiónis grátia prævaléret.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti; da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum.

In secundis Vesperis Commemoratio de sequenti.

Ant. 7. g. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum. 1. *Reg.* 13. 14.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39. 5.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quǽsumus, méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes; Per eúmdem Dóminum nostrum.

Die XXV.

In Festo SANCTI LUDOVICI Regis Franciæ.

Duplex majus.

De Communi unius Laïci, exceptis quæ hìc sunt propria.

Ad Officium Nocturnum.

Invitatorium. Regem regum, & Dóminum dominántium * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6. 15.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Habert. Episc. Vabr.

REx summe Regum, qui poténti númine
Quo sunt creáta regna nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérsonant,
Audi profúsas Regis in laudem preces.

NASCENS in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piǽque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Christo discit ántequàm regat.

JUSTI sevérus cultor, urbes légibus;
Amóre cives cóntinens, hostes metu;
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat,
Deóque templa, tecta nudis érigit.

Mox Christiáni ferus ultor sánguinis,
Eménsus æquor, inque littus bárbarum
Vexílla pandens, urget armis ímpios,

Unóque vitam pro Deo pacíſcitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum ſécula. Amen.

Lectio prima de Scriptura occurrénte, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex S. Ludovici vita à variis autoribus ſcripta.

LUdovicus, hujus nóminis nonus, patri Ludovíco, duodecim annos natus in regnum Francórum ſucceſſit. Hunc Blanca mater, ſub cujus tutéla relíctus fúerat, omni curâ ad pietátem inſtítuit, illi dícere sólita: Mallem te, fili, regno & vitá priváɾi, quàm lethális áliquo peccáto tuum offéndere Creatórem. Rebus cum ſuis, cumque finítimis princípibus compóſitis, totum ſe divíno cúltui promovéndo dedit. Duéllo & blaſphémiis pénitùs extirpándis incúbuit; hiſtriónes & joculatóres regno éxpulit. Benefícia Eccleſiáſtica non niſi probátis persónis, neque jam áliud habéntibus, niſi illo abdicáto, conferébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut quacúnque tranſiret, illata ſi qua forent à comitátu damna, per plures notæ æquitátis viros inquíri juberet ac resarciri: atque ita ſe geſſit, ut illum plebs paréntem, nobiles príncipem ac legum conſervatórem, Fráncia verum regem, Eccleſia protectórem prædicáret. Tricéſimo regni ſui anno gravi morbo labórans, accéptâ cruce ab Epiſcopo Pariſiénſi, ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contráctis cópiis ingéntibus, regni curam matri commíſit; & vexillo ab Epiſcopo Pariſiénſi accépto, cum ingénti exércitu mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore aſtántes conſpéxit, è navi in mare cum diſtrícto congreſſúrus inſiliit; fugatíſque hóſtibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captúſque eſt. Ibi de ſua ſuorúmque redemptióne & libertáte cùm ágeret, Saracéni ultrò ſe Mahumétem, niſi pacta ómnia ſerváɾent, ejuratúros pollíciti, à Ludovíco viciſſim poſtulábant ut niſi convénta ſtaret, Chriſtum quoque negatúrum ſe ſpondéret: ſed, Abſit, inquit pius princeps, ut hoc unquam tam ímpium verbum ex ore meo éxcidat. Cúmque cruces ei intentárent

nisi in hunc modum juráret; promptus ad martýrium respóndit: Etsi corpus occidéritis, ánimam tamen meam non habébitis, & eam à tanto scélere puram servábo. Pacto póstea fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cúmque in pecúnia numerándæ, Saracénis non adverténtibus, errátum esset; íntegrum pecúniæ pondus solvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos quinque in Sýria commorátus, plures Christiános à barbarórum servitúte redémit; multos étiam convértit infidéles; Christianórum áliquot urbes & castra suis súmptibus restaurávit. Mórtuâ matre, in Gálliam redíre coáctus, navi prope Cyprum ad cautes allísâ; coram sacrá Eucharístia, cujus in navi asservándæ facultátem à Legáto Apostólico obtinúerat, suppliciter orans, ab imminénte naufrágii perículo liberátus est. Revérsus in Fránciam, multa ædificávit monastéria, & páuperum hospítia. Frequens invisébat ægrótos, quibus non súmptibus modò, sed & mánibus ipsis necessária subministrábat. Vestitu vulgári utebátur; statísque diébus cilício & jejúnio corpus affligébat. Cùm in Africam trajecísset, bellum dénuò Saracénis illatúrus; jamque, captâ Carthágine, castra prope Tunétum in eórum conspéctu posuísset, mortem imminére séntiens, salutária documénta rege digna Christianíssimo suâ manu conscrípta, Philíppo primogénito & succéssori suo trádidit. Dénique super stratum in modum crucis cínere respérsum récubans, dum hæc verba pronuntiáret: [Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine,] ánimam Deo réddidit apud Cartháginem anno Dómini millésimo ducentésimo septuagésimo, ætátis verò quinquagésimo quinto. Eum miráculis illústrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inséruit.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio III. *Cap. 19. 12.*

Boni servi remunerátio.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, & revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

De Civitate Dei, lib. 5. cap. 24.

CHristiános quosdam Imperatóres non ideò nos felíces dícimus, quia vel diú-

tiùs imperárunt, vel imperántes filios morte plácidâ reliquérunt, vel hostes reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives advérsùs se insurgéntes & cavére & opprimere potuérunt. Hæc & ália vitæ hujus ærumnósæ, vel múnera, vel solátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent isti: & hoc ipsius misericórdiâ factum est, ne ab illo ista, qui in eum créderent, velut summa bona desiderárent. Sed felíces eos dícimus, si justè imperant, si inter linguas sublímiter honorántium & obséquia nimis humíliter salutántium non extollúntur, sed se hómines esse meminérunt; si suam potestátem ad Dei cultum máximè dilatándum, majestáti ejus fámulam fáciunt; si Deum timent, díligunt, colunt; si plùs amant illud regnum, ubi non timent habére consórtes; si tárdiùs víndicant, fácilè ignóscunt; si eámdem vindíctam pro necessitáte regéndæ tuendǽque reipúblicæ, non pro saturándis inimicitiárum ódiis éxerunt; si eámdem véniam non ad impunitátem iniquitátis, sed ad spem correctiónis indúlgent; si quod ásperè coguntur plerúmque decérnere, misericórdiæ lenitáte & benefíciórum largitáte compénsant; si luxúria tantò eis est castigátior, quantò posset esse libérior; si malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúslibet géntibus imperáre. Et si hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, sed propter charitátem felicitátis ætérnæ.

℟. Percússit fœdus coram Dómino, * Ut custodíret præcépta ejus in toto corde suo, † Adjuravítque super hoc omnes servíre Dómino Deo. 2. *Paral.* 34. v. 31. 32. 33. ℣. Suscitávit illis Deus regem. *Act.* 13. 22. * Ut custodíret. ℣. Glória. † Adjuravítque.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, ℟. Et super salutáre tuum exultábit veheménter. *Ps.* 20. 2.

Capitulum. *Job* 29. v. 14. 15. 16.

JUstítiâ indútus sum; & vestívi me, sicut vestiménto & diadémate, judício meo. O'culus fui cæco, & pes claudo. Pater eram páuperum & causam quam nesciébam, diligentíssimè investigábam.

Hymnus, Hab. Ep. Vabr.

TE, sanctè rursus Ludovíce, prælia
Divína poscunt: tu Crucis clavum tenens.

Spéisque sacræ ánchorâ fundans rates,
Moves tyránnis bella, Christo mílitas.
Vincis cadéndo; mors tibi victóriam
Aufert & addit: corpus hic palmæ tegunt
Nondum sepúltum, sed triúmpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis sídera.
Tuque patérnæ réddimus terræ cinis.
Regnum tuétur, dum throno præsens Dei,
Ætérna regnans pascis inter lília,
Favénsque blando nostra cernis lúmine.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum sécula. Amen.

℣. Servávi mandáta tua, Dómine, ℟. Et testimónia tua. *Ps.* 118. 168.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Dedit illi Dóminus glóriam regni, qualem nullus hábuit ante eum rex. 1. *Paral.* 29. 25.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quæsumus, méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Per eúmdem.

AD VESPERAS.

Capitulum. Justitia; *ut suprà ad Laudes.*

Hymnus. Rex summe, *ut in 1. Vesperis.*

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. In Dómino Deo sperávit: itaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus, sed neque in his, qui ante eum fuérunt; & adhæsit Dómino, fecítque mandáta ejus. 4. *Reg.* 18. *v.* 5. 6.

Pro commemor. S. Audoëni Pontificis Rotomagensis.

Ant. 4. f. Ipsum elégit.

℣. Exaltávi.

Oratio, Omnípotens, *p.* xix.

DIE XXVI.

In Festo

SANCTI AUDOENI

Pontificis Rotomagensis.

Duplex minus.

De Communi unius Pontificis, exceptis quæ sequuntur.

Lectio prima de Scriptura occurr. ex tribus una.

LECTIO II.

Ab auctore coætaneo, apud le Cointe.

AUdoënus Sanctiaci in agro Suessionénsi, re-

gnánte Clotário secúndo, natus est paréntibus Authário & Aiga, quorum sánctitas quibúsdam in locis público cultu recólitur. Ei nondum ab úbere pulso plúrima fausta sanctus Columbánus apprecátus est. Adoléscens in aulam missus & cum Elígio intimâ & constánti necessitúdine junctus, prudéntiæ & sanctitátis sibi péperit laudem non mínimam. Tantâ in eum Dagobértus primus benevoléntiâ & fidúciâ fuit commótus, ut sua consília & étiam régium ánnulum ei credíderit. Sub Clodovæo secúndo Dagobérti fílio cum ómnium plausu eámdem sustínuit províncíam. Mórtuis Rotomagénsi & Noviomménsi Antístitibus assénsit rex, ut Audoénus primæ Ecclésiæ, álteri Elígius præficerétur. Nondum clero adscrípti, quid óneris in honóre ipso latéret prævíâ experiéntiâ didicérunt. A' Deódato Matisconénsi Epíscopo ordinátus Présbyter Audoénus cum Elígio iniit consílium ut simul Rotómagi Epíscopi consecraréntur. Anno sexcentésimo quadragésimo, die décimâ quartâ mensis Máii civitátem ingréssi, die vigésimâ primâ ejúsdem mensis, quæ erat Domínica ante Rogatiónes Episcopáli caractére insigníti sunt. Assíduis tum pietátis, tum sollicitúdinis opéribus elúxit novus Præsul Rotomagénsis, à jejúnio & oratióne ánimum non reláxans, usque ad extrémas Diœcésis suæ partes rúdibus panem vitæ distríbuit. Ut ómnium salúti consúleret, cléricos doctrínâ & virtúte nóbiles sibi sociávit quibus ad nutum in divérsis locis múnia sacra assignábat. Cathedrálem Ecclésiam ornávit & auxit munéribus. Autor fuit sancto Philibérto, ut Monastérium Gemmeticénse constrúeret. Ipse plura cóndidit, resársit, aut ditávit, inter hæc cœnóbia sancti Petri in Urbe & Fontinellénse numerántur. Concílio Cabilonénsi tértio intérfuit, rogánte Theodorico tértio, Colóniam proféctus inter Néustriæ & A'ustriæ pópulos pacem compósuit; unde cùm rediret apud Clipplacum agri Parisiénsis vicum impetráto in successórem Ansbérto Fontinellénsi Abbáte, die vigésimâ quartâ Augústi, anno sexcentésimo octogésimo tértio migrávit è vita. Defúnctum rex, regína, palátii præféctus, & Ecclesiástici omnes singulári honóre decoravérunt. Pontisaram usque pompam fúnebrem sunt proſecúti. Unde Epíscopi & Próceres provínciæ Rotomagénsis eum in urbem detulé-

runt sepeliéndum in Basílica Apostolórum Príncipis, quæ ob mirácula ad túmulum perpetráta ab ejus nómine vocáta est.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. Cap. 10. 8.

Dona gratìs data.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dæmones ejícite, gratìs accepístis, gratìs date. Et réliqua.

Homilía sancti Audoéni Pontíficis Rotomagénsis.

De vita S. Eligii, lib. 2. c. 1. & 2.

SImoníaca hæresis pullulábat in úrbibus, & in cunctis fínibus regni Francórum: violábat hoc contágium cathólicam fidem, sollícitè tamen pro hoc invigilábant Elígius & Audoénus: & commúni cum céteris viris cathólicis hábito Concílio, suggessérunt Príncipi, & Optimátibus ejus ut hoc mortíferum virus citò delerétur de córpore Christi, quod est universális Ecclésia. Hábuit ítaque efféctum eórum pia petítio, & libénter obtinuérunt quod devótè rogavérunt. Tunc ergo plácuit ómnibus, ut nullus prétio dato ad Sacerdotále officium admitterétur, neque eos qui ut lupi rapáces múnera dando mercánda censébant dona Spíritûs sancti, sed hos pótiùs qui essent boni testimónii viri & irreprehensíbilis vitæ, ad officium Pontificátûs elígerent. Exínde ígitur elegérunt ex mérito sanctitátis sanctum Elígium ut præésset Ecclésiæ Novioménsi. Elegérunt autem cum eo & Audoénum sodálem ejus, qui vocabátur Dado, ut præésset Ecclésiæ Rotomagénsi. Sed vir beátus cùm se nullo modo ab officio dispósito discútere posset, ne tamen in ullo Cathólicæ régulæ deviáre viderétur, non se permísit priùs Sacerdótem consecrári, nisi sub nórmula Clericátûs áliqua témporis currícula exígeret. Témpore ergo dilatiónis transácto, atque Audoéno de pártibus Ligeritánis redúcto, jamque eo Presbýtero à domno Deódato Matisconénsis urbis Epíscopo ordináto, ínito consílio páriter sub uníus diéi artículo Apostólicam benedictiónem meruérunt gratúitò. Erat tempus quo apud Gállias Rogatiónes à cuncto pópulo celebrabántur. Conveniéntes ígitur simul in civitátem Rotomagénsem quartodécimo die mensis tértii tértio anno Clodovéi juvénculi adhuc regis: die Domínico ante litanías, inter catérvas pópuli, inter ágmina cle-

ricórum, inter choros psalléntium consecráti sumus gratis ab Epíscopis páriter Epíscopi, ego Rodomo, ille Novíomo. Sic ergo Episcopátu suscépto ad sedem suam rémeans, qualem se demum, quantúmque præstíterit quis dignè váleat explicáre?

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Eccli. 45. 3.

GLorificávit illum in conspéctu regum, & jussit illi coram pópulo suo, & osténdit illi glóriam.

In Vesperis fit commemoratio S. Cæsarii Episcopi.

Ant. 4. f. Ipsum elégit.

℣. Exaltávi.

Oratio, Exáudi, *p.* xix.

Deinde S. Viviani Episcopi.

Ant. 1. d. Dedit illi.

℣. Véritas, *pag.* xxij.

Oratio, Quǽsumus, Dómine, *pag.* xix.

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI CÆSARII

Arelatensis Episcopi.

Simplex.

De Communi unius Pontificis.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex S. Cæsarii vita apud Mabill.

CÆsárius, pátriâ Cabilonénsis, monastérii Lerinénsis primùm Mónachus, tum Abbas, ob exímiam doctrínæ & virtútum famam Æónio in sede Arelaténsi, invítus licèt, subrogátur. Mox próvidus pastor de cunctórum salúte sollícitus, instítuit, ut Tértiæ, Sextæ, & Nonæ offícium in sancti Stéphani Basílica Clérici quotídiè persólverent, quò Láïci & pœniténtes quotidiáno possent offício interésse. Lectióni pósteà sacræ Scriptúræ & verbi divíni prædicatióni cùm se totum dedísset, ab Alarico Wisigothórum rege propter impósitum sibi proditiónis crimen, Burdégalam míttitur: ubi cùm reddénda dócuit Cǽsari, quæ sunt Cǽsaris, & quæ sunt Dei, Deo, innocéntiam suam simul & in Ariáno príncipe dógmatis pravitátem se solùm contémnere testátus est. Sedi suæ pósteà restitútus, proditiónis íterum à Judæis & hæréticis falsò insimulátus, post víncula & cárcerem, Ravénnam ad Theodorícum Itáliæ regem míttitur: à quo post cógnitam ipsíus sanctimóniam magnis munéribus donátus, eleemósynis & miráculis clarus Arelátem rédiit. Plúribus intérfuit Concíliis, quibus & plerúmque præfuit. Dénique postquàm, Floriáno teste, vixit inter bárbaros pius, inter bella pacátus,

pater orphanórum, pastor égentium, & Cathólicæ régulam disciplinæ dictis, factísque demónstrans migrávit ad Dóminum, & sepúltus est in monastério Vírginum quod ipse Areláte condíderat.

℟. Tríbuit in simplicitáte, * Præest in sollicitúdine, miserétur in hilaritáte. *Rom.* 12. 8. ℣. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória. *Eccli.* 49. 2. * Præest. ℣. Glória. * Præest.

In Laudibus comm. S. Viviani Episcopi.

1. *Ant.* 6. f. Ipsum elégit. ℣. Exaltávi.

Oratio, Quǽsumus, *p.* xix.

DIE XXVIII.

In Festo SANCTI AUGUSTINI Episc. & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex minus.

De Communi unius Doctoris, exceptis quæ sequuntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Grátiâ Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15. *v.* 10.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36. 30.

Oratio, I'mpleat corda, *infrà ad Laudes.*

Lectio prima de Script. occurr. ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Possidio, & S. Augustini operibus.

Augustínus, Tagástæ in A'frica natus, adoléscens in amóres illícitos, & Manichæórum hǽresim impégit. Carthágine primùm Rhetóricam dócuit, deínde Romæ, ac Medioláni, ubi cùm Ambrósii frequens esset audítor, paulátim in Cathólicos propénsior factus, sacros códices, à quorum lectióne propter styli simplicitátem priùs abhorrébat, evólvere studiósiùs cœpit, & novæ vitæ institútum meditári. Verùm cùm diu multúmque secum ipse luctátus, conversiónem procrastináſſet; tandem insólitâ voce admónitus ut légeret, ex verbis Apóstoli in quæ íncidit, derepéntè mutátus est, & ab Ambrósio aliquántò pòst, annum agens tricésimum tértium, in Páschate baptizátus. Cùm pátriam repéteret, matri ad O'stia Tiberína defúnctæ supréma Christiánæ pietátis offícia persólvit. Revérsus in A'fricam, rus se recépit, ut uni Deo vacáret. Hippónem evocátus, ut virum quemdam ipsius audiéndi cúpidum Deo lucraréтur, raptus à pópulo, invítus, atque ubértim flens, Présbyter civi-

tátis ordinátus est à Valério Epíscopo, qui cùm génere Græcus esset, nec satis Latìnè sciret, potestátem ei fecit in Ecclésia coram se Evangélium prædicándi; idque ex more Orientálium, sed præter Africánæ totiúsque Occidentális Ecclésiæ consuetúdinem. Véritus autem Valérius jam sénior, ne sibi Augustínus ab áliis Ecclésiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginénsi, ut sibi adhuc vivénti darétur coëpíscopus. In Episcopátu commúnem vitæ ratiónem quam ante Episcopátum instituerat, cum Cléricis ténuit. Vestis ejus ac supéllex, nec nítida nímiùm, nec abjécta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur, ut non nisi propter hóspites & infírmos, carnes ad legúmina & ólera adhibéret, eámque lectióne aut disputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, semper condiébat. Causis diriméndis vacábat per totum diem, sæpe jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non esset ália facúltas, sacra vasa frangi jubébat. Feminárum monastéria non adíbat, nisi urgénte necessitáte. Acérrimus contra omnes hæreses Cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos statim à baptísmo aggréssus fúerat, tum scriptis tum públicis disputatiónibus confutávit. Ariánórum hæresim singulári veritátis illustratióne profligávit. Ecclésiæ unitátis stúdio, quam advérsùs Donatístas validíssimè tutátus est, Epíscopos penè trecéntos indúxit, ut schismáticis ad Ecclésiam redeúntibus non honórem modò sédium servárent, sed &, si opus esset, Episcopátu céderent. Grátiam Christi à Pelagiánis impugnátam, invictíssimè assëruit; eorúmque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus représsit. Advérsùs paganórum calúmnias Religiónem Christiánam eruditíssimo præsértim ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confessiónum & Retractatiónum libris, à se gesta scriptáque magna cum humilitáte recénsuit. De Scriptúra váriis tractátibus sapientíssimè disséruit. Difficíllimas quæstiónes undequáque sibi propósitas suis Epístolis enodávit. Eum Theodósius júnior nominátim invitávit ad Sýnodum Ephesínam in causa Nestórii, cujus erróres jam ipse scriptis præfocáverat; sed morte prævéntus, Concílio interésse non pótuit. Wándalis enim tértium jam mensem Hippónem obsidéntibus, in extrémum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœniténtia parieti jussit affigi,

figi, quos profúsis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies soli inténtus oratióni, obdormívit in Dómino, anno ætátis septuagésimo sexto, Christi quadringentésimo trigésimo. Pro commendánda córporis ejus depositióne sacrifícium Deo oblátum est. Testaméntum nullum fecit, quia unde fáceret, ut ait Possídius, Christi pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam, póstea Pápiam translátum est.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 5. 13.

Apostoli sal terræ.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

De Serm. Domini in monte, sec. Matt. lib. 1. §. 16. 17.

OSténdit Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque [si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur?] id est, si vos per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum? [Vos estis lumen mundi.] Quómodo dixit supériùs [Sal terræ,] sic nunc dicit [Lumen mundi.] Nam neque supériùs ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus, sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hìc mundum, non cœlum & terram, sed hómines qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. f. Ministérium verbi accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20. 24.

Oratio.

IMpleat corda nostra, quæsumus, Dómine, intercedénte beáto Augustíno Pontífice, únctio Spíritûs tui; ut quæ, te docénte, faciénda cognóvimus, te operánte, perficiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

Pars Æstivalis.

In omni Officio de Sanctis dicuntur Psalmi de Feria, nisi aliter notetur.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphona Toni 1. a.

VOs Sacerdótes Dómini vocabímini: Minístri Dei nostri, fortitúdinem Géntium comedétis. *Isa.* 61. 6.

Ant. 2. D. Vocabúntur fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. *Ibid. v.* 3.

Ant. 3. a. Ædificábunt desérta à século, & ruínas antíquas érigent. *Ibid. v.* 4.

Ant. 4. e. Omnes qui víderint eos, cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. *Ibid. v.* 9.

Ant. 5. a. In terra sua duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. *Ibid. v.* 7.

Capitulum. Isa. 61. *v.* 8. 9.

DAbo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis. Et scient in Géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum; * Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18. 5. ℣. Illi profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte. *Marc.* 16. 20. * Et in fines. ℣. Glória Patri. * Et in fines.

Hymnus.

TArtari diræ páveant cohórtes;
Bella divínum meditátur agmen,
In suis unctis, Deus ipse miles
Prælia tentat.

PRÓDEUNT tecti gáleâ salútis:
Cum Crucis signo gladióque verbi
Intonant Christum, ruit ecce præceps
Hostis in umbras.

PAX tuos ergo manet alta fines,

Christe, jam liber tibi servit
Orbis,
Jam tuis latè tua sponsa regnat
Tuta ministris.
Sustinent curas gregis, & quiéscit:
Léniunt flendo lácrymas geméntum:
Quam fidem verbis docuére, fuso
Sánguine firmant.
Quæ fide, mundi ténebras repéllis
Laus tibi jugis Déitas supréma;
Fac ad ætérnæ dóciles regámur
Páscua vitæ. Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur. ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Quàm pulchri super montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: Regnábit Dóminus Deus tuus. *Isa.* 52. 7.

Oratio propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Apóstolum confessiónis nostræ Jesum * Veníte adorémus. *Hebr.* 3. 1.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

SUPRÉME quales árbiter
Tibi minístros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúscant, pérpluunt.
Christum sonant, versa ruunt
Arces supérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus
Sic versa quondam mœnia.
Fac, Christe, cœléstes tubæ
Somno graves nos éxcitent,
Accénsa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & Trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Fecit ut essent duódecim cum illo, & ut mítteret eos prædicáre. *Marc.* 3. 14.

Ant. 7. c. Dedit illis potestátem curándi infirmitátes & ejiciéndi dæmónia. *Ibid. v.* 15.

Ant. 2. d. Ignobília mundi elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret. 1. *Cor.* 1. 28.

℣. Annuntiáte inter Gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Psal.* 95. 3.

℟. I. Vocávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, * Quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6. 13. ℣. Laudémus viros gloriósos, & paréntes nostros in generatióne sua. *Eccli.* 44. 1. * Quos & Apóstolos.

℟. II. Sublevátis óculis in cœlum, dixit Jesus: Pro eis sanctífico meípsum, * Ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. *Joan.* 17. *v.* 1. 19. ℣. Sanctificábunt sanctum Jacob & Deum I'sraël prædicábunt. *Isa.* 29. 23. * Ut sint.

℟. III. Accédens Jesus locútus est úndecim discípulis, dicens: Eúntes docéte omnes Gentes. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, * Usque ad consummatiónem séculi. *Matth.* 28. *v.* 18. 19. 20. ℣. Fílii eórum propter illos, usque in ætérnum manent. *Eccli.* 44. 13. * Usque. ℣. Glória Patri. * Usque.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Exeúntes prædicábant ut pœniténtiam ágerent. *Marc.* 6. 12.

Ant. 3. g. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia & virtúte magna. *Act.* 4. *v.* 31. 33.

Ant. 6. f. Beáti estis cùm maledíxerint vobis, & persecúti vos fúerint. *Matth.* 5. 11.

℣. Eúntes ibant & flebant. ℟. Mitténtes sémina sua. *Ps.* 125. 6.

℟. IV. Per manus Apostolórum * Fiébant signa & prodígia multa in plebe. *Act.* 5. 12. ℣. Pósuit in eis verba signórum suórum & prodigiórum. *Ps.* 104. 27. * Fiébant.

℟. V. Magnificábat eos pópulus: * Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. *v.* 13. 14. ℣. Addúcent omnes de cunctis Géntibus donum Dómino. *Isa.* 66. 20. * Magis autem.

℟. VI. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò aut quid loquámini: * Non vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, † Qui lóquitur in vobis. *Matth.* 10. *v.* 19. 20. ℣. Loquímini ad viros Juda, & ad habitatóres Jerúsalem. *Jerem.* 11. 2. * Non vos. ℣. Glória. † Qui lóquitur.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Injecérunt in Apóstolos manus, & posuérunt eos in custódiam. *Act.* 4. 3.

Ant. 4. e. Cæsis denuntiavérunt ne omnino loqueréntur in nómine Jesu. *Act.* 5. 40.

Ant. 8. g. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15. 26.

℣. Confitébimur tibi, Deus, & invocábimus nomen tuum; ℟. Narrábimus mirabília tua. *Psal.* 74. *v.* 1. 2.

℟. VII. Cùm pertransírent civitátes, tradébant eis * Custodíre dógmata. *Act.* 16. 4. ℣. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes. *Isa.* 62. 6. * Custodíre.

℟. VIII. Ibant gaudéntes à conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt * Pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5. 41. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ. *Soph.* 3. 20. * Pro nómine.

℟. IX. Ludíbria & vérbera expérti sunt, ínsuper & víncula & cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt: * Circuiérunt egéntes, angustiáti, afflícti: quibus dignus non erat mundus. *Hebr.* 11. *v.* 36. 37. ℣. Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap.* 3. 5. * Circuiérunt. ℣. Glória. * Circuiérunt.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia. *Eccli.* 44. 15.

Ant. 1. F. Exúlta cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. *Apoc.* 18. 20.

Ant. 8. c. Judícium datum est illis, & vixérunt, & regnavérunt cum Christo. *Ibid.* 20. 4.

Ant. 5. f. In generatiónibus géntis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. *Eccli.* 44. 7.

Ant. 7. d. Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. *Luc.* 10. 20.

Ant. 2. d. In fundaméntis Jerúsalem, nómina duódecim Apostolórum Agni. *Apocal.* 21. 14.

Capitulum. *Eph.* 2. *v.* 19. 20.

FRatres, jam non estis hóspites & ádvenæ, sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei; superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus.

JAm non bella furunt: post data prælia
In longa plácidi pace quiéscitis;
Ætérnis toleráta
Mors pensátur honóribus.
PŒNAS quanta breves glória víndicat!
Vos cœléstis habet cúria príncipes:
Bissénis duodéni
Regnátis modò sédibus.

Gens per vos Súperûm cœtibus áddita
Cœlo vos géminis pláusibus éxcipit,
Certat prompta corónas
Vestris néctere fróntibus.
Per vos assíduis culta labóribus
Tellus nos ségetes pínguior áttulit:
Vestram ferte supérni
Messem patris in hórrea.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio
Sit par sancte tibi glória, Spíritus,
Qui Christi nova jura
Promúlgas per Apóstolos. Amen.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. *Ps.* 44. *v.* 17. 18.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. d. In regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19. 28.

Oratio propria.

Ad Horas, *Antiphonæ de Laudibus, & sic deinceps.*

Ad Primam.

Ant. 1. F. Exúlta cœlum.

Capitulum. Regi seculórum, *ut in Psalterio.*

CANON, *ut habetur in Proprio de Tempore.*

In Solemnibus & per Octavam, in Triplicibus primæ classis & in die Octava; in Triplicibus secundæ classis, non intra Octavam, nec à Septuagesima ad Pascha, in Responsoriis brevibus ad Horas dicuntur duo Allelúia, *ut in Tempore Paschali.*

Ad Tertiam.

Ant. 8. c. Judícium datum est.

Capitulum. *Sap.* 3. 8.

Judicábunt natiónes & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *breve.* Sedérunt sedes, * In judício. *Repet.* Sedérunt. ℣. Sedes super domum David. *Ps.* 121. 5. * In judício. ℣. Glória. *Repet.* Sedérunt.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt, ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46. 10.

Oratio propria.

Ad Sextam.

Ant. 5. f. In generatiónibus.

Capitulum. *Judæ* 17.

Charíssimi, mémores estóte verbórum quæ prædícta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi.

℟. *breve.* Annuntiavérunt cœli * Justítiam ejus. *Repet.* Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam

ejus. * Justítiam. ℣. Glória. *Repet.* Annuntiavérunt. *Ps.* 96. 6.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiántur voces eórum. *Ps.* 18. 4.

Oratio propria.

AD NONAM.

Ant. 2. d. In fundaméntis Jerúsalem.

Capitulum. *Apoc.* 21. 21.

DUódecim portæ, duódecim margaritæ sunt, per síngulas: & síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis.

℟. *breve.* Nimis honorificáti sunt * Amíci tui, Deus. *Repet.* Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. *Psal.* 138. 17. * Amíci. ℣. Glória. *Repet.* Nimis.

℣. Dii fortes terræ, ℟. Veheménter eleváti sunt. *Psal.* 46. 10.

Oratio propria.

AD VESPERAS.

Antiphona. Exúlta cœlum, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Cor.* 5. 19.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis: pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

In Festis Triplicibus, ℟. Ludíbria, IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, TA'RTARI diræ, *ut in primis Vesperis.*

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Quæcúnque alligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcúnque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

Oratio propria.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. 2. d. Justus quasi leo confídens, absque terróre erit. *Prov.* 28. 1.

Ant. 3. a. Timórem & metum, & probatiónem indúcet super illum Dóminus: donec credat ánimæ illius. *Eccli.* 4. 19.

Antiph. 1. a. In tentatióne Deus illum conservábit, non illidétur quasi in procélla navis. *Ibid.* 33. *v.* 1. 2.

Ant. 7. c. Firmábit illum, & lætificábit, & thesaurizábit super illum intelléctum justítiæ. *Ibid* 4. *v.* 20. 21.

Ant. 6. f. Usque in tempus sustinébit pátiens, & pósteà rédditio jucunditátis. *Ib.* 1. 29.

Capitulum. *Isa.* 12. 2.

ECce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, & non

timébo : quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus.

In Duplicibus minoribus & suprà.

℟. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino,* Erit Dóminus fidúcia ejus,† Non timébit cùm vénerit æstus. *Jer.* 17. *v.* 7. 8. ℣. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.13.* Erit Dóminus. ℣. Glória. † Non timébit.

Hymnus. Sanctol. Victor.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam;
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem.

PŒNIS victa quibus desíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas,
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.

TE pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.

ET nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.

PATRI máxima laus, máxima Fílio
Sit par sancte tibi glória, Spíritus;
Qùo donánte corónam
Invíctus pugil óbtinet.
Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 55. 11.

Ad Magnificat, Ant. 5. f. Pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3. 21.

Si sit Pontifex.

Oratio.

DEus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis, da nobis beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis festivitátem imitatióne celebráre, qui Fílii tui fidem verbo prædicávit, & confirmávit exémplo. Per eúmdem Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum atque Pontíficem, ad prædicándum erudísti, & ad perseverándum roborásti: da nobis, ex ejus imitatióne fidéles instrúere exémplo, & confirmáre patiéndo. Per Dóminum.

Si non sit Pontifex.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti

N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roboràsti, ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum qui dat vincénti manna abscónditum * Veníte adorémus. *Apoc.* 2. 17. *Psal.* Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor;
Homo redémptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

NON jam crucis Christi pudet;
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo
Est grande votum Mártyris.

PLENUS supérno Spíritu
Ridet minas, ridet cruces,
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redémptor, mílitat.

PARATA spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupénte lassat júdice;
Et tortus ipse qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcúmque durum, nómine.

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Qui certat in agóne, non coronátur nisi legítimè certáverit. 2. *Timoth.* 2. 5.

Ant. 2. d. Qui vícerit, non lædétur à morte secúnda. *Apoc.* 2. 11.

Ant. 3. c. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injústè. 1. *Petr.* 2. 19.

℣. Diligam te, Dómine, ℟. Fortitúdo mea. *Ps.* 17. 1.

℟. I. Patiénter sústinens, * Destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Machab.* 6. 20. ℣. Conféssus bonam confessiónem coram multis téstibus. 1. *Timoth.* 6. 12. * Destinávit.

℟. II. Certámen forte dedit illi Dóminus * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. *Sap.* 10. 12. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo. *Rom.* 4. 20. * Ut vínceret.

℟. III. Custodívit illum ab

inimícis, * Descéndit Dóminus cum illo in fóveam; & † In vínculis non derelíquit illum. *Sap.* 10. *v.* 12. 13. 14. ℣. Misérunt eum in cárcerem præcipiéntes custódi ut diligénter custódiret eum. *Act.* 16. 23. * Descéndit. ℣. Glória. † In vínculis.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. d. In fraude circunveniéntium illum áffuit illi Dóminus, & à seductóribus tutávit illum. *Sap.* 10. *v.* 11. 12.

Ant. 5. a. A'ttulit illi poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant. *Ibid. v.* 14.

Ant. 6. *irreg.* Intrávit in ánimam servi sui, & stetit contra reges horréndos in porténtis & signis. *Ibid. v.* 16.

℣. Príncipes persecúti sunt me gratis, ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Ps.* 118. 161.

℟. IV. Propter ópus Christi usque ad mortem accéssit, * Tradens ánimam suam. *Philip.* 2. 30. ℣. Gloriosíssimam mortem compléctens, voluntáriè præibat ad supplícium. 2. *Mach.* 6. 19. * Tradens.

℟. V. Magis éligens affligi, quàm temporális peccáti habére jucunditátem: * Invisíbilem tanquàm videns, sustínuit. *Hebr.* 11. *v.* 25. 27. ℣. Torménta suscépit & in último spíritu constitútus. 2. *Mach.* 7. *v.* 8. 9. * Invisíbilem.

℟. VI. Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, * Accípiet corónam vitæ. *Jac.* 1. 12. ℣. Hic itaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. 2. *Mach.* 7. 40. * Accípiet. ℣. Glória. * Accípiet.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. D. Liberávit me Dóminus ab ómni ópere malo; & salvum fáciet in regnum suum cœléste. 2. *Tim.* 4. 18.

Ant. 4. *irr.* d. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11. 26.

Ant. 8. g. Non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam. *Rom.* 8. 18.

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Ps.* 61. 8.

℟. VII. Mendáces osténdit Dóminus, qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10. 14. ℣. Oppréssum à nefandórum injúria erípuit illum Deus. 2. *Petri* 2. 7. * Et dedit.

℟. VIII. Hanc tentatiónem ideò permísit Dóminus evenire illi, * Ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus. *Tob.* 2. 12. ℣. In labóribus plúri-

mis, in carcéribus abundántiùs, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter. 2. *Cor.* 11. 23. * Ut pósteris.

℟. IX. Post tempestátem, tranquíllum facis, Dómine, & post fletum, exultatiónem infúndis. * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedíctum in sécula. *Tob.* 3. *v.* 22. 23. ℣. Qui vícerit, sic vestiétur vestiméntis albis. *Apoc.* 3. 5. * Sit nomen. ℣. Glória Patri. * Sit nomen.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam, ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58. 17.

Ant. 5. a. Absque terróre requiéscet, & abundántiâ perfruétur, timóre malórum subláto. *Prov.* 1. 33.

Ant. 1. a. Data est ei coróna, & exívit vincens ut vínceret. *Apoc.* 6. 2.

Ant. 6. F. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. *Act.* 7. *v.* 9. 10.

Ant. 3. A. Nunc réquiem dedit illi, & non est satan, neque occúrsus malus. 3. *Reg.* 5. 4.

Ant. 2. d. Hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra. 1. *Joan.* 5. 4.

Capitulum. 2. *Tim.* 4. *v.* 7. 8.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus Judex.

Hymnus. Sanctol. Victor.

Jam non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlitum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgéntes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes,
Tu liber Súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & induit.

Sic tu Martýribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet:
Confundísque tyránnum,
Dum quos déprimit, élevas.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Sit par sancte tibi glória, Spíritus;
Quo donánte corónam
Invíctus pugil óbtinet.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit, ℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Vitâ decéssit univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6. 31.

Oratio, ut suprà ad primas Vesperas, nisi sit propria.

Si facienda sit commemoratio alterius Martyris, fit per Antiph. & ℣. ex ij. Vesperis, & sic in omni alio Communi.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Absque terróre.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Data est.

Capitulum. Apoc. 2. 26.

QUi vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super Gentes.

℞. *breve.* Glóriâ & honóre * Coronásti eum, Dómine. *Repet.* Glóriâ. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8. *v.* 6. 7. * Coronásti. ℣. Glória Patri. *Repet.* Glóriâ & honóre.

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam ℞. De lápide pretióso. *Ps.* 20. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Erat Deus.

Capitulum. Apoc. 3. 10.

QUóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbem univérsum tentáre habitántes in terra.

℞. *breve.* Dóminus * Protéctor vitæ meæ. *Repet.* Dóminus. ℣. A' quo trepidábo? *Psal.* 26. 1. * Protéctor. ℣. Glória Patri. *Repet.* Dóminus protéctor.

℣. Dóminus firmaméntum meum, ℞. Et refúgium meum & liberátor meus. *Ps.* 17. 3.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Hæc est victória.

Capitulum. Apoc. 3. 12.

QUi vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foras non egrediétur ámpliùs: & scribam super eum nomen Dei mei.

℞. *brev.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. *Repet.* Magna est. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. *Ps.* 20. 6. * In salutári. ℣. Glória Patri. *Repet.* Magna est.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℞. In séculum séculi. *Ib.* 7.

AD VESPERAS.

Antiphona. Absque terróre, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Cor.* 4. 17.

QUod in præsénti est momentáneum & leve tri-

bulatiónis nostræ: supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

In Triplicibus. ℟. Post tempestátem. IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, Felix morte tuâ, *ut in primis Vesperis.*

℣. Convertísti planctum meum, Dómine, in gáudium mihi; ℟. Et circundedísti me lætítiâ. *Ps.* 29. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Factus es, Dómine, fortitúdo egéno in tribulatióne sua, spes à túrbine, umbráculum ab æstu. *Isa.* 25. 4.

Oratio ut suprà ad j. Vesperas, nisi sit propria.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

In primis Vesperis.

Ant. 3. A. Justítia rectórum liberábit eos: & in insídiis suis capiéntur iníqui. *Prov.* 11. 6.

Ant. 5. a. O'culi Dómini præbent fortitúdinem his, qui corde perfécto credunt in eum. 2. *Paralip.* 16. 9.

Ant. 8. c. Eligéntur, & dealbabúntur, & quasi ignis probabúntur multi. *Dan.* 12. 10.

Ant. 1. d. Ibant prompti de cœlo habéntes adjutórem, & miserántem super eos Dóminum. 2. *Machab.* 11. 10.

Ant. 4. e. In paucis vexáti, in multis benè disponéntur. *Sap.* 3. 5.

Capitulum. Isa. cap. 51. *v.* 7. 8.

NOlíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis: sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis; salus autem mea in sempitérnum erit.

In Duplicibus & suprà.

℟. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte: * Ut conflénter, & dealbéntur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11. *v.* 33. 35. ℣. Datum est béstiæ bellum fácere cum Sanctis. *Apoc.* 13. 7. * Ut conflénter. ℣. Glória. * Ut conflénter.

Hymnus.

QUANTO, morte sacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuos róbore mílites!
Ad torménta vehit non pávidos mori,
Quam das ígnea cháritas.
Tyránni rábies sæviat ímpotens;
Addat carcéribus férrea víncula;
Constánti púgiles péctore prælia,

Trunci córpore sústinent.

Alto de sólio nunc, Deus, áspice,
Non indígna tuo númine múnera;
Quot prostráta jacent córpora Mártyrum,
Astant tot tibi víctimæ.

Ad te, letífero vúlnere sáucii,
Vectántur flúidi flúmine sánguinis:
Vitáto duce te, Christe, perículo,
Tangunt líttora pátriæ.

Sed quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Christícolas vúlnera déprimunt:
Quondam nata Dei gens sacra fúnere,
Crescit sánguine Mártyrum.

Patri máxima sit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi Trínitas;
Quæ te martýribus pródiga præmium
Das, & vívere per neces. Amen.

℣. Custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Psal.* 96. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. In mundo pressúram habébitis, sed confídite, ego vici mundum. *Joan.* 16. 33.

Oratio.

Deus, qui nos ánnuâ sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Mártyris tui N. (& sociórum) solémnia recenséntes, súpplices te, Dómine, deprecámur; ut in tua charitáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis, glóriæ cœléstis amóre, ánimo voléntì sustineámus. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Mártyrum tuórum, Dómine, N. & N. palmas ánnuâ celebratióne venerántes, súpplices te rogámus, ut, quos cœlésti glóriâ sublimásti, nobis pérpeti suffrágio concédas subveníre. Per Dóminum.

Si sint Pontifices.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Pontíficum N. & N. nos quæsumus, Dómine, festa tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda; Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte adorémus. *Rom.* 15. 5.
Psal. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FORTES cadéndo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine,
Cœléstis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit;
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
Quem lictor insánus sitit;
Quem cæcus effúndit furor,
Amor sacérdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
SIC, Christe, robur Mártyrum,
Certáre das & víncere;
Tuósque múnerans, tua
Æquus corónas præmia.
ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. d. Per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in regnum Dei. *Act.* 14. 21.

Ant. 3. g. Vasa fíguli probat fornax, & hómines justos tentátio tribulatiónis. *Eccli.* 27. 6.

Ant. 7. b. Injícient vobis manus suas, & persequéntur, trahéntes ad reges & prǽsides. *Luc.* 21. 12.

℣. Multæ tribulatiónes justórum, ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Psal.* 33. 20.

℟. I. Vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed * Ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1. 29. ℣. Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit. *Jos.* 23. 10. * Ut étiam.

℟. II. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: * Quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5. 10. ℣. Constántes effécti sunt, & pro légibus mori paráti. 2. *Machab.* 8. 21. * Quóniam.

℟. III. Tradent vos in tribulatiónem, & occídent vos, & éritis ódio ómnibus Géntibus, * Propter nomen meum. *Matth.* 24. 9. ℣. Confortámini & viríliter ágite in lege. 1. *Mach.* 2. 64. * Propter. ℣. Glória. * Propter.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Fidélis Deus est qui confirmábit vos & custódiet à malo. 2. *Thess.* 3. 3.

Antiph. 6. f. Non injústus Deus, ut oblivíscátur óperis vestri & dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsíus. *Hebr.* 6. 10.

Ant. 6. F. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ; reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. 1. *Petr.* 1. *v.* 9. 10.

℣. Deus noster refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus. *Psal.* 45. 2.

℟. IV. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos Dóminus, * Et quasi holocáusti hóstiam accépit illos. *Sap.* 3. 6. ℣. Disténti sunt, non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11. 35. * Et quasi.

℟. V. Tradidérunt córpora sua, * Ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. *Dan.* 3. 95. ℣. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15. 26. * Ne servírent.

℟. VI. Decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, * Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter. *Sap.* 10. 20. ℣. In multo experiménto tribulatiónis, abundántia gáudii ipsórum fuit. 2. *Cor.* 8. 2. * Et victrícem. ℣. Glória. * Et victrícem.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Rex mundi defúnctos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. 2. *Machab.* 7. 9.

Ant. 1. d. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt, quóniam miséricors Dóminus est. *Jac.* 5. 11.

Ant. 4. f. Justi in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum. *Sap.* 5. 16.

℣. In humilitáte nostra memor fuit nostri. ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Psal.* 135. *v.* 23. 24.

℟. VII. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, * Quia prima abiérunt. *Apoc.* 21. 4. ℣. Accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini. *Sap.* 5. 17. * Quia prima.

℟. VIII. Metuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam ejus; & crédite illi: * Et non evacuábitur merces vestra. *Eccli.* 5. *v.* 7. 8. ℣. Si benè faciéntes patiénter sustinétis, hæc est grátia apud Deum. 1. *Petr.* 2. 20. * Et non.

℟. IX. Ipsi vicérunt propter sánguinem Agni, & non

dilexérunt ánimas suas usque ad mortem, * Proptéreà lætámini cœli, & qui habitátis in eis. *Apocal.* 12. *v.* 11. 12.
℣. Módico dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt. 2. *Mach.* 7. 36.
* Proptéreà. ℣. Glória Patri.
* Proptéreà.
Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Vox exultatiónis & salútis, ℟. In tabernáculis justórum. *Psal.* 117. 15.

Ant. 6. f. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. *Apoc.* 22. 14.

Ant. 1. a. Agnus reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7. 17.

Ant. 7. c. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3. 4.

Ant. 3. c. Qui sponte obtulístis ánimas vestras ad perículum, benedícite Dómino. *Judic.* 5. 2.

Ant. 5. f. Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. *Matth.* 5. 12.

Capitulum. Sap. 3. *v.* 1. 2. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis: visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace.

Hymnus. Santol. Vict.

QUam, Christe, signásti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequúntur mílites.

Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accépta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat,
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, si tyránnus déficit
Ne blandiéndo móllius
Frangat volúptas péctora,
Ipsis tyránnis sævior.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. In te, Dómine, speravérunt, ℟. Et liberásti eos. *Psal.* 21. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Ap.* 7. 14.

Oratio ut suprà ad Vesperas, nisi sit propria.

Ad Horas. *Ant. de Laudibus.*

AD PRIMAM.

Ant. 6. f. Beáti.

Ad

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Agnus reget.

Capitulum. Apoc. 7. 15.

SUnt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno habitábit super illos.

℟. *breve.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. *Repet.* Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. *Psal.* 31. 11. * Et exultáte justi. ℣. Glória. *Repet.* Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei, ℟. Et delecténtur in lætítia. *Ps.* 67. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Si coram homínibus.

Capitulum. Sapient. 10. *v.* 17. 18.

RE'ddidit justis Deus mercédem labórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili, tránstulit illos per Mare rubrum, & transvéxit illos per aquam nímiam.

℟. *breve.* Transívimus * Per ignem & aquam. *Repet.* Transívimus. ℣. Et eduxísti nos in refrigérium *Ps.* 65. 12. * Per ignem. ℣. Glória Patri. *Repet.* Transívimus.

℣. A'nima nostra sicut passer erépta est, ℟. De láqueo venántium. *Ps.* 123. 7.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Gaudéte.

Capitulum. Dan. 3. 88.

LAudáte & superexaltáte Dóminum in sécula, quia éruit nos de inférno, & salvos fecit de manu mortis.

℟. *breve.* Benedíctus Dóminus, qui non dedit nos * In captiónem. *Repet.* Benedíctus. ℣. Déntibus eórum. * In captiónem. *Ps.* 123. 6. ℣. Glória. *Repet.* Benedíctus.

℣. Salvásti nos de affligéntibus nos. ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43. *v.* 8. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 6. f. Beáti, qui lavant, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Sap. 5. 1.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

In Tripl. ℟. Ipsi vicérunt. IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus, QUANTO morte sacrâ, *ut in j. Vesperis.*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, ℟. Gáudium & lætítiam tenébunt. *Isa.* 51. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Vidébunt fáciem Agni, & non egébunt lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula seculórum. *Apoc.* 22. *v.* 4. 5.

Oratio, ut suprà ad j. Vesperas, nisi sit propria.

COMMUNE
UNIUS PONTIFICIS.
IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. 1. D. Ipse erit eis in pastórem, & princeps in médio eórum. *Ezech.* 34. *v.* 23. 24.

Ant. 7. d. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcépit ei ut esset dux super pópulum suum. 1. *Reg.* 13. 14.

Ant. 3. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16. 7.

Ant. 4. e. Gestábit judícium filiórum I'sraël in péctore suo, in conspéctu Dómini semper. *Exod.* 28. 30.

Ant. 8. c. Rogánte pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4. 20.

Capitulum. 1. *Reg.* 2. 35.

SUscitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus.

In Festis duplicibus, & suprà.

℟. Factum est illi in testaméntum ætérnum, * Fungi Sacerdótio, & glorificáre pópulum suum † In nómine ejus. *Eccli.* 45. 19. ℣. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. *Hebr.* 5. 4. * Fungi. ℣. Glória Patri. † In nómine.

Hymnus. Guill. Epist. Sanctus.

CHriste pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis,
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit treméndam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocánte,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem supérni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuítque sanctam
Páscere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impéndit sua, seque plebi:
O'mnium curas, sibi raptus uni
Sústinet omnes.

PRO reis orat, réficit geméntes,
E'rigit lapsos, tenebrásque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illius précibus juvémur,
Christe, fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Exaltávi eléctum de plebe mea. ℟. O'leo sancto meo unxi eum. *Ps.* 88. *v.* 20. 21.

Ad Magnificat, *Ant.* 4. f. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivénte, offérre sacrifícium Deo, incénsum, & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45. 20.

Si sit Pontifex Rotomagensis.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum N. Antístitem pópulo tuo præésse, & quibus præerat, verbo & exémplo prodésse voluísti; eódem intercedénte, pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Pontíficis festivitáte deférimus; & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

QUæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránsitu sacro beáti Pontíficis N. consecrásti, des nobis illam sequi doctrínam quam ille & verbo dócuit, & ópere complévit. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Pontíficis veneránda festívitas & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti N. Pontíficis intercéssio beáta concíliet, ut, qui incessábili culpâ offéndimus, ejúsdem assíduis précibus ab omni reátu liberémur. Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum pastórum príncipem, * Venite, adorémus. 1. *Pet.* 5. 4.

Ps. Venite. *pag.* 2.

Hymnus.

SE'dibus præsul súperis recépte,
A'dvola, terris sacra te repóscunt:
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resúltant.

Pro Deo vitam cúpidus pacísci,
O'tium durus sibi denegávit:
Prælium Christi, benè præliári,
Una volúptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defert prece vim Tonánti:
Et Deum jugis grege pro tuéndo
Víctima placat.

Docta dat præsul documénta Clero,
Légibus sacris pópulum coércet:
O'mnium curâ Pater, omnibúsque
O'mnia factus.

Quæ tuis formas pópulis minístros,
Laus tibi jugis, Déitas supréma,
Fac, ut in Clero sua prima virtus,
Christe, resúrgat.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Quæsívit bona genti suæ: & plácuit illis potéstas ejus, & glória ejus ómnibus diébus. 1. *Machab.* 14. 4.

Ant. 2. d. Sancta glorificávit, & multiplicávit vasa Sanctórum. *Ibid.* *v.* 15.

Ant. 3. a. In ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum. *Eccli.* 50. 12.

℣. Constitútus sum ab eo, ℟. Super Sion montem sanctum ejus. *Ps.* 2. 6.

℟. I. Lex veritátis fuit in ore ejus, iniquitas non est invénta in lábiis ejus, * Et multos avértit ab iniquitáte. *Malach.* 2. 6. ℣. Suscipiébat omnes, prædicans regnum Dei. *Act.* 28. *v.* 30. 31. * Et multos.

℟. II. Invocávit Dóminum omnipoténtem, * In oblatióne Agni invioláti. *Eccli.* 46. 19. ℣. Póntifex debet pro pópulo & pro semetipso offérre pro peccátis. *Hebr.* 5. 3. * In oblatióne.

℟. III. In lege Dómini congregatiónem judicávit, * Et in fide sua probátus est prophéta. *Eccli.* 46. 17. ℣. Quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. 1. *Cor.* 4. 2. * Et in fide. ℣. Glória. * Et in fide.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10. 11.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas. *Ibid.* *v.* 3.

Ant. 7. a. Ante eas vadit, & oves eum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. *Ibid.* *v.* 4.

℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, Dómine, ℟. Et veritátem tuam à concílio multo. *Ps.* 39. 12.

℟. IV. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, * Quia erat vir bonus & plenus Spíritu sancto. *Act.* 11. *v.* 23. 24. ℣. In diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 4. * Quia erat vir.

℟. V. Tríbuit in simplicitáte, * Præest in solicitúdine, miserétur in hilaritáte. *Rom.* 12. 8. ℣. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória. *Eccli.* 49. 2. * Præest.

℟. VI. Exhíbuit seipsum sicut Dei minístrum, * In multa patiéntia, in castitáte, in sciéntia, † In charitáte non ficta. 2. *Cor.* 6. *v.* 4. 6. ℣. Zelándo zelum Dei, accépit testaméntum Sacerdótii ætérni. 1. *Machab.* 2. 54. * In multa. ℣. Glória Patri. † In charitáte.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. g. In omni ópere dedit confessiónem Sancto, & Excélso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47. 9.

Ant. 6. f. Dedit illi Dóminus in præcéptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare I'sraël. *Eccli.* 45. 21.

Ant. 5. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39. 13.

℣. Pavit eos in innocéntia cordis sui; ℟. Et in intellectibus mánuum suárum dedúxit eos. *Ps.* 77. 72.

℟. VII. In diébus ipsius emanavérunt pútei aquárum, * Qui curávit gentem suam, & liberávit eam à perditióne. *Eccli.* 50. *v.* 3. 4. ℣. Seipsum præbuit exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte. *Tit.* 2. 7. * Qui curávit.

℟. VIII. Circuncínxit eum Dóminus zonâ glóriæ, & * Coronávit eum in vasis virtútis. *Eccli.* 45. 9. ℣. Supra ómnia, quæ póssidet, constítuet illum. *Luc.* 12. 44. * Coronávit.

℟. IX. In bonitáte & alacritáte ánimæ suæ * Plácuit Deo pro I'sraël. I'deò státuit illi testaméntum pacis, ut sit illi Sacerdótii dígnitas, † In ætérnum. *Eccli.* 45. *v.* 29. 30. ℣. Exémplum fidélium, in verbo in conversatióne, in charitáte, in fide. 1. *Tim.* 4. 12. * Plácuit Deo. ℣. Glória. † In ætérnum.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Stabit in loco sancto ejus, ℟. I'nnocens mánibus & mundo corde. *Ps.* 23. *v.* 3. 4.

Ant. 4. d. Sacérdos magnus in vita sua suffúlsit domum, & in diébus suis cor-

roborávit templum. *Eccli.* 50. 1.

Ant. 7. c. Invéntus est perféctus, justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. *Eccli.* 44. 17.

Ant. 3. c. Fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. *Matth.* 24. 45.

Ant. 8. g. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem. *Ibid. v.* 46. *&* *Luc.* 12. *v.* 36. 37.

Ant. 5. f. Sacerdótes Dómini laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 84.

Capitulum. Hebr. 5. 1.

OMnis Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, & sacrifícia pro peccátis.

Hymnus. Guill. Episc. Sanct.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas præsulem,
Votis adésto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris & pignus tui,
A' Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit & præit, vocans
In tua quemque páscua,
Victúmque præbet; áudiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.

Quam sentit errántem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet invéntam, suo
Portans ovíli réddere.

Arcet freméntes béstias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolósque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.

Offert frequéntem víctimam
Cum plebe pastor innocens,
Secúmque devótum gregem
Pius Sacérdos ímmolat.

Qui nos creâvit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltâbitur cornu ejus. *Ps.* 88. 25.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Isráël. *Eccli.* 45. 6.

Oratio, ut suprà ad j. Vesperas, nisi sit propria.

AD PRIMAM.

Ant. 4. d. Sacérdos magnus.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Invéntus est.

Capitulum. Eccli. 35. *v.* 1. 2.

QUi consérvat legem, multíplicat oblatiónem; sacrifícium salutáre est atténdere mandátis.

℟. *brev.* Justítiam tuam, * Non abscóndi in corde meo. *Repet.* Justítiam. ℣. Veritátem tuam, & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39. 11. * Non abscóndi. ℣. Glória Patri. *Repet.* Justítiam.

℣. Deus meus, vólui, ℟. Et legem tuam in médio cordis mei. *Ibid.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Fidélis servus.

Capitulum. 2. *Timot.* 2. 15.

SOllícitè cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium, inconfusíbilem, rectè tractántem verbum veritátis.

℟. *brev.* Circuívi, & immolávi * In tabernáculo ejus. *Repetitur* Circuívi. ℣. Hóstiam vociferatiónis. *Ps.* 26. 6. * In tabernáculo. ℣. Glória. *Repet.* Circuívi.

℣. In sancto appárui tibi, ℟. Ut vidérem virtútem tuam. *Ps.* 62. 3.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Sacerdótes.

Capitulum. 1. *Timot.* 4. 16.

ATténde tibi, & doctrínæ, insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℟. *brev.* Sacerdótes tui, * Induántur justítiam. *Repet.* Sacerdótes. ℣. Et sancti tui exúltent. *Psal.* 131. 9. * Induántur. ℣. Glória. *Repet.* Sacerdótes.

℣. Sacerdótes ejus índuam salutári, ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ibid.* v. 16.

AD VESPERAS.

Ant. Sacérdos magnus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. *Act.* 20. 28.

ATténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos, régere Ecclésiam Dei.

In Tripl. ℟. Exhíbuit, VI. *de Officio nocturno.*

Hymnus. CHRISTE Pastórum, *ut in* 1. *Vesperis.*

℣. Dedúxit eos in viam rectam, ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Ps.* 106. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Státuit ei Dóminus testaméntum ætérnum, dedit illi Sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. *Eccli.* 45. 8.

Oratio, ut in primis Vesperis, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS DOCTORIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. 1. a. Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, & in sensu cogitábit circunspectiónem Dei. *Eccli.* 14. 22.

Ant. 5. a. In pópulo hereditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in ætérnum. *Eccli.* 37. 29.

Ant. 7. a. Denudábit illi Dóminus abscónsa sua, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. *Eccli.* 4. 21.

Ant. 4. d. Tanquàm inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ. *Eccli.* 21. 16.

Ant. 6. f. Vir sápiens implébitur benedictiónibus, & vidéntes illum laudábunt. *Eccli.* 37. 27.

Capitulum. Eccli. 39. *v.* 12. 13.

Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

In Duplicibus & suprà.

℟. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, * Et adimplébit illum Dóminus Spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15. 5. ℣. Alii datur sermo sapiéntiæ; álii sermo sciéntiæ, álteri fides in eódem Spíritu. 1. *Cor.* 12. 8. * Et adimplébit. ℣. Glória Patri. * Et adimplébit.

Hymnus. Santol. Victor.

O, Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Christe, vicários
Doctóres; pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!

Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrúmpat fídei virgíneum decus;
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.

Infa'mes ábolent relíquias deûm;
Erróres ábigunt crímina dédocent;
Christo restítuunt quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent, quæ nova súbruunt:
Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36. 30.

Ad Magnificat, Ant. 3. g. Ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino. *Eccli.* 39. 9.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti; præsta, quǽsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus N. servívit; ut, eódem nos repléente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

Ad Officium Nocturnum.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum: * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 5.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sídereum, Relígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces ímpietas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hǽresis,
Doctóres tibi súscitas.

Quando sparsa lues úndique críminum;
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.

Firmant instábiles, & dúbios regunt;
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per ǽquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.

Sit supréma tibi glória; Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Os prudéntis quǽritur in Ecclésia, & verba

illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli*. 21. 20.

Ant. 8. g. In corde illíus requiéscit Sapiéntia, & indóctos quosque erúdiet. *Prov*. 14. 33.

Ant. 1. a. Parávit cor suum, ut investigáret in Israël præcéptum & judícium. 1. *Esdr*. 7. 10.

℣. Deus docuísti me à juventúte mea, ℟. Et usque nunc pronuntiábo mirabília tua. *Ps*. 70. 17.

℟. I. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, * Ipse revélat profúnda, & abscóndita, & lux cum eo est. *Dan*. 2. 21. ℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter. *Jac*. 1. 5. * Ipse.

℟. II. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum. *Ps*. 93. 12. ℣. Beátus qui legit, & audit verba prophetíæ. *Apoc*. 1. 3. * Et.

℟. III. Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, * Et in lege testaménti Dómini gloriábitur. *Eccli*. 39. 11. ℣. Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bonum. *Luc*. 6. 45. * Et in lege. ℣. Glória Patri. * Et in lege.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. f. Beátus homo, qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntia. *Prov*. 3. 13.

Ant. 4. d. Moderátur sermónes suos, doctus & prudens est, & pretiósi spíritûs vir erudítus. *Prov*. 17. 27.

Ant. 4. *tr*. d. Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. *Prov*. 3. 17.

℣. Fac, Dómine, eruditos corde ℟. In sapiéntia. *Ps*. 89. 12.

℟. IV. Hic fuit gratus Deo, & erudítus est omni sapiéntiâ, * Et erat potens in verbis, & in opéribus suis. *Act*. 7. v. 20. 22. ℣. Cùmque esset sapientíssimus dócuit pópulum. *Eccle*. 12. 9. * Et erat.

℟. V. Vir éloquens, potens in Scriptúris, * Docébat diligénter ea, quæ sunt Jesu. *Actor*. 18. v. 24. 25. ℣. Audítor sermónum Dei, novit doctrínam Altíssimi. *Num*. 24. 16. * Docébat.

℟. VI. Osténdit ex bona conversatióne operatiónem suam, * In mansuetúdine sapiéntiæ. *Jac*. 3. 13. ℣. Qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *Deut*. 33. 3. * In mansuetúdine. ℣. Glória Patri. * In mansuetúdine.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Doctrína viri

per patiéntiam nóscitur : & glória ejus est iníqua prætérgredi. *Prov.* 19. 11.

Ant. 5. a. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ suæ suávis est. *Eccli.* 37. 22.

Ant. 4. e. Sápiens apériet os suum in oratióne, & Dóminus Spíritu intelligéntiæ replébit illum. *Eccli.* 39. 7.

℣. Os meum loquétur Sapiéntiam ; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Psal.* 48. 4.

℟. VII. Quæsívit verba utília, * Conscrípsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccli.* 12. 10. ℣. Potens exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere. *Tit.* 1. 9. * Conscrípsit.

℟. VIII. Scriba doctus in regno cœlórum, símilis est hómini patrifamílias, * Qui profert de thesáuro suo nova & vétera. *Matth.* 13. 52. ℣. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo. *Deuter.* 33. 8. * Qui profert.

℟. IX. Fílii Sion exultáte, & lætámini in Dómino Deo vestro, * Quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joël.* 2. 23. ℣. Deo autem grátias, qui odórem notítiæ suæ maniféstat. 2. *Cor.* 2. 14. * Quia. ℣. Glória Patri. * Quia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70. 15.

Ant. 3. A. Pósitus est prædicátor, doctor in fide & veritáte. 1. *Timoth.* 2. 7.

Ant. 4. *irr.* c. Bonus fuit miníster, & bonæ doctrínæ. 1. *Timot.* 4. 6.

Ant. 7. c. Auxílio adjútus Dei, nihil extrà dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26. 22.

Ant. 6. f. Prædicávit regnum Dei, docens quæ sunt de Dómino Jesu cum fidúcia. *Act.* 28. 31.

Ant. 2. d. Sapiéntiam ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39. 14.

Capitulum. *Jer.* 15. 16.

INvénti sunt sermónes tui, & comédi eos, & factum est mihi verbum tuum in gáudium & in lætítiam cordis mei.

Hymnus. *Sanctol. Victor.*

VOs succénsa Deo spléndida lúmina :
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum ;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Relígio tutáque véritas ;

Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesáuros sapiéntiæ.

Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti, sufficitis cibum.

Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædificant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.

Vicístis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu
His armis quoque víncimus.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118. *v.* 13. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Qui fécerit, & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19.

Oratio, ut suprà ad 1. *Vesperas, nisi sit propria.*

Ad Primam.

Ant. 3. A. Pósitus est.

Ad Tertiam.

Ant. 4. *irreg.* e. Bonus fuit.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 7. 8.

Optávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me Spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℟. *brev.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine, *Repet.* Quàm. ℣. Super mel ori meo. *Ps.* 118. 103. * Elóquia tua. ℣. Glória Patri. *Repet.* Quàm.

℣. Ignítum elóquium tuum veheménter, ℟. Et servus tuus diléxit illud. *Ps.* 118. 140.

Ad Sextam.

Ant. 7. c. Auxílio.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 15. 16.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum, quæ mihi dantur: quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & sermónes nostri.

℟. *breve.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non

sum oblitus. *Repet.* Viam. ℣. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine. *Ps.* 118. *v.* 30. 31. * Judícia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Viam.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Ps.* 118. 130.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Sapiéntiam.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 13. 14.

SApiéntiam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo; infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

℟. *brev.* Concupívi * Salutáre tuum, Dómine. *Repet.* Concupívi. ℣. Et lex tua meditátio mea est, * Salutáre. ℣. Glória. *Repet.* Concupívi.

℣. Vivet ánima mea, ℟. Et laudábit te. *Ps.* 118. *v.* 174. 175.

AD VESPERAS.

Ant. 3. A. Pósitus est, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Eph. 4. *v.* 11. 12.

FRatres, ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelístas, álios autem pastóres, & doctóres, ad consummatiónem Sanctórum; in opus ministérii, ad ædificatiónem córporis Christi.

In Triplic. ℟. Fílii Sion, IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus. O, QUI *ut in primis Vesperis.*

℣. Annuntiávi justítiam tuam, ℟. In Ecclésia magna. *Ps.* 39. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti: & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12. 3.

Oratio, ut suprà ad 1. *Vesperas, nisi sit propria.*

COMMUNE UNIUS PRESBYTERI vel Levitæ.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. 6. f. Lábia Sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus. *Malach.* 2. 7.

Ant. 4. e. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum sanctificéntur. *Exod.* 19. 22.

Ant. 3. A. Incénsum & panes Dei sui ófferunt, & ideò sancti erunt. *Levit.* 21. 6.

Ant. 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium ejus. *Ibid. v.* 17.

Ant. 7. g. Separábis eos de médio filiórum Israël, ut sint mei. *Num.* 8. 14.

Capitul. Ezech. 44. v. 28. 29.

POssessiónem non dábitis eis in I'sraël, ego enim posséssio eórum. Víctimam & pro peccáto & pro delícto ipsi cómedent, & omne votum in I'sraël ipsórum erit.

In Festis duplicibus, & suprà.

℟. Panes propositiónis erunt Aaron & filiórum ejus, ut cómedant eos in loco sancto * Quia Sanctum sanctórum est de sacrifíciis Dómini jure perpétuo, *Levit.* 24. 9. ℣. Intrávit David in domum Dei, & panes propositiónis comédit, quos non licébat édere, nisi solis Sacerdótibus. *Matt.* 12. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Hymnus.

JAm satis fluxit cruor hostiárum,
Prístinæ cessent holocáusta legis,
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra minístri.

PINGUE libámen, novus & sacérdos
Orbe jam toto Deus immolátur,
Se manu nostrâ litat incruénto
Fúnere Christus.

CHRISTE, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibúsque puris;
Cháritas aptos tua nos treméndis
A'pplicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur Orbis,
Qui sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ℟. Et speráte in Dómino. *Ps.* 4. 6.

Ad Magnificat, Ant. 3. e Oblátio justi impínguat altáre, & odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi, sacrifícium illius accéptum est. *Eccli.* 35. 8.

Oratio.

DOmine, Deus omnípotens, qui fámulum tuum N. ut sacerdótio tibi fungerétur à pópulo segregásti; præsta, quæsumus, ut ejus exémpla sectántes, genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis éffici mereámur. Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Sacerdótem in ætérnum * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5. 6.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. JAM satis, *ut in primis Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Ego sum Dómi-

pus: Sancti éritis, quia ego sanctus sum. *Lev.* 11. *v.* 45. 46.

Ant. 6. f. Vos qui estis príncipes familiárum Leviticárum, sanctificámini cum frátribus vestris. 1. *Paralip.* 15. 12.

Ant. 2. d. Erit hoc vobis légitimum sempitérnum, ut orétis pro fíliis I'sraël, & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16. 34.

℣. Dómini est assúmptio nostra; ℟. Et sancti I'sraël regis nostri. *Ps.* 88. 19.

℟. I. Ministráte Dómino Deo vestro, & pópulo ejus, sanctificáti immoláte: * Fratres étiam vestros ut possint juxta verba quæ locútus est Dóminus fácere, præparáte. 2. *Paral.* 35. *v.* 3. 6. ℣. Digne Evangélio Christi conversámini, collaborántes fidei Evangélii. *Philip.* 1. 27. * Fratres.

℟. II. Audíte Levítæ: Sanctificámini, mundáte domum Dómini Dei, & * Auférte omnem immundítiam de sanctuário. 2. *Par.* 29. 5. ℣. Auférte ista hinc, & nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Auférte.

℟. III. Ineámus fœdus cum Dómino Deo I'sraël: Nolíte neglígere: * Vos elégit Dóminus ut stetis coram eo, & ministrétis ei. 2. *Paralip.* 29. *v.* 10. 11. ℣. Superædificámini domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo. 1. *Pet.* 2. 5. * Vos elégit. ℣. Glória. * Vos elégit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Intérroga sacerdótes legem. *Agg.* 2. 12.

Ant. 4. *irrég.* d. Cum fúerit controvérsia, stabunt in judiciis meis & judicábunt. *Ezech.* 44. 24.

Ant. 5. a. Vidéte quid faciátis: non enim hóminis exercétis judícium, sed Dómini. 2. *Par.* 19. 6.

℣. De vultu tuo judícium meum pródeat, ℟. O'culi tui tui vídeant æquitátes. *Psal.* 16. 2.

℟. IV. Agétis in timóre Dómini fidéliter & corde perfécto, ubicúnque quæstio est de lege: osténdite eis, ut non peccent in Dóminum: * Sic agéntes non peccábitis. 2. *Par.* 19. *v.* 9. 10. ℣. Nolíte judicáre secúndum fáciem; sed justum judícium judicáte. *Joan.* 7. 24. * Sic.

℟. V. Surrexérunt Sacerdótes atque Levítæ benedicéntes pópulo, & * Exaudíta est vox eórum, pervenítque orátio in habitáculum sanctum cœli. 2. *Paralip.* 30. 27. ℣. Per probatiónem ministérii hujus glorificántes Deum,

2. *Cor.* 9. 13. * Exaudíta.

℟. VI. Exténdens Jesus manum, tétigit leprósum, & conféstim mundáta est lepra ejus, & ait illi Jesus: Vide, némini díxeris; sed * Vade, osténde te Sacerdóti. *Matt.* 8. *v.* 3. 4. ℣. Hic est ritus leprósi quando mundándus est: Adducétur ad Sacerdótem. *Levit.* 14. 2. * Vade. ℣. Glória. * Vade.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. F. Sacerdótes & Levítæ stabunt in conspéctu meo, ut ófferant mihi. *Ezec.* 44. 15.

Ant. 4. e. Effúdit in fundaménto altáris odórem divínum excélso príncipi. *Ibid. v.* 17.

Ant. 3. a. Pópulum meum docébunt quid sit inter sanctum & pollútum, mundum & immúndum. *Ibid. v.* 23.

℣. Ad Deum meum clamávi, ℟. Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam. *Psal.* 17. 7.

℟. VII. O'btulit holocáustum Dómino, & * Clamávit ad Dóminum pro I'sraël, & exaudívit eum Dóminus. 1. *Reg.* 7. 9. ℣. Plúrimam hóstiam óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus. *Hebr.* 11. 4. * Clamávit.

℟. VIII. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui: * Legem exquisívit, & ábstulit omne iníquum & malum. 1. *Malac.* 14. 14. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7. 38. * Legem.

℟. IX. Qui benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeántur, máximè qui labórant in verbo & doctrina: * Dicit enim Scriptúra: † Dignus est operárius mercéde suâ. 1. *Tim.* 5. *v.* 17. 18. ℣. Honorífica Sacerdótes: Da illis partem, sicut mandátum est tibi, primitiárum. *Eccli.* 7. 33. † Dicit. ℣. Glória. * Dignus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron benedícite Dómino. ℟. Domus Levi benedícite Dómino. *Psal.* 134. *v.* 19. 20.

Ant. 7. f. Vide minist érium quod accepísti in Dómino, ut illud ímpleas. *Coloss.* 4. 17.

Ant. 6. a. Qui benè ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide. 1. *Tim.* 3. 13.

Ant. 2. D. Confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu: nemo míllitans Deo ímplicat se negótiis seculáribus. 2. *Timot.* 2. *v.* 1. 4.

Ant. 6. *irreg.* Ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam. 2. *Petr.* 1. 5.

Ant.

Ant. 1. a. Grátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério. 1. *Tim.* 1. 12.

Capitulum. 1. *Pet.* 1. 15.

SEcúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis: quóniam ego Sanctus sum.

Hymnus.

O Sacerdótum veneránda jura!
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.

VERBA dum promunt, pópulus fidélis
E'xcipit vocem, cúpidus docéri,
Atque divínæ sacra verba legis
Mente recóndit.

DUM Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicásti
Cónsonent mores, populíque fiat
Forma sacérdos.

LU'MINIS splendor Patris una proles,
Christe, te pronus venerátur Orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. I'mmola Deo sacrifícium laudis, ℟. Et redde Altíssimo vota tua. *Ps.* 49. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non litterâ sed spíritu. 2. *Cor.* 3. *v.* 4. 6.

Oratio ut suprà ad primas Vesperas, nisi sit propria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. C. Vide.

AD TERTIAM.

Ant. 6. f. Qui benè ministráverint.

Capitulum. *Exod.* 28. 41.

CUnctórum consecrábis manus, sanctificabísque illos, ut sacerdótio fungántur mihi.

℟. *br.* Voluntáriè * Sacrificábo tibi. *Repet.* Voluntáriè. ℣. Et confitébor nómini tuo, Dómine. *Ps.* 53. 8. * Sacrificábo tibi. ℣. Glória Patri. *Repet.* Voluntáriè.

℣. Circúndabo altáre tuum, Dómine. ℟. Ut áudiam vocem laudis. *Ps.* 25. 6.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Confortáre.

Capitulum. 2. *Paralip.* 31. *v.* 20. 21.

OPerátus est bonum, & rectum, & verum, coram Dómino Deo suo in univérsa cultúra ministérii domûs Dó-

mini, juxta legem & ceremónias, volens requírere Deum suum in toto corde suo: fecítque & prosperátus est.

℟. *breve.* Dómine, diléxi * Decórem domûs tuæ, *Repet.* Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Psal.* 25. 8. * Decórem. ℣. Glória. *Repet.* Dómine.

℣. Tabéscere me fecit zelus meus; ℟. Quia oblíti sunt verba tua inimíci mei. *Psal.* 118. 139.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Grátias ago.

Capitulum. 1. *Tim.* 6. 11.

O Homo Dei, sectáre justítiam, pietátem, fidem, charitátem, patiéntiam, mansuetúdinem.

℟. *breve.* Ego sicut olíva fructífera * In domo Dei; *Repet.* Ego. ℣. Sperávi in misericórdia Dei in ætérnum. *Ps.* 51. 10. * In. ℣. Glória. *Repet.* Ego.

℣. Cantábo & psalmum dicam Dómino; ℟. Exáudi, Dómine, vocem meam. *Psal.* 26. *v.* 6. 7.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitul. Eccli. 7. *v.* 31. 32. 33.

IN tota ánima tua time Dóminum, & sacerdótes illíus sanctífica: in omni virtúte dílige eum, qui te fecit, & minístros ejus ne derelínquas: honóra Deum ex tota ánima tua, & honorífica sacerdótes.

In Triplicibus. ℟. Qui benè præsunt IX. *de Officio Nocturno.*

℣. Elégit eum Dóminus ℟. Páscere hereditátem suam. *Psal.* 77. *v.* 70. 71.

Hymnus. JAM satis fluxit, *ut in primis Vesperis.*

Ad Magníficat. *Ant.* 5. f. Consummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excélsi regis, porréxit manum suam in libatióne, & libávit de sánguine uvæ. *Eccli.* 50. 15.

Oratio, ut ad primas Vesperas, nisi sit propria.

COMMUNE
UNIUS ABBATIS vel Monachi.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. 8. g. Exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium, exultábit lætabúnda & laudans. *Isai.* 35. *v.* 1. 2.

Ant. 3. c. Bonum est viro, cùm portáverit jugum ab adolescéntia sua, sedébit solitárius, & tacébit. *Thren.* 3. *v.* 27. 28.

Ant. 4. e. Erit quasi lílium quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas. *Jer.* 17. 8.

Ant. 7. d. Erúmpet radix

ejus ut Libani, & erit quasi olíva glória ejus. *Osee* 14. *v.* 6. 7.

Ant. 2. D. Erit fólium ejus víride, nec aliquándo désinet fácere fructum. *Jerem.* 17. 8.

Capitulum. Jerem. 51. 6.

FUgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam: nolíte tacére super iniquitátem ejus: quóniam tempus ultiónis est à Dómino.

In Duplicibus & suprà.

℟. Erit vir sicut qui abscónditur à vento, * Et celat se à tempestáte. *Isai.* 32. 2. ℣. Fide obedívit in locum exíre; & éxiit nésciens quò iret. *Hebr.* 11. 8. * Et celat se. ℣. Glória Patri. * Et celat se.

Hymnus. Sanctol. Victor.

JAm mundi líceat pángere
 tránsfugas:
Certo consílio quos Deus
 ábdidit,
 Ne contágio secli
 Mores lǽderet íntegros.
UT te posssídeant, quem sítiunt, Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
 Totus víluit Orbis
 Dum cœléstia cógitant.
ILlis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
 Illis summa volúptas
 Longô supplício mori;
FAc nos, summe Deus, quæ
 pátimur mala
In pœnam scélerum ferre libéntiùs
 Et, tellúre relíctâ,
 Immortália quærere.
ÆTernus sit honos ingénito
 Patri;
Sit par unigenæ glória Fílio
 Sacri nexus amóris,
 Laus compar tibi, Spíritus.
 Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? ℟. Et volábo & requiéscam. *Ps.* 54. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Assúmpsit eum Dóminus, atque portávit in húmeris suis. Dóminus solus dux ejus fuit. *Deut.* 32. *v.* 11. 12.

Oratio, nisi sit propria.

INtercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus múnere beátus N. Abbas, ut Christum Fílium tuum alácriùs sequerétur, ómnia relíquit; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingréssis, ut nec retrò respíciant, nec in via hǽreant; sed ad te sine offensióne curréntes, vitam ætérnam ad quam vocáti sunt, apprehéndant. Per Dó-

minum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis; da nobis, exémplo & intercessióne beáti N. cujus solémnia celebrámus, temporália ómnia despícere; & ad ætérna totâ mentis intentióne festináre. Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui ductus est in desértum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 4. 1.

Psal. Veníte, *p.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

TUâ beándos glóriâ
Miris, Deus, probas modis,
Qui, dum lates præséntior,
Votis amántum páсceris

PROCUL remóti, súplices
Tendunt manus, & pátriam
Per vota, per suspíria
Cœlum salútant éxules.

TE sola mors cùm det frui,
Sese necant labóribus;
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.

QUAM, morte promtâ, férvidam
Emére palmam Mártyres,
Hic doctus in dies mori
Longo repórtat fúnere.

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur? *Matth.* 16. 26.

Ant. 6. F. Quicúnque volúerit amícus esse séculi hujus, inimícus Dei constitúitur. *Jacobi* 4. 4.

Ant. 2. d. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ societas luci ad ténebras? 2. *Cor.* 6. 14.

℣. Ecce elongávi fúgiens, ℟. Et mansi in solitúdine. *Ps.* 54. 8.

℟. I. Majóres divítias æstimans thesáuro Ægyptiórum impropérium Christi; * Fide relíquit Ægyptum. *Hebr.* 11. 27. ℣. Dixit patri suo & matri suæ; Néscio vos, & frátribus suis, Ignóro vos. *Deúter.* 33. 9. * Fide.

℟. II. In cásulis habitándo cum coherédibus repromissiónis ejúsdem, * Expectábat fundaménta habéntem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. *Hebr.* 11. *v.* 9. 11. ℣. Secésserat in desértum locum ibique cum suis vitam agébat. 2. *Mach.* 5. 27. * Expectábat.

℟. III. A'nimam castificávit in obediéntia charitátis * In fraternitátis amóre. 1. *Pet.* 1. 22. ℣. Mens justi meditá-

tur obediéntiam. *Prov.* 15. 28. * In fraternitátis amóre. ℣. Glória Patri. * In fraternitátis amóre.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. A. Circundúxit eum Dóminus, & dócuit, & custodívit quasi pupíllam óculi sui. *Deut.* 32. 10.

Ant. 6. f. Non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit à spe sua. *Eccli.* 14. 2.

Ant. 5. a. Pauper gloriátur per disciplínam & timórem suum. *Eccli.* 10. 33.

℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, ℟. Magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. *Ps.* 83. 12.

℟. IV. Multitúdinis credéntium erat cor unum, & ánima una; * Nec quisquam áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. *Act.* 4. 32. ℣. Reliquérunt quæcúnque habébant. 1. *Machab.* 2. 28. * Nec quisquam.

℟. V. Opéruit cilício carnem suam, * Jejunávit & dormívit in sacco, & ambulávit demísso cápite. 3. *Reg.* 21. 27. ℣. In vigíliis multis, in fame & siti, in frigore & nuditáte. 2. *Cor.* 11. 27. * Jejunávit.

℟. VI. Iste pauper clamávit, * Et Dóminus exaudívit eum. *Ps.* 33. 7. ℣. Multùm valet deprecátio justi assídua. *Jacob.* 5. 16. * Et Dóminus. ℣. Glória Patri. * Et Dóminus.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Omnes obédiunt uni, & non est invídia, neque zelus inter eos. 1. *Mach.* 8. 16.

Ant. 4. d. Dixit illi Dóminus: Séquere me; & relíctis ómnibus, secútus est eum. *Luc.* 5. 27.

Ant. 8. c. Manducávit panem cum luctu & tremóre. *Tob.* 2. 5.

℣. Cogitávi dies antíquos, ℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Ps.* 76. 6.

℟. VII. Hic multis tempóribus continéntiæ propósitum ténuit, * Corpúsque & ánimam trádere conténtus pro perseverántia. 2. *Mach.* 14. 38. ℣. Secedébat in desertum, & orábat. *Luc.* 5. 16. * Corpúsque & ánimam.

℟. VIII. Fecit quod plácuit Deo, * Et spíritu magno vidit última. *Eccli.* 48. *v.* 25. 27. ℣. Grátias agens Deo, accépit fidúciam. *Act.* 28. 15. * Et spíritu.

℟. IX. In fide & lenitáte ipsíus * Dóminus sanctum fecit illum. *Eccli.* 45. 4. ℣. Gloriétur frater húmilis in exaltatióne sua. *Jac.* 1. 9. * Dóminus. ℣. Glória Patri. * Dóminus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Benedícite sancti & húmiles corde Dómino : ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3. 87.

Ant. 5. f. Iste custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1. *v.* 12. 13.

Ant. 2. D. Abjécit vestiméntum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cínere. *Jonæ* 3. 6.

Ant. 7. C. De labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat. *Tob.* 2. 19.

Ant. 8. c. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem & deprecabátur Dóminum. *Judith* 12. 5.

Ant. 4. e. In solitúdine portávit te Dóminus, ut solet homo gestáre párvulum suum. *Deuter.* 1. 31.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. 25.

FRatres ; Omnis qui in agóne contèndit, ab ómnibus se ábstinet, & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

Hymnus. *Sanctol. Victor.*

QUID tu relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Tímens fugis ? quid tu vides ?
Solúsque tecum cógitas ?
MENTIS volátu líbero,
Percúrris ætérnas domos ;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
PRÆSENS choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo númini,
Totus colèndo tu vacas.
QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia !
Te propter antris ábditos
Tuo recóndis in sinu.
ÆTÉRNE tu Verbi Pater ;
Ætérne Fili, par Patri ;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Abscóndit me Dóminus in tabernáculo suo ; ℟. In die malórum protéxit me. *Psal.* 26. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Fide demorátus est in terra repromissiónis tanquàm in aliéna. *Hebr.* 11. 9.

Oratio, ut suprà in j. Vesperis, nisi sit propria.

AD PRIMAM.

Ant. 5. f. Iste custodívit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Abjécit.

Capitulum. *Coloss.* 3. 5.

MOrtificáte membra vestra, quæ sunt super terram ; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam & avarítiam

quæ est simulacrórum sérvitus.

℟. *breve*. Pósui * Vestiméntum meum cilícium. *Repetitur* Pósui. ℣. Et opérui in jejúnio ánimam meam. *Psal.* 68. *v.* 11. 12. * Vestiméntum. ℣. Glória. *Repet.* Pósui.

℣. Cínerem tanquàm panem manducábam, ℟. Et potum meum cum fletu miscébam. *Ps.* 101. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 7. C. De labóre.

Capitulum. 2. *Thess.* 3. 10.

CUm essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis, quóniam si quis non vult operári, nec mandúcet.

℟. *br.* In labóribus * A juventúte mea. *Repet.* In labóribus. ℣. Exaltátus autem humiliátus sum & conturbátus. *Psal.* 87. 16. * A juventúte. ℣. Glória. *Repet.* In labóribus.

℣. In factis mánuum tuárum meditábar. ℟. Expándi manus meas ad te. *Ps.* 142. *v.* 5. 6.

AD NONAM.

Ant. 4. e. In solitúdine.

Capitulum. Osee 2. *v.* 14 15.

DUcam eum in solitúdinem, & loquar ad cor ejus, & canet ibi juxta dies juventútis suæ, & juxta dies ascensiónis suæ de terra Ægypti.

℟. *br.* Extráneus factus sum * Frátribus meis, *Repet.* Extráneus. ℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. *Psal.* 68. 9. * Frátribus. ℣. Glória. *Repet.* Extráneus.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi, ℟. Super judícia justítiæ tuæ. *Ps.* 118. 164.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Coloss. 3. *v.* 3. 4.

MO'rtui estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo: cùm Christus apparúerit vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

In Tripl. ℟. In fide, IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. JAM mundi, *ut in j. Vesperis.*

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus quem elégit in hereditátem sibi. *Ps.* 32. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Omnis qui relíquerit domum vel fratres, aut patrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. *Matth.* 19. 29.

Oratio, ut suprà ad j. Vesperas, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS LAICI.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. a. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job* 17. 9.

Ant. 2. d. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1. 19.

Ant. 3. a. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. *Ibid. v.* 12.

Ant. 4. d. Fortitúdo símplicis via Dómini; justus in ætérnum non commovébitur. *Prov.* 10. *v.* 29. 30.

Ant. 5. a. Quasi virens fólium germinábit, fructus justi lignum vitæ. *Proverb. v.* 28. 30.

Capitulum. Eccli. 39. 6.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

In Duplicibus & suprà.

℟. Benedíctio Dei in mercédem justi, * Et in hora velóci procéssus illíus fructíficat. *Eccli.* 11. 24. ℣. Qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. *Matth.* 10. 41. * Et in hora. ℣. Glória. * Et in hora.

Hymnus. Guillelmus Episcopi Sancti.

SUmmi pusíllus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui patérnus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

GAUDÉTE; regnat ínclytus
Hic qui fugáci sæculo
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

ANGÚSTA pœniténtiæ
Ingréssus, & viam Crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna, non timet sequi.

CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In páuperum, parcus sibi,
Abscóndit & spargit sinu.

SAPÓRE verbi páscitur;
Totóque Legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.

HAC surgit ad cœlum viâ;
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ.

Amen.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. *Matth.* 7. 24.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. festivitáte deférimus; ut, qui nostræ

justitiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Diligéntem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145. 8.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Victor.

NON parta solo sánguine
Ornat Beátos púrpura:
Sunt incruénta, quæ suos
Habent triúmphos, prælia.

NON iste flammas, non cruces
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cháritas.

CORPUS subégit cástitas,
Et líberam mentem fides,
Amor supérnis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

VENIS apértis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

DA, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da post brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gáudia.

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18. 10.

Ant. 4. e. Quasi lux splendens, procédit & crescit usque ad perféctum diem. *Prov.* 4. 18.

Ant. 1. f. Corde præcépta súscipit, ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter. *Prov.* 10. *v.* 8. 9.

℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: ℟. In mandátis ejus cupit nimis. *Ps.* 111. 1.

℟. I. In lege Dómini volúntas ejus, * In lege ejus meditábitur die ac nocte. *Ps.* 1. 2. ℣. Quóniam opórtet semper oráre & non defícere. *Luc.* 18. 1. * In lege.

℟. II. Stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * Eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum. *Eccli.* 31. 11. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. 2. *Cor.* 9. 6. * Eleemósynas.

℟. III. Hic solus fugiébat consórtia ómnium, * Pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Isráël. *Tob.* 1. *v.* 5. 6. ℣. Fúgiens ejus, quæ in mundo est concupiscentiæ corruptiónem. 2. *Petr.* 1. 4. * Pergébat. ℣. Glória Patri. * Pergébat.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Píetas ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ. 1. *Timoth.* 4. 8.

Ant. 2. d. Ecce verè Israëlita, in quo dolus non est. *Joan.* 1. 47.

Ant. 6. f. Qui dicit se in Christo manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. 1. *Joan.* 2. 6.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. *Ps.* 36. 31.

℟. IV. Qui se exáltat, humiliábitur, * Et qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 14. 11. ℣. Eréxit eum Deus ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11. 13. * Et qui se.

℟. V. Manifestántur ópera ejus, * Quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3. 21. ℣. Lætificábat Jacob in opéribus suis. 1. *Machab.* 3. 7. * Quia in Deo.

℟. VI. Qui servat verbum Christi, * Verè in hoc cháritas Dei perfécta est. 1. *Joan.* 2. 5. ℣. In séculum memória ejus in benedictióne. 1. *Machab.* 3. 7. * Verè. ℣. Glória Patri. * Verè.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *irreg.* Gáudium justo est fácere judícium. *Prov.* 21. 15.

Ant. 7. d. Pecúnias non accépit, & non accusávit illum homo. *Eccli.* 46. 22.

Ant. 3. c. Fecit quod rectum erat in conspéctu Dómini. 3. *Reg.* 22. 43.

℣. Servávi mandáta tua, & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. *Ps.* 118. 168.

℟. VII. Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem * Iste in excélsis habitábit. *Isa.* 33. *v.* 15. 16. ℣. Qui justus est, justificétur adhuc: & sanctus, sanctificétur adhuc. *Apoc.* 22. 11. * Iste.

℟. VIII. Claudit óculos suos ne vídeant malum; * Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. *Isa.* 33. *v.* 15. 17. ℣. Qui facit voluntátem Dei, manet in ætérnum. 1. *Joan.* 2. 18. * Regem.

℟. IX. Ambulávit servus tuus in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum, * Custodísti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. 3. *Reg.* 3. 6. ℣. Habet vitam ætérnam, & in judícium non venit, sed tránsiit à morte in vitam. *Joan.* 5. 24. * Custodísti. ℣. Glória Patri. * Custodísti.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Lux orta est

justo. ℟. Et rectis corde lætítia. *Ps.* 96. 11.

Ant. 3. a. O'culus Dei respéxit illum in bono, miráti sunt in illo multi, & honoravérunt Deum. *Eccli.* 11. 13.

Ant. 4. *irr.* a. Pótuit tránsgredi, & non est trangréssus: fácere mala & non fecit. *Eccli.* 31. 10.

Ant. 2. D. Conservávit legem Excélsi, & fuit in testaménto cum illo. *Eccli.* 44. 20.

Ant. 8. c. Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne est. *Eccli.* 45. 1.

Ant. 1. F. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum. *Eccli.* 47. 10.

Capitulum. Eccli. 31. *v.* 8. 9.

BEátus qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris: quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus. Sanctol. Victor.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus sui.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti diffluunt;
Ad astra festinántibus
Fit pœna, vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus moléstum sústinet;
Præ mortis óccupat diem
Ardens Deo se júngere.

ÆTérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

Vers. Servávi mandáta tua, Dómine, *Resp.* Et testimónia *Psal.* 118. 168.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Qui probátus, & perféctus est; erit illi glória ætérna. *Eccli.* tua. *Ps.* 31. 10.

Oratio, ut suprà ad 1. *Vesperas, nisi fuerit propria.*

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. O'culus Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *irr.* a. Pótuit.

Capitulum. Jac. 1. 27.

REligio munda, & immaculáta apud Deum hæc est visitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum; & immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. *breve.* Justítia ejus manet * In séculum séculi. *Repet.* Justítia. *Vers.* Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111. 9. * In séculum. ℣. Glória Patri. *Repet.* Justítia ejus.

Vers. Legem pone mihi,

Dómine, viam justificatiónum tuárum, ℟. Et exquíram eam semper. *Ps.* 118. 33.

Ad Sextam.

Ant. 2. D. Consérvávit.

Capitulum. Eccli. 33. *v.* 2. 3.

SApiens non odit mandáta & justítias, credit legi Dei, & Lex illi fidélis.

℟. *breve.* Judícia Dómini vera * Justificáta in semetípsa. *Repet.* Judícia. *Vers.* In custodiéndis illis retribútio multa. *Ps.* 18. *v.* 10. 11. * Justificáta. *Vers.* Glória Patri. *Repet.* Judícia Dómini.

Vers. Custodívi vias Dómini, ℟. Nec ímpiè gessi à Deo meo. *Ps.* 17. 22.

Ad Nonam.

Ant. 1. F. De omni corde.

Capitulum. Job 23. *v.* 11. 12.

VIam Dei custodívi, & non declinávi ex ea, à mandátis labiórum ejus non recéssi & in sinu meo abscóndi verba oris ejus.

℟. *breve.* Confitébor tibi * In directióne cordis. *Repet.* Confitébor. *Vers.* In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. *Ps.* 118. 7. * In. *Vers.* Glória Patri. *Repet.* Confitébor.

Vers. Ambulábam in latitúdine. *Resp.* Quia mandáta tua exquisívi. *Ps.* 118. 45.

Ad Vesperas.

Ant. O'culus Dei, *cum cæteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Petr.* 3. *v.* 10. 11.

QUi vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum: inquírat pacem, & sequátur eam.

In Triplic. Resp. Ambulávit IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, Summi pusíllus grex Patris, *ut suprà ad j. Vesperas.*

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum; ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas; & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum. *Sap.* 10. 10.

Oratio, ut supra ad j. Vesperas nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS VIRGINIS.

In primis Vesperis.

Ant. 1. a. Non vocáberis ultrà derelícta, quia complácuit Dómino in te. *Isa.* 62. 4.

Ant. 2. d. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. *Ibid. v.* 3.

Ant. 6. f. I'nduit eam Dóminus quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isa.* 61. 10.

Ant. 4. *irr.* a. Dábitur illi fídei donum eléctum, & sors in templo Dei acceptíssima. *Sap.* 3. 14.

Ant. 3. a. Habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. *Ibid. v.* 13.

Capitulum. *Osee* 2. 19.

SPonsábo te mihi in sempitérnum; & sponsábo te mihi in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus.

In Duplicibus, & suprà.

℟. Concupíscet rex decórem tuum; quóniam * Ipse est Dóminus Deus tuus: *Ps.* 44. 12. ℣. Médiâ nocte clamor factus est; Ecce sponsus venit. *Matth.* 25. 6. * Ipse est. ℣. Glória Patri. * Ipse est.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

VOs ô virgínei cum citharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.

Hæc est festa dies, cœlítibus sacra
Quâ plenâ rútilans óbvia lámpade
Sponso sponsa Deo próxima cóncinit:
Virgo cántica vírgini.

Mortáles thálamos, córporis ímmemor
Solo digna Deo cónjuge, réspuit.
Sponso, perpétuo fœdere, júngitur
Sponsæ se Deus óbligat.

Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Nil cernunt óculi, nil sonat áuribus
Morti, quod ráperet próvida prærípit;
Unus sit Deus ómnia.

Fac ô Christe tuæ Vírginis æmulos
Nos instáre sacrâ, quâ gráditur viâ;
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.

Da te, summe Pater, tóllere láudibus
Da te, Christe, sequi láurea írginum
Fac incénsa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

Si sit Martyr.

Hymnus. *Sanctol. Victor.*

FEstis læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus
Virgo córporis ímmemor.

Sed quid cogis amor! fórtiter ámbiit

Sponso virgíneum fúndere sánguinem;
Obliti méminit tunc benè córporis,
Præclâræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Filio;
Amborúmque sacro máxima Flámini
A quo magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

Vers. Mihi adhærére Deo bonum est: ℟. Pónere in Dómino Dèo spem meam. *Ps.* 72. 28.

Ad Magnificat, *Ant.* 6. f. Felix est stérilis, & incoinquináta, quæ nescívit thorum in delícto. *Sap.* 3. 13.

Si sit Martyr,

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius ut qui beátæ N. Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta N. in virginitátis propósito, & in confessióne fidei roboráta, virginitátis ac mártyrii palmam adépta est: da nobis, ita córporis ac mentis integritátem serváre, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur. Per Dóminum.

Si sint plures Virgines & Martyres,

Oratio.

DA nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum & Mártyrum N. N. palmas sincérâ devotióne venerári, ut, quas non póssumus satis dignè celebráre, humílibus saltem prosequámur obséquiis. Per.

Si non sit Martyr,

Oratio.

DEus, qui nos beátæ N. Vírginis tuæ ánnuâ festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut ejus adjuvémur méritis cujus castitátis instruímur exémplis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti; concéde, ut, qui fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur obséquio; piæ devotiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitator. Agnum quem sequúntur Virgines,* Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. 4.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Si non sit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Vict.

COeléstis aula pánditur;
En sponsus; omnes óbviæ
Exíte Sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

HÆC nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

QUÆ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, díscite:
Ab ore cujus púrior
Torrens volúptas éffluit.

HUNC propter unum víluit
Supérba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Qui virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus
Divína qui perénnibus
Firmas sigíllis fœ́dera. Amen.

Si sit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

VIrginum robur, Deus, atque custos:
Sexus imbéllis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat virílis
Péctore mortes!

PRO tuis armis animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor ô tuórum,
Christe, dolórum!

NON graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem:
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

SPONSA diléсto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venústas
Est sua membris.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriúsque Nexus;
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Omnis ponderátio non est digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26. 20.

Ant. 1. d. Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus. *Jerem.* 31. 23.

Ant. 6. f. Qui adhæret Dó-

mino, unus spíritus est. 1. *Cor.* 6. 17.

℣. Defécit caro mea & cor meum : ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72. 26.

℟. I. Tu honorificéntia pópuli nostri, quia * Fecísti viríliter, eò quòd castitátem amáveris. *Judith* 15. *v.* 10. 11. ℣. Non omnes cápiunt verbum illud, sed quibus datum est. *Matth.* 19. 11. * Fecísti.

℟. II. Múlier innúpta & virgo, * Cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore & spíritu. 1. *Corinth.* 7. 34. ℣. Quasi rosa plantáta super rivos aquárum. *Eccli.* 39. 17. * Cógitat.

℟. III. Lauda, fília Sion, * Júbila, Israël; † Lætáre & exúlta in omni corde fília Jerúsalem. *Soph.* 3. 14. ℣. Veni & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. *Apoc.* 21. 9. * Júbila. ℣. Glória Patri. † Lætáre.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. d. O'mnium óculis gratiósa & amábilis videbátur. *Esther* 2. 15.

Ant. 6. f. Flétibus & lúctui apta induménta suscépit. *Esther* 14. 2.

Ant. 3. g. Pro unguéntis váriis, cínere implévit caput suum, & corpus suum humiliávit jejúniis. *Ibid. v.* 2.

℣. Retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam; ℟. Et secúndùm puritátem mánuum meárum. *Ps.* 17. 21.

℟. IV. Erat hæc in ómnibus famosíssima; * Quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8. 8. ℣. Lumen ejus símile lápidi pretióso, tanquam lápidi jáspidis. *Apoc.* 21. 11. * Quóniam.

℟. V. Immortális est memória illíus : * Quóniam apud Deum nota est, & apud hómines. *Sap.* 4. 1. ℣. Cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus est Agnus. *Apoc.* 21. 23. * Quóniam.

℟. VI. In perpétuum coronáta * Triúmphat incoinquinatórum certáminum prǽmium vincens. *Sapient.* 4. 2. ℣. Fructus Spíritûs est cháritas, modéstia, continéntia, cástitas. *Galat.* 5. *v.* 22. 23. * Triúmphat. ℣. Glória Patri. * Triúmphat.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! *Sap.* 4. 1.

Ant. 2. D. Plenam mercédem recípias à Dómino ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas. *Ruth* 2. 12.

Ant. 4. f. Dóminus tuus ignis consúmens est, Deus æmulátor. *Deut.* 4. 24.

Vers. Deus, qui præcínxit me

me virtúte, *Resp.* Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17. 33.

℟. VII. Córpora vestra membra sunt Christi, * Membra vestra templum sunt Spíritûs sancti. 1. *Cor.* 6. *v.* 15. 19. ℣. Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam. *Psal.* 44. 11. * Membra vestra.

℟. VIII. Vírgines accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviàm sponso. *Matth.* 25. 1. ℣. Delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. *Ps.* 44. *v.* 9. 10. * Exiérunt.

℟. IX. Venit sponsus, * Et quæ parátæ erant, † Intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. *Matth.* 25. 10. ℣. Perdidísti, Dómine, omnes, qui fornicántur abs te. *Psal.* 72. 27. * Et quæ. *Vers.* Glória. † Intravérunt.

Te Deum.

AD LAUDES

MATUTINAS.

Vers. Sacerd. Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148. *v.* 12. 13.

Ant. 7. a. Prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. *Matth.* 25. 4.

Ant. 1. F. Surrexérunt omnes vírgines illæ & ornavérunt lámpades suas. *Ibidem v.* 7.

Ant. 2. d. In resurrectióne, neque nubent, neque nubéntur, sed erunt sicut ángeli Dei in cœlo. *Matth.* 22. 30.

Ant. 5. a. Ex homínibus primítiæ Deo, & Agno: sine mácula sunt ante thronum Dei. *Ibid. v.* 4. 5.

Ant. 6. f. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob. *Psal.* 23. 6.

Capitulum. 1. *Cor.* 7. 25.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

JEsu coróna Vírginum,
Quem mater alma cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

QUOCÚNQUE pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

TE deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

ÆTÉRNE Sponse Vírginum
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

Si sit Martyr,

Hymnus. Sanctol. Vict.

QUID sacram, Virgo, generósa Martyr
A'mbiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino repórtas
Hoste triúmphum.

MÓLLIOR fregit neque te volúptas;
I'mpotens flexit neque te tyránnus;
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

LÍLIIS Sponsus récubat, rosísque;
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas Martyr, simul & dedísti
Lília Virgo.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo
Et tibi compar utriúsque Nexus,
Fac tibi semper placeámus uni,
Móribus æquis.
Amen.

℣. Psallam & intélligam in via immaculáta, ℟. Quando vénies ad me! *Ps.* 100. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Tu scis Dómine, quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3. 16.

Oratio, ut suprà ad j. Vesperas, nisi sit propria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Prudéntes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. F. Surrexérunt.

Capitulum. Sapientiæ 6. v. 19. 20.

CUstodítio legum, consummátio incorruptiónis est. Incorrúptio autem facit esse próximum Deo.

℟. *breve.* Fiat cor meum immaculátum * In justificatiónibus tuis. *Repet.* Fiat. ℣. Ut non confúndar. *Psal.* 118. 80. * In justificatiónibus. ℣. Glória Patri. *Repet.* Fiat.

℣. Sitívit in te ánima mea, ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. In resurrectióne.

Capitulum. Isa. 61. 10.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adducéntur regi vírgines * Post eam: *Repet.* Adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. *Ps.* 44. 15. * Post eam. ℣. Glória Patri. *Repet.* Adducéntur.

℣. Afferéntur in lætítia & exultatióne, ℟. Adducéntur in templum regis. *Ibid. v.* 16.

Ad Nonam.

Ant. 6. f. Hæc est.

Capitulum. Zachar. 9. 17.

QUid bonum Dómini est, & quid pulchrum ejus, nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines.

℟. *breve.* Retríbuet mihi Dóminus * Secúndùm justítiam meam, *Repet.* Retríbuet. ℣. Et secúndùm puritátem mánuum meárum *Ps.* 17. 25. * Secúndùm. ℣. Glória Patri. *Repet.* Retríbuet.

℣. Deus meus, impollúta via ejus, ℟. Protéctor est ómnium sperántium in se. *Ibid. v.* 31.

AD VESPERAS.

Antiph. Prudéntes vírgines, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Cor.* 7. *v.* 7. 8.

UNusquísque próprium donum habet ex Deo; dico non nuptis, bonum est illis, si sic permáneant.

In Tripl. ℟. Venit sponsus, IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus. Vos ô virgínei, *vel* Festis læta sonent, *pro qualitate Festi, ut suprà ad j. Vesperas.*

℣. Deus, quid mihi est in cœlo? ℟. Et à te quid vólui super terram. *Ps.* 72. 25.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. f. Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se, beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. *Apoc.* 19. *v.* 7. 9.

Oratio, dicitur ut suprà ad j. Vesperas, nisi sit propria.

COMMUNE
UNIUS MULIERIS, vel Viduæ.

In primis Vesperis.

Ant. 4. *irr.* c. Múlier fortis obléctat virum suum, & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26. 2.

Ant. 2. D. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei; sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domûs ejus. *Ibid. v.* 21.

Ant. 5. a. Fáciat Dóminus hanc mulíerem, sicut Rachel & Liam quæ ædificavérunt domum Israël. *Ruth* 4. 11.

Ant. 1. *irr.* Sit exémplum virtútis, & hábeat célebre nomen. *Ibid. v.* 11.

Ant. 7. C. Fundaménta ætérna supra petram sólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. *Eccli.* 26. 24.

Capitulum. Prov. 31. 10.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus; confídit in ea cor viri sui,

& spóliis non indigébit.

In Duplicibus, & suprà.

℟. Fortitúdo & decor induméntum ejus, * Ridébit † In die novíssimo. *Prov.* 31. 25. ℣. Múlier colens Deum, cujus Dóminus appéruit cor. *Act.* 16. 14. * Ridébit. ℣. Glória Patri. † In die novíssimo.

Hymnus. Sanctol. Vict.

ADéste, sanctæ Cónjuges,
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus,
Triúmphat inter cœlites.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit;
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amíttat decus.

Pascénda cœlésti cibo,
Sacris studébat Lítteris,
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

Ætérne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. A'nima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum, dábitur viro suo pro factis bonis. *Eccli.* 26. 3.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra; & beátæ N. précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia. Per Dóminum.

Si sit Martyr,
Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis, quǽsumus, beátæ N. Mártyris tuæ triúmphum recoléntibus, ut, quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat. Per Dóminum.

Ad Officium Nocturnum.

Invitat. Deum in quo sanctæ mulíeres speravérunt * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. 5.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére frustra cógitat:
Quot indigéntes súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodésse quærit ómnibus,
Curis honéstis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secúnda mater órphanis.

Pannis laténtem vílibus
Christum fovébat hóspitem;
Quas dura subtráxit sibi,
Opes refúndit pródiga.

Pacem domi, pacem foris,
Alto colit siléntio;
Lites amat compónere

Ut una mens sit ómnibus.
ÆTÉRNE tu Verbi Pater
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Grátia super grátiam, múlier sancta & pudoráta. *Eccli.* 26. 19.

Ant. 5. a. Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. *Ibid.* *v.* 1.

Ant. 8. c. Múlier sensáta & tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ. *Ibid.*, *v.* 18.

℣. Meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper. ℟. Dómine, adjútor meus & redémptor meus. *Ps.* 18. 15.

℟. I. Manum suam apéruit ínopi,* Et palmas suas exténdit ad páuperem. *Prov.* 31. 20. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis quas faciébat. *Act.* 9. 36. * Et palmas.

℟. II. Lex cleméntiæ in lingua ejus. * Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31. *v.* 26. 27. ℣. Quod decet mulíeres promitténtes pietátem per ópera bona. 1. *Timot.* 2. 10. * Considerávit.

℟. III. Ingréssa est oratórium suum, & * Prostérnens se Dómino, clamábat ad Dóminum. *Judith* 9. 1. ℣. Jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2. 37. * Prostérnens se. ℣. Glória. * Prostérnens se.

IN II. NOCTURNO.

Ant 6 f. Quæsívit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. *Prov.* 31. 13.

Ant. 4. *irreg.* d. Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. *Ibid.* *v.* 14.

Ant. 2. d. De nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis. *Ibid.* *v.* 15.

℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, ℟. In médio domûs meæ. *Ps.* 100. 2.

℟. IV. Hæc confitebátur Dómino, & * Loquebátur de illo ómnibus, qui expectábant redemptiónem Iſraël. *Luc.* 2. 38. ℣. Repléta sapiéntiâ, & femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. 2. *Machab.* 7. 21. * Loquebátur.

℟. V. Consíderans in timóre castam conversatiónem; * Non fuit extrínsecùs capillatúra, aut circundátio auri. 1. *Petr.* 3. *v.* 2. 3. ℣. Accínxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum. *Prov.* 31. 17. * Non fuit.

℟. VI. In opéribus bonis testimónium habens, fílios educávit; * Omne opus bonum subsecúta est. 1. *Timoth.* 5.

10. ℣. Laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31. 31. * Omne. ℣. Glória Patri. * Omne.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Considerávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. *Prov.* 31. 16.

Ant. 7. d. Gustávit & vidit quia bona est negotiátio ejus. *Ibid. v.* 18.

Ant. 6. F. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. *Ibid. v.* 19.

℣. Uxor tua sicut vitis abúndans, ℟. In latéribus domûs tuæ. *Ps.* 127. 3.

℟. VII. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt, * Vir ejus & laudávit eam. *Prov.* 31. 28. ℣. Múlier glória viri est: non enim vir ex muliere, sed múlier ex viro. 1. *Cor.* 11. *v.* 7. 8. * Vir ejus.

℟. VIII. Benedícta es à Dómino fília; * Scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth* 3. *v.* 10. 11. ℣. O múlier magna est fides tua! *Matth.* 15. 28. * Scit enim.

℟. IX. Nunc ergo ora pro nobis; * Quóniam múlier sancta es, & timens Deum. *Judith* 8. 29. ℣. Fides tua te salvam fecit. *Luc.* 7. 50. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum, ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85. *v.* 12. 13.

Ant. 8. g. Fallax grátia & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. *Prov.* 31. 30.

Ant. 1. a. Surget in judício cum generatióne ista, & condemnábit eam. *Matth.* 12. 42.

Ant. 2. d. Pudíca est, pacífica, modésta, plena misericórdiâ & frúctibus bonis. *Jacobi* 3. 17.

Ant. 4. e. Nunquam lætáta est ancílla tua, nisi in te, Domine Deus. *Esther* 14. 18.

Ant. 3. A. Sperávit in Deo & perréxit in præcéptis illius. 2. *Paralip.* 17. *v.* 3. 4.

Capitulum. 1. *Timoth.* 2. 9.

MUlíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornántes se, & non in tortis crínibus, aut auro aut margarítis vel veste pretiósâ.

Hymnus. *Sanctol. Vict.*

O JAM beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.
PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,

Junctæ jugáli vínculo
Et vos solútæ cónjuges.

Insígnis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exémplum viris.

Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus:
Eóque, quo te vis coli
Amóre, fac mens te colat.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Dilexísti justítiam, ℟. Et odísti iniquitátem. *Ps.* 44. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Orábat Dóminum Deum Israël, & munda manébat in tabernacúlo. *Judith* 12. *v.* 8. 9.

Si non fuerit Oratio propria, dicetur ut suprà ad primas Vesperas.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Fallax.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Surget.

Capitulum. *Act.* 2. *v.* 18. 19.

Super ancíllas meas, in diébus illis effúndam de Spíritu meo, & prophetábunt, & dabo prodígia sursum, & signa in terra deórsum.

℟. *br.* Misericórdia tua * Ante óculos meos est, *Repet.* Misericórdia. ℣. Et complácui in veritáte tua. *Ps.* 25. 3. * Ante óculos. ℣. Glória. *Repet.* Misericórdia tua.

℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus; ℟. Me suscépit déxtera tua. *Psal.* 62. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Pudíca est.

Capitulum. *Tob.* 10. 13.

Monébant fíliam suam honoráre sóceros, dilígere marítum, régere famíliam, gubernáre domum, & seípsam irreprehensíbilem exhibére.

℟. *breve.* Custódiam vias meas, * Ut non delínquam in lingua mea. *Repet.* Custódiam. ℣. Notum fac mihi, Dómine, finem meum. *Ps.* 38. *v.* 1. 5. * Ut non delínquam. ℣. Glória. *Repet.* Custódiam.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar, ℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Ps.* 118. 128.

AD NONAM.

Ant. 3. A. Sperávit.

Capitulum. *Eccli.* 40. 19.

Filii & ædificátio civitátis confirmábit nomen, & super hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *breve.* Exultábo, Dómine, * In misericórdia tua. *Repet.* Exultábo. ℣. Quóniam respexísti humilitátem meam. *Psal.* 30. 8. * In misericórdia tua. ℣. Glória Patri. *Repet.* Exultábo.

℣. Ego in Dómino sperávi, ℟. Exultábo & lætábor. *Ps.* 30. 8.

AD VESPERAS.

Ant. Fallax grátia, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Petri* 3. 1.

MUlieres súbditæ sint viris suis, ut & si qui non credunt verbo, per mulierum conversatiónem sine verbo lucrifiant.

In Triplic. ℟. Nunc ergo. IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. ADESTE, *ut supra ad primas Vesperas.*

℣. A'nima mea Dómino vivet, ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21. 31.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. D. Manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedícta in ætérnum. *Judith* 15. 11.

Si non sit propria Oratio, dicitur ut suprà ad primas Vesperas.

OFFICIUM DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Reperitur in Proprio Sanctorum, mense Octobri.

COMMUNE UNIUS PATRONI

PRIVATÆ ALICUJUS ECCLESIÆ, VEL PATRONÆ, AUT ETIAM PLURIUM PATRONORUM.

SOLEMNE.

Omnia de Communi, exceptis quæ sequuntur.

Responsoriis, Versiculis, & Antiphonis post Magnificat *&* Benedíctus, *additur unum* Allelúia. *In Responsoriis verò brevibus ad Horas dicuntur duo* Allelúia.

Si non sit propria Oratio, dicitur sequens.

Oratio.

PRotéctor noster áspice, Deus, & (intercedénte beáto N. quem apud te Patrónum nostrum) *vel* (intercedénte beátâ N. quam apud te Patrónam nostram) *vel* (intercedéntibus beátis N. N. quos apud te Patrónos nostros) instituísti, omnipotén-

tem & liberálem déxteram super nos dignéris semper exténdere. Per Dóminum.

A die 2. Februarii usque ad Sabbatum ante Dominicam primam Quadragesimæ, & ab Octava Corporis Christi usque ad Adventum, Completorium ut in Psalterio. Reliquo verò anni tempore ut notatur in Proprio de tempore, excepto Hymno qui semper est, DONA Deus.

Ad Nocturnum repetitur Invitatorium integrum post quemlibet Versum Psalmi Veníte. *Dicuntur tria Nocturna.*

IN I. NOCTURNO.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 7.

Exemplum spei in Deum.

MAchabæus semper confidébat cum omni spe auxílium sibi à Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum Natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, & nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus est eos de Lege, & Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant priùs, promptióres constítuit eos: & ita ánimis eórum eréctis simul osténdébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem.

LECTIO II. *v.* 11.

Oratio Oniæ pro omni populo.

SIngulos autem illórum armávit, non clypei, & hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis, & exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit. Erat autem hujuscémodi visus: O'niam, qui fúerat summus Sacérdos, virum bonum & benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuísse & álium virum ætáte, & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum.

LECTIO III. *v.* 16.

Fratrum amator.

REspondéntem verò O'niam dixísse: Hic est fratrum amátor, & pópuli I'sraël, hic est qui multùm orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendísse autem Jeremíam déxteram, & dedísse Judæ gládium áureum, dicéntem: A'ccipe sanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei I'sraël. Exhortáti itaque Judæ sermónibus bonis valdè, de quibus extólli posset ímpetus, & áni-

mi júvenum confortári, statuérunt dimicáre & confligere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Vigilia SS. Petri & Pauli.

LECTIO IV.

TRia sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilánter consideráre debémus: auxílium Sancti, exémplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim dùm hic víveret, misértus est peccatóribus, & orávit pro eis: nunc tantò ampliùs, quantò vériùs agnóscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria charitátem ejus non immutávit sed augmentávit: neque enim quia impassíbilis omnínò, ideò & incompassíbilis factus est.

LECTIO V.

DEbémus étiam atténdere exémplum ejus, quia quándiù in terris visus est, & cum homínibus conversátus est, non declinávit ad déxteram, neque ad sinístram, sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum, qui dicit: (Ego sum via, véritas, & vita.) Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exémplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè juxta Prophétam: (Sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum.)

LECTIO VI.

SEd & diligentióri intuitu confusiónem nostram inspiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo est quòd non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt, qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo in Sanctórum festivitátibus & gaudére & confúndi debémus: gaudére, quia Patrónos præmísimus; confúndi quia eos imitári non póssumus.

IN III. NOCTURNO.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO VII. *Cap. 5. 6.*

VIdi, & ecce in médio throni, & quátuor animálium, & in médio seniό-

rum, Agnum stantem, tanquàm occísum, habéntem córnua septem, & óculos septem; qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit; & accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes singuli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum: & cantábant cánticum novum.

Si fuerit Dominica legitur pro VIII. Lectione Evangelium & Homilia Festi, & pro nona Lectione, Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.

Lectio VIII. *Cap.* 8. 2.

Vidi septem A'ngelos stantes in conspéctu Dei, & datæ sunt illis septem tubæ. Et álius A'ngelus venit, & stetit ante altáre habens thuríbulum áureum: & data sunt illi incénsa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre áureum, quod est ante thronum Dei. Et ascéndit fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum de manu A'ngeli coram Deo. Et accépit A'ngelus thuríbulum, & implévit illud de igne altáris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fúlgura, & terræ motus magnus.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio IX. *Cap.* 11. 5.

Oratio perseverans omnia impetrat.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Basílii Epíscopi.

Constitut. Monast. Cap. 1.

Hoc exémplum idcircò nobis propónitur à Dómino, ut in fide acres ac pertináces esse nos dóceat. Exémplum ab hómine ad álium hóminem sumit, ut intélligas nullâ labóris fatigatióne debére te à suscépto propósito desístere, ut vidélicet quandocúnque áliquid petíeris, neque impetráveris, tándiu persevéres, quoad ímpetres, si tamen ea petas, quæ voluntáti Dei non repúgnent. Neque díxeris: Peccátor sum, & proptéreà non exáudior. Ut enim diffidéntiæ ille tibi causam omnem præcíderet, illud adjécit: (Etsi non dabit illi surgens, eò quòd amícus ejus sit, propter improbitátem tamen dabit illi quotquot necessários.) At sæpe petívi, neque impetrá-

vi: prorsus, quia non rectè petivísti, vidélicet aut dubitabúndus, aut áliud agens, aut quæ tibi utília non erant futúra. Quòd si & quæ tibi erant utília sæpe petiísti, at non perseverántiam adhibuísti: scriptum est enim: (Qui perseveráverit usque in finem hic salvus erit.)

Diebus intra Octavam, omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Ritus est semiduplex & in die Octava duplex majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. & ℟℟. de Nocturno diei secundùm Feriam occurrentem.

Lectio I. & II. de Scriptura occurrente. Fit una ex j. & ij. Lectio III. ut infrà pro qualibet die.

Dominicâ intra Octavam occurrente, totum Officium fit de Dominica ut in Psalterio, incipiendo à j. Vesperis quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus.

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Gregórii Nisséni Epíscopi.

Orat. de sancto Theodoro.

COnsideráte, hujus puri cultûs minístri studiósi, quanta res sit justus, quámque multas consequátur remuneratiónes: & cógnito pietátis fructu, imitámini consílium & aspiráte ad ánimum & voluntátem eórum, qui ita præ céteris honorántur. Cui regum talis honor habétur? quis est ex iis, qui supra modum inter hómines excéllere visi sunt, qui tali memóriâ celebrétur? Quis imperatórum, qui urbes munítas cepérunt, natiónes innúmeras subegérunt ádeò decantátus & famâ celebrátus est?

TERTIA DIE.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Epist. 22. ad Marcellinam sororem.

GRátias tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis Sanctórum spíritus excitásti, quo Ecclésia tua sancta præsídia majóra desíderat. Agnóscant omnes quales ego propugnatóres requíram. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant: tales ego ámbio defensóres, tales mílites hábeo: hoc est, non séculi mílites, sed mílites Christi. Nullam de tálibus invídiam tímeo, quorum quò majóra, eò tutióra patrocínia sunt. Horum étiam illis ipsis, qui mihi eos ínvident, opto præsídia. Véniant ergo & vídeant stipatóres meos; tálibus me armis ambíri non nego. Nos

etsi eos vidére non póssumus, séntimus tamen.

QUARTA DIE.

Sermo sancti Hierónymi Presbyteri.

Contra Vigilantium.

DIcis in libéllo tuo quòd dum vívimus mútuò pro nobis oráre póssumus: postquàm autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudiénda orátio. Si Apóstoli & Mártyres adhuc in córpore constitúti possunt oráre pro céteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti: quantò magis, post corónas, victórias & triúmphos! Unus homo Móyses sexcéntis míllibus armatórum impetrat à Deo véniam: & Stéphanus imitátor Dómini sui, & primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur: & postquàm cum Christo esse cœ́perint, minùs valébunt?

QUINTA DIE.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Orat. in 40. Martyres.

PArátum est hic Christiánis auxílium, Ecclésia vidélicet Mártyrum, exércitus triumphántium, chorus laudántium Deum. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos confúgit: qui rursùs lætátur, ad hos occúrrit: hic ut à malis liberétur; ille ut duret in rebus lætis. Hic múlier orans pro fíliis audítur; peregrinánti viro réditum incólumem, ægrotánti verò salútem implórat. O sanctum chorum! sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes géneris humáni custódes! óptimi curárum sócii, precum adjutóres, legáti apud Deum potentíssimi, astra mundi, flores Ecclesiárum! Vos non terra contéxit, sed cœlum excépit.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epist. 1. ad Corint. c. 32. 33. sec. 1.

ET glóriam & amplitúdinem consecúti sunt non per seípsos aut ópera sua, aut justas actiónes quas fecérunt; sed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Christo Jesu vocáti, non per nosípsos justi effícimur, neque per sapiéntiam nostram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis sanctitáte operáti sumus; sed per fidem, per quam cunctos, qui unquam justi fuérunt, justificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus fratres? cessábimus à bonis opéribus, & charitátem derelinquémus? néutiquam hoc à nobis fieri permíttat Dóminus: sed cum diligéntia & alacritáte festinémus omne

opus bonum perficere. Videámus quòd in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes justi. Et ipse Dóminus cùm se opéribus decoráſſet, gavisus est. Habéntes itaque hoc exémplar, ímpigrè ad voluntátem ejus accedámus; ex totis víribus nostris operémur opus justítiæ.

SEPTIMA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in Epist. 15. Joannis.

JOánnes quid dixit? Et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum. Sed dicit áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíscopi vel Præpóſiti non petunt pro pópulo? sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóſiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orántes simul & pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe. Orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis fratres, sed & vos oráte pro nobis: ínvicem pro se ómnia membra orent, caput pro ómnibus interpéllet.

Ad Vesperas omnia ut in primis Vesperis Festi.

IN OCTAVA

Duplex majus.

Officium ut in die, exceptis quæ sequuntur. Ad Officium Nocturnum novem Antiph. super novem Psalmos feriales. Versus, ℟℟. ex Nocturno occurrente secundùm Feriam.

Lect. I. de Scriptura occurrente, ex tribus fit una.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De sancto Clemente.

LECTIO II.

PRetióſa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus. Audiat peccátor & iraſcátur. Déntibus suis fremat & tabéſcat. Deprehénsus est in astútia sua, cécidit in fóveam, quam fecit, in láqueum íncidit, quem teténdit. Invidiâ siquidem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Sed ecce pretióſa facta est mors Sanctórum. Audi igitur hostis vitæ, mortis autor attende: quid valet jam fraus tua, versútia tua quid nocet? immò verò ut plus dóleas, étiam ómnia cooperántur in bonum his, qui secúndùm propóſitum vocáti sunt Sancti.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 11. 5.*

Oratio perseverans omnia impetrat.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrûm habébit amicum, & ibit ad illum médiâ nocte, &

dicat illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 7.

VIdes quòd iste qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, & in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi impérii cœléstis aliméntum? Quòd si díligas Dóminum, non solùm tibi, sed áliis póteris emeréri. Nec solùm média nocte Dóminus sed ómnibus propè docet vigilándum esse moméntis; venit enim & vespertínâ, & secúndâ, & tértiâ vigíliâ, & pulsáre consuévit. Beáti itaque servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes. Si ergo desíderas ut virtus Dei præcíngat se, & minístret tibi, vigilándum est semper: multæ enim insídiæ sunt bonis, & gravis córporis somnus; quia si dormíre mens cœperit, vigórem suæ virtútis amíttit. E'xcita ígitur somnum tuum, ut pulses óstium Christi: quod aperíri sibi étiam Paulus expóscit, non solùm suis, sed étiam pópuli oratiónibus óbsecrans se juvári, ut aperiátur sibi óstium ad loquéndum mystérium Christi.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO,

Et in Festis ejusdem, quæ non habent Officium proprium.

Omnibus Sabbatis, prater-quàm in Adventu, Quadragesima, Vigiliis cujuscunque Festi, intra Octavas, & nisi occurrat Festum semiduplex aut suprà, ac nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominica, quod eo die ponendum est, fit Officium de sancta Maria, more semiduplici, incipiendo à Vesperis Feria sexta pracedentis, & terminatur ad Nonam.

Psalmi de Feria per totum Officium.

FERIA SEXTA.

AD VESPERAS.

Aniphona 2. D.

SICUT lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. *Cant.* 2. 2.

Ant. 2. d. Ecce tu pulchra es amíca mea; óculi tui columbárum. *Cant.* 1. 14.

Ant. 5. f. Fons hortórum; púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. *Cant.* 4. 15.

Ant. 1. F. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus. *Eccli.* 43. 20.

Ant. 6. f. Quàm pulchra es, & quàm decóra charíssima, in delíciis. *Cant.* 7. 6.

Capitulum. Eccli. 24. 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis & sanctæ spei.

Cum sit de Festo duplici aut suprà, dicitur sequens

℞. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, * A'ntequàm quidquam fáceret à princípio. *Proverb.* 8. 22. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *Luc.* 1. 47. * A'ntequàm. ℣. Glória. * A'ntequàm.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud ave;
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,

Mala

Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis:
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. *Ps.* 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15. 10.

Oratio. Concéde nos, *ut infrà in Laudibus.*

Deinde fit commemoratio de Festo Simplici, si quod occurrat. Denique Suffragia consueta ut in Psalterio.

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Baruch. 5. *v.* 3. 4.

Deus osténdet splendórem suum in te, omni qui sub cœlo est; nominátur enim tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum: Pax justítiæ, & honor pietátis.

Hymnus.

Virgíneis títulis matris quæ jungit honóres,
Hac natos fóveat nocte benígna suos.
Fúlgida stella maris, sécli dum mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & benè fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac mater amóris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regina potens própiùs res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita, salúsque tui.
Glória summa Patri, compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui.
Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuam prótege me. *Psal.* 16. 8.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 3. A. Per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. *Cant.* 3. 1.

Oratio.

Deus, qui in sinu Vírginis matris tuæ castíssimæ requiéscere dignátus es: da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus

insídias, & tu sis nostra quies & tutum præsídium, qui vivis, &c.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum Maríæ filium * Veníte, adorémus. *Luc.* 2. 7.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

HIc asta dócilis gens sacra Christo:
Audi, docta datur Virgo magistra;
Factis corda suis érudit intùs,
Et virtútis iter prævia monstrat.

FERVET mille modis péctoris æstus;
Dum fit grata Deo, fit sibi vilis;
Quæ regem Súperûm cóncipit alvo,
Ancíllæ título læta supérbit.

SECRÉTA plácidæ mentis in aula
Audit blanda Dei verba loquéntis;
Pro verbis tácitos, quos Deus afflat,
De puro gémitus corde rependit.

SPONSO casta suo sponsa fidéle
Hic dat perpétui pignus amóris:
Hic desidériis icta supérnis,
Mens jam pasta Deo prærípit astra.

SIT laus summa Patri, summáque Nato,
Compar Spirítui glória sancto,
Quos in corde foves Vírginis æstus,
Nostris, alme Deus, córdibus infer.
Amen.

Mensibus Januario, Julio & Septembri dicuntur tres Antiphonæ primi Nocturni cum novem Psalmis Ferialibus, Versu & Responsoriis ejusdem Nocturni.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Quàm pulchra es amíca mea, quàm pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecùs latet. *Cant.* 4. 1.

Ant. 4. e. Tota pulchra es, & mácula non est in te. *Ibid. v.* 7.

Ant. 1. a. Pulchra es, suávis, & decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. *Cant.* 6. 3.

℣. Vultum tuum deprecabúntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44. 13.

Prima & secunda Lectio ex Scriptura occurrente: ex tribus fiunt duæ.

℟. I. Benedícta es tu filia à Dómino Deo excélso, * Præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith* 13. 23. ℣. Benedícta tu in muliéribus, invenísti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. *v.* 28. 30. * Præ ómnibus.

℟. II. Natiónes ad te vénient; nomen magnum invocábunt in te; maledícti erunt qui contémpserint te, & * Condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te. *Tob.* 13. *v.* 14. 15. 16. ℣. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45. * Condemnáti.

Pro tertia Lectione legitur una ex infrà positis, secundùm diversitatem mensium.

℟. III. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi magna qui potens est; & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1. *v.* 48. 49. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Mensibus Februario, Julio & Octobri dicuntur Antiphonæ secundi Nocturni cum novem Psalmis Ferialibus, ℣. & ℟℟. ejusdem Nocturni.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. f. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam. *Cant.* 3. 4.

Ant. 3. c. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris. *Eccli.* 24. 23.

Ant. 1. *irr.* Flores mei fructus honóris, & honestátis. *Ibid.* *v.* 23.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps.* 131. 11.

Prima Lect. & secunda de Script. occurr. ex tribus duæ.

℟. I. Laudáte Dóminum, qui in me ancílla sua adimplévit misericórdiam, quam promísit dómui Isráël, * Et interfécit in manu mea hostem pópuli sui. *Judith* 13. *v.* 17. 18. ℣. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui. *Luc.* 1. 51. * Et interfécit.

℟. II. Magna facta est, & præclárior erat univérsæ terræ Isráël: * Erat étiam virtúti cástitas adjúncta: *Judith* 16. *v.* 25. 26. ℣. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognósco. *Luc.* 1. 34. * Erat étiam.

Tertia Lectio legitur ut infrà, secundùm diversitatem mensium.

℟. III. Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: * Quóniam in omni Gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Isráël. *Judith* 13. 31. ℣. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María. *Luc.* 1. 30. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

Mensibus Martio (cum occurrit Sabbatum ante Quadragesimam,) Augusto, & Novembri, dicuntur Antiphonæ tertii Nocturni cum novem

Psalmis ferialibus, Versiculus & ℟℟. ejusdem Nocturni.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion. *Eccli.* 24. 17.

Ant. 8. g. In Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta requiévi. *Ibid. v.* 15.

Ant 4. *irreg.* d. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, & ordinávit in me charitátem. *Cant.* 2. *v.* 3. 4.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86. 5.

Prima & secunda Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

℟. I. In Deo honorábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. *Eccli.* 24. *v.* 1. 3. 4. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël: quod est interpretátum, nobíscum Deus. *Matth.* 1. 23. * Et in multitúdine.

℟. II. Decóra facta es nimis, & profecísti in regnum; & * Egréssum est nomen tuum in Gentes propter spéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. *Luc.* 1. 28. * Egréssum est.

Tertia Lectio legitur ut infrà, secundùm diversitatem mensium.

℟. III. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13. *v.* 24. 25. ℣. Benedíctus Dóminus Deus Israël. *Luc.* 1. 68. * Quia hódiè. ℣. Glória. * Quia hódiè.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua. *Psal.* 107. *v.* 4. 5.

Antiph. 1. a. Diléctus meus mihi & ego illi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 2. 16.

Ant. 7. C. Benedicéntur in te, & in sémine tuo omnes tribus terræ. *Genes.* 28. 14.

Ant. 6. f. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. *Proverb.* 31. 29.

Ant. 3. a. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. *Judith* 13. 22.

Ant. 5. a. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. *Cant.* 6. 8.

Capitulum. Galat. 4. *v.* 4. 5.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium

suum, fáctum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret.

Hymnus.

QUALIS, Virgo, tibi glória surgit!
Ætérni sóboles diva paréntis
En illápsa tuam cœlitùs alvum,
Mollis membra sibi córporis aptat.

O felix! léviter quàm gravat intùs
Ipsum Numen onus! Virgo colénda,
Quæ nutríce parens úbere lactat,
Natum, quo géminus páscitur Orbis.

In matrem résilit glória Nati;
In Natum résilit glória Matris:
O quàm chara Deo, quam Deus ipse
Consórtem próprii reddit honóris!

Laus summæ Tríadi, quæ sibi sacra
Pectus virgíneum templa dicávit;
Quo vult te, Génitrix, Natus amári,
Te mens nostra colat semper amóre.
Amen.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131. 13.

Pars Æstivalis.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. f. Benedíctus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13. 14.

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítiâ & ætérnâ pérfrui lætítiâ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Diléctus.

AD TERTIAM.

Ant. 7. C. Benedicéntur.

Capitulum. Eccli. 24. 11.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. *breve.* Deus in médio ejus * Non commovébitur: *Repet.* Deus. ℣. Adjuvábit eam Deus manè dilúculo. *Ps.* 45. 6. * Non. ℣. Glória. *Repet.* Deus.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, ℟. Et abundántia pacis. *Ps.* 71. 7.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Multæ fíliæ.

Capitulum. Cant. 6. 9.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens; pulchra ut luna,

eléćta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. *br.* Thronus ejus sicut sol * In conspéćtu meo. *Repet.* Thronus. ℣. Et sicut luna perféćta. *Ps.* 88. 38. * In conspéćtu meo. ℣. Glória. *Repet.* Thronus.

℣. In nómine meo ℟. Exaltábitur cornu ejus. *Psal.* 88. 38.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Vidérunt.

Capitulum. Gen. 22. *v.* 17. 18.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *breve.* Astitit regína * A dextris tuis. *Repet.* Astitit. ℣. In vestítu deauráto, circúndata varietáte. *Ps.* 44. 10. * A dextris. ℣. Glória. *Repet.* Astitit.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Ps.* 86. 2.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE JUNIO.

Ex libro sanćti Ambrósii Epíscopi, de virgínibus.

Lib. 2. *sub initium.*

LECTIO III.

SIt vobis tanquàm in imágine descrípta virgínitas, vitáque beátæ Maríæ, de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis, & forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tanquàm in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? quid splendídius eâ, quam splendor elégit? quid cástius eâ, quæ corpus sine corpóris contagióne generávit? nam de céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solùm córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféćtum, corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens: inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere: nullum lædere, benè velle ómnibus, assúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jaćtántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

MENSE JULIO.

Sermo sanćti Procli Epíscopi.

Homil. de Domini nostri J. C. Nativitate.

LECTIO III.

SAcra Deípara María illibátæ Virginitátis purus est ille thesáurus decúsque & or-

naméntum; hæc spiritális secúndi Adam paradísus; hæc unitárum inter se naturárum officína; hæc salutáris reconciliatiónis panégyris; hæc thálamus, in quo Verbum humánam carnem sibi desponsávit; hæc animátus natúræ rubus, quem divíni partûs ignis non combússit; hæc verè levis illa nubes, quæ super Chérubim sedéntem in córpore suo gestávit; hæc vellus mundíssimum cœlésti plúviâ madens, ex quo pastor ovem índuit; hæc ancílla est & mater. Quis vidit, quis audívit tália? Incircunscríptus Deus úterum hábitat. Quem cœli non cápiunt, venter compléxus est Vírginis.

MENSE AUGUSTO.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. de assump. circa medium.

LECTIO III.

NOn est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod terréat magis, quàm de glória Vírginis Maríæ habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem; mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædicávero; inveniéntur fortè vel pauci, qui (docénte fílio ejus) mites facti sunt & húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum est, in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed continuò étiam indicíbile invenítur. Verúntamen non hoc tantùm, si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsùs invénies in María, quæ videbántur esse communes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári; quæ digna fuit Spíritûs sancti sacrárium fíeri, & habitáculum fílii Dei? quanta verò & quàm pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsùs absque delícto, immò cum tantæ grátiæ plenitúdine? Unde tibi humílitas & tanta humílitas, ô beáta? Digna planè quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinûs attraherétur accúbitu.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Extra Chorum dicitur ad libitum. In Choro præter Octavas, dicitur in Festis Simplicibus & Feriis, modò Officium diei non sit de B. Maria.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur post singulas Horas Officii diei.

Ad Officium Nocturnum.

Ave María, &c.

℣. Dómine lábia mea apéries, &c.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. 16.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis résidens virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes.

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedísti:
Humános Deus hinc induit artus.

Quem cunctus vénerans
Orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A' quo, te précibus subveniénte,
Ætérni pétimus gáudia regni.

Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens gáudia Nato,
Quo fecúnda, tibi glória Flamen.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Feria II. et V.

Ant. unica. 5. a. Quàm pulchra es.

Psalmus 18.

COEli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum ; * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam ; * à summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus ; * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi : * judicia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multùm, * & dulcióra super mel & favum.

E'tenim servus tuus custódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me ; * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ; * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Glória Patri, & Filio.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, & pulchritúdine tuâ, * inténde, prosperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem : * proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

A'stitit regina à dextris tuis

in vestítu deauráto, * circúndata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne, & generatiónem.

Propthéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quàm pulchra es amíca mea, quàm pulchra es! absque eo quod intrinsecùs latet. *Cant.* 4. 1.

℣. Vultum tuum deprecabúntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44. 13.
Pater noster.

Benedictiones ut ante Psalterium, secundùm Feriam.

LECTIO I. *Eccli.* 24. 14.

AB inítio, & ante sécula creáta sum, & usque ad futúrum séculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illius, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Benedícta es tu filia, à Dómino Deo excélso * Præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith* 13. 23. ℣. Benedícta tu in muliéribus, invenísti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. *v.* 28. 30. * Præ ómnibus.

LECTIO II. *Isa.* 7. 10.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit; Audíte ergo domus David: Nunquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. Tu autem.

℟. Natiónes ad te vénient; nomen magnum invocábunt in te; maledícti erunt qui contémpserint te, & * Condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te. *Tob.* 13. *v.* 14. 15. 16. ℣. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45. * Condemnáti.

LECTIO III. *Ezech.* 44. 1.

COnvértit me A'ngelus ad viam portæ sanctuárii exterióris, quæ respiciébat ad Oriéntem: & erat clausa. Et dixit Dóminus ad me: Porta hæc clausa erit, non aperiétur, & vir non transíbit per eam; quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam, eritque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea, ut cómedat panem coram Dómino. Tu autem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi magna qui potens est; & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1. *v.* 48. 49. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

IN II. NOCTURNO.

FERIA III. ET VI.

Ant. unica. 6. f. Invéni.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos: ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu veheménti * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúndate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus: ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

A'udiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, *

& in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam. *Cant.* 3. 4.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps.* 131. 11.

Pater noster.

Benedictiones ut ante Psalterium, secundùm Feriam.

LECTIO I. *Luc.* 1. 26.

MIssus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Vírginis, María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

℟. Laudáte Dóminum, qui in me ancílla sua adimplévit misericórdiam, quam promísit dómui Israël, * Et interfécit in manu mea hostem pópuli sui. *Judith* 13. *v.* 17. 18. ℣. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo; dispérsit supérbos mente cordis sui. *Luc.* 1. 51. * Et interfécit.

LECTIO II. *v.* 29.

QUæ cùm audísset, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Deum:

ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum; hic erit Magnus, & filius Altíssimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; & regnábit in domo Jacob, & regni ejus non erit finis.

℟. Magna facta est, & præclárior erat univérsæ terræ I'sraël: * Erat étiam virtúti cástitas adjúncta. *Judith* 16. *v.* 25. 26. ℣. Dixit María ad A'ngelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognósco. *Luc.* 1. 34. * Erat étiam.

LECTIO III. *v.* 34.

DIxit autem María ad A'ngelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens A'ngelus dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur fílius Dei. Et ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

℟. Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: * Quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus I'sraël. *Judith* 13. 31. ℣. Et ait A'ngelus ei: Ne tímeas María. *Luc.* 1. 30. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. ET SABBATO.

Ant. 7. c. Quasi cedrus.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce psalmi.

In tubis ductilibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conspéctu Regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano; & quasi cypréssus in monte Sion. *Eccli.* 24. 17.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86. 5.

Pater noster.

Benedictiones ut ante Psalterium secundùm Feriam.

LECTIO I. *Apoc.* 12. 1.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta Sole, & Luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim: & in útero habens, clamábat partúriens, & cruciabátur ut páriat. Et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra: ut cùm peperísset, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes Gentes: & raptus est fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus, & múlier fugit in solitúdinem, ubi habébat locum parátum à Deo.

℟. In Deo honorábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. *Eccli.* 24. *v.* 1. 3. 4. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël: quod est interpretátum, Nobíscum Deus. *Matth.* 1. 23. * Et in multitúdine.

LECTIO II. *v.* 9.

Projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus in terram, & ángeli ejus cum illo missi sunt. Et postquàm vidit draco quòd projéctus esset in terram, persecútus est mulíerem, quæ péperit másculum: & datæ sunt mulíeri alæ duæ áquilæ magnæ, ut voláret in desértum in locum suum, ubi álitur per tempus & témpora.

℟. Decóra facta es nimis, & profecísti in regnum: & * Egréssum est nomen tuum in Gentes propter spéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. *Luc.* 1. 18. * Egréssum est.

LECTIO III. *v.* 15.

Misit serpens ex ore suo post mulíerem aquam tanquàm flumen, ut eam fáceret trahi à flúmine. Et adjúvit terra mulíerem, & apéruit

ruit

ruit terra os suum, & absórbuit flumen, quod misit draco de ore suo. Et irátus est draco in mulíerem: & ábiit fácere prælium cum réliquis de sémine ejus, qui custódiunt mandáta Dei, & habent testimónium Jesu Christi.

℟. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13. *v.* 24. 25.

℣. Benedíctus Dóminus Deus I'sraël. *Luc.* 1. 68. * Quia hódiè. ℣. Glória. * Quia hódiè.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua. *Psal.* 107. *v.* 4. 5.

Ant. unica. 1. a. Diléctus.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa, sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuísti adjútor meus, * & in velaménto alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 92.

DO'minus regnávit, decórem indútus est; * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

E'tenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc; * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra;* servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus,* in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, & non ipsi nos : * pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus; quóniam suávis est Dóminus, * in ætérnum misericórdia ejus, & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Canticum. *Judith* 13. 13.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israël.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non deséruit sperántes in se:

Et in me ancílla sua adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël:

Et interfécit in manu mea* hostem pópuli sui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ :* laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano, & choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Diléctus meus mihi & ego illi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 2. 16.

Capitulum. *Prov.* 8. 22.

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequàm quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequàm terra fieret.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum
Regína, cœlo célsior,
Quanto, María, fœnore,
Reddis quod Heva pérdidit.
Cunctis Deum, Virgo, paris
Desiderátum Géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.

MARIA mater grátiæ
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et horâ mortis súscipe.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13. 24.

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave María.

Deus in adjutórium meum inténde.

Hymnus.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine
Nostrî misértus, pérditi
Mundi redémptor véneris.
ET nos Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice;
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Filium.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

Ant. 7. C. Benedicéntur.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Glória Patri, & Fílio.

Divisio Psalmi 71.

ORiétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * reges Ara-

bum, & Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem à poténte, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Glória Patri, & Fílio.

Altera divisio Psalmi 71.

PArcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus I'sraël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedicéntur in te; & in sémine tuo omnes tribus terræ. *Genes.* 28. 14.

Capitulum. Galat. 4. *v.* 4. 5.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret.

℟. *breve.* Thronus ejus sicut sol * In conspéctu meo. *Repet.* Thronus. ℣. Et sicut luna perfécta in ætérnum. *Ps.* 88. 38. * In conspéctu meo. ℣. Glória. *Repet.* Thronus.

℣. In nómine meo ℟. Exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88. 25.

Oratio.

GRátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde, ut, qui A'ngelo nuntiánte Christi filii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur; Per eumdem Dóminum.

AD TERTIAM.

Ave María.

Deus in adjutórium.

Hymnus. MEMÉNTO, *ut suprà ad Primam.*

Psalmus 115.

Ant. 6. f. Multæ fíliæ.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, *

pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. *Prov.* 31. 29.

Capitulum. Eccli. 24. 11.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. *breve.* Deus in médio ejus * Non commovébitur. *Repet.* Deus. ℣. Adjuvábit eam Deus manè dilúculò *Ps.* 45. 6. * Non. ℣. Glória. *Repet.* Deus.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, ℟. Et abundántia pacis. *Ps.* 71. 7.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde; &, intercedénte sanctíssimâ Dei genitríce María, córpora nostra castitáte, & mentes

nostras humilitáte & charitáte sanctífica. Per eúmdem Dóminum.

Ad Sextam.

Ave, María.

Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto, *ut suprà ad Primam.*

Ant. 3. a.' Benedíxit.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit I'sraël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo; * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ * in mánibus dóminæ suæ;

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multùm repléti sumus despectióne:

Quia multùm repléta est ánima nostra; * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis', dicat nunc I'sraël; * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

A'nima nostra sicut passer erépta est * de laqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. *Judith* 13. 22.

Capitulum. *Cant.* 6. 9.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens; pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℞. *breve.* Elégit eam Dóminus * In habitatiónem sibi. *Repet.* Elégit. ℣. Hic habitábo, quóniam elégi eam. *Ps.* 131. *v.* 13. 14. * In. ℣. Glória. *Repet.* Elégit.

℣. In sole pósuit tabernáculum suum; ℞. Et ipse tanquàm sponsus procédens de thálamo suo. *Ps.* 18. 6.

Oratio.

DEus, cujus charitátis ardóre omnes sanctæ vírgines à beáta María exémplum virginitátis accipiéntes, præséntis séculi voluptátes ac delícias contempsérunt, imménsam pietátem tuam humíliter expóscimus, ut, ipsâ intercedénte, mereámur & nos Unigénito tuo Dómino nostro Jesu Christo adhærére; Qui tecum.

AD NONAM.

Ave, María.

Deus in adjutórium.

Hymnus, MEMÉNTO, *ut suprà ad Primam.*

Ant. 5. a. Vidérunt.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in séculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum; * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Ísraël.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. 6. a. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & reginæ laudavérunt eam. *Cant.* 6. 8.

Capitul. Gen. 22. *v.* 17. 18.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *breve.* A'stitit regína, * A' dextris tuis, *Repet.* A'stitit.

℣. In vestítu deauráto, circúndata varietáte. *Ps.* 44. 9. * A' dextris. ℣. Glória. *Repet.* A'stitit.

℣. Diligit Dóminus portas Sion ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Ps.* 86. 2.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos, & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. unica. 6. f. Quàm pulchra es.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum; * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassá-

bit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet ; * proptéreà exaltábit caput.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, testimónium Iſraël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum; * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis; * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem; * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ; * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam; * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni; * & judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quàm pulchra es, & quàm decóra, charíssima in delíciis! *Cant*. 7. 6.

Capitulum. Eccli. 24. 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris
Inter omnes mitis:
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. *Ps*. 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant*. 8. g. Ave grátia plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus. *Luc*. 1. 28.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ave María.

℣. Convérte nos Deus, &c.

Deus in adjutórium.

Ant. 4. a. Currémus.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórſum omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priúſquàm evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 130.

DO'mine, non eſt exaltátum cor meum; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam; * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Currémus in odórem unguentórum tuórum, & lætábimur in te. *Cantic.* 1. 3.

Capitulum. Eccli. 24. 20.

SIcut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.

Hymnus.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hac natos fóveat nocte benígna suos.
FÚLGIDA stella maris, secli dum mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & benè fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac mater amóris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens, própiùs res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita, salúsque tui.
GLÓRIA summa Patri, compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo, glória Spirítui. Amen.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, pópuli omnes, ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66. 6. 7.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 4. *irreg.* d. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44. 25.

Oratio.

DEus, qui in sinu Vírginis matris castíssimæ requiéscere dignátus es, da nobis, ipsâ intercedénte, ut, inimíci per noctem devitémus insídias, & tu sis nostra quies & tutum præsídium, qui vivis & regnas.

PSALMI POENITENTIALES

Dicuntur cum Litaniis, flexis genibus, in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ (in Choro post Laudes diei; extra Chorum, pro opportunitate temporis) quoties Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Festo sancti Marci, & in tribus diebus Rogationum.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 6.

DO'mine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; * lavábo per síngulas noctes lectum meum; lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéscant valdè velóciter.

Glória Patri, &c. *Et dicitur in fine cujusque Psalmi.*

Psalmus 31.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die,

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúndedit me: * exultátio mea érue me à circundántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris; * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum cónstringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúndabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 37.

DO'mine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me:

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum:

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum, * & sicut onus grave graváttæ sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus, * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum, * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & stetérunt;

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam;

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes; * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut

mutus non apériens os suum:
Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei; * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum; * & dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo:
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me, * & multiplicáti sunt qui odérunt me iniquè.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam;
Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.
A'mpliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; & * exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua; * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apé-

ries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique; * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

DO'mine, exáudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me; * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, * velóciter exáudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis; * factus sum sicut nictícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion; * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, & * non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera; * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospéxit de excélso sancto suo; * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut

Ut audiret gémitus compeditórum, * ut sólveret filios interemptórum,

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem;

In conveniéndo pópulos in unum & reges, * ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ; * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti, * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt; tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestiméntum veteráscent:

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur; * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus; * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem * speret I'sraël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio:

Et ipse rédimet I'sraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

DO'mine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, * exáudi me in tua justítia;

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens;

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam;

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te; * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dó-

mine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

E'ripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3. 3.

LITANIÆ.

KYrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Christe audi nos. Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.

Sancta María, Ora pro nobis.

Sancta Dei génitrix, ora.

Sancta Virgo Vírginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriël, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti A'ngeli & Archángeli, Oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum spírituum órdines, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.

Omnes Sancti legis antíquæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thadæe, ora.

Sancte Matthía, ora.

Sancte Bárnaba. ora

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Nicási cum sóciis tuis, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Clare, ora.
Sancti Fabiáne, & Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Victríci, ora.
Sancte Gregóri Thaumatúrge, ora.
Sancte Felix, ora.
Omnes sancti Confessóres fidei, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Mellóne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte E'vode, ora.
Sancte Gildárde, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Audoéne, ora.
Sancte Ansbérte, ora.
Sancte Hugo, ora.
Sancte Tauríne, ora.
Sancte Laude, ora.
Sancte Sevére, ora.
Sancte Sinéri, ora.
Sancte Ursíne, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Latuíne, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Hildevérte, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Wandregisile, ora.
Sancte Philibérte, ora.
Sancte Hermelánde, ora.
Sancte Gerémare, ora.
Sancte Galtéri, ora.
Sancte Gauchéri, ora.
Sancte Clodoálde, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Abbátes, & Religiósi, oráte.
Omnes sancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Waninge, ora.
Omnes sancti Laïci, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta A'gatha, ora.

Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Honorína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Austrebérta, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta María Ægyptíaca, ora pro nobis.
Sancta Clotíldis, ora.
Sancta Bathíldis, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum, & sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commíssas in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut Régibus & Princípibus

Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, Te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, Te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, Te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare, & conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Fili Dei, Te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Christe audi nos. Christe exáudi nos.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, ℟. Citò antícipent nos misericórdiæ tuæ; quia páuperes facti sumus nimis. *Ps.* 78. 8.

℣. A'djuva nos, Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. *Ps.* 78. 9.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40. 3.

℣. Dómine, salvum fac Regem; ℟. Et exáudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19. 10.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris; ℟. Exáudi de cœlo, Dómine, & dimítte peccáta servis tuis. 2. *Par.* 6. 27.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus; ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *Ps.* 85. 2.

℣. Pro infirmis, afflíctis & captívis; ℟. Líbera eos, Deus I'sraël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24. 22.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7. 2.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúses; ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo & exémplo, quibus præest, profícere: ut ad vitam, unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster N. qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat pervenire.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor

nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis; te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quósque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequántur; Per Dóminum.

Loco superioris Orationis, poterit dici sequens

PIetáte tuâ, quæsumus, Dómine, nostrórum solve víncula delictórum; & intercedénte beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ cum ómnibus Sanctis nos fámulos tuos, & omnem pópulum Christiánum in omni sanctitáte & religióne custódi; omnésque consanguinitáte ac familiaritáte, aut piâ áliquâ ratióne nobis conjúnctos à vítiis ómnibus purga, virtútibus illústra; pacem & salútem nobis tríbue; hostes visíbiles & invisíbiles rémove; pestem, cladem, & carnália desidéria repélle; äërem salúbrem, & fertilitátem indúlge; amícis & inimícis nostris veram charitátem largíre; & ómnibus fidélibus vivis ac defúnctis in terra vivéntium, vitam & réquiem ætérnam concéde; Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ Ante decessum.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.
Sancta María, Ora pro eo. (*vel* ea.)
Omnes sancti A'ngeli & Archángeli, Oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus justórum, ora.
Sancte A'braham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta. ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Románe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum (*vel* eam,) Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus.
Ut ei parcas, Te rogámus.
Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est; in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Potestátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum & Pontíficum; in nómine sanctórum Sacerdótum & Monachórum; in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódiè sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion; Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas; réspice propítius super hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, (*vel* ea,) piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est: & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; & non habéntem fidúciam, nisi in misericórdia tua, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, (*vel* charíssima soror,) & ei cujus es creatúra commítto; ut cùm humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris; ad autórem tuum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat; judex

Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Pontíficum turma circúndet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat; mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter interéſſe decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatellítibus ſuis; in advéntu tuo te comitántibus A'ngelis contremíſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei; & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes, & miníſtri ſátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifíxus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat; atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens, manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus (*vel* conſtitúta) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

SU'ſcipe, Dómine, ſervum tuum (*vel* ancíllam tuam) in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

LI'bera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis intérni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus à morte, ſicut liberáſti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti A'braham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti I'ſaac de

hóstia, & de manu patris sui A'brahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beátam Theclam vírginem & mártyrem tuam liberásti, sic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléstibus bonis gaudére. ℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, salvátor mundi; ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Orémus. ***Oratio.***

DElícta juventútis, & ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine, sed secúndùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli; collæténtur illi A'ngeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviàm sancti A'ngeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. A'djuvet eam sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas

electiónis. Intercédat pro ea sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro ea omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro ea omnes Sancti & elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis cárnis exúta perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus 117. Confitémini Dómino, *pag.* 15. *& totus Psalmus* 118. Beáti immaculáti, *per Horas Dominicæ distributus, pag.* 16.

Egressâ autem animâ, aspergitur corpus aquâ benedictâ, & dicitur

℟. Justus es, Dómine; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium: * Nunc Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis. † Nunc, Dómine, præcipe in pace récipi spíritum meum. *Tob.* 3. 2. 3. 6.

℣. In manus tuas comméndo spíritum meum. *Luc.* 23. 46. * Nunc, Dómine, memor.

℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. *Act.* 7. 58. † Nunc Dómine, præcipe.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *&c.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, líbera me. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, ℟. Dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *Ps.* 7. *v.* 2. 3.

℣. In te Dómine sperávi, ℟. Non confúndar in ætérnum. *Ps.* 30. 2.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. ut defúnctus (*vel* defúncta) sæculo, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale primâ cujusque mensis die non impeditâ Festo Semidup. vel majoris gradûs; alioquin aliâ sequenti die similiter non impeditâ. In Adventu & Quadragesima, Feriâ ij. cujuslibet Hebdomadæ similiter non impeditâ, præterquàm in majori Hebdomada. In Choro dicitur ut est consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis, ex devotione.

Qualibet Hora sequentis Officii incipitur absolutè, & in fine omnium Psalmorum, & Canticorum, dicitur Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * Et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Psalmus 114.

Iléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi; * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómin invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam! * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam! miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur. *v.* 4. 5.

Ant. 2. d. Heu mihi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid

appponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! *v.* 5.

Ant. 4. a. Dóminus.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit I'sraël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo; * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

Ant. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua. *v.* 5.

Ant. 8. g. Apud te.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret I'sraël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet I'sraël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud te propitiátio est: & propter legem tuam sustínui te, Dómine. *v.* 4.

Ant. 2. d. O'pera.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum

psallam tibi; * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me;* & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retribuet pro me; Dómine, misericórdia tua in séculum, * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. O'pera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

v. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. *Apoc.* 14. 13.

Pater noster, &c. *ut infrà in Laudibus, excepto quod loco Psalmi* De profúndis *dicitur*.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quándiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam; * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Sequens Invitatorium dicitur tantùm in die Comme-

morationis omnium Defunctorum, & in die Depositionis defuncti, ubi dicuntur tria infrascripta Nocturna: aliis diebus (nisi aliter ex fundatione, vel consuetudine fieri oporteat) dicitur tantùm unum Nocturnum cum Laudibus, ut infrà notatur pro temporis diversitate.

Invit. Deum cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20. 38.

Ps. Vénite, *& in fine* Réquiem ætérnam dona eis, *&c.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Dírige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætèntur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Ant. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. *v.* 9.

Ant. 8. g. Convértere.

Psalmus 6.

DO'mine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in

in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valdè velóciter.

Ant. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam. *v.* 5.

Ant. 4. *irr.* D. Justum adjutórium.

Psalmus 7.

DO'mine Deus meus, in te sperávi; * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti, * & synagóga populórum circúndabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere:

Dóminus júdicat pópulos. * Júdica me, Dómine, secúndùm justítiam meam, & secúndùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum

à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis & pátiens, * nunquid irásci-tur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, glá-dium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, concépit dolórem; * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus; * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Antiphona. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *v.* 10. 11.

℣. In memória ætérna erit justus, ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111. 7.

Secretò, Pater noster.

In hoc Officio omittuntur Absolutiones & Benedictiones ante Lectiones, nec in earum fine dicitur, Tu autem.

Recitantur novem sequentes Lectiones quando dicuntur tria Nocturna.

Lectio I. *Job Cap.* 13. 22.

Job apud Deum queritur.

Respónde mihi: quantas hábeo iniquitátes, & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum, quod coméditur à tinea.

℟. Scio quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. *Job* 19. *v.* 25. 26.

℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

Lectio II. *Job* 14. 1.

Fragilitas humana.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui

quasi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est, constituísti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiéscat; donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te: * Audi, Dómine, & miserére, quia peccávimus tibi. *Baruch* 3. *v.* 1. 2. ℣. Clamántes, & dicéntes: Dómine, miserére nostri, Fili David. *Matth.* 9. 27. * Audi.

LECTIO III. *Job* 14. 13.

Job corporum vaticinatur resurrectionem.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursùm vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Audi nunc oratiónem mortuórum Israël, & filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, * Meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto: quia tu es Dóminus Deus noster. *Baruch* 3. *v.* 4. 5. 6. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo. *Apoc.* 5. 9. * Meménto. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. * Meménto.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. A. In médio.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo

mensam, * advérsùs eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum, * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es. *v.* 4.

Ant. 8. g. Delícta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes, * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

A'nima ejus in bonis demorábitur; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum; * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

O'culi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos,

quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Iśraël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine. *v.* 7.

Ant. 4. e. Credo.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appróipiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & sústine Dóminum.

Ant. Credò vidére bona Dómini in terra viventium. *v.* 13.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus, ℟. Cum princípibus pópuli sui. *Psal.* 112. 8.

Secretò, Pater noster.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi ad Antoniánum.

Epist. 55. *edit. novæ.*

LECTIO IV.

ALiud est ad véniam stare, áliud ad glóriam perveníre. Aliud missum in cárcerem non exíre inde, donec solvat novíssimum quadrántem, áliud statim virtútis, & fídei ardóre mercédem accípere. Aliud pro peccátis longo dolóre cruciátuum emundári, purgári diu igne; áliud peccáta ómnia passióne purgásse. Aliud dénique pendére in diem judícii ad senténtiam Dómini, áliud statim à Dómino coronári.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: consúrgam, cùm sédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus. *Mich.* 7. *v.* 7. 8. 9. ℣. Qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Edúcet me.

Ex Oratióne sancti Ambrósii Epíscopi, de óbitu Theodósii Imperatóris.

LECTIO V.

TU solus, Dómine, invocándus es, tu rogándus. Da réquiem perféctam servo tuo, réquiem illam, quam præparásti servis tuis. Illò convertátur ánima ejus, unde descéndit, ubi mortis acúleum sentíre non possit, ubi cognóscat mortem hanc non natúræ finem, sed culpæ. Diléxi, & ideò prósequor eum usque ad regiónem vivórum, nec déseram, donec fletu & précibus indúcam virum, quò sua mérita vocant, in montem Dómini sanctum, ubi perénnis vita.

℟. Miseréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. Nihil odísti eórum, quæ fecísti; * Parcis ómnibus: quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. *v.* 24. 25. 27. ℣. Quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. * Parcis ómnibus. *Joan.* 11. 27.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi, de Verbis Apóstoli.

Serm. 32.

LECTIO VI.

ORatiónibus sanctæ Ecclésiæ, & sacrifício sa-

lutári, & eleemósynis, quæ pro eórum spirítibus erogántur, non est dubitándum mórtuos adjuvári: ut cùm eis misericórdiùs agátur à Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim à pátribus tráditum univérsa obsérvat Ecclésia, ut pro eis qui in córporis & sánguinis Christi communióne defúncti sunt, cùm ad ipsum sacrifícium loco suo commemorántur, orétur; ac pro illis quoque id offérri commemorétur. Cùm eórum commendandórum causâ, ópera misericórdiæ celebrántur; quis eis dúbitet suffragári, pro quibus oratiónes Deo non ínaniter allegántur. Non omníno ambigéndum est ista prodésse defúnctis; sed tálibus, qui ita vixerint ante mortem, ut possint hæc utília eis esse post mortem.

℞. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium. * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo. *Psal.* 141. *v.* 6. 8. ℣. Deus propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Educ de custódia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis. * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Compláceat.

Psalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti, * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo, * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi; Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper; * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es, * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

V. 14.

Ant. 4. a. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant

omnes inimíci mei, * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

E'tenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus I'sraël à século, & usque in séculum; * Fiat, fiat.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. *v.* 5.

Ant. 8. g. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum; * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

O'mnia excélsa tua, & fluctus tui, * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me ?

℣. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ? *v.* 3.

℣. Ne avértas fáciem tuam à me, ℞. Ne declínes in ira à servo tuo. *Ps.* 26. 9.

Secretò, Pater noster.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 15. 1.

Christus resurrexit à mortuis.

NOtum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod & accepístis, in quo & statis, per quod & salvámini : quâ ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádidi enim vobis inprímis, quod & accépi : quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndùm Scriptúras : & quia sepúltus est, & quia resurréxit tértiâ die secúndùm Scriptúras, & quia visus est Cephæ, & post hoc U'ndecim. Deínde visus est plus quàm quingéntis frátribus simul : ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt.

℞. Tu, Dómine, in sánguine testaménti tui * Emítte vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. *Zach.* 9. 11. ℣. Quóniam misericors Dóminus es, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Emítte.

LECTIO VIII. *v.* 20.

Futura corporum resurrectio, & ordo.

NUnc autem Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum : & sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine : primítiæ Christus : deínde ii, qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis ; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, & potestátem, & virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors : O'mnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cùm autem dicat : O'mnia subjécta sunt ei ; sine dúbio præter eum, qui subjécit ei ómnia.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me: * E'ripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Ps.* 6. *v.* 1. 5. ℣. Dómine Deus Rex seculórum, solus pius es. *Apoc.* 15. *v.* 3. 4. * E'ripe.

LECTIO IX. *v.* 28.

Resurrectio corporum fidei fundamentum.

CUm autem subjécta fúerint illi ómnia: tunc & ipse Fílius subjéctus erit ei, qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizántur pro mórtuis, si omninò mórtui non resúrgunt? ut quid & baptizántur pro illis? ut quid & nos periclitámur omni horâ? Quotídiè mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secúndùm hóminem) ad béstias pugnávi E'phesi, quid mihi prodest, si mórtui non resúrgunt? manducémus, & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte sedúci: Corrúmpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte justi, & nolíte peccáre: ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor.

Dicitur Responsorium ut sequitur quoties fit Officium novem Lectionum.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis, qui odérunt me, neque absórbeat me profúndum: * Exáudi me, & réspice in me. † Inténde ánimæ meæ, & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 16. 17. 19.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David, Dómine ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exáudi me.

℣. Adversárius tanquàm leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret. 1. *Petr.* 5. 8. † Inténde.

℣. Justus vix salvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt? 1. *Pet.* 4. 18. * Exáudi me.

℣. Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. 1. *Timot.* 4. 10. † Inténde.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

Repet. Líbera me, *usque ad primum Versum.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. 3. A. Secúndùm.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam;

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

A'mpliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam

ego cognósco,* & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi,& malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum,* & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis,* & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas;* & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique ; * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus ; * cor contrítum & humiliátum,Deus, non despícies.

Benígnè fac,Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, dele iniquitátem meam. *v.* 3.

Ant. 8. g. Exáudi.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam ;* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ:* qui contúrbas profúndum

maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam; * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum, * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet. *v.* 3.

Ant. 2. d. Propter nomen tuum.

Psalmus 142.

DO'mine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi; * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te, * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

E'ripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in mise-

ricórdia tua dispérdes inimícos meos;

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine; vivificábis me; edúces de tribulatióne ánimam meam. *v.* 11.

Ant. 7. C. Miserére nostri.

Canticum. Baruch 3. 1.

DO'mine omnípotens, Deus I'sraël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors, & miserére nostri: * quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus I'sraël, * audi nunc oratiónem mortuórum I'sraël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum, * sed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto:

Quia tu es Dóminus Deus noster, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine, quia peccávimus ante te. *v.* 2.

Ant. 7. a. Omnis spíritus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum. *v.* 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. d. Ego sum resurréctio, & vita: qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet: & omnis, qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11. *v.* 25. 26.

Deinde mediocri voce, Pater noster, *secretò*, *usque ad Versum*, Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Isráël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Isráël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141. 6.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo, ℟. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141. 8.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéscam quóniam sperávi in te. *Ps.* 24. 20.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Pontificis.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére; præsta, quæsumus, ut eórum perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In depositione Sacerdotis,

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc século commorántem sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet; Per Dóminum.

In depositione Defuncti non Sacerdotis.

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc século migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem; Per Dóminum.

In depositione Defunctæ.

Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam,

in ætérnæ salvatiónis partem restitue; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat.

In Anniversariis,
Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sédem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; [Per Dóminum.]

In primo Anniversario dicitur tantùm prædicta Oratio; in aliis adduntur duæ sequentes sub eadem conclusione.

Pro Benefactoribus.

DEus véniæ largitor, & humánæ salútis amátor; quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Pro pluribus Defunctis,
Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere; propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimítte; ut mortalitátis vínculis absolútæ, transire mereántur ad vitam; Per Dóminum.

Privatim pro defunctis Patre & Matre.
Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti; miserére cleménter animábus patris mei ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

A Vesperis Sabbati ante Festum Sanctissimæ Trinitatis usque ad primam diem Septembris, dicuntur sequentes Lectiones in tria Nocturna distributæ juxta Feriam occurrentem, quoties dicitur tantùm unum Nocturnum.

FERIA

FERIA II. ET V.

Dicitur primum Nocturnum, ut suprà, pag. cxij. *cum sequentibus Lectionibus & Responsoriis.*

De Zacharía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 13. 8.

Tertia pars hominum per ignem probanda.

ERunt in omni terra, dicit Dóminus; partes duæ in ea dispergéntur, & deficient, & tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, & uram eos sicut úritur argéntum, & probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, & ego exáudiam eum. Dicam: Pópulus meus es, & ipse dicet: Dóminus Deus meus.

℟. Scio quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne meá vidébo Deum Salvatórem meum. *Job* 19. *v.* 25. 26. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

Ex libro quarto Dialogórum sancti Gregórii Magni.

LECTIO II. *Cap.* 39.

DE quibúsdam lévibus culpis esse ante judícium purgatórius ignis credéndus est, pro eo quod Véritas dicit: Si quis in Spíritum sanctum blasphémiam díxerit, neque in hoc século remittétur ei, neque in futúro. In qua senténtia datur intélligi, quasdam culpas in hoc século, quasdam in futúro posse laxári: quod enim de uno negátur, cónsequens intelléctus patet, quia de quibúsdam concéditur. Sed tamen hoc de parvis minimísque peccátis fieri posse credéndum est. Quæ cuncta étiam post mortem gravant, si adhuc in hac vita pósitis mínimè fúerint relaxáta.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te, * Audi, Dómine, & miserére, quia peccávimus tibi. *Baruch* 3. *v.* 1. 2. ℣. Clamántes, & dicéntes: Dómine, miserére nostri, Fili David. *Matth.* 9. 27. * Audi.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 8. 18.

Ad Christi gloriæ revelationem universa aspiciat creatura.

NOn sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatió-

nem filiórum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe: quia & ipsa creatúra liberábitur à servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim quòd omnis creatúra ingemíscit, & párturit usque adhuc. Non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias spíritûs habéntes; & ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ vidétur, non est spes: nam quod videt quis, quid sperat? si autem quod non vidémus, sperámus: per patiéntiam expectámus.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque absórbeat me profúndum: * Exáudi me, & réspice in me; † Inténde ánimæ meæ & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exáudi me.

℣. Adversárius tanquam leo rúgiens circuit quærens quem dévoret. 1. *Pet.* 5. 8. † Inténde.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur, Líbera me, *usque ad primum Versum.*

FERIA III. ET VI.

Dicitur secundum Nocturnum, ut suprà pag. cxv. *cum sequentibus Lectionibus & Responsoriis.*

De libro Job.

Lectio I. *Cap.* 10. 18.

Propter pœnarum exuberantiam plangit se natum.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero tanslátus ad túmulum. Nunquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululùm dolórem meum; ántequàm vadam & non revértar ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine: terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: confíngam, cùm sédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus. *Mich.* 7. *v.* 7. 8. 9.

℣. Qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Edúcet.

Ex libro Enchiridii sancti Augustini Episcopi.

LECTIO II. *Cap.* 109.

NEque negándum est defunctórum ánimas pietáte suórum vivéntium relevári, cùm pro illis sacrifícium Mediatóris offértur, vel eleemósynæ in Ecclésia fiunt. Sed eis hæc prosunt, qui cùm víverent, ut hæc sibi pósteà prodésse possent, meruérunt. Est enim quidam vivéndi modus, nec tam bonus, ut non requírat ista post mortem, nec tam malus, ut non ei prosint ista post mortem. Est verò talis in bono, ut ista non requírat, & est rursùs talis in malo, ut nec his váleat, cùm ex hac vita transíerit, adjuvári. Quocírca hic omne méritum comparátur, quo possit post hanc vitam relevári quíspiam, vel gravári. Nemo se autem speret, quod id negléxerit, cùm obíerit, apud Deum promeréri.

℞. Miseréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam, Nihil odísti eórum, quæ fecísti; * Parcis ómnibus: quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. *v.* 24. 25. 27. ℣. Quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. *Joan.* 11. 27. * Parcis ómnibus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO III. *Cap.* 9. 24.

Statutum est hominibus semel mori, post hoc, judicium.

NOn in manufácta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum: sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Neque ut sæpè ófferat semetípsum, quemádmodùm Póntifex intrat in Sancta per síngulos annos in sánguine alieno: alióquin oportébat eum frequénter pati ab orígine mundi: nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta; secúndò sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem.

℞. Líbera me, Dómine, ab iis, qui odérunt me, neque absórbeat me profúndum: * Exáudi me, & réspice in me. † Inténde ánimæ meæ, & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David; Dómine ádjuva

me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exáudi me.

℣. Justus vix salvábitur, impius & peccátor ubi parébunt? 1. *Pet.* 4. 18. † Inténde.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

Repet. Líbera me, *usque ad primum Versum.*

FERIA IV. ET SABBATO.

Dicitur tertium Nocturnum ut suprà, pag. cxix. *cum sequentibus Lectionibus & Responsoriis.*

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Pœnitentia ad ultimum vitæ articulum non differenda.

MEménto Creatóris tui in diébus juventútis tuæ, ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropínquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebréscat sol, & lumen, & luna, & stellæ, & revertántur nubes post plúviam: quando commovebúntur custódes domûs, & nutábunt viri fortíssimi, quóniam ibit homo in domum æternitátis suæ, & circuíbunt in platéa plangéntes. A'ntequàm revertátur pulvis in terram suam unde erat, & spíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum.

℟. Tu, Dómine, in sanguine testaménti tui * Emítte vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. *Zach.* 9. 11. ℣. Quóniam misericors Dóminus es, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Emítte.

Ex libro Confessiónum sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO II. *Lib.* 9. *Cap.* 13.

MO'nnica imminénte die resolutiónis suæ, non cogitávit suum corpus sumptuósè cóntegi, aut condíri aromátibus, aut monuméntum eléctum concupívit, aut curávit sepúlchrum pátrium. Non ista mandávit nobis, sed tantúmmodò memóriam sui ad altáre tuum, Dómine, fieri desiderávit, cui nullíus diéi prætermissióne servíerat, unde sciret dispensári víctimam sanctam, quâ delétum est chirógraphum quod erat contrárium nobis, quâ triumphátus est hostis cómputans delícta nostra, & quærens quid objíciet, & nihil invéniens in illo, in quo vícimus. Inspíra, Dómine meus, Deus meus, inspíra servis tuis frátribus meis, fíliis tuis dóminis meis, quibus & voce, & corde, & lítteris sérvio, ut quotquot hæc légerint, memínerint ad altáre tuum Mónnicæ tuæ, cum Patrício quondam ejus cónjuge, per

quorum carnem introduxísti me in hanc vitam.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me: * E'ripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Ps.* 6. *v.* 1. 5. ℣. Dómine Deus Rex seculórum, solus pius es. *Apoc.* 15. *v.* 3. 4. * E'ripe.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 8. 11.

Corpora nostra aliquando vivificanda.

QUòd si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitat in vobis: qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitántem Spíritum in vobis. Ergo, fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndùm carnem vivámus. Si enim secúndùm carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúnque enim Spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque absórbeat me profúndum: * Exáudi me, & réspice in me; † Inténde ánimæ meæ & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exáudi me.

℣. Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. 1. *Tim.* 4. 10. † Inténde.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur, Líbera me, *usque ad primum Versum.*

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM

Dicuntur in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum post Primam, dicto Pretiósa, *ut ibidem notatur. Dicuntur etiam in die Depositionis defuncti, aut aliis diebus sequentibus, ex consuetudine vel devotione: sed tunc in Antiphonis & Orationibus (exceptâ Oratione* Fidélium) *quæ ponuntur in plurali, dicuntur in singulari. Absolutè incipitur à Responsorio.*

DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Meménto manûs tuæ, & nóminis tui. *Baruch* 3. 4. 5.
℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo. *Apocal.* 5. 9. * Meménto.

Orémus. *Oratio.*

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus (*vel* fámulæ tuæ N. ut defúncta) século tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & bonitáte, cleméntiam tuam deposcimus, ut ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) ad te reverténtem, cum benignitáte suscípias: adsit ei Angelus testaménti tui Míchaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos & eléctos tuos, in sinu Abrahæ, Isaac, & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cùm magni judícii dies advénerit, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitátus, (*vel* resuscitáta) glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nos-

rum. ℟. Amen.

Antiph. 4. *irreg.* D. Qui timent.

Psalmus, In éxitu, *p.* 30.

In cujus fine, & aliorum Psalmorum dicitur Réquiem ætérnam, *&c.*

Ant. Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, adjútor eórum & protéctor eórum est. *Ps.* 113. 11.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dum, te jubénte, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum Sanctis & eléctis tuis sédibus ætérnis præcípias sociári; eámque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blandè leniterque suscípias, & A'ngelos tuos sanctos ei óbviàm mittas; viámque illi justítiæ demónstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum; & agnósce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secúndùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fídei insignita, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecísti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Ant. 2. d. Circundedérunt.

Psal. Diléxi, *pag.* 61. Crédidi, *ibid.* Laudáte Dóminum omnes gentes, *p.* 161. Confitémini, *p.* 15. *Totus Psalmus*, Beáti immaculáti, *ad Horas Dominicæ distributus*, *p.* 16.

Finitis Psalmis, dicitur

Ant. Circundedérunt me dolóres mortis, & perícula inférni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114. *v.* 3. 4.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141. 6.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo; ℟. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141. 8.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubés-

cam, quóniam speràvi in te. *Ps.* 24. 20.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DIri vúlneris novitáte percúlsi, & quodámmodò córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redémptor, flebílibus vócibus implorámus; ut chari nostri (*vel* charæ nostræ) N. ánimam, ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem, blandè leniterque suscípias; & quas ex carnáli contagióne contráxit máculas, tu Deus, sólitâ bonitáte cleménter déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas: atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. vitámque ætérnam habére mereátur in cœlis; per te, Jesu Christe Salvátor mundi, qui cum Patre, *&c.*

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem, præsta, quæsumus, ut ánima fámuli (*vel* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Psalmi sine Glória Patri, *sed in fine ultimi dicitur*, Réquiem ætérnam, *&c.*

Inchoantur absolutè sine Antiphona Psalmi, Ad Dóminum cùm tribulárer, *p.* 62, Levávi óculos, *Ibid.* Lætátus sum, *Ibid.* Ad te levávi, *p.* 85. Nisi quia Dóminus, *p.* 86.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89. 13.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum

rum famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur sequentes alii quinque Psalmi absolutè; & in fine cujuslibet dicitur Glória Patri.

Psalmi, Qui confídunt, *p.* 86. In converténdo, *Ibid.* Nisi Dóminus, *p.* 87. Beáti omnes, *p.* 104. Sæpe expugnavérunt, *p.* 105.

Deinde dicitur flexis genibus, Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ; ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio pietátis tuæ cleménter absólvat; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Similiter post hanc Orationem dicuntur sequentes quinque Psalmi, cum Glória Patri, *in fine cujuslibet.*

Psalmi, De profúndis, *p.* 105. Dómine non est exaltátum, *Ibid.* Meménto, Dómine, *p.* 125. Ecce quàm bonum, *pag.* 106. Ecce nunc benedícite, *p.* 33.

Deinde dicitur flexis genibus, Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miserére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum est nomen tuum. *Eccli.* 36. 14.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

PRætende, quæsumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ dignè póstulant, cónsequi mereántur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante prandium.

Qui benedixit mensam, incipit, Benedícite. *Alii respondent*, Dóminus. *Deinde dicit* ℣. O'culi ómnium *&* *alii prosequuntur*, In te sperant, Dómine; & tu das escam illórum in témpore opportúno: A'peris tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144. *v.* 15. 16.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo. *Posteà dicitur*,

Orémus.

BE'nedic, Dómine, nos, & hæc ✝ tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube Dómine benedícere.

Benedictio, Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

Dicto in fine Lectionis, Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias, *qui benedixit mensam, incipit* ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144. 10. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Posteà dicit, A'gimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis, qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus, Miserére mei, Deus, p. 173. *vel Psalmus*, Laudáte Dóminum omnes gentes *pag.* 161.

In fine Glória Patri; *deinde* Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispérsit dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111. 9.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore, ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33. 2.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33. 3.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Psal.* 33. 4.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum. *Ps.* 112.2.

RETribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, *secretò, quo finito dicitur*, ℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante cœnam.

Qui benedixit mensam, incipit, Benedícite, *& alii respondent*, Dóminus. *Deinde incipit* ℣. Edent páuperes, *& alii prosequuntur*, Et saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21. 27.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BE'nedic, Dómine, nos, & hæc † tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube, Dómine, benè dícere.

Benedictio, Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

In fine cœna dicitur, ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors miserátor Dóminus: ℟. Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110. 4.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: ℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Qui benedixit mensam, dicit,

BEnedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Posteà dicitur alternatim Psalmus, Laudáte Dóminum omnes gentes, *p.* 161. *& reliqua, ut suprà.*

IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro cœna.*

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

Ant. In viam pacis.

Canticum, Benedíctus Dóminus Deus I'sraël, *p.* 13.

Ant. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & A'ngelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace salúte, & gáudio revertámur ad própria.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, *secretò*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperántes in te. *Ps.* 85. 2.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto, ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19. 2.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis ℟. A' fácie inimíci. *Ps.* 60. 4.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88. 23.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67. 20.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis; ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24. 4.

℣. U'tinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas! *Ps.* 118. 5.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Isai.* 40. 4.

℣. A'ngelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90. 11.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui fílios I'sraël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te stellâ duce pandísti; tríbue, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut, A'ngelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui A'braham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illǽsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu um-

bráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini. ℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Ant. Dómine.

Psalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

E'tenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

E'tenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grá-

tiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, & * avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

A'udiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de coelo prospéxit.

E'tenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

A'uribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine, * & non est secúndùm ópera tua.

Omnes Gentes quascúm-

quæ fecisti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua; * & lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur, * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram ómni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejús.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificabo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocabo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto.

Sicut erat in princípio, *&c.*

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3. 3.

Preces.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *&c.* Et ne nos, *&c.* ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40. 5.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Psal.* 89. 13.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Psal.* 32. 22.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam; ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131. 9.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18. 13.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque ætérnâ charitáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum; purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perféctè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet; & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; qui tecum vivit.

GRATIARUM ACTIO post Missam.

Ant. Benedícite.

Canticum trium puerorum. Dan. 3. 57.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite A'ngeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat I'sraël Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite Sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Misaël Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Loco Glória Patri, *dicitur:* Benedicámus Patrem, &

Filium cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedícite sacerdótes Dómini Dómino; laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 84.

Posteà Sacerdos dicit,

KY'rie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, &c. Et ne nos, *&c.* ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144. 10.

℣. Exultábunt Sancti in glória; ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. 149. 5.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113. 1.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium; concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes, nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio, à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre; per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

PSALMORUM INDEX.

CANTICORUM INDEX.

HYMNORUM INDEX.

Hymni caractere italico designati ad usum hujus Breviarii de novo editi sunt.

INTONATIONES, MEDIATIONES, TERMINATIONES ET NEUMATA OCTO TONORUM.

1. *Intonatio adhibetur tantùm ad primum Psalmi Versum; reliqui Versus à Nota dominante in directum resumuntur: in Canticis verò*, Benedictus, Magnificat *&* Nunc dimittis *singuli Versus inchoantur ut primus, eaque intonatio primi Versûs nunquam omittitur in Canticis Evangelicis, etiamsi Canticum incipiat ut Antiphona: tunc enim incipitur Canticum nullâ habitâ ratione intonationis Antiphonæ.*

2. *Mediatio fit paulò diversè in aliis Versibus, & non est prorsus eadem ac in primo Versu exceptis primo & sexto tono. Item quando est dictio monosyllaba vel Hebræa non declinata.*

3. *Terminatio in omnibus Versibus semper fit ut in primo Versu.*

4. *Terminationes per Litteras alphabeticas* a, b, c, d, e, f, g, *designantur: quæ Litteræ notis cantûs respondent hoc modo:*

a	b	c	d	e	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

5. *Neuma sive jubilum in Festis Triplicibus primæ classis & suprà, fit in fine cujusque Antiphonæ. In Festis verò Triplicibus secundæ classis & infrà, fit tantùm in fine ultimæ Antiphonæ Vesperarum, Officii nocturni, & Laudum; post Antiphonas Canticorum Evangelicorum; & in fine Antiphonæ, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Completorii.*

6. *Fit etiam in fine Hymni* Te Deum.

7. *Nunquam fit Neuma in fine Antiphonæ ad* Nunc dimittis, *nec in quacunque Commemoratione in fine Antiphonæ; item à Feria V. in Cœna Domini, ad primas Vesperas Sabbati in Albis exclusivè, & à primis Vesperis Pentecostes inclusivè usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusivè: non fit etiam*

Tabula octo Tonorum.

in Officio parvo Beatæ Mariæ & in Officio Defunctorum. Fit Neuma in fine Versuum Paschæ & Pentecostes.

PRIMI TONI.

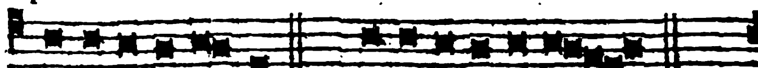

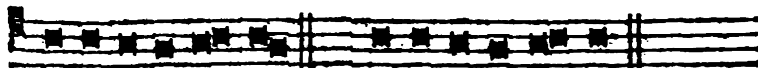
I-xit Do-minus Do-mi-no me- o. Do-nec

ponam i-ni-micos tu- os. E u o u a e. d.

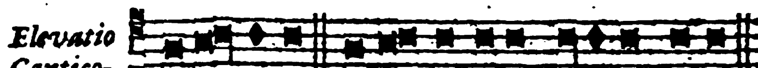

E u o u a e. D. E u o u a e. f.

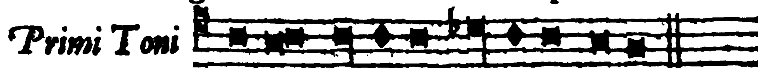
E u o u a e. F. E u o u a e. a.

Elevatio Canticorum.

Ma-gni- fi-cat. Et e- xul-tavit ſpi-ritus me-us.

Primi Toni irregularis.

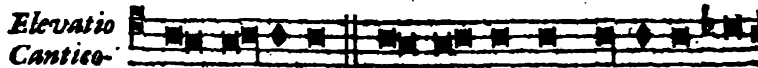

Di- xit Do-minus Do-mino me- o.

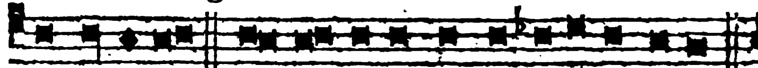

E u o u a e.

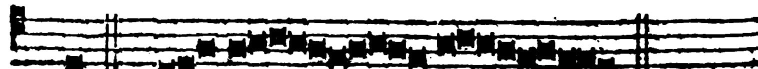
Elevatio Canticorum.

Ma- gni- ficat. Be- ne- dictus Do-minus De-

us I-ſra- ël. Et e- re-xit cor-nu ſa-lu-tis no-bis.

Neuma primi Toni.

SECUNDI TONI.

C Onfi-te-bor ti-bi, Do-mi-ne, in to-to cor-de me- o. Magna o-pe-ra Domi-ni. Memen- to, Do-mi-ne, Da-vid. In- dutus eft. E u o u a e. d.

Elevatio Cantico-rum. Ma-gni- fi-cat a- nima, &c. Be-ne-di-ctus Domi-nus De- us I- fra-ël. Et e-re- xit cornu fa- lu- tis no- bis.

Alter cantus fecundi Toni. Con-fite-bor ti-bi, Do-mine, in to-to cor- de me- o. De-co-rem in- du-tus eft. Do mi-ne, David. E u o u a e. D.

Elevatio Cantico-rum. Ma-gni- fi- cat. Nunc di-mit- tis fer-vum tu-um, Do-mine. Qui- a vi- de-runt o-cu- li me- i.

Neuma secundi Toni.

TERTII TONI.

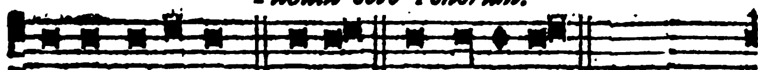
B Eatus vir qui timet Dominum. Potens in terra erit semen ejus. Credidi propter quod locutus sum. E u o u a e. c. E u o u a e. a. E u o u a e. A. E u o u a e. g. E u o u a e. e.

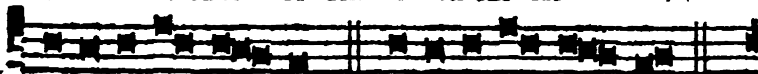
Elevatio Canticorum. Magnificat. Et exultavit spiritus meus. Benedictus Dominus Deus Israël.

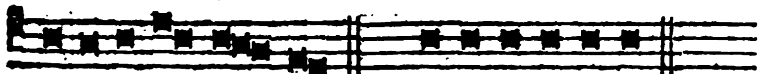
Neuma tertii Toni.

QUARTI TONI.

L Audate pueri Dominum. Sit nomen Domi-

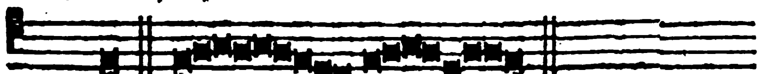

Elevatio Canticorum.

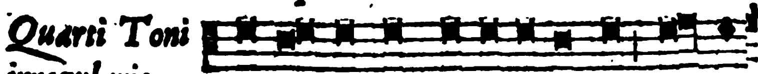

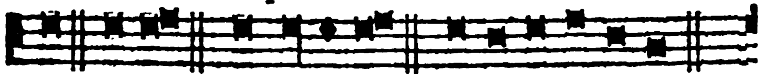

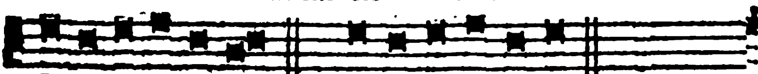

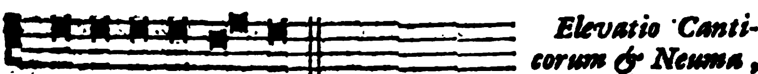
Neuma quarti Toni.

Quarti Toni irregularis.

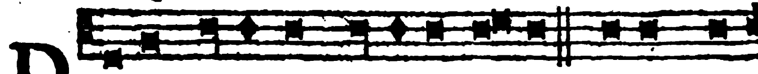

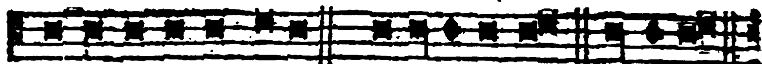

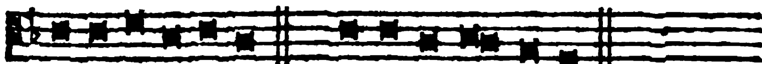
Elevatio Canticorum & Neuma, ut suprà.

QUINTI TONI.

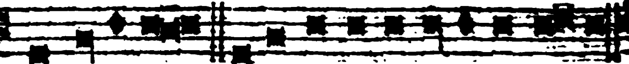

nam i- ni-mi-cos tu- os. Læta-bi-tur Rex. I-ſra- ël.

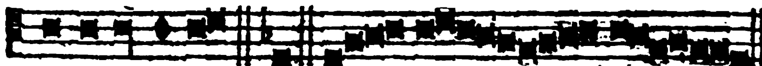

E u o u a e a. E u o u a e. f.

Elevatio Cantico-rum.

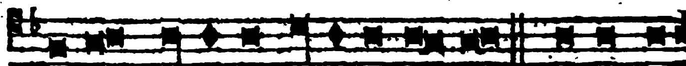

Magni- fi- cat. Et e-xul-ta vit ſpi-ri-tus me- us.

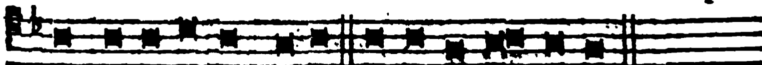

De-us I-ſra- ël. *Neuma quinti Toni.*

SEXTI TONI.

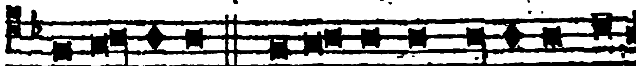

DIxit Do-mi-nus Domino me- o. Donec po-

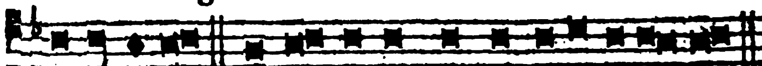

nam i- ni- mi-cos tu-os. E u o u a e. f.

Elevatio Cantico-rum.

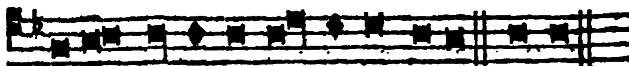

Magni- ficat. Be-ne- dictus Do-minus De-

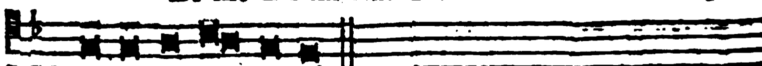

us I-ſra-ël. Et e- re-xit cor-nu ſa-lu-tis no-bis.

Alter Cantus.

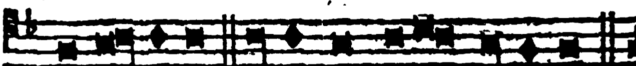

Di-xit Do-mi-nus Domi-no me-o. Donec, &c.

E u o u a e. F.

Elevatio Cantico-rum.

Ma- gni- fi-cat a-ni-ma me-a Do-minum.

Be- ne- di-ctus Do-mi-nus De- us I-sra-ël. Et e- re- xit cornu sa-lu-tis nobis.

Sexti Toni irregularis.

Di-xit Domi-nus Do-mi-no me- o. Memento, Do-mi-ne, Da- vid. Læ-ta-bi-tur Rex. E u o u a e.

Elevatio Canticorum.

Magni- fi-cat Be-ne-di-ctus Do-minus De- us I- sra-ël.

Neuma sexti Toni.

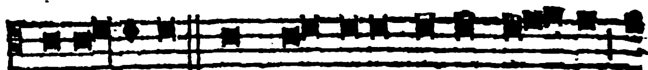
SEPTIMI TONI.

D I-xit Do-minus Do-mi-no me- o. Do-nec po- nam i- ni-micos tu- os. Cre-di-di pro-pter quod lo- cu-tus sum. E u o u a e. D. E u o u a e. d.

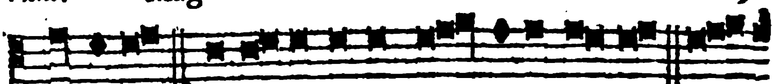
E u o u a e. C. E u o u a e. c.

E u o u a e. b. E u o u a e. a. E u o u a e. g.

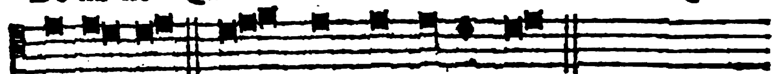
Elevatio Canticorum.

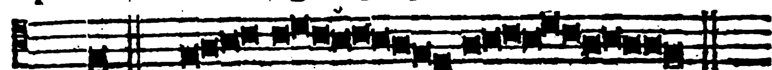
Magni- ficat. Nunc di-mittis servum tu- um,

Do-mi-ne. Qui-a vi-de-runt o- cu-li me- i. Quod

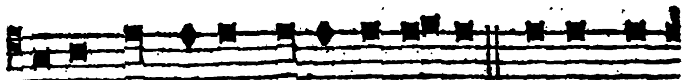
pa- ra- sti. Ma- gna qui potens est.

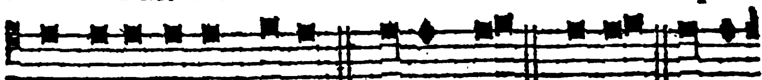
Neuma Septimi Toni.

OCTAVI TONI.

DIxit Do-mi-nus Do-mi-no me- o Do-nec po-

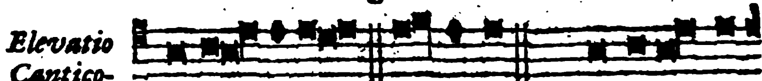

nam i-ni-micos tu- os. Me-us Rex. Si- on. I-sra-

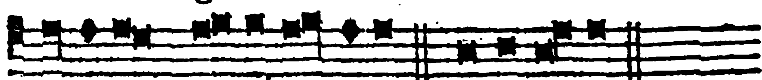

ël. E u o u a e. g. E u o u a e. c.

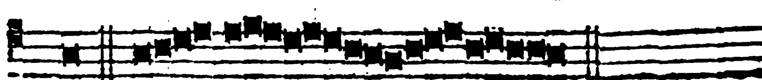
Elevatio Canticorum.

Ma-gni- fi-cat a- nima, &c. Be-ne-di-ctus

Do-mi-nus Dě- us I- sra-ël. Et e- re-xit.

Neuma Octavi Toni.

